

เนื้อหา และการสะท้อนค่านิยมในนิตยสารวัยรุ่น
เธอกับฉัน เดอะบอย ฮาร์ท

นางสาวพจณีย์ พจนะลาวัณย์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-17-0705-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CONTENT PRESENTATION AND VALUES REFLECTION
IN YOUTH MAGAZINES : THUR KAB CHAN, THE BOY, HEART

Miss Potchaneer Potchanalawan

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Journalism

Department of Journalism

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2001

ISBN 974-17-0705-3

4185110628 : MAJOR JOURNALISM

KEY WORD : CONTENT PRESENTATION / VALUES / MAGAZINES

POTCHANEE POTCHANALAWAN : CONTENT PRESENTATION AND VALUES REFLECTION IN YOUTH MAGAZINES : THUR KAB CHAN, THE BOY, HEART. (1999) THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF.NANTARIGA KOOMPIROCHANA, 342 pp. ISBN 974-17-0705-3.

The main objective of the research was to study the development, format, content and lay-out presentation, as well as social values reflecting in the following magazines: Thur Kub Chan, The Boy and Heart. Data was acquired through the content analysis of the 3 magazines published during January to December 1999, as well as depth interviews of 14 academicians. The results revealed as following :

1. Thur Kub Chan, The Boy and Heart had similar development.
2. The three magazines showed similar lay – out presentation.
3. Most of the contents in the three magazines were presented in the form of regular column, followed by summary news, while feature was the least form.
4. The content of personal profile received the highest coverage, followed by advertisements and public relation news, the least converse was historical content.
5. Most of the contents reflected inappropriate social valves rather than appropriate ones. The inappropriate social values were for instance, consumption of imported products, spending excessively. The appropriate social valves reflected from the three magazines focused mainly on self – reliance, diligence and responsibility, and be economical.

Department Journalism Student's signature.....

Field of study Journalism Advisor's signature.....

Academic year 2001

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์ นันทริกา คุ้มไพโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัยที่ถูกต้องมาด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิรโสภณ ที่ได้กรุณามาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ รจิตลักษณ์ แสงอุไร สำหรับคำแนะนำ และกำลังใจที่มีให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ที่สำคัญวิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงมีอาจสำเร็จลุล่วง หากมิได้กำลังใจจากครอบครัวเพื่อน ๆ และผู้ที่มีส่วนในการช่วยเหลือให้กำลังใจทุก ๆ คน

ท้ายนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามวิจัย.....	6
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.4 ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร.....	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่น.....	45
2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม.....	55
2.4 แนวคิดการเลียนแบบข้อมูลข่าวสารจากสื่อ.....	57
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม.....	59
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย.....	67
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการครอบงำทางวัฒนธรรม.....	75
2.8 แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนนโยบายแผนพัฒนา.....	77
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8	
2.9 สถาบันสื่อสารมวลชนท่ามกลางวิกฤติทางวัฒนธรรมไทย.....	83
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	94
2.11 ข้อเสนอแนะ.....	98
2.12 นิยามศัพท์.....	98
2.13 กรอบแนวคิด.....	103
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	106
3.1 ขอบเขตของการวิจัย.....	106

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 แหล่งข้อมูลในการวิจัย.....	107
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	109
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	110
3.5 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	112
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
3.7 การกำหนดหน่วยที่ใช้และสถิติในการวิจัย.....	114
3.8 การตรวจสอบข้อมูล.....	114
3.9 การนำเสนอข้อมูล.....	115
4. ผลการวิจัย.....	116
4.1 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการของนิตยสาร.....	116
4.2 ผลการวิเคราะห์การจัดหน้านิตยสาร.....	155
4.3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบในการนำเสนอเนื้อหา.....	163
4.4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะในการนำเสนอเนื้อหา.....	175
4.5 ผลการวิเคราะห์ค่านิยมทางสังคมที่ปรากฏในนิตยสาร.....	191
4.6 ผลการสัมภาษณ์ผู้ผลิตผู้จัดทำนิตยสาร.....	233
4.7 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการ.....	262
5. สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	287
รายการอ้างอิง.....	324
ภาคผนวก.....	330
ภาคผนวก ก.....	331
ภาคผนวก ข.....	334
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	342

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. สรุปพัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน.....	126
1.1 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเธอกับฉัน.....	126
1.2 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเธอกับฉัน (ต่อ).....	127
1.3 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน.....	130
2. สรุปพัฒนาการของนิตยสารเดอะบอย.....	136
2.1 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเดอะบอย.....	136
2.2 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเดอะบอย (ต่อ).....	137
2.3 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอย.....	139
3. สรุปพัฒนาการของนิตยสารฮาร์ท.....	144
3.1 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารฮาร์ท.....	144
3.2 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารฮาร์ท (ต่อ).....	145
3.3 แสดงพัฒนาการลักษณะด้านเนื้อหาของนิตยสารฮาร์ท.....	147
4. แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย.....	149
และนิตยสารฮาร์ท	
4.1 แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเธอกับฉัน.....	149
นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท	
4.2 แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการลักษณะด้านเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน.....	153
นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท	
5. แสดงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน.....	163
6. แสดงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอย.....	167
7. แสดงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารฮาร์ท.....	170
8. แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น.....	173

สารบัญตาราง (ต่อ)

บทที่	หน้า
9. แสดงลักษณะของเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน.....	175
10. แสดงลักษณะของเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอย.....	180
11. แสดงลักษณะของเนื้อหาของนิตยสารฮาร์ท.....	184
12. แสดงการเปรียบเทียบลักษณะของเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น.....	189
13. แสดงค่านิยมทางสังคมที่ปรากฏในเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน.....	191
14. แสดงค่านิยมทางสังคมที่ปรากฏในเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอย.....	207
15. แสดงค่านิยมทางสังคมที่ปรากฏในเนื้อหาของนิตยสารฮาร์ท.....	220
16. แสดงการเปรียบเทียบค่านิยมทางสังคมจากเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น.....	230

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นถือได้ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นเป็นประชากรกลุ่มใหญ่คือ 47.9 % ของประชากรทั้งประเทศ (ประมาณการจำนวนเด็กและเยาวชนในปี 2540 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ) รวมทั้งยังเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีความดีงามต่อจากผู้ใหญ่ ความสมบูรณ์แข็งแรงของสุขภาพ ร่างกาย จิตใจ ความดี ความเลว และคุณภาพของวัยรุ่นจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของประชากรของชาติในอนาคต และความอยู่รอดของประเทศชาติต่อไปในภายภาคหน้า

วัยรุ่นหรือเยาวชน ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพราะเป็นผู้ที่อยู่ในระยะกึ่งกลางระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีความสนใจในเรื่องราวต่างๆ อย่างกว้างขวาง โดยปกติวัยรุ่นจะได้รับการเรียนรู้จากครอบครัวและโรงเรียนเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันนอกจากที่วัยรุ่นจะเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ จากพ่อแม่ และครูที่โรงเรียนแล้วนั้น สื่อมวลชนได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้ของวัยรุ่นอีกด้วย จนเป็นที่ยอมรับกันว่า สื่อมวลชน อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของเด็ก เช่นเดียวกับครอบครัว โรงเรียนและกลุ่มเพื่อนฝูง

เนื่องจากสภาพสังคมไทยปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นตามสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลความรู้มากขึ้น จึงทำให้เกิดการไหลของข้อมูลข่าวสารจากตะวันตกเข้ามา จนบางครั้งผู้รับสารโดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งยังไม่มีวิจารณญาณพอที่จะกลั่นกรอง หรือแยกแยะได้ว่าข้อมูลที่ได้รับมานั้นดีหรือไม่สมควรปฏิบัติตามหรือไม่ควร ประกอบกับการไม่มีเวลาของผู้ปกครองที่จะคอยดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด มีผลให้วัยรุ่นไทยเกิดความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และแนวทางในการดำเนินชีวิตของชาวตะวันตก ตามการนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชน

มีงานเขียนที่สะท้อนถึงเด็กวัยรุ่นไทยได้นำเอาค่านิยมของตะวันตกมาปฏิบัติมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 3 เมษายน 2544 หน้า 17 ได้เสนอเรื่องวิกฤตศีลธรรมกับเด็กและเยาวชน ซึ่งมีข้อความว่า “ วิกฤตของประเทศไทยสำหรับวันนี้ มิใช่มีเพียงวิกฤตด้านเศรษฐกิจเพียงประการเดียว หากยังมีวิกฤตอื่นที่ไม่น้อยไปกว่ากันนั่นคือ วิกฤตทางศีลธรรม เรื่องนี้เป็นปัญหารุนแรงที่เกี่ยวข้องในกระทรวงศึกษาธิการกำลังร่วมกันแก้ไขอย่างเต็มกำลัง เพราะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้อง มีผลกระทบต่อเยาวชนโดยตรงคือ ปัญหาความประพฤติที่ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของเยาวชน ปัจจุบันพบปรากฏการณ์มากมาย อาทิ เด็กหนีโรงเรียนไปมั่วสุมตามห้างสรรพสินค้า เพื่อเล่นเกมอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ โดยไม่ใส่ใจเรียนหนังสือ นักเรียนชาย – หญิงจูงมือโอบกอดอยู่ในที่ลับตาคนทั้งในห้างสรรพสินค้าและโรงภาพยนตร์แม้แต่ที่สาธารณชนโดยไม่สนใจต่อสายตาคนที่ผ่านไปมาเด็กนักเรียนจับกลุ่มยกพวกตีกันในบางโรงเรียนแม้จะไม่เข้มนเท่านักเรียนสายอาชีพ เด็กและเยาวชนจับกลุ่มชวนกันไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ทั้งในและนอกเวลาเรียนมีการดื่มแอสกอฮอล์บางชนิดเด็กและเยาวชนบางคนมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังเป็นนักเรียน อยู่ในวัยที่ยังไม่สมควรลองเรียนรู้เรื่องนี้ เพราะถ้าตั้งครมขึ้นมา เป็นเหตุให้ต้องหยุดเรียนเสียอนาคตทั้งชีวิตจะมีภาระก่อนวัยอันควร หรือเมื่อไม่ต้องการให้เด็กเกิดมาแล้วแอบไปทำแท้ง ผลที่ตามมาคือ เสียเงินและยังต้องสูมเสี่ยงต่อชีวิตของผู้ทำ ที่สำคัญเป็นการผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง ยังผิดกฎหมายก่อเกิดปัญหาขึ้นต่อสังคม เด็กและเยาวชนจับกลุ่มร่วมกันเสพสารเสพติดนักเรียนใส่หรือพกพาเครื่องประดับเกินความจำเป็นในสภาพนักเรียน ไม่ว่าจะโทรศัพท์มือถือสร้อย แหวน นาฬิกา เลขข้อมือที่มีค่าราคาแพง อาจเป็นเหตุให้เป็นเหยื่อของพวกมิจฉาชีพจนถึงแก่บาดเจ็บหรืออันตรายถึงแก่ชีวิตได้วิกฤตดังกล่าว เนื่องมาจากความบกพร่องทางศีลธรรม เพราะศีลธรรมหมายถึงความประพฤติที่ดี ที่ชอบ ที่ควร หรือประพฤติดีงาม รู้จักกาลเทศะ มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติของตน รู้จักสิ่งใดควรไม่ควรตามวัฒนธรรมของสังคม...”

หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ 30 ตุลาคม 2544 หน้า 9 เสนอเรื่องสายเดี่ยว ชอบเป็น เมียน้อย สะท้อนสังคมยุคใหม่หมกมุ่นเรื่องเพศ มีข้อความว่า “ วัยรุ่นสายเดี่ยว หรือเกาะอกยุคปัจจุบันจะนิยมเป็น เมียน้อย มากกว่าเมียหลวง แต่พอมีผลวิจัยออกมาระบุว่า ปัจจุบันวัยรุ่นไทยทุกวันนี้นิยมที่จะเป็นเมียน้อยมากกว่าการเมียหลวง โดยส่วนใหญ่จะชอบชายที่ค่อนข้างจะสูงวัย มีฐานะ ตั้งตัวได้ ซึ่งนายมนตรี สันทวิชัย หรือ ครูย่น เลขานุการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก มองว่า “สาเหตุที่คนนิยมเป็นเมียน้อยนั้น ผมคิดว่าเป็นเพราะภาวะของสังคมไปเน้นเรื่องเพศเยอะเกินไป ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่จะทำให้คนหันไปให้ความสำคัญกับตรงนี้ อย่างเด็กไปปัจจุบันที่ได้ชิมชั้บเอาเรื่องนี้เข้าไปเรียนรู้เรื่องเพศได้เร็วและมีการนำไปสู่เรื่องนี้เร็วกว่าเดิมการแก้ปัญหาเรื่องนี้จะต้องแก้ที่ต้นตอ

อย่างเด็กวัยรุ่นที่จะเข้าไปสู่สถานะการเป็นเมียบ่อยๆที่จะต้องมีการควบคุมสื่อวิดีโอลามก หนังสือไป๋ สื่ออินเทอร์เน็ต ที่กำลังเข้ามามีอิทธิพลเรื่องเพศต่อเด็กเป็นอย่างมาก โดยอาจจะส่งเสริมให้เขาเข้าไปเล่นกีฬา ดนตรี ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ การที่วัยรุ่นอยากเป็นเมียบ่อยกันมากขึ้น เป็นสิ่งสะท้อนคุณค่าวัฒนธรรม ความเป็นไทย ความเป็นอิสตรีที่กำลังเลือนหายไป...”

นอกจากจะปรากฏในหนังสือพิมพ์แล้ว ยังมีงานเขียนถึงเรื่องดังกล่าวในนิตยสารด้วย ยกตัวอย่างเช่น นิตยสารขวัญเรือน ฉบับที่ 727 ปักษ์แรกมีนาคม 2545 คอลัมน์แตกไม่แยก เรื่อง ถือสา (และไม่ถือสา) ซึ่งมีข้อความว่า “ รู้สึกบ้างไหมว่าเดี๋ยวนี้มีหลายสิ่งที่คุณหนึ่งนับเป็นเรื่อง ถือสา แต่คนอีกกลุ่มไม่ถือสา ลองทายกันเล่นๆ ว่าอะไรคือตัวเร่งที่ทำให้หญิงสาวจำนวนมากไม่ถือสา กับการใส่เสื้อสายเดี่ยว (รัดรูป) หรือเอาผ้าแถบมาทำเป็นเสื้อ เมื่อ 10 – 20 ปีก่อน การแต่งกายแบบนี้ นับเป็นความไม่เหมาะสมอย่างยิ่งและไม่ค่อยมีใครกล้าที่จะทำ แต่ปัจจุบันทำกันจนค่อยๆ กลายเป็นเรื่องปกติ พวกผู้ใหญ่ส่วนมากรู้สึกขัดหูขัดตากับการนุ่งห่มของผู้หญิงยุคนี้ แต่ในสายตาของวัยรุ่นและสาวเบรียวทั้งหลายรู้สึกอีกอย่าง คือรู้สึกว่าไม่ผิดเพราะใครๆ ก็ทำกัน พอทำกันมากขึ้นก็กลายเป็นค่านิยมและสร้างมาตรฐานใหม่ขึ้นมา พร้อมกับไม่ถือสาวว่าแต่งกายเช่นนี้แล้วไป๋ แรกเห็นคนไทยย้อมสีผมราวกับกำลังมีรุ่งกินน้ำอยู่บนหัว ผมออกอาการต่อต้านและถือสา เนื่องจากรู้สึกว่ามันไม่เหมาะกับหน้าตาและภูมิอากาศแบบไทยๆ แต่พอนานวันเข้าก็เกิดความเคยชินเพราะเห็นสีผมทำนองนี้แทบทุกวันรุ่นน้องบางคนนุ่งกางเกงขาสั้นส่วน ก็นั่งคุยว่าผู้ชายใส่ขาสั้นส่วนกันด้วย หรือแต่พอชินตาก็เลิกสงสัยและบางทีก็เห็นว่าสวย เดี่ยวนี้มาตรฐานส่วนใหญ่ถูกกำหนดโดยเงิน เนื่องจากเงินทำให้ผู้ถือมันไว้รู้สึกว่ามีอำนาจขึ้นมาเองโดยไม่ต้องมีใครมาอบ ให้เงินทำลายศีล 5 ได้ทุกข้อและยังทำลายความเชื่อมากมายให้หมดค่าไปในพริบตา ยุคนี้เป็นสมัยทองของการถือสา เรื่องเงิน “

นิตยสารขวัญเรือน ฉบับที่ 706 ปักษ์หลังเมษายน 2544 คอลัมน์สุจิตุลา เรื่องหัวข้อต้องห้าม ซึ่งมีข้อความว่า “ ผู้หญิงสมัยนุ่งโจงกระเบนหรือผ้าถุงแตกต่างกับผู้หญิงสมัยนุ่งกางเกงสวมเสื้อสายเดี่ยวแบบเนื่อปลิ้นแทบจะพูดได้ว่า กลายพันธุ์ ไม่ใช่แค่แตกต่างแค่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย กิริยาท่าทางและความรู้สึกนึกคิดการแสดงออกทั้งหลายก็เปลี่ยนไปด้วย ระยะเวลาสั้น สายเดี่ยว เกาะอก มีงานวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ เรื่องพฤติกรรมทางเพศของคนวัยเรียน ผลของงานวิจัยทำให้คนทั่วไปตื่นตะลึงเพราะคาดคิดไม่ถึง เร็วๆ นี้ ข้อมูลจากการวิจัยของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กว่า เด็กสาวสมัยนี้มีพฤติกรรมแข่งกันทำลายสถิติหลับนอนกับผู้ชาย ไปนอนมาแล้วนำ

มาคุยโอ้อวดกัน ทางราชการคือกองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เผยแพร่ข้อมูลว่า สาววัยรุ่นสมัยนี้เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 15 หยอกๆ 16 หย่อน ๆ “

นิตยสารเป็นสื่อมวลชนที่เก่าแก่และรับใช้สังคมไทยมานาน ซึ่งนับวันนิตยสารเป็นที่ยอมรับว่ามีบทบาทหน้าที่ ที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อสังคมในอันจะถ่ายทอดข่าวสารและความรู้สึกนึกคิดสู่ประชาชน จึงจัดเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์กับสังคมอย่างแยกไม่ออก ในฐานะเป็นกระจกเงาคอยสะท้อน และบันทึกภาพสังคม และเป็นสื่อหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อหาที่ปรับเปลี่ยนไปตามบริบททางสังคมอยู่ตลอดเวลา

กลุ่มวัยรุ่นถือเป็นกลุ่มผู้อ่านที่ใหญ่ที่สุด ประกอบกับนิตยสารเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่วัยรุ่นให้ความสนใจ มีวัยรุ่นจำนวนมากที่ไม่ชอบอ่านหนังสือตำรา เป็นหนังสือเป็นเล่ม แต่เขาพอใจที่จะอ่านนิตยสาร เพราะนิตยสารมีบทความสั้น ๆ ที่น่าสนใจมีภาพให้ดูประกอบ ซึ่งเป็นที่นิยมกันมาก (Harris 1956 : 946) ยิ่งในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ถือว่านิตยสารเป็นสื่อที่สำคัญ และมีบทบาทในการถ่ายทอดสิ่งต่างๆ นอกเหนือจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ ดนตรี และแฟชั่น จึงมีการผลิตนิตยสารสำหรับวัยรุ่นออกมามากมาย นับตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา โดยถือกำเนิดขึ้นจากการลอกเลียนแบบทางสังคม เช่นการเลียนแบบการแต่งกายจากวัฒนธรรมต่างชาติ (ตลาดนิตยสาร ,2526 : 22 ; มาลี บุญศิริพันธ์ ,2527 : 41) จึงเป็นเหตุให้วัยรุ่นได้รับแนวความคิด ความเชื่อ ตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ จากต่างชาติโดยผ่านสื่อนิตยสารนั่นเอง

การที่วัยรุ่นได้รับค่านิยมต่างชาติเข้ามานั้น มีผลให้วัยรุ่นมีความคิด และพฤติกรรมตามค่านิยมที่ได้เรียนรู้มา โดยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทั้ง ๆ ที่ค่านิยมเหล่านั้นขัดต่อขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของไทย หรือเกิดผลเสียต่อสังคม เช่น ค่านิยมการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ส่งมาจากต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งเกิดผลเสียทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น หากผู้จัดทำนิตยสารนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนค่านิยมที่ขัดแย้งกับค่านิยมของไทยมากเกินไป ผลเสียที่เกิดขึ้นต่อวัยรุ่นหรือเยาวชน ผู้ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อประเทศชาติก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น

นับวันนิตยสารวัยรุ่นสามารถครองตลาดหนังสือได้ไม่น้อย ทั้งๆ ที่บางฉบับต้องเลิกกิจการไป แต่ก็ยังมีการผลิตออกมาใหม่ และมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอยู่เรื่อยๆ มีการแข่งขันกับบนแผงอย่างคึกคัก ไม่ว่าจะเป็นช่วงเศรษฐกิจซบเซาหรือชบเซา (อ้างในพัชรินทร์ แก้วเกียรติยศ,2538 : 3) นิตยสารวัยรุ่นที่ผลิตออกมาทั้งหมด สามารถกล่าวได้ว่ามีเนื้อหาสาระไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าว

คือ เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องของสังคมวัยรุ่น โดยเฉพาะในเมือง แฟชั่น ดาราภาพยนตร์ นักร้อง นักดนตรี เพลง บทสัมภาษณ์ นวนิยายรัก เรื่องสั้น บางฉบับเน้นไปทางด้านดารานักร้องนักดนตรี ข้อเขียนในนิตยสารเป็นไปในลักษณะง่าย ๆ เบาสมอง หยอกเย้ากระช้ำตามสไตล์วัยรุ่น พร้อมภาพสวยๆงามๆ ส่วนใหญ่ให้ความบันเทิงมากกว่าสาระหนักๆ

ตลาดสื่อสิ่งพิมพ์ของเมืองไทยในขณะนี้ มีนิตยสารอยู่มากมายหลายประเภท พบว่า นิตยสารที่วางแผงหนังสือต่าง ๆ มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 200 ชื่อฉบับ มีนิตยสารที่เกี่ยวกับรถมีจำนวนสูงสุด 25 ชื่อฉบับ รองลงมาคือนิตยสารบันเทิง 24 ชื่อฉบับ นิตยสารธุรกิจ 20 ชื่อฉบับ นิตยสารเครื่องเสียง-คอมพิวเตอร์ 18 ชื่อฉบับ นิตยสารท่องเที่ยว นิตยสารกีฬา และนิตยสารผู้หญิงอย่างละ 14 ชื่อฉบับ นอกจากนี้ก็มีนิตยสารผู้ชาย นิตยสารบ้าน นิตยสารสุขภาพ นิตยสารการเมือง นิตยสารเด็ก นิตยสารเศรษฐกิจ นิตยสารศิลปะ-วัฒนธรรม นิตยสารข่าว นิตยสารวิศวกรรม นิตยสารอุตสาหกรรม และนิตยสารถ่ายภาพ แต่ละอย่างมีจำนวนต่ำกว่าจนถึงสูงกว่า 10 ชื่อฉบับ (ทำเนียบโฆษณาธุรกิจ, 2543 : 35 - 65)

สำหรับนิตยสารวัยรุ่นที่ปรากฏอยู่บนแผงหนังสือในปัจจุบันได้แก่ i - spy, เธอกับฉัน, ฮาร์ท, เดอะบอย, แพรวสุดสัปดาห์, วัยน่ารัก, BON BON, ปลื้ม และMIRROR MAGAZINE FOR TEENAGE แต่นิตยสารที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากวัยรุ่น 3 อันดับแรก คือ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท (บริษัท ACNielsen Thailand Limited, 2542 : 1)

นิตยสารเธอกับฉัน เป็นนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นที่อาจจะเรียกได้ว่า เป็นนิตยสารที่มีอายุยืนยาวฉบับหนึ่ง ผลิตขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้วัยรุ่นมีทางเลือก ในการได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตลอดจนสาระความรู้ เรื่องราวของวัยรุ่น รวมไปถึงเรื่องราวที่กำลังเป็นที่สนใจในขณะนั้น เพื่อร่วมในการปลูกฝังสิ่งที่ดีให้กับเยาวชนของชาติ และเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด (อ้างในพัชรินทร์ แก้วเกียรติยศ, 2538 : 47) เริ่มออกวางจำหน่ายฉบับแรกเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2526 ราคาจำหน่ายในครั้งแรก 10 บาท ปัจจุบันจำหน่ายในราคา 60 บาท เป็นนิตยสารรายปักษ์ จำนวนหน้า 180 หน้า มีจำนวนการตีพิมพ์ถึง 50,000 ฉบับต่อรายปักษ์ เมื่อปีพ.ศ. 2542 นิตยสารเธอกับฉันยังได้รับการจัดอันดับว่าเป็น นิตยสารที่ได้รับความนิยมสูงสุดในกลุ่มวัยรุ่น นอกจากนี้ ยังเคยได้รับรางวัลโหวตอะวอร์ด สาขาแม็กกาซีนโหวตในปีพ.ศ. 2535, 2536 และ2537 จากรายการวิทยุเรดิโอโหวตอีกด้วย

นิตยสารเดอะบอย เป็นนิตยสารที่ผลิตขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นิตยสารเดอะบอยได้เริ่มออกวางจำหน่ายฉบับแรกเมื่อเดือน มีนาคม พ.ศ. 2532 ราคาจำหน่ายในครั้งแรก 20 บาท ปัจจุบันจำหน่ายในราคา 60 บาท เป็น นิตยสารรายปักษ์ จำนวนหน้า 220 หน้า มีจำนวนการตีพิมพ์ถึง 100,000 ฉบับต่อรายปักษ์ และยังคงได้รับรางวัลโหวตอะวอร์ด สาขาแม็กกาซีนโหวตในปีพ.ศ. 2538 และ 2539 จากรายการ วิทยุเรดิโอโหวต ซึ่งเป็นรายการวิทยุที่มีกลุ่มเป้าหมายคือเด็กวัยรุ่น

นิตยสารฮาร์ท เป็นนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นอีกฉบับที่ผลิตขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้วัยรุ่นได้มีนิตยสารบันเทิงเฉพาะกลุ่มเพิ่มขึ้นอีกฉบับ และต้องการเปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงออกใน ด้านงานเขียน ได้เริ่มออกวางจำหน่ายฉบับแรกเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2539 ราคาจำหน่ายในครั้ง แรก 45 บาท ปัจจุบันจำหน่ายในราคา 60 บาท เป็นนิตยสารรายเดือนจำนวนหน้า 172 หน้า มี จำนวนตีพิมพ์ 30,000 ฉบับ

ด้วยสาเหตุที่นิตยสาร เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มวัยรุ่นมาก ประกอบกับยุคนี้เป็น สังคมแห่งการส่งผ่านข่าวสารต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะ บอย และนิตยสารฮาร์ท มีพัฒนาการอย่างไร จึงได้รับความนิยมจากวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก รวมทั้งการนำเสนอเนื้อหาภายในนิตยสารทั้ง 3 ฉบับนั้น สะท้อนค่านิยมอย่างไรให้วัยรุ่นบ้าง

คำถามวิจัย

1. นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ถือกำเนิดขึ้นและมี พัฒนาการอย่างไร
2. นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท มีรูปแบบและลักษณะใน การนำเสนอเนื้อหา รวมถึงการจัดหน้าอย่างไรบ้าง เหมือนหรือแตกต่างกันในด้านใด บ้าง
3. เนื้อหาในนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ได้สะท้อนค่า นิยมทางสังคมอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท
2. เพื่อศึกษาถึงรูปแบบและลักษณะการนำเสนอเนื้อหา รวมถึงการจัดหน้าในนิตยสาร เธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท
3. เพื่อศึกษาค่านิยมทางสังคมที่สะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสาร เดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด และวิธีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนิตยสารวัยรุ่นให้อยู่รอด และเติบโตได้ในตลาดที่เต็มไปด้วยการแข่งขันกันอย่างรุนแรง
2. เพื่อให้สื่อสิ่งพิมพ์ตระหนักถึงความสำคัญ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการนำเสนอเนื้อหาแก่วัยรุ่นให้มากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากเอกสารทางวิชาการ ตำราผล
งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร

- 1.1 ความหมายของนิตยสาร
- 1.2 ประเภทของนิตยสาร
- 1.3 บทบาทหน้าที่ของนิตยสาร
- 1.4 การนำเสนอรูปแบบ และเนื้อหาของนิตยสาร
- 1.5 การออกแบบ-จัดหน้านิตยสาร

2. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่น

- 2.1 ความหมายของวัยรุ่น
- 2.2 ลักษณะของวัยรุ่น
- 2.3 พัฒนาการของวัยรุ่น
- 2.4 ความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

4. แนวคิดการเลียนแบบข้อมูลข่าวสารจากสื่อ

5. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

- 5.1 ความหมายของค่านิยม
- 5.2 ความสำคัญของค่านิยม
- 5.3 ค่านิยมของสังคมไทย
- 5.4 ประเภทของค่านิยม

6. แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

- 6.1 ความหมายของวัฒนธรรมไทย
- 6.2 ความสำคัญของวัฒนธรรมไทย
- 6.3 ลักษณะของวัฒนธรรมไทย
- 6.4 ประเภทของวัฒนธรรมไทย
- 6.5 วัฒนธรรมมวลชน
- 6.6 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมไทย

7. แนวคิดเกี่ยวกับการครอบงำทางวัฒนธรรม

8. แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

9. สถาบันสื่อสารมวลชนท่ามกลางวิกฤติทางวัฒนธรรมไทย

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวความคิดเกี่ยวกับนิตยสาร

ความหมายของคำว่า นิตยสาร

นิตยสารเป็นสื่อมวลชน ประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีบทบาทหน้าที่อย่างสำคัญต่อสังคม ปัจจุบัน นิตยสารทุกประเภทก็มีอิทธิพลต่อผู้อ่านในหลายๆด้าน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การพัฒนาในหลายรูปแบบ

Webster Dictionary (1976) อธิบายความหมายของนิตยสารว่า คือ หนังสือรายคาบ ซึ่งลงพิมพ์บทความ นวนิยาย คำประพันธ์ และภาพต่างๆ เพื่อผู้อ่านซึ่งเป็นสาธารณชนทั่วไป หรืออีกความหมายหนึ่ง นิตยสาร หมายถึง หนังสือรายคาบซึ่งมุ่งกลุ่มผู้อ่านที่มีความสนใจเป็นพิเศษเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง อาจจะเป็นเรื่องของงานอดิเรก วิชาชีพ เช่น การแพทย์ การถ่ายภาพ หรือมุ่งเฉพาะกลุ่มผู้อ่านวัยใดวัยหนึ่ง เช่น เด็ก สตรี วัยรุ่น

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2530) ได้ให้คำจำกัดความว่า นิตยสารคือสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาซึ่งเป็นเรื่องราว หรือบทความต่างๆของผู้เขียนหลายคน จะมีภาพประกอบหรือไม่ก็ได้ จัดทำเป็นรูปเล่ม ปกอ่อน และจะมีโฆษณาอยู่ในเล่มนั้น ๆ ด้วย ตามปกติแล้วจะกำหนดเวลาออกที่แน่นอน มีจุดประสงค์ในการจัดทำเพื่อสาระบันเทิง

โดยสรุป นิตยสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกในระยะเวลาแน่นอน ใช้ชื่อเดียวกัน มีปกและเย็บเล่ม มีเนื้อหาหลายประเภทประกอบกัน มีกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงและแน่ชัด อาจมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ผลงานของสมาคม การให้ข่าวสารความรู้ หรือวัตถุประสงค์อื่น

ประเภทของนิตยสาร

นิตยา ชูโต และคณะ (2527: ภาค 2 20-29) จำแนกนิตยสารตามลักษณะเด่นของเนื้อหาได้ 31 กลุ่ม ดังนี้

1. ชาวและวิจารณ์ชาว เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาสรุปข่าวในรอบสัปดาห์ที่มีบทความแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างสัปดาห์ ส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาและบทวิจารณ์ของข่าวเศรษฐกิจและการเมือง ได้แก่ มติชนสุดสัปดาห์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ สู่อินท เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีนิตยสารที่มีเนื้อหามุ่งเจาะข่าวอาชญากรรม เบื้องหลังข่าว เสนอเนื้อหาด้านบันเทิงและการตอบปัญหาทางเพศ ได้แก่ นิตยสาร 191 และ 119 เป็นต้น
2. ศิลป – วัฒนธรรม เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเน้นทางวิจิตรศิลป์ ได้แก่ ฟิลิ่ง และเน้นศิลปะทั้งในอดีตและปัจจุบันทุกสาขา โบราณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมภาคต่าง ๆ ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม
3. ศาสนา ปรัชญา ความเชื่อ และพระเครื่อง เป็นนิตยสารที่เสนอเนื้อหาทางพุทธศาสนา ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม สมบัติ รวมทั้งอภินิหารต่าง ๆ ของพระ ได้แก่ คนพันโลก อภินิหารพลังจิต โลกทิพย์ บางฉบับเสนอเกี่ยวกับประวัติพระเครื่อง วิธีดูพระเครื่อง แนะนำพระเครื่อง ได้แก่ นะโม พระเครื่อง ศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น
4. โหราศาสตร์ เสนอความรู้ด้านการทำนายโชคชะตาชีวิตตามหลักโหราศาสตร์ ได้แก่ นิตยสารโหราเวศน์
5. การศึกษา เสนอเนื้อหาเป็นเชิงสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน ช่วยฝึกทักษะและให้ความรู้เพิ่มเติมแก่เด็กและเยาวชน ได้แก่ เพื่อนเรียนประถมปลาย ม.ต้น และ ม.ปลาย อีกแนวหนึ่งคือ เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวงการครูทางด้านวิชาการ ระเบียบ คำสั่ง ความรู้ด้านการสอนใหม่ๆ ได้แก่ มิตรครู ข่าวครูไทย เป็นต้น
6. ถ่ายภาพและการพิมพ์ เสนอเนื้อหาด้านการถ่ายภาพ วิธีการถ่ายภาพอุปกรณ์การถ่ายภาพ เทคนิคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการถ่ายภาพและล้างฟิล์ม ได้แก่ เปิดกล้องส่องโลก โฟโต้แอนด์กราฟ โฟ เป็นต้น
7. การตกแต่งบ้านและสำนักงาน เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดและตกแต่งบ้าน แบบบ้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นนิตยสารภาพ ได้แก่ บ้านและสวน บ้านในฝัน เป็นต้น

8. ธุรกิจ การเงิน การจัดการและโฆษณา เสนอความรู้ด้านการจัดการการเงิน การธนาคาร การโฆษณา และธุรกิจอื่น ๆ แนะนำและสัมภาษณ์นักธุรกิจที่เด่นๆ ได้แก่ ดอกเบ็ญ คลัง สมอง คู่แข่ง ที่ดิน เป็นต้น

9. กฎหมาย เสนอความรู้ด้านกฎหมายสำหรับประชาชน ได้แก่ ใกล้ศาลทนาย เป็นต้น

10. วิทยาศาสตร์ เสนอเนื้อหาด้านข่าวสารทางวิทยาศาสตร์ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ในสาขาต่าง ๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ได้แก่ ทักษะชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

11. เครื่องเสียง วีดีโอ และคอมพิวเตอร์ เสนอเนื้อหาเน้นหนักด้านวิศวกรรมไฟฟ้า อาทิ แนะนำเครื่องเสียง การสร้าง ปรับแต่ง การซ่อมและเลือกซื้อเครื่องเสียง ได้แก่ ไฮไฟสเตริโอ สเตริโอ ออดิโอ แนะนำวีดีโอเทปแบบใหม่ๆรวมทั้งวิธีใช้และอุปกรณ์ แนะนำภาพยนตร์ในวีดีโอเทป ได้แก่ วีดีโอรีวิว วีดีโอเจียเตอร์ และเนื้อหาที่เน้นด้านคอมพิวเตอร์ การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และการใช้โปรแกรมแบบต่าง ๆ ภาษาที่ใช้ของคอมพิวเตอร์ ได้แก่ คอมพิวเตอร์รีวิว ไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

12. อาวุธและสงคราม เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับอาวุธสงครามชนิดใหม่ๆ ประสิทธิภาพของอาวุธแบบต่าง ๆ ได้แก่ สมรภูมิ สงคราม รวมทั้งนิตยสารที่เสนอความรู้ด้านอาวุธปืน วิธีใช้ การบำรุงรักษา ได้แก่ นิตยสารปืน

13. รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ และรถยนต์ เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำ ทดสอบ ประสิทธิภาพ การซ่อมแซม ตกแต่งเครื่องยนต์ และอุปกรณ์รถ รวมทั้งการแข่งขันรถ ได้แก่ ไบซิเคิล โมโตครอส กรังด์ปรีซ์ เป็นต้น

14. สุขภาพและการแพทย์ เสนอเนื้อหาด้านการแพทย์ การดูแลรักษาสุขภาพอนามัย ซึ่งมีทั้งนิตยสารที่เสนอเนื้อหาทางการแพทย์แผนปัจจุบัน ได้แก่ ใกล้หมอ ชีวิตและสุขภาพ คุณ และหมอ นิตยสารที่เสนอเนื้อหาทางการแพทย์แผนโบราณผสมผสานกับแพทย์แผนปัจจุบัน ได้แก่ หมอชาวบ้าน และนิตยสารที่เสนอเนื้อหาทางการแพทย์แผนโบราณ และการรักษาโดยอาศัยความเชื่อทางไสยศาสตร์ ได้แก่ หมอบ้านนอก

15. เกษตรกรรม เสนอความรู้ด้านเกษตรกรรม วิธีปลูก การบำรุงรักษาตลอดจนวิธีการประกอบอาหารจากผลิตผลทางการเกษตร สัตว์บาล ได้แก่ เคหกรรมเกษตร ชาวเกษตร ท็อปซีเคร็ท

16. เพศศึกษา เสนอความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา บันเทิงคดี ทั้งนวนิยายและเรื่องสั้น ได้แก่ ท็อปซีเคร็ท

17. คหกรรมศาสตร์ เสนอเนื้อหาทางสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ อาทิ การตัดเย็บเสื้อผ้า การถักโครเชต์ การประดิษฐ์ต่าง ๆ การทำอาหาร การทำขนม ได้แก่ ขวัญเรือนฉบับงานฝีมือ

18. ผู้บริโภค เสนอความรู้เกี่ยวกับผู้บริโภค แนะนำวิธีเลือกซื้อสินค้า ได้แก่ ผู้บริโภค

19. เด็ก เสนอความรู้เกี่ยวกับเด็ก การอนุบาลเด็ก จิตวิทยาเด็ก รวมทั้งความรู้ที่สตรีควรทราบก่อนและหลังมีบุตร ได้แก่ รักลูก บางฉบับเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กโดยเฉพาะ ได้แก่ ตะวัน บางฉบับไม่ได้เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับตัวเด็กเอง แต่เสนอสาระความรู้สำหรับเด็กโดยเฉพาะ ได้แก่ สวิตา

20. วัยรุ่น เสนอเนื้อหาด้านความเคลื่อนไหวในแวดวงวัยรุ่น การแต่งกาย พฤติกรรมของวัยรุ่น ร้อยกรอง ความรัก นวนิยายรัก เรื่องสั้น จิตวิทยาวัยรุ่น ได้แก่ วัยหวาน วัยน่ารัก เธอกับฉัน เป็นต้น

21. ผู้ชาย เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นส่วนใหญ่ แฟชั่นชาย ดนตรี กีฬา แนะนำบุคคลชั้นนำในสังคม นางแบบ หมอนวด ดาราเปลือยต่างประเทศ นวนิยายรัก เรื่องจากประสบการณ์ทางเพศ ได้แก่ แมน หนุ่มสาว ระทึก เป็นต้น

22. ผู้หญิง เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์ จิตวิทยาการดำรงชีวิตสุขภาพและความงาม นวนิยาย เรื่องสั้น ได้แก่ ดิฉัน สาวสวย กานดา นรี เป็นต้น

23. แฟชั่น แนะนำแฟชั่นเครื่องแต่งกายของสตรี เป็นนิตยสารภาพตลอดทั้งเล่ม มีคำบรรยายแนะนำผู้ออกแบบ นางแบบ และร้านจำหน่าย ได้แก่ แฟชั่นรีวิว แฟชั่นวัยรุ่น เป็นต้น

24. กีฬา เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในวงการกีฬา ประวัตินักกีฬา รายงานผลการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เทนนิส ฟุตบอล สยาม กีฬาสยาม เป็นต้น
25. วงการบันเทิง เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวงการบันเทิง ความเคลื่อนไหววิจารณ์สัมภาษณ์ดาราทั้งในวงการดนตรีและภาพยนตร์ เรื่องย่อภาพยนตร์ นวนิยาย ได้แก่ ราชาเสียงทอง ดาราภาพยนตร์ โลกดารา เป็นต้น
26. การ์ตูน เสนอเนื้อหาเป็นการ์ตูนที่อ่านแล้วเพื่อความเพลิดเพลินบางฉบับมีเกร็ดความรู้ทางประวัติศาสตร์ ทายปัญหา ได้แก่ เบบี๋ หนูเจ้า สยองขวัญ ชายหัวเราะ เป็นต้น
27. ปกิณกะชีวิต เสนอเนื้อหาที่เป็นการรวบรวมเรื่องราวของประสบการณ์ในชีวิตในด้านต่าง ๆ อาทิ การครองเรือน ความสัมพันธ์ของคนหนุ่มสาว การทำงาน การประกอบอาชีพ ประวัติบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ตอบปัญหาทางเพศ นวนิยาย ได้แก่ คู่สร้างคู่สม ชีวิตรัก ชีวิตแรงงาน เป็นต้น
28. เรื่องแปลกๆ และเหลือเชื่อ เสนอเนื้อหาทุกๆ ด้านในแง่มุมที่แปลกและเป็นเกร็ดความรู้ ได้แก่ แปลก เรื่องจริง มหัศจรรย์ เป็นต้น
29. ท่องเที่ยว เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสารคดีท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ อนุสาวรีย์ อ.ส.ท. เที่ยวรอบโลก เพื่อนเดินทาง เป็นต้น
30. แนะนำการซื้อขาย อาหารและโรงแรม เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำการซื้อ การขายอาหาร การท่องเที่ยวตามสถานเริงรมย์ โรงแรม ได้แก่ คู่มือซื้อขาย กินที่ไหน ทัวร์ฉบับแสงสี เป็นต้น
31. กลอน เรื่องอ่านเล่น และปกิณกะต่าง ๆ เสนอเนื้อหาเน้นด้านกรให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นนวนิยาย เรื่องสั้น ได้แก่ สนุก เมืองยิ้ม ด้วยคุณ บางฉบับเสนอกลอนและร้อยแก้วในลักษณะจินตนาการ ได้แก่ ภูกัน บางฉบับเสนอปกิณกะสอดแทรกไปด้วย

เช่น ความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ เพศศึกษา จิตวิทยา ธุรกิจ บันเทิง สุขภาพ ได้แก่ บางกอก ทานตะวัน สกอลไทย เป็นต้น

จากการแบ่งประเภทของนิตยสารวัยรุ่นโดยผู้ทรงคุณวุฒิข้างต้นจะเห็นได้ว่า “ นิตยสารวัยรุ่น ” (Juvenile Magazine) ก็เป็นนิตยสารกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญและได้รับการจัดแบ่งออกมา ในปัจจุบันมีการผลิตนิตยสารออกมาสู่ท้องตลาดมากมาย มีการแข่งขันกันบนแผงอย่างคึกคัก ทำให้แนวโน้มของนิตยสารเปลี่ยนทิศทางการผลิตโดยมีเป้าหมายที่กลุ่มผู้อ่านเป็นหลัก และเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์และตรงกับความสนใจ และรสนิยมของกลุ่มผู้อ่าน ซึ่งวัยรุ่นถือเป็นกลุ่มผู้อ่านที่ใหญ่ที่สุดกลุ่มหนึ่ง เป็นเหตุให้มีนิตยสารวัยรุ่นออกมามากมาย โดยเสนอเนื้อหาจำกัดอยู่ในโลกของวัยรุ่น มีภาษาที่วัยรุ่นบัญญัติขึ้นมาใช้เอง มีการจัดหน้าและรูปเล่มกันอย่างอิสระ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของนิตยสารวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน

ประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารวัยรุ่นของไทย

นิตยสารและวารสารสำหรับวัยรุ่นหรือเยาวชนของไทยนั้น มีวิวัฒนาการมานานนับศตวรรษ เพียงแต่ว่าในสมัยก่อนไม่ได้เสนอเนื้อหาโดยมุ่งเจาะกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นเหมือนเช่นในปัจจุบัน ที่ส่วนใหญ่เสนอเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับวัยรุ่น และเน้นความบันเทิงในเรื่องของแฟชั่น ดารา ภาพยนตร์ นักร้อง นักดนตรี เพลง บทกวีกลอนเปล่า นวนิยายรัก เรื่องแปล เรื่องสั้น แฟนคลับ มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย ฯลฯ โดยที่นิตยสารสำหรับวัยรุ่นหรือเยาวชนในสมัยก่อนมักจัดรวมไว้ในนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กซึ่งรวมถึงวัยรุ่นหรือเยาวชนด้วย และเสนอเนื้อหาโดยเน้นด้านวิชาการมากกว่า เนื้อหาด้านบันเทิงเป็นเพียงเนื้อหาประกอบเท่านั้น ส่วนมากมักเป็นนิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น ฯลฯ ถ้าต้องการอ่านเรื่องราวของดาราภาพยนตร์ นักร้อง นักดนตรี และบันเทิงด้านอื่นๆ ก็ต้องอ่านจากนิตยสารบันเทิงที่เสนอเรื่องราวที่ผู้อ่านทุกเพศทุกวัยสามารถอ่านได้ ไม่มีนิตยสารบันเทิงสำหรับวัยรุ่นโดยตรง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องกล่าวถึงประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กและนิตยสารบันเทิง ซึ่งมีผู้ทำการศึกษาไว้แล้วเพื่อประกอบการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ด้วย

1. ประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทย (พ.ศ. 2435-2522)

พรทิพย์ วิจิตร (2523: 20-54) ได้ศึกษาประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทย เพื่อประกอบการวิจัยเรื่อง "การศึกษารูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก" สรุปได้ว่า นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทยมีประวัติและวิวัฒนาการมานานนับศตวรรษแล้ว ซึ่งพอจะแบ่งได้เป็น 3 ยุค คือ

1.1 ยุคแรก พ.ศ. 2435-2471

นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทยในยุคแรก พอจะแบ่งตามคณะผู้จัดทำได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. นิตยสารที่จัดทำในโรงเรียน

นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทยในยุคแรกนั้นเริ่มต้นจากโรงเรียน โดยครูและอาจารย์ในโรงเรียนริเริ่มจัดทำขึ้น ในรูปของหนังสือพิมพ์นักเรียน มุ่งเสนอข่าวของโรงเรียนเป็นสำคัญ รองลงมาเพื่อความรู้อะไรและการเรียนและการสั่งสอนอบรม โดยมีครูและอาจารย์ และนักเรียนของโรงเรียนนั้นๆ เป็นผู้เขียนเรื่อง นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทยที่เกิดขึ้นในโรงเรียนในยุคนี้ ได้แก่ จดหมายเหตุแสงอรุณ ของโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย เริ่มออกเมื่อ พ.ศ.2435 กำหนดออกเป็นรายเดือน จัดเป็นนิตยสารสำหรับเด็กและเยาวชนฉบับแรกที่จัดทำในโรงเรียน กุมารวิทยา (พ.ศ.2438) ของโรงเรียนราชกุมาร อัสสัมชัญอุโฆษสมัย (พ.ศ.2457) ของโรงเรียนอัสสัมชัญ สวนกุหลาบวิทยา (พ.ศ.2465) ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย แดงการศึกษาทพศิริรินทร์ (พ.ศ.2465) ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ เบญจมานุสาศน์ (พ.ศ.2467) ของโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร คอลเลกชันวิสต์ (พ.ศ.2467) ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ราชนีบำรุง (พ.ศ.2470) ของโรงเรียนราชนี และ ยุพราชวิทยา (พ.ศ.2471) ของโรงเรียนประจำมณฑลพายัพ "ยุพราชวิทยาลัย"

2. นิตยสารที่จัดทำโดยเอกชน

หลังจากที่โรงเรียนต่างๆ ได้ออกนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กมานานพอสมควร เอกชนได้เริ่มให้ความสนใจจัดทำนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กขึ้นบ้าง โดยโรงพิมพ์เจริญผลได้จัดทำ เด็กไทย ออกมาในปี พ.ศ.2464 จัดว่าเป็นนิตยสารสำหรับเด็กฉบับแรกที่จัดทำโดยเอกชน ต่อมา นายแช เศรษฐบุตร์ ได้จัดทำหนังสือพิมพ์นักเรียน (พ.ศ.2465) ซึ่งเป็นนิตยสารที่แพร่หลายมากในหมู่นักเรียนในสมัยนั้น นายเพ็ญ แต่ตระกูล จัดทำ หนังสือพิมพ์เด็ก (พ.ศ.2466) และนายสวัสดิ์ จุฑะรพ จัดทำ ดรุณเกษม (พ.ศ.2469)

3. นิตยสารที่จัดทำโดยหน่วยราชการ

หน่วยราชการได้เริ่มให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กหลังจากที่โรงเรียนต่างๆและเอกชนได้จัดทำมานานพอสมควร โดยแผนกอุปนายกสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งประเทศไทย กองการลูกเสือกระทรวงธรรมการ ได้ออก ลูกเสือสยาม ในปี พ.ศ.2465 ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ทางราชการลูกเสือ กำหนดออกเป็นรายเดือน

1.2 ยุคที่สอง พ.ศ.2472-2490

ยุคนี้เป็นช่วงที่นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กชบเซา เพราะมีเหตุการณ์สำคัญทางบ้านเมืองเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 สงครามมหาเอเชียบูรพา พ.ศ.2482-2486 นอกจากนี้ ผู้ที่มีความรู้และมีฝีมือในการประพันธ์หันไปเขียนเรื่องที่ตนสนใจ และเป็นยุคที่นวนิยายสำหรับผู้ใหญ่กำลังเป็นที่นิยม อย่างไรก็ตาม ได้มีนิตยสารสำหรับเด็กออกมา 3 ชื่อเรื่อง ได้แก่ ลูกเสือ (พ.ศ.2478) ของคณะลูกเสือแห่งชาติ เข้าใจว่าสืบทอดมาจาก ลูกเสือสยาม เพราะมีวัตถุประสงค์คล้ายกัน อุดมพันธ์ (พ.ศ.2479) จัดทำโดย นายละมุล พูลวิริยะกิจ และตู้ทอง (พ.ศ.2490) ของนายแช เศรษฐบุตร ซึ่งมีเนื้อหาทำนองเดียวกับ หนังสือพิมพ์นักเรียน

1.3 ยุคที่สาม พ.ศ.2491-2522

ยุคนี้มีนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กออกมามากมาย รูปเล่มน่าสนใจ เนื้อหาเหมาะสมสำหรับเด็กมากขึ้น ถือเป็นยุคเฟื่องฟูของนิตยสารและวารสารสำหรับเด็ก ประกอบกับเอกชนให้ความสนใจจัดทำมากกว่ายุคใดๆ และหนังสือพิมพ์โรงเรียนลดความสำคัญลง นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กในยุคนี้พอจะแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ตามลักษณะการเสนอเนื้อหา คือ

1. นิตยสารที่เสนอความรู้เฉพาะด้านภาษาอังกฤษ

นิตยสารประเภทนี้เกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2493 โดยหนังสือสแตนดาร์ด ได้จัดทำ สแตนดาร์ด สติวเดนต์ ซัมพลีเมนต์ อีกฉบับหนึ่ง ได้แก่ ก้าวหน้า (พ.ศ.2498) ของนายสุเทพ ชูเชื้อ

2. นิตยสารที่เสนอความรู้ทางวิชาการ

นิตยสารประเภทนี้มีทั้งที่จัดทำโดยหน่วยราชการและเอกชน ได้แก่ อนุชาชาติ (พ.ศ.2494) ของกองอนุชาชาติ กรมพลศึกษา เนื้อหาเป็นแนวเดียวกับ ลูกเสือ วิทยาศาสตร์ก้าวหน้า (พ.ศ.2508) ของนายสุเทพ ชูเชื้อ และ ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ (พ.ศ.2513) ของห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคลไทยวัฒนาพานิช ทั้งสองฉบับเสนอความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เป็นหลักใหญ่ อีกฉบับ

หนึ่งได้แก่ ออมสินสารฉบับนักเรียน (พ.ศ.2508) ของธนาคารออมสิน เสนอเนื้อหาเพื่อโฆษณาชักชวนให้รู้จักออมทรัพย์และฝากเงิน และคุ้นเคยกับธนาคารออมสิน

3. นิตยสารทางศาสนา

ในยุคนี้มีนิตยสารทางศาสนาออกมาหลายฉบับด้วยกัน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมศีลธรรมอันดีสำหรับเยาวชน ได้แก่ ยุวพุทธ (พ.ศ.2506) ของศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ม.ร. วุฒิชัยธรรม (พ.ศ.2508) ของมูลนิธิอิทธิกรรมมหาธาตุวิทยาลัย เพื่อนใจ (พ.ศ.2511) ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และ พุทธรักษา (พ.ศ.2511) ของพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย

4. นิตยสารที่เสนอทั้งความรู้และความบันเทิง

นิตยสารประเภทนี้จะเสนอเนื้อหาหลายแบบด้วยกันทั้งเรื่องที่ทำให้ความรู้และความบันเทิง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน สร้างสรรค์และหล่อหลอมเยาวชนให้เติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ นิตยสารประเภทนี้มีหลายฉบับด้วยกัน ได้แก่ ชัยพฤกษ์ (พ.ศ.2497) ของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อสภาวัฒนธรรมล้มเลิก กระทรวงศึกษาธิการได้รับดำเนินงานต่อ โดยมอบให้หุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลไทยวัฒนาพานิชเป็นผู้จัดพิมพ์และจำหน่าย ต่อมาหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลไทยวัฒนาพานิชได้รับมาดำเนินงานเองทั้งหมด และเลิกจัดทำในปี พ.ศ.2523 ฉบับอื่นๆ ได้แก่ ตรุณสาร (พ.ศ.2498) ของบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด ดาวรุ่ง (พ.ศ.2499) ของนางสาวบุญสม เจริญเอง วีรกรรม (พ.ศ.2499) ซึ่งจัดทำโดยคณะภราดาเซนต์คาเบรียล สแตนด์การ์ดฉบับเยาวชน (พ.ศ.2504) ของหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร หนูน้อยกลอยใจ (พ.ศ.2507) ของนางพูนศรี ถมังรักษาสัตย์ เด็กก้าวหน้า (พ.ศ.2509) ของนายสุเทพ ชูเชื้อ สตรีสารภาคพิเศษฉบับเยาว์ (พ.ศ.2515) ของบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด หญ้าแพรก (พ.ศ.2519) ของนายเกื้อ วงศ์บุญสิน ฟ้าเมืองเด็ก (พ.ศ.2520) ของนายวีระ สังข์สุวรรณ โลกของเด็ก (พ.ศ.2521) ของนายบุรินทร์ วงศ์สงวน สวิตา (พ.ศ.2521) ของบริษัทสวิตากการพิมพ์ จำกัด เพื่อนเด็ก (พ.ศ.2521) ของบริษัทพับลิคเพรส จำกัด และ เด็ก (พ.ศ.2522) ของสำนักพิมพ์บ้านเรา ซึ่งคณะผู้จัดทำแจกควบคู่กันไปกับนิตยสารชีวิตบ้านเรา

2. ประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารบันเทิง

คำว่า "นิตยสารบันเทิง" ในที่นี้หมายถึงรวมถึงนิตยสารภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ ดารา นักร้องและบันเทิงอื่นๆที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จากการวิจัยเรื่อง "นิตยสารไทย" ของระวีวรรณ ประกอบ

ผล (2530: 200-201 , 226-229) พบว่านิยายสารบันเทิงมีวิวัฒนาการอันยาวนานมาตั้งแต่ครั้งสมัย รัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 7 ส่วนใหญ่เป็นนิยายสารที่เกี่ยวกับภาพยนตร์และละคร ซึ่งเป็นมหรสพที่ ขึ้นหน้าขึ้นตาของยุคสมัยนั้น เช่น สมมติภาพยนตร์ (พ.ศ.2466) ข่าวภาพยนตร์สยาม (พ.ศ.2467) ข่าวละครคอนนาครบรรเทิง (พ.ศ.2469) ข่าวละครปราโมทย์นาคร (พ.ศ.2469-2470) ข่าวหนังไทย (พ.ศ.2470) ภาพยนตร์บรรเทิง (พ.ศ.2474) เป็นต้น หลังจากที่สื่ออื่นๆเข้ามาแพร่หลายในเมือง ไทย ก็มักจะเกิดมีนิยายสารเกี่ยวกับสื่ออื่นๆ ตามออกมา เช่น ในปี พ.ศ.2473 เกิดกิจการวิทยุ ใน เวลาอีกไม่นานนักก็มีนิยายสารเกี่ยวกับวิทยุออกมา ได้แก่ วิทยุสาร ของกรมโฆษณาการ ออกในปี พ.ศ.2481 ปี พ.ศ.2497 ก็มีนิยายสาร ไทยโทรทัศน์ อันสืบเนื่องมาจากการจัดตั้งบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด แฟนสัมพันธ์ (พ.ศ.2502) ของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 นิยายสารเหล่านี้ นอกจากจะ ลงเรื่องราวเกี่ยวกับรายการวิทยุ รายการโทรทัศน์แล้ว ก็ยังมีการลงเรื่องราวของดาราโทรทัศน์ ตลอดจนรายการโทรทัศน์ สำหรับเป็นคู่มือของผู้อ่านในการดูโทรทัศน์อีกด้วย ส่วนเอกชนก็มีการ ผลิตนิยายสารเหล่านี้ออกมามากมาย โดยที่บางฉบับเน้นวงการภาพยนตร์ บางฉบับเน้นวงการวิทยุ บางฉบับเน้นวงการโทรทัศน์ บางฉบับครอบคลุมวงการบันเทิงทั้งหมด เช่น ดาราทภาพ (พ.ศ.2500) เบญจมาศ (พ.ศ.2508) ดารารัฐ (พ.ศ.2513) โลกดารา (พ.ศ.2513) อนุทินคู่ชีวิตดารานักร้อง (พ.ศ.2515) ภาพยนตร์บันเทิง (พ.ศ.2517) เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีนิยายสารบันเทิงอีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจและเป็นที่ยอมรับในหมู่วัยรุ่น มานานแล้ว ได้แก่ แพร่สุดสัปดาห์ รายปักษ์ ของบริษัทอัมรินทร์พริ้นติ้ง ซึ่งออกในปี พ.ศ.2525 เธอกับฉัน รายปักษ์ ซึ่งออกในปี พ.ศ. 2526 ปัจจุบันทั้งสองฉบับยังจำหน่ายอยู่ เสนอเรื่องราวของ ดารา นักร้อง นักดนตรี ทั้งในและต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ โดยที่กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น จนถึงวัยคนทำงานตอนต้น ซึ่งมีอยู่เกือบครึ่งของผู้อ่านทั้งหมด (อ้างในพัชรินทร์ แก้วเกียรติยศ, 2538 : 39,47)

จะเห็นได้ว่า นิยายสารและวารสารสำหรับเด็กและนิยายสารบันเทิงของไทยมีประวัติและ วิวัฒนาการมานานแล้ว แม้ว่าในสมัยก่อน เนื้อเรื่องไม่ค่อยน่าสนใจ เพราะเน้นการเสนอความรู้ มากกว่าความบันเทิง หรือถ้าเสนอเนื้อหาด้านบันเทิงก็ไม่ได้เน้นที่กลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นกลุ่มเดียว แต่ก็ กล่าวได้ว่า นิยายสารและวารสารสำหรับเด็ก และนิยายสารบันเทิงเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา นิยายสารและวารสาร สำหรับวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน ที่มีนิยายสารและวารสารสำหรับวัยรุ่นออกมา มากมาย ทั้งประเภทที่เน้นความรู้และสนับสนุนหลักสูตรการศึกษา ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อให้วัยรุ่นแสวงหา

การศึกษาเรียนรู้ จากภายนอกทางอ้อมเสมือนเป็นโรงเรียนกวดวิชา และประเภทที่เน้นความบันเทิง ซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น และมีลักษณะตรงกับที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้

บทบาทและหน้าที่ของนิตยสาร

นิตยสารเป็นสื่อมวลชนอย่างหนึ่งที่สนองความต้องการในด้านต่างๆ ของสังคม นิตยสารได้ถูกกำหนดให้ทำหน้าที่ต่อสังคมที่สำคัญ ได้แก่

1. ทำหน้าที่ให้ข่าวสาร คอยรวบรวมรายงานเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้สังคมได้รับทราบ

2. ทำหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรมของสังคม เชื่อมโยง าระหว่างสังคมเก่ากับสังคมใหม่ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมทุกขณะ นิตยสารสามารถถ่ายทอดเรื่องราวและลักษณะของความเปลี่ยนแปลงให้สังคมรับทราบ

3. ทำหน้าที่เป็นเวทีหรือสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็น ต่อประเด็นของเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพว่าสังคมในขณะนั้น มีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างไรบ้าง

4. ทำหน้าที่ให้ความรู้ และความบันเทิงแก่สังคม ซึ่งหน้าที่นี้ถือได้ว่าเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของนิตยสาร นิตยสารแต่ละประเภทอาจจะทำหน้าที่นี้ต่างกัน นิตยสารบางฉบับอาจจะมุ่งให้ความรู้และการศึกษาแก่ผู้อ่านเป็นหลัก ในขณะที่นิตยสารอีกหลายฉบับอาจจะให้ความรู้ผสมผสานกับความบันเทิงเรีงรมย์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความมุ่งหมาย และแนวทางในการดำเนินการของนิตยสารแต่ละฉบับ

5. หน้าที่ให้บริการทางด้านธุรกิจ เป็นสื่อกลางในการประกาศ และโฆษณา ทั้งเรื่องสาธารณะประโยชน์ และทั้งเรื่องของการโฆษณาสินค้า กล่าวคือให้ข้อมูลข่าวสาร อันเกี่ยวกับบริการและสินค้านั้นเอง

การนำเสนอรูปแบบและเนื้อหาของนิตยสาร

รูปแบบของนิตยสารเป็นสิ่งที่ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน เพราะขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระที่นำเสนอในนิตยสาร รูปแบบของนิตยสารแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1. ประเภทของเนื้อหาในนิตยสาร (Departments) ซึ่งเป็นการแยกแยะเนื้อหาสาระของนิตยสารออกเป็นประเภทต่างๆ ซึ่งผู้อ่านจะติดตามเนื้อหาของแต่ละประเภทที่สนใจ และชอบมากที่สุด

2. บทความ และงานเขียนในแต่ละประเภท (Articles Written Departments) นิตยสารแต่ละประเภทมีบทความหรืองานเขียนที่มีจำนวนมากน้อยต่างกัน แต่เนื้อหาจะต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอทุกฉบับ

3. รูปแบบของเนื้อหาโดยทั่วไป (General Types of Content) นอกจากบทความและงานเขียนแต่ละประเภทของนิตยสารแล้ว นิตยสารบางฉบับมีเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ข่าวสาร การ์ตูน บันเทิง ขำขัน บทกลอน และบทบรรณาธิการ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นเนื้อหาของนิตยสารอีกประเภทหนึ่ง

การกำหนดเนื้อหาของนิตยสาร

รูปแบบ และเนื้อหาของนิตยสาร จะถูกกำหนดโดยบรรณาธิการในนิตยสารทุกๆ ไป เนื้อหาหรือสิ่งที่นำเสนอไว้ในนิตยสารมีความหลากหลายมากมาย มีบทความซึ่งเป็นเนื้อหาหลักในนิตยสาร ประเภทของบทความที่เสนอจะเป็นบทความชวนหัว สัมภาษณ์บุคคลสำคัญ หรือประวัติบุคคลที่น่าสนใจ ฯลฯ เรื่องสั้น รูปภาพ ข่าวสารต่างๆ คอลัมน์ที่น่าสนใจเกี่ยวกับการวิจารณ์ภาพยนตร์ วิจารณ์หนังสือ หรือคอลัมน์คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ นอกจากนี้จะมีบทบรรณาธิการ บทกลอน การ์ตูน ขำขัน เกมต่าง ๆ ฯลฯ

นิตยสารแต่ละฉบับจะมีการผสมผสาน ของเนื้อหารูปแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนจำนวนจะมากหรือน้อย จะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดรูปแบบเนื้อหาของนิตยสารนั้นๆ และการนำเสนอเนื้อหาแบบต่าง ๆ ในนิตยสารนั้น ก็ควรมีกฎเกณฑ์เป็นแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

1. ควรมีความสมดุลของสิ่งต่าง ๆ ระหว่างข่าวสาร และบทความ ความต้องการของนิตยสาร และความต้องการของผู้อ่าน ความหนักและเบาของสาระในนิตยสาร เนื้อหาและภาพประกอบ และความสมดุลระหว่างความยาวความสั้นของเนื้อหาสาระที่เสนอในนิตยสาร ดังนั้นควรจัดหาความสมดุลให้กับเนื้อหาของนิตยสาร มิให้การเสนอสาระในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมากเกินไป จนทำให้ความหลากหลาย และความสมดุลของเนื้อหาหมดไป

2. ความหลากหลายของเนื้อหาสาระ เพื่อให้ผู้อ่านทุกคนมีโอกาสได้เลือกอ่านสิ่งที่ตนสนใจในนิตยสาร

3. ความต่อเนื่องของเนื้อหาสาระ รูปแบบและจุดประสงค์ของนิตยสารแม้ว่าควรให้มีเนื้อหาสาระความแปลกใหม่ก็ตาม แต่ควรคงไว้ซึ่งความต่อเนื่องของเนื้อหาสาระ และรูปแบบของนิตยสาร จริงอยู่ที่ผู้อ่านต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงและสิ่งใหม่ ๆ ในนิตยสารบ้างแต่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของนิตยสารไปเลยนั้น เป็นสิ่งไม่สมควรทำ เพราะจะทำให้ผู้อ่านหันไปสนใจนิตยสารอื่น

รูปแบบของนิตยสารเป็นตัวกำหนดเนื้อหาที่จะนำเสนอในนิตยสารและจะแยกประเภทของนิตยสารให้ชัดเจนตามความต้องการของผู้อ่าน รูปแบบของนิตยสารจะต้องมีการตกลงกันระหว่างเจ้าของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา และกองบรรณาธิการ การจะทำให้นิตยสารประสบความสำเร็จนั้น รูปแบบของนิตยสารจะต้องได้รับความสนใจ และดึงดูดใจผู้อ่านให้ได้ (ดร.ณิ หิรัญรักษ์, 2530 : 60-61)

องค์ประกอบในการกำหนดรูปแบบโดยทั่วไปมีดังนี้ (ดร.ณิ หิรัญรักษ์, 2530 : 47)

1. จุดประสงค์ของการจัดทำนิตยสาร
2. ตลาดสำหรับนิตยสาร
3. มาตรฐานการครองชีพของผู้อ่าน และอำนาจในการซื้อของผู้อ่าน
4. ระดับการศึกษาของผู้อ่าน
5. รูปแบบของนิตยสารคู่แข่ง
6. การพิจารณาและทดลองรูปแบบที่เป็นอยู่ของนิตยสารโดยดูจากยอดจำหน่าย ยอดโฆษณา และรายงานรายได้ของนิตยสารตลอดจนความคิดเห็นของผู้อ่าน
7. ความต้องการและความคิดเห็นของผู้อ่าน
8. งบประมาณการเงินของผู้พิมพ์ผู้โฆษณา หรือเจ้าของนิตยสาร

ในส่วนรูปแบบและงานเขียนประเภทต่าง ๆ ของนิยายสารจะประกอบไปด้วย สารคดี การท่องเที่ยว การสัมภาษณ์ชีวิตและผลงาน ฯลฯ รวมไปถึง บันเทิงคดี ที่ปรากฏในงานเขียนประเภทเรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน ขำขัน ฯลฯ

อย่างไรก็ดี การศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งรูปแบบในการนำเสนอ 8 ประเภท คือ สรุปรายย่อ คอลัมน์ประจำ สารคดี บันเทิงคดี ปกิณกะ เกม แฟชั่นและภาพ โดยอาศัยแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. **สรุปรายย่อ** มีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาโดยย่อ เนื่องจากเนื้อที่ในการลงเนื้อหามีน้อย หรือเป็นเพราะข่าวนั้นไม่มีความจำเป็นต้องนำเสนอรายละเอียดมากนัก ประกอบกับเพื่อความสะดวกและประหยัดเวลาในการอ่านอีกด้วย

บรรณาธิการจะทำการสรุปเนื้อหาของข่าวให้เป็นข่าวสั้น ๆ เพียงไม่กี่บรรทัด แต่จะยังคงความสมบูรณ์ของเนื้อหาเอาไว้ โดยต้องกล่าวถึงว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม (สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2537 : 332)

2. **คอลัมน์ประจำ** เป็นที่ที่นักเขียนสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ตามแต่นักเขียนผู้นั้นจะชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวกิจการระหว่างประเทศ เหตุการณ์บ้านเมือง การเศรษฐกิจ แฟชั่น สุขภาพ การครัว หนังสือ ภาพยนตร์ ฯลฯ

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ กล่าวถึงลักษณะของคอลัมน์ประจำไว้ในหนังสืองานวารสารศาสตร์ว่า คอลัมน์ประจำจะมีลักษณะพิเศษเป็นตัวของตัวเองหลายประการคือ

1. นักเขียนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่จะเขียน
2. เนื้อหาที่นักเขียนนำเสนอ จะมีลักษณะของการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว
3. สำนวนลีลาเป็นอัตวิสัย แต่ภาษาที่ใช้เขียนจะไม่เป็นทางการ
4. คอลัมน์ประจำจะต้องมีการระบุชื่อ หรือนามปากกาของผู้เขียนเอาไว้ด้วย
5. จะนำเสนอในเนื้อที่ ตำแหน่ง หรือหน้าประจำ

คอลัมน์ประจำสามารถแบ่งได้หลายชนิด ดังนี้

1. คอลัมน์บุคคลาทรศน์ จะเสนอความคิดเห็นส่วนตัว เกี่ยวกับปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเป็นข่าวสด ๆ ร้อน ๆ ขณะนั้น

2. คอลัมน์สาระความรู้ จะเสนอเนื้อหาโดยมีจุดประสงค์ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ หรือคำชี้แนะแก่ผู้อ่าน
3. คอลัมน์สรุปข่าว มักจะมีนำเสนอให้เห็นในหนังสือพิมพ์ โดยจะนำข่าวที่เกิดขึ้นมาสรุปให้สั้นลง เพื่อความสะดวกแก่ผู้อ่าน
4. คอลัมน์สังคมซุบซิบ จะเขียนถึงบุคคลที่มีชื่อเสียง โดยมีการหยอกล้อกับบุคคลที่เขียนถึง และใช้สำนวนหรือโวหารแต่เป็นกันเอง
5. คอลัมน์จดหมายจากผู้อ่านถึงกองบรรณาธิการ จะนำเสนอถึงเนื้อหาในจดหมายที่ผู้อ่านเขียนและส่งมาถึงกองบรรณาธิการ เพื่อแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งถือได้ว่าเป็นเวทีสำหรับแสดงความคิดเห็นสาธารณะ
6. คอลัมน์บันเทิงทรนศนะ เป็นคอลัมน์ที่ให้บริการความเพลิดเพลินบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน โดยการประเมินคุณค่าความสำเร็จ หรือความล้มเหลวด้วยการแสดงความคิดเห็น ตี - ชม งานศิลปะนานาชาติ อาทิ หนังสือ ภาพยนตร์ รายการวิทยุ โทรทัศน์ เทปเพลง เป็นต้น เพื่อให้ผู้อ่านประเมินคุณค่านั้น

3. **สารคดี** จะมีลักษณะเนื้อหาสาระเชิงวิชาการที่ใช้รูปแบบไม่เป็นทางการ มีสาระ ความเพลิดเพลิน และความน่ารู้ใช้สำนวนภาษาทันสมัย ได้รับความสนใจอยากติดตาม มีอิสระในการใช้ภาษา

การเขียนสารคดีมีจุดมุ่งหมายเพื่อการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน การเขียนสารคดีจึงต้องให้ความสำคัญดังต่อไปนี้มากที่สุด สารคดีโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อการให้ความรู้
2. เพื่อการให้ข้อเท็จจริง
3. เพื่อแสดงความคิดเห็น หรือแนวคิด
4. เพื่อการให้ความเพลิดเพลิน

สารคดีแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. สารคดีความเรียง อาจเขียนเป็นความเรียงเชิงบรรยายประวัติ ความเรียงเชิงพรรณนา การเขียนสารคดีความเรียงจะใช้ภาษาทางการ ประโยคและข้อความถูกต้องตามไวยากรณ์ใช้สำนวนภาษาที่เคร่งขรึม แต่ใช้โวหารได้แทบทุกแบบ

2. สารคดีเรื่องเล่า เป็นสารคดีที่เขียนขึ้นจากเนื้อหาเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เป็นจริงที่ได้ประสบมาโดยตรง หรือทางอ้อม ภาษาที่ใช้เขียนอาจจะใช้แบบเป็นทางการ หรือไม่เป็นการก็ได้ ถ้อยคำภาษาเรียบง่าย ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ส่วนมากนิยมใช้บรรยายโวหาร สำหรับเล่าเรื่องแสดงอารมณ์ จินตนาการ เทศนาโวหาร แสดงความคิดเห็น ให้ผู้อ่านคล้อยตาม จะนิยมนำไปใช้เขียนสารคดีท่องเที่ยว เพราะจะไม่ทำให้อ่านเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย โดยเฉพาะผู้อ่านกลุ่มวัยรุ่น

3. สารคดีเรื่องรวบรวม เป็นสารคดีเรื่องเดียวกันหรือหลายเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันมาเขียนรวบรวมเป็นเล่ม การเขียนสารคดีเรื่องรวบรวมนั้น ผู้เขียนควรจะต้องเลือกเขียนแต่เฉพาะเรื่องที่น่าสนใจ ประสพการณ์ และมีความรู้ดี มีการค้นคว้าอย่างกว้างขวาง มีหลักฐานอ้างอิง จะใช้ภาษาแบบทางการ หรือแบบไม่เป็นทางการก็ได้ตามความเหมาะสม ส่วนใหญ่จะใช้บรรยายโวหาร

4. **บันเทิงคดี** เป็นงานเขียนที่มุ่งความบันเทิงเป็นหลัก เพื่อให้คนอ่านได้มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่วนสาระความรู้ที่ได้นั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญรองลงมา โดยอาจจะมีการลงพิมพ์ต่อเนื่องหรือจบในฉบับก็ได้ นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาสาระความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วย ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินไปพร้อมกัน

วิชญ์ สุวรรณเพิ่ม (2525) กล่าวว่า สิ่งสำคัญของบันเทิงคดี จะต้องเป็นเรื่องสั้นและนวนิยาย เป็นหลัก ส่วนการ์ตูน ขำขัน ภาพยนตร์ ดนตรี เป็นสิ่งที่มาประกอบเพื่อให้เกิดความหลากหลายเป็นที่น่าสนใจและผู้อ่านได้รับประโยชน์มากขึ้น

1.1 เรื่องสั้น เป็นการเขียนของลักษณะร้อยแก้ว ซึ่งเกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเองซึ่งมีความยาวน้อยกว่านวนิยาย มีลักษณะสำคัญดังนี้

- เนื้อหาของเรื่องมีเพียงประเด็นเดียว
- ตัวละครมีจำนวนน้อย ประมาณ 2-3 ตัว เท่านั้น
- ดำเนินเรื่องในระยะเวลาอันสั้น
- แนวคิดของเรื่องจะเป็นแนวเดียวที่เป็นแก่นของเรื่องเท่านั้น

1.2 นวนิยาย เป็นการเขียนแบบร้อยแก้ว ซึ่งเนื้อหาสาระนำมาจากประสบการณ์และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนเอง จึงทำให้มักจะมีการแทรกธรรมเนียม และทัศนคติของผู้เขียนเข้าไปในเนื้อหาด้วย โดยนวนิยายจะมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

- โครงเรื่อง สร้างขึ้นจากประเด็นของความขัดแย้ง อุปสรรค การต่อสู้ดิ้นรนในสังคม ซึ่งปมเรื่องต่าง ๆ นี้ จะถูกโยงมาประสานกันอย่างมีเหตุผลสมจริง ตามโครงเรื่องแต่ขณะเดียวกัน ผู้เขียนอาจจะใส่รายละเอียดปลีกย่อยของตัวละครและฉากเพิ่มเติมเข้าไป เพื่อให้มีสีสัน น่าอ่านยิ่งขึ้น สำหรับนวนิยายในยุคใหม่ผู้อ่านมักให้ความสำคัญในเรื่องสำนวนภาษาในการเขียนเรื่อง และศิลปะในการเขียนเฉพาะตัวของผู้เขียนแต่ละคน

- แนวคิดในเรื่อง ส่วนใหญ่นวนิยายมักจะมีหลายแนวคิด ซึ่งในสิ่งนี้จะเป็นเครื่องวัดคุณค่าของนวนิยาย แต่ละเรื่องด้วยว่าผู้อ่านจะได้รับแนวคิดอะไรบ้าง แต่แนวคิดเด่น ๆ ควรมีเพียง 1 หรือ 2 แนวคิด นอกนั้นก็เพียงส่วนประกอบ เพื่อให้เนื้อหาสมบูรณ์ขึ้นเท่านั้น และข้อสำคัญแนวคิดต่าง ๆ เหล่านี้ ควรจะเป็นแนวคิดที่มีเหตุผลและสมจริงสมจังกับเหตุการณ์และสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะทำให้อ่านมีความสนใจมากขึ้น

- ตัวละคร ผู้เขียนจะต้องพยายามสร้างให้อ่านเกิดความรู้สึกว่าตัวละครนั้น ๆ มีชีวิตจริง ซึ่งจะทำให้นวนิยายเรื่องนั้น น่าอ่าน น่าติดตาม

- ฉาก ควรจะต้องมีลักษณะ สมจริงตามธรรมชาติ มีรายละเอียดชัดเจน โดยเหมาะกับสภาพของเนื้อเรื่องตัวละคร ซึ่งผู้เขียนจะต้องมีความรู้ เกี่ยวกับข้อมูลของสถานที่ที่ใช้เป็นฉากนั้น ๆ อย่างละเอียด สิ่งเหล่านี้จะสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน

5. **ปกิณกะ** เป็นรูปแบบของการนำเสนอ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ที่หลากหลายเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป จากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายว่า ปกิณกะ หมายถึง สิ่งที่เป็นรายละเอียด เบ็ดเตล็ด หรือสิ่งที่กระจัดกระจาย คละเคล้ากันไป ซึ่งในการนำเสนอของสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารสำหรับเด็กและเยาวชน ก็คือ การนำเสนอเนื้อหาในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นเกร็ดความรู้รอบตัวทั่วไป เช่น จดหมายถาม-ตอบ จากผู้อ่าน งานฝีมือ-สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ และอื่น ๆ

ปกิณกะ นอกจากจะเป็นเนื้อหาสั้น ๆ ที่น่าสนใจ และให้ความรู้แก่ผู้อ่านแล้วยังเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้การนำเสนอของนิตยสารนั้น ๆ มีเนื้อหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์

6. **เกม** เป็นรูปแบบของการนำเสนอให้อ่านสามารถร่วมสนุกได้ โดยต้องใช้ความรู้ความสามารถส่วนตัวของผู้อ่านเป็นหลัก เกี่ยวกับปฏิภาณไหวพริบ และความละเอียดรอบคอบในการร่วมสนุก มักจะเป็นการทำทายให้อ่านมีความพยายามในการไขปริศนาของเกมนั้น ๆ ให้สำเร็จ เช่น เกมคณิตศาสตร์ เกมปริศนาอักษรไขว้ การต่อเติมภาพ และการทายภาพ เป็นต้น

จากงานวิจัยของโสมนัส สุจริตกุล (2537) กล่าวว่า เนื้อหาหลักของเกมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เกมมีรางวัล หมายถึง เนื้อหาประเภทชิงโชค หรือการประกวดความสามารถ เช่น การวาดภาพ ระบายสี และการเขียนบทความ

2. เกมไม่มีรางวัล หมายถึง เกมที่เด็กเล่นเพื่อความสนุกสนาน เช่น ปริศนาหรือการต่อเติมภาพ

เกม นอกจากจะให้ความสนุกสนานแล้ว ยังได้สอดแทรกความรู้ ความคิดในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านศิลปะ รวมทั้งการพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล

7. **แพชั่น** ได้มีผู้ให้คำนิยามเอาไว้มากมาย แต่อย่างไรก็ตาม คำว่า “แพชั่น” จะมีสิ่งที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ส่วน คือ (กาญจนา แก้วเทพ, 2541 : 228)

1. เป็นเรื่องราวที่ว่าด้วย เสื้อผ้าของผู้หญิงและผู้ชายในวาระโอกาสต่าง ๆ ในทุกยุคทุกสมัย

2. เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการแต่งหน้า แต่งผม รวมทั้งรองเท้า กระเป๋า เครื่องประดับ เครื่องใช้ที่ใช้ประกอบเสื้อผ้า

3. เป็นเรื่องราวที่ด้วยลักษณะรูปร่างของบุคคล

การวิเคราะห์ แพชั่น จากมุมมองของกระบวนการสื่อสาร หากเปรียบเทียบองค์ประกอบย่อย ๆ ของการสื่อสารทั้ง 4 องค์ประกอบกับเรื่องแพชั่น เราอาจเทียบองค์ประกอบต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร ได้แก่ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ตัดเย็บ ผู้จำหน่าย สิ่งของที่เกี่ยวข้องกับแพชั่นต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า เครื่องสำอางค์ น้ำหอม ฯลฯ

2. ช่องทาง มีความหลากหลายมาก ตั้งแต่แบบที่สวมใส่เสื้อผ้าบนเวทีเดินแบบ หนังสือนิตยสารต่าง ๆ ที่มีคอลัมน์หรือรูปภาพเกี่ยวกับแพชั่น

3. เนื้อหาสาระ ได้แก่ความหมายต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในแพชั่น เช่น การใช้สีของเสื้อผ้าในแต่ละปี ตัวอย่างเช่น ในปัจจุบันมีความคิดและกระแสอนุรักษ์ธรรมชาติ ดังนั้นสีของแพชั่นจึงหันไปในด้านสี EARTHTONE เป็นต้น

4. ผู้รับสาร ได้แก่ผู้ที่รับข่าวสารเรื่องแพชั่นผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ

8. ภาพ สำหรับภาพประกอบในนิตยสารมีหลายประเภท ตั้งแต่รูปถ่าย ภาพวาด ลายเส้น ภาพระบายสีต่าง ๆ แผนภูมิ เส้นกราฟ แผนที่ ฯลฯ

หน้าที่ของภาพประกอบในนิตยสารมีดังนี้

1. ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน
2. ขยายความจุดใดจุดหนึ่งในบทความ
3. ภาพจะเล่าเรื่องในตัวเองโดยอาศัยเพียงคำประกอบภาพ
4. เล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์เป็นลำดับ ๆ ประกอบกับภาพประกอบอื่น ๆ
5. ช่วยให้ผู้อ่านได้พักสายตาจากการอ่านและเกิดความหลากหลาย

ความสำคัญของภาพประกอบจะเห็นได้ชัด เช่น ในการเขียนพรรณนาถึงบุคคลและสถานที่ต่าง ๆ ภาพประกอบสามารถช่วยให้ผู้อ่านเห็นได้อย่างชัดเจน ว่าบุคคลและสถานที่ที่ผู้เขียนกำลังพรรณนามีลักษณะอย่างไร ส่วนการอธิบายข้อมูลต่าง ๆ แผนที่ แผนภูมิ และเส้นกราฟ ก็จะเป็นภาพประกอบที่สำคัญที่จะแสดงให้ผู้อ่านเข้าใจข้อมูลได้ง่ายเข้า

นอกจากรูปภาพ หรือภาพถ่ายแล้ว นิตยสารยังใช้ภาพประกอบลักษณะอื่น ๆ อีก โดยเฉพาะภาพวาดลายเส้น (LINE DRAWING) ซึ่งหมายถึงภาพวาดลายที่ใช้หมึกดำอาจจะเป็นภาพการ์ตูนจนถึงแผนผังต่าง ๆ นอกจากภาพลายเส้นแล้วยังมีภาพระบายสี WASH SKETCHES, LINOLEUM BLOCKS, WOOD CUTS, กราฟ, แผนที่ และอื่น ๆ ภาพประกอบเหล่านี้ทำให้เกิดความหลากหลายในนิตยสาร (ดร.ณิ หิรัญรักษ์, 2530 : 107, 111)

การออกแบบ-จัดหน้านิตยสาร

การออกแบบ-จัดหน้า (DESIGN AND LAYOUT) (มสธ., 2525 : 754-755) เป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งของการจัดทำนิตยสาร เป็นภาระหน้าที่ของบรรณาธิการหรือหัวหน้าฝ่ายศิลป์ ที่บางแห่งเรียกว่า ART DIRECTOR ในการนำเอาวัตถุดิบต่างๆ เช่น เนื้อหา รูปภาพ และอื่นๆ มาจัดวางให้ได้สัดส่วนสวยงาม สะดวกแก่การอ่าน ดึงดูดสายตาเวลาวางบนแผ่นหนังสือ การจัดหน้านิตยสารและวารสารแตกต่างจากการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะการจัดหน้าหนังสือพิมพ์มุ่งให้ความสำคัญสะดวกแก่ผู้อ่านในเรื่องของการอ่านข่าวสำคัญ มุ่งให้ความสำคัญแก่ข่าวมากกว่า ในขณะที่การจัดหน้านิตยสารและวารสารจะเป็นทั้งความสวยงามทางศิลปะของการวางหน้า และการสร้างความสนใจแก่ผู้อ่านตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงเนื้อหาหน้าสุดท้าย

การจัดหน้ากับลักษณะของนิตยสาร

การจัดหน้าของนิตยสารจะต้องมีความสัมพันธ์กับการวางแผนของนิตยสาร โดยที่จะต้องรู้ว่า นิตยสารเป็นนิตยสารประเภทใด มีผู้อ่านกลุ่มใด และเนื้อหาในรูปแบบนิตยสารเป็นอย่างไร สำหรับลักษณะของผู้อ่านนั้น อาจต้องพิจารณาถึง อายุ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษาและความสนใจ ถ้านิตยสารมีตลาดอยู่ในกลุ่มผู้อ่านสูงอายุ การจัดหน้าจะต้องเน้นที่ความมั่นคงและความเป็นระเบียบ ส่วนนิตยสารวัยรุ่นก็ต้องมีศิลปะ ที่คล่องแคล่ว เช่นเดียวกับนิตยสารวิชาการและนิตยสารผู้หญิง ซึ่งต้องการความเป็นระเบียบและความทันสมัย ตามลำดับ

วัตถุประสงค์หลักของการออกแบบ - จัดหน้านิตยสารมีดังนี้

1. เพื่อดึงดูดสายตา สร้างความสนใจและเชื้อเชิญให้สนใจอยากอ่าน
2. เพื่อสื่อความหมายทางด้านเนื้อหาอย่างรวดเร็ว
3. เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้คุ้นเคยกับนิตยสารของตน หรือเป็นการสร้างบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวแก่นิตยสารนั้นๆ

อาจกล่าวโดยรวมนๆได้ว่า เป้าหมายของการจัดหน้าก็คือ การสร้างความสนใจแก่ผู้อ่านให้หยิบนิตยสารขึ้นดูและเปิดอ่านเนื้อหาโดยตลอด ดังนั้นจึงต้องอาศัย ทั้งความรู้ด้านศิลปะ จิตวิทยา และความคิดสร้างสรรค์ การจัดหน้าที่ดี นอกจากจะมุ่งสร้างความสนใจแรกเห็นแล้ว ยังควรจะต้องดึงดูดความสนใจมากพอที่ผู้อ่านจะอ่านเรื่องราวแต่ละหน้าแต่ละเรื่องที่ปรากฏในนิตยสารอีกด้วย ไม่ว่าจะการออกแบบหรือจัดหน้านิตยสารจะออกมาในลักษณะใดก็ตาม ควรจะมีความหมายบางอย่างปรากฏอยู่เสมอ นั่นก็คือ ความพยายามและความสามารถของบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ในการถ่ายทอดความคิดและเนื้อหาของเรื่องราวได้ทันทีโดยวิธีง่ายๆ ไม่ซับซ้อนจนเกินไป ผู้อ่านเป้าหมายสามารถจะรับการสื่อสารนั้นได้อย่างรวดเร็ว ลักษณะการจัดหน้าที่ดีจึงไม่ควรจะเป็นอุปสรรคต่อการสื่อความหมายความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ เป็นความจริงอยู่อย่างหนึ่งว่า ศิลปะการออกแบบและจัดหน้าที่ดีมักจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นิตยสารขายดีด้วย

เหตุที่มีการออกแบบและจัดหน้า แทนที่จะเป็นการจัดหน้าเฉยๆนั้น ก็น่าจะเป็นเพราะว่าการจัดหน้า (LAYOUT) ก็คือ การจัดวางเนื้อหา รูปภาพ และองค์ประกอบต่างๆให้เป็นระเบียบนำอ่านในรูปแบบที่เหมาะสมของนิตยสาร แต่นิตยสารมีรูปแบบแตกต่างกัน ซึ่งเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่

เปิดโอกาสให้มีการจัดวางหน้าในลักษณะต่างๆ ที่คิดว่าจะสามารถดึงความสนใจของผู้อ่านได้มากที่สุด อาทิ การจัดหน้าวารสารซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่นักวิชาการจะมีลักษณะแตกต่างจากนิตยสารสำหรับเด็ก ดังนั้นถึงแม้ว่าจะมีหลักการจัดหน้าอยู่แล้ว แต่ถ้าบรรณาธิการฝ่ายศิลป์สามารถออกแบบโดยนำความรู้ทางศิลปะและจิตวิทยาเข้ามาประยุกต์ใช้กันแล้ว ก็จะทำให้การจัดหน้ามีลักษณะหลากหลาย มีสีสัน และมีชีวิตชีวาขึ้นมา การออกแบบและจัดหน้าในนิตยสารจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ความคิดสร้างสรรค์ของบรรณาธิการ ฝ่ายศิลป์จึงเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่จะทำให้การออกแบบจัดหน้านิตยสารมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

การออกแบบและจัดหน้าหน้าในของนิตยสาร (จันทนา ทองประยูร, 2537 : 83-84)

การออกแบบและจัดหน้านิตยสารที่ดีมีความสำคัญต่อการเพิ่มความน่าสนใจให้กับนิตยสาร และมีส่วนสำคัญในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับนิตยสารและสร้างความประทับใจให้ผู้อ่านในระยะยาว ซึ่งเป็นผลให้ผู้อ่านเกิดความต้องการในการซื้อและอยากติดตามอ่านในฉบับต่อไป

ปกติการออกแบบจัดหน้านิตยสารให้เป็นไปในรูปแบบใดขึ้นอยู่กับนโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดทำและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม การออกแบบจัดหน้านิตยสาร ต้องคำนึงถึงหลักการออกแบบจัดหน้าองค์ประกอบในหน้าสิ่งพิมพ์อันได้แก่ การจัดวางองค์ประกอบให้มีความเป็นเอกภาพ ความสมดุล ความมีสัดส่วน การเน้นจุดสนใจ ความกลมกลืน ความสอดคล้อง ฯลฯ รวมทั้งความเป็นระเบียบและลำดับในการถ่ายทอดความหมายของภาพและข้อความจากผู้เขียนและผู้จัดทำไปสู่ผู้อ่าน นอกจากนี้ยังมีหลักการอื่นที่ผู้ออกแบบจัดหน้านิตยสารควรคำนึงถึง ดังนี้

1. การออกแบบจัดวางรูปแบบปกติของนิตยสาร

การออกแบบจัดหน้าปกของนิตยสารต้องอาศัยความประณีตและพิถีพิถันมากกว่าหน้าอื่น ๆ เพราะเป็นจุดเด่นและจุดขายของนิตยสาร ถ้าการออกแบบรูปปกเป็นไปอย่างสวยงาม สะอาด เด่น และสะดุดตา จะสามารถดึงความสนใจจากผู้อ่านได้ ปกนิตยสารควรมีรูปแบบพื้นฐานที่สอดคล้องกันทุกฉบับ เพื่อสร้างความเป็นเอกลักษณ์ให้กับนิตยสารนั้น ข้อมูลสำคัญประจำนิตยสารจำพวก ชื่อ โลโก้ ภาพ วันที่ และราคาจำหน่าย ควรจัดวางไว้ด้านบนของปกและเป็นรูปแบบเดียวกันในทุกฉบับ ชื่อและตราสัญลักษณ์ของนิตยสารควรเป็นรูปแบบที่อ่านง่าย

และสื่อความหมาย และสามารถสะท้อนเอกลักษณ์เฉพาะของนิตยสารนั้น ๆ ได้ เพื่อให้เกิดความติดตรึงในความทรงจำของผู้อ่านทุกครั้งที่มีการเอ่ยชื่อนิตยสารฉบับนั้น

การเลือกภาพประกอบเพื่อขึ้นปกนิตยสาร ควรเป็นภาพคุณภาพดี คมชัด ให้ความละเอียดของภาพสูง และมีความเบี่ยงต่าง ๆ (contrast) ที่เหมาะสม ถ้ามีภาพปกติที่เด่นมากควรขยายภาพให้เต็มหน้าเป็นภาพตัดตก (bleed) กล่าวคือเป็นภาพที่ล้นขอบกระดาษโดยไม่มีการขอบภาพ และควรมีการจัดส่วนภาพ (crop) ที่เหมาะสม

ปกนิตยสารที่มีการกล่าวถึงเรื่องเด่นประจำฉบับ ตัวอักษรที่ใช้ระบุควรเป็นแบบที่ดูเด่นจากพื้นภาพ ใช้ตัวอักษรค่อนข้างใหญ่ ตัวหนา และใช้สีที่ต่างจากสีพื้นโดยไม่ใช้รูปแบบ และจำนวนตัวอักษรมากเกินไป เพราะจะทำให้ดูแน่นและสับสนข้อความควรสั้น กระชับ แต่สื่อความหมาย

2. การออกแบบจัดหน้าหน้าสารบัญของนิตยสาร

การออกแบบจัดหน้าหน้าสารบัญของนิตยสาร ต้องอาศัยความประณีตและพิถีพิถันมากรองจากหน้าปก การออกแบบควรคำนึงถึงความเป็นระเบียบ ความสวยงาม ความเรียบง่าย ความสะอาด และการสื่อความหมาย และที่สำคัญคือควรคำนึงถึงความง่ายและความสะดวกต่อการค้นหาเรื่องราวที่ต้องการอ่าน

หน้าสารบัญของนิตยสารควรแสดงรายชื่อบทความและคอลัมน์ต่าง ๆ โดยควรมีการจัดกลุ่มตามแผนกหรือคอลัมน์ เช่น คอลัมน์ประจำ คอลัมน์พิเศษ คอลัมน์ปกิณกะ เป็นต้น และควรมีชื่อบทความ ชื่อผู้เขียน และเลขหน้าของบทความในแต่ละคอลัมน์ นิตยสารบางฉบับอาจมีส่วนโปรยของเรื่องหรือเรื่องย่อประกอบด้วย อย่างไรก็ตาม หน้าสารบัญไม่ควรมีตัวอักษรมากเกินไป เพราะจะทำให้หน้าสารบัญแลดูเป็นสีเทาหรือเกิดบริเวณสีเทา (gray area) เป็นผลให้การจัดหน้าดูน่าเบื่อและไม่น่าอ่านนอกจากนี้ ควรมีรายชื่อเจ้าของกองบรรณาธิการ คณะผู้จัดทำสถานที่จัดทำ และข้อมูลอื่นที่จำเป็นต่อการจัดทำนิตยสาร โดยใช้การตีเส้นล้อมกรอบไว้ด้วยกรอบนี้เรียกว่ามาสท์เฮด (masthead หรือ staff box)

รูปแบบและขนาดตัวอักษรที่เป็นชื่อคอลัมน์และชื่อบทความควรเป็นตัวเน้นหรือตัวใหญ่ หรือใช้สีที่แตกต่างออกไปจากชื่อผู้เขียนและ/หรือส่วนโปรยของเรื่อง

3. การออกแบบจัดหน้าเนื้อในของนิตยสาร

การออกแบบจัดหน้าเนื้อในของนิตยสาร ควรเน้นความเป็นระเบียบและความเรียบง่าย โดยการจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างมีเอกภาพ ภายในกรอบกระดาษที่ล้อมรอบภาพและข้อความไว้ด้วยกัน อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีภาพประกอบที่สวยงามและต้องการสร้างความเด่นให้ภาพ ก็อาจขยายขนาดของภาพประกอบให้อยู่พ้นกรอบกระดาษออกไปเป็นภาพตัดตก

นอกจากนี้ การเน้นความเป็นระเบียบในการจัดวางคอลัมน์ที่เป็นเนื้อหาในแต่ละหน้า อาจใช้กรอบคอลัมน์สี่เหลี่ยมที่เรียกว่า ตารางกริด (grid) ช่วยในการแบ่งคอลัมน์ซึ่งอาจเป็นกรอบสองคอลัมน์ หรือสามคอลัมน์ก็ได้ การใช้กรอบคอลัมน์เป็นแนวในการจัดวางหน้าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะช่วยให้การจัดหน้านิตยสารดูเป็นระเบียบและสวยงาม และช่วยให้การจัดวางองค์ประกอบง่ายขึ้นด้วย

การจัดหน้าในของนิตยสารควรคำนึงถึงความสม่ำเสมอของรูปแบบในแต่ละหน้า และตลอดเล่ม เช่น ตำแหน่งของเลขหน้า และชื่อนิตยสารควรอยู่ในตำแหน่งเดียวกันตลอดและควรคำนึงถึงความกลมกลืนและความสอดคล้องของรูปแบบในหน้าซ้ายและหน้าขวา เนื่องจากนิตยสารส่วนใหญ่มีขนาดรูปเล่มที่ไม่ใหญ่มากนัก การดูนิตยสารจึงเห็นหน้าซ้ายและหน้าขวาพร้อมกัน

นอกจากนี้ เนื้อที่ของขอบว่างบริเวณสันปกยังอาจทำให้หน้านิตยสารแต่ละหน้าดูกลมกลืนเป็นหน้าเดียวหรือดูแยกจากกัน กล่าวคือ ถ้าจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ของหน้าโดยไม่ให้เห็นขอบว่างใกล้สันปก จะทำให้หน้าทั้งสองของนิตยสารดูคล้ายเป็นหน้าใหญ่หน้าเดียว แต่ถ้าเพิ่มขอบว่างในบริเวณดังกล่าวจะทำให้หน้าซ้ายและหน้าขวาของนิตยสารดูแยกจากกันอย่างเด่นชัดขึ้น ในกรณีของหน้าโฆษณา การจัดหน้าโดยใช้หน้าคู่ที่อยู่ติดกัน และออกแบบให้ดูคล้ายเป็นหน้าขนาดใหญ่เพียงหน้าเดียวจะสามารถให้ผลกระทบต่อผู้อ่านมากกว่าการลงโฆษณาเพียงหน้าเดียว

หลักการออกแบบและจัดหน้า

ถึงแม้ว่าการจัดหน้าในนิตยสาร (มสธ.,2525:755-758) จะให้ความสำคัญต่อศิลปะความสวยงามเท่าๆ กับการเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจก็ตาม การจัดหน้าโดยทั่วไปก็มักจะยึดหลักของความเรียบง่าย (SIMPLE) ความสมดุล (BALANCE) ความกลมกลืน (HARMONY) และความน่าดู (PLEASANT) จากหลักการดังกล่าว พอจะแบ่งรูปแบบของการจัดหน้าได้ดังนี้

1.แบบสมดุล (BALANCE SYMMETRY) หมายถึง การจัดหน้าโดยวางเนื้อหา รูปภาพให้มีน้ำหนักและมีความเท่าเทียมกัน เหมือนกันทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของหน้านิตยสาร เพื่อให้มีลักษณะของความเป็นระเบียบ ง่าย สะดวกในการอ่าน การจัดหน้าแบบนี้เป็นวิธีการที่นิยมทำกันมานาน อาจขาดความเด่นเมื่อต้องการเน้นส่วนหนึ่งส่วนใด แต่ก็ให้ความรู้สึกของความเป็นเอกภาพ และความผสมกลมกลืนของหน้านิตยสารได้เป็นอย่างดี ดังนั้นบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ของนิตยสารบางฉบับจะยึดถือหลักนี้โดยให้ความสมดุลในเรื่องของน้ำหนักเท่าๆ กันหรือความสมดุลในความรู้สึกของผู้อ่าน (INFORMAL BALANCE) คือ มองภาพรวมๆแล้ว จะเห็นความสมดุลในตัวเองโดยไม่จำเป็นต้องลากเส้นวางแนวจนชัดเจนเกินไป ทั้งนี้โดยคำนึงถึงจุดถ่วงของสายตา (FOCUS) เป็นศูนย์กลางและใช้ขนาด สี สัน เข้าช่วยให้เกิดความรู้สึกสมดุล

2.แบบไม่สมดุล (IMBALANCE/ASYMMETRY) คือ การจัดหน้าที่ไม่มีความสมดุลแน่นอนตายตัวเหมือนแบบแรก ไม่จำเป็นต้องจัดวางทุกสิ่งทุกอย่างให้มีความเท่าเทียมกันทั้งซ้ายและขวาอย่างชัดเจน แต่จะเป็นการจัดหน้าเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวทางสายตา โดยถ่วงดุลของน้ำหนักสี สัน ให้กระจายทั่วไปบนหน้านิตยสาร เนื้อที่ว่างบนหน้ากระดาษก็มีส่วนสำคัญในการเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการจัดหน้าแบบนี้ได้ แต่เมื่อดูรวมๆ แล้วก็เห็นความผสมกลมกลืนในตัวเอง เกิดความเป็นเอกภาพ (UNITY) ของแต่ละหน้า ทำให้มีความสมดุลในความรู้สึกได้เช่นกัน การจัดหน้าแบบนี้มักต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ของบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ที่จะทำให้น่าตาน่าสนใจ ความเข้าใจในเรื่องของสัดส่วน (PROPORTION) จะช่วยได้มากในการจัดหน้าแบบนี้ให้มีสัดส่วนน้ำหนักที่สวยงามและมีความกลมกลืนทั้งเนื้อหาและรูปภาพ

3.แบบใช้ความแตกต่าง (CONTRAST) หมายถึง การออกแบบจัดหน้าที่ไม่ถือกฎตายตัวมุ่งให้ความสำคัญและเน้นเนื้อหาบางส่วนให้มีความขัดแย้งกันอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงกับจัดกระจายจนขาดความกลมกลืนและความเป็นเอกภาพของหน้ากระดาษ การวางตำแหน่งต่างๆจะมุ่งให้ความสำคัญ

เด่นที่แตกต่างกัน อาจเป็นความเข้มของสี ขนาดของตัวอักษรที่ใช้ เนื้อที่ว่างหรือเนื้อที่สีขาว การจัดหน้าแบบนี้ผู้จัดจะยึดหยุ่นตามความเหมาะสมของเนื้อหาที่ต้องการเน้นได้ทำให้มีความหลากหลายและมีชีวิตชีวาว่าการจัดหน้าแบบสมดุลอย่างสมบูรณ์แบบ เพราะมีความแปลกตาและน่าสนใจกว่า อย่างไรก็ตาม การจัดหน้าแบบนี้ก็ต้องคำนึงถึงความสมดุลในความรู้สึกของผู้อ่านด้วย กล่าวคือไม่ทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหนัก-เบาเกินไปจนทำให้ดูหน้ากระดาษเอียงไปได้

ไม่ว่าการจัดหน้าจะมีลักษณะแบบใดก็ตาม ควรเน้นที่หลักสำคัญดังกล่าวข้างต้นแล้วคือ ความเรียบง่าย ความสมดุล ความกลมกลืน และความน่าสนใจ

ความเรียบง่ายเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้การจัดหน้าน่าสนใจไม่สลับซับซ้อน สบายตา ในการอ่าน และจะนำไปสู่องค์ประกอบของความมีเอกภาพ ความต่อเนื่อง ความกลมกลืนและจุดเด่นในบางจุดที่ต้องการได้

นอกจากการจัดหน้าตามรูปแบบข้างต้นโดยยึดหลักดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว หลักการต่อไปนี้ก็ เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดหน้านิตยสารน่าอ่านขึ้นได้มาก คือ

1. ให้ความสนใจและความสำคัญแก่เนื้อที่ว่างของกรอบกระดาษ เนื้อที่ว่างรอบนอก (MARGINS) ของคอลัมน์นี้เปรียบเสมือนหนึ่ง “กรอบ” ของภาพตัวอักษรที่เป็นเนื้อหาโดยทั่วไปแล้ว การเว้นกรอบว่างด้านล่างของกระดาษจะกว้างมากกว่าที่ว่างด้านข้าง และส่วนบนจะเป็นส่วนที่แคบลงมา ส่วนที่แคบที่สุดก็คือส่วนระหว่างคอลัมน์หรือส่วนที่เย็บสัน การที่ส่วนว่างด้านล่างกว้างกว่าส่วนบนก็ด้วยเหตุผลของจุดตกของสายตาบนหน้ากระดาษ ซึ่งมักจะล้ามาทางส่วนบนมากกว่า

2. ส่วนที่ว่าง ซึ่งเป็นกรอบกระดาษ (MARGINS) อาจจะสามารถเหลื่อมล้ำได้ โดยการจัดวางภาพของหน้ากระดาษ แต่ในส่วนของตัวอักษรที่เป็นเนื้อหาควรจะอยู่ในระเบียบตามขนาดคอลัมน์ที่กำหนดไว้เท่านั้น

3. ส่วนที่ควรได้รับความพิถีพิถันเป็นพิเศษในการจัดหน้าก็คือ ส่วนบนด้านซ้ายมือ ซึ่งเป็นจุดที่ผู้อ่านจะเคยชินกับการเริ่มต้นสายตาที่จุดบน นอกจากผู้จัดหน้าจะเจตนาออกแบบให้ดึงดูดความสนใจไปที่จุดอื่น

4. รูปภาพ ภาพถ่าย การใช้สี และศิลปะการออกแบบตัวอักษร หัวเรื่อง มักเป็นส่วนที่สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างดี จึงน่าจะให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความสนใจในส่วนอื่นๆ ของหน้ากระดาษได้

5. การออกแบบจัดหน้านิตยสารไม่ควรจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดความสับสนเข้าใจยากในเนื้อหา กล่าวคือ การจัดหน้าที่ดีควรจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านเนื้อหาได้อย่างสะดวกและเข้าใจได้ง่ายขึ้นด้วย การจัดหน้าที่ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการอ่านจะทำให้นิตยสารเล่มนั้นหย่อนความนิยมได้

6. การออกแบบหัวเรื่อง (TITLES) ควรให้ความสำคัญกับเนื้อที่ว่างรอบๆ ตัวอักษรที่เป็นหัวเรื่องด้วย เพื่อให้เกิดความแตกต่าง (CONTRAST) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในการสร้างความสนใจ

7. ไม่ควรที่จะจัดหน้านิตยสารที่ละหน้าโดยไม่คำนึงถึงหน้าตรงข้าม เพราะโดยปกติแล้วผู้อ่านนิตยสารจะกางหน้านิตยสารอ่านพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ซึ่งเปรียบเสมือน 2 หน้านั้นเป็นหน้าเดียวกัน จึงควรถือว่าหน้าซ้ายและหน้าขวาเป็นหน้าเดียวกันในเวลาจัดหน้า

8. ถ้าต้องการให้หน้าตรงข้ามมีความเป็นเอกภาพสัมพันธ์กัน ก็ควรจัดหน้าช่วยลดที่ว่างระหว่างหน้าสัน (MARGINS) ให้เล็กลง เพื่อไม่ให้เกิดความแตกแยกเป็น 2 ส่วน

9. ถ้าต้องการให้หน้าตรงข้ามแยกส่วนกันโดยเด็ดขาด ก็ควรจัดหน้าให้เห็นที่ว่างระหว่างหน้าสัน (MARGINS) ให้กว้างขึ้น ให้เห็นชัด เพื่อป้องกันความสับสนในการติดตามเนื้อหาจากหน้าหนึ่ง (ซ้าย) ไปสู่อีกหน้าหนึ่ง (ขวา) ได้

10. ควรจัดคำบรรยายภาพให้อยู่ติดกับภาพที่ต้องการบรรยายไว้มากที่สุด เพื่อให้ดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับภาพ

11. โดยปกติแล้ว จุดสนใจของผู้อ่านมักจะเริ่มจากส่วนบนของหน้ากระดาษลงสู่ส่วนล่างของหน้ากระดาษ ดังนั้น จึงควรที่จะคำนึงถึงข้อนี้ไว้เป็นประโยชน์ในการจัดหน้าและออกแบบด้วย

12. หลักการออกแบบและจัดหน้านิตยสารที่ดีประกอบด้วย ความสมดุล (BALANCE) ความแตกต่าง (CONTRAST) ความกลมกลืน (HARMONY) ความเป็นเอกภาพ (UNITY) และความเคลื่อนไหว (MOTION) สิ่งเหล่านี้ควรได้รับการพิจารณาให้ไปด้วยกันได้ในการจัดหน้านิตยสารทุกหน้า

13. โดยหลักการจัดหน้าทั่วไปแล้ว การใช้เนื้อที่ว่างหรือเนื้อที่สีขาวให้เป็นประโยชน์นั้น ควรจะใช้เนื้อที่ดังกล่าวในลักษณะของกรอบนอก เพื่อให้เกิดเป็นกรอบของเนื้อหา (ตัวพิมพ์) แต่ถ้าจัดให้เนื้อที่ว่างเกิดขึ้นภายในหรือระหว่างเนื้อหา (ตัวพิมพ์) มากเกินไปแล้ว จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพได้

กล่าวโดยสรุป การจัดหน้าที่ดีควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

- ความสมดุลของเนื้อหา ภาพ ตัวอักษร และน้ำหนักร

- ความแตกต่างหรือตัดกันในด้านของสี โทน ภาพ ขนาด ตัวอักษร (ควรตัดกันแบ่งกันอย่างมีเอกภาพ)
- ความกลมกลืน การเข้ากันได้ของทุกอย่างบนหน้านิตยสารโดยดูแล้วไม่ขัดตา
- ความมีเอกภาพ ทุกสิ่งต้องมีเป้าหมายและมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์เดียวกัน ไม่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางองค์ประกอบ เนื้อหา และสายตา

การกำหนดขนาดและรูปเล่ม

รูปแบบของนิตยสารเป็นส่วนหนึ่งที่จะเอื้อให้การจัดหน้านิตยสารเป็นไปในลักษณะใด รูปแบบในที่นี้หมายถึง ขนาดและรูปเล่มของนิตยสารเท่านั้น กล่าวคือ ขนาดและรูปเล่มมีส่วนสัมพันธ์กับแนวการจัดหน้านิตยสาร จึงสามารถบ่งชี้ถึงบุคลิกพิเศษของนิตยสารแต่ละฉบับ แต่ละประเภทได้ด้วย

ในการจัดทำนิตยสาร การพิจารณาตัดสินใจเรื่องขนาดและรูปเล่มของนิตยสาร (มสธ.,2525:759-761) เป็นสิ่งสำคัญเพราะ มีส่วนส่งเสริมให้นิตยสารหรือวารสารมีคุณค่าเหมาะสมกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการผลิตนิตยสารอยู่ด้วย โดยทั่วไปแล้ว การกำหนดขนาดรูปเล่มของนิตยสารหรือวารสารขึ้นอยู่กับเหตุผลหลายประการทั้งด้านการผลิตและการบริโภค เหตุผลส่วนมาก มีดังนี้คือ

1. รูปเล่มควรมีขนาดที่พอดีไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่เป็นขนาดที่จะทำให้เกิดความสูญเสียโดยใช่เหตุ กล่าวคือ ต้องตัดส่วนเกินของกระดาษทิ้งไปมากๆ หรือกล่าวง่าย ๆ ว่าควรจะเป็นขนาดที่ประหยัดกระดาษมากที่สุด เพื่อจะได้ไม่ต้องเจียนส่วนเกินทิ้งไปมากๆ
2. ควรเป็นขนาดที่ให้ความสะดวกในด้านการผลิต
3. ส่วนมากโรงพิมพ์จะพยายามยึดขนาดตามมาตรฐานของกระดาษที่ใช้สากล เช่น ขนาด A4 และความสะดวกของระบบการพิมพ์ที่เลือกใช้
4. นอกจากเหตุผลทางกระบวนการผลิตแล้ว ยังควรคำนึงถึงความสะดวกในการถือติดมือไปในที่ต่างๆและการกางอ่านในสถานที่ต่างๆด้วย
5. ควรมีขนาดที่เหมาะสม สามารถจะเก็บรักษาหรือจัดวางบนชั้นหนังสือขนาดได้มาตรฐานได้ง่าย กล่าวคือ ไม่ยาวหรือสั้น หรือกว้างจนเก็บรักษาลำบาก

6. นิตยสารบางเล่มอาจมีขนาดเล็ก แต่ก็ควรจะเล็กพอที่จะบรรจุไว้ในกระเป๋าพกติดตัวไปไหนๆได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของนิตยสารด้วย

นอกจากข้อคำนึงด้านการผลิตดังกล่าวแล้ว ผู้จัดทำยังต้องตระหนักถึงความสำคัญของวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และเนื้อหาของนิตยสารด้วยว่า มีเจตนาจะมุ่งให้สาระทางด้านใด ประเภทไหนแก่ผู้อ่าน กล่าวคือ ประเภทของนิตยสารก็มีส่วนในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจเลือกขนาดรูปเล่มด้วย

ดังได้กล่าวแล้วว่า ขนาดรูปเล่มเป็นสิ่งที่ผูกพันด้วยกันคู่ไปกับการจัดหน้า ฉะนั้นการออกแบบรูปเล่มจึงควรนึกถึงเรื่องของการสร้างบุคลิกของนิตยสารและวารสารให้เป็นที่เตะตาต้องใจผู้พบเห็นได้ด้วย เท่าที่ปรากฏโดยทั่วไป นิตยสารหรือวารสารในท้องตลาดจะมีขนาดแตกต่างกันตามแต่ประเภท ตามวัตถุประสงค์และความสามารถในการออกแบบให้ได้ขนาดที่ดี ซึ่งพอจะจัดแบ่งประเภทของขนาดนิตยสารได้ดังนี้คือ

ขนาดฉบับกระเป๋า (POCKET)	ประมาณ 6 นิ้ว คูณ 9 นิ้ว
ขนาดมาตรฐาน (BASIC)	ประมาณ 8 1/4 นิ้ว คูณ 11 3/4 นิ้ว
ขนาดนิตยสารภาพ (PICTURE)	ประมาณ 10 1/2 นิ้ว คูณ 13 นิ้ว
ขนาดหนังสือพิมพ์เล็ก (TABLOID)	ประมาณ 11 1/2 นิ้ว คูณ 14 1/2 นิ้ว

ขนาดที่เห็นอยู่ทั่วไปและเป็นที่ยอมรับเห็นจะได้แก่ ขนาด 8 1/4 นิ้ว คูณ 11 3/4 นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดที่เหมาะสมตามเหตุผลที่กล่าวข้างต้น คือ เป็นขนาดที่ใกล้เคียงกับกระดาษขนาดมาตรฐาน ปริมาณที่จะถูกตัดเจียนทิ้งไปมีน้อยที่สุด สะดวกแก่การหยิบจับ เหมาะกับขนาดมือของคนทั่วไป สามารถจัดวางไว้ตามชั้นหนังสือขนาดมาตรฐานได้ดี และยังเป็นขนาดที่เลือกอำนวยความสะดวกไม่ยากจนเกินไป ทำให้การจัดหน้าสามารถทำได้คล่องตัวพอสมควร

ขนาดที่นิยมรองลงมาก็คือขนาดฉบับกระเป๋า หรือที่เรียกกันว่าพ็อคเก็ตบุ๊ก (POCKET BOOK) ซึ่งมีขนาดประมาณ 6 นิ้ว คูณ 9 นิ้ว สิ่งพิมพ์ที่มักจะพิมพ์ขนาดนี้ส่วนมากจะเป็นพวงเรื่องสั้นรวมเล่ม สรุปข่าวอย่าง READER'S DIGEST หรือสิ่งพิมพ์ประเภทวารสารทางวิชาการ ตำรา เป็นต้น ทั้งนี้อาจเพราะว่าเป็นขนาดที่เก็บรักษาง่าย และทนทานพอสมควร น่าสังเกตว่าในปัจจุบัน

สิ่งพิมพ์ขนาดกระเป๋ามืออยู่มากมายในท้องตลาด เช่น การ์ตูนเล่ม นวนิยาย สาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการคำนึงถึงสารประโยชน์ในการใช้งานระยะยาวก็ได้

ส่วนขนาดใหญ่อีก 2 ขนาดคือ 10 1/2 นิ้ว คูณ 13 นิ้ว และ 11 1/2 นิ้ว คูณ 14 1/2 นิ้ว นั้น จะพบมากในนิตยสารประเภทต้องการแสดงภาพประกอบ ให้ความสำคัญต่อภาพประกอบพอกๆ กับเนื้อหา หรือบางครั้งการเสนอภาพเป็นวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ เนื้อหาเป็นเพียงส่วนประกอบหรืออธิบายภาพเท่านั้น เช่น นิตยสารบ้าน การประกอบภาพยนตร์ ฯลฯ และนิตยสารประเภทข่าวซึ่งมีวัตถุประสงค์จะให้เนื้อหาด้านข่าวสารต่อผู้อ่านมากกว่าจะให้เก็บรักษาไว้นานๆ นิตยสารประเภทนี้มีลักษณะการใช้คล้ายๆกับหนังสือพิมพ์คือ เมื่อผู้อ่านอ่านเนื้อหาข่าวแล้วก็แล้วกันไป ไม่ต้องเก็บไว้นานๆเหมือนนิตยสารแฟชั่น หรือนิตยสารภาพ ตัวอย่างเช่น มติชนสุดสัปดาห์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ฟ้ามืองไทย เป็นต้น

ความหนาของนิตยสาร

จำนวนหน้าหรือความหนาของนิตยสารย่อมมีส่วนสัมพันธ์กับขนาดรูปเล่มของนิตยสาร ผู้จัดทำ หรือบรรณาธิการจะต้องพิจารณาวางแผนตั้งแต่เริ่มทำนิตยสารเช่นกัน โดยคำนึงถึงปริมาณของเนื้อหา และโฆษณาซึ่งคาดว่าจะมีลงในนิตยสารแต่ละฉบับ แต่เนื่องจากการทำจัตนิตยสารก็ถือเป็นธุรกิจอย่างหนึ่งซึ่งต้องมีการขายเนื้อที่โฆษณาด้วย ดังนั้นจำนวนหน้าของนิตยสารแต่ละฉบับในขนาดเดียวกันอาจมีความหนาหรือจำนวนหน้าไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณโฆษณาที่ได้ด้วย (มสธ.,2525:761-762)

นิตยสารที่ต้องอาศัยการขายเนื้อที่โฆษณาเป็นรายได้ส่วนหนึ่ง ย่อมต้องคำนึงถึงอัตราส่วนระหว่างจำนวนหน้าที่เป็นเนื้อหากับจำนวนหน้าที่เป็นโฆษณาด้วย กล่าวคือ จะต้องพิจารณาถึงความอยู่รอดของนิตยสาร สัดส่วนเนื้อที่โฆษณาควรมีมากพอที่จะคุ้มกับทุนการผลิต ไม่ให้ขาดทุนด้วย ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เนื้อหาของนิตยสารนั้นด้อยคุณภาพและปริมาณจนกลายเป็นการเอาเปรียบผู้อ่านจนเกินไป นิตยสารบางฉบับอาจกำหนดอัตราส่วนระหว่างเนื้อหากับหน้าโฆษณาเท่ากับร้อยละ 40 ต่อร้อยละ 60 หรือบางฉบับอาจกำหนดร้อยละ 30 ต่อร้อยละ 70 ตามลำดับ แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับประเภทของนิตยสารและความนิยมของผู้อ่านด้วย

ปกของนิตยสาร

ปกของนิตยสารมีความสำคัญมาก และจะเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดในเล่ม ปกจะเป็นหน้าที่บอกถึงลักษณะของนิตยสาร และจะมีเอกลักษณ์เป็นของนิตยสารนั้นๆ จึงไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก

การออกแบบปกหน้าของนิตยสารจึงมีความสำคัญมาก การตัดสินใจออกแบบปกของนิตยสารต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ เช่น ปกนิตยสารจะเป็นชนิด Self-Cover หรือชนิด Separate Cover ปกแบบ Self Cover จะเป็นส่วนหนึ่งของเล่มนิตยสาร ปกจะถูกพิมพ์ในเครื่องพิมพ์ ซึ่งพิมพ์ปกเป็นส่วนหนึ่งของกระดาษทั้งหมด ซึ่งหมายถึงปกจะมีกระดาษเป็นแบบเดียวกับกระดาษภายในเล่ม กระดาษปกจะดีหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับกระดาษภายในเล่มด้วย ผลดีของปกแบบ SELF COVER ก็คือประหยัดค่าใช้จ่ายในการพิมพ์มาก

สิ่งที่พิจารณาในลำดับต่อไป คือ นิตยสารนั้นต้องการโฆษณาเพียงใด ค่าโฆษณาบนปกนิตยสารย่อมมีราคาสูงมาก แต่ก็ต้องพิจารณาถึงว่า ถ้าปกนิตยสารนั้นที่เนื้อหาแล้ว ก็อาจจะสามารถทำให้ผู้อ่านสนใจและก็จะกลายเป็นผลดีแก่ผู้ลงโฆษณา รายได้จากการโฆษณาก็จะมากขึ้นด้วย ซึ่งก็เป็นการดีพอๆกับการขายหน้าปกให้กับโฆษณาในราคาสูงแต่อย่างเดียว

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า หน้าปกนิตยสารสามารถดึงดูดใจผู้อ่านซื้อนิตยสารและติดตามตลอดจนเป็นเอกลักษณ์ให้กับตัวนิตยสารเอง ตัวพิมพ์ที่นิตยสารบนปกก็มีความหมายมากเช่นกัน ตัวชื่อนิตยสารควรมีขนาดใหญ่และเห็นได้ชัด ตัวอักษรมักมีการออกแบบต่างๆมากมาย อาจจะเป็นหวัดหรือมีสีเส้น นิตยสารส่วนใหญ่จะใช้ภาพประกอบแต่เล่นตัวอักษรบนปกหน้า บางฉบับก็ใช้แค่ตัวอักษรเท่านั้น นิตยสารข่าวมักไม่มีภาพประกอบบนปกของนิตยสาร การออกแบบปกนิตยสารจะให้อารมณ์ที่แตกต่างกับผู้อ่าน แต่การใช้ภาพประกอบมักจะดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้มาก โดยเฉพาะภาพสี ตัวพิมพ์และตัวอักษรบนปกก็สำคัญมากเช่นกัน ที่จะทำให้อ่านสนใจที่จะเปิดนิตยสารดูภายใน การออกแบบปก ต้องมีลักษณะเอกลักษณ์ที่จะคงอยู่ในทุกๆฉบับของนิตยสาร แม้ว่ารายละเอียดปลีกย่อยของแต่ละฉบับจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม

การเลือกใช้ภาพประกอบในนิตยสาร

จันทนา ทองประยูร (2537) กล่าวถึงการเลือกใช้ภาพประกอบในนิตยสารไว้ในการออกแบบและจัดหน้าสิ่งพิมพ์ว่า การเลือกใช้ภาพประกอบในนิตยสารควรเลือกใช้ภาพที่สวยงาม คมชัดและให้รายละเอียดของภาพสูง ในกรณีที่ต้องการเน้นความเด่นของภาพประกอบ นอกจากใช้วิธีการทำให้เป็นภาพตัดตกแล้ว ยังอาจใช้หน้าคู่ให้เป็นประโยชน์ โดยขยายภาพให้มีขนาดใหญ่พอที่จะครอบคลุมหน้าซ้ายและหน้าขวาของนิตยสาร การจัดวางภาพประกอบหน้าคู่ให้ดูเหมือนเป็นหน้าเดียวกัน จะช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้ภาพอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม ผู้ออกแบบจัดหน้าจำเป็นต้องคำนึงถึงวิธีการจัดวางภาพโดยหลีกเลี่ยงมิให้จุดสำคัญของภาพปรากฏบนบริเวณรอยต่อของหน้า นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงความหนาของนิตยสาร วิธีการเข้าเล่มและเย็บเล่มอีกด้วย เช่น การเข้าเล่มด้วยวิธีไสสันทากาว ต้องวางรูปแบบภาพโดยเหลือเนื้อที่ว่างบริเวณสันปกที่ต่างจากการเข้าเล่มด้วยวิธีเย็บมุงหลังคา เป็นต้น การจัดวางภาพโดยไม่คำนึงถึงเรื่องดังกล่าวอาจทำให้ภาพที่ปรากฏบนหน้าคู่ของนิตยสารดูหลวมกัน หรือไม่ต่อเนื่องกัน ทำให้ขาดความสวยงามได้

ในกรณีที่มีการใช้ภาพประกอบหลายภาพในหน้าเดียวกันควรใช้ภาพที่มีขนาดและลักษณะต่างกัน โดยให้มีภาพเด่นเพียงภาพเดียว การใช้ภาพที่มีลักษณะและขนาดเท่ากันในหน้าเดียวกันจะทำให้แลดูน่าเบื่อ ภาพที่ใช้ควรมีลักษณะที่สื่อความหมายและสอดคล้องกับข้อความในหน้านั้น ๆ และควรเลือกภาพที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวมีชีวิตชีวาแทนภาพที่แลดูนิ่ง นอกจากนี้ ยังขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความประสานกลมกลืนกับนิตยสารทั้งฉบับด้วย

การเลือกใช้ภาพประกอบในการออกแบบและจัดหน้าสิ่งพิมพ์ (จันทนา ทองประยูร, 2537 : 56-59)

การเลือกใช้ภาพประกอบ นอกจากต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญหลายอย่างที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังต้องคำนึงถึงลักษณะของภาพประกอบแต่ละประเภท เพื่อให้การใช้ภาพประกอบในสิ่งพิมพ์เกิดประโยชน์สูงสุด

1. ภาพถ่ายเป็นภาพที่ให้ความเหมือนจริงตามลักษณะธรรมชาติมากกว่าภาพประกอบอื่น จึงเป็นที่นิยมใช้โดยทั่วไป โดยเฉพาะในสื่อมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์และวิทยุโทรทัศน์ เพื่อการ

รายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น อุบัติเหตุ ภัยธรรมชาติ การเดินขบวนประท้วง การแข่งขันกีฬา ฯลฯ เนื่องจากสามารถใช้เป็นหลักฐานยืนยันความจริงที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากการรายงานข่าวด้วยข้อความเพียงอย่างเดียวจากความเหมือนจริงและเป็นธรรมชาติของภาพถ่ายนี้เอง ภาพถ่ายจึงสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้พบเห็นได้มากกว่าการจัดทำหนังสือพิมพ์นิยมให้ภาพข่าวสำคัญปรากฏบนหน้าแรก นอกเหนือจากพาดหัวข่าว แต่ภาพข่าวที่ใช้ประกอบการจัดทำหนังสือพิมพ์นั้น ต้องมีความหมายในเชิงวารสารศาสตร์ด้วย กล่าวคือ เรื่องราวที่ในภาพปรากฏสามารถแจ้งข่าวหรือบอกเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งสามารถบอกให้ผู้อ่านทราบว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม

นิตยสารและวารสารนิยมใช้ภาพถ่ายเพื่อเพิ่มความสวยงามและเพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้พบเห็น ภาพถ่ายที่นิยมใช้ในสิ่งพิมพ์ประเภทนี้ ได้แก่ ภาพทิวทัศน์ ภาพท่องเที่ยว ภาพแฟชั่น ภาพโฆษณา และภาพอื่นที่ก่อให้เกิดสุนทรียภาพในการดู และสอดคล้องกับลักษณะและวัตถุประสงค์ในการจัดทำ

2. ภาพวาดที่นิยมใช้เป็นภาพประกอบในการจัดทำสิ่งพิมพ์ ได้แก่ ภาพวาดลายเส้น ลักษณะเด่นของภาพวาดลายเส้นอยู่ที่ความเรียบง่าย นับเป็นจุดที่ผู้ออกแบบและจัดหน้าสิ่งพิมพ์ควรคำนึงถึงในการเลือกใช้ภาพประกอบ จากความเรียบง่ายนี้เอง ภาพลายเส้นจึงเหมาะที่จะใช้เป็นภาพประกอบเพื่อการอธิบายเรื่องราว หรือขั้นตอนที่ยุ่งยากและซับซ้อนต่อการเข้าใจ โดยวาดเฉพาะส่วนที่เป็นเค้าโครงสำคัญเท่านั้น ก็สามารถสื่อความหมายได้ ตัวอย่างเช่น ภาพวาดที่แสดงส่วนประกอบต่าง ๆ ของกล้องถ่ายภาพ หรือขั้นตอนการใช้กล้องในหนังสือคู่มือการถ่ายภาพ ภาพวาดลายเส้นแสดงผังแบบของสิ่งก่อสร้าง ภาพแผนที่ ภาพกราฟ ภาพแผนภูมิ ภาพแสดงลำดับขั้นตอนการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

ภาพวาดลายเส้นยังมีลักษณะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดให้กับผู้อ่านสิ่งพิมพ์ ดังจะเห็นได้จากภาพวาดการ์ตูนที่มีก้อยู่แทรกตามหน้าหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ โดยธรรมชาติแล้ว การอ่านข้อความจำนวนมาก อย่างต่อเนื่องจะทำให้สายตาคนเมื่อยล้าได้ ภาพลายเส้นจะช่วยให้อ่านข้อความได้พักผ่อนคลาย เนื่องจากความเรียบง่ายและความว่างที่ปรากฏในตัวภาพ นอกจากนี้ ภาพวาดลายเส้นยังมีข้อดีอีกคือสามารถผลิตได้ง่ายในราคาประหยัด เพียงอาศัยนักวาดภาพการ์ตูนที่มีแนวคิดสร้างสรรค์และทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และวัสดุ

อุปกรณ์ประกอบการวาดเท่านั้น ก็สามารถผลิตภาพวาดลายเส้นได้ โดยไม่ต้องใช้กล้องถ่ายภาพ ฟิล์ม เลนส์ และกระบวนการล้างอัดขยายในการจัดทำภาพต้นฉบับดังเช่นภาพประเภทอื่น

3. ภาพสกรีนจัดเป็นภาพทุติยภูมิ กล่าวคือ เป็นภาพที่ผ่านขั้นตอนการผลิตมาแล้ว จึงไม่นิยมใช้เป็นภาพต้นฉบับในการจัดทำภาพประกอบสิ่งพิมพ์ และไม่นิยมใช้ในการจัดทำภาพข่าว สดตามหน้าหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ในกรณีจำเป็นที่ไม่สามารถหาภาพถ่ายได้ บางครั้งภาพสกรีน อาจใช้เป็นภาพประกอบบทความ บทวิเคราะห์ หรือบทวิจารณ์ เมื่อไม่สามารถถ่ายภาพเรื่องราวจากเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ หรือเมื่อต้องการความสะอาดเท่านั้น เพราะภาพที่ได้ในขั้นสุดท้ายจะมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร กล่าวคือ ให้อายุละเอียด ความคมชัด และความเปรียบต่างที่ลดลงมากและที่สำคัญคือ ขาดความสร้างสรรค์ และความเป็นปัจจุบันกาล

การจัดหน้าภาพประกอบ

การจัดหน้าภาพประกอบ (จันทนา ทองประยูร, 2537 : 59-61) เป็นวิธีการที่ต้องใช้ศิลปะในการจัดทำ อย่างไรก็ตาม มีเทคนิคหลายประการที่อาจช่วยให้การจัดหน้าภาพประกอบดู สมบูรณ์และน่าสนใจขึ้นได้ วิธีการดังกล่าว ได้แก่

- 1) ควรจัดให้มีภาพเด่นในหน้าเพียงภาพเดียว
- 2) ควรเน้นความเด่นบนบริเวณซ้ายของหน้าด้วยภาพที่เด่น
- 3) ควรเลือกเฉพาะภาพสำคัญหรือภาพที่สื่อความหมายแก่ผู้อ่านหรือผู้ดู มิฉะนั้น จะทำให้สิ้นเปลืองเนื้อที่อันมีค่าบนหน้ากระดาษ
- 4) ควรกำหนดภาพให้มีขนาดต่างกันถ้ามีภาพสองภาพปรากฏอยู่บนหน้าเดียวกัน โดยควรขยายภาพสำคัญให้ใหญ่
- 5) ควรจัดส่วนหรือกรอบภาพ (crop) ในลักษณะที่เหมาะสม เพื่อมิให้องค์ประกอบของภาพดูแน่นเกินไป จนผู้ดูมองไม่เห็นสภาพแวดล้อมโดยรอบสิ่งสำคัญในภาพ
- 6) ควรเลือกภาพที่เหมาะสมและมีคุณธรรม เช่น ไม่เลือกภาพที่จะทำให้บุคคลในภาพอยู่ในสภาพอับอายหรือเกิดความสะเทือนอารมณ์
- 7) ควรกำหนดให้มีภาพจำนวนน้อยแต่เป็นภาพที่มีขนาดใหญ่อยู่บนหน้าเดียวกัน แทนที่จะให้มีภาพจำนวนมากแต่เป็นภาพขนาดเล็ก

8) ควรให้มีเนื้อที่ว่างปรากฏบนหน้าบ้าง โดยให้มีเนื้อที่ว่างสีขาวที่จรดขอบกระดาษ แต่ไม่ควรให้มีช่องว่างสีขาวบริเวณกลางหน้า เพราะจะทำให้เกิดการสะดุดของสายตาในการดูภาพ

9) ควรหลีกเลี่ยงการวางภาพให้อยู่ในรูปแบบของตัว เพราะถ้ามีคำบรรยายภาพหลายภาพจะทำให้ดูสับสน

10) ถ้าต้องการสร้างความแปลกใหม่และความน่าสนใจให้เกิดบนหน้าสิ่งพิมพ์ก็สามารถทำได้โดยใช้วิธีการจัดส่วนภาพให้มีขนาดที่ผิดสัดส่วนมาก ๆ เช่น กว้างมากในแนวนอนหรือแคบยาวในแนวตั้ง หรือขยายให้เห็นบางส่วนขององค์ประกอบในภาพเป็นพิเศษ ถ้าข้อความอำนวยให้ทำเช่นนั้น

11) ในกรณีที่มีการแสดงลำดับภาพอย่างต่อเนื่อง หรือมีชุดของภาพหลายภาพให้วางภาพที่มีขนาดใหญ่ไว้ที่มุมขวาด้านล่างของหน้า เพราะเป็นบริเวณที่บอถึงการจบของหน้า

12) การจัดวางคำบรรยายภาพ (caption) อาจวางไว้ด้านข้างของภาพก็ได้แทนที่จะไว้ใต้ภาพเพียงอย่างเดียว

13) ในกรณีที่มีชุดภาพหลายภาพ ไม่ควรให้มีคำบรรยายภาพที่ซ้ำซ้อนกัน

14) ถ้าภาพทั้งหมดที่ปรากฏบนหน้ามีแหล่งที่มาของภาพจากแหล่งเดียวกัน ให้ระบุชื่อของแหล่งที่มาเพียงครั้งเดียวไม่ควรระบุซ้ำในทุกภาพ

15) ในกรณีการจัดทำหนังสือพิมพ์ ควรจัดวางภาพเด่นไว้ทางด้านซ้ายหรือด้านบนของพาดหัวข่าว เนื่องจากผู้ดูส่วนใหญ่จะดูภาพที่เด่นก่อนตัวอักษรพาดหัว และมักจะมองจากด้านซ้ายไปด้านขวา เพื่อมิให้สายตาของผู้ดูต้องย้อนกลับขึ้นมา

16) ในการจัดทำหนังสือพิมพ์ ไม่ควรจัดวางภาพในลักษณะที่ดูคล้ายกันในแต่ละวัน แต่ควรจัดวางให้ดูแตกต่างกันไปบ้าง

การเลือกใช้ภาพประกอบประเภทต่าง ๆ ที่กล่าวไปแล้วเป็นเพียงหลักการทั่วไปเท่านั้น ผู้ออกแบบและจัดหน้าสิ่งพิมพ์จำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้ภาพที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหาและลักษณะของสิ่งพิมพ์ รู้จักการจัดวางตำแหน่งและการกำหนดขนาดของภาพประกอบ เพื่อให้สิ่งพิมพ์ดูสะอาด สวยงาม และเป็นระเบียบเรียบร้อย ก่อให้เกิดความหมายและความประทับใจแก่ผู้อ่านได้ตลอดไป

ลักษณะที่ดีของการจัดหน้า

ลักษณะที่ดีของการจัดหน้านิตยสารที่ จันทนา ทองประยูร (2537) เขียนเอาไว้ในการออกแบบและจัดหน้าสิ่งพิมพ์คือ

1. ความเป็นระเบียบของรูปแบบการจัดหน้า ควรลำดับการนำเสนอข้อความที่ต่อเนื่อง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่าน

2. ความเปรียบเทียบหรือคอนทราสต์ระหว่างข้อความและพื้นกระดาษควรเป็นความเปรียบเทียบที่เห็นเด่นชัดระหว่างความเข้มของตัวอักษรและพื้นกระดาษโดยหลีกเลี่ยงการซ้อนตัวอักษรบนบริเวณที่เป็นภาพ ยกเว้นในกรณีที่สีพื้นของภาพเป็นสีอ่อนและแสดงส่วนที่ไม่สำคัญของภาพ

3. ลวดลายบนกระดาษ การใช้กระดาษที่มีลวดลายในตัว นอกจากเพิ่มค่าใช้จ่ายในการจัดทำแล้ว ยังอาจส่งผลให้ข้อความที่ปรากฏบนกระดาษปราศจากความเด่นชัดเท่าที่ควรเนื่องจากข้อความจะกลืนไปกับลวดลายบนกระดาษ ดังนั้น ถ้าต้องการใช้กระดาษที่มีลวดลาย ควรเลือกใช้ลวดลายสีอ่อน หรือสีเดียวกับกระดาษและควรเลือกใช้ตัวอักษรสีเข้ม

4. ความสัมพันธ์ของแบบตัวอักษรในหน้าเดียวกันและในหน้าต่างกันควรเป็นรูปแบบเดียวกัน การใช้แบบตัวอักษรมากเกินไปในหน้าเดียวกันจะทำให้เกิดความหลากหลายเกินไป เป็นผลให้ข้อความแยกจากกัน และอาจสร้างความสับสนแก่ผู้อ่านในการจับประเด็น

5. การจัดเรียงรูปแบบตัวอักษร ควรเรียงในทิศทางจากซ้ายไปขวาเพราะการอ่านภาษาไทยและภาษาสากลต้องอ่านจากซ้ายไปขวา จึงไม่ควรเรียงตัวอักษรจากขวาดังจากบนลงล่าง ในแนวตะแคง หรือทแยงมุม เพราะก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการอ่าน

6. การแทรกช่องไฟ (letterspacing) หรือ การเว้นช่องว่างระหว่างตัวอักษร และการเว้นช่องว่างระหว่างคำ (word spacing) ควรให้มีความพอดีและเอื้อต่อการอ่าน กล่าวคือไม่จัดวางตัวอักษรให้ชิดหรือห่างเกินไปจนทำให้ข้อความที่เรียงพิมพ์ปราศจากช่องว่างหรือมีช่องว่างมากเกินไป

สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวไปแล้วทั้งหมดเป็นสิ่งที่ผู้ออกแบบและจัดหน้าต้องคำนึงถึงในการเลือกใช้ตัวอักษรประกอบการจัดหน้า เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและความน่าอ่านให้กับสิ่งพิมพ์และสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่านให้มากที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

F.PHILIP RICE ให้คำนิยาม วัยรุ่น ว่ามาจากภาษาอังกฤษว่า ADOLESCENCE มีรากศัพท์จากภาษาละตินว่า ADOLESCERE หมายถึง เจริญเติบโต หรือก้าวเข้าสู่วุฒิภาวะ ซึ่งหมายถึงว่าเป็นวัยที่มีภาวะการเจริญเติบโตจากวัยเด็ก สู่วัยผู้ใหญ่อย่างค่อยเป็นค่อยไป เป็นช่วงอายุชั้นกลางระหว่างวัยเด็ก และวัยผู้ใหญ่ ไม่สามารถกำหนดจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุดของวัยนี้ได้ ช่วงเวลาวัยรุ่นของแต่ละคนจะแตกต่างกันไป

นักจิตวิทยาที่ศูนย์สุขภาพจิต มีความเห็นว่า วัยรุ่น คือ วัยที่สภาพทางร่างกายและสภาพทางอารมณ์ยังวุ่นวายไม่คงที่ มักก้าวกึ่งอยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ต้องการอิสระ อยากรับผิดชอบตัวเองในการเลือกสิ่งต่าง ๆ แต่ขณะเดียวกัน ก็ยังคงต้องการความอบอุ่น และข้อเสนอแนะบางประการจากครอบครัว พ่อแม่ ประสบการณ์ความเข้าใจที่ดี และถูกต้องที่เด็กได้รับตั้งแต่เด็กจนเข้าวัยรุ่น จะมีส่วนเสริมให้เขามีความมั่นใจในตัวเอง และสามารถดำเนินชีวิตในแบบที่ตรงตามเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

“วัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อมระหว่างเด็กและวัยผู้ใหญ่ ซึ่งอยู่ในระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมจากวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมนั้นๆยอมรับ โดยที่เด็กวัยรุ่นนั้นไม่เพียงแต่มีการเจริญเติบโตทางร่างกายเท่านั้น แต่ยังมีมีการเจริญเติบโตทางสังคมที่อยู่กรอบของวัฒนธรรมของแต่ละที่ด้วย” (Dusek,1987 :5)

แฮนส์ (Hans,1984 :3) ได้จำกัดความคำว่า วัยรุ่นหมายถึงการที่เด็กก้าวไปสู่วุฒิภาวะ โดยจำเป็นต้องมีต้องมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน

วัยรุ่นนับเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตไปวุฒิภาวะทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และทางสติปัญญาที่แตกต่างกัน ทั้งความแตกต่างทางด้านเพศ และความแตกต่างในแต่ละบุคคลนั้น ก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในช่วงวัยรุ่นแตกต่างกันไปด้วย

วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่เริ่มแตกเนื้อหนุ่มสาว (Puberty) จนกระทั่งบรรลุนิติภาวะ ซึ่งมีผลกระทบต่อความเจริญด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น มีการแปรปรวนของอารมณ์ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้มีพฤติกรรมแปลก ๆ เช่น รักชอบอะไร ก็รักจนหลง ชอบจนคลั่ง หรือเวลาฟังเพลงที่ชอบอาจจะร้องกรี๊ดกร๊าด หรือไม่ก็คลั่งไคล้ไหลหลงดาราภาพยนตร์หรือนักร้อง เป็นต้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย เต็มไปด้วยความเพ้อฝัน มีอุดมคติสูงส่ง มักจะมองสิ่งต่าง ๆ ในแง่ดีเพราะยังไม่เคยมีประสบการณ์ของโลกที่แท้จริง และถ้าเกิดผิดหวังขึ้น หรือไม่ได้ดังที่ปรารถนา ก็จะเสียใจมากเศร้าโศก หรือกินไม่ได้ นอนไม่หลับ เข้าทำนองที่ว่า ถ้ารักก็รักสุดใจ ถ้าเกลียดก็เกลียดสุดขีด แต่อารมณ์และอาการเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามวันเวลาที่ผ่านไป ของที่รักที่ชอบจะหมดความสนใจในระยะเวลาอันสั้น เช่น อาจจะภายใน 2-3 วันก็ได้ ส่วนความต้องการอื่น ๆ ก็คงเหมือนเดิม Hall นักจิตวิทยาเรียกเด็กวัยรุ่นนี้ว่าเป็นวัยพายุฝน (storm and stress) ด้วยเหตุดังกล่าวบางครั้งเมื่อเกิดการกระทบกระเทือนใจเพียงเล็กน้อย เด็กพวกนี้จะหนีออกจากบ้าน โดยเฉพาะในรายที่ชอบเก็บตัวและไม่ชอบที่จะระบายความในใจ โดยถ้าเกิดผิดหวังในด้านต่าง ๆ เช่น ความรัก สอบไล่ตก ซัดใจบิดามารดา อาจจะตัดสินใจฆ่าตัวตายได้ ตามปกติจะเป็นวัยเจ้าอารมณ์ และมีบางรายถึงกับแสดงอาการอาฆาตพยาบาทหรือไม่ก็โต้ตอบอย่างรุนแรง เช่น ยกพวกตีกัน ขว้างระเบิด ขวดยิงกัน ตีกัน ฯลฯ เข้าทำนองอารมณ์ไม่คงที่ บางครั้งผู้ใหญ่อาจจะไม่เข้าใจ ทำให้เกิดปัญหาในการมีความสัมพันธ์ต่อกัน (สุพัตรา, 2536 : 41)

ในด้านการทำตัวเป็นพวกเดียวกันของวัยรุ่นก็มีในด้านต่าง ๆ เช่น เครื่องแต่งกาย ภาษาแบบของความประพฤติ ฯลฯ เพื่อตนจะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ซึ่งมักจะผิดจากที่ผู้ใหญ่ปฏิบัติ เช่น วัยรุ่น

ในด้านร่างกายก็เป็นวัยที่ร่างกายมีความเจริญเติบโต เช่น แขนขายาว ร่างกายสูงใหญ่ บางครั้งเด็กจะรู้สึกประหม่า วางตัวไม่ค่อยถูกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่ และไม่ค่อยสบายใจต่อร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เช่น อวัยวะเพศเติบโตขึ้น ถ้าเป็นหญิงก็เริ่มมีประจำเดือนและหน้าอกใหญ่ขึ้น ถ้าเป็นชายก็มีน้ำอสุจิหรือหลังในขณะหลับ หรือลักษณะทางเพศปรากฏเด่นชัด เช่น มี

ขนตามที่แตกต่างกัน ๗ หมวด เสี่ยงแตกพว่ ๗ ทำให้หญิงกับชายแตกต่างกันอย่างเด่นชัดโดยเติบโตเร็วกว่า 2 ปี

นอกจากวัยรุ่นจะเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแล้ว ยังเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคมและวัฒนธรรมด้วย (สุชา จันทร์อม, 2529:2)

ลักษณะของวัยรุ่น

ลักษณะของวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีความแตกต่างไปจากวัยอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด โดยมีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้ (พรพิมล จันทร์พลับ, 2538)

1. เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เด็กวัยรุ่นจึงมักมีความสับสนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับวัยและมีปัญหาในการปรับตัวเป็นอย่างมาก
2. เป็นวัยที่เด็กเริ่มมีความรู้สึกทางเพศ เด็กวัยรุ่นต้องการความรู้ และคำแนะนำในเรื่องการปรับตัวทางเพศให้เหมาะสม
3. เป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ที่รุนแรง การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมีความสนใจ ค่านิยมและพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากวัยเด็ก
4. เป็นวัยที่มีปัญหา โดยที่ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นวัยรุ่นจะเป็นผู้แก้ไขเองและปฏิเสธการแก้ไขปัญหากจากคนอื่น ๆ ในขณะที่ตอนเป็นเด็กมีพ่อแม่หรือครูอาจารย์ช่วยแก้ปัญหา
5. เป็นช่วงที่เด็กต้องการจะรู้ความเป็นตัวเอง การแสดงออกในแนวทางที่สมาชิกกลุ่มถือปฏิบัติเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งกาย คำพูด หรือพฤติกรรมก็ตามวัยรุ่นมักจะแสดงออกให้เหมือนเพื่อนร่วมกลุ่มเท่าที่จะทำได้ซึ่งถือว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
6. เป็นวัยที่ต้องการเตรียมตัวสำหรับอาชีพ วัยรุ่นจะต้องทำการศึกษา สํารวจ หรือทดสอบความรู้ความสามารถ และความสนใจของตนเองในการที่จะเลือกอาชีพ
7. เป็นวัยที่ต้องการจะยึดมั่นในอุดมการณ์ ปรัชญาชีวิตของตนเอง เป็นช่วงของจินตนาการที่วัยรุ่นมักสมมติสิ่งที่ยู่รอบข้างตามที่พวกเขาต้องการจะให้เป็น แต่ถ้าเด็กมีจินตภาพจนเกินไปอาจเป็นผลเสียต่อเด็กได้ อันอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่โรคประสาทหรือโรคจิตในที่สุด
8. เป็นวัยที่ใกล้ความเป็นผู้ใหญ่ วัยนี้มักจะไม่ชอบความเป็นเด็ก และมักจะสร้างและทำตัวให้เหมือนกับผู้ใหญ่ ซึ่งมักจะแสดงออกในรูปของการกระทำ การแต่งกาย แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่า

นั่นก็ยังไม่เพียงพอสำหรับวัยรุ่น ดังนั้นจึงมักแสดงออกอย่างที่ไม่ผู้ใหญ่กระทำ เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา ทดลองใช้ยาเสพติด หรือการมีปัญหาเกี่ยวกับเพศ เป็นต้น

พัฒนาการของวัยรุ่น

ลำดับขั้นการพัฒนาของวัยรุ่นนั้น สามารถพิจารณาได้จากการพัฒนาด้านร่างกาย พิจารณาจากช่วงของอายุ จากการพัฒนาทางด้านอารมณ์ จากพัฒนาการทางสังคมและจากการพัฒนาทางสติปัญญา โดยจะกล่าวถึงรายละเอียดของลำดับขั้นการพัฒนาของวัยรุ่นในแต่ละหัวข้อดังนี้

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายให้เห็นอย่างชัดเจนอยู่ 4 ประการ (อุษณา เจริญไวย, 2536) ได้แก่

1.1 เสียงเปลี่ยน คือ เด็กชายจะมีเสียงห้าวขึ้นหรือมีเสียงใหญ่ขึ้น ส่วนเด็กหญิงจะมีเสียงเล็กแหลมขึ้น

1.2 มีขนขึ้นตามบริเวณต่าง ๆ ซึ่งจะเริ่มมีมากที่บริเวณใต้รักแร้ และอวัยวะเพศ ในเด็กชายจะสังเกตเห็นได้เด่นชัดกว่าเด็กหญิง

1.3 สัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เด็กชายจะมีการขยายของลำตัวด้านบน เช่น ไหล่ แผ่นหลัง และแผ่นอกที่กว้างขวางขึ้น ความสูงเพิ่มขึ้นรวดเร็ว ส่วนเด็กหญิงจะเริ่มมีหน้าอกขยายใหญ่ขึ้น เอวเล็กลง และสะโพกขยายเพิ่มขึ้นทำให้ดูมีทรวดทรงมากขึ้น

1.4 ต่อมเพศเริ่มมีการทำงาน นั่นคือ ในเด็กชายจะเริ่มมีการหลั่งน้ำอสุจิเป็นครั้งแรกซึ่งเรียกว่า “ฝันเปียก” ส่วนในเด็กหญิงจะเริ่มมีเลือดไหลออกจากช่องคลอดซึ่งเรียกว่า “รอบเดือน” หรือ “ประจำเดือน” เป็นครั้งแรก

โดยปกติแล้ว การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่าง ๆ เหล่านี้มักไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด ขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางร่างกายของเด็กแต่ละคน แต่ส่วนใหญ่แล้วเด็กหญิงจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเร็วกว่าเด็กชายประมาณ 1-2 ปี

2. พัฒนาการจากช่วงอายุ เพื่อความสะดวกในการศึกษาวิจัย และเปรียบเทียบพัฒนาการของวัยรุ่น นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน คือ โคล (Cole อ้างถึงใน ทศนีย์ ลิ้มมันจริง, 2535) ได้มีการเสนอแนะวิธีการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

2.1 วัยรุ่นตอนต้น เด็กหญิงจะอยู่ในช่วงอายุ 13 - 15 ปี ส่วนเด็กชายจะอยู่ในช่วงอายุ 15 - 17 ปี

2.2 วัยรุ่นตอนกลาง เด็กหญิงจะอยู่ในช่วงอายุ 15 - 18 ปี ส่วนเด็กชายจะอยู่ในช่วงอายุ 17-19 ปี

2.3 วัยรุ่นตอนปลาย เด็กหญิงจะอยู่ในช่วงอายุ 18 - 21 ปี ส่วนเด็กชายจะอยู่ในช่วงอายุ 19 - 21 ปี

ช่วงอายุแบ่งวัยตามที่กล่าวนี้ ไม่ได้ถือเป็นหลักตายตัวเสมอไป นักจิตวิทยาอีกหลายๆ ท่านทำการแบ่งวัยเพียงเพื่อให้สะดวกแก่การศึกษาเท่านั้น พัฒนาการของมนุษย์เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง ไม่ได้หยุดเป็นช่วงๆ ซึ่งหากจะอ้างแนวคิดของนักจิตวิทยาท่านอื่น ๆ ก็จะมีพบว่ายังมีความแตกต่างออกไปอีก เช่น ดร. ประมวล ดิศจินสัน (อ้างถึงใน ปรานี รามสูต 2528) ได้แบ่งพัฒนาการของวัยรุ่นที่มีช่วงเวลายาวนานพอสมควรออกเป็น 2 ระยะตามความเด่นคือ วัยรุ่นระยะแรก จะค่อนข้างไปทางเด็กมากกว่าผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงในทุกด้านมีมาก อยู่ในช่วงอายุ 12-14 ปี และวัยรุ่นระยะหลังนั้นก็ค่อนข้างไปทางผู้ใหญ่มากกว่าเด็ก การเปลี่ยนแปลงเริ่มอยู่ตัว ซึ่งตั้งแต่อายุ 14 ปี ขึ้นไปสู่ความเจริญเต็มที่ตอนอายุราว 22 - 25 ปี

3. พัฒนาการทางอารมณ์ นักจิตวิทยามักจะเรียกวัยรุ่นว่า “พายุบุแคม” ซึ่งหมายถึงการมีอารมณ์ที่รุนแรง เต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตัวเอง จึงมักมีความคิดขัดแย้งกับผู้ใหญ่เสมอ และเป็นเรื่องที่ยากต่อการคุยแหย่ หรือชักนำให้เด็กเกิดความรู้สึกอยากทดลองทั้งในทางดีและเลว อารมณ์ของวัยรุ่นจึงแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้ (สุชา จันทน์อม, 2528)

3.1 อารมณ์ที่ก้าวร้าวรุนแรง ได้แก่ ความโกรธ อิจฉา เกลียดชัง เป็นต้น

3.2 อารมณ์ที่เก็บกดไว้ ได้แก่ ความกลัว วิทกังวล ความเศร้าสลด เสียใจ เป็นต้น

3.3 อารมณ์สนุก ได้แก่ ความรัก ความชอบ ความสุขสบาย พอใจ ตื่นเต้น เป็นต้น

4. พัฒนาการทางสังคม นอกจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจของวัยรุ่นแล้ว เด็กยังมีการเปลี่ยนแปลงตนเองเกี่ยวกับสถานะความเป็นอยู่ในครอบครัวด้วย ดังจะเห็นได้จากเด็กวัยรุ่นต้องการอิสระและความเป็นตัวของตัวเอง ชอบอยู่ตามลำพัง มีห้องนอนส่วนตัว ของใช้ส่วนตัว ซึ่งพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ควรที่จะสนับสนุนโดยการจัดห้องและหน้าที่ความรับผิดชอบในครอบครัวบางส่วนให้กับเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมต่อไปได้ในอนาคต นอกจากการอบรมเลี้ยงดูแล้ววัยรุ่นยังต้องเรียนรู้ในเรื่องของขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อทาง

ศาสนา ค่านิยม และองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งสังคมแต่ละสังคมจะมีพิธีการเปลี่ยนสภาพจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่น ไม่เหมือนกัน ตัวอย่างเช่น สังคมไทยในยุคก่อนจะมีพิธีโกนจุกเป็นสัญลักษณ์ในการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่น เป็นต้น (สุชา จันทรโธม, 2528)

5. พัฒนาการทางสติปัญญาลักษณะของการพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นนั้นสุชา จันทรโธม (2528) ได้สรุปลักษณะต่าง ๆ ไว้หลายประการ คือ

5.1 วัยรุ่นมักมีความจำดีเลิศ แต่มักไม่ค่อยใช้ความจำของตนเองให้เป็นประโยชน์ เพราะต้องการใช้ความคิดของตนเองในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่กว้างขวางโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของสังคม ในวัยนี้จะพยายามตัดสินใจว่าอะไรดีกว่า และสิ่งใดที่ควรจะเป็นหรือที่ควรเกิดขึ้นในสังคม

5.2 วัยรุ่นมีสมาธิดี โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษ ก็จะพยายามศึกษาค้นคว้าโดยไม่มีการท้อถอยง่าย ๆ และมีความสามารถในการตั้งสมาธิ ควบคุมอารมณ์ของตนเองให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5.3 วัยรุ่นจะมีความคิดที่กว้างขวาง เจริญไปไกล พยายามแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนเอง เริ่มเข้าใจในความสวยงาม ความไพเราะ ซึ่งความเจริญในด้านนี้จะค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีการเร่งรีบให้เกิดในวัยใดวัยหนึ่ง

5.4 วัยรุ่นจะมีจินตนาการมาก มักชอบฝันคนเดียวเป็นเวลานานๆ มักจะเป็นเรื่องของการคบเพศตรงข้าม ความรัก และเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จในชีวิตของตนเองในอนาคต ซึ่งถ้าหากความฝันนี้ วัยรุ่นได้รับคำแนะนำที่เหมาะสมหรือถูกทาง ก็จะเป็นการช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของวัยรุ่นให้ดีขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าไม่มีการแนะนำที่ถูกต้อง ก็อาจทำให้วัยรุ่นเกิดความไม่เชื่อมั่นในตัวเองที่จะเผชิญกับอุปสรรคในชีวิต และอาจทำให้เกิดความชิงชังสังคมในที่สุด

5.5 วัยรุ่นมักมีความเชื่อมั่นต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างรุนแรง คือเมื่อเชื่ออะไรแล้วมักจะเชื่ออย่างจริงจัง หรือเมื่อไม่เชื่ออะไรแล้วถ้าต้องการจะให้วัยรุ่นเชื่อนั้นจะเป็นไปได้ยาก ซึ่งความเชื่อมั่นที่เป็นไปอย่างรุนแรงนี้นับว่ามีทั้งประโยชน์และโทษ เพราะถ้าวัยรุ่นเชื่อมั่นในคุณงามความดีก็ถือได้ว่าเกิดประโยชน์ แต่ถ้าหลงเชื่อในสิ่งที่ผิดแล้วอาจทำให้เกิดความเสียหายได้

ความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น

ความต้องการของวัยรุ่นคล้าย ๆ กับความต้องการของมนุษย์โดยทั่วไป ในสังคมคือ ต้องการความมั่นคง ต้องการการยอมรับ ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ ฯลฯ แต่ในที่นี้จะสรุปความต้องการออกเป็นข้อๆ เพื่อง่ายต่อการเข้าใจ (สุพัตรา, 2536 : 43 - 45) คือ

1. ต้องการความรัก ความรักในที่นี้มีหลายแบบ คือ รักพ่อแม่ญาติพี่น้อง รักเพื่อนรักพวกพ้อง ในขณะที่เดียวกันอยากให้เพื่อนรัก รักตัวเอง อยากดี อยากมีความสำเร็จ รักเพื่อนต่างเพศ เช่น หญิงรักชาย ชายรักหญิง ซึ่งเป็นความรักแบบหนุ่มสาว ฯลฯ

ความรักในรูปแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นสิ่งจำเป็นที่บุคคลที่มีการพัฒนาอย่างปกติควรจะมี มิฉะนั้นอาจจะเป็นปัญหาแก่ตัวเองและสังคมได้ เพราะความรักเหมือนปุ๋ย ที่ทำให้คนเป็นคนและเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์

2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักจะออกมาในรูปแบบของกิจกรรมกีฬา หรือบันเทิง

3. ต้องการความเป็นอิสระ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยนี้ เพราะเป็นวัยอยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ จึงอยากแสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้นจึงไม่ชอบให้ผู้ใหญ่มากำก่ายในชีวิตของตน ไม่ชอบให้ใครมาสอน มาคอยช่วยเหลือ บางคนจึงทำอะไรโดยผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น

4. ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง วัยนี้เป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชย หรืออยากเด่น อยากดัง เช่น อยากเป็นนักกีฬาที่เก่ง เป็นขวัญใจ ฯลฯ หรืออาจจะออกมาในแง่เทิดทูนนักกีฬา หรือดาวประจำคณะ หรือมหาวิทยาลัย หรือไม่กี่ตั้งชมรมต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราได้พยายามทำดีที่สุดแล้ว

5. มีอุดมคติสูง วัยรุ่นยังอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทางทฤษฎี และยังไม่เคยออกไปประสบกับสภาพความเป็นจริง จึงละเลยมองข้ามความเป็นจริงไปบ้าง คือ เป็นพวกอุดมคตินิยม (idealist) มากกว่ามุ่งไปในทางปฏิบัติได้จริง ๆ (pragmatist) ซึ่งบางครั้งก็ตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่มีอำนาจ มี

อิทธิพล มีบาร์มีแสวงหาประโยชน์ได้ เพราะวัยรุ่นมักจะเป็นพวกที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยงและมีพลังดันสูง เชื่อคนง่าย โดยไม่คิดความมนุษย์ในโลกอาจมีวิธีการที่ลึกซึ้ง มีลักษณะไปในทางไม่สุจริตและอาจแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวได้

จุดอ่อนสำคัญของวัยรุ่นอีกประการหนึ่ง คือ ถ้ามีความเชื่อแล้วมักจะเชื่ออย่างจริงจัง แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีความระแวงไม่ยอมเชื่ออะไรง่าย ๆ นอกจากจะมีหลักฐานมาอ้างอิงให้เชื่อถือ (มีบ้างเหมือนกันที่พวกเขาแสวงหาประโยชน์ทำให้เชื่อจนได้) และถ้าเชื่อแล้วเกิดไม่เป็นจริงจะเปลี่ยนความเชื่อได้อย่างรวดเร็ว เพราะเป็นวัยที่ชอบเชิดชูวีรบุรุษ (hero-worship) คือ เชิดชูทั้งคนกล้าจริงและคนกล้าไม่จริง

6. มีความสนใจในเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบัง และพูดคุยนอกล้วงในกลุมเพศเดียวกันหาความรู้จากการได้ยินได้ฟังคนอื่นพูด ซึ่งอาจจะถูกบ้างผิดบ้าง หรือไม่ก็อ่านจากหนังสือเรื่องเพศที่มีขายตามท้องตลาด ซึ่งอาจจะเป็นหนังสือประเภทลามก เราควรรู้สึกทางเพศก็ได้ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักและเรื่องเพศ หนุ่มสาวมักจะชอบดู

นอกจากอยากจะรู้เรื่องเพศแล้ว ยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ถ้าหากถูกขัดขวางทักท้วงอาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ซึมเศร้า และอาจขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยรักแบบหลงใหลใฝ่ฝันหรือเป็นความรักแบบรุนแรงวิจิตรพิสดาร โดยมากมักจะรักโดยไม่มีอุดมการณ์ คือ ออกมาในรูปของการใฝ่ฝัน และอาจจะเปลี่ยนแปลงและสิ้นสุดในตัวของตัวเอง ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นความรักในแง่ของความรู้สึก ไม่เหมือนกับความรักของผู้ใหญ่ที่มีแนวโน้มยึดหลักความเป็นจริงเข้ามาประกอบด้วย

7. ต้องการการรวมกลุ่ม เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ เพราะฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม เช่น เพื่อนชวนเดินขบวนแม้ไม่อยากจะเดินก็เดินด้วย เพราะกลัวเพื่อนจะไม่รักหรือว่ามีสปีด หรือก็ไม่กล้าขัดใจเพื่อนเป็นต้น

8. ต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ คือ อยากให้ผู้ใหญ่ออมรับบ้างว่ามีความสามารถหรือมีประโยชน์ต่อสังคม เพราะฉะนั้นผู้ใหญ่น่าจะไม่ควรที่จะเพิกเฉย ควรให้วัยรุ่นช่วยรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง จะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักความรับผิดชอบ เป็นตัวของตัวเองหรือช่วยตัวเองได้มากขึ้น

9. ต้องการแบบอย่างที่ดี วัยรุ่นในปัจจุบันแม้จะชอบความเป็นอิสระ ก็ยังอยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี ผู้ใหญ่จะต้องเป็นปูชนียบุคคลที่ดี วัยรุ่นถึงจะมีแนวโน้มที่ดีได้ ผู้ใหญ่จะต้องคอยนำทางคอยตักเตือนเมื่อทำผิด และให้รางวัลเมื่อทำดี

10. ต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง คืออยากได้หลักประกันว่าหากทำในสิ่งที่ดีแล้วจะไม่ถูกลงโทษหรือไม่เป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ เพราะในสายตาของผู้ใหญ่สิ่งที่วัยรุ่นคิดว่าดีแล้วอาจจะไม่ดีในทรรศนะของผู้ใหญ่ก็ได้ แต่โดยทั่วไปแม้วัยรุ่นจะทำพลาดลั้งไปบ้างสังคมมักจะให้อภัยเพราะสังคมถือว่ายังเป็นผู้ที่อยู่ในวัยเรียน

11. ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ความต้องการนี้อาจจะรุนแรง และหาความพอใจโดยทางใดทางหนึ่งให้จนได้ ซึ่งผู้ใหญ่บางคนก็มักจะกีดกันห้ามไม่ให้หนุ่มสาวรับความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้ง ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแต่อย่างใด เช่น อยากแต่งกายแปลก ๆ ตามสมัยนิยม อยากมีเพื่อนต่างเพศ ฯลฯ ผลที่ติดตามมา คือ เกิดการช่อนเร้น หลอกหลวงและในที่สุดอาจจะเกิดเสื่อมเสีย เพราะเป็นวัยที่ความรักกับความเกลียดชังยังใกล้เคียงกันมาก

12. ความรู้สึกที่รุนแรง เช่น ถ้าเกิดความสมหวังก็ชื่นชมซาบซึ้ง ตื่นเต้น ถ้าผิดหวังก็จะแค้นใจ น้อยใจในวาสนาของตน ความรู้สึกนี้จะรุนแรงผิดธรรมดา บางครั้งก็อาจจะออกไปในรูปที่เป็นเพราะตัวเองผิด บางคนจึงอาจฆ่าตัวตามได้ถ้าเกิดผิดหวังในบางเรื่อง เช่น ความรัก การสอบไล่ตก หรือถูกพ่อแม่ดูว่ากล่าว เป็นต้น

13. ต้องการมีอนาคต ต้องการความสำเร็จ เป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเอง ฝันถึงจุดหมายในอนาคต เช่น อยากเป็นหมอ เป็นวิศวกร เป็นนักปกครอง เป็นอาจารย์ เป็นสถาปนิก เป็นนักเศรษฐศาสตร์ เป็นนักเคมี เป็นต้น

ความสนใจของวัยรุ่น

Hilgard R.Ernest ได้ให้ความหมายของคำว่า ความสนใจ (Interest) หมายถึง แนวโน้มทางด้านจิตใจหรือความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้บุคคลนั้นเอาใจใส่และรู้สึกพึงพอใจในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งนั้น

ความสนใจของวัยรุ่นแบ่งได้ดังนี้ (อัปสร เสถียรทิพย์, 2534:12)

1. ความสนใจทางสังคม (Social Interests)

ในระยะวัยรุ่นตอนต้น เพศหญิงมีความสนใจในการพบปะสนทนากันมากกว่าเพศชาย เพราะเพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชาย 1-2 ปี เพศหญิงชอบคุยเกี่ยวกับงานเลี้ยง เพศตรงข้ามเรื่องตลกขบขัน หนังสือ ภาพยนตร์ ดนตรี กีฬา ครูอาจารย์ และเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนส่วนวัยรุ่นชายชอบคุยเรื่องกีฬา ภาพยนตร์ เพศตรงข้าม และเรื่องการเมือง นอกจากนี้ทั้งวัยรุ่นชายหญิงยังสนใจในชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลในสังคมด้วย

2. ความสนใจส่วนบุคคล (Personal Interests)

2.1 ความสนใจในการแต่งกาย เช่น การรักษารูปร่างของวัยรุ่นหญิง

2.2 ความสนใจในสุขภาพ ได้แก่ การกิน การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ

2.3 ความสนใจในเพศตรงข้าม เช่น การปรับปรุงตัวให้เข้ากับเพศตรงข้าม

2.4 ความสนใจที่จะแสวงหาความเป็นอิสระในตัวเอง

2.5 ความสนใจในการอาชีพเพื่อวางแผนในอนาคต

2.6 ความสนใจในศาสนา การรู้ตัวชั่ว

2.7 ความสนใจในการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น เกมสกีฬา อ่านหนังสือ ชมภาพยนตร์ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นถึงลักษณะทั่วไปและความต้องการของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นมักจะมีความต้องการหรือความปรารถนาที่แตกต่างไปจากวัยอื่นๆ บางครั้งก็เป็นความต้องการที่ขาดความพอดีมักจะมากเกินไปหรือน้อยเกินไป จึงเป็นสิ่งที่ครอบครัวและสังคมควรให้ความสนใจเอาใจใส่ดูแล ชี้แนะแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมให้แก่วัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นสามารถเจริญเติบโตขึ้นอย่างมีความภาคภูมิใจในตัวเอง และมีการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างมั่นคง

ความต้องการของมนุษย์โดยเฉพาะของวัยรุ่นมักจะขึ้นอยู่กับค่านิยม (value) ที่แต่ละคนยึดถือและส่วนใหญ่ก็มักจะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย ทั้งนี้ค่านิยมอาจจะเปลี่ยนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

สรุปแล้วความต้องการของวัยรุ่น กลุ่มมีอิทธิพลมาก ดังนั้น ความต้องการที่เป็นจริงก็คือความต้องการของตนเองบวกกับความต้องการของสังคม (คือกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย)

จากแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่น นิตยสารได้มีการตอบสนองความต้องการ กล่าวคือ นิตยสารมีจุดมุ่งหมายโดยทั่วไปที่สำคัญ เพื่อให้ความรู้ และให้ความบันเทิง เสนอสิ่งอันเป็นสุนทรีย์ และมีผลทางอ้อม คือ การให้แนวคิดในการใช้ชีวิต และปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้เขาเป็นที่ยอมรับของสังคม และกลายเป็นส่วนหนึ่งในสังคม เนื่องจาก สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และการกระทำของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก (สุชา จันทน์เอม. 2529) เพราะมีผลในการโน้มน้าวจิตใจและทัศนคติของเด็กให้ไปในทางที่ถูกต้องหรือผิดได้ในเวลาเดียวกัน เนื่องจากสัญชาตญาณของวัยรุ่นชอบการเลียนแบบ

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (SOCIAL LEARNING)

การเรียนรู้ทางสังคม (social learning) มีหลายชื่อด้วยกัน เช่น การเรียนรู้จากต้นแบบ (modeling) การลอกเลียนแบบ (imitation) การเรียนรู้จากการสังเกต (observation learning) (วรลักษณ์ ธีราโมกษ์, 2531 : 85)

อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura, 1976:24 – 29) กล่าวว่า การเลียนแบบไม่ต้องการเสริมแรง รางวัล หรือผลตอบแทน แต่การให้รางวัลจะทำให้เกิดการเลียนแบบได้ง่ายขึ้น แบนดูราแบ่งการเรียนรู้ทางสังคมของมนุษย์ ออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ คือ

1. การเรียนรู้จากผลของการกระทำ (learning by response consequences) เป็นแบบพื้นฐานของการเรียนรู้รากฐานมาจากประสบการณ์โดยตรง รูปแบบของพฤติกรรมที่เป็นผลสำเร็จจะถูกเลือกมาใช้ต่อไป พฤติกรรมที่ไม่มีประสิทธิภาพก็จะถูกละทิ้งหรือเลิกไป

2. การเรียนรู้จากการสังเกต (observation learning) เนื่องจากข้อจำกัดในการเรียนรู้โดยประสบการณ์ตรง เพราะสิ่งที่ต้องเรียนรู้มีมากกว่าเวลาและโอกาสของผู้เรียนจะอำนวย หรือผลของการกระทำบางอย่างอาจเป็นอันตรายถ้าต้องเรียนด้วยตนเอง ทั้งรูปและผลอันเกิดจากการกระทำที่บุคคลที่เป็นแบบนั้นได้รับ

ผลที่ได้จากการแสดงพฤติกรรมเหล่านี้มีบทบาทหลายอย่าง ประการแรกคือ ช่วยในการสื่อสารข้อมูล ประการที่สองคือ ช่วยทำหน้าที่ในการจูงใจ

การเรียนรู้ทางสังคม เป็นการอธิบายเกี่ยวกับการเกิดพฤติกรรมของแต่ละบุคคลว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับปัจจัยอื่น ๆ อีก 2 ตัว คือ ตัวบุคคล (person) และสภาพแวดล้อม (environment) ปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างปัจจัย 3 ตัว คือ ตัวบุคคล ซึ่งหมายถึงรวมถึงความสามารถทางกายภาพ ทักษะ สติปัญญา ความรู้ ความคิด บุคลิกภาพ สภาพจิตใจและอารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบกันขึ้นเป็นตัวบุคคลส่วนปัจจัยที่สองคือ พฤติกรรมที่แสดงออกมาของแต่ละบุคคลอันเป็นผลจากลักษณะของตัวบุคคลและจากสภาพแวดล้อม ส่วนปัจจัยตัวสุดท้ายคือ สภาพการณ์แวดล้อม หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ล้อมรอบ ซึ่งอาจมีอิทธิพลทางด้านจิตใจและกายภาพแก่ตัวบุคคล และต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ประสบการณ์หรือสังเกตเห็นทั้งโดยตรงและอ้อม (observation learning) หรือเป็นการเรียนรู้โดยถือเป็นแบบตัวอย่างจากบุคคลอื่น โดยบุคคลที่เรียนรู้นั้นทำหน้าที่เป็นผู้สังเกต (observer)

กระบวนการของการเรียนรู้ทางสังคม ได้พิจารณาขั้นตอนของการเรียนรู้โดยมีต้นแบบหรือการเลียนแบบ ออกเป็น 4 ระยะ คือ

1. ระยะของการเรียนรู้โดยการสร้างความสนใจ (attention processes) โดยมีองค์ประกอบหลัก ที่เกี่ยวข้องกันอยู่ 2 ประการ คือ สิ่งเร้าที่เป็นตัวแบบ (modeling stimuli) บุคลิกภาพของผู้รับสาร (characters of modeling)

สิ่งเร้าที่ทำหน้าที่เป็นตัวแบบอาจแยกประเภทออกได้เป็นหลายระดับ ทั้งขึ้นอยู่กับความแข็งแกร่งของแรงจูงใจ และความสนใจที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่ามากน้อยแค่ไหนโดยความเกี่ยวพันกันระหว่างสิ่งเร้า นั้นกับสภาพแวดล้อม ด้วยเหตุนี้การที่ตัวแบบจะเป็นที่น่าสนใจหรือให้แรงจูงใจในการเลียนแบบหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมที่แสดงเป็นตัวแบบนั้น ตาม

ทฤษฎีนี้สารที่จะเรียกร้องความสนใจได้ดีควรมีลักษณะสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือความแปลกใหม่ ความเด่น และความซับซ้อน คือ สารจะต้องไม่เรียบง่ายเกินไป แต่อาจจะมีการปรุงแต่งให้ดูแปลกไปจากเหตุการณ์ปกติ หรือมีปมปัญหาให้ผู้รับสารเก็บไปขบคิดบ้าง ซึ่งสารที่มีลักษณะดังกล่าวจะเป็นที่ดึงดูดความสนใจได้ดีกว่าสารที่มีความเรียบง่ายเกินไป ยิ่งถ้าเป็นแบบอย่างที่ยอมรับกันทั่วไป ก็ย่อมมีโอกาสที่จะทำให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมตามตัวแบบมากขึ้น

2. ระยะเวลาของการจดจำ (retention processes) นับเป็นกระบวนการสำคัญในการที่ผู้รับสารเลือกสังเกต จดจำจากตัวแบบ โดยเฉพาะเมื่อตัวแบบนั้นให้แรงจูงใจอย่างสูงแก่ผู้รับสาร การเก็บบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับตัวแบบเข้าสู่ความทรงจำนี้เป็นไปโดยอาศัยระบบการสร้างตัวแทนทางสัญลักษณ์ หรือการจดจำลำดับภาพของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้บุคคลนั้นสามารถระลึกถึง หรือเรียกข้อมูลที่เก็บไว้ใช้ได้ทันที เมื่อประสบกับเหตุการณ์ที่มีลักษณะบางอย่างที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับสิ่งที่ได้เห็นมาก่อน เช่น การใช้โปสเตอร์หรือการแจกแผ่นพับ ซึ่งเป็นสื่อประเภทมิติเดียว เพื่อใช้เป็นสื่อส่วนตัวแรกในการก่อให้เกิดการรับรู้เบื้องต้นที่จะช่วยส่งผลต่อการรับรู้ จดจำในการรับสารในเรื่องเดียวกันนั้นในขั้นตอนอื่นๆ ต่อไป เมื่อผู้รับสารได้ผ่านระยะของการเปิดรับ และการแปรรูปสารนั้นให้เป็นตัวแทนสัญลักษณ์ที่เก็บบันทึกไว้ในความทรงจำแล้ว ก็เกิดความพร้อมที่จะเข้าสู่ขั้นตอนต่อไป

3. ระยะเวลาการสร้างพฤติกรรม (motor reproduction) คือการแปลงตัวแทนทางสัญลักษณ์ในความนั้นออกมาเป็นการกระทำที่เห็นว่าเหมาะสม ตัวแทนทางสัญลักษณ์อาจหมายถึง คำพูด ภาพต่าง ๆ เมื่อถูกเปลี่ยนเป็นการกระทำจะง่ายขึ้นต่อการเลียนแบบระยะของการจูงใจ (motivation processes) บุคคลจะไม่กระทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้เรียกออกไปทั้งหมด พฤติกรรมที่ดูเหมือนจะนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคล บุคคลนั้นจะรับเอามาทำตามมากกว่าพฤติกรรมที่เห็นว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ทางลบ

แนวคิดการเลียนแบบ (Modeling) ข้อมูลข่าวสารจากสื่อ

การที่บุคคลจะเลียนแบบตัวแบบ (model) มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้ (ประตินันท์ อุปรมัย, 2528: 98-99)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแบบกับผู้เลียนแบบ ถ้าตัวแบบกับผู้เลียนแบบมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมาก โอกาสที่ผู้เลียนแบบจะเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบจะมีมาก เช่น ลูกที่ใกล้ชิดพ่อแม่ จะเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อแม่ได้มาก หรือเด็กวัยรุ่นในกลุ่มเดียวกันมักเลียนแบบการแต่งกายซึ่งกันและกันภายในกลุ่มมากกว่าต่างกลุ่ม

2. ความสนใจของผู้เลียนแบบที่มีต่อตัวแบบ ถ้าผู้เลียนแบบให้ความสนใจต่อพฤติกรรมของตัวแบบมาก ผู้เลียนแบบก็จะเลียนแบบตัวแบบได้มาก เช่น เด็กวัยรุ่นที่สนใจดารานักแสดงหรือนักร้องคนใด ก็จะเลียนแบบการแต่งกายและลักษณะท่าทางของดาราคคนนั้นมากกว่าคนอื่น

3. ผลของพฤติกรรมที่ตัวแบบได้รับ ถ้าผลของพฤติกรรมที่ตัวแบบได้รับทำให้ผู้เลียนแบบเกิดความพอใจด้วย ผู้เลียนแบบก็จะเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ เช่น ตัวแบบออกรายการวิทยุโทรทัศน์ในรายการตอบปัญหา แล้วได้ของรางวัลที่ผู้เลียนแบบเคยอยากได้ ผู้เลียนแบบย่อมอยากเลียนแบบตัวแบบในการสมัครเข้าแข่งขันตอบปัญหาด้วย

4. ความเป็นตัวของตัวเองของผู้เลียนแบบ ถ้าผู้เลียนแบบมีความเป็นตัวเองของตัวเองอยู่มาก หรือมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีพฤติกรรมการเลียนแบบผู้อื่นน้อย เช่น เด็กวัยรุ่นที่มีความเชื่อมั่นในตนเองมาก จะเลียนแบบการกระทำของเพื่อนในกลุ่มน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นที่มีความเชื่อมั่นในตนเองด้วย หรืออาจเป็นตัวแบบเสียเองมากกว่าจะเป็นผู้เลียนแบบ

5. ความซับซ้อนของพฤติกรรมตัวแบบกับความจำกัดของผู้เลียนแบบ ถ้าพฤติกรรมของตัวแบบมีความซับซ้อนมาก ในขณะที่ผู้เลียนแบบมีความสามารถจำกัดในการเลียนแบบผู้เลียนแบบก็ไม่สามารถเลียนแบบตัวแบบได้ เช่น แม้ผู้เลียนแบบจะชอบตัวแบบที่เป็นนักบิน แต่การเป็นนักบินไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้น ผู้เลียนแบบจึงอาจไม่สามารถเลียนแบบการเป็นนักบินที่ตนชอบได้

แนวความคิดเกี่ยวกับค่านิยม

ความหมายของค่านิยม

เรื่องค่านิยมที่ท่านผู้รู้ให้คำจำกัดความไว้มากมาย บางท่านกล่าวว่า ค่านิยม (Value) ของสังคม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจ สิ่งที่คนปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเป็น หรือกลับกลายมาเป็น เป็น

สิ่งที่คนถือว่าเป็นสิ่งบังคับต้องทำต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชายกย่องและมีความสุขที่จะได้เห็นได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ ค่านิยมของสังคมจึงเป็น “วิถีของการจัดรูปความประพฤติ” ที่มีความหมายต่อบุคคลและเป็นแบบฉบับของความคิดที่ฝังแน่น สำหรับยึดถือในการปฏิบัติตัวของคนในสังคม (สุภัตรา สุภาพ, 2536 : 21)

ส่วนสมพร เทพสิทธิ์า (2525) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึง ความรู้สึก ความคิดว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นที่ต้องการ ปราบปราม ควรมี ควรทำ และค่านิยมอาจแบ่งออกเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์หรือค่านิยมในทางบวก และค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์หรือค่านิยมในทางลบ

ค่านิยมที่พึงประสงค์เป็นค่านิยมที่ทำให้เกิดความสุข ความเจริญ แก่บุคคล สังคมและประเทศชาติ เป็นค่านิยมที่ตรงกับหลักธรรมะของศาสนาเช่น ค่านิยมในเรื่องความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีระเบียบวินัย

สำหรับค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์นั้น เป็นค่านิยมที่ขัดหรือไม่ตรงกับหลักธรรมะของศาสนา เป็นค่านิยมที่ทำให้เกิดความทุกข์และความเสื่อมแก่บุคคล สังคมและประเทศชาติ เช่น ค่านิยมที่กำลังระบอบในบรรดาข้าราชการว่า คนซื่อคือคนเซ่อ ไม่โกงไม่รวย จึงทำให้มีการทุจริต นอกราชการบังหลวงเพิ่มขึ้น หรือค่านิยมที่ว่า เป็นลูกผู้ชายต้องตีเมียเก่ง คนไม่ตีเมียเป็นคนคับแคบ เข้าสังคมไม่ได้

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้อธิบายความหมายของคำ "ค่านิยม" ไว้ในเอกสารการวิจัยเรื่อง " ค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย " ว่า ค่านิยมหมายถึง " สิ่ง " ที่คนสนใจปรารถนาจะได้ปรารถนาจะเป็น หรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือว่าต้องทำ ต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชายกย่อง และมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ

F.W. GARFORTH (1962) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง เครื่องบ่งชี้ให้เห็นคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งเราเลือกหรือชอบมากกว่าสิ่งอื่น ค่านิยมจึงเป็นคุณสมบัติที่มีคุณค่าแก่การเลือกเช่น ค่านิยมเกี่ยวกับวัตถุได้แก่ เงิน รถยนต์ และหนังสือ ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมได้แก่ ความสุภาพ ความเมตตาากรุณา ความจงรักภักดี ค่านิยมเกี่ยวกับศีลธรรม จรรยาได้แก่ ความอดกลั้น และการทำใจให้บริสุทธิ์ผ่องใส นอกจากนี้ก็ยังมีค่านิยมที่เกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ อีกมาก

RICHARD S. CRUTCHFIELD (1966) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึงความเชื่อว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา หรือสิ่งที่ดี และสิ่งใดเป็นที่ไม่พึงปรารถนา หรือสิ่งที่ไม่ดี ค่านิยมจะสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของสังคม และเป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมยึดถือร่วมกันอย่างกว้างขวาง บุคคลโดยอมรับค่านิยมใดเป็นของตน ค่านิยมนั้นก็จะเป็นเป้าหมายในชีวิตของบุคคลนั้น

จากคำนิยามต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ว่าค่านิยมของบุคคลใด หมายถึง สิ่งที่บุคคลนั้นเชื่อว่าเป็นดีหรือไม่ดี หากเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นเห็นว่าดีและเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นต้องการก็ถือว่าเป็นค่านิยมในทางบวก และถ้าเป็นสิ่งที่เห็นว่าไม่ดี เป็นสิ่งที่บุคคลนั้นไม่ต้องการก็ถือว่าเป็นค่านิยมในทางลบ

แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม มีดังนี้

PHILLIP H. PHINIX (1958) มีความเห็นว่าค่านิยมเกี่ยวข้องกับความสุขและความสามารถในการแยกความชอบอย่างหนึ่งออกจากอย่างอื่น ๆ วิธีแสดงออกของค่านิยมที่เห็นได้ชัดคือ ความสนใจ ความปรารถนาในสิ่งนั้น ฟินิกซ์แบ่งค่านิยมออกเป็น 6 ชนิด ดังนี้

1. ค่านิยมทางวัตถุ (MATERIAL VALUE) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวกับปัจจัยสี่ของค่านิยม ได้แก่ เรื่องของอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค
2. ค่านิยมทางสังคม (SOCIAL VALUE) เป็นค่านิยมที่ช่วยให้บุคคลเกิดความรักและความสัมพันธ์กันในสังคม
3. ค่านิยมด้านความจริง (TRUTH VALUE) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวกับความจริง ซึ่งเป็นค่านิยมที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้ต้องการหาความรู้ นักปราชญ์ และนักวิทยาศาสตร์ที่ค้นหากฎแห่งธรรมชาติ
4. ค่านิยมทางจริยธรรม (MORAL VALUE) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางจิตใจที่ก่อให้เกิดความรับผิดชอบในหน้าที่ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีต่าง ๆ และยึดถือไว้เป็นแนวปฏิบัติ
5. ค่านิยมทางสุนทรีย (ESTHETIC VALUE) เป็นค่านิยมทางความซาบซึ้งในความดีและความงามของสิ่งต่าง ๆ
6. ค่านิยมทางศาสนา (RELIGIOUS VALUE) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวกับปรารถนาในความสมบูรณ์ของชีวิต รวมทั้งความรักและการบูชาในศาสนาของตนด้วย

ความสำคัญของค่านิยม

ในสังคมมนุษย์นั้นเรามีความเชื่อว่า ค่านิยมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล เพราะค่านิยมจะเป็นเครื่องตัดสิน กำหนด หรือผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทางใดทางหนึ่ง ดังนั้นค่านิยมจึงเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้พฤติกรรมทางสังคมส่วนใหญ่ของมนุษย์ (สมาน ชาลีเครือ, 2523)

นอกจากนี้ ค่านิยมยังเป็นเครื่องชี้แนวทาง และลักษณะความประพฤติของคนในสังคม ดังนั้นการปลูกฝังและการพัฒนาค่านิยมอันดีงามให้เกิดขึ้นแก่คนในชาติจึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องกระทำโดยไม่ชักช้า และจะต้องมีการกระทำที่ต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา เพราะพลังอำนาจแห่งชาติจะมั่นคงเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของคนในชาติ ซึ่งย่อมจะประพฤติและปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนยอมรับนับถืออยู่ หรืออาจจะกล่าวได้ว่า สังคมจะเจริญก้าวหน้าหรือเสื่อมไปในทิศทางใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับค่านิยมของสังคมเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่จะต้องทำอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้เกิดขึ้นในสังคม

ค่านิยมของสังคมไทย

ในทางปรัชญา ความเห็นว่าจะอะไรคือค่านิยมอันเที่ยงแท้แตกต่างกันไปมาก บางความคิดก็เห็นว่า การกระทำที่ดีและที่ถูกต้องคือ การกระทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คนส่วนใหญ่ แต่บางความคิดก็เห็นว่า การกระทำที่ดีที่ถูกต้องนั้น คือ การกระทำที่เราอาจเจตนาให้คนอื่น ๆ กระทำก็ได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการกระทำที่อาจถือเป็นสากลได้ ฯลฯ **ค่านิยมบางอย่าง ขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมและสภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพของสังคม ที่เปลี่ยนแปลงจนไม่อาจจะรักษาเอาไว้ได้ ค่านิยมอย่างใหม่ก็จะเกิดขึ้นมาแทนที่** เช่น วัดในเมืองไทยนั้นแต่ก่อนเป็นทั้งสถานที่ประกอบศาสนกิจและเป็นสถานศึกษา เป็นที่รวมสถาปัตยกรรม เป็นที่พำนักของเด็กกำพร้าและคนยากจน เป็นศูนย์ที่คนในสังคมมาพบปะชุมนุมปรึกษาหารือกันในเรื่องกิจการของสังคม ตลอดจนเป็นที่มั่นและที่ตั้งกองบัญชาการทัฬหีในยามสงคราม ค่านิยมในสมัยก่อนจึงมีอยู่มากในการสร้างวัด แต่ต่อมาลักษณะของสังคมเปลี่ยนไป มีการสร้างสถานศึกษา สร้างโรงพยาบาล สร้างศิลปกรรมและพิพิธภัณฑ์ สร้างหอประชุมสำหรับคนพบปะกัน สร้างโรงเรียน และมหาวิทยาลัย ค่านิยมในการสร้างวัดก็เปลี่ยนไป อย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ มักนิยมสร้างโรงเรียน โรงพยาบาลและสิ่งอื่น ๆ กันมากกว่าวัด เพราะเห็นว่าดีกว่า

ความเคารพของเด็กที่มีต่อผู้ใหญ่ นั้น จะว่าเป็นค่านิยมที่ขึ้นต่อลักษณะของสังคมและสิ่งแวดล้อมทางสังคมก็ได้อีกเช่นเดียวกัน เพราะแต่ก่อนผู้ใหญ่เป็นผู้อุปการะเด็ก คอยช่วยเหลือทั้งในด้านวัตถุและทางปัญญาที่จะให้เด็กมีฐานะมั่นคงทางสังคมต่อไป ทางด้านความรู้ในสมัยก่อน ผู้ใหญ่อยู่ในฐานะที่จะให้ความรู้แก่เด็กได้โดยทั่วไป เพราะวิทยาการในสมัยก่อนไม่ได้มีมากมาย และก้าวหน้าออกไปเช่นในสมัยนี้ ในทางปัญหาต่างๆ ผู้ใหญ่สมัยก่อนก็อยู่ในฐานะที่จะแก้ไขได้ หรือแนะทางให้เด็กแก้ปัญหาเหล่านั้นได้มากกว่าสมัยนี้ เพราะปัญหาในสมัยก่อนทั้งในทางสังคมและส่วนตัวไม่มีมาก ผู้ใหญ่ได้ผ่านปัญหานั้นๆมาแล้วด้วยตนเอง จึงแก้ปัญหาและแนะนำได้ถูก จึงช่วยเด็กได้มาก การชี้ทางให้เด็กเดินในสมัยนี้ทำได้ยาก เพราะเหตุการณ์ในโลกและในสังคมหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว อย่างที่ผู้ใหญ่เองก็ไม่เคยพบเห็นและคาดการณ์ล่วงหน้าไม่ได้ สรุปแล้ว ค่านิยม คือสิ่งที่กลุ่มสังคมหนึ่งๆเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำ น่ากระทำน่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง (ค่านิยมจึงเสมือนหางเสือเรือที่นำเรือไปทิศทางต่างๆตามที่สังคมต้องการ)

สุภัตตรา สุภาพ ได้แบ่งค่านิยมในสังคมเมืองได้ดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมเชื่อในเรื่องเหตุและผล เช่น เชื่อว่าน้ำท่วมไม่ใช่เรื่องของเคราะห์กรรม เป็นเรื่องที่ควบคุมได้ โดยการสร้างเขื่อน หรือคนเป็นโรคจิตก็รักษาได้ ไม่ต้องกักขังอย่างแต่ก่อน ฝนไม่มีก็ทำฝนเทียมได้ เป็นต้น ซึ่งเป็นความคิดที่เชื่อว่าปรากฏการณ์ต่างๆนั้น สามารถหาที่มา ผล และวิธีที่จะแก้ไขได้

2. ค่านิยมขึ้นอยู่กับเวลา ไม่ว่าจะตื่นนอน ทำงาน นอน หรือแม้แต่จะพักผ่อน ชาวเมืองเป็นทาสของเวลาโดยแท้ เพราะเวลาคือจอมบงการของชีวิต ที่จะต้องเป็นไปตามเวลาที่กำหนดเช่น ต้องตื่นกี่โมงถึงจะไปทำงานทัน ก็โมงถึงจะเลิก ถึงจะได้นอน เป็นต้น

3. ค่านิยมการแข่งขัน คนในเมืองเป็นโรคเส้นประสาทกันมากเมื่อเทียบกับชาวชนบท เพราะอยู่แบบตัวใครตัวมัน ไม่ค่อยเอื้อเฟื้อต่อกัน ชีวิตจึงต้องดิ้นรนเพื่อการอยู่รอดตลอดเวลา อยู่นิ่งไม่ได้ ประสาทจึงเครียดความกดดันจึงมีมาก

4. ค่านิยมตะวันตก หรือกิจกรรมารยาทที่แปลกวิเศษไปกว่าที่ชาวบ้านใช้และมี เพื่อจะได้เน้นศักดิ์ศรีที่แตกต่างกันได้ชัด ในสมัยปัจจุบันค่านิยมแบบนี้ แสดงออกด้วยการนิยมใช้ของต่างประเทศแปลกๆแพงๆ และเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัย ซึ่งก็มักจะตามที่ต่างประเทศเขากำหนดอีก

เหมือนกัน บางครั้งก็ล้ำสมัย โดยเฉพาะแฟชั่นเครื่องแต่งกายจะเห็นเด่นชัดมาก ที่รองลงมาก็คือ ความคิดและอุดมการณ์ต่างๆ เช่น ความคิดในเรื่องสิทธิเสรีภาพ ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ฯลฯ

5. ค่านิยมชอบจัดงานพิธี เป็นการทำให้มีความมีหน้ามีตา มีชื่อเสียง มีเกียรติ และเพื่อสถานภาพ เช่น งานเลี้ยงรุ่น เลื่อนยศ ครอบรอบแต่งงาน กลับจากต่างประเทศ เป็นต้น

6. ค่านิยมฟุ่มเฟือยหรูหรา ประเภทต้ำน้ำพริกละลายแม่น้ำ เพราะใครจะมีเงินมีเกียรติมากกว่ากัน อยู่ที่การจัดเลี้ยงหรูหราใหญ่โตแค่ไหน หรือมีเครื่องแต่งกายเครื่องประดับอย่างไร เช่น ใส่เสื้อเข้าในงานบ่อยๆไม่ได้ หรือตัดเสื้อก็ต้องตัดร้านมีชื่อมีราคา เป็นต้น ค่านิยมแบบนี้ทำให้บุคคลเป็นจำนวนมากต้องมีหนี้สิน เพราะเข้าหลัก จมไม่ลง เนื่องจากต้องการมีสถานภาพหรือตำแหน่งที่สูงเหมือนคนอื่นนั่นเอง

7. ค่านิยมวัตถุ วัตถุนี้มักจะออกมาในรูปแบบของที่มีราคา เช่น เพชรเม็ดโตๆ (ทองไม่ค่อยสนใจ) รถคันยาวๆ ใหญ่ๆ ราคาแพง บ้านสถาปัตยกรรมแปลกๆ ไม่ค่อยเหมือนใคร เช่น เรือนไทยแบบสเปน แบบฝรั่งเศส ฯลฯ เพราะสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมา เป็นเครื่องบอกถึงฐานะของแต่ละคนว่ามั่งมีหรือยากจนเพียงไร

8. ค่านิยมชอบทำอะไรเป็นทางการ ส่วนมากเวลาจะมีการงานอะไรก็ตามมักจะชอบแจกบัตรเชิญ(ถ้าชอบกันก็เพียงบอกกล่าว) หรือลงในหน้าหนังสือพิมพ์ ประกาศวิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นอยู่ห่างๆ กันและบอกกันด้วยวาจาไม่สะดวก เพราะการจราจรติดขัด โทรศัพท์ก็ไม่ใช้มีกันทุกบ้าน คนไม่ค่อยสนิทสนมคุ้นเคยกัน บัตรเชิญหรือนามบัตรจึงเป็นสัญลักษณ์บอกว่าใครเป็นใคร ทำอะไรที่ไหน เนื่องในโอกาสอะไร

9. ค่านิยมยกย่องผู้มีอำนาจมีตำแหน่ง โดยออกมาในรูปแบบ

- ให้เกียรติ เช่น เป็นประธาน เป็นผู้นำขบวน เป็นผู้กล่าวสุนทรพจน์ ฯลฯ
- มีการยกย่องสรรเสริญ เช่น คนสนิทและลูกน้องกล่าวชมเชยยกย่องสรรเสริญ หรือไม่ก็จากสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ)
- ให้ความเคารพ เช่น เห็นหน้าก็ยกมือไหว้ อาจจะทั้งจริงใจและไม่จริงใจ
- มีความเกรงกลัว โดยไม่กล้าคัดค้านไม่ว่าจะผิดหรือถูก เช่น ลูกน้องกับนายบางคน ราษฎรกับเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

10. ค่านิยมการขาดระเบียบวินัย ทำอะไรมักจะทำรีบร้อนให้เสร็จๆไป เช่น ขับรถเร็ว แชนจ์ซ้าย แชนจ์ขวา รีบเข้าแถวรดน้ำแต่งงาน รีบเผาศพ ฯลฯ จนบางครั้งดูน่าเกลียดไม่เหมาะสมกับบรรยากาศ

11. ค่านิยมไม่รักของส่วนรวม ชอบทำในสิ่งที่ตนเองรู้สึกพอใจ ซึ่งเรามักจะได้ยินเสมอว่า “ช่างมันของหลวง” “ช่างมันไม่ใช่ของเรา” “ใช้น้ำให้เต็มที่ไม่ต้องห่วงเพราะมิเตอร์เสีย” หรือโรงงานอุตสาหกรรมปล่อยของเสียลงแม่น้ำลำคลอง จนทำให้กุ้ง ปลา ตายหมด หรือผู้ที่ทำลายป่าเพื่อหวังความร่ำรวยของตนเอง จนน้ำแห้งแล้ง ฯลฯ ซึ่งเป็นการเสียหายต่อส่วนรวม

12. ค่านิยมพูดมากกว่าทำ ซึ่งการพูดมากนี้จะออกมาในรูปแบบประชุม ซึ่งแต่ละแห่งก็จะมีกิจกรรมมากมาย โดยเฉพาะในหน่วยราชการ (บริษัทห้างร้านมีไม่มาก) การประชุมหรือการพูดจึงเป็นการคุยกันหรือการระบายอารมณ์ชนิดหนึ่ง เป็นการประจบประแจงกัน พอให้ทำอะไรจะไม่ค่อยยอมทำเพราะกลัวเสียหน้า และถึงแม้ว่าทำด้วยกันก็มักจะมีปัญหาเพราะคนไทยไม่ค่อยทำงานรวมเป็นกลุ่ม เนื่องจากแต่ละคนเป็นตัวของตัวเอง ไม่สามารถจะทำอะไรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ กลายเป็นว่า แยกกันเราอยู่รวมกันเราตาย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดอีกอย่างหนึ่ง ก็คือ เรื่องธุรกิจ ส่วนมากถ้าคนไทยร่วมกันทำธุรกิจนั้นจะไปรอดยาก คือ ไม่ทรงกัทรุดเลย เพราะไม่เข้าใจในการร่วมกันทำงาน หรือทีมฟุตบอลก็เช่นกัน เวลาเอาคนเล่นดีๆมารวมกันมักจะไม่ชนะ แต่ถ้าเล่นตามลำพังคนเดียวจะมีฝีมือ มีความเก่งกล้าสามารถมาก เป็นต้น

13. ค่านิยมไม่ชอบเห็นใครเหนือกว่า เหมือนกับคำพังเพยที่ว่า เสือสองตัวอยู่ในถ้ำเดียวกันไม่ได้ ฉะนั้นใครดีกว่าใคร อีกฝ่ายที่ดีไม่เท่าจะไม่พอใจและหาทางว่ากล่าวหรือกลั่นแกล้งเท่าที่จะเป็นไปได้ หรือไม่ก็ไอ้ฮวดตัวเอง เช่น “ผงซักฟอกนี้ดีที่สุดไม่มีใครเทียบได้” หรือ “คนนั้นมันไม่เก่งจริงหรอก มันเก่งแต่ปาก” หรือ “ไอ้มันมันไม่รวยเท่าผมหรอก เพราะมันรวยแต่เปลือก” เป็นต้น

14. ค่านิยมเห็นแก่ตัวไม่เชื่อใจใคร ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะสังคมที่ต้องดิ้นรน ขวนขวายเพื่อการอยู่รอดมากกว่า หรือความก้าวหน้าของตัวเอง ตลอดจนเป็นสังคมที่มีคนมารวมอยู่กันเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งดีและไม่ดี แต่ละคนก็มาจากที่ต่างๆ มีความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนนิสัยใจคอไม่เหมือนกัน จึงเกิดความไม่คุ้นเคยกันและไม่ไว้ใจซึ่งกันและกัน

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ตระหนักว่าพฤติกรรมของคนไทยปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะแปรเปลี่ยน และทวีความรุนแรงไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ของสังคม นับตั้งแต่เรื่องอบายมุข ใช้อาชญาบริบงหลวง อาชญากรรม การทำลายความมั่นคงของชาติ และศาสนา วิธีการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวก็คือ การแสวงหา การกำหนดค่านิยมที่เหมาะสมกับสภาพของสังคม เพื่อสร้างความสำนึกทางค่านิยมที่พึงประสงค์ และใช้ค่านิยมเป็นแนวทางกำหนดและควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งสกัดกั้นและแก้ไขค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ให้ลดน้อยลง ดังนั้นในเดือนพฤศจิกายน 2524 สำนักนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อเป็นหลักในหน่วยงานของรัฐและเอกชน รวมทั้งประชาชนร่วมกันรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมอย่างมีเป้าหมายตรงกัน และประสานสอดคล้องกัน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้วว่าการที่จะให้วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตและพัฒนาประเทศได้นั้น ประชาชนในชาติจะต้องดำเนินชีวิตตามหลักแห่งคุณธรรม จึงได้ออกประกาศ เรื่องค่านิยมพื้นฐาน เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2525 ค่านิยมดังกล่าว คือ

1. ค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและปลูกฝังให้เกิดการพึ่งตนเอง เคารพตนเอง เชื่อมมั่นในความสามารถของตนเอง แทนการคิดพึ่งผู้อื่น ถ้าคิด ถ้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีความเพียรพยายามทั้งด้านการศึกษาและการทำงาน ประกอบอาชีพสุจริตอย่างกระตือรือร้น ตั้งใจจริง มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร ขวนขวายหาความรู้ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สำนึกในความรับผิดชอบ ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม

2. ค่านิยมการประหยัด หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะชักชวนและส่งเสริมในเรื่องการรู้จักการใช้ รู้จักออมทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากรทั้งส่วนตนและสังคม ตามความจำเป็น ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ คู้มค่ามากที่สุด การมีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย มีความพอดีในการบริโภค ไม่ทำการใดที่เกินความสามารถ คำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจ คิดก่อนจ่าย ใช้เท่าที่จำเป็น ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย หรือตระหนี่ถี่เหนียวเกินไป ให้รู้จักการนำทรัพยากรธรรมชาติของแต่ละท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และให้รู้จักดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพฐานะ ความเป็นอยู่ของสังคมและส่วนตน

3. ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝัง การควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม มีความตรงต่อเวลา รู้จักสิทธิและหน้าที่ รักษาความสะอาดทั้งที่อยู่อาศัย รวมทั้งสาธารณสถาน ช่วยกันรักษา ไม่ทำลายสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม ไม่แก้ปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีรุนแรง หรือไม่ชอบด้วยระเบียบวินัยและกฎหมาย ปฏิบัติตามกฎหมาย จรรยาบรรณ ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี เพื่อความสุขในชีวิตของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

4. ค่านิยมการปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังให้ ยึดมั่นในคุณธรรม การตั้งอยู่ในความดีงามและหลักธรรมของศาสนา เช่น ความมีเมตตา กรุณา ไม่เบียดเบียนประทุษร้ายต่อคนและสัตว์ ไม่เห็นแก่ได้ เชื่อเพื่อเผื่อแผ่มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่พูดปด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดยุยงให้แตกร้างกัน เว้นสิ่งเสพยาเสพติด ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว ประพฤติดีทำจิตใจให้ผ่องใส ประพฤติดี ในความสัมพันธ์ของครอบครัว มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความกตัญญูกตเวที เคารพผู้ใหญ่

5. ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังให้เกิด ความจงรัก เทิดทูนในชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของชาติ ส่งเสริมรักษา เกียรติของชาติ ภาควุมิใจในความเป็นไทยและนิยมไทย ถวายทอดและปลูกฝังเอกลักษณ์ของ ความเป็นไทย สร้างเสริมความสามัคคี มีความเสียสละประโยชน์สุขส่วนตน แม้ชีวิตเพื่อประเทศ ชาติ ยกย่องให้เกียรติผู้กระทำความดี มีความเลื่อมใสในศาสนา เผยแพร่ความรู้และการปฏิบัติ ตามหลักศาสนา ไม่กระทำการใด ๆ ในการดูหมิ่นศาสนา มีความจงรักภักดี เทิดทูนพระเกียรติ และเผยแพร่พระราชกรณียกิจ ร่วมกันประกอบความดีเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล โดยเฉพาะใน วันสำคัญที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์

ค่านิยมดังกล่าวข้างต้น ถือได้ว่าเป็นค่านิยมที่ควรยึดถือปฏิบัติ แต่ทว่าค่านิยมในทางลบที่ มิควรยึดถือปฏิบัติก็ยังคงมีให้เห็น และผู้คนก็ยังยึดถือปฏิบัติ โดยเข้าใจว่ามันเป็นสิ่งที่คนในสังคม ยอมรับนั่นเอง หนึ่งในค่านิยมที่ไม่ควรยึดถือก็คือ ค่านิยมการบริโภคนิยม

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของไทยในปัจจุบัน ปรากฏการณ์ที่เด่นชัดมาก ประการหนึ่งได้แก่ การที่สังคมไทยกลายเป็นสังคมบริโภคนิยม บางคนก็พูดถึงลัทธิบริโภคนิยมว่าเป็น เรื่องของบริโภคนิยมที่นิสัยไม่ดี บริโภคนิยมไม่ถูกไม่ควรบริโภคนิยมแบบฟุ่มเฟือย

HENRY LEFEBVRE นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส (2538) ได้กล่าวถึงการบริโภคนิยมว่า สังคมทุนนิยมในศตวรรษที่ 20 แตกต่างจากเมื่อศตวรรษที่ 19 ซึ่งมาร์กซวิเคราะห์เอาไว้มาก ถึงแม้ว่าเงื่อนไขรากฐานของการผลิตแบบทุนนิยมจะไม่เปลี่ยนแปลง แต่ปรากฏการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ในปัจจุบันการก่อตัวทางชนชั้นเปลี่ยนคุณภาพไป ระบบทุนนิยมสมัยใหม่ไม่ได้ทำให้ชนชั้นกรรมาชีพเกิดการรวมตัวอย่างมีเอกภาพ หากแต่กลับทำให้สถานะแตกแยกเป็นเสี่ยงในหมู่มชนชั้นนี้ บรรดาชนชั้นกลาง ช่างเทคนิค ผู้จัดการ แต่เริ่มผนวกเข้ามาเพราะลักษณะสามัคคีทางชนชั้น แต่ผนวกเข้ามาด้วยวิธีการแบบใหม่ คือ ความคล้ายคลึงกันในการใช้ชีวิตประจำวัน

โดยเฉพาะปรากฏการณ์เรื่องความแปลกแยกที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันนี้ เป็นความแปลกแยกแบบใหม่ที่ผสมผสานเข้ากับความแปลกแยกแบบเดิม จิตสำนึกอันใหม่ของผู้คนที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ คือ การบริโภคนิยม ซึ่งได้เข้ายึดกุมจิตใจของผู้คนโดยผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นคำกว้างและมีความหมายหลายประเด็น และมีนักเขียนหลายท่านได้ให้ความหมายไว้คล้ายกัน

Broom และ Selzick (1965) อธิบายว่า วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคมที่ประกอบด้วยความรู้ ความเชื่อ ประเพณี และความชำนาญที่คนเราได้มาในฐานะเป็นสมาชิกในสังคม

Bierstedt, Meehan, Samuelson (1964) กล่าวว่าวัฒนธรรมคือส่วนทั้งหมดอันซับซ้อนประกอบด้วยทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เขาคิดและทำในฐานะสมาชิกในสังคม

หากแต่ในที่นี้ขอสรุปได้ว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น หรือกำหนดความรู้และประสบการณ์ หรือการยอมรับเข้ามาเพื่อช่วยแก้ปัญหาหรือตอบสนองของความต้องการของสมาชิกในสังคม มีการสืบทอดเลือกสรร ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามเงื่อนไขและกาลเวลาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ก่อให้เกิดแบบแผนในความคิดและการกระทำที่ยึดถือปฏิบัติร่วมกัน

และสืบทอด ต่อมาเพื่อเป็นวิถีชีวิตโดยส่วนรวมด้วยความราบรื่น (ประกายรัตน์ ศรีสอ้าน, 2534 : 775)

ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของสังคมอันทำให้สังคมมีลักษณะแตกต่างจากสังคมอื่น ๆ นั้นเรียกว่า “เอกลักษณ์”

จากนิยามความหมายทางวัฒนธรรม ของนักวิชาการหลายท่าน จุไรรัตน์ จันทธีการงสรุปลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมไว้ดังนี้ (อ้างถึงในรัชนิกร เศรษฐสุโข : 2532 หน้า 4-5) คือ

1. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และปรับปรุงจากธรรมชาติ และมนุษย์จะเรียนรู้วัฒนธรรมจากกันและกัน
2. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีการสืบต่อเนื่อง เป็นมรดกทางสังคมที่มีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง
3. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม หรือขยายตัว โดยการค้นพบสิ่งใหม่ การประดิษฐ์ และการแพร่กระจายเพื่อจะสร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา
4. วัฒนธรรมเป็นสมบัติรวมของกลุ่มหรือสังคม
5. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มียุ่แล้วก่อนบุคคลจะเกิดและมีชีวิตในสังคม วัฒนธรรมจะยังคงอยู่ต่อไปหลังจากบุคคลนั้นได้ตายไปแล้ว

วัฒนธรรมยังมีลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญอีก 2 ประการ ซึ่งผ่องพันธุ์ มณีรัตน์ สรุปไว้

1. วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ
2. วัฒนธรรมมีหน้าที่แต่ละส่วน ไม่ว่าจะลักษณะการทางวัฒนธรรม (Culture trait) ซึ่งเป็นที่เล็กและมีลักษณะง่ายที่สุดของวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรมซ้อน (Culture complex) ซึ่งเป็นการรวมลักษณะการทางวัฒนธรรมหลาย ๆ อย่างไว้ กลายเป็นวัฒนธรรมซับซ้อน หรือสถาบัน ซึ่งประกอบด้วยวัฒนธรรมซับซ้อนหลาย ๆ อย่าง ต่างก็ทำหน้าที่สำคัญในตัวของมันเองอย่างสมเหตุสมผล และจำเป็นในขอบข่ายของวัฒนธรรม ซึ่งส่วนนั้นๆ เป็นส่วนประกอบอยู่ด้วยกันทั้งสิ้น

ความสำคัญของวัฒนธรรมไทย

วัฒนธรรม เป็นวิถีทางในการดำรงชีวิตร่วมกันของมนุษย์ในแต่ละสังคม เป็นแบบแผนซึ่งสมาชิกในสังคมยึดถือปฏิบัติร่วมกัน ทำให้สังคมนั้นมีความเป็นระเบียบแบบแผนและมีความเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสังคมไทยเองก็มีลักษณะวัฒนธรรมของไทยอันแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ไทยที่ทำให้เรามีความแตกต่างจากชนชาติอื่น มีการสั่งสมและถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษผู้สมาชิกในสังคมนั้นต่อมา จึงถือได้ว่า วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคม แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและกาลสมัย หากแต่ยังคงเชื่อมโยงจิตใจของคนในสังคมให้มีความสำนึกถึงเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยได้ และเป็นที่น่าสังเกตว่า วัฒนธรรมใดที่เกิดขึ้นมาอย่างเหมาะสมกับความต้องการของคนในสังคมและสภาพแวดล้อมของสังคมนั้น วัฒนธรรมนั้นก็ยังคงอยู่ได้ แต่ถ้าวัฒนธรรมใดไม่เหมาะสมหรือขัดแย้งกับสังคม วัฒนธรรมนั้นก็ย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อเป็นวิถีทางในการดำรงชีวิตร่วมกัน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันว่า วัฒนธรรมไทยมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน และดำเนินชีวิตในวิถีทางที่สามารถนำคุณค่าของวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นแล้วมาใช้ประโยชน์ต่อทั้งระดับหมู่คณะหรือกลุ่มตัวอย่าง โดยมีความสำคัญได้แก่

1. สร้างเอกลักษณ์ของหมู่คณะ วัฒนธรรมไทยเป็นเครื่องหล่อหลอมจิตใจคนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีวัฒนธรรมสะสมเป็นเวลาหลายร้อยปีที่เป็นสิ่งช่วยหล่อหลอมให้คนในชาติมีลักษณะเฉพาะหรือความเป็นเอกลักษณ์ไทยอันแตกต่างจากวัฒนธรรมชาติอื่น ๆ ซึ่งเอกลักษณ์สังคมไทยโดยส่วนรวม ได้แก่ ลักษณะของความเป็นชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นอกจากนั้นเอกลักษณ์อันเป็นลักษณะเด่นของวัฒนธรรมกลุ่มย่อยในชาติ เช่น เอกลักษณ์ของชาวไทยอีสาน

2. สร้างศักดิ์ศรีของหมู่คณะ วัฒนธรรมไทยเกิดการสั่งสมถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษยอมทำให้คนในชาติไทยเกิดความหวงแหนและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ดั่งามและยอมรับกันในสายตาของชนชาติอื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกรักมีศักดิ์ศรีและภาคภูมิใจในชาติของตน

3. สร้างความมั่นคงในหมู่คณะ วัฒนธรรมของหมู่คณะที่สืบทอดมาเป็นเวลานานและถ่ายทอดปลูกฝังให้สมาชิกรุ่นต่อมา เป็นการเชื่อมโยงจิตใจในสังคมนั้น ย่อมแสดงถึงความสำนึกในชาติและวัฒนธรรมของตนรวมทั้งสร้างผูกพันระหว่างคนในสังคมทำให้เกิดความมั่นคงในหมู่คณะ

4. สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ วัฒนธรรมเป็นแบบแผนซึ่งสมาชิกในสังคมยึดถือปฏิบัติร่วมกัน ทำให้สังคมมีระเบียบแบบแผน ความขัดแย้งต่างๆน้อยลงและเกิดความสามัคคีสังคมไทยเป็นสังคมที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รวมทั้งเป็นสังคมซึ่งยึดมั่นในสถาบันพระมหากษัตริย์ ทั้งศาสนาและพระมหากษัตริย์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวคนในชาติ ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ร่วมกัน ทำให้การแทรกแซงด้วยลัทธิและความเชื่อก่อให้เกิดความแตกแยกเป็นไปได้อย่าง

ลักษณะของวัฒนธรรม

ทิพย์สุตา นัยทรัพย์ (2535:5-7) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมไว้ดังนี้คือ

1. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ มิใช่เกิดขึ้นเองโดยปราศจากการเรียนรู้มาก่อน เนื่องจากมนุษย์แตกต่างจากสัตว์ เพราะพฤติกรรมส่วนใหญ่ของสัตว์เกิดจากสัญชาตญาณ ส่วนมนุษย์มีสมองที่มีคุณภาพ จึงรู้จักคิด สามารถถ่ายทอดและเรียนรู้สิ่งต่างๆจากมนุษย์ด้วยกัน โดยเฉพาะจากกลุ่มบุคคลนั้นเป็นสมาชิก เพราะฉะนั้นการเรียนรู้จึงเป็นลักษณะที่สำคัญยิ่งของวัฒนธรรม

2. เป็นมรดกทางสังคม วัฒนธรรมเป็นผลของการเรียนรู้และการถ่ายทอดของมนุษย์ โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดจากคนรุ่นก่อนมายังคนรุ่นหลังๆดำเนินต่อกันมาไม่ขาดสาย ภาษาจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของวัฒนธรรม ถ้าปราศจากภาษา วัฒนธรรมจะไม่มี การถ่ายทอดหรือเพิ่มพูนขึ้น และคนก็จะมีสภาพไม่แตกต่างจากสัตว์ เพราะภาษาทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์

3. เป็นวิถีของชีวิตมนุษย์หรือเป็นแบบของการดำรงชีวิต การที่คนไทย คนอเมริกัน คนญี่ปุ่นหรือชาติอื่น ๆ มีความแตกต่างกัน และมีลักษณะเฉพาะของตนเอง ทำให้เราสามารถจำแนกวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งออกจากสังคมหนึ่ง โดยไม่ถือว่าวัฒนธรรมของใครสูงต่ำล้ำหลัง หรือป่าเถื่อนกว่าของอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เพราะวัฒนธรรมของแต่ละสังคมได้ดำเนินสืบเนื่องกันมา และมีการแสดงออกให้เห็นโดยแจ่มชัด แตกต่างกันไป

4. เป็นสิ่งที่ไม่คงที่ เพราะมนุษย์มีการคิดค้นสิ่งใหม่ หรือปรับปรุงของเดิมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น เดิมชาวไทยมีความคิดว่าผู้หญิงควรอยู่บ้านเลี้ยงลูกดูแลบ้านเรือน ปัจจุบันเราจะเห็นผู้หญิงออกทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่กับชายมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะมีคนที่มีความคิดแบบเก่าๆคัดค้านกันบ้าง ซึ่งเป็นธรรมชาติของสังคมที่กำลังพัฒนาหรือพัฒนาที่ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเหมือนหมดทุก

คน เรียกว่า Culture lag ซึ่งถ้าเราเข้าใจถึงข้อจำกัดนี้ได้ก็จะเป็นแนวทางในการช่วยสร้างวัฒนธรรมที่เป็นประโยชน์แก่คนส่วนมาก

นอกจากนี้ วัฒนธรรมยังสามารถถ่ายทอดจากชนกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง โดยอาศัยการเรียนรู้และการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง ซึ่งอาจเป็นไปโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม จึงทำให้บุคคลมีบุคลิกและลักษณะพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การที่คนไทยกับคนอเมริกันมีความแตกต่างกันโดยมีลักษณะเฉพาะของตนเอง ทำให้เราสามารถจำแนกวัฒนธรรมของสังคมหนึ่งออกจากสังคมหนึ่งได้ก็เพราะแต่ละสังคมมีวัฒนธรรมที่มีการแสดงออกให้เห็นถึงความแตกต่างได้โดยแจ่มชัด

กระบวนการที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่จากแหล่งกำเนิดไปยังสมาชิกในสังคมนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ 2 ทาง

1. โดยทางตรง ได้แก่ การติดต่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างบุคคล ระหว่างชาติ ซึ่งอาจเป็นการแลกเปลี่ยนโดยสันติวิธีหรือแลกเปลี่ยนโดยการสงคราม หรือการอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศใหม่
2. โดยทางอ้อม ได้แก่ การที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ เป็นต้น

ดังนั้น การสื่อสารมวลชนจึงมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดหรือเผยแพร่วัฒนธรรมไปยังสมาชิกของสังคมทั้งในระดับบุคคลและระดับมวลชน

ประเภทของวัฒนธรรม

Ogburn (1950) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. วัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ (material culture) ซึ่งได้แก่ สิ่งประดิษฐ์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่

- ที่อยู่อาศัย อาหารการกิน เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค
- เครื่องมือเครื่องใช้ เช่น ช้อน ส้อม ตะเกียบ จอบ เสียม ขวาน มีด
- สิ่งก่อสร้าง เช่น บ้านเรือน ตึก โบสถ์ สะพาน ถนนหนทาง ฯลฯ
- ยานพาหนะ เช่น เรือ รถ เครื่องบิน ดาวเทียม โทรศัพท์ ฯลฯ

- งานศิลปะ เช่น ภาพวาด รูปปั้น ดนตรี วรรณคดี ละคร ภาพยนตร์ ฯลฯ รวมทั้งภาษา เครื่องแต่งกาย โบราณสถาน โบราณวัตถุ เป็นต้น

2. วัฒนธรรมที่ไม่เกี่ยวกับวัตถุ (non-material culture) หมายถึง อุดมการณ์ ค่านิยม แนวความคิด ประเพณี การปฏิบัติสืบต่อกันมา และเป็นที่ยอมรับในชนกลุ่มของตนว่าเป็นสิ่งดีงาม เหมาะสม เช่น ศาสนา ความเชื่อ ความสนใจ ทักษะคติ ความรู้ ความสามารถ ซึ่งเป็นนามธรรม (abstract) ที่มองไม่เห็นไม่ได้

วัฒนธรรมทั้ง 2 ประเภทนี้ เป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของมนุษย์อย่างแยกจากกันไม่ได้ ซึ่งสังคมที่จะสามารถดำรงอยู่ได้อย่างราบรื่น ควรจะเป็นสังคมที่มีความเจริญทั้งในทางวัตถุ (รูปธรรม) และความเจริญทางจิตใจ (นามธรรม) ควบคู่กัน แต่ในสังคมไทยปัจจุบันนี้พอจะมองเห็นได้ว่า วัฒนธรรมทางวัตถุเจริญขึ้น วัฒนธรรมทางจิตใจกลับเสื่อมถอยลง สาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากคนไทยมีค่านิยมในเรื่องต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมอันส่งผลให้เกิดปัญหาตามมา เช่น คนส่วนใหญ่มีความนิยมหลงใหลในวัตถุ ด้วยความเข้าใจว่าการมีวัตถุนั้นเป็นเครื่องวัดเกียรติยศ ศักดิ์ศรี เป็นที่นับหน้าถือตาในสังคม จึงทำให้ต่างคนต่างพยายามทุกวิถีทางที่จะแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง และอาจก่อให้เกิดปัญหาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมเพิ่มขึ้น

วัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture)

วัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture) มีรากฐานมาจากคำว่า การสื่อสารมวลชน (Mass Communication) โดยที่การสื่อสารมวลชนนั้นจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของวัฒนธรรมมวลชน โดยการทำหน้าที่เป็นช่องทางในการถ่ายทอดเนื้อหาทางวัฒนธรรม การที่วัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งจะกลายเป็นวัฒนธรรมมวลชนได้นั้น ต้องมีการเปลี่ยนแปลงที่โครงสร้างทางสังคมเป็นสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมมวลชนมีความสัมพันธ์อย่างมากกับโครงสร้างสังคมมวลชน (แตรรกุล ทองเกต, 2539 : 13)

คำว่า “วัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)” ได้รับการนิยามขึ้นมาในช่วงศตวรรษที่ 19 โดยทุกสังคมจะมีวัฒนธรรมประชานิยมของตนเอง แต่ในปัจจุบันวัฒนธรรมประชานิยมได้กลายรูปเป็นวัฒนธรรมมวลชนที่ถูกถ่ายทอดผ่านสื่อมวลชนต่างๆ (Wilson, 1995 : 5)ซึ่งไม่ว่าผู้คนจะอาศัยอยู่ ณ ส่วนใดของโลกก็ล้วนแต่มีความปรารถนา ความต้องการในสินค้า

หรือบริการ รวมทั้งวิถีการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าส่วนใหญ่แล้วความปรารถนา หรือความต้องการในสินค้าหรือบริการ รวมทั้งวิถีการดำเนินชีวิตเหล่านี้มักจะมีอิทธิพลมาจากประเทศแถบตะวันตกเสมอ โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งถูกแสดงให้เห็นได้ในหลายรูปแบบ เช่น ผู้บริโภคเกือบทุกแห่งหนในโลกต่างก็สูบบุหรี่หรือห้อยคอเสื้อไหม้ๆ กลุ่มวัยรุ่นต่างก็ใส่กางเกงยีนส์สีวายส์ รับประทานอาหารอเมริกัน หรือรับประทานแฮมเบอร์เกอร์ของแม็คโดนัลด์ ฯลฯ ใช้จ่ายเงินผ่านบัตรเครดิตอเมริกันเอ็กซ์เพรส เป็นต้น ซึ่งลักษณะของความนิยมชมชอบในวัฒนธรรมอเมริกันเหล่านี้ ส่วนหนึ่งได้ถูกแพร่กระจายด้วยอิทธิพลของเทคนิคในการสื่อสารทางการตลาด รูปแบบต่าง ๆ เช่น เทคนิคในการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์มาสู่ผู้บริโภค (จินตวิวัฒน์ เกษมสุข, 2539 : 25)

McQuail (1994 : 39) อธิบายว่า วัฒนธรรมมวลชน สามารถส่งผลกระทบต่อรสนิยม ความพึงพอใจ กริยาท่าทาง และวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ สื่อมวลชนนั่นเองที่ เป็นผู้ก่อให้เกิดวัฒนธรรมมวลชน

สำหรับวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) นั้น McQuail (1994 : 103) ได้ให้ความหมายว่าเป็นวัฒนธรรมซึ่งได้รับความนิยมจากประชาชนจำนวนมาก Popular culture means "Culture which is popular" - much enjoyed by many people. โดยเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น และถูกเผยแพร่ผ่านทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเพลง นิยายหรือวรรณกรรมละคร ภาพยนตร์ นิตยสารต่างๆ ที่บุคคลจะต้องพบในการดำรงชีวิตในแต่ละวัน เช่น กางเกงยีนส์สีวายส์ หรือแฮมเบอร์เกอร์แม็คโดนัลด์ (Wilson, 1995 : 5) ซึ่งจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นวัฒนธรรมของประเทศตะวันตก

สังคมไทยนั้นอิทธิพลของลักษณะวัฒนธรรมประชานิยมหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ วัฒนธรรมตะวันตกได้แผ่ขยายมาสู่ผู้บริโภคโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นมากขึ้นเป็นลำดับ ดังจะเห็นได้จากวิถีการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งคนเราทุกคนจะมีคลังสะสมความรู้ (stock of knowledge) ที่เกี่ยวกับโลกเชิงสังคม และสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตีความเหตุการณ์รอบๆตัวได้ เช่น ขณะนี้เรามีคลังความรู้สะสมไว้ว่า วัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามาแทนที่วัฒนธรรมไทยในปริมาณที่มากขึ้น เมื่อเรานั่งรถผ่านร้านอาหารประเภทฟาสต์ฟู้ด เราก็ตีความได้ว่าวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาแทนที่วัฒนธรรมไทย (จินตวิวัฒน์ เกษมสุข, 2538 : 25 - 26)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

วรรณภา สุชาติสุธาธรรม (2539) เห็นได้ว่าสังคมทุกสังคมต่างก็มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ แม้ว่าจะช้าเร็วแตกต่างกันไปบ้าง ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงใดๆก็ตาม ย่อมมีปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นๆขึ้น ถ้าเปิดดูหนังสือตำราเบื้องต้นทางสังคมวิทยา มานุษยวิทยา จะเห็นว่าเกือบทุกเล่มจะกล่าวถึง การค้นพบ, การประดิษฐ์ และการแพร่กระจายว่าเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ซึ่ง สนิท สมัครการ ได้สรุปถึงสาเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่สำคัญ 2 ประการ คือ การประดิษฐ์คิดค้น (Invention) และการขอยืมหรือลอกเลียนแบบกัน (Cultural Borrowing)

นอกจากการติดต่อโดยตรงแล้ว วัฒนธรรมยังอาจติดต่อกันได้โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ที่มีใจตัวบุคคลได้อีก สื่อสำคัญในปัจจุบันที่เป็นตัวการให้วัฒนธรรมติดต่อกันได้ ก็คือ สื่อสารมวลชน (Mass Media) ซึ่งรวมทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ เป็นต้น แบบแผนการดำเนินชีวิตของคนต่างวัฒนธรรมได้ถูกถ่ายทอดไปยังคนซึ่งอยู่ในอีกวัฒนธรรมหนึ่งอยู่เป็นประจำในปัจจุบันนี้ย่อมเป็นการกระตุ้นให้มีการเอาอย่างหรือการเลียนแบบพฤติกรรมกันได้ง่ายขึ้น ดังเราจะเห็นว่าการแพร่กระจายของเทคนิควิทยาสัมัยใหม่ ดนตรีมวลชน (Popular Music) แฟชั่นทรงผมและการแต่งกายต่าง ๆ ได้มีการแพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็วมาก เพราะอิทธิพลของสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งได้ปรับปรุงเทคนิควิธีการเสนอข่าวได้รวดเร็วทันใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้นจนทำให้เราทราบถึงความเปลี่ยนแปลงในเหตุการณ์ต่าง ๆ ของโลกได้ในเวลาอันสั้น

อย่างไรก็ดี ในเรื่องการขอยืมหรือการลอกเลียนแบบทางวัฒนธรรมนั้นมีข้อน่าสังเกตอยู่ประการหนึ่งว่า ตามปกติแล้วคนจะไม่ยอมรับเอาวัฒนธรรมที่ตนถือว่ามีสถานภาพต่ำต่อยกกว่าวัฒนธรรมของตน แต่จะมีความโน้มเอียงรับเอาแบบแผนทางวัฒนธรรมที่ตนเห็นว่ามีคุณค่าสูงกว่าหรือดีกว่าวัฒนธรรมของตนเข้ามา แนวความคิดที่ว่าวัฒนธรรมหนึ่งเด่นกว่า (Dominant Culture) วัฒนธรรมอื่นนั้น เป็นแนวความคิดที่ Malinowski ได้เสนอไว้ว่า วัฒนธรรมเด่นนั้นเปรียบเสมือนกับกระแสน้ำ ซึ่งอยู่ในที่สูงย่อมจะไหลบ่าลงไปสู่พื้นที่ที่ต่ำกว่าเสมอ ซึ่งเขาหมายความว่าความถึงวัฒนธรรมที่มีสถานภาพต่ำต่อยกทั้งหลาย (Inferior Cultures) เข้าใจกันว่า แนวความคิดดังกล่าวนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากความรู้ทางวิชาพันธุกรรมสมัยใหม่ (Modern Genetics) โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับ “ยีนเด่น” (Dominant Gene) และ “ยีนด้อย” (Recessive Gene) แต่ก็ได้มีการนำมาปรับปรุง เพื่อให้เหมาะสมกับปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม ตามความคิด

ของ Malinowski และของนักสังคมศาสตร์รุ่นต่อมาก็ไม่น้อยเห็นว่า วัฒนธรรมตะวันตกปัจจุบัน เป็นวัฒนธรรมที่เด่นมาก จึงมีการแพร่ขยายตัว (Diffuse) เข้าไปยังวัฒนธรรมอื่นๆ ทั่วโลก วัฒนธรรมของสังคมต่างๆ ทั้งในเอเชียและแอฟริกาต่างก็พยายามจะลอกเลียนแบบหรือขอยืมแบบแผน การดำเนินชีวิตของคนตะวันตกในหลายประการมาปรับใช้ภายในแต่ละสังคมของตนมาก บ้างน้อยบ้างแล้วแต่กรณีบางครั้งก็ได้มีการต่อต้านวัฒนธรรมตะวันตกเกิดขึ้นซึ่งอาจมีสาเหตุหลายประการ การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมโดยวิธีขอยืมหรือลอกเลียนแบบปัจจุบันนับว่า เป็นวิธีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมที่แพร่หลายมาก

แนวคิดเกี่ยวกับการครอบงำทางวัฒนธรรม

การครอบงำด้านวัฒนธรรม (Cultural Domination) Tomlinson (1991) กล่าวถึงค่านิยมของคำว่า “การครอบงำด้านวัฒนธรรม” ว่า จำเป็นต้องเริ่มต้นตั้งแต่การนิยามคำว่า “วัฒนธรรม” ที่จะต้องใช้ตามความหมายของ R. Williams คือ วัฒนธรรมจะครอบคลุมความหมาย 2 อย่างคือ หมายถึงผลงานและการปฏิบัติงาน (practice) ที่เป็นกิจกรรมด้านภูมิปัญญาและศิลปะ/สุนทรียะ ในความหมายนี้จะมีความหมายที่คนทั่วๆ ไปเข้าใจกันเมื่อกล่าวถึง “วัฒนธรรม” และในความหมายนี้จะครอบคลุมถึงผลงานด้านดนตรี ภาพยนตร์ ละคร รวมทั้งรายการโทรทัศน์ด้วย

ในอีกความหมายหนึ่ง วัฒนธรรมจะครอบคลุมขอบเขตที่กว้างขวางกว่าความหมายแรก เพราะจะกินความรวมถึงปฏิบัติการทุกอย่างที่มีความหมายอยู่เบื้องหลัง (signifying practice) เพราะฉะนั้น ไม่ว่าจะเป็นการล้างจาน การเอาพงมาลัยคล้องหน้ารถแท็กซี่ การอ่านนวนิยาย การนั่งวิจารณ์ละคร ฯลฯ หากกิจกรรมเหล่านี้ “ความหมาย” อยู่เบื้องหลังก็ถือว่าเป็นวัฒนธรรมทั้งสิ้น

จากคำนิยามทั้ง 2 ของวัฒนธรรม เมื่อนำมาใช้ในการให้คำนิยามของคำว่า “การครอบงำด้านวัฒนธรรม” จึงหมายถึงการใช้อำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจเพื่อแพร่กระจายค่านิยม (value) การปฏิบัติ (habit) ของวัฒนธรรมจากภายนอกสังคมนั้นๆ เพื่อเข้าไปแทนที่ค่านิยมและการปฏิบัติที่เคยมีอยู่เดิมโดยผ่านบรรดาผลงานด้านการสื่อสาร

นายฮาโรลด์ เอ. อินนิส (Harold A. Innis) ได้วิเคราะห์บทบาทของการสื่อสารในสังคมตั้งแต่สมัยโบราณแล้วสรุปว่า จักรวรรดิต่าง ๆ มักจะเป็นผู้ผูกขาดชีวิตทางการสื่อสารและเงื่อนไขข้อนี้มักจะมีส่วนในการกำหนดโครงสร้างด้านอำนาจอย่างสำคัญ (วันดี พรปภูมิภกร, 2533 : 25 - 26)

การสื่อสาร เป็นทรัพยากรแห่งอำนาจที่มีความสำคัญอย่างมาก ระบบการสื่อสารระหว่างประเทศมีลักษณะเป็นธุรกิจข้ามชาติของประเทศมหาอำนาจที่แผ่อิทธิพลทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมโดยเฉพาะการตกเป็นจักรวรรดินิยมทางสื่อและในที่สุดทางวัฒนธรรม ปรากฎการณ์ของจักรวรรดินิยมด้านสื่อเป็นส่วนประกอบที่สอดคล้องอย่างหนึ่งของระบบจักรวรรดินิยมทางวัฒนธรรมทั้งหมด บรรษัทข้ามชาติ (Transnational Corporation) ด้านการสื่อสารของสหรัฐอเมริกา นั้นรุ่งเรืองขึ้นมาในโลกโดยคู่แข่งกับบรรษัทข้ามชาติอเมริกาแขนงอื่น ๆ อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านบริการและเครื่องอุปโภคและบริโภค กฎเกณฑ์ที่บรรษัทข้ามชาติโดยทั่วไปของสหรัฐอเมริกาใช้ไปสู่ความสำเร็จในโลกก็คือ ความสามารถในการควบคุมเทคโนโลยี เงินทุน และกลไกด้านการตลาด และความคิด

ซิลเลอร์ ได้กล่าวไว้ว่า ระบบการสื่อสารของโลกเป็นภาพปิรามิดที่สหรัฐอเมริกาอยู่บนยอดสูงสุดและประเทศในโลกที่สามเป็นฐานของปิรามิด และได้ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างสื่อมวลชนสหรัฐอเมริกา ระบบธุรกิจ และผลประโยชน์ทางการทหารที่เป็นพลังแฝงซ่อนเร้นผ่านการควบคุมทางระบบการสื่อสารภายในโลกให้อยู่ภายใต้จักรวรรดินิยมอเมริกา

ระบบการสื่อสารซึ่งมีลักษณะเป็นบรรษัทข้ามชาติ ประกอบด้วยสื่อมวลชนและสิ่งที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกับสื่อมวลชน เช่นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สำนักข่าว การโฆษณา ดนตรี และคอมพิวเตอร์ เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งมีกำเนิดจากประเทศมหาอำนาจทางอุตสาหกรรม ช่วยกระตุ้นประชาชนในประเทศโลกที่สามให้ยอมรับรูปแบบองค์กรทางสังคมและแบบแผนของชีวิตที่ลอกเลียนมาจากตะวันตก นอกจากนั้นสื่อต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกันให้เกิด “แรงกดดันในด้านข่าวสาร” ซึ่งทำให้ผู้รับข่าวสารยอมรับข่าวสารโดยปราศจากการสงสัยใดๆ เหมือนกับการชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์เพราะฉะนั้นประชาชนจึงเชื่อว่าแบบจำลองการพัฒนาของตะวันตกเป็นขั้นตอนทางประวัติศาสตร์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จะเห็นว่าระบบการสื่อสารมวลชน ซึ่งมีลักษณะเป็นธุรกิจข้ามชาติ สามารถแทรกซึมหรือมีอิทธิพลทางด้านวัฒนธรรมในประเทศโลกที่สาม สามารถทำให้ประชาชนในประเทศเหล่านี้ยอมรับค่านิยมทาง

การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศที่เป็นเจ้าของบรรษัทข้ามชาติ (เสถียร เขยประดับ, 2531 : 130)

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) มีสาระดังนี้

1. สถานการณ์การพัฒนาเด็กและเยาวชน และแนวโน้ม

1.1 สภาพทั่วไป

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539 มีจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งที่จะรักษาอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และส่งผลให้บริการพื้นฐานทางสังคมประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ เพราะการที่เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการชะลอตัวของอัตราการเพิ่มของประชากรทำให้รายได้ต่อหัวของคนไทยเพิ่มขึ้นจาก 2,100 บาท ในปี 2504 เป็น 68,000 บาท ในปี 2538 และรัฐได้ขยายบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ไฟฟ้า ถนน บริการด้านการศึกษาและสาธารณสุข ทำให้คนไทยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายขึ้นและมีความทันสมัยเสมือนหนึ่งว่ามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบสภาพความเหลื่อมล้ำของรายได้ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ ได้มีการแบ่งกลุ่มผู้มีรายได้เป็น 5 กลุ่ม สรุปได้ว่ากลุ่มแรกมีสัดส่วนรายได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 54 ในปี 2531 เป็นร้อยละ 59 ในปี 2535 ในขณะที่กลุ่มหลังสุดมีสัดส่วนรายได้ลดลงจากร้อยละ 4.6 ในปี 2531 เหลือเพียงร้อยละ 3.9 ในปี 2535 ทั้งนี้ ปัญหาความเหลื่อมล้ำของรายได้ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของประชาชนจากชนบทสู่เมืองหลวง การรวบรวมสถิติจำนวนประชากรของประเทศไทยของสถาบันวิจัยประชากรเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2538 พบว่ามีประชากรทั้งสิ้น 59.2 ล้านคน อยู่ในเมือง 18.7 ล้านคน และอยู่ในชนบท 40.5 ล้านคน ซึ่งเป็นประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีรายได้ต่ำ มีการกระจุกตัวของความเจริญเฉพาะในเมืองใหญ่และกรุงเทพมหานคร ทำให้เกิดชุมชนแออัด การจราจรติดขัด ปัญหาอาชญากรรม ธุรกิจทางเพศ ปัญหาการใช้แรงงาน ครอบครัวแตกแยก ชุมชนล่มสลาย ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย เกิดภาวะเครียดและบีบคั้นทางจิตใจ ความเห็นแก่ตัว การแข่งขันและการบริโภคอย่างฟุ่มเฟือย

1.2 ผลการพัฒนาเด็กและเยาวชน

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ฉบับที่ 7 มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองสถานะความจำเป็นขั้นพื้นฐานและบริการของเด็กและแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ซึ่งโดยภาพรวมและการพัฒนาเด็กและเยาวชนในครั้งแรกของแผนเป็นไปตามทิศทางหลักที่มุ่งสนองสถานะความจำเป็นขั้นพื้นฐานและบริการสำหรับเด็ก แต่ยังไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของแผนที่วางไว้ เนื่องจากมีเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมากยังไม่ได้รับการและการคุ้มครอง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนเป้าหมายพิเศษ ซึ่งถูกปล่อยปละละเลยและถูกละเมิดสิทธิในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เด็กเร่ร่อน เด็กพิการ แรงงานเด็ก โสเภณีเด็ก นอกจากนี้ความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ได้ขยายสาธารณูปโภคจากเมืองสู่ชนบทและการขยายโอกาสทางการศึกษา ทำให้ประชาชนทั้งในเมืองและชนบทมีความสะดวกสบายและมีอำนาจในการเลือกซื้อเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้ก่อผลกระทบทางวัฒนธรรมความเป็นอยู่ให้เป็นสังคมบริโภคนิยม มีการใช้เวลาว่างไม่เหมาะสมและมีความแตกต่างในการพัฒนา แม้ว่าจะมีพยายามพัฒนาบทบาทของสถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่องค์กรเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในบทบาทของการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

1.3 ผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์

วิทยาการก้าวหน้าทางการสื่อสารโทรคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นปัจจัยผลักดันสำคัญที่ทำให้โลก “ไร้พรมแดน” และทำให้พลโลกมีการติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น นำไปสู่การผสมผสานความคิด ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ระหว่างมวลมนุษยชาติ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน หลายประการ คือ

- เทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดความหลากหลายในรูปแบบ วิธีการของการแสวงหาข่าวสาร และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมระบบการเรียนรู้แบบดั้งเดิม แต่เด็กและเยาวชนยังไม่รู้จักเลือกบริโภคข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการแสวงหาความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ยังไม่มีโอกาสรับบริการข้อมูลสารสนเทศ และยังไม่รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องความเสมอภาคทางโอกาสที่จะได้รับการพัฒนารอบด้านตามวัย

- ค่านิยมสากล ได้แก่ ค่านิยมประชาธิปไตย ค่านิยมเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และค่านิยมด้านสิทธิมนุษยชน ส่งผลให้เด็กและเยาวชนต้องมีความเป็นพลโลก มีความรู้

ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนระดับต่าง ๆ รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาสิ่งแวดล้อมที่มีจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

- ระบบเศรษฐกิจการค้าเสรี ที่เน้นความร่วมมือและการแข่งขัน ส่งผลให้เด็กและเยาวชนต้องมีขีดความสามารถสูงขึ้น มีพฤติกรรมและเจตคติเป็นวิทยาศาสตร์ มีทักษะอาชีพการจัดการ และจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ ตลอดจนสามารถติดต่อสัมพันธ์และเข้าใจเพื่อนร่วมโลกได้

- ความสับสนทางค่านิยมและการครอบงำทางวัฒนธรรมที่เกิดจากการแผ่ขยายสิ่งมอมเมาผ่านธุรกิจบันเทิงและธุรกิจโฆษณาได้ทำลายขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเร่งขยายกระแสบริโภคนิยมให้กับเด็กและเยาวชน ตลอดจนได้เกิดการละเมิดสิทธิของเด็กในรูปแบบต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนอยู่ในวัยที่ยังจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากโครงสร้างของประชากรน้อยลง ในขณะที่สถานภาพทางเศรษฐกิจดีขึ้น กล่าวคือ ประมาณการจำนวนเด็กและเยาวชนในปี 2540 มี 29.04 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 47.9 ของประชากรทั้งประเทศ ลดลงเหลือ 28.41 ล้านคนในปี 2544 หรือคิดเป็นร้อยละ 45.1 ของประชากรทั้งประเทศ

2. คุณลักษณะของเด็กและเยาวชนไทยที่พึงประสงค์

ภายในสิ้นแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 จะเพิ่มศักยภาพ และสร้างความเสมอภาคทางโอกาสให้กับเด็กและเยาวชนทั้งในกลุ่มภาวะยากลำบาก กลุ่มปกติทั่วไป และกลุ่มปัญญาเลิศ เพื่อเตรียมความพร้อมให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าอยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุข โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

2.1 มีสายใยผูกพันกับสมาชิกในครอบครัว

2.2 มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ เจริญเติบโตสมวัย มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มั่นคงมีความเคารพและภาคภูมิใจในตนเอง

2.3 มีวัฒนธรรมที่ดีงาม เข้าใจหลักการที่ถูกต้องของศาสนา สาระแก่นแท้ของชีวิตและคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4 มีความสามารถในการสื่อสารมากกว่า 1 ภาษา รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเข้าใจถึงสาระประโยชน์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้อย่างกลมกลืนกับวัฒนธรรมไทย

2.5 เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมีวินัยมีเหตุผล และพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

2.6 เข้าใจสิทธิ และหน้าที่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และการทำงาน รวมทั้งเคารพสิทธิของผู้อื่น

2.7 รู้จักคิด ไม่มั่งงาย และรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพึ่งตนเอง ตลอดจนเห็นคุณค่าของพลังงาน และการประหยัดพลังงานทุกประเภท

2.8 มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เป็นผู้ผลิตที่รับผิดชอบต่อสังคม รู้จักสร้างงานและอาชีพอิสระที่มีระบอบการจัดการที่ดี

2.9 รับผิดชอบในการรักษาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.10 รู้จักปรับเปลี่ยนแนวคิด และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. ความสัมพันธ์ของแผนกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้ปรับแนวคิดจากการเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนาแต่เพียงอย่างเดียว มาเป็นการเน้น “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพราะคนเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกเรื่อง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของคน เพื่อให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมและรับผลประโยชน์จากการพัฒนาได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ ทุกกระทรวงได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเดียวกัน คือ การเพิ่มศักยภาพของคนและการพัฒนาสังคมให้ส่งเสริมและสนับสนุนต่อการพัฒนาคน ส่งผลให้กิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งมีแนวทางในการพัฒนาการจัดกระจายอยู่ทุกกระทรวงขาดการประสานและความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมในแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ

ดังนั้น แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 ได้กำหนดภาพ แนวทาง การพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้อย่างชัดเจน ทั้งในกลุ่มภาวะยากลำบาก กลุ่มปกติทั่วไป และกลุ่มปัญญาเลิศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารงานพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้นำแนวทางและวิธีการไปปฏิบัติตามภารกิจหน้าที่ให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

4. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน

4.1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
2. เพื่อให้สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพ ปลูกฝังคุณธรรมการพิทักษ์สิทธิ และการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
3. เพื่อให้มีระบบการบริหารและการจัดการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

4.2 เป้าหมาย

1. ให้เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มทั้งในกลุ่มภาวะยากลำบาก กลุ่มปกติทั่วไป และกลุ่มปัญญาเลิศ ได้รับโอกาสและความเสมอภาคจากการพัฒนารอบด้านเหมาะสมตามวัยเต็มศักยภาพ
2. ให้ทุกส่วนของสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีบทบาทในการพัฒนาเด็กและเยาวชนบนพื้นฐานของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และสิทธิมนุษยชน ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
3. ให้มีการปรับบทบาทระหว่างภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชนและองค์กรในสถาบันทางสังคมอย่างเหมาะสม มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบและการใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาอย่างจริงจัง

5. ยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาเด็กและเยาวชน เห็นควรกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ดังนี้

- 5.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประกอบด้วย

- 5.1.1 แนวทางการพัฒนาสุขภาพกายและจิตใจ
- 5.1.2 แนวทางการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ
- 5.1.3 แนวทางการปลูกฝังหลักธรรมทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
- 5.1.4 แนวทางการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจยุคใหม่
- 5.1.5 แนวทางการสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5.1.6 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในชุมชนและการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

5.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย

- 5.2.1 แนวทางการพัฒนาบทบาทของครอบครัวและชุมชน
- 5.2.2 แนวทางการพัฒนากฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและสิทธิเด็ก
- 5.2.3 แนวทางการพัฒนาบทบาทของผู้นำทางความคิดในสถาบันสังคม ให้สนับสนุนการพัฒนาเด็กและเยาวชน

5.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการให้มีการดำเนินการในรูปพหุภาคี ประกอบด้วย

- 5.3.1 แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการ
- 5.3.2 แนวทางการกำหนดดัชนี

สถาบันสื่อสารมวลชนท่ามกลางวิกฤตทางวัฒนธรรม

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2536) กล่าวว่าฝ่ายที่เห็นว่าข่าวสารและความบันเทิงจำนวนมากที่เราบริโภคกันอยู่ยังขาดคุณภาพ ตั้งข้อสังเกตว่าสาระที่สื่อมวลชนนำเสนอออกมานั้น ทำให้ผู้บริโภค “ทันสมัย” แต่ “ไม่พัฒนา”

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านวัฒนธรรม อาจจะพิจารณาได้หลายระดับ เบื้องต้นที่สุดสำหรับผู้ที่มีชื่อว่า “วัฒนธรรม” เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่สั่งสมของสังคมที่มีการถ่ายทอดกัน

มาช้านานสถาบันสื่อสารมวลชนสมัยใหม่มิได้ทำหน้าที่อนุรักษ์และรังสรรค์วัฒนธรรมเหล่านี้ อย่างเพียงพอ “ความเป็นไทย” กำลังอยู่ในภาวะวิกฤต สืบเนื่องมาจากเวทีสถาบันสื่อสารมวลชนย่อหย่อนในบทบาทด้านอนุรักษ์และส่งเสริมคุณค่าแบบไทยๆ ยิ่งไปกว่านั้นสื่อสารมวลชนยังเป็นผู้นำวัฒนธรรมจากตะวันตกเข้ามาเผยแพร่อย่างขาดการคัดสรร เช่น ในเรื่องเสรีภาพทางเพศ เรื่องความรุนแรง เป็นต้น ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความเสื่อมของศีลธรรมจรรยาในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวัยรุ่นและเด็ก

หากเราจะพิจารณาเรื่องวัฒนธรรมในอีกระดับหนึ่งตามความหมายที่ว่า “วัฒนธรรมเป็นความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคลและสถาบันต่าง ๆ ในสังคม “ เราน่าจะตีความคำว่าวัฒนธรรมได้กว้างขวางขึ้น โดยมองเห็นวัฒนธรรมเป็นส่วนที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอันเกิดจากปฏิบัติการของสมาชิกของกลุ่มหรือสถาบันภายในบริบทของสังคมไทย (ซึ่งยังประกอบด้วยบริบทย่อยๆที่หลากหลายออกไป เช่น สังคมชนบท สังคมเมือง สังคมชนกลุ่มน้อย ฯลฯ) และสังคมโลกในความหมายนี้ วิกฤตทางวัฒนธรรมที่สังคมไทยกำลังประสบอยู่น่าจะหมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงขัดแย้งกัน มากกว่าการเปลี่ยนแปลงที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มคนและสถาบันต่าง ๆ ในสังคมความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอยู่นี้ เป็นความขัดแย้งที่มีความรุนแรงถึงขั้นวิกฤต อาทิความสัมพันธ์ระหว่างชนบทกับเมือง หรือระหว่างวัฒนธรรมชาวนากับชาวเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการเมืองประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมกับระบบการเมืองแบบอุปถัมภ์ หรือระหว่างวัฒนธรรมประชาธิปไตยกับวัฒนธรรมอำนาจนิยม ความสัมพันธ์ระหว่างระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมกับระบบผูกขาด เป็นต้น

ความขัดแย้งที่ปรากฏในชั้นวิกฤตมีผลกระทบโดยตรงต่อ “ความเป็นไทย” ในแง่ที่ว่าความเชื่อและค่านิยมที่ดำรงอยู่ในความสัมพันธ์แบบเดิม กำลังถูกกดดันให้ต้องปรับเปลี่ยนในบริบทใหม่ของไทยความเชื่อและค่านิยมที่มาพร้อมกับความสัมพันธ์แบบใหม่ทางการเมืองและเศรษฐกิจ เช่นเรื่องสิทธิและเสรีภาพของพลเมืองหรือเรื่องสิทธิมนุษยชน เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการกระจายอำนาจ เรื่องความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ และสังคมขัดแย้งกับรากทางวัฒนธรรมในระบบศักดินา และความเชื่อในเรื่องอำนาจนิยมของไทย ในสภาพวิกฤตที่เกิดขึ้นนี้จะมีกระบวนการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างไร และดำเนินไปในทิศทางใด สถาบันสื่อสารมวลชนชนจะมีบทบาทในกระบวนการนี้ได้อย่างไรบ้าง จึงเป็นเรื่องที่พึงได้รับการพิจารณาอย่างเร่งด่วน

สภาพปัญหาในสถาบันสื่อสารมวลชน

สถาบันสื่อสารมวลชนกำลังประสบกับวิกฤตทางวัฒนธรรมภายในสถาบัน ไม่น้อยไปกว่าสถาบันอื่น ๆ ในสังคมไทย อาจกล่าวได้ว่าในช่วงสิบปีมานี้ สถาบันสื่อสารมวลชนพลิกโฉมหน้าไปในหลายด้าน ที่เห็นได้อย่างเด่นชัดได้แก่ ความรวดเร็วในการนำเสนอข่าว จำนวนสื่อที่มีมากขึ้น เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยขึ้น แต่สื่อก็มีราคาแพงขึ้นหลายเท่าตัว ในขณะที่ความเที่ยงตรงและความลึกของข้อมูลข่าวสารไม่ได้พัฒนาขึ้นมาในระดับที่ทัดเทียมกัน

การวิพากษ์วิจารณ์เรื่องคุณภาพของสื่อสารมวลชนที่ความเข้มข้นขึ้นภายหลังเหตุการณ์เดือน พฤษภาคม 2535 เพราะประชาชนเห็นว่า สื่อสารมวลชนไม่ได้ทำหน้าที่ในการบริการข่าวสารข้อมูลแก่มวลชนอย่างแท้จริง การปกปิดบิดเบือนข่าวสารข้อมูล สะท้อนให้เห็นสภาพโครงสร้างและปัญหาวัฒนธรรมภายในสถาบันสื่อสารมวลชนที่อยู่ในขั้นวิกฤต สังคมไทยประจักษ์ชัดว่า สื่อวิทยุและโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมอำนาจนิยม ในขณะที่หนังสือพิมพ์ยืนอยู่ในอีกวัฒนธรรมหนึ่งที่แตกต่างออกไปนั่นคือวัฒนธรรมเสรีนิยมซึ่งยึดถือเรื่องสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจเป็นสรวง

ในด้านความบันเทิงทางสื่อสารมวลชนก็ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เช่นเดียวกันว่า ไร้สาระในเนื้อหา ขาดศิลปะในรูปแบบ ความด้อยคุณภาพนี้มีสาเหตุจากความต้องการเอาใจตลาดเพื่อหวังผลทางการค้าและอีกด้านหนึ่งมาจากการควบคุมที่เข้มงวดของฝ่ายรัฐ ซึ่งมีส่วนอย่างสำคัญในการปิดกั้นสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสถาบันเชิงส่วนใหญ่ กล่าวโดยสรุป ปัญหาสำคัญๆ ในสถาบันสื่อสารมวลชนอาจจำแนก ออกได้ดังนี้

1. โครงสร้างของระบบสื่อสารมวลชนกับปัญหาสิทธิเสรีภาพ

สื่อสิ่งพิมพ์ในสังคมไทยมีพัฒนาการแบบเสรีนิยมโดยมีเอกชนเป็นเจ้าของสื่อควบคู่กับเจ้านายมาตั้งแต่ยุคแรก อย่างไรก็ตามโครงสร้างเช่นนี้มีได้ปลอดจากอำนาจและอิทธิพลการควบคุมของรัฐ ในช่วงสมัยของการปกครองแบบอำนาจนิยม ผู้นำทางการเมืองบางคนได้เข้าไปเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์โดยตรง หรือให้การสนับสนุนแก่หนังสือพิมพ์บางฉบับเพื่อให้เป็นปากเสียงของตน หนังสือพิมพ์ที่แสดงความคิดเห็นคัดค้าน หรือวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลและนโยบายของรัฐมักได้รับการข่มขู่ คุกจับกุม หรือถูกฆาตกรรม แม้ภายหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 สิทธิและเสรีภาพของสื่อสารมวลชนก็ยังคงถูกลิดรอนอยู่เนื่องๆ รัฐมีอาจทำการเซ็นเซอร์อย่างเปิดเผยได้เช่นที่เคย

ปฏิบัติแต่การปิดกั้นเสรีภาพก็ดำรงอยู่ในเบื้องลึก จะเห็นได้ว่าสถาบันสื่อสารมวลชนกับฝ่ายรัฐมีการต่อสู้กันในด้านแนวความคิดเรื่องสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตลอดมา

ในการจัดระบบวิทยุและโทรทัศน์รัฐเห็นว่าสื่อทั้งสองมีฐานะเป็นสื่อของรัฐ ทำหน้าที่เป็นปากเสียงทางการเมืองเพื่อสร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐ และคณะรัฐบาลที่อยู่ในอำนาจในขณะใดขณะหนึ่ง โดยนัยนี้เรื่องสิทธิเสรีภาพของการแสดงความคิดเห็นของประชาชน จึงมิได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างของระบบวิทยุและโทรทัศน์ของรัฐ อย่างไรก็ตามในยุคอำนาจนิยมแบบอุปถัมภ์ได้มีการขยายสิทธิการประกอบการสื่อวิทยุและโทรทัศน์ให้แก่ธุรกิจเอกชนบางราย รวมทั้งเปิดให้มีการโฆษณาได้อย่างกว้างขวาง จึงอาจกล่าวได้ว่าโครงสร้างของระบบวิทยุและโทรทัศน์เป็นโครงสร้างที่เอื้ออำนาจให้แก่ฝ่ายรัฐและฝ่ายธุรกิจเอกชน ในการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ทางการเมืองและการค้า ผู้ผลิตรายการส่วนใหญ่มักเซ็นเซอร์ตนเอง ก่อนที่จะถูกเซ็นเซอร์ด้วยกระบวนการของรัฐและธุรกิจ วัฒนธรรมที่ยอมรับอำนาจและอิทธิพลของการควบคุมทางการเมืองและทางธุรกิจ ได้ก่อให้เกิดความด้อยคุณภาพของรายการที่เน้นการโฆษณาชวนเชื่อทางการเมืองและการโฆษณาชวนเชื่อทางการค้าเป็น แนวทางกระแสหลัก

จากพัฒนาการที่กล่าวมาโดยย่ออุดมการณ์ด้านสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน ยังไม่อาจได้รับการสถาปนาขึ้นมาอย่างเด่นชัดโดยเฉพาะในสื่อวิทยุและโทรทัศน์และปัญหานี้กลายเป็นปัญหาวิกฤตอันดับหนึ่ง เมื่อเกิดความขัดแย้งทางการเมืองขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2535 ประชาชนพากันเรียกร้องให้มีการปฏิรูปโครงสร้างของระบบสื่อมวลชนของรัฐมิเช่นนั้นแล้วสิทธิเสรีภาพในด้านข่าวสารและการแสดงความคิดเห็น ก็จะต้องถูกปิดกั้นต่อไปอีก

2. ระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ทางการสื่อสาร

สถาบันสื่อสารมวลชนทำการผลิตข่าวสารข้อมูลและความบันเทิง ด้วยระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรม กล่าวคือข่าวสารและความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ ของศิลปิน จะถูกส่งเข้าโรงพิมพ์ โรงถ่ายหรือห้องอัดเสียง ที่มีขั้นตอนการผลิตแบบสายพานเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ ข่าวสารและความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ จะได้รับการแปรรูปเป็นคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร หรือเป็นภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ เทปเพลง หรือรายการวิทยุ ซึ่งจะกระจายไปสู่ผู้รับในวงกว้างได้พร้อมกันในเวลาอันสั้น กระบวนการผลิตแบบอุตสาหกรรมมีส่วนอย่างสำคัญในการทำให้ข่าวสารข้อมูลกระจายไปอย่างรวดเร็วทั่วทุกมุมของสังคม สภาพการณ์ที่ว่านี้ก่อให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า “วัฒนธรรมมวลชน” นั้น คือความโปร่งใสของข้อมูลข่าวสารจำนวนหนึ่ง ที่

สถาบันสื่อสารมวลชนผลิตออกมาเผยแพร่ วัฒนธรรมการปกปิดและการผูกขาดข่าวสารข้อมูล ค่อยๆ ถูกกัดกร่อนไปที่ละน้อย ส่วนความบันเทิงต่าง ๆ เช่นเพลง ละคร ก็กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน แทนที่จะเป็นความบันเทิงเป็นครั้งคราวในวาระพิเศษทางสังคม เช่นงานบุญ งานบวช หรืองานศพ เป็นต้น

ผลกระทบอีกด้านหนึ่งที่ติดตามมาจากการผลิตแบบอุตสาหกรรมคือ การเกิด “วัฒนธรรมบริโภคนิยม” สถาบันสื่อสารมวลชนนอกจากจะเป็นอุตสาหกรรมในตัวเองแล้ว ยังเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมอุตสาหกรรมอีกด้วย การผลิตสินค้าเพื่อขายให้ได้เป็นจำนวนมากๆ จึงเป็นหัวใจสำคัญ เราจึงได้เห็นสภาพการโฆษณาที่กระตุ้นให้ผู้รับสื่อบริโภคสินค้าต่าง ๆ อย่างไม่จำกัด นอกจากนี้ยังมีการโฆษณาตัวสื่อสารมวลชน เช่นเทปเพลง หรือวิดีโอ เพื่อให้ผู้รับบริโภคสื่อสารมวลชน ซึ่งก็เป็นสินค้าอีกประเภทหนึ่งด้วย พิจารณาในแง่นี้ สถาบันสื่อสารมวลชนกับวัฒนธรรมบริโภคนิยม ได้นำเสนอค่านิยมที่ขัดแย้งกับค่านิยมแบบชนบท ที่นิยมการพึ่งตนเองและการละเลิกตัณหา ต่าง ๆ ตามคำสอนทางศาสนา

ในส่วนของเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ เป็นอีกด้านหนึ่งที่ทวีความรุนแรงของความขัดแย้งทางวัฒนธรรมให้ขยายตัวออกไปมากขึ้น กล่าวคือเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้เข้ามาทำให้การผลิตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สื่อสารมวลชนสามารถผลิตได้ปริมาณมากในเวลาที่เร็วขึ้นกว่าเดิมและใช้ต้นทุนต่อหน่วยน้อยลง (แต่เป็นกิจการ มีการลงทุนทั้งหมดมหาศาล) อัตราการผลิตที่เร็วขึ้นนี้ย่อมเรียกร้องให้ผู้รับมีการบริโภคในอัตราความเร็วเดียวกัน ซึ่งหมายถึงการใช้จ่ายมากขึ้นในการซื้อสื่อสารมวลชนรูปแบบต่าง ๆ เพื่อบริโภค ประชาชนที่มีรายได้น้อย หรือยังไม่มีรายได้ของตนเอง เช่น วัยรุ่นและเด็กถูกเชิญชวนให้บริโภคสื่อครวระหลายๆ เพื่อให้ทันกับอัตราการเจริญเติบโตของสื่อสารมวลชน

อันที่จริงแล้ว เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่มีศักยภาพในด้านการกระจายอำนาจและการปลดปล่อยจากการควบคุมของฝ่ายรัฐ ดังจะเห็นได้ว่า เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถเสริมสร้างพลังของประชาชนได้ในช่วงวิกฤตการณ์การเมืองเดือนพฤษภาคม 2535 เครือข่ายข่าวสารของประชาชนอาศัยเครื่องโทรสาร โทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือและวิทยุสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และด้วยเหตุที่เครื่องมือสื่อสารเหล่านี้เป็นเครื่องมือสื่อสารขนาดเล็กและกระจายอยู่ในความครอบครองของบุคคลและกลุ่มบุคคลต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง รัฐไม่อาจเข้ามาควบคุมได้ทั้งหมด ดังเช่นเครือข่ายการสื่อสารขนาดใหญ่ หรือเครือข่ายของรัฐเอง

การสื่อสารผ่านดาวเทียมเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่อีกประการหนึ่งที่มีศักยภาพในการสร้างวัฒนธรรมการสื่อสารที่ปลอดจากการควบคุมของรัฐ คือก้าวข้ามข้อจำกัดในด้านพรมแดนของชาติต่าง ๆ ข่าวสารข้อมูลหรือรายการโทรทัศน์ที่ส่งผ่านดาวเทียมมีลักษณะโลกาภิวัตน์เนื่องจากการสื่อสารที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันในขอบเขตทั่วโลก ประเด็นที่ต้องถกเถียงกันมีอย่างน้อยที่สุด 2 ด้าน คือ ในเรื่องของการครอบงำทางวัฒนธรรม ซึ่งกลุ่มนักอนุรักษ์ และนักชาตินิยมเห็นว่า เป็นปัญหาสำคัญอีกเรื่องหนึ่งเป็นประเด็นของสถาบันสื่อสารมวลชน ซึ่งจะเกิดการเสียดลัดของผู้บริโภคสื่อภายในประเทศให้แก่สื่อจากต่างประเทศ

3. บุคลากรและความสัมพันธ์ทางการผลิตในองค์กรสื่อสารมวลชน

คุณภาพของนักวิชาชีพสื่อสารมวลชน เป็นปัญหาสำคัญที่มีการปฎิบัติกันอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา ประเด็นแรกคือเรื่องความสามารถและจิตวิญญาณของนักสื่อสารมวลชน มีการตั้งข้อสังเกตว่าสถาบันการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ ไม่มีศักยภาพเพียงพอในการถ่ายทอดความสามารถทางวิชาชีพให้แก่บัณฑิตในสาขาวิชานี้ แต่ในขณะเดียวกัน ตัวสถาบันสื่อสารมวลชนเองก็ไม่มีเวลาและไม่ต้องการลงทุนเพิ่มเติมในการฝึกฝนอบรมบัณฑิตใหม่ หากต้องการได้ผู้จบการศึกษาที่พร้อมจะทำงานอย่างมืออาชีพได้ทันที ปัญหาที่พบเห็นอยู่ดาษดื่นจึงกลายเป็นเรื่องการผลิตผลงานที่ไม่ได้มาตรฐานทางวิชาชีพ ยิ่งไปกว่านั้น นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ยังถูกมองว่า ขาดจิตวิญญาณของนักสื่อสารมวลชนอีกด้วย ซึ่งทำให้การปฏิบัติหน้าที่หย่อนยานกว่าที่ควรจะเป็น

ในประเด็นที่สองนั้น นักวิชาชีพสื่อสารมวลชนขาดโอกาสในการพัฒนาความสามารถเมื่อเข้าไปอยู่ในองค์กรใดองค์กรหนึ่ง สภาพปัญหาที่คล้ายคลึงกันส่วนใหญ่ของบุคลากรสายวิชาชีพคือเรื่องเงินเดือนต่ำ การไม่ได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม และไม่ได้รับการพัฒนาศักยภาพเท่าที่ควรในระยะยาว ในกระบวนการผลิตแบบอุตสาหกรรมของสถาบันสื่อสารมวลชนไทย นักวิชาชีพได้กลายเป็นคนงานที่เป็นฟันเฟืองส่วนหนึ่งที่ทำให้ระบบการผลิตเดินหน้าไปได้บุคคลเหล่านี้ไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจด้านการผลิตและนโยบายขององค์กร นักวิชาชีพอาวุโสจำนวนไม่น้อยเรียกสภาพเช่นนี้ว่า “การเป็นหมาล่าเนื้อให้แก่นายทุนเจ้าของกิจการสื่อสารมวลชน” ซึ่งย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้มีการรับสินบน หรือการสร้างข่าวเพื่อหาผลประโยชน์ส่วนตัว

ความสัมพันธ์ในการผลิตของนักวิชาชีพและเจ้าของกิจการจึงอยู่ในสภาวะที่ขัดแย้งกัน โดยที่ฝ่ายนักวิชาชีพไม่มีการรวมตัวกันเป็นสหภาพแรงงาน เพื่อเจรจาต่อรองผลประโยชน์กับนาย

จ้าง ในด้านเงินเดือน สวัสดิการ และการพัฒนาวิชาชีพ ในส่วนที่เป็นสื่อของรัฐ ข้าราชการไม่มีสิทธิในการรวมตัวเป็นสหภาพ รัฐวิสาหกิจเช่นองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยหรือ อ.ส.ม.ท. เคยมีสหภาพแรงงานในช่วงหลัง 14 ตุลาคม 2516 แต่ก็ไม่อาจพัฒนาให้เข้มแข็งได้ และถูกยุติบพาทไปในปีที่สุด

วัฒนธรรมในด้านการจัดองค์กรและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของสถาบันสื่อสารมวลชน จึงเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสื่อเป็นอย่างมาก ผลผลิตที่ขาดมาตรฐาน อีกทั้งไร้จิตวิญญาณจึงปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไป

4. สถานภาพของสถาบันสื่อสารมวลชนกับปัญหาความรับผิดชอบและจรรยาบรรณ

สถาบันสื่อสารมวลชนมีสถานภาพเป็นสถาบันหลักในด้านการเสนอข้อมูลข่าวสาร และความคิดเห็นและเป็นสถาบันการศึกษานอกระบบที่สำคัญยิ่งของสังคมไทย แต่สถานภาพของสถาบันแห่งนี้กลับไม่ได้รับการยอมรับเท่าที่ควรจากสถาบันแห่งนี้กลับไม่ได้รับการยอมรับเท่าที่ควรจากสถาบันอื่น ๆ เพราะถูกมองว่าไม่ได้ทำหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม และขาดจรรยาบรรณของนักวิชาชีพ

สถานภาพของสถาบันสื่อสารมวลชนในฐานะองค์กรทางสังคม ยังขาดความเข้มแข็งและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะเห็นได้ว่า แม้จะมีการรวมตัวกันเป็นสมาคมและสมาพันธ์ผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ แล้วก็ตามการรวมตัวส่วนใหญ่มุ่งเน้นในเรื่องการพิทักษ์ประโยชน์ในด้านการประกอบกิจการในแต่ละธุรกิจ มีใช้องค์กรที่ตรวจสอบหรือส่งเสริมเรื่องจรรยาบรรณของนักวิชาชีพสื่อสารมวลชน เมื่อมีการละเมิดจรรยาบรรณจึงขาดองค์กรและแนวทางในการวินิจฉัยลงโทษผู้กระทำผิด นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าความพยายามในการก่อตั้งสภาการหนังสือพิมพ์ที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม และการควบคุมตนเองในกลุ่มนักวิชาชีพก็มีแนวความคิดที่ไม่ลงรอยกัน ขาดการผลักดันให้เกิดขึ้นอย่างจริงจัง

กล่าวโดยสรุปแล้ว สถาบันสื่อสารมวลชนเป็นสถาบันทางสังคมที่มีพลังอำนาจมาก แต่บ่อยครั้งอำนาจก็ได้ก่อปรด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมเพียงพอ ส่วนอีกอำนาจหนึ่งความสัมพันธ์กับสถาบันทางการเมืองและสถาบันอำนาจอื่น ๆ ก็ทำให้สื่อมวลชนต้องโอนอ่อนผ่อนตามอำนาจที่เห็นว่าเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนไว้และเพิกเฉยต่อการรักษาสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ทัศนคติการมองปัญหาสื่อสารมวลชนกับวิกฤตทางวัฒนธรรม (อุบลรัตน์, 2536 : 70 - 73)

สำหรับสถาบันที่ได้รับผลกระทบจากสื่อสารมวลชนอาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันทางการเมืองและเศรษฐกิจ มีทัศนคติร่วมกันว่าสื่อสารมวลชนเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดวิกฤตทางวัฒนธรรมในสังคมไทย สาเหตุของความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมก็ตีภาพลักษณะในทางลบเกี่ยวกับแรงงานเด็กและสตรีก็ตี หรือความขัดแย้งทางการเมืองก็ตี ถูกมองว่ามีที่มาจากสื่อสารมวลชน เพราะสื่อสารมวลชนประโคมข่าวเกินจริง หรือทำตัวเป็นนักสร้างข่าวเสียเอง และการที่สื่อสารมวลชนมีศักยภาพในการเข้าใจให้ผู้รับเห็นคล้อยตาม อีกทั้งโฆษณาเผยแพร่เรื่องราวเหล่านี้ได้บ่อยครั้ง โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบให้แปลกใหม่อยู่เสมอ ยิ่งทำให้สภาพที่วิกฤตอยู่แล้วเพิ่มระดับขึ้นไปอีกหลายเท่า กลุ่มที่มีทัศนคติเช่นนี้ต่อสถาบันสื่อสารมวลชนเห็นว่าการหากสามารถแก้ปัญหาตัวบุคคลที่ไม่มีคุณภาพ หรือองค์กรสื่อสารมวลชนบางองค์กรที่ไม่มีควมรับผิดชอบได้แล้ว ปัญหาต่าง ๆ ก็จะได้รับแก้ไขตามไปด้วย

ทัศนคติที่มองว่าสื่อสารมวลชนเป็นต้นเหตุของวิกฤตทางวัฒนธรรมของสังคมไทย สรุปว่าสื่อสารมวลชนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม

สื่อสารมวลชนในปัจจุบัน นำเสนอเรื่องทางเพศกันอย่างเปิดเผย ไม่ว่าจะเป็นภาพแฟชั่น ภาพโฆษณาภาพยนตร์และละคร การ์ตูนสำหรับเด็กและวิดีโอเกมส์ ส่วนที่เป็นหนังสือและปฏิทินโป๊ ภาพยนตร์และวิดีโอเรทอาร์ ก็หาได้ทั่วไป ในขณะที่สถาบันครอบครัว การศึกษาและสถาบันศาสนาเห็นว่าเป็นความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมกลุ่มนักวิชาการและนักสิทธิสตรีมีทัศนคติว่า เป็นการทำให้ค่านิยมเรื่องผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศสำหรับผู้ชายได้รับการถ่ายทอดและส่งเสริมต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

การเสนอความรุนแรงในสื่อมักปรากฏควบคู่มากับเรื่องทางเพศ ซึ่งก็เป็นเนื้อหาที่เข้าใจมีผลต่อยอดจำหน่ายของสื่อสารประเภทต่าง ๆ นักจิตวิทยาเชื่อว่าการนำเสนอความรุนแรงมาก ๆ เป็นการปลุกฝังให้ผู้รับเกิดความซาซิมและอาจใช้ความรุนแรงในการตัดสินใจปัญหา โดยอาศัยตัวอย่างที่เห็นจากสื่อส่วนนักสังคมวิทยาเห็นว่า ความรุนแรงในสื่อที่ปรากฏในข่าวหรือภาพยนตร์ สงคราม เรื่องในแนววีรบุรุษที่ใช้ความรุนแรงเป็นวิธีการ เป็นการสร้างความชอบธรรมให้แก่การใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ในสังคม

2. ภาพลักษณ์ทางลบของสังคมไทย

วิกฤตทางวัฒนธรรมอีกจุดหนึ่งโยงกับปัญหาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากรายได้จากการท่องเที่ยวนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาเป็นอันดับหนึ่งในช่วงหลายปีมานี้ ทำให้เรื่องภาพลักษณ์ของประเทศเป็น "จุดขาย" ที่สำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เมื่อสื่อสารมวลชนเสนอปัญหาสังคมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแรงงานเด็ก โสเภณีเด็ก การแพร่ของโรคเอดส์ ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ฯลฯ จึงถูกมองว่าเป็นการทำลายภาพลักษณ์ของสังคมไทยอันมีผลให้นักท่องเที่ยวเข้าประเทศน้อยลง รายได้จากนักท่องเที่ยวก็น้อยลงด้วยตามส่วน

รัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ออกมาเรียกร้องให้สื่อสารมวลชนช่วยกันประชาสัมพันธ์ประเทศในทางบวกให้มากขึ้น เพื่อแก้ไขภาพลักษณ์ด้านลบเพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวอยากมาเยือนไทย โดยที่ผู้รับผิดชอบกลับละเลยตัวตนต้นตอของปัญหาทางสังคม พวกเขาดีใจว่าปัญหาเหล่านี้เกิดมาจากสภาพวิกฤตทางวัฒนธรรมที่สื่อสารมวลชนมีอาจเสกสรรขึ้นมานำเสนอโดยไม่มีข้อมูล

3. ความวุ่นวายทางการเมือง

สื่อสารมวลชนมักตกเป็นจำเลยในข้อหาสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง คือการสร้าง ความวุ่นวายทางการเมือง โดยใช้เสรีภาพในการเสนอข่าวอย่างไร้ขอบเขต นักการเมืองบางคนเชื่อว่า หากสื่อสารมวลชนงดการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองและการเจาะลึกประเด็นความขัดแย้งทางการเมืองลงแล้ว ภาพความวุ่นวายทางการเมืองก็ไม่มี แต่ก็มีนักการเมืองอีกกลุ่มหนึ่งที่เห็นว่า การใช้สื่อสารมวลชนเพื่อปล่อยข่าวแพร่ข่าวลือต่าง ๆ มีอยู่จริง สรุปแล้วสื่อสารมวลชนจึงเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาทางการเมือง ทักษะจากผู้ที่ไม่ต้องการเห็นความวุ่นวายทางการเมือง จึงเป็นทักษะที่ต้องการให้มีการจำกัดเสรีภาพของสื่อสารมวลชนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เช่น การเซ็นเซอร์โดยตรงหรือโดยอ้อม หรือการใช้มาตรการทางกฎหมาย เช่นกฎหมายหมิ่นประมาท

อย่างไรก็ดี ยังมีนักการเมืองและนักวิชาการที่เห็นว่าสังคมประชาธิปไตยต้องการความหลากหลายทางความคิดและการอภิปรายถกเถียงกันในเวทีสื่อสารมวลชนมากกว่าการจำกัดการแสดงความคิดเห็น จะเห็นได้ว่าสภาพที่ถูกเรียกว่าเป็นความวุ่นวายทางการเมืองนั้น เป็นวัฒนธรรมของสังคมประชาธิปไตย แต่เป็นสิ่งแปลกปลอมสำหรับสังคมไทย

4. การกลายเป็นสังคมบริโภคนิยม

สถาบันสื่อสารมวลชนกำลังเป็นตัวเร่งให้สังคมไทยเป็นสังคมบริโภคนิยมไปทั่วทุกหนทุกแห่ง จะเห็นได้ว่าสื่อสารมวลชนมีพลังสูงมากในการกระตุ้นให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ วงการธุรกิจโฆษณาใช้งบประมาณมากกว่าปีละ 10,000 ล้านบาท สำหรับการโฆษณาสินค้าในสื่อทุกประเภทสถาบันการศึกษา และสถาบันศาสนาเชื่อว่า นี่เป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความอยากได้ใคร่มี ซึ่งนำไปสู่การแข่งขันชิงดีชิงเด่น ความเครียดในการทำงานหารายได้มาจับจ่ายใช้สอย นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ต่อไปว่า การละทิ้งชนบทเพื่อไปหาเงินในเมือง หรือการอยากมีชีวิตอย่างคนเมืองได้ทำให้เกิดวิกฤตในชนบท และในท้ายที่สุดสื่อสารมวลชนก็ได้ทำให้สังคมชนบทในส่วนใหญ่อยู่เข้าสู่การเป็นสังคมบริโภคนิยมเช่นเดียวกับสังคมเมือง

ทัศนะข้างต้นเป็นการมองจากสภาพเดิมของสังคมไทยที่เชื่อว่าค่านิยมที่ต่าง ๆ กำลังสูญสลายไปเพราะอิทธิพลของสื่อสารมวลชน วิกฤตทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นจริงสืบเนื่องมาจากการไม่อนุรักษ์ความเชื่อและขนบธรรมเนียมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบไทยๆ เอาไว้

ในอีกด้านหนึ่งก็มีทัศนะที่มองว่า สื่อสารมวลชนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม แต่สื่อสารมวลชนก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่ม

อำนาจต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาภายในสถาบันที่ทำให้ไม่สามารถมีบทบาทที่สร้างสรรค์ได้ การวิพากษ์วิจารณ์สถาบันสื่อสารมวลชนในแง่นี้จึงมีประเด็นที่แตกต่างไปจากทัศนะแรก ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. การสูญเสียอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ผู้ที่เห็นว่าสื่อสารมวลชนมีส่วนทำให้เกิดการสูญเสียอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมนั้น ชี้ว่าการไหลบ่าของสื่อสารมวลชน จากกลุ่มประเทศตะวันตก และเอเชียก่อให้เกิดการครอบงำทางด้านข่าวสารและวัฒนธรรม ปัจจุบันนี้การสื่อสารผ่านดาวเทียมได้กลายมาเป็นเทคโนโลยีสื่อสารแห่งยุคสมัยโอกาสของการสูญเสียอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมยิ่งเป็นไปได้มาก ดังนั้น การรับวัฒนธรรมจากภายนอก จึงจำเป็นต้องมีกระบวนการเลือกสรรอย่างรอบคอบเพียงพอ และขณะเดียวกันก็ต้องมีการส่งเสริมให้กลุ่มทางวัฒนธรรมภายในสังคมไทยมีความเข้มแข็งและภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของตนเอง

ปัญหาอีกด้านหนึ่งของการสูญเสียอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นปัญหาที่สัมพันธ์กับเศรษฐกิจของระบบสื่อสารมวลชน กล่าวคือศักยภาพในการผลิตของสื่อมวลชนไทยต้องเข้มแข็งพอที่จะแข่งขันกับสื่อจากต่างประเทศได้ เมื่อไรก็ตามที่ข่าวสารและวัฒนธรรมที่ผลิตขึ้นมาไม่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ขาดคุณค่าทางศิลปะ และราคาก็สูงกว่ากำลังซื้อของตลาดแล้ว สื่อจากต่างประเทศก็มีโอกาสเข้ามาช่วงชิงกลุ่มผู้บริโภคไปจากผู้ผลิตสื่อมวลชนภายในประเทศได้ไม่ยากนัก ในกรณีเช่นนี้ความโน้มเอียงที่จะนิยมภาพยนตร์ต่างประเทศหรือแฟชั่นต่างประเทศ ตลอดจนเชื่อถือข่าวสารและทัศนคติที่นำเสนอโดยสำนักข่าวต่างประเทศก็ทวีขึ้นเป็นเงาตามตัว วิฤตทางวัฒนธรรมในลักษณะนี้เกิดขึ้นเป็นห่วงๆ เมื่อกระแสภายนอกมีกำลังมาก เป็นต้นว่า ในช่วงทศวรรษที่ 1960 ซึ่งอิทธิพลของข่าวสารและวัฒนธรรมแบบอเมริกันไหลบ่ามาพร้อมกับการเข้ามาของฐานทัพสหรัฐในภูมิภาคนี้ ส่วนในช่วงหลังของทศวรรษที่ 1980 ลักษณะการนำเข้าวัฒนธรรมต่างประเทศมาพร้อมกับการเติบโตของระบบเศรษฐกิจ และความตื่นตัวของชนชั้นกลางในเรื่องเสรีภาพของข่าวสาร และการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

2. วัฒนธรรมอำนาจนิยมในสื่อมวลชน

ระบบสื่อมวลชนเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างระบบอำนาจนิยมในสังคมไทย โดยนัยนี้ การสืบทอดค่านิยมเรื่องการรวมศูนย์อำนาจ ระบบการพึ่งพิงผู้อุปถัมภ์เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ จึงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือ ระบบการเป็นเจ้าของสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งรัฐเป็นผู้ผูกขาดนักธุรกิจเอกชนต้องเข้าไปพึ่งพิงกลุ่มอำนาจต่าง ๆ ในโครงสร้างรัฐเพื่อประกอบกิจการของตน ระบบอุปถัมภ์จึงยังประโยชน์แก่กลุ่มอำนาจในฝ่ายรัฐและในระบบอุตสาหกรรมสื่อมวลชน ระบบสื่อมวลชนของไทยจึงเป็นระบบที่ผูกขาดอยู่ในเมืองของคนกลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่ง

ระบบที่ปิดไม่ให้มีธุรกิจรายย่อยเข้าไปแข่งขัน อีกทั้งไม่ปฏิรูปเรื่องกรรมสิทธิ์การเป็นเจ้าของสื่อ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของข่าวสารข้อมูลและสื่อบันเทิงในแง่ที่สื่อต่าง ๆ ถูกใช้เป็นสื่อทางเดียว เพื่อยึดเหนี่ยวความคิดและข้อมูลจากบนลงล่าง คือจากฝ่ายรัฐไปสู่มวลชนและจากเจ้าของสินค้าไปสู่ผู้บริโภค ยิ่งไปกว่านั้นข่าวสารข้อมูลและความบันเทิงต่าง ๆ ล้วนผลิตออกไปจากส่วนกลางเกือบทั้งหมด กรุงเทพฯ กลายเป็นผู้กำหนดว่า ผู้รับข่าวสารทั่วประเทศควรรับรู้อะไรบ้าง หรือการเสนอนโยบายเกี่ยวกับการใช้สื่อ หรือสาระและรูปแบบรายการ มีน้อยมากหรือเกือบจะเป็นไปไม่ได้ในระบบที่เป็นอยู่

3. สิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารและการแสดงทางความคิดเห็น

สืบเนื่องมาจากวัฒนธรรมอำนาจนิยมในระบบสื่อสารมวลชนสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นและความหลากหลายทางวัฒนธรรมยังถูกปิดกั้นสูงมากแม้ว่าสิทธิเสรีภาพในประเด็นเหล่านี้ จะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในระบบประชาธิปไตย แต่ก็ยังไม่มีการรับรองกันอย่างจริงจังในทางปฏิบัติ ประชาชนและสื่อมวลชนไม่มีโอกาสเข้าถึงข่าวสารข้อมูลที่เป็นจริง ข้อมูลสาธารณะจำนวนมาก เช่นโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ของทางราชการ หรือแผนงานของรัฐวิสาหกิจที่ให้บริการด้านสาธารณูปโภค ถูกตีตราว่าเป็นข้อมูลลับ แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรงก็ตาม

สิทธิในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนทางสื่อมวลชน ยังมีอยู่อย่างจำกัดเมื่อไรที่ความคิดเห็นนั้นๆเปิดเผยให้เห็น “ความจริง” หรือกระทบกับศูนย์อำนาจก็มักจะถูกเซ็นเซอร์ วิกฤตทางวัฒนธรรมในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนยังไม่ได้เป็นเวทีที่เปิดให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง และประชาชนจำนวนมากก็หวาดกลัวกับผลที่จะเกิดขึ้นจากการพูดความจริง

4. ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสื่อมวลชน

วิกฤตในข้อนี้มีรากฐานยาวนานมาจากแนวคิด “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของวัฒนธรรมไทย” นโยบายของรัฐได้เน้นการผสมกลมกลืนของวัฒนธรรมย่อยต่างๆ ในดินแดนสยามให้เข้าสู่วัฒนธรรมไทย มากกว่าการให้สิทธิแก่ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและสื่อมวลชนส่วนมากก็สนองตอบนโยบายในแนวนี้ตลอดมา

แท้ที่จริงแล้ว ปัญหาเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมอาจจะอุปมาได้กับความหวงใยในเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพของนักสิ่งแวดล้อม ในทางสังคมความหลากหลายทางวัฒนธรรมขององค์ประกอบทั้งหมดในสังคมไทยก็เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญ และความงามของวัฒนธรรม ประการสำคัญ “ความเป็นไทย” หรือ “อารยธรรมไทย” จะอยู่รอดได้ก็ด้วยการยอมรับในความแตกต่างของชาติพันธุ์ ภาษา ขนบธรรมเนียมและวิถีชีวิตของคนกลุ่มต่าง ๆ ตลอดจนการส่งเสริมให้มีความหลากหลายอย่างสร้างสรรค์ในการอยู่ร่วมกันในสังคมใหญ่

ฝ่ายที่เห็นว่าระบบสื่อสารมวลชน ยังไม่ได้มีส่วนในการส่งเสริมให้มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ ได้ชี้ให้เห็นว่าการดึงให้สมาชิกทุกคนเข้าสู่วัฒนธรรมของสังคมบริโภค

นิยม โดยไม่เปิดให้มีทางเลือกอื่นๆ นั้นจะก่อให้เกิดความแปลกแยก และไม่ภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง การขาดความเข้าใจในปัญหาที่มีความละเอียดอ่อนเช่นนี้ ได้นำมาซึ่งวิกฤตในการปรับตัวเข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยของชุมชนชนบท คนด้อยโอกาสและคนกลุ่มน้อยต่าง ๆ ดังที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตราพร ธรรมสารสุนทร (2537) ได้ศึกษาค่านิยมและทัศนคติทางเพศที่ปรากฏในนิตยสารผู้หญิงจำนวน 3 ชื่อเรื่อง ได้แก่ นิตยสารขวัญเรือน นิตยสารดิฉัน นิตยสารซีดี ไลฟ์ พบว่า เนื้อหาภายในนิตยสารแต่ละชื่อฉบับจะมีค่านิยมและทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน โดยเนื้อหาในนิตยสารขวัญเรือนจะนำเสนอค่านิยมและทัศนคติต่อบทบาทสตรีมากที่สุด นิตยสารดิฉันจะเสนอค่านิยมและทัศนคติต่อพฤติกรรมผู้หญิงมากที่สุด ส่วนนิตยสารซีดี ไลฟ์จะเสนอค่านิยมและทัศนคติต่อปัญหาสตรีมากที่สุด

วัฒน์ ภูวทิศ (2538) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์บทบาทหนังสือพิมพ์ในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ ซึ่งแบ่งเวลาเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนประกาศปีรณรงค์วัฒนธรรมไทย และช่วงหลังประกาศปีรณรงค์วัฒนธรรมไทย พบว่า บทบาทหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยต่อการนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมนั้น มีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณไม่มากนัก คือไม่ว่าจะมีการรณรงค์หรือไม่มีการรณรงค์ จำนวนการนำเสนอเนื้อหาทางวัฒนธรรมไทยก็ไม่แตกต่างกัน ซึ่งบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมไทยจะเป็นในรูปการแจ้งข่าวสารมากที่สุด สำหรับขอบข่ายเนื้อหาทางวัฒนธรรมไทยที่นำเสนอส่วนใหญ่ คือ ศิลปกรรมและภาษาไทย รองลงมาได้แก่ ขอบข่ายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ค่านิยมจริยธรรมและคุณธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญา การพัฒนาและการท่องเที่ยว ตามลำดับ

บาหยัน อิมสำราญ (2539) ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการเรียนรู้เรื่องการดูแลรักษาสุขภาพ ซึ่งศึกษาอิทธิพลเฉพาะนิตยสารหมอชาวบ้านที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเอง โดยสำรวจสมาชิกนิตยสารหมอชาวบ้านด้วยแบบสอบถาม จำนวน 740 ชุด พบว่า นิตยสารหมอชาวบ้านมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเอง

ฉัตรกุล ทองเกตู (2539) ได้วิเคราะห์เชิงเนื้อหาวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย ปี พ.ศ. 2535 โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาในภาพยนตร์ไทยวัยรุ่น จำนวน 9 เรื่อง พบว่า เนื้อหาวัฒนธรรมวัยรุ่นมี 2 มุมมองคือ 1. วัฒนธรรมเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น ในด้านการเรียน ด้านการเที่ยวเตร่กับเพื่อน ด้านความรัก และด้านชีวิตครอบครัวของวัยรุ่น 2. วัฒนธรรมเกี่ยวกับค่านิยมของวัยรุ่น ได้แก่ ค่านิยมด้านการแต่งกาย ด้านภาษา ด้านพฤติกรรมและด้านบริโภค

จินตวีร์ เกษมสุข (2539) ทศนคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการนำเสนอวัฒนธรรมอเมริกันในภาพยนตร์โฆษณา โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และจัดการสนทนากลุ่ม เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อผลกระทบของการนำเสนอวัฒนธรรมอเมริกัน พบว่า โฆษณามีผลต่อทัศนคติหรือพฤติกรรมของบุคคลได้ ถึงแม้ว่าโฆษณาจะมีการเผยแพร่ในช่วงเวลาหนึ่งก็ตาม แต่ต่อไปหากมีเรื่องอื่น ๆ ที่มีการนำเสนอในลักษณะใกล้เคียงกันออกเผยแพร่ตามมา ก็จะมีผลทำให้ผู้ชมบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งมักจะคล้อยตามและยอมรับในสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายและรวดเร็ว เกิดการคล้อยตามหรือเลียนแบบต่อไปได้

ธนิษฐ์ ตีรณานนท์ (2539) ไทยในกระแสโลกาภิวัตน์ : ศึกษากรณีผลของการสื่อสารต่อการบริโภคสินค้าและบริการของคนไทยในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม และจัดการสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือในการสำรวจ พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการพัฒนาของสื่อ ทำให้การบริโภคสินค้าและบริการของคนไทยเป็นแบบตะวันตกมากขึ้น เช่น การใช้ชีวิตในลักษณะของครอบครัวเดี่ยว การคำนึงถึงความเท่าเทียมทางสิทธิระหว่างเพศชายและเพศหญิง ความเชื่อในเรื่องของวัตถุนิยมมากกว่าความดีงาม เป็นต้น

อภิชาติ พุกสวัสดิ์ (2540) การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ชื่อฉบับที่ได้รับรางวัลส่งเสริมความรู้ให้แก่เด็กและเยาวชน โดยการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ที่ได้รับรางวัลหนังสือพิมพ์ดีเด่นและรางวัลชมเชยจากคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (พ.ศ. 2525 - 2538) พบว่า หนังสือพิมพ์จะนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมความรู้ให้แก่เด็กและเยาวชน ในรูปแบบของข่าวมากที่สุด โดยจะมีเนื้อหาส่งเสริมความรู้ด้านการศึกษามากที่สุด รองลงมาจะเสนอเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์ ด้านอาชีพ ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านศิลปะ ด้านประเพณีและวัฒนธรรม ด้านศาสนา ศีลธรรมจรรยา ตามลำดับ

วรเชษฐ หอมจันทร์ (2540) ศึกษาการรับรู้ของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการชักจูงเยาวชนไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 401 คน พบว่า การเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ทุกประเภทของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นด้านการสร้างพฤติกรรม การเลียนแบบและจดจำจากสื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่องอยากลองขโมยของในห้างสรรพสินค้าเมื่ออ่านหนังสือมากที่สุด รองลงมา เยาวชนอยากลองเสพยาเสพติด และอยากแสดงความรักระหว่างหนุ่มสาวเมื่ออ่านหนังสือ

ชูลีพร เชนงศักดิ์โสภาคย์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อ การรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตก และการใช้ชีวิตแบบสังคมตะวันตกของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบจำแนกสัดส่วนตามพื้นที่ พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับสังคมตะวันตก กว่าร้อยละ 80 มีการรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตกในระดับสูง นอกจากนี้ ยังพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีแบบแผนการใช้ชีวิตแบบสังคมตะวันตกในระดับปานกลางอีกด้วย

การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับสังคมตะวันตกของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตกในระดับสูง ดังนั้น ยังมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับสังคมตะวันตกมาก ก็ยังมีการรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตกเพิ่มมากขึ้น ซึ่งตรงกับแนวคิดของ MC QUAIL (1994) ที่ว่าสื่อมวลชนเป็นแหล่งข้อมูลหลักที่ก่อให้เกิดความตระหนักรู้ เป็นตัวกำหนดคุณค่าของข้อมูล ภาพลักษณ์ และความคิดสำหรับประชาชน

นภวรรณ ตันติเวชกุล (2542) ได้ศึกษาอิทธิพลของโฆษณาทางโทรทัศน์ตามแนวทฤษฎีการอบรมบ่มนิสัยทางวัฒนธรรมต่อเยาวชนในสถานศึกษา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย 2 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์เนื้อหาของโฆษณาทางโทรทัศน์ เพื่อค้นหาแนวคิดเชิงบริโภคนิยมทั้งสิ้น 6 หมวดสินค้าที่ออกอากาศระหว่างปี 2537 – 2541 จำนวน 1,935 ชิ้นงาน ขั้นตอนที่สองได้จัดการสนทนากลุ่มจำนวน 20 กลุ่ม ซึ่งมีตัวแทนนักเรียนจาก 5 โรงเรียนจากภาคต่าง ๆ จำนวน 121 คน พบว่า โฆษณาทางโทรทัศน์มีอิทธิพลในการอบรมบ่มนิสัยทางวัฒนธรรมด้วยการนำเสนอแนวคิดและค่านิยมเชิงการบริโภคนิยม เนื่องจากผู้ชมโฆษณาโทรทัศน์มากมักจะอธิบายสิ่งต่าง ๆ ด้วยภาษาที่คล้ายคลึงภาษาในโฆษณาทางโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชมโฆษณาโทรทัศน์จะมีแนวคิดหรือค่านิยมเชิงการบริโภคนิยมบางประการที่คล้ายคลึงกับแนวคิดจากโฆษณาทางโทรทัศน์ อาทิ ค่า

นิยมเกี่ยวกับการมีผิวขาวของผู้หญิง ค่านิยมเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ค่านิยมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์เพื่อสร้างมิตรภาพ เป็นต้น

ชัชชฎา จักรานุกูล (2542) การวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อการสร้างสรรคงานโฆษณาในนิตยสารสำหรับวัยรุ่นไทย โดยการวิเคราะห์เนื้อหาโฆษณาในนิตยสารเธอกับฉัน และนิตยสารแองเจิ้ล ในปี พ.ศ. 2539 พบว่า ประเภทสินค้าที่ใช้สื่อสารการโฆษณาทางสื่อ นิตยสารมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มสินค้าประเภทเสื้อผ้า และของใช้เบ็ดเตล็ดส่วนตัว เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญต่อเรื่องการแต่งกาย เพื่อให้ทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนฝูง

ข้อสันนิษฐาน

1. นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท มีจุดกำเนิดและพัฒนาการที่แตกต่างกัน
2. นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท มีรูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเหมือนกัน เนื่องจากมีกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียวกัน
3. เนื้อหาในนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้สะท้อนค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติมากกว่าค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ

นิยามศัพท์

พัฒนาการ หมายถึง กำเนิด นโยบาย การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในด้านเนื้อหา รูปเล่มตั้งแต่เริ่มต้น จนมาถึงปัจจุบัน

นิตยสารวัยรุ่น หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีปกอ่อน ระบุกำหนดออกที่แน่นอน ประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้และความบันเทิง ในที่นี้คือนิตยสารเธอกับฉัน (เป็นนิตยสารรายปักษ์) นิตยสารเดอะบอย (เป็นนิตยสารรายปักษ์) และนิตยสารฮาร์ท (เป็นนิตยสารรายเดือน) มีเนื้อหาหลากหลายที่มุ่งให้ความบันเทิง ผลิตขึ้นโดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ วัยรุ่นอายุระหว่าง 15 - 25 ปี

โฆษณาเชิงพาณิชย์ หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาและภาพ ที่แสดงถึงสินค้าและบริการที่ต้องการจะขายโดยตรง

โฆษณาแฝง หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาและภาพ ซึ่งใช้ดาราและนักร้องเป็นผู้นำเสนอถึงสินค้านั้น ๆ สอดแทรกอยู่ในคอลัมน์ต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำ สร้างภาพลักษณ์ และขายสินค้าและบริการ อาทิ ดาราและนักร้องให้สัมภาษณ์ว่าใช้โฟมล้างหน้าชนิดนี้แล้วทำให้หน้าใส เป็นต้น

รูปแบบในการนำเสนอ หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาในรูปของ สรุปราย คอลัมน์ประจำสารคดี บันเทิงคดี ปกิณกะ เกม แพชั่นและภาพ

สรุปราย หมายถึง เนื้อหาที่นำเสนอถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว มาย่อให้สั้นกระชับรัดกุม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร เพื่อสะดวกในการอ่าน โดยมีภาพประกอบเหตุการณ์ที่น่าเสนอด้วย

คอลัมน์ประจำ หมายถึง เนื้อหาที่นำเสนอในตำแหน่ง และหน้าประจำ มีหัวคอลัมน์ประจำ มีการจำกัดเนื้อที่เฉพาะ มักจะมีการลงชื่อผู้เขียน หรือนามปากกา และมีภาพประกอบในคอลัมน์ด้วย

สารคดี หมายถึง เนื้อหาที่เป็นความเรียง หรือร้อยกรองที่เสนอเนื้อหาที่เป็นจริงเชิงให้สาระความรู้ ข้อเท็จจริง มีวิธีการเขียนด้วยความปราณีตละเอียดละออและสามารถสร้างอารมณ์ให้ผู้อ่านเพลิดเพลิน รวมทั้งจะการนำภาพวาด ภาพเขียน ภาพถ่าย มาใช้เป็นส่วนประกอบการนำเสนอให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น

บันเทิงคดี หมายถึง งานเขียนที่แต่งขึ้นเพื่อความเพลิดเพลิน มุ่งความบันเทิงเป็นหลัก ความรู้เป็นสิ่งสำคัญรองลงมา อาจมีประจําในนิยายสารและลงพิมพ์ต่อเนื่องกันไปหลายตอนจบ หรือจบในแต่ละฉบับก็ได้ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล

ปกิณกะ หมายถึง คอลัมน์ทั่วไป เช่นเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ งานประดิษฐ์ งานฝีมือ การทำอาหาร จัดดอกไม้ จดหมายจากผู้อ่าน และอื่น ๆ ซึ่งมีภาพประกอบในเรื่องด้วย

เกม หมายถึง เนื้อหาที่ส่งเสริมความคิดให้ผู้อ่านใช้เล่นสนุกได้ เช่น ปริศนาอักษรไขว้ เป็นต้น

แฟชั่น หมายถึง เนื้อหาที่เกี่ยวกับเสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องสำอางค์ น้ำหอม รองเท้า กระเป๋า การทำผม เครื่องประดับ ฯลฯ โดยจะมีภาพประกอบเนื้อหา

ภาพ หมายถึง การนำเสนอด้วยรูปภาพของดารานักร้องวัยรุ่น และบุคคลที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมนอยู่ในขณะนั้น เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการนำเสนอเนื้อหา

ลักษณะของเนื้อหา หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาที่ประกอบด้วยข้อความและรูปภาพ ซึ่งสามารถจำแนกออกตามประโยชน์ที่ผู้อ่านได้รับดังนี้

1. **แนวคิดการดำเนินชีวิต** หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่นำเสนอ โดยมีการสอดแทรกแง่คิด ที่เป็นประโยชน์ที่ผู้อ่านควรนำไปคิดหรือปฏิบัติตาม ซึ่งจะมีอยู่ในบทสัมภาษณ์ผู้ดารานักร้องที่ประสบความสำเร็จ ทั้งการทำงาน และการเรียน
2. **ด้านเพลงและดนตรี** หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการเพลงและดนตรี ซึ่งมีอยู่ในบทความหรือบทสัมภาษณ์ นักร้อง นักดนตรี บุคคลในวงการทั้งในและต่างประเทศ
3. **ด้านละครและภาพยนตร์** หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับเบื้องหลังการจัดทำละครและภาพยนตร์ ความเคลื่อนไหวภายในวงการศิลปินนักแสดงทั้งในและต่างประเทศ
4. **ด้านแฟชั่น** หมายถึง ลักษณะที่นำเสนอด้วยภาพมากกว่าข้อความ ซึ่งจะ เป็นภาพของดารานักร้องหรือบุคคลที่มีชื่อเสียง ที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้ารูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งเนื้อหาที่เกี่ยวกับความสวยงามในด้านต่างๆ เช่น เสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องสำอาง น้ำหอม รองเท้า กระเป๋า การทำผม เครื่องประดับ ฯลฯ

5. **ด้านประวัติศาสตร์** หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับบุคคล วัตถุ หรือสถานที่ ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์
6. **ด้านการท่องเที่ยว** หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการแนะนำสถานที่ใหม่ ๆ ให้รู้จักเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อน หรือหาความบันเทิง
7. **ด้านบุคคล** หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับดารา นักร้องและบุคคลที่มีชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของประวัติ ความเป็นมาก่อนเข้ามาสู่ออาชีพในปัจจุบัน บุคลิกลักษณะ ความชอบ ความคิดเห็นในด้านต่างๆ รวมไปถึงงานอดิเรกที่ชื่นชอบ
8. **ด้านงานเขียนจากกองบรรณาธิการ และบุคคลภายนอก** หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่น่าสนใจด้วยร้อยกรอง เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี เป็นต้น ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึก รัก เศร้า โกรธ สนุก เพื่อดเพลิน ฯลฯ
9. **ด้านกีฬาและสุขภาพ** หมายถึง หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับกีฬาประเภทต่างๆ และการส่งเสริมให้คนหันมาสนใจเล่นกีฬา รวมถึงการดูแลรักษาสุขภาพ
10. **ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์** หมายถึง ลักษณะเนื้อหาที่น่าสนใจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า หรือเพื่อให้ผู้อ่านรู้จักสินค้าชนิดนั้นๆ รวมไปถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่จะนำเสนอในรูปแบบของสรุปข่าวและภาพ ในเชิงลักษณะโฆษณาแฝง

ค่านิยมทางสังคม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจ และเป็นแรงจูงใจให้เกิดการประพฤติกรรม การปฏิบัติตามสิ่งที่ตนต้องการ หรือสิ่งที่เห็นว่าควรทำ ซึ่งสะท้อนออกมาจากเนื้อหาและภาพที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น แบ่งได้ดังนี้

1. **ค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ** หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและปลูกฝังให้วัยรุ่นประพฤติ ปฏิบัติไปในทางที่เหมาะสม แบ่งออกดังนี้

1.1 ค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและปลูกฝังให้วัยรุ่นเกิดการพึ่งตนเอง เคารพตนเอง เชื้อมั่นในความสามารถของตนเองแทนการคิดพึ่งผู้อื่น กล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีความเพียรพยายามทั้งด้านการศึกษา และการทำงาน ประกอบอาชีพ สุจริตอย่างกระตือรือร้น ตั้งใจจริง มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร ขวนขวายหาความรู้ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

1.2 ค่านิยมการประหยัด หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะชักชวนและส่งเสริมในเรื่องการรู้จักการใช้ รู้จักออมทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากรทั้งส่วนตนและสังคม ตามความจำเป็น ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่ามากที่สุด การมีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย มีความพอดีในการบริโภค ไม่ทำการใดที่เกินความสามารถ คำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจ คิดก่อนจ่าย ใช้เท่าที่จำเป็น ไม่ใช่จ่ายสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย

1.3 ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังการควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม มีความตรงต่อเวลา รู้จักสิทธิและหน้าที่ ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดีเพื่อความสุขในชีวิตของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

1.4 ค่านิยมการปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและปลูกฝังให้วัยรุ่นตั้งอยู่ในความดีงามและหลักธรรมของศาสนา เช่น การทำประโยชน์ให้แก่สังคม ละเว้นสิ่งเสพติด เคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ เป็นต้น

1.5 ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลัทธิ และวัฒนธรรมไทย หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและปลูกฝังให้วัยรุ่นเกิดความรัก เกิดทุนในชาติ

ศาสนา กษัตริย์ ป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภาคภูมิใจในความเป็นไทยและนิยมไทย ถ้ายทอดและปลูกฝังเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

2. ค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติ หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้วัยรุ่นประพฤติ ปฏิบัติไปในทางที่ไม่เหมาะสม แบ่งออกดังนี้

2.1 ค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและสร้างตัวอย่างให้วัยรุ่นเกิดความนิยม และใช้สินค้าต่างประเทศ

2.2 ค่านิยมความรักในวัยเรียน หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจ ให้วัยรุ่นเกิดความต้องการมีความรักกับเพื่อนต่างเพศ ในวัยเรียน

2.3 ค่านิยมความฟุ่มเฟือย หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและสร้างแนวโน้มให้วัยรุ่น ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย ทำการใด ๆ เกินอายุ ความสามารถ ฐานะและเศรษฐกิจ

2.4 ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและปลูกเร้าให้วัยรุ่นนิยมไปเที่ยวยังสถานบันเทิงในยามค่ำคืน เช่น ผับ ดิสโก้เทค เป็นต้น

2.5 ค่านิยมตะวันตก หมายถึง เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้วัยรุ่นเกิดความนิยมในแนวการดำเนินชีวิต และวัฒนธรรมตะวันตก

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยมีกรอบการวิจัยนิตยสารวัยรุ่น 3 ฉบับคือ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ดังนี้

1. พัฒนาการของนิตยสาร

1.1 ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา

- ความหนา
- ลักษณะการเข้าเล่ม
- ลักษณะของปกหน้า/ปกหลัง
- ขนาด
- การใช้สี

1.2 ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน
- โฆษณา แบ่งเป็นโฆษณาเชิงพาณิชย์ กับโฆษณาแฝง
- การใช้ภาพประกอบ

2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสาร

- 2.1 สรุปรข่าว
- 2.2 คอลัมน์ประจำ
- 2.3 สารคดี
- 2.4 บันเทิงคดี
- 2.5 ปกิณกะ
- 2.6 เกม
- 2.7 แฟชั่น
- 2.8 ภาพ

3. ลักษณะเนื้อหาของนิตยสาร

- 3.1 แนวคิดการดำเนินชีวิต
- 3.2 ด้านเพลงและดนตรี
- 3.3 ด้านละครและภาพยนตร์
- 3.4 ด้านแฟชั่น
- 3.5 ด้านประวัติศาสตร์
- 3.6 ด้านการท่องเที่ยว
- 3.7 ด้านบุคคล
- 3.8 ด้านงานเขียน

3.9 ด้านงานเขียน

3.10 ด้านกีฬาและสุขภาพ

3.11 ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์

4. การจัดทำนิตยสาร

4.1 การจัดทำปก

4.2 การจัดทำสารบัญ

4.3 การจัดทำเนื้อหาภายในเล่ม

4.4 การเลือกใช้ภาพประกอบ

5. ค่านิยมที่ปรากฏในเนื้อหา นิตยสาร

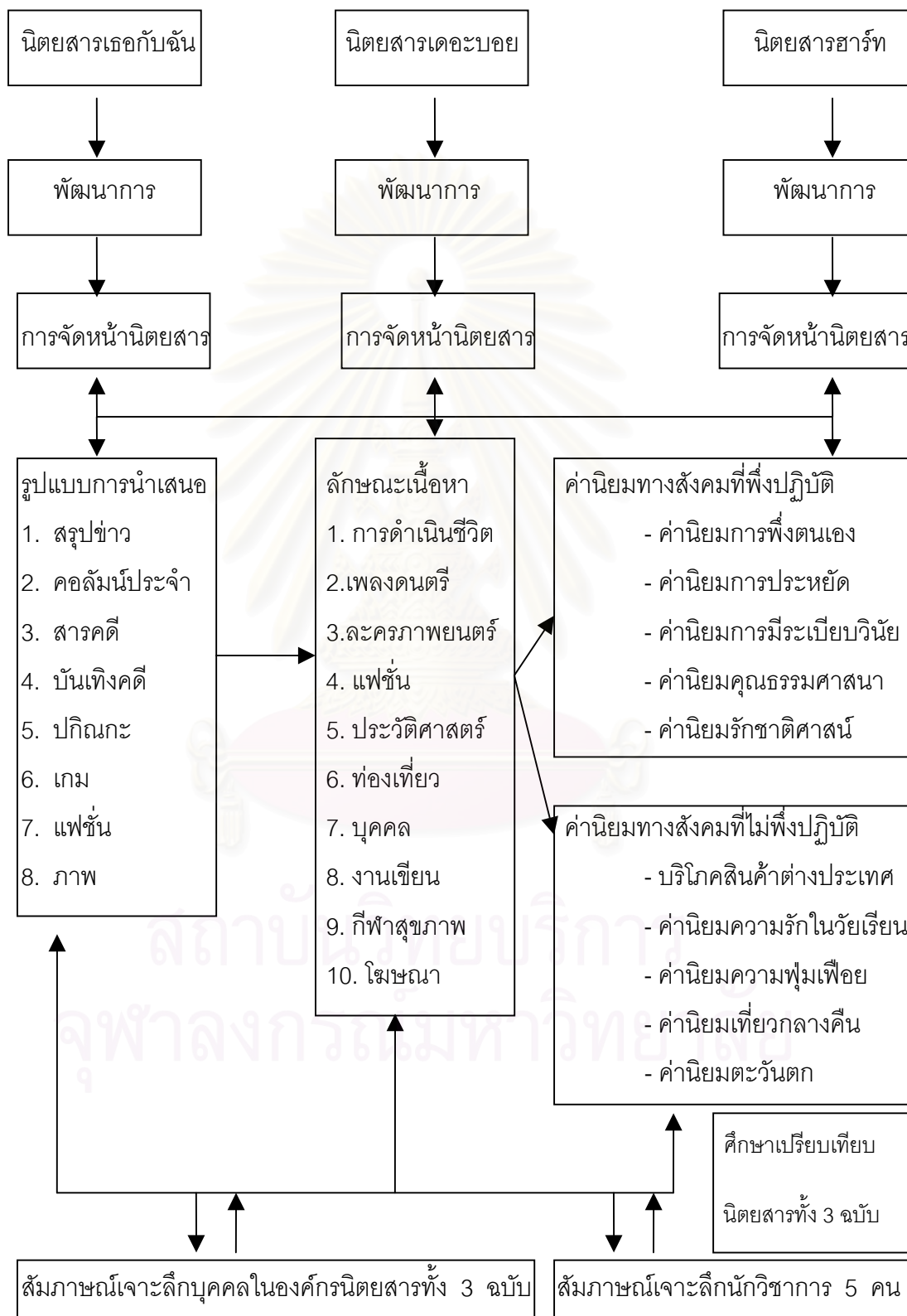
5.1 ค่านิยมที่พึงปฏิบัติ

- ค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ
- ค่านิยมการประหยัด
- ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย
- ค่านิยมการปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา
- ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย

5.2 ค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติ

- ค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ
- ค่านิยมความรักในวัยเรียน
- ค่านิยมความฟุ่มเฟือย
- ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน
- ค่านิยมตะวันตก

กรอบแนวคิด
การศึกษาเนื้อหา และการสะท้อนค่านิยมในนิตยสารวัยรุ่น 3 ฉบับ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “เนื้อหา และการสะท้อนค่านิยมในนิตยสารวัยรุ่น” ครั้งนี้ จะศึกษา นิตยสาร 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท เพื่อ ทราบถึงพัฒนาการด้านเนื้อหาตั้งแต่เริ่มตีพิมพ์ฉบับแรกจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์รูปแบบและ ลักษณะในการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น ลักษณะการจัดหน้านิตยสาร รวมทั้งค่านิยมที่ สะท้อนจากเนื้อหาในนิตยสารไปสู่ผู้อ่าน โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาภายในนิตยสาร ประกอบกับ การสัมภาษณ์เจาะลึกนักวิชาการ และผู้จัดทำนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษา “เนื้อหา และการสะท้อนค่านิยมในนิตยสารวัยรุ่น” จะมุ่งศึกษาเฉพาะนิตยสาร 3 ฉบับ คือ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษา ออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ศึกษาพัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ตั้งแต่ ฉบับแรกที่ได้รับการตีพิมพ์จนมาถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับของเดือนธันวาคม 2542) โดยแบ่งช่วงการ ศึกษาตามการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการของนิตยสาร

2. ศึกษารูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเนื้อหาของ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสาร เดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทว่ามีการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบและลักษณะใดบ้าง การจัดหน้า ของนิตยสารเป็นอย่างไร รวมทั้งวิเคราะห์ค่านิยมทางสังคมที่สะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสารตั้ง แต่ฉบับแรกเดือนมกราคม พ.ศ. 2542 ถึงฉบับหลังเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542

3. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) บุคคลสำคัญในการผลิต และจัดทำ เนื้อหาภายในนิตยสาร เพื่อทราบถึงนโยบาย รูปแบบและการนำเสนอเนื้อหา การจัดหน้า

นิตยสาร และค่านิยมที่สะท้อนอยู่ในเนื้อหาที่น่าสนใจ รวมทั้งสัมภาษณ์นักวิชาการจำนวน 14 คน ถึงลักษณะเนื้อหาที่เหมาะสมต่อวัยรุ่น

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

1. แหล่งข้อมูลในการวิจัยสำหรับส่วนแรกคือ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ตั้งแต่ฉบับแรกที่ได้รับการตีพิมพ์จนมาถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับของเดือน ธันวาคม 2542) ซึ่งจะแบ่งช่วงการศึกษาตามการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการของนิตยสาร

2. แหล่งข้อมูลในการวิจัยสำหรับส่วนที่สองคือ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ตั้งแต่ฉบับแรกของเดือนมกราคม พ.ศ. 2542 ถึง ฉบับหลังของเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 โดยผู้วิจัยต้องการศึกษารูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเนื้อหา การจัดทำหน้า นิตยสาร และค่านิยมที่สะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสารสำหรับวัยรุ่น ดังนี้ นิตยสารเธอกับฉัน จำนวน 24 ฉบับ นิตยสารเดอะบอย จำนวน 24 ฉบับ และนิตยสารฮาร์ท จำนวน 12 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 60 ฉบับ

เหตุผลที่เลือกนิตยสารสำหรับวัยรุ่นทั้ง 3 ฉบับดังกล่าว เพราะนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับมี ลักษณะเนื้อหาที่ใกล้เคียงกัน มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน รวมทั้งเป็นนิตยสารที่วัยรุ่นให้ความนิยม โดยได้รับรางวัลนิตยสารที่วัยรุ่นชื่นชอบจากรายการวิทยุเรดิโอโหวต

3. แหล่งข้อมูลในการวิจัยสำหรับส่วนที่สามคือ การสัมภาษณ์เจาะลึกบุคคลในองค์กร นิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ฉบับละ 3 คน จำนวน 9 คน รวมทั้งนักวิชาการอีกจำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 14 คน มีดังนี้

1. นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง

ตำแหน่ง บรรณาธิการบริหารนิตยสารเธอกับฉัน

2. นางสุกัญญา จันทร์กระจ่าง

ตำแหน่ง หัวหน้ากองบรรณาธิการนิตยสารเธอกับฉัน

3. นายศุภฤกษ์ สมรมิตร

ตำแหน่ง คอมพิวเตอร์กราฟฟิก นิตยสารเธอกับฉัน

4. นางอุบลวรรณ ธนโชติกุลศักดิ์

ตำแหน่ง บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นิตยสารเดอะบอย

5. นายภาณุเดช ชัยตรกุล ณ อยุธยา

ตำแหน่ง บรรณาธิการบริหาร นิตยสารเดอะบอย

6. นางงามเลิศ ปัญญา

ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม นิตยสารเดอะบอย

7. นายวิชัย เหล่าพัฒนา

ตำแหน่ง บรรณาธิการ นิตยสารฮาร์ท

8. นางสาวณัฐชยา เลิศสำราญ

ตำแหน่ง หัวหน้ากองบรรณาธิการ นิตยสารฮาร์ท

9. นายเอกภพ อันตระกุล

ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายคอมพิวเตอร์กราฟฟิก นิตยสารฮาร์ท

10. นายมานพ แยมอุทัย

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

11. ดร.วิลาสินี พิพิธกุล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12. นางชัมัยภร แสงกระจ่าง

ตำแหน่ง นักเขียนหนังสือ เคยได้รับรางวัลดีเด่นและชมเชยประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็ก
ก่อนวัยรุ่น จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ

13. นายกิตติ สมานไทย

ตำแหน่ง รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชน
แห่งชาติ และคณะกรรมการตัดสินวารสารดีเด่นสำหรับเยาวชน

14. นางศิริพร จิรัปปภา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์สารนิเทศ หอสมุดแห่งชาติ
และคณะกรรมการตัดสินวารสารดีเด่นสำหรับเยาวชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจาก 2 แหล่ง ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลประเภทเอกสารโดยค้นคว้าจาก

1.1 งานวิจัยต่างๆ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ จากห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์
คณะครุศาสตร์ และสถาบันวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท จากหอสมุดแห่งชาติ
ตั้งแต่ ฉบับแรกที่ตีพิมพ์ ถึง ฉบับที่ผลิตเดือนธันวาคม 2542

2. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคลเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview) บุคคลสำคัญ
ในการผลิตและจัดทำเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น เป็นจำนวน 9 คน และนักวิชาการอีก 5 คน
รวมทั้งสิ้นจำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็นเนื้อหาในนิตยสาร และบุคคลผู้ผลิตและจัดทำเนื้อหาในนิตยสาร รวมทั้งนักวิชาการนั้น ผู้วิจัยจึงใช้เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารเอกกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท จะใช้แบบบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหาลงในตารางลงรหัส (Coding sheet) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยแยกเป็นประเภทดังนี้

1.1 ตารางบันทึกรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น โดยจะพิจารณาเนื้อหาภายในนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ ว่ามีรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาในรูปของสรุปข่าว คอลัมน์ประจำ สารคดี บันเทิงคดี ปกิณกะ เกม แฟชั่น และภาพ

1.2 ตารางบันทึกลักษณะเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น โดยจะพิจารณาเนื้อหาภายในนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ ว่ามีลักษณะเนื้อหาในด้านแนวคิดการดำเนินชีวิต ด้านเพลงและดนตรี ด้านละครและภาพยนตร์ ด้านแฟชั่น ด้านประวัติศาสตร์ ด้านการท่องเที่ยว ด้านบุคคล ด้านงานเขียน ด้านกีฬาและสุขภาพ ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์

1.3 ตารางบันทึกค่านิยมทางสังคมที่ปรากฏในเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 3 ชื่อฉบับ โดยจะแบ่งเป็น 1. ค่านิยมที่พึงปฏิบัติ และ 2. ค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติ สำหรับค่านิยมที่พึงปฏิบัติ จะแบ่งออกเป็น ค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ ค่านิยมการประหยัด ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย ค่านิยมการปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย ส่วนค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติ แบ่งเป็น ค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ ค่านิยมความรักในวัยเรียน ค่านิยมความฟุ่มเฟือย ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน และค่านิยมตะวันตก

สำหรับเนื้อหา 1 เรื่อง ผู้วิจัยจะลงรหัสตามจำนวนที่มีลักษณะเนื้อหา และค่านิยมทางสังคมตามที่ปรากฏ ดังนั้น เนื้อหา 1 เรื่อง อาจมีลักษณะเนื้อหา และค่านิยมทางสังคมมากกว่า 1 อย่าง

2. การสัมภาษณ์เจาะลึกบุคคลต่าง ๆ โดยมีแนวคำถามดังนี้

2.1 สัมภาษณ์ผู้ผลิตและผู้จัดทำนิตยสาร

1. นิตยสารเริ่มผลิตเมื่อใด
2. นโยบายของนิตยสาร
3. กลุ่มเป้าหมาย
4. ช่องทางการจัดจำหน่าย
5. นิตยสารมียอดการจำหน่ายเท่าไร มีกำไรและขาดทุนอย่างไร
6. นิตยสารที่เป็นคู่แข่ง
7. การนำเสนอเนื้อหาในนิตยสารนั้น มีการแบ่งสัดส่วนของเนื้อหาสารกับบันเทิงอย่างไร เหตุใดจึงแบ่งเช่นนั้น
8. เนื้อหาภายในจะเน้นการนำเสนอด้านใดบ้าง
9. นิตยสารจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบและลักษณะใดบ้าง
10. กลยุทธ์การจัดทำนิตยสารให้ครองความนิยมในกลุ่มวัยรุ่น
11. ทราบได้อย่างไรว่าผู้อ่านต้องการอะไร
12. ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อองค์กรมากน้อยแค่ไหน และมีวิธีการแก้ไขอย่างไร
13. ท่านคิดว่านิตยสารของท่านมีประโยชน์หรือให้อะไรกับวัยรุ่นบ้าง
14. ท่านคิดว่าเนื้อหาในนิตยสารท่านเสนอค่านิยมใดให้กับวัยรุ่นบ้าง
15. ท่านคิดว่าค่านิยมดังกล่าวจะส่งผลอย่างไรกับวัยรุ่น
16. แนวโน้มของนิตยสารในอนาคต

2.2 สัมภาษณ์ผู้ออกแบบการจัดหน้านิตยสาร

1. นิตยสารมีหลักการจัดหน้าอย่างไร และการจัดหน้าแบบใดที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนิตยสาร
2. หลักการใช้ภาพประกอบเนื้อเรื่อง
3. หลักการในการใช้ เส้น สี และภาพจัดหน้า
4. นโยบายในการนำเสนอภาพปก
5. การจัดหน้าเนื้อหาภายในเล่ม
6. ทราบได้อย่างไรว่าการจัดหน้าลักษณะไหนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่าน

7. แนวโน้มการจัดหน้านิตยสารในอนาคต

2.3 สัมภาษณ์นักวิชาการ

1. ประโยชน์ของนิตยสารที่มีให้กับวัยรุ่น
2. โทษของนิตยสารที่มีต่อวัยรุ่น
3. นิตยสารควรนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบ และลักษณะใด
4. เมื่อเปรียบเทียบนิตยสารกับสื่ออื่นๆ อิทธิพลของนิตยสารจะมีผลต่อวัยรุ่นมากน้อยแค่ไหน
5. เนื้อหาของนิตยสารที่นำเสนอออกมา มักจะแฝงไปด้วยลักษณะของความเชื่อ แนวคิดและลักษณะของค่านิยม ซึ่งจะมีทั้งค่านิยมในเชิงบวกและเชิงลบ คิดว่าสำหรับเด็กวัยรุ่น สื่ออย่างนิตยสารควรจะเสนอค่านิยมอะไรให้กับเด็กวัยรุ่น
6. การนำเสนอเนื้อหาที่แฝงค่านิยมที่ดีนั้น สื่อควรทำเช่นไรในขณะที่ยังคงโครงสร้างของสังคม นโยบายของนิตยสาร และผู้ลงทุนยังคงมีอิทธิพลในการกำหนดลักษณะของเนื้อหา
7. มีแนวทางปรับปรุงและแก้ไขตัวของสื่อหรือผู้ส่งสารอย่างไรบ้าง
8. ถ้านิตยสารยังนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเดิม จะมีผลต่อเยาวชนไทยอย่างไร

ข้อจำกัดของการวิจัย

การศึกษาพัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ตั้งแตฉบับแรกที่ได้รับการตีพิมพ์นั้น เมื่อค้นหาจากหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดสถาบันต่างๆ และบริษัทผู้ผลิตนิตยสารแล้ว พบว่ามีนิตยสารบางฉบับที่ผลิตในช่วงแรกๆที่ไม่มีอยู่แล้ว ผู้วิจัยจึงพยายามตรวจสอบจากเอกสารอื่นๆ รวมทั้งสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ผลิตนิตยสาร เพื่อหาข้อเท็จจริงเท่าที่จะสามารถทำได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาถึงกำเนิด พัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ตั้งแต่ฉบับแรกที่ได้รับการตีพิมพ์จนมาถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับของเดือนธันวาคม 2542) โดยแบ่งช่วงการศึกษาดังนี้

1.1 นิตยสารเธอกับฉัน จะศึกษาตั้งแต่ พ.ศ. 2526 จนถึงปัจจุบัน โดยแบ่งช่วงการศึกษาตามการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการบริหารของนิตยสารเธอกับฉัน ออกเป็น 7 ช่วง โดยผู้ศึกษาแบ่งช่วงศึกษาดังนี้

ยุค	บรรณาธิการ	พ.ศ.
1	นายสถาพร เข็อมงคล	2526
2	นายสรศักดิ์ จุลมณี	2527
3	นายสยมพร บุตรนา	2528
4	นายพจน์ อานนท์	2531
5	นางสาวลาวัลย์ แสงอาทิตย์	2536
6	นายพิชัย สายท่อม	2538
7	นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง	2541 ถึง ปัจจุบัน

1.2 นิตยสารเดอะบอย จะศึกษาตั้งแต่ พ.ศ. 2532 จนถึงปัจจุบัน โดยมีนายภาณุเดช ฉัตรกุล ณ อยุธยา ดำรงตำแหน่งเป็นบรรณาธิการบริหาร

1.3 นิตยสารฮาร์ท จะศึกษาตั้งแต่ พ.ศ. 2539 จนถึงปัจจุบัน โดยมีนายพจน์ อานนท์ ดำรงตำแหน่งเป็นบรรณาธิการบริหาร

2. วิเคราะห์รูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเนื้อหา รวมถึงการจัดหน้าของนิตยสาร ตั้งแต่ฉบับแรกเดือนมกราคม พ.ศ. 2542 ถึงฉบับหลังเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 โดยวิเคราะห์นิตยสารเธอกับฉัน จำนวน 24 ฉบับ นิตยสารเดอะบอย จำนวน 24 ฉบับ และนิตยสารฮาร์ท จำนวน 12 ฉบับ ว่ามีรูปแบบและลักษณะการนำเสนอเนื้อหาอย่างไรบ้าง

3. วิเคราะห์ค่านิยมทางสังคมที่สะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสาร ตั้งแต่ฉบับแรกเดือนมกราคม พ.ศ. 2542 ถึงฉบับหลังเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 โดยวิเคราะห์นิตยสารเธอกับฉบับจำนวน 24 ฉบับ นิตยสารเดอะบอย จำนวน 24 ฉบับ และนิตยสารฮาร์ท จำนวน 12 ฉบับ ว่ามีค่านิยมทางสังคมอย่างไรบ้าง

การกำหนดหน่วยที่ใช้และสถิติในการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้ รายเรื่อง (Item) เป็นหน่วยวิเคราะห์

2. หน่วยในการระบุจำนวน (Unit of Enumeration) ในการศึกษาครั้งนี้หน่วยระบุจำนวนคือ ความถี่ (Frequency) โดยนับจำนวนเรื่องของเนื้อหาว่ามีรูปแบบ ลักษณะการนำเสนอ และค่านิยมที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ชื่อฉบับ โดยไม่คำนึงถึงความยาวของเนื้อหาที่แตกต่างกัน

3. สถิติที่จะนำมาใช้ในการคำนวณครั้งนี้ คือ ร้อยละ

การตรวจสอบข้อมูล

1. ข้อมูลประเภทเอกสาร งานวิจัย และบทความ ผู้ศึกษาใช้วิธีการตรวจสอบโดยเช็คข้อมูลประเภทเดียวกันจากแหล่งข้อมูลหลาย ๆ แห่ง เพื่อความถูกต้องของข้อมูล

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญทั้งในและนอกองค์กรนิตยสารเธอกับฉบับ นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ผู้ศึกษาใช้วิธีการตรวจสอบ โดยใช้คำถามเดียวกันตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้นั้นตรงกันหรือไม่ หากข้อมูลมีความขัดแย้งกัน ผู้ศึกษาใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเปรียบเทียบกับเอกสาร

3. สำนวนเนื้อหาจากนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ ที่ได้จากแผงจำหน่าย หอสมุดแห่งชาติ และกองบรรณาธิการของนิตยสาร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่นิตยสารแต่ละฉบับกำหนดไว้ รวมทั้งเปรียบเทียบกับข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของบุคคลในองค์กรว่าตรงกัน หรือขัดแย้งกัน เพื่อทราบถึงการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นจริง

การนำเสนอข้อมูล

1. การนำเสนอผลการศึกษาด้านพัฒนาการของนิตยสารและการจัดหน้านิตยสาร จะนำเสนอข้อมูลในลักษณะเชิงพรรณนา

2. การนำเสนอผลการวิจัยด้านรูปแบบ ลักษณะในการนำเสนอเนื้อหา รวมทั้งค่านิยมที่สะท้อนอยู่ในนิตยสาร จะนำเสนอข้อมูลในลักษณะตาราง และมีการนำเสนอเชิงพรรณนาประกอบด้วย

3. การนำเสนอบทสัมภาษณ์ผู้ผลิต และจัดทำนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ และการนำเสนอบทสัมภาษณ์นักวิชาการทั้ง 5 คน โดยวิธีการสรุปข้อความ และนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษา เนื้อหา และการสะท้อนค่านิยมในนิตยสารวัยรุ่น 3 ชื่อฉบับคือ นิตยสาร เธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

1. พัฒนาการของนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ
2. การจัดทำนิตยสาร
3. รูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเนื้อหา
4. ค่านิยมทางสังคมที่ปรากฏในนิตยสาร
5. การสัมภาษณ์ผู้ผลิต ผู้จัดทำนิตยสาร
6. การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการ

1. พัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

1. นิตยสารเธอกับฉัน

- เป็นนิตยสารรายปักษ์ (15วัน)
- ราคา 60 บาท
- รูปเล่ม เข้าเล่มไสกาว
- ขนาด 8.5 * 11.25 นิ้ว
- จำนวนหน้า 180 หน้า
- เจ้าของคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สำนักพิมพ์สรรพศาสตร์
- บรรณาธิการบริหาร ชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง
- บรรณาธิการ เสกสันต์ มิตรทอง
- หัวหน้ากองบรรณาธิการ สุกัญญา จันทร์กระจ่าง

วัตถุประสงค์ของนิตยสารเธอกับฉัน

1. เพื่อให้วัยรุ่นมีทางเลือก ในการได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตลอดจนสาระความรู้ เรื่องราวที่กำลังเป็นที่สนใจในขณะนั้น
2. เพื่อร่วมในการปลูกฝังสิ่งที่ดีให้กับเยาวชนของชาติ
3. เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด รวมทั้งเป็นเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ กับวัยรุ่นที่ได้ อ่านนิตยสารทุกคน

จากการศึกษาพัฒนาการครั้งนี้ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์การพัฒนาการของนิตยสารแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่ 1. ลักษณะด้านกายภาพ และ 2. ลักษณะด้านเนื้อหา โดยแบ่งยุคของนิตยสารตามการเปลี่ยนแปลงของบรรณาธิการบริหาร ซึ่งนิตยสารเธอกับฉันแบ่งออกเป็น 7 ยุค ตามการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการบริหาร 7 ท่าน ตามตารางที่ปรากฏดังนี้

ยุค	บรรณาธิการบริหาร	พ.ศ.
1	นายสถาพร เชื้อมงคล	2526
2	นายสรศักดิ์ จุลมณี	2527
3	นายสยมพร บุตรนา	2528
4	นายพจน์ อานนท์	2531
5	นางสาวลาวัลย์ แสงอาทิตย์	2536
6	นายพิชัย สายท่อม	2538
7	นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง	2541 ถึง ปัจจุบัน

รวมอายุของนิตยสารเธอกับฉันตั้งแต่เริ่มผลิตจนถึงปัจจุบันมีอายุ 16 ปี

ยุคที่ 1 บรรณาธิการบริหารชื่อ นายสถาพร เชื้อมงคล ปี พ.ศ. 2526

1. ลักษณะด้านกายภาพ
  - ราคา 10 บาท ต่อฉบับ
  - ความหนา 80 หน้า
  - ลักษณะการเข้าเล่ม เย็บแบบมุงหลังคา
  - ปกหน้า/ปกหลัง

ปกหน้าจะมีชื่อหัวนิตยสารเธอกับฉันทวางอยู่ทางด้านบนซ้ายมือ ได้ชื่อหัวนิตยสารจะมีสติโลแกนว่า Magazine for you & me หน้าปกจะใช้ภาพถ่ายดารานักร้องที่กำลังเป็นที่สนใจในขณะนั้น โดยหน้าปกของนิตยสารจะไม่มีโปรมาวางอยู่ให้เห็น

ปกหลังจะลงภาพถ่ายดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น

- ขนาด 7.5 x 10.25 นิ้ว

- การใช้สี

จะมีหน้าสีสีจำนวน 8 หน้า นอกเหนือจากนี้จะเป็นหน้าขาวดำทั้งสิ้น

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน

จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. แฟชั่น

2. สัมภาษณ์ดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น

3. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ อาทิ นิยาย เรื่องสั้น คอลัมน์

ประจำต่าง ๆ เช่น คอลัมน์ตอบจดหมายผู้อ่าน คอลัมน์ประกวดบทกวี (ผู้อ่านจะส่งเข้ามาประกวด) ซึ่งเนื้อหาในแต่ละส่วนจะนำเสนอในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

- โฆษณา

ยังไม่มีกรลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ แต่จะพบโฆษณาแฝงหากมีคณกลงโฆษณา โดยใช้วิธีให้นายแบบนางแบบใส่เสื้อผ้ายี่ห้อนั้น ๆ แล้วนำเสนอในส่วนของแฟชั่น

- การใช้ภาพประกอบ

ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดารานักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

ยุคที่ 2 บรรณาธิการบริหารชื่อ นายสมศักดิ์ จุลมณี ปี พ.ศ. 2527

1. ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา 15 บาท ต่อฉบับ

- ความหนา 91 หน้า

- ลักษณะการเข้าเล่ม แบบไสกาว

- ปกหน้า / ปกหลัง

ปกหน้าจะมีชื่อหัวนิตยสารเธอกับฉันทวางอยู่ทางด้านบนซ้ายมือ ซึ่งมีลักษณะอักษรแตกต่างจากยุคแรก ประกอบกับไม่มีสโลแกนวางใต้ชื่อหัวนิตยสาร หน้าปกยังคงใช้ภาพถ่ายดารานักร้องที่เป็นที่สนใจในขณะนั้น ไม่พบว่ามีโปรยวางไว้ที่หน้าปกให้เห็น

ปกหลัง จะลงภาพดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น

- ขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว

- การใช้สี

จะมีหน้าสีสีจำนวน 8 หน้า นอกเหนือจากนี้จะเป็นหน้าขาวดำทั้งสิ้น

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน

จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. แฟชั่น

2. สัมภาษณ์ดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น

3. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ อาทิ นิยาย เรื่องสั้น คอลัมน์

ประจำต่าง ๆ เช่น คอลัมน์ตอบจดหมายผู้อ่าน คอลัมน์ประกวดบทกวี (ผู้อ่านจะส่งเข้ามาประกวด) ซึ่งเนื้อหาในแต่ละส่วนจะนำเสนอในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

- โฆษณา

ยังไม่มีกรลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ แต่จะพบโฆษณาแฝงหากมีคนขอลงโฆษณา โดยใช้วิธีให้นายแบบนางแบบใส่เสื้อผ้ายี่ห้อนั้น ๆ แล้วนำเสนอในส่วนของแฟชั่น

- การใช้ภาพประกอบ

ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดารานักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

ยุคที่ 3 บรรณาธิการบริหารชื่อ นายสยมพร บุตรนา ปี พ.ศ. 2528 – 2530

1. ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา ช่วงปี พ.ศ. 2528 ราคา 18 บาทต่อฉบับ เมื่อปี พ.ศ. 2529 ได้ปรับราคาเป็น 20 บาทต่อฉบับ และได้เปลี่ยนราคาอีกครั้งในปี พ.ศ. 2530 เป็นราคา 25 บาทต่อฉบับ

- ความหนา ในปี พ.ศ. 2528 มีจำนวน 112 หน้า และได้เพิ่มหน้าในปี พ.ศ. 2529 มีจำนวน 128 หน้า

- ลักษณะการเข้าเล่ม แบบไสกาว

- ปกหน้า / ปกหลัง

ปกหน้า จะมีชื่อหัวนิตยสารเธอกับฉันทวางอยู่ทางด้านบนซ้ายมือ มีลักษณะตัวอักษรการใช้ภาพปกการจัดหน้าปกเหมือนกับหน้าปกในยุคที่ 2 คือ จะใช้ภาพถ่ายดารานักร้องที่เป็นที่สนใจในขณะนั้น ไม่พบว่ามีการวางไว้ที่หน้าปกให้เห็น

ปกหลัง เริ่มมีการซื้อเนื้อที่โฆษณาแต่กำหนดเนื้อที่ในการโฆษณาเพียงที่เดียวคือปกหลังนิตยสาร

- ขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว

- การใช้สี ช่วงปี 2528 – 2529 จะมีหน้า 4 สี จำนวน 6 หน้า ปี 2530 ได้เพิ่ม หน้า 4 สี เป็น 24 หน้า นอกเหนือจากนั้นจะเป็นหน้าขาวดำทั้งสิ้น

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน

จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. แพนชั่น

2. สัมภาษณ์ดารานักร้องที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น

3. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ อาทิ นิยาย เรื่องสั้น คอลัมน์ประจำต่าง ๆ เช่น คอลัมน์ตอบจดหมายผู้อ่าน คอลัมน์ประกวดบทกวี (ผู้อ่านจะส่งเข้ามาประกวด) ซึ่งเนื้อหาในแต่ละส่วนจะนำเสนอในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

ข้อสังเกตจะเพิ่มคอลัมน์ประเภทต่าง ๆ มากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น เคยนำเสนอคอลัมน์การแต่งผม พอเข้าสู่ปี 2528 ได้เพิ่มคอลัมน์การแต่งหน้าขึ้นมา

- โฆษณา จะมีลักษณะการโฆษณาเปลี่ยนไปจากเดิม ที่เคยเสนอโฆษณาแฝงเพียงอย่างเดียว ได้มีโฆษณาเชิงพาณิชย์เข้ามาด้วย จำนวน 1 หน้า คือ ปกหลังด้านนอก

- การใช้ภาพประกอบ

ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดารานักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่าง ๆ

ยุคที่ 4 บรรณาธิการบริหารชื่อ นายพจน์ อานนท์ ปี พ.ศ. 2531 – 2535

1. ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา ช่วงปี พ.ศ. 2531 – 2533 ราคา 25 บาทต่อฉบับ เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2534 – 2535 มีราคา 30 บาท

- ความหนา ในปี พ.ศ. 2531 – 2533 มีจำนวน 164 หน้า เมื่อปี พ.ศ. 2534 – 2535 มี 188 หน้า

- ลักษณะการเข้าเล่ม แบบไสกาว

- ปกหน้า / ปกหลัง

หน้าปกมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะอักษรของหัวนิตยสารให้ใหญ่ขึ้น มองเห็นได้ชัดเจนขึ้น ในปี พ.ศ. 2533 จะปรากฏสโลแกนใต้ชื่อหัวนิตยสารว่า Magazine for Modern Teenage ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2535 จะพบว่ามีการวางชื่อหัวนิตยสารใน 2 ลักษณะคือ วางไว้ทางด้านบน (TOP) หรือ วางเอาไว้ทางด้านล่าง (BOTTOM) ทั้งนี้ ยังคงใช้ภาพถ่ายดารานักแสดงและนักร้องที่เป็นที่สนใจในขณะนั้นขึ้นปกนิตยสาร และไม่พบว่ามีโปรยวางไว้ที่หน้าปกให้เห็น

ปกหลัง ได้รับการกำหนดให้ใช้เป็นเนื้อหาในการโฆษณาเชิงพาณิชย์ทั้งด้านในและด้านนอกของปกหลังนิตยสาร

- ขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว

- การใช้สี ในปี พ.ศ. 2531 ยุคนี้ถือเป็นยุคแรกที่มีการใช้หน้าสองสี ซึ่งจะพบอยู่ในคอลัมน์ต่าง ๆ นอกเหนือจากการใช้หน้าสีและหน้าขาวดำแล้ว

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน

จะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. แฟชั่น

2. สัมภาษณ์ดารานักแสดงที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น

3. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ อาทิ นิยาย เรื่องสั้น คอลัมน์ประจำต่าง ๆ เช่น คอลัมน์ตอบจดหมายผู้อ่าน คอลัมน์ประกวดบทกวี ปกิณกะ เป็นต้น

4. คอลัมน์เกี่ยวกับดารานักแสดงต่างประเทศที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้จะนำเสนอในสัดส่วนที่น้อยกว่าอีก 3 ส่วนข้างต้น

- โฆษณา จะมีโฆษณาเชิงพาณิชย์ในช่วงปี พ.ศ. 2531 จำนวน 4 ชิ้น เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2532 ได้เพิ่มจำนวนหน้าโฆษณาเชิงพาณิชย์มากขึ้นตามลำดับ

- การใช้ภาพประกอบ

ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดารานักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

ยุคที่ 5 บรรณาธิการบริหารชื่อ นางสาวลาวัลย์ แสงอาทิตย์ ปี พ.ศ. 2536 – 2537

1. ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา ในปี พ.ศ. 2536 มีราคา 40 บาทต่อฉบับ พอเข้าสู่ปี พ.ศ. 2537 มีราคา 45 บาทต่อฉบับ

- ความหนา ปี พ.ศ. 2536 มีจำนวน 196 หน้า ในปี พ.ศ. 2537 มีจำนวน 204 หน้า

- ลักษณะการเข้าเล่ม แบบไสกาว

- ปกหน้า / ปกหลัง

หน้าปกโดยรวมยังคงมีลักษณะเหมือนกับในยุคที่ 4 ไม่ว่าจะเป็นลักษณะอักษรของหัวนิตยสาร และสโลแกนใต้ชื่อหัวนิตยสาร Magazine for Modern Teenage ตำแหน่งที่ใช้วางชื่อหัวนิตยสาร รวมทั้งยังคงใช้ภาพถ่ายดารานักร้องที่เป็นที่สนใจในขณะนั้นขึ้นปกนิตยสาร และไม่พบว่ามีโปรยวางไว้ที่หน้าปกให้เห็น

ปกหลัง ได้รับการกำหนดให้ใช้เป็นเนื้อที่ในการโฆษณาทั้งด้านในและด้านนอกของปกหลังนิตยสาร

- ขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว

- การใช้สี ในยุคนี้ถือเป็นยุคแรกที่มีการใช้หน้าสีสี กับหน้าสารบัญ มีการใช้หน้าสีสีเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นก็ยังมีใช้หน้าสองสีกับบางคอลัมน์เพื่อนำให้เด่นกว่าหน้าขาวดำ

ข้อสังเกตสำหรับในยุคนี้คือ ใช้กระดาษที่มีคุณภาพมากขึ้น

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

จะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. แพนชั่น

2. สัมภาษณ์ดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น

3. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ ลักษณะโดยรวมยังคงนำเสนอเหมือนดังยุคที่ผ่านมา แต่จะมีการนำเสนอข่าวคราวการจัดงานสังคมต่างๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นข่าวการประชาสัมพันธ์ คือ เสนอภาพเหตุการณ์และบุคคลในงาน พร้อมทั้งมีคำบรรยายใต้ภาพด้วย

4. คอลัมน์เกี่ยวกับดาราศาสตร์และนักร้องต่างประเทศที่กำลังได้รับความสนใจ
อยู่ในขณะนั้น ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้จะนำเสนอในสัดส่วนที่น้อยกว่าอีก 3 ส่วนข้างต้น

- โฆษณา จะเหมือนกับยุคที่ผ่านมา

- การใช้ภาพประกอบ

ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดาราศาสตร์และนักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้ง
ภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

ยุคที่ 6 บรรณาธิการบริหารชื่อ นายพิชัย สายท่อม ปี พ.ศ. 2538 –2540

1. ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา ในปี พ.ศ. 2538 ราคา 45 บาทต่อฉบับ พอเข้าสู่ปี พ.ศ. 2539
- 2540 มีราคา 50 บาทต่อฉบับ

- ความหนา ในปี พ.ศ. 2538 มีจำนวน 228 หน้า เมื่อปี พ.ศ. 2539 –
2540 มี 212 หน้า แต่ช่วงปลายปี พ.ศ. 2540 มีจำนวน 200 หน้า

- ลักษณะการเข้าเล่ม แบบไสกาว

- ปกหน้า / ปกหลัง

หน้าปกโดยรวมยังคงมีลักษณะเหมือนกับในยุคที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็น
ลักษณะอักษรของหัวนิตยสาร สโลแกนใต้ชื่อหัวนิตยสาร ตำแหน่งที่ใช้วางชื่อหัวนิตยสาร การใช้
ภาพขึ้นปก จะมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นคือ เป็นยุคแรกที่มีโปรยวางไว้ที่หน้าปกให้เห็นและใช้
เป็นภาษาอังกฤษ

ปกหลัง ได้รับการกำหนดให้ใช้เป็นเนื้อที่ในการโฆษณาเชิงพาณิชย์ทั้ง
ด้านในและด้านนอกของปกหลังนิตยสาร

- ขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว

- การใช้สี ในยุคนี้จะใช้หน้าสี่สี และหน้าสองสี เพิ่มขึ้น

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน

จะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. แพจัน จะเพิ่มจำนวนหน้าสำหรับในส่วนนี้มากขึ้น

2. สัมภาษณ์ดาราศาสตร์และนักร้องที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น

3. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ ลักษณะโดยรวมยังคงนำเสนอเหมือนดังยุคที่ผ่านมา แต่จะมีจำนวนคอลัมน์เพิ่มมากขึ้น อาทิ คอลัมน์ความสุขความงามจากเดิมจะเสนอ 2 เรื่องจะเพิ่มเป็น 3 เรื่อง เป็นต้น

4. คอลัมน์เกี่ยวกับดารานักร้องต่างประเทศที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้จะนำเสนอในสัดส่วนที่มากขึ้น

- โฆษณา จะมีหน้าโฆษณาเชิงพาณิชย์มากขึ้นประมาณ 10 ขึ้น
- การใช้ภาพประกอบ

ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดารานักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

ยุคที่ 7 บรรณาธิการบริหารชื่อ นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง ปี พ.ศ. 2541 ถึงปัจจุบัน

1. ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา ปี 2541 – ปัจจุบัน ราคา 60 บาท
- ความหนา 180 หน้า
- ลักษณะการเข้าเล่ม แบบไสกาว
- ปกหน้า / ปกหลัง

หน้าปก มีการเปลี่ยนลักษณะอักษรของหัวนิตยสารให้มีความหนาขึ้น แต่ยังมีขนาดเท่าเดิม พร้อมทั้งเปลี่ยนสโลแกนใต้ชื่อหัวนิตยสารใหม่เป็น Magazine For The Next Generation และจะพบว่ามีการวางชื่อหัวนิตยสารอยู่ตรงกลาง (CENTER) และแบบแนวตั้งข้างซ้าย นอกเหนือจากที่เคยวางไว้ทางด้านบน (TOP) หรือ วางเอาไว้ทางด้านล่าง (BOTTOM) ทั้งนี้ ยังคงใช้ภาพถ่ายดารานักร้องที่เป็นที่สนใจในขณะนั้นขึ้นปกนิตยสาร

ปกหลัง ได้รับการกำหนดให้ใช้เป็นเนื้อที่ในการโฆษณาเชิงพาณิชย์ทั้งด้านในและด้านนอกของปกหลังนิตยสาร

- ขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว
- การใช้สี ส่วนใหญ่จะใช้สีสีมากกว่าสองสี แต่ก็มีหน้าสีลดลง

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน

จะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน ซึ่งต่างจากยุคที่ผ่านมา ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ดาราและนักร้อง หรือคนในวงการของไทยที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีสัดส่วนมากกว่าเนื้อหาส่วนอื่น
2. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ ที่เกี่ยวกับความสวยความงามและสุขภาพ ซึ่งจะเน้นให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน
3. คอลัมน์เกี่ยวกับดาราและนักร้อง ความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงต่างประเทศ
4. ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น เช่นการส่งเรื่องสั้นเข้ามาตีพิมพ์ การเล่นเกมส์ต่างๆ การเขียนจดหมายมาคุยกัน เป็นต้น
5. แพนชั่น จะมีสัดส่วนน้อยกว่ายุคก่อน
  - โฆษณา จะมีโฆษณาเชิงพาณิชย์ลดลงคือประมาณ 5 ชิ้น
  - การใช้ภาพประกอบ
 ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดาราและนักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่าง ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สรุปพัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน

ตารางที่ 1.1 พัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเธอกับฉัน

พ.ศ.	บรรณาธิการบริหาร	ราคา	ความหนา	ลักษณะการเข้าเล่ม	ขนาดของนิตยสาร
2526	นายสถาพร เข้มมงคล	10	80 หน้า	เย็บแบบมุงหลังคา	7.5 x 10.25 นิ้ว
2527	นายสมศักดิ์ จุลมณี	15	91 หน้า	แบบไสกาว	8.5 x 11.25 นิ้ว
2528	นายสยมพร บุตรนา	18	112 หน้า	แบบไสกาว	8.5 x 11.25 นิ้ว
2529		20	128 หน้า		
2530		25	128 หน้า		
2531	นายพจน์ อานนท์	25	164 หน้า	แบบไสกาว	8.5 x 11.25 นิ้ว
2534		30	188 หน้า		
2536	น.ส.ลาวัลย์ แสงอาทิตย์	40	196 หน้า	แบบไสกาว	8.5 x 11.25 นิ้ว
2537		45	204 หน้า		
2538	นายพิชัย สายท่อม	45	228 หน้า	แบบไสกาว	8.5 x 11.25 นิ้ว
2539		50	212 หน้า		
2540		50	200 หน้า		
2541	นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง	60	180 หน้า	แบบไสกาว	8.5 x 11.25 นิ้ว

จากตารางที่ 1.1 พบว่านิตยสารเธอกับฉันมีการปรับเปลี่ยนบรรณาธิการ 7 คน ประกอบกับการปรับราคานิตยสารเพิ่มขึ้นตลอดมา ในขณะที่ความหนาของนิตยสารนั้น ช่วงแรกจะมีการเพิ่มจำนวนหน้าไปพร้อม ๆ กับการปรับราคา แต่ในช่วงของบรรณาธิการคนที่ 6 คือ นายพิชัย สายท่อม กลับลดจำนวนหน้าลงในขณะที่ราคาเพิ่มขึ้น ส่วนลักษณะการเข้าเล่มนิตยสารเธอกับฉัน จะมีในยุคแรกเท่านั้นที่เข้าเล่มแบบมุงหลังคา หลังจากนั้นก็เข้าเล่มแบบไสกาวจนถึงปัจจุบัน สำหรับขนาดของนิตยสารเธอกับฉันในยุคแรกคือ 7.5 X 10.25 นิ้ว ตั้งแต่ยุคที่สองมาจนถึงปัจจุบันได้ใช้ขนาด 8.5 X 11.25 นิ้ว

ตารางที่ 1.2 พัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเธอกับฉัน

พ.ศ.	บรรณาธิการบริหาร	ปกหน้า	ปกหลัง	การใช้สี
2526	นายสถาพร เชื้อมงคล	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อนิตยสารวางอยู่ทางด้านบนซ้ายมือ - ได้ชื่อหัวนิตยสารจะมีสโลแกนว่า Magazine for you & me - หน้าปกจะใช้ภาพถ่ายดารานักร้อง - จะไม่มีโปรมมาวางอยู่หน้าปก 	<ul style="list-style-type: none"> - จะลงภาพดารานักร้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีหน้าสีจำนวน 8 หน้า ที่เหลือเป็นหน้าขาวดำ
2527	นายสมศักดิ์ จุลมณี	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อนิตยสารวางตำแหน่งเดิม - เปลี่ยนลักษณะอักษรชื่อนิตยสาร - ไม่มีสโลแกนวางใต้ชื่อหัวนิตยสาร - หน้าปกจะใช้ภาพถ่ายดารานักร้อง - จะไม่มีโปรมมาวางอยู่หน้าปก 	<ul style="list-style-type: none"> - จะลงภาพดารานักร้องที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น 	<ul style="list-style-type: none"> - จะมีหน้าสีจำนวน 8 หน้า นอกเหนือจากนี้จะเป็นหน้าขาวดำทั้งสิ้น
2528	นายสยมพร บุตรนา	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่มมีการซื้อเนื้อที่โฆษณาแต่กำหนดเนื้อที่ในการโฆษณาเพียงที่เดียวคือปกหลังนิตยสาร 	<ul style="list-style-type: none"> - จะมีหน้าสีจำนวน 6 หน้า
2530				<ul style="list-style-type: none"> - ได้เพิ่ม หน้าสีเป็น 24 หน้า

2531	นายพจน์ อานนท์	- มีการเปลี่ยนลักษณะอักษรของหัวนิตยสารให้ใหญ่ขึ้น	- ได้รับการกำหนดให้ใช้เป็นเนื้อที่ในการโฆษณาเชิงพาณิชย์ทั้งด้านในและด้านนอกของปกหลังนิตยสาร	- เป็นยุคแรกที่มีการใช้หน้าสองสีนอกเหนือจากการใช้หน้าสีเดียวและหน้าขาวดำ
2533		- สโลแกนได้ชื่อหัวนิตยสารว่า Magazine for Modern Teenage		
2535		- มีการวางชื่อหัวนิตยสารใน 2 ลักษณะคือ วางไว้ทางด้านบนหรือด้านล่าง		
2536	น.ส.ลาวัลย์ แสงอาทิตย์	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	- กำหนดให้เป็นเนื้อที่ในการโฆษณาเชิงพาณิชย์ทั้งด้านในและด้านนอกของปกหลังนิตยสาร	- เป็นยุคแรกที่มีการใช้หน้าสีเดียวกับหน้าสารบัญ
2538	นายพิชัย สายท่อม	- เป็นยุคแรกที่มีโปรยวางไว้ที่หน้าปกให้เห็นและใช้เป็นภาษาอังกฤษ	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	- จะใช้หน้าสีเดียวและหน้าสองสีเพิ่มขึ้น
2541	นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง	- มีการเปลี่ยนลักษณะอักษรของหัวนิตยสารให้มีความหนาขึ้น - เปลี่ยนสโลแกนได้ชื่อหัวเป็น Magazine For The Next Generation - มีการวางชื่อหัวนิตยสารไว้ตรงกลาง, แนวตั้งข้างซ้าย นอกเหนือจากที่เคยวางไว้ข้างบนหรือวางไว้ด้านล่าง	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	- ส่วนใหญ่จะใช้สีเดียวมากกว่าสองสีและมีหน้าสีลดลง

จากตารางที่ 1.2 พบว่าปกหน้าของนิตยสารเธอกับฉันประกอบไปด้วยชื่อนิตยสารจะวางอยู่ตำแหน่งบนของหน้า มีสโลแกน Magazine for you & me และจะใช้ภาพดารานักร้องเป็นภาพปก ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนลักษณะตัวอักษรชื่อนิตยสารให้หนาและใหญ่ขึ้น และเปลี่ยนสโลแกนจากเดิมเป็น Magazine for Modern Teenage และ Magazine For Next Generation ตามลำดับ ชื่อนิตยสารจะวางอยู่ในตำแหน่งที่หลากหลายมากขึ้น จากที่เคยวางไว้ด้านบนของหนังสือ บางครั้งจะวางไว้ตรงกลาง, ด้านล่าง หรือเป็นแนวตั้ง ทั้งนี้ในยุคที่มีนายพิชัย สายท่อม เป็นบรรณาธิการ ถือเป็นยุคแรกที่มีโปรยที่หน้าปกและใช้เป็นภาษาอังกฤษ

ปกหลังนิตยสารในยุคแรกจะลงภาพดารานักร้องที่สอดคล้องกับภาพปกหน้า จนถึงยุคบรรณาธิการบริหารคนที่ 3 คือ นายสุขุมพร บุตรนา เป็นยุคแรกที่ใช้เนื้อที่ด้านนอกปกหลังลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ หลังจากนั้นด้านในปกหลังได้รับการกำหนดเป็นเนื้อที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์

ส่วนการใช้สี ในยุคแรกจะมีหน้าสีเดียวกับหน้าขาวดำเท่านั้น โดยจะกำหนดให้มีหน้าสีน้อยหน้า จนกระทั่งในยุคนายพจน์ อานนท์ เริ่มมีการใช้หน้าสองสีขึ้นมา จากนั้นได้กำหนดหน้าสารบัญเป็นหน้าสีในยุคต่อมา ปัจจุบันนิยมใช้หน้าสีสีมาก รองลงมาคือหน้าสองสี ส่วนหน้าขาวดำมีจำนวนน้อยลง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.3 พัฒนาการลักษณะด้านเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน

พ.ศ.	บรรณาธิการ บริหาร	เนื้อหาภายใน	โฆษณา	การใช้ภาพประกอบ
2526	นายสถาพร เชื้อมงคล	แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ 1. แฟชั่น 2. สัมภาษณ์ดาราและนักร้อง 3. งานเขียนจากทางกองบ.ก. ทั้งนี้ เนื้อหาในแต่ละส่วนจะ นำเสนอในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน	จะพบโฆษณาแฝง โดยใช้วิธีให้นายแบบ นางแบบใส่เสื้อผ้าห้อย นั่น ๆ แล้วนำเสนอใน ส่วนของแฟชั่น	จะใช้ภาพถ่ายดารา และนักร้อง หรือ บุคคลที่เขียนถึง รวม ทั้งภาพที่นำมาจาก นิตยสารต่างประเทศ มาใช้ ประกอบใน คอลัมน์ต่างๆ
2527	นายสมศักดิ์ จุลมนี	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา
2528	นายสยมพร บุตรนา	จะเพิ่มคอลัมน์ประเภทต่าง ๆ มากขึ้น ตัวอย่างเช่น เคยนำ เสนอคอลัมน์การแต่งผม พอ เข้าสู่ปี 2528 ได้เพิ่มคอลัมน์ การแต่งหน้าขึ้นมา	มีโฆษณาเชิงพาณิชย์ เข้ามา จำนวน 1 หน้า คือ ปกหลัง ด้านนอก จากเดิมที่ เคยเสนอโฆษณาแฝง เพียงอย่างเดียว	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา
2531	นายพจน์ อานนท์	แบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ 1. แฟชั่น 2. สัมภาษณ์ดาราและนักร้อง 3. งานเขียนจากกองบ.ก. 4. คอลัมน์เกี่ยวกับดาราและ นักร้องต่างประเทศ ซึ่งเนื้อหา ในส่วนนี้จะนำเสนอในสัดส่วน ที่น้อยกว่าอีก 3 ส่วนข้างต้น	มีโฆษณาเชิงพาณิชย์ จำนวน 4 ชิ้น และ ได้เพิ่มจำนวนหน้า โฆษณาเชิงพาณิชย์ มากขึ้นตามลำดับ	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา
2536	น.ส.ลาวัลย์ แสงอาทิตย์	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา
2538	นายพิชัย สายท่อม	จะแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ 1. แฟชั่น โดยจะเพิ่มจำนวน หน้าในส่วนนี้มากขึ้น	จะมีโฆษณาเชิง พาณิชย์มากขึ้น ประมาณ 10 ชิ้น	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา

		<p>2. สัมภาษณ์ดาราและนักร้อง</p> <p>3. งานเขียนจากกองบ.ก. จะมีจำนวนคอลัมน์เพิ่มมากขึ้น</p> <p>4. คอลัมน์เกี่ยวกับดาราและนักร้องต่างประเทศที่จะนำเสนอในสัดส่วนที่มากขึ้น</p>		
2541	นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง	<p>แบ่งเนื้อหาเป็น 5 ส่วน คือ</p> <p>1. การสัมภาษณ์ดาราและนักร้อง หรือคนในวงการบันเทิงของไทยที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีสัดส่วนมากกว่าเนื้อหาส่วนอื่น</p> <p>2. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ ที่เกี่ยวกับความสวยงามและสุขภาพ ซึ่งจะเน้นให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>3. คอลัมน์เกี่ยวกับดาราและนักร้อง ความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงต่างประเทศ</p> <p>4. ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น</p> <p>5. แฟชั่น จะมีสัดส่วนน้อยลง</p>	จะมีโฆษณาซึ่งพาณิชย์ลดลงคือประมาณ 5 ชิ้น	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา

จากตารางที่ 1.3 พบว่าเนื้อหาภายในของนิตยสารเธอกับฉัน ในยุคแรกจะแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ แฟชั่น การสัมภาษณ์ดาราและนักร้อง และงานเขียนจากกองบรรณาธิการ ต่อมาในยุคที่นายพจน์ อานนท์ เป็นบรรณาธิการบริหาร ได้กำหนดเนื้อหาภายในเป็น 4 ส่วน ซึ่ง 3 ส่วนแรกเหมือนยุคที่ผ่านมา ส่วนที่ 4 เป็นคอลัมน์เกี่ยวกับดาราและนักร้องต่างประเทศ เนื้อหาภายในได้รับการปรับเปลี่ยนอีกครั้งในปัจจุบัน โดยการเพิ่มเนื้อหาในส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมที่ทางนิตยสารจัดขึ้น ซึ่งยุคนี้จะลดสัดส่วนของแฟชั่นให้น้อยลง

สำหรับโฆษณาที่พบในนิตยสารเธอกับฉันนั้น ในยุคแรกจะปรากฏโฆษณาแฝงเพียงอย่างเดียว เมื่อถึงยุคที่ 3 ซึ่งมีนายสุขุมพร บุตรนา เป็นบรรณาธิการบริหาร ได้เริ่มมีโฆษณาเชิงพาณิชย์เข้ามาด้วย และเพิ่มจำนวนขึ้นโฆษณาเชิงพาณิชย์มากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่โฆษณาแฝงหายไป จนกระทั่งปัจจุบันมีโฆษณาเชิงพาณิชย์ลดลง ส่วนการใช้ภาพประกอบในนิตยสารจะนิยมใช้ภาพดาราและนักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. นิตยสารเดอะบอย

- เป็นนิตยสารรายปักษ์ (15วัน)
- ราคา 60 บาท
- รูปเล่ม เข้าเล่มไสกาว
- ขนาด 7.5 * 10.25 นิ้ว
- จำนวนหน้า 220 หน้า
- เจ้าของคือ บริษัท ลิตเติล ร็อค จำกัด
- บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา อุบลวรรณ ธนโชติกุลศักดิ์
- บรรณาธิการบริหาร ภาณุเดช ฉัตรกุล ณ อยุธยา
- ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร รณภพ ทรงเสรี

วัตถุประสงค์ของนิตยสารเดอะบอย

1. เพื่อให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก
2. เพื่อให้วัยรุ่นรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

บรรณาธิการบริหารชื่อ นายภาณุเดช ฉัตรกุล ณ อยุธยา ปี พ.ศ. 2532 ถึงปัจจุบัน รวมแล้วนิตยสารเดอะบอยมีอายุ 10 ปี

1. ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา ในช่วงปี พ.ศ. 2532 ราคา 20 บาทต่อฉบับ เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2536 ได้ปรับราคาเป็น 25 บาทต่อฉบับ เมื่อเข้าสู่ต้นปี พ.ศ. 2537 ได้ปรับราคาเป็น 30 บาทต่อฉบับ และได้ปรับราคาอีกครั้งตอนปลายปีเป็น 35 บาทต่อฉบับ เมื่อเข้าสู่ปีที่ 6 คือ พ.ศ. 2538 เป็น 40 บาทต่อฉบับ ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2539 ได้ปรับราคาเป็น 45 บาทต่อฉบับ เมื่อปลายปีได้ปรับราคาขึ้นเป็น 50 บาทต่อฉบับ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2541 ได้ปรับราคาเป็น 55 บาทต่อฉบับ และได้ทำการปรับราคาเป็น 60 บาทต่อฉบับอีกครั้งในช่วงกลางปี พ.ศ. 2542

- ความหนา ในช่วงปีแรกมีจำนวน 128 หน้า เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2536 มีจำนวน 172 หน้า เมื่อเข้าสู่ต้นปี พ.ศ. 2537 ได้เพิ่มจำนวนหน้าเป็น 184 หน้า และได้เพิ่มหน้าตอนปลายปีเป็น 200 หน้า ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2538 ได้เพิ่มหน้าเป็น 216 หน้า ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2539 มีหน้าจำนวน 228 หน้า เมื่อถึงปลายปีได้เพิ่มหน้าเป็น 240 หน้า ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2540 ได้เพิ่มหน้าเป็น 348 หน้า จนกระทั่งต้นปี พ.ศ. 2542 ลดจำนวนหน้าลงเหลือ 304 หน้า และ 220 หน้าในช่วงปลายปี ตามลำดับ

- ลักษณะการเข้าเล่ม แบบไสกา

- ปกหน้า / ปกหลัง

หน้าปกจะมีชื่อหัวนิตยสาร THE BOY วางไว้ข้างบน (TOP) และจะมีคำว่า MAGAZINE ขนาดเล็กวางอยู่ข้างล่างชื่อหัวนิตยสาร มีการโปรยคำไว้ข้างล่างทางด้านขวาของปก หน้าปกจะใช้ภาพถ่าย ดาราและนักร้องที่เป็นที่น่าสนใจในขณะนั้น ในปี พ.ศ. 2536 ได้เปลี่ยนเอาคำว่า MAGAZINE ตะแคงอยู่ทางด้านขวาต่อจากหัวชื่อนิตยสาร และจะมีการใช้วลีสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษวางไว้ด้านล่างของปก (BOTTOM) ซึ่งจะเป็นวลีที่แสดงความหมายถึงบุคคลที่ขึ้นปกนิตยสารฉบับนั้นๆ หน้าปกจะใช้ภาพถ่าย ดาราและนักร้องที่เป็นที่น่าสนใจในขณะนั้น โดยในปี พ.ศ. 2539 ได้มีการเปลี่ยนลักษณะอักษรชื่อหัวนิตยสารให้มีความหนาขึ้น แต่ยังคงมีขนาดเท่าเดิม และวางไว้ด้านบนสุดของปก นอกจากนี้ยังเขียนชื่อ-นามสกุลของบุคคลที่ขึ้นเป็นภาษาอังกฤษไว้ใกล้ๆ กับวลีภาษาอังกฤษ ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2542 พบว่าบางฉบับจะทำปกเป็นหลายพับอีกด้วย

ปกหลัง ในช่วงปีแรกปกหลังจะใช้เสนอภาพของดาราและนักร้องให้สอดคล้องกับหน้าปก แต่พอเข้าสู่ปี พ.ศ. 2537 ปกหลังด้านนอกบางฉบับได้ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ บางฉบับยังคงลงภาพดาราและนักร้อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมาปกหลังทั้งด้านใน และด้านนอกได้เป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์มาตลอด

- ขนาด 7.5 x 10.25 นิ้ว

- การใช้สี ในช่วงแรกจะใช้หน้าสีสี่แค่หน้าปกและปกหลัง และหน้าแพชั่นเท่านั้น ที่เหลือใช้สีขาวดำทั้งหมด เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2537 จะใช้ทั้งหน้าสีสี่ สองสี และขาวดำ โดยจะใช้หน้าสีสี่กับแพชั่น หน้าสองสีกับคอลัมน์ที่ต้องการจะเน้น แต่โดยรวมแล้วยังมีการใช้หน้าสีน้อยมาก ส่วนใหญ่ยังคงใช้หน้าขาวดำ เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2538 จะมีการใช้หน้าสีสี่เพิ่มขึ้น และมีการใช้หน้าสองสีเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2539 เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2541 หน้าสีต่างๆ ดูสดใสขึ้น เนื่องจากได้มีการเพิ่มจำนวนหน้าสีสี่ และสองสี พร้อมทั้งเปลี่ยนกระดาษที่ใช้พิมพ์เป็นกระดาษขาวที่มีคุณภาพดีขึ้น ในปี พ.ศ. 2542 พบว่ามีจำนวนหน้าสีลดลง

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน

ตั้งแต่ปีแรกที่ผลิตจนกระทั่งปี พ.ศ. 2541 จะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

1. BOYS จะเป็นชื่อประจำของส่วนนี้ โดยภายในส่วนนี้จะมีคอลัมน์มากมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่นผู้ชายเฉพาะ อาทิ บทสัมภาษณ์ดารานักกร้องที่เด็กวัยรุ่นชายให้ความสนใจในขณะนั้น ภาพแฟชั่นการแต่งตัวของเด็กวัยรุ่นชาย เป็นต้น

2. GIRLS จะเป็นชื่อประจำของส่วนนี้ โดยภายในส่วนนี้จะมีคอลัมน์มากมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่นหญิงเฉพาะ อาทิ บทสัมภาษณ์ดารานักกร้องที่เด็กวัยรุ่นหญิงให้ความสนใจในขณะนั้น ภาพแฟชั่นการแต่งตัวของเด็กวัยรุ่นหญิง ความสวยความงาม สุขภาพ เป็นต้น

3. BOY MEETS GIRL จะเป็นชื่อประจำของส่วนนี้ โดยภายในส่วนนี้จะเป็นคอลัมน์ที่ทั้งเด็กวัยรุ่นทั้งหญิงและชายอ่านได้ อาทิ ภาพแฟชั่นการแต่งตัวของเด็กวัยรุ่นหญิงและชายแสดงแบบร่วมกัน เรื่องสั้น ปกิณกะ เป็นต้น

โดยในแต่ละปีจะมีการเพิ่มจำนวนคอลัมน์ต่างๆ ในแต่ละส่วนในสัดส่วนที่เท่ากันตามจำนวนหน้าที่เพิ่มขึ้น แต่เมื่อมีการลดจำนวนหน้าลงในปี พ.ศ. 2542 คอลัมน์ต่างๆ ก็ได้ลดจำนวนลงไปด้วย อย่างไรก็ตามลักษณะของเนื้อหายังคงไม่เปลี่ยนแปลง หากจะเปลี่ยนแปลงก็จะเป็นในเรื่องของการนำเสนอประเด็นต่างๆ ซึ่งจะเปลี่ยนไปตามยุคสมัย

สำหรับในปี พ.ศ. 2542 นั้น ได้มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน โดยใน 3 ส่วนแรกจะยังคงเหมือนในปีที่ผ่านมา แต่ส่วนที่เพิ่มขึ้นก็คือ PLANET POP ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้จะนำเสนอถึงคอลัมน์เกี่ยวกับดารานักกร้อง รวมทั้งความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงต่างประเทศ

- โฆษณา ในช่วงแรกจะพบว่ามีการลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ในบางฉบับเท่านั้น ซึ่งถ้าลงโฆษณามาจะปรากฏอยู่ 1 - 2 ชิ้น เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2538 พบว่ามีโฆษณาลงมากขึ้น โดยในช่วงต้นปีมีประมาณ 3 - 5 ชิ้น และช่วงปลายปีมีประมาณ 5 - 7 ชิ้น ในปี พ.ศ. 2539 มีโฆษณาลงเพิ่มขึ้นเป็น 10 - 15 ชิ้น และได้พบว่ามีการลงโฆษณาเพิ่มขึ้นถึง 20 - 25 ชิ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 แต่ในปี พ.ศ. 2542 กลับมีจำนวนโฆษณาลดลงเหลือประมาณ 12 ชิ้น เท่านั้น

- การใช้ภาพประกอบ

ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดารานักกร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

ตารางที่ 2 สรุปพัฒนาการของนิตยสารเดอะบอย

ตารางที่ 2.1 พัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเดอะบอย

พ.ศ.	บรรณาธิการบริหาร	ราคา	ความหนา	ลักษณะการเข้าเล่ม	ขนาดของนิตยสาร
2532	นายภานุเดช ฉัตรกุล ณ อยุรยา	20	128 หน้า	แบบไสกาว	7.5 x 10.25 นิ้ว
2536		25	172 หน้า		
2537		30	184 หน้า		
2538		40	216 หน้า		
2539		45	228 หน้า		
2540		50	348 หน้า		
2541		55	348 หน้า		
2542		60	304 หน้า และลดลง 220 หน้า		

จากตารางที่ 2.1 พบว่านิตยสารเดอะบอยตั้งแต่เริ่มผลิตจนถึงปัจจุบัน มีการปรับราคาเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่ความหนาของนิตยสารนั้น ช่วงแรกจะปรับจำนวนหน้าเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่มีการปรับราคา แต่ในช่วงปี 2541 เป็นต้นมา นอกจากจะไม่ปรับจำนวนหน้าเพิ่มขึ้นแล้ว กลับลดจำนวนหน้าลงอีกด้วย ส่วนลักษณะการเข้าเล่มของนิตยสารเดอะบอยจะเป็นแบบไสกาว สำหรับขนาดของนิตยสารจะใช้ขนาดเดียวมาตลอดคือ 7.5 X 10.25 นิ้ว ทั้งนี้นิตยสารเดอะบอยไม่เคยมีการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการบริหาร

ตารางที่ 2.2 พัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเดอะบอย

พ.ศ.	บรรณาธิการบริหาร	ปกหน้า	ปกหลัง	การใช้สี
2532	นายภานุเดช ฉัตรกุล ณ อยุธยา	<ul style="list-style-type: none"> - จะวางชื่อนิตยสารไว้ข้างบน - มีคำว่า MAGAZINE ขนาดเล็กวางอยู่ข้างล่างชื่อนิตยสาร - มีการโปรยคำไว้ข้างล่างทางด้านขวาของปก - หน้าปกจะใช้ภาพถ่ายดารานักร้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - จะเสนอกายภาพของดารานักร้องให้สอดคล้องกับหน้าปก 	<ul style="list-style-type: none"> - จะใช้หน้าสีเดียวเฉพาะหน้าปกหลัง และหน้าแพชชั่นเท่านั้น ที่เหลือใช้สีขาวดำทั้งหมด
2536		<ul style="list-style-type: none"> - ได้เปลี่ยนเอาคำว่า MAGAZINE ตะแคงอยู่ทางด้านขวาต่อจากหัวชื่อนิตยสาร 	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา
2537		<ul style="list-style-type: none"> - จะมีการใช้วลีสั้น ๆ เป็นภาษาอังกฤษวางไว้ด้านล่างของปก 	<ul style="list-style-type: none"> - ปกหลังด้านนอกบางฉบับได้ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ บางฉบับยังคงลงภาพดารานักร้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - จะใช้ทั้งหน้าสีเดียวกับแพชชั่น - หน้าสีสองสี และกับคอลัมน์ที่ต้องการจะเน้น - แต่มีการใช้หน้าสีน้อยมาก
2538			<ul style="list-style-type: none"> - ปกหลังทั้งด้านในและด้านนอกเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - จะมีการใช้หน้าสีเพิ่มขึ้น

พ.ศ.	บรรณาธิการบริหาร	ปกหน้า	ปกหลัง	การใช้สี
2539		- มีการเปลี่ยนลักษณะอักษรชื่อนิตยสารให้มีความหนาขึ้น - มีการเขียนชื่อ-นามสกุลของบุคคลที่ขึ้นปกเป็นภาษาอังกฤษไว้ใกล้ๆ กับวลีภาษาอังกฤษ		- มีการใช้หน้าสองสีเพิ่มขึ้น
2541				- มีการเพิ่มจำนวนหน้าสี และสองสี พร้อมทั้งใช้กระดาษที่มีคุณภาพดีขึ้น
2542		- บางฉบับจะทำปกเป็นหลายพับอีกด้วย		- มีจำนวนหน้าสีลดลง

จากตารางที่ 2.2 พบว่าปกหน้าของนิตยสารเดอะบอยจะประกอบด้วยชื่อนิตยสาร วางอยู่ตำแหน่งบนของหน้า มีโปรยคำไว้ข้างล่างทางด้านขวาของปก และใช้ภาพดาราและนักร้องเป็นภาพปก ต่อมาได้มีการเปลี่ยนลักษณะตัวอักษรชื่อนิตยสารให้หนาขึ้น และใช้สีสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษแทนโปรยภาษาไทยในยุคก่อน หลังจากนั้นได้ใส่ชื่อ - นามสกุล ของบุคคลที่ขึ้นปกเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเข้าไป จนกระทั่งปัจจุบันปกของนิตยสารบางฉบับจะทำเป็นหลายฉบับด้วย

ปกหลังของนิตยสารในยุคแรกจะนำเสนอภาพดาราและนักร้องให้สอดคล้องกับภาพปกหน้าจนกระทั่งในปี 2537 ปกหลังด้านนอกบางฉบับได้รับการกำหนดให้เป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ต่อมาปกหลังนิตยสารเดอะบอยทั้งด้านในและด้านนอก ได้กลายเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์จนถึงปัจจุบัน

สำหรับการใช้สีในปีแรกๆ จะใช้หน้าสีเฉพาะปกหน้าและปกหลังเท่านั้นที่เหลือทั้งหมดจะใช้สีขาวดำ จากนั้นได้ปรับสีการใช้โดยเพิ่มหน้าสีสีมากขึ้น และใช้หน้าสองสีด้วย ปัจจุบันมีการปรับลดจำนวนหน้าสีลง

ตารางที่ 2.3 พัฒนาการลักษณะด้านเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอย

พ.ศ.	บรรณาธิการ บริหาร	เนื้อหาภายใน	โฆษณา	การใช้ภาพประกอบ
2532	นายภานุเดช ฉัตรกุล ณ อยุธยา	จะแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ส่วนคือ 1. BOYS จะเป็นชื่อประจำ ของส่วนนี้ จะมีคอลัมน์เกี่ยว กับเด็กวัยรุ่นชายโดยเฉพาะ 2. GIRLS จะเป็นชื่อประจำ ของส่วนนี้ จะมีคอลัมน์เกี่ยว กับเด็กวัยรุ่นหญิงเฉพาะ 3. BOY MEETS GIRL จะ เป็นชื่อประจำของส่วนนี้ จะ เป็นคอลัมน์ที่เด็กวัยรุ่นทั้งหญิง และชายอ่านได้	จะมีการลงโฆษณาเชิง พาณิชย์ในบางฉบับ	ส่วนใหญ่จะใช้ภาพ ถ่ายดาราและนักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมา จากนิตยสารต่าง ประเทศมาใช้ประกอบ ในคอลัมน์ต่างๆ
2538		มีการเพิ่มจำนวนคอลัมน์ต่างๆ ในแต่ละส่วนในสัดส่วนที่เท่า กันตามจำนวนหน้าที่เพิ่มขึ้น	มีโฆษณาเชิงพาณิชย์ เพิ่มขึ้นประมาณ 5 - 7 ชิ้น	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา
2539		เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	มีโฆษณาเพิ่มขึ้นเป็น 10 - 15 ชิ้น	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา
2540		เหมือนกับยุคที่ผ่านมา	มีโฆษณาเพิ่มขึ้น 20 - 25 ชิ้น	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา
2542		มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน โดยใน 3 ส่วนแรกจะยังคง เดิม สำหรับส่วนที่ 4 คือ PLANET POP ส่วนนี้จะนำ เสนอเกี่ยวกับดาราและนักร้อง ต่างประเทศ ทั้งนี้ จำนวน หน้าลดลง คอลัมน์ต่างๆ ก็ได้ ลดจำนวนลงไปด้วย	มีโฆษณาลดลงเหลือ ประมาณ 12 ชิ้น	เหมือนกับยุคที่ผ่านมา

จากตารางที่ 2.3 พบว่าเนื้อหาภายในนิตยสารเดอะบอยในปีแรกจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ คอลัมน์เกี่ยวกับวัยรุ่นชาย คอลัมน์เกี่ยวกับวัยรุ่นหญิง และคอลัมน์ที่วัยรุ่นชายและหญิงอ่านและร่วมสนุกกับนิตยสาร ปัจจุบันได้ปรับเนื้อหาโดยเพิ่มเนื้อหาส่วนที่ 4 ซึ่งเสนอเรื่องราวของดารานักร้องต่างประเทศ

ส่วนโฆษณาในนิตยสารเดอะบอย พบโฆษณาเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว ซึ่งมีจำนวนโฆษณามากขึ้น กระทั่งปี 2542 กลับมีจำนวนการลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ลดลง ส่วนการใช้ภาพประกอบในนิตยสารจะนิยมใช้ภาพดารานักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. นิตยสารสารีท

- เป็นนิตยสารรายเดือน
- ราคา 60 บาท
- รูปเล่ม เข้าเล่มแบบไสกาว
- ขนาด 8.5 * 11.25 นิ้ว
- จำนวนหน้า 172 หน้า
- บรรณาธิการบริหารนายพจน์ อานนท์ (นายพจน์ อานนท์ เคยดำรงตำแหน่งเป็นบรรณาธิการบริหารนิตยสารเธอกับฉัน ระหว่างปี พ.ศ. 2531 – 2535 หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2536 นายพจน์ อานนท์ ได้ขึ้นไปดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษา และดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารในปี พ.ศ. 2542 โดยในปี พ.ศ. 2539 นายพจน์ อานนท์ ได้จัดทำนิตยสารสารีทขึ้นมา ซึ่งเป็นนิตยสารของเขาเอง ไม่มีความเกี่ยวข้องกับนิตยสารเธอกับฉัน แต่เนื่องจากนายพจน์ อานนท์ ได้ดำเนินงานกับนิตยสารเธอกับฉันมานาน รูปแบบและกลุ่มเป้าหมายจึงใกล้เคียงกัน)

- บรรณาธิการ วิชัย เหล่าพัฒนา
- หัวหน้ากองบรรณาธิการ ณัฐชยา เลิศสำราญ

วัตถุประสงค์ของนิตยสารสารีท

1. เพื่อให้วัยรุ่นได้มีนิตยสารบันเทิงเฉพาะกลุ่มเพิ่มขึ้นอีกฉบับหนึ่ง
2. เพื่อเปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงออกในด้านงานเขียน

บรรณาธิการบริหารชื่อ นายพจน์ อานนท์ ปี พ.ศ. 2539 ถึงปัจจุบัน รวมแล้วนิตยสารสารีทมีอายุ 4 ปี

1. ลักษณะด้านกายภาพ

- ราคา ในช่วงปี พ.ศ. 2539 ราคา 45 บาทต่อฉบับ เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2540 ได้ปรับราคาเป็น 50 บาทต่อฉบับ และได้ปรับราคาอีกครั้งเมื่อเข้าสู่ปีที่ 3 คือ พ.ศ. 2541 เป็น 55 บาทต่อฉบับ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2542 ได้ปรับราคาอีกครั้งเป็น 60 บาทต่อฉบับจนถึงปัจจุบัน

- ความหนา ในปีแรกจำนวน 156 หน้า เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2540 ได้เพิ่มจำนวนหน้าเป็น 204 หน้า แต่ต่อมาได้ลดจำนวนหน้าลงเหลือ 180 หน้า และ 172 หน้าในปี พ.ศ. 2541 และ 2542 ตามลำดับ

- ลักษณะการเข้าเล่ม แบบไสกา

- ปกหน้า / ปกหลัง

หน้าปกจะมีชื่อหัวนิตยสาร HEART วางไว้ข้างบน (TOP) และจะมีคำว่า BY POJ ARNON พาดอยู่บนชื่อหัวนิตยสารด้านล่างขวามือ รวมทั้งจะมีสโลแกน YOUR MOST FAVOURITE MAGAZINE วางไว้ใต้ชื่อหัวหนังสือ หน้าปกจะใช้ภาพถ่ายดาราดาราและนักร้องที่เป็นที่สนใจในขณะนั้น โดยในปีที่สองคือ พ.ศ. 2540 จะมีการใช้วลีสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษวางไว้ด้านล่างของปก (BOTTOM) ซึ่งจะเป็นวลีที่แสดงความหมายถึงบุคคลที่ขึ้นปกนิตยสารฉบับนั้นๆ ในปี พ.ศ. 2541 ได้มีการเปลี่ยนลักษณะอักษรชื่อหัวนิตยสารให้มีความหนาขึ้น แต่ยังคงมีขนาดเท่าเดิม และวางไว้ด้านบนสุดของปก แต่จะไม่พบ BY POJ ARNON และสโลแกนวางไว้ ทั้งนี้ ยังคงใช้ภาพถ่ายดาราดาราหรือนักร้องขึ้นปก พร้อมทั้งวางวลีภาษาอังกฤษไว้ด้านล่างเหมือนเดิม จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2542 ได้เริ่มนำวลีภาษาอังกฤษไปวางไว้ตรงกลางปก (CENTER) ในบางฉบับ นอกจากนี้ยังเริ่มทำปกเป็นหลายพับอีกด้วย

ปกหลัง ในช่วงปีแรกคือ พ.ศ. 2539 ปกหลังจะใช้เสนอภาพของดาราดาราและนักร้องให้สอดคล้องกับหน้าปก แต่พอเข้าสู่ปี พ.ศ. 2540 ปกหลังได้กลายเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ทั้งด้านใน และด้านนอกของปกหลังนิตยสาร จนกระทั่งปี พ.ศ. 2541 ปกหลังได้กลับมาเป็นพื้นที่ลงภาพของดาราดาราและนักร้องอีกครั้ง ทั้งนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งในปี พ.ศ. 2542 คือใช้ปกหลังเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์

- ขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว

- การใช้สี ในช่วงปีแรกจะใช้หน้าสีสี่ และขาวดำ เมื่อเข้าสู่ปีที่สองจะมีการใช้หน้าสองสีเพิ่มเข้ามา และมีจำนวนหน้าสีสี่เพิ่มขึ้นด้วย ตั้งแต่ปีที่สามจนถึงปัจจุบัน จะพบหน้าสองสีเพียงไม่กี่หน้า ส่วนใหญ่หน้าที่เป็นสีจะใช้สีสี่มากกว่า และก็มีจำนวนหน้าสีลดลง

2. ลักษณะด้านเนื้อหา

- เนื้อหาภายใน

จะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. แพชั่น ในช่วงปีแรกจะยังนำเสนอเพียงไม่กี่หน้า แต่จะเริ่มมีมากขึ้นเมื่อเข้าสู่ช่วงปีที่สอง ซึ่งถือว่าเป็นช่วงที่มีการนำเสนอแพชั่นในสัดส่วนที่มากถึงร้อยละ 50 ของเนื้อหาทั้งหมด ส่วนของแพชั่นได้ลดจำนวนหน้าลงเมื่อเข้าสู่ปีที่สาม จนกระทั่งในฉบับปัจจุบันแพชั่นได้นำเสนออยู่ในสัดส่วนร้อยละ 20 เท่านั้น

2. การสัมภาษณ์ดารานักและนักร้อง หรือคนในวงการของไทยที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีสัดส่วนมากกว่าเนื้อหาส่วนอื่น ตั้งแต่ช่วงปีแรกจนถึงปัจจุบัน

3. คอลัมน์เกี่ยวกับดารานักและนักร้อง ความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงต่างประเทศ ในช่วงปีแรกจะนำเสนอคอลัมน์ในลักษณะนี้ในสัดส่วนที่น้อย ประมาณร้อยละ 5 เมื่อเข้าสู่ในช่วงปีที่สอง ได้เพิ่มคอลัมน์บันเทิงต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น สัดส่วนของเนื้อหาประเภทนี้จึงมีมากขึ้น คือประมาณร้อยละ 20 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมาได้ลดจำนวนหน้าและคอลัมน์ลง แต่สัดส่วนของการนำเสนอยังเท่าเดิม

4. ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น เช่นการส่งเรื่องสั้นเข้ามาตีพิมพ์ การเล่นเกมส์ต่างๆ การเขียนจดหมายมาคุยกัน เป็นต้น ซึ่งในช่วงปีแรกยังมีเนื้อหาส่วนนี้ในสัดส่วนที่น้อย แต่ในช่วงปีหลังๆ ได้เพิ่มจำนวนหน้าสำหรับเนื้อหาส่วนนี้เพิ่มขึ้น

5. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ ที่เกี่ยวกับความสวยงามและสุขภาพ ตั้งแต่ช่วงปีแรกถึงปัจจุบัน การนำเสนอเนื้อหาลักษณะนี้จะมีสัดส่วนที่น้อยกว่าเนื้อหาในส่วนอื่น คือประมาณร้อยละ 5 - 10

- โฆษณา ในช่วงปีแรกคือ พ.ศ. 2539 จะมีการลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ 3 - 5 ชิ้น เมื่อเข้าสู่ปีที่สองพบว่าโฆษณาลงมากขึ้น ประมาณ 9 - 10 ชิ้น แต่ในปีที่สามกลับมีจำนวนโฆษณาลดลงเหลือ 5 ชิ้น และได้เพิ่มขึ้นในปีที่สี่คือ พ.ศ. 2542 มีโฆษณาจำนวน 7 ชิ้น

- การใช้ภาพประกอบ

ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดารานักและนักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

ตารางที่ 3 สรุปพัฒนาการของนิตยสารสารีท

ตารางที่ 3.1 พัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารสารีท

พ.ศ.	บรรณาธิการ	ราคา	ความหนา	ลักษณะการเข้าเล่ม	ขนาดของนิตยสาร
2539	นายพจน์ อานนท์	45	156 หน้า	แบบไสกาว	8.5 x 11.25 นิ้ว
2540		50	204 หน้า		
2541		55	180 หน้า		
2542		60	172 หน้า		

จากตารางที่ 3.1 พบว่านิตยสารสารีทตั้งแต่ปีแรกจนถึงปัจจุบันมีการปรับราคาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ความหนาของนิตยสารจะปรับจำนวนหน้าเพิ่มขึ้นในช่วงปีแรกเท่านั้น ในปีถัดมากลับลดจำนวนหน้าลง ส่วนลักษณะการเข้าเล่มของนิตยสารสารีท จะเป็นแบบไสกาวมาตั้งแต่แรกผลิต สำหรับขนาดของนิตยสารจะใช้ขนาดเดียวมาตลอดคือ 8.5 x 11.25 นิ้ว พัฒนาการการปรับเปลี่ยนเหล่านี้ อยู่ภายใต้การบริหารจากบรรณาธิการบริหารเพียงคนเดียว คือ นายพจน์ อานนท์ (ซึ่งเคยเป็นบรรณาธิการบริหารนิตยสารเธอกับฉัน ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 – 2534)

ตารางที่ 3.2 พัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารฮาร์ท

พ.ศ.	บรรณาธิการ	ปกหน้า	ปกหลัง	การใช้สี
2539	นายพจน์ อานนท์	<ul style="list-style-type: none"> - จะวางชื่อนิตยสารไว้ข้างบน - จะมีคำว่า BY POJ ARNON พาดอยู่บนชื่อหัวนิตยสารด้านล่างขวามือ - จะมีสโลแกน YOUR MOST FAVOURITE MAGAZINE วางไว้ใต้ชื่อหัวหนังสือ - จะใช้ภาพถ่ายดารานักแสดง 	<ul style="list-style-type: none"> - จะเสนอภาพของดารานักแสดงให้สอดคล้องกับหน้าปก 	<ul style="list-style-type: none"> - จะใช้หน้าสีดีและขาวดำ
2540		<ul style="list-style-type: none"> - จะมีการใช้วลีสั้น ๆ เป็นภาษาอังกฤษวางไว้ด้านล่างของปก 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ทั้งด้านใน และด้านนอกของปก 	<ul style="list-style-type: none"> - จะมีหน้าสองสี - จะมีหน้าสีดีเพิ่มขึ้น
2541		<ul style="list-style-type: none"> - จะเปลี่ยนลักษณะอักษรชื่อนิตยสารให้หนาขึ้น - ไม่มี BY POJ ARNON และสโลแกน 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้กลับมาเป็นพื้นที่ลงภาพของดารานักแสดงอีกครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - จะมีหน้าสองสีน้อยลง - หน้าสีส่วนใหญ่จะใช้สีดี
2542		<ul style="list-style-type: none"> - ได้เริ่มนำวลีภาษาอังกฤษไปวางไว้ตรงกลางปกในบางฉบับ - ทำปกเป็นหลายพับอีกด้วย 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ปกหลังเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ 	

จากตารางที่ 3.2 พบว่าปกหน้าของนิตยสารฮาร์ท ประกอบด้วย ชื่อนิตยสาร ซึ่งวางอยู่ในตำแหน่งด้านบนของปกหน้า มีคำว่า BY POJ ARNON อยู่บนชื่อนิตยสาร และมีสโลแกน YOUR MOST FAVOURITE MAGAZINE รวมทั้งนำเสนอภาพดารานักร้องบนปกหน้า ในปีที่ต่อมาได้ใส่วลีภาษาอังกฤษด้านล่างของปก หลังจากนั้นได้เปลี่ยนลักษณะอักษรชื่อนิตยสารให้หนาขึ้น และไม่ใส่สโลแกนบนปกหน้า ปัจจุบันนิตยสารฮาร์ทบางฉบับทำปกหลายพับ

ปกหลังของนิตยสารในปีแรกจะนำเสนอภาพดารานักร้องให้สอดคล้องกับภาพปกหน้า ปีต่อมาปกหลังนิตยสารฮาร์ททั้งด้านในและด้านนอก ได้กลายเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ หลังจากนั้นได้กลับมาลงภาพดารานักร้องอีกครั้ง จนปัจจุบันปกหลังเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์

สำหรับการใช้สีในปีแรก จะใช้หน้าสีสี่และหน้าขาวดำเท่านั้น ต่อมาได้ใช้หน้าสีสี่มากขึ้น รวมทั้งเริ่มใช้หน้าสองสีด้วย ปัจจุบันมีการใช้หน้าสองสีลดลง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.3 พัฒนาการลักษณะด้านเนื้อหาของนิตยสารฮาร์ท

พ.ศ.	บรรณาธิการ	เนื้อหาภายใน	โฆษณา	การใช้ภาพประกอบ
2539	นายพจน์ อานนท์	จะแบ่งเนื้อหาเป็น 5 ส่วนคือ 1. แฟชั่น 2. การสัมภาษณ์ดาราและนักร้อง มีสัดส่วนมากกว่าเนื้อหาส่วนอื่น 3. คอลัมน์เกี่ยวกับดาราและนักร้อง ความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงต่างประเทศ จะนำเสนอในสัดส่วนที่น้อย 4. ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น 5. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ	จะมีการลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ 3-5 ชิ้น	ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่ายดาราและนักร้องหรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาประกอบในคอลัมน์ต่างๆ
2540		- จะแบ่งเนื้อหาเป็น 5 ส่วนเหมือนเดิม แต่แฟชั่นจะมีสัดส่วนมากขึ้น ถึงร้อยละ 50 ของเนื้อหาทั้งหมด - ได้เพิ่มคอลัมน์บันเทิงต่างประเทศเพิ่มขึ้นมากขึ้น	จะมีโฆษณามากขึ้นประมาณ 9-10 ชิ้น	
2541		- ส่วนของแฟชั่นได้ลดจำนวนหน้าลง	มีจำนวนโฆษณาลดลงเหลือ 5 ชิ้น	
2542		- ได้ลดจำนวนหน้าและคอลัมน์ลง แต่ยังคงสัดส่วนของการนำเสนอเท่าเดิม	มีโฆษณามากขึ้นประมาณจำนวน 7 ชิ้น	

จากตารางที่ 3.3 พบว่าเนื้อหาภายในของนิตยสารฮาร์ท ตั้งแต่แรกจนถึงปัจจุบันจะแบ่งเนื้อหาเป็น 5 ส่วนคือ แพชั่น การสัมภาษณ์ดารานักกร้อง คอลัมน์เกี่ยวกับวงการบันเทิงต่างประเทศ ส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น และงานเขียนจากกองบรรณาธิการ

ส่วนโฆษณาในนิตยสารฮาร์ท พบโฆษณาเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว ซึ่งมีจำนวนโฆษณามากขึ้น กระทั่งปี 2541 กลับมีจำนวนการลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ลดลง และเพิ่มขึ้นมาอีกในปัจจุบัน ส่วนการใช้ภาพประกอบในนิตยสารจะนิยมใช้ภาพดารานักกร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบพัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และ
นิตยสารฮาร์ท

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบพัฒนาการลักษณะด้านกายภาพของนิตยสารเธอกับฉัน

นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

ด้านกายภาพ	นิตยสารเธอกับฉัน	นิตยสารเดอะบอย	นิตยสารฮาร์ท
เริ่มตีพิมพ์	พ.ศ. 2526	พ.ศ. 2532	พ.ศ. 2539
อายุ	16 ปี	10 ปี	4 ปี
นโยบาย	1. เพื่อให้วัยรุ่นมีทางเลือกในการรับข้อมูลข่าวสารตลอดจนสาระความรู้ 2. ร่วมปลูกฝังสิ่งที่ดีให้กับเยาวชนของชาติ 3. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด รวมทั้งเป็นเพื่อนกับวัยรุ่น	1. ให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก 2. ให้วัยรุ่นรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1. ให้วัยรุ่นได้มีนิตยสารบันเทิงเฉพาะกลุ่มเพิ่มขึ้นอีกฉบับหนึ่ง 2. เปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงออกในด้านงานเขียน
บรรณาธิการบริหาร	7 คน	1 คน	1 คน
ราคา	เริ่มต้นที่ 10 บาท แล้วเพิ่มราคาเป็น 15 บาท 18 บาท 20 บาท 25 บาท 30 บาท 40 บาท 45 บาท 50 บาท และ 60 บาทตามลำดับ	เริ่มต้นที่ 25 บาท แล้วเพิ่มราคาเป็น 30 บาท 35 บาท 40 บาท 45 บาท 50 บาท 55 บาท และ 60 บาทตามลำดับ	เริ่มต้นที่ 45 บาท แล้วเพิ่มราคาเป็น 50 บาท 55 บาท และ 60 บาทตามลำดับ
จำนวนหน้า	เริ่มต้นที่ 80 หน้า แล้วเพิ่มเป็น 91 หน้า 112 หน้า 128 หน้า 164 หน้า 188 หน้า 196 หน้า 204 หน้า 228 หน้าแล้วลดลงเป็น 212 หน้า 200 หน้า และ 180 หน้าตามลำดับ	เริ่มต้นที่ 128 หน้า แล้วเพิ่มเป็น 172 หน้า 184 หน้า 200 หน้า 216 หน้า 228 หน้า 240 หน้า 348 หน้าแล้วได้ลดลงเป็น 304 หน้า และ 220 หน้าตามลำดับ	เริ่มต้นที่ 156 หน้า แล้วเพิ่มเป็น 204 หน้าแล้วได้ลดลงเป็น 180 หน้า และ 172 หน้าตามลำดับ

ลักษณะการเข้าเล่ม	ปีแรกจะใช้แบบมุงหลังคา ปีต่อมาจนถึงปัจจุบันใช้ แบบไสกาว	แบบไสกาว	แบบไสกาว
ขนาดของนิตยสาร	ปีแรกมีขนาด 7.5x10.25 นิ้ว ตั้งแต่ปีที่สองจนถึงปัจจุบันมี ขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว	7.5 x 10.25 นิ้ว	8.5 x 11.25 นิ้ว
ปกหน้า	- ชื่อนิตยสารวางด้านบน จะมีการปรับลักษณะตัว อักษรให้ใหญ่และหนาขึ้น - จะมีสโลแกนว่า Magazine for you&me เปลี่ยนเป็น Magazine for Modern Teenage และ Magazine For The Next Generation ตามลำดับ - หน้าปกจะใช้ภาพถ่าย ดารานักกร้อ - ช่วงแรกจะไม่มีโปรยวาง อยู่แต่ในช่วงหลังจะมีการ นำวลีภาษาอังกฤษมาวาง	- ชื่อนิตยสารวางอยู่ทาง ด้านบน โดยจะมีการ ปรับลักษณะตัวอักษรให้ ใหญ่และหนาขึ้น - หน้าปกจะใช้ภาพถ่าย ดารานักกร้อ - มีการนำวลีภาษาอังกฤษ มาวางไว้ - ทำปกเป็นหลายพับ	- ชื่อนิตยสารวางอยู่ทาง ด้านบน โดยจะมีการ ปรับลักษณะตัวอักษร ให้ใหญ่และหนาขึ้น - จะมีสโลแกนว่า YOUR MOST FAVOURITE MAGAZINE - หน้าปกจะใช้ภาพถ่าย ดารานักกร้อ - มีการนำวลีภาษา อังกฤษมาวางไว้ - ทำปกเป็นหลายพับ
ปกหลัง	ในช่วงแรก ๆ จะลงภาพ ดารานักกร้อ ต่อมาได้ กำหนดใช้หน้าด้านในและ นอกปกหลังเป็นพื้นที่ลง โฆษณาเชิงพาณิชย์	ในช่วงแรก ๆ จะลงภาพ ดารานักกร้อ ต่อมาได้ กำหนดใช้หน้าด้านในและ นอกปกหลังเป็นพื้นที่ลง โฆษณาเชิงพาณิชย์	ในช่วงแรก ๆ จะลงภาพ ดารานักกร้อ ต่อมา ได้กำหนดใช้หน้าด้านใน และนอกปกหลังเป็นพื้นที่ ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์
การใช้สี	มีหน้าสีสี่ หน้าสองสีและ ขาวดำ ใช้สีสี่กับหน้า สารบัญ	มีหน้าสีสี่ หน้าสองสี และ ขาวดำ	มีหน้าสีสี่ หน้าสองสี และขาวดำ

จากตารางที่ 4.1 แสดงถึงความเหมือนและแตกต่างกันของพัฒนาการด้านกายภาพของ นิตยสารวัยรุ่นได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท พบว่านิตยสาร ทั้ง 3 ฉบับมีอายุในการผลิตแตกต่างกัน โดยนิตยสารเธอกับฉันตีพิมพ์ใน พ.ศ. 2526 นิตยสาร เดอะบอยตีพิมพ์ พ.ศ. 2532 และนิตยสารฮาร์ทตีพิมพ์ พ.ศ. 2539 อายุของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับย่อมแตกต่างกันคือ 16 ปี 10 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ ทั้งนี้ นิตยสารเธอกับฉันมีการ เปลี่ยนแปลงบรรณาธิการบริหารบ่อยมากถึง 7 คน ในขณะที่อีก 2 ฉบับมีเพียง 1 คน

สำหรับนโยบายของนิตยสารเธอกับฉันต้องการให้วัยรุ่นมีทางเลือก ในการรับข้อมูลข่าวสารตลอดจนสาระความรู้ รวมทั้งปลูกฝังสิ่งที่ดีให้กับเยาวชนของชาติ และช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด รวมทั้งเป็นเพื่อนกับวัยรุ่น ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยมีนโยบายต้องการให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่วนนโยบายของนิตยสารฮาร์ทคือต้องการให้วัยรุ่นได้มีนิตยสารบันเทิงเฉพาะกลุ่มเพิ่มขึ้นอีกฉบับหนึ่ง อีกทั้งต้องการเปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงออก ในด้านงานเขียนอีกด้วย

ในด้านราคา นิตยสารทั้ง 3 ฉบับจะเหมือนกันตรงที่จะมีการเพิ่มราคามาตลอดจนปัจจุบันก็ได้กำหนดราคาจำหน่ายเท่ากันคือ ฉบับละ 60 บาท ในขณะที่จำนวนหน้าของนิตยสารก็จะเพิ่มตามราคาที่สูงขึ้น จนกระทั่งในช่วงปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ถึงแม้ราคาของนิตยสารจะปรับสูงขึ้นแต่จำนวนหน้ากลับลดลง เหมือนกัน

ส่วนลักษณะการเข้าเล่มนิตยสารนั้น นิตยสารเธอกับฉันในยุคแรกจะใช้การเข้าเล่มนิตยสารแบบมุงหลังคา แต่ปีต่อมาได้เปลี่ยนการเข้าเล่มนิตยสารเป็นแบบไสกาว เหมือนกับนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท สำหรับขนาดของนิตยสารเธอกับฉันในยุคแรกจะมีขนาดเท่ากับนิตยสารเดอะบอยคือ ขนาด 7.5 x 10.25 นิ้ว แต่ในยุคต่อมาจนถึงปัจจุบันนิตยสารเธอกับฉันมีขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว เท่ากับขนาดของนิตยสารฮาร์ท

หน้าปกของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ จะวางชื่อหัวนิตยสารไว้ด้านบนของหน้า ตลอดมาได้จะมีการปรับลักษณะตัวอักษรให้ใหญ่และหนาขึ้น โดยนิยมใช้ภาพถ่ายดารานักกร้องที่กำลังได้รับความนิยมขณะนั้นมาเป็นแบบบนหน้าปก นอกจากนี้จะมีการนำลีลาภาษาอังกฤษที่มีความหมายสอดคล้องกับภาพปกมาวางไว้ด้านล่างของหน้าปกนิตยสาร ทั้งนี้นิตยสารเธอกับฉัน กับนิตยสารฮาร์ทจะมีสโลแกนวางอยู่ใต้ชื่อนิตยสาร สโลแกนของนิตยสารเธอกับฉันแต่เดิมจะใช้ว่า

Magazine for you & me ต่อมาเปลี่ยนเป็น Magazine for Modern Teenage และ Magazine For The Next Generation ตามลำดับ ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะใช้สโลแกนว่า YOUR MOST FAVOURITE MAGAZINE ซึ่งจะใส่เอาไว้ในช่วงแรกเท่านั้น หน้าปกของนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทบางฉบับจะผลิตเป็นปกหลายพับด้วย

ปกหลังนิตยสาร พบว่าในช่วงแรก ๆ จะนำเสนอภาพดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น ประกอบกับจะต้องสอดคล้องกับภาพที่ปกด้านหน้านิตยสารด้วย แต่ต่อมาได้กำหนดให้ปกหลังทั้งด้านในและนอกปกเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์

การใช้สีในนิตยสารทั้ง 3 ฉบับจะพบว่า ในยุคแรกจะมีการใช้สีสีเพียงแค่ปกหน้า ปกหลัง และแผ่นในเท่านั้น ต่อมาก็เริ่มใช้สีสีกับเนื้อหาหน้าอื่นมากขึ้น รวมทั้งได้ใช้หน้าสองสีเข้ามาช่วย เพื่อช่วยให้บางคนล้มเลิกที่ต้องการเน้นให้โดดเด่นออกมา แต่ในช่วงหลังนิตยสารไม่นิยมใช้สองสี จะใช้สีสีมากกว่าเพราะดูสวยงามกว่าสองสี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบพัฒนาการลักษณะด้านเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน
นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

ด้านเนื้อหา	นิตยสารเธอกับฉัน	นิตยสารเดอะบอย	นิตยสารฮาร์ท
เนื้อหาภายใน	<ol style="list-style-type: none"> 1. แฟชั่น 2. การสัมภาษณ์ดารานักแสดงและนักร้อง 3. งานเขียนจากทางบรรณาธิการ 4. คอลัมน์เกี่ยวกับดารานักแสดงและนักร้องต่างประเทศ 5. ส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. BOYS จะเป็นชื่อประจำของส่วนนี้ จะมีเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นชายโดยเฉพาะ 2. GIRLS จะเป็นชื่อประจำของส่วนนี้ จะมีเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นหญิงเฉพาะ 3. BOY MEETS GIRL จะเป็นชื่อประจำของส่วนนี้ จะเป็นคอลัมน์ที่เด็กวัยรุ่นทั้งหญิงและชายอ่านได้ 4. PLANET POP จะนำเสนอเกี่ยวกับดารานักแสดงและนักร้อง ต่างประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แฟชั่น 2. การสัมภาษณ์ดารานักแสดงและนักร้อง 3. คอลัมน์เกี่ยวกับดารานักแสดงและนักร้อง ต่างประเทศ 4. ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น 5. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ
โฆษณา	ในช่วงแรกจะพบโฆษณาแฝง ในช่วงหลังจะพบโฆษณาเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว	จะมีการลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ในบางฉบับ แล้วเพิ่มมากขึ้น	จะพบโฆษณาเชิงพาณิชย์ ในช่วงหลังมีโฆษณาลดลง
การใช้ภาพประกอบ	จะใช้ภาพถ่ายดารานักแสดงหรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศ มาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ	จะใช้ภาพถ่ายดารานักแสดงหรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศ มาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ	จะใช้ภาพถ่ายดารานักแสดงหรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศ มาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

จากตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของพัฒนาการด้านเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท พบว่าการแบ่งเนื้อหาภายในเล่มของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทเหมือนกัน นั่นคือจะแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ 1. แฟชั่น 2. การสัมภาษณ์ดารานักกร้อง หรือคนในวงการของไทยที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีสัดส่วนมากกว่าเนื้อหาส่วนอื่น 3. คอลัมน์เกี่ยวกับดารานักกร้อง ความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงต่างประเทศ โดยในช่วงปีแรกจะนำเสนอคอลัมน์ในลักษณะนี้ในสัดส่วนที่น้อย ต่อมาได้เพิ่มคอลัมน์บันเทิงต่างประเทศเพิ่มขึ้นมาก 4. ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น เช่น การส่งเรื่องสั้นเข้ามาตีพิมพ์ การเล่นเกมต่างๆ การเขียนจดหมายมาคุยกัน เป็นต้น และ 5. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ

สำหรับโฆษณาในนิตยสารเธอกับฉันในช่วงแรกจะพบโฆษณาแฝง โดยมีลักษณะให้นายแบบนางแบบใส่เสื้อผ้าที่ต้องการโฆษณา แล้วย่นำมาเสนอไว้ในส่วนของแฟชั่น ต่อมาเริ่มมีการลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ จนในที่สุดพบแต่โฆษณาเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว ส่วนนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทจะพบแต่โฆษณาเชิงพาณิชย์ ซึ่งนับแต่แรกจะมีจำนวนโฆษณาเพิ่มขึ้นตลอด จนในช่วงหลังโฆษณามีน้อยลง

การใช้ภาพประกอบนั้น นิตยสารทั้ง 3 ฉบับ จะใช้ภาพถ่ายดารานักกร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ เหมือนกัน

2. การจัดทำนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

นิตยสารเธอกับฉัน

มีรูปแบบการจัดหน้าปก โดยจัดวางชื่อนิตยสารไว้ส่วนบนกึ่งกลางปก ใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ คำขวัญประจำนิตยสารคือ MAGAZINE FOR THE NEXT GENERATION วางอยู่ใต้ชื่อนิตยสาร ถัดมาจะมีข้อมูลแสดงฉบับที่ เดือน เลขเรียกประจำนิตยสาร วางอยู่ใกล้ๆ คำขวัญ และมีราคาจำหน่ายวางไว้มุมล่างขวามือ นอกจากนี้ยังมีวลีหรือประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งจะสอดคล้องกับภาพปกจัดวางอยู่ข้างล่างตรงกึ่งกลางปก สำหรับขนาดตัวอักษรของชื่อนิตยสาร คำขวัญ ข้อมูลประจำนิตยสาร และวลีหรือประโยคภาษาอังกฤษ จะมีขนาดเล็กใหญ่ตามความเหมาะสม โดยที่ชื่อนิตยสารจะมีขนาดใหญ่ เด่น สะดุดตา และมีลักษณะเหมือนกันทุกฉบับ ส่วนวลีหรือประโยคภาษาอังกฤษจะมีขนาดเล็กทรงลงมา คำขวัญและข้อมูลประจำนิตยสารจะมีขนาดเล็กที่สุด

ภาพประกอบปกนิตยสารเธอกับฉัน จะใช้ภาพเดี่ยวขนาดใหญ่ ซึ่งจะเป็นภาพของดารานักแสดงที่กลุ่มวัยรุ่นชื่นชอบและกำลังได้รับความนิยม ปกนิตยสารจะใช้ภาพสี่สี จึงช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ส่วนสันปกนิตยสารจะแสดงข้อมูลของนิตยสารโดยเรียงลำดับจากเลขที่ของนิตยสาร ชื่อนิตยสาร ปีที่ เดือน ปีที่ และราคาเอาไว้อย่างละเอียด

หน้าสารบัญของนิตยสารเธอกับฉัน จะไม่มีชื่อนิตยสารปรากฏอยู่ แต่จะมีเลขที่ของนิตยสาร เดือน และปีที่ของนิตยสารระบุไว้ ใต้คำว่าสารบัญ ซึ่งในนิตยสารจะใช้ภาษาอังกฤษว่า Contents ภายในหน้าสารบัญจะมีภาพการแสดงผลแบบจากดารานักแสดง โดยจะคัดเลือกภาพจากเนื้อหาภายในฉบับ มาเสนอไว้ 4 ภาพ ส่งผลให้ผู้อ่านทราบได้ทันทีว่าในฉบับนี้จะมีบุคคลใดเป็นผู้แสดงแบบ ซึ่งสร้างความสนใจให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกต้องการเปิดอ่านนิตยสารต่อไป ทั้งนี้จะแสดงรายละเอียดของเรื่องภายในเล่ม โดยเรียงดังนี้ เลขหน้า ชื่อคอลัมน์ และชื่อเรื่องหรือชื่อบุคคลที่อยู่ในคอลัมน์ สำหรับการลำดับหน้าของนิตยสารเธอกับฉันจะคงที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง การจัดวางเรื่องในแต่ละหน้า รายละเอียดของผู้จัดทำนิตยสารจะจัดวางไว้อีกหน้าหนึ่ง แยกจากหน้าสารบัญ แต่จะวางไว้หน้าเดียวกับหน้าบทบรรณาธิการ

หน้าเนื้อหาภายในเล่มเธอกับฉัน จะแบ่งเป็นคอลัมน์ ๆ ไป คอลัมน์หนึ่งอาจจะมีเพียงหน้าเดียวหรือมากกว่าหนึ่งหน้าขึ้นไปก็อยู่ที่ความยาวของเนื้อหา ในแต่ละคอลัมน์จะประกอบไปด้วยชื่อเรื่อง ชื่อคอลัมน์ โปรย เนื้อหา และภาพประกอบเนื้อหา ชื่อเรื่องมีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าส่วนอื่น ๆ และไม่มีตำแหน่งการจัดวางที่แน่นอน ชื่อคอลัมน์จะมีตัวอักษรขนาดเล็กและวางไว้ในตำแหน่งที่แน่นอนคือด้านบนซ้ายมือ ส่วนโปรยนั้นอาจพบในบางเรื่อง ซึ่งจะใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่และเด่นกว่าเนื้อหาไม่มีตำแหน่งที่แน่นอนในการจัดวาง เนื้อหาจะจัดแบ่งออกเป็น 3 คอลัมน์ ทุกเรื่องจะมีภาพประกอบ ซึ่งภาพที่นำมาจัดหน้านั้นจะมีทั้งแบบตีกรอบ แบบshot cut และใช้ภาพสกรีนเป็นพื้น นอกจากนี้จะมีการเน้นข้อความโดยการใช้เส้นและการสกรีนสีให้แตกต่างจากส่วนอื่น หรืออาจใช้วิธีการจัดเรียงข้อความเป็นแนวตั้ง เพื่อสร้างความเด่นให้กับข้อความนั้น ส่วนใหญ่จะมีการใช้เส้นและการสกรีนพื้นช่วยแบ่งเรื่องในกรณีที่คอลัมน์นั้นมีเรื่องย่อยหลาย ๆ เรื่อง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการอ่าน สำหรับรูปแบบการจัดวางเนื้อหาและรูปภาพในแต่ละคอลัมน์จะแตกต่างกัน ทว่าคอลัมน์เดียวกันของทุกฉบับจะจัดหน้าแบบเดียวกัน เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของคอลัมน์

หน้าโฆษณา จะจัดวางอยู่ปกหน้าด้านใน ปกหลังด้านใน ปกหลัง ส่วนต้นของนิตยสารก่อนหน้าสารบัญ และแทรกระหว่างบทความหรือคอลัมน์ โฆษณาที่ลงในนิตยสารเธอกับฉันแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. หมวดสุขภาพและความงาม เช่น ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด แต่งสีผม เครื่องสำอาง ลิปสติค เป็นต้น
2. หมวดอาหารและเครื่องดื่ม เช่น นมเปรี้ยว น้ำอัดลม เป็นต้น
3. หมวดเครื่องใช้ เช่น ผ้าอนามัย รองเท้า เสื้อผ้า เป็นต้น
4. หมวดอุปกรณ์สื่อสาร เช่น เพจเจอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

นิตยสารเดอะบอย

การจัดหน้านิตยสารเดอะบอย มีรูปแบบการจัด**หน้าปก** โดยจัดวางชื่อนิตยสารTHE BOY ไว้ส่วนบนกึ่งกลางปก ใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ จะมีคำว่า MAGAZINE ขนาดเล็กตะแคงอยู่ด้านขวาต่อจากชื่อนิตยสาร หน้าปกนิตยสารเดอะบอยไม่พบคำขวัญประจำนิตยสาร ถัดมาข้างล่างชื่อนิตยสารจะมีเลขที่ของนิตยสารวางอยู่ ด้านล่างกึ่งกลางปกจะมีวลีหรือประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งจะสอดคล้องกับภาพปกจัดวางอยู่ สำหรับขนาดตัวอักษรของชื่อนิตยสาร ข้อมูลประจำนิตยสาร และวลีหรือประโยคภาษาอังกฤษ จะมีขนาดเล็กใหญ่ตามความเหมาะสม โดยที่

ชื่อนิตยสารจะมีขนาดใหญ่ เด่น สะดุดตา และมีลักษณะเหมือนกันทุกฉบับ ส่วนวลีหรือประโยคภาษาอังกฤษจะมีขนาดเล็กทรงลงมา ข้อมูลประจำนิตยสารจะมีขนาดเล็กที่สุด

ภาพประกอบปกนิตยสารเดอะบอย จะใช้ภาพเดี่ยวขนาดใหญ่ ซึ่งจะเป็นภาพของดารานักแสดงที่กลุ่มวัยรุ่นชื่นชอบและกำลังได้รับความนิยม ปกนิตยสารจะใช้ภาพสี่สี จึงช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ส่วนสันปกนิตยสารจะแสดงข้อมูลของนิตยสารโดยเรียงลำดับจากชื่อนิตยสาร เลขที่ของนิตยสาร วลีหรือประโยคภาษาอังกฤษที่แสดงไว้หน้าปก ฉบับที่ ชื่อผู้แสดงแบบหน้าปก และราคาจำหน่าย

หน้าสารบัญของนิตยสารเดอะบอย จะมีชื่อนิตยสารปรากฏอยู่ พร้อมด้วยเลขประจำนิตยสาร และเลขที่ฉบับของนิตยสารระบุไว้ ได้คำว่าสารบัญ ซึ่งในนิตยสารจะใช้ภาษาอังกฤษว่า MENU in this issue ภายในหน้าสารบัญจะแสดงรายละเอียด โดยจะมีการแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรกจะนำเสนอเรื่องที่ได้กัผู้ชายให้ความสนใจ ซึ่งจะใช้ชื่อว่า Part 1 BOY ส่วนที่สองจะนำเสนอเรื่องที่ได้กัผู้หญิงให้ความสนใจ ซึ่งจะใช้ชื่อว่า Part 2 GIRL ส่วนที่สามจะนำเสนอเรื่องที่ได้กัผู้ชายและผู้หญิงให้ความสนใจ ซึ่งจะใช้ชื่อว่า Part 3 BOY meets GIRL และส่วนที่สี่จะนำเสนอเรื่องราวของดารานักแสดงต่างประเทศ ใช้ชื่อว่า PLANET POP ทั้งนี้จะนำภาพดารานักแสดง ที่คัดเลือกมาจากเนื้อหภายในฉบับทั้ง 4 ส่วนมาเสนอไว้ ส่วนละ 1 ภาพ ก่อนที่จะแสดงรายละเอียดของเรื่องภายในส่วนนั้น ส่งผลให้ผู้อ่านทราบได้ทันทีว่าในเนื้อหาส่วนนี้จะมีการนำเสนอเรื่องของบุคคลใด ซึ่งสร้างความสนใจให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกต้องการเปิดอ่านนิตยสารต่อไป การแสดงรายละเอียดของเรื่องภายในเล่ม เรียงดังนี้ เลขหน้าชื่อคอลัมน์ และชื่อเรื่องหรือชื่อบุคคลที่อยู่ในคอลัมน์ สำหรับการลำดับหน้าของนิตยสารเดอะบอยจะคงที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการจัดวางเรื่องในแต่ละหน้า ส่วนรายละเอียดของผู้จัดทำนิตยสารจะจัดวางไว้อีกหน้าหนึ่งแยกจากหน้าสารบัญ

หน้าเนื้อหาภายในเล่มเดอะบอย จะแบ่งเป็นคอลัมน์ ๆ ไป คอลัมน์หนึ่งอาจจะมีเพียงหน้าเดียวหรือมากกว่าหน้าขึ้นไปก็อยู่ที่ความยาวของเนื้อหา ในแต่ละคอลัมน์จะประกอบไปด้วยชื่อเรื่อง ชื่อคอลัมน์ โปรย เนื้อหา และภาพประกอบเนื้อหา ชื่อเรื่องมีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าส่วนอื่น ๆ และไม่มีตำแหน่งการจัดวางที่แน่นอน ชื่อคอลัมน์จะมีตัวอักษรขนาดเล็กและวางไว้ในตำแหน่งใดขึ้นอยู่กับหน้าแรกของเรื่องนั้นอยู่ที่หน้าด้านซ้ายหรือด้านขวา หากเริ่มหน้าแรกทางด้านซ้าย ชื่อคอลัมน์จะวางอยู่ที่ด้านบนซ้ายมือ แต่ถ้าเริ่มหน้าแรกทางด้านขวา ชื่อคอลัมน์จะวางอยู่ที่ด้านบนขวามือ ส่วนใหญ่เกือบทุกคอลัมน์จะพบว่ามีโปรยปรากฏอยู่ ซึ่งจะใช้ตัวอักษรขนาด

ใหญ่และเด่นกว่าเนื้อหา อีกทั้งโปรยในคอลัมน์เดียวกันก็จะใช้ลักษณะอักษรต่างกันไป และไม่มีตำแหน่งที่แน่นอนในการจัดวาง ทางด้านเนื้อหาส่วนใหญ่จะแบ่งออกเป็น 2 คอลัมน์ มีบางคอลัมน์จะแบ่งออกเป็น 1 หรือ 3 คอลัมน์ ในทุกเรื่องจะมีภาพประกอบ ซึ่งภาพที่นำมาจัดหน้านั้นจะมีทั้งแบบตีกรอบ แบบshot cut และใช้ภาพสกรีนเป็นพื้น นอกจากนี้จะมีการเน้นข้อความโดยการใช้เส้นและการสกรีนสีให้แตกต่างจากส่วนอื่น หรืออาจใช้วิธีให้ความเข้มและหรือขนาดตัวอักษรต่างกัน เพื่อสร้างความเด่นให้กับข้อความนั้น ส่วนใหญ่จะมีการใช้เส้นและการสกรีนพื้นช่วยแบ่งเรื่องในกรณีที่มีคอลัมน์นั้นมีเรื่องย่อยหลาย ๆ เรื่อง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการอ่าน สำหรับรูปแบบการจัดวางเนื้อหาและรูปภาพในแต่ละคอลัมน์จะแตกต่างกัน ทว่าคอลัมน์เดียวกันของทุกฉบับจะจัดหน้าแบบเดียวกัน เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของคอลัมน์

หน้าโฆษณา จะจัดวางอยู่ปกหน้าด้านใน ปกหลังด้านใน ปกหลัง ส่วนต้นของนิตยสารก่อนหน้าสารบัญ และแทรกระหว่างบทความหรือคอลัมน์ โฆษณาที่ลงในนิตยสารเดอะบอยแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. หมวดสุขภาพและความงาม เช่น ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด แต่งสีผม เครื่องสำอาง ลิปสติค เป็นต้น
2. หมวดอาหารและเครื่องดื่ม เช่น นมเปรี้ยว น้ำอัดลม ขนมขบเคี้ยว เป็นต้น
3. หมวดเครื่องใช้ เช่น ผ้าอนามัย รองเท้า เสื้อผ้า นาฬิกา เป็นต้น
4. หมวดอุปกรณ์สื่อสาร เช่น เพจเจอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

นิตยสารฮาร์ท

การจัดหน้านิตยสารฮาร์ท มีรูปแบบการจัดหน้าปก โดยจัดวางชื่อนิตยสาร HEART ไว้ส่วนบนกึ่งกลางปก ใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ เด่น สะดุดตา และมีลักษณะเหมือนกันทุกฉบับ และมีคำว่า MAGAZINE ขนาดเล็กวางอยู่ใต้ชื่อนิตยสาร ถัดมาจะมีข้อมูลแสดงฉบับที่ และมีราคา ซึ่งใช้ตัวอักษรขนาดเล็กมากวางตะแคงไว้ข้าง ๆ ชื่อนิตยสาร

ภาพประกอบปกนิตยสารฮาร์ท จะใช้ภาพเดี่ยวขนาดใหญ่ ซึ่งจะเป็นภาพของดารานักร้องที่กลุ่มวัยรุ่นชื่นชอบและกำลังได้รับความนิยม ปกนิตยสารจะใช้ภาพสี่สี จึงช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน บางฉบับจะจัดทำปกนิตยสารเป็นแบบหลายหน้าพับต่อกัน ซึ่งจะแสดงภาพของดารานักร้องในหลายอิริยาบถ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้มาก ส่วนสันปกนิตยสารจะแสดงข้อมูลของนิตยสารโดยเรียงลำดับจากชื่อนิตยสาร คำขวัญ

ประจำนิตยสารคือ THE POPULAR MAGAZINE ฉบับที่ เดือน ปีที่ และราคาเอาไว้อย่างละเอียด

หน้าสารบัญของนิตยสารฮาร์ท จะไม่มีชื่อนิตยสารปรากฏอยู่ แต่จะมีเดือน ปี และเลขที่ฉบับของนิตยสารระบุไว้ ได้คำว่าสารบัญ ซึ่งในนิตยสารจะใช้ภาษาอังกฤษว่า Contents ภายในหน้าสารบัญจะมีภาพดาราและนักร้องที่เป็นแบบบนปกนิตยสาร โดยจะใช้ภาพแบบตีกรอบหรือแบบshot cut หรือแบบสกรีนเป็นพื้น มาเสนอไว้ 1 ภาพ ทั้งนี้จะแสดงรายละเอียดของเรื่องภายในเล่ม โดยเรียงดังนี้ เลขหน้า ชื่อคอลัมน์ และชื่อเรื่องหรือชื่อบุคคลที่อยู่ในคอลัมน์ สำหรับการลำดับหน้าของนิตยสารฮาร์ทจะคงที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการจัดวางเรื่องในแต่ละหน้า รายละเอียดของผู้จัดทำนิตยสารจะจัดวางไว้อีกหน้าหนึ่งแยกจากหน้าสารบัญ แต่จะวางไว้หน้าเดียวกับหน้าบทบรรณาธิการ

หน้าเนื้อหาภายในเล่มฮาร์ท จะแบ่งเป็นคอลัมน์ ๆ ไป คอลัมน์หนึ่งอาจจะมีเพียงหน้าเดียวหรือมากกว่าหนึ่งหน้าขึ้นไปก็อยู่ที่ความยาวของเนื้อหา ในแต่ละคอลัมน์จะประกอบไปด้วยชื่อเรื่อง ชื่อคอลัมน์ เนื้อหา และภาพประกอบเนื้อหา ชื่อเรื่องมีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าส่วนอื่น ๆ และไม่มีตำแหน่งการจัดวางที่แน่นอน ชื่อคอลัมน์จะมีตัวอักษรขนาดเล็กกว่าชื่อเรื่องและไม่มีตำแหน่งที่แน่นอนในการจัดวาง เนื้อหาจะจัดแบ่งออกเป็น 2 คอลัมน์ ทุกเรื่องจะมีภาพประกอบซึ่งภาพที่นำมาจัดหน้านั้นจะมีทั้งแบบตีกรอบ แบบshot cut และใช้ภาพสกรีนเป็นพื้น นอกจากนี้จะมีการเน้นข้อความโดยการใช้อักษรให้ความเข้มและหรือขนาดตัวอักษรต่างกัน เพื่อสร้างความเด่นให้กับข้อความนั้น ส่วนใหญ่จะมีการใช้เส้นและการสกรีนพื้นช่วยแบ่งเรื่องในกรณีที่คอลัมน์นั้นมีเรื่องย่อยหลาย ๆ เรื่อง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการอ่าน สำหรับรูปแบบการจัดวางเนื้อหาและรูปภาพในแต่ละคอลัมน์จะแตกต่างกัน ทว่าคอลัมน์เดียวกันของทุกฉบับจะจัดหน้าแบบเดียวกัน เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของคอลัมน์

หน้าโฆษณา จะจัดวางอยู่ปกหน้าด้านใน ปกหลังด้านใน ปกหลัง ส่วนต้นของนิตยสารก่อนหน้าสารบัญ และแทรกระหว่างบทความหรือคอลัมน์ โฆษณาที่ลงในนิตยสารฮาร์ทแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. หมวดสุขภาพและความงาม เช่น ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด แต่งสีผม เครื่องสำอาง ลิปสติก เป็นต้น
2. หมวดอาหารและเครื่องดื่ม เช่น ลูกอม นมเปรี้ยว น้ำอัดลม เป็นต้น
3. หมวดเครื่องใช้ เช่น เทปเพลง ผ้าอนามัย รองเท้า เสื้อผ้า เป็นต้น
4. หมวดอุปกรณ์สื่อสาร เช่น เพจเจอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

สรุปการศึกษาการจัดหน้านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์การจัดหน้า นิตยสารตั้งแต่ฉบับประจำเดือนมกราคม – ธันวาคม 2542 ตามองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. ปกนิตยสาร ประกอบด้วย ชื่อนิตยสาร ข้อมูลหนังสือที่แสดงปีที่ ฉบับที่ วันที่ เดือน ปีพุทธศักราช ราคาจำหน่าย เลขที่ของนิตยสาร สันปก รูปภาพ
2. หน้าสารบัญ ประกอบด้วย ชื่อนิตยสาร ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ภาพประกอบ เรื่อง ตัวเลขหน้า รายละเอียดผู้จัดทำ
3. หน้าเนื้อหาภายในเล่ม ซึ่งจะมีเรื่องราว บทความและคอลัมน์ ประกอบด้วย ชื่อคอลัมน์ ชื่อเรื่อง โปรม์ เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ
4. หน้าโฆษณา ซึ่งจะมีลักษณะเป็นโฆษณาเชิงพาณิชย์

จากการศึกษาการจัดหน้านิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทนั้น พบว่าหน้าปกของนิตยสารจะมีการจัดวางชื่อนิตยสารไว้ในตำแหน่งเดียวกัน ก็คือจัดวางไว้ส่วนบนกึ่งกลางปก และจะกำหนดตัวอักษรให้มีขนาดใหญ่ เด่นสะดุดตา สำหรับคำขวัญประจำนิตยสาร และข้อมูลของนิตยสารอันได้แก่ ข้อมูลแสดงฉบับที่ เดือน ปี เลขที่ของนิตยสาร ราคาจำหน่ายนั้น ขึ้นอยู่กับกองบรรณาธิการของนิตยสารแต่ละฉบับ จะกำหนดว่าจะแสดงข้อมูลใดบ้าง ภาพประกอบปก นิตยสารทั้ง 3 ฉบับ จะใช้ภาพของดารา และนักร้องที่กลุ่มวัยรุ่นชื่นชอบและกำลังได้รับความนิยม โดยมีลักษณะเป็นภาพเดี่ยวขนาดใหญ่ ขึ้นเป็นภาพปกนิตยสาร พร้อมทั้งจะใช้ภาพสี่สี ทั้งนี้ เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน บางฉบับจะมีวลีหรือประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับภาพบนปกจัดวางไว้ส่วนล่างกึ่งกลางของนิตยสาร

หน้าสารบัญของนิตยสาร นิตยสารเธอกับฉัน และนิตยสารฮาร์ทจะไม่มีชื่อนิตยสารระบุไว้ที่หน้าสารบัญ แต่จะระบุข้อมูลประจำนิตยสารไว้ ได้คำว่าสารบัญ ซึ่งในนิตยสารจะนิยมใช้ภาษาอังกฤษ ภายในหน้าสารบัญจะมีภาพการแสดงแบบจากดาราและนักร้อง โดยจะคัดเลือกภาพจากเนื้อหาภายในฉบับ มาเสนอไว้ เพื่อชวนให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสนใจเนื้อหาภายในฉบับ ทั้งนี้จะแสดงรายละเอียดของเรื่องภายในเล่ม ได้แก่ เลขหน้า ชื่อคอลัมน์ และชื่อเรื่องหรือชื่อบุคคลที่อยู่ในคอลัมน์ สำหรับการลำดับหน้าของนิตยสารไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง ส่วนรายละเอียดของผู้จัดทำนิตยสารจะจัดวางไว้อีกหน้าหนึ่งแยกจากหน้าสารบัญ

หน้าเนื้อหาภายในเล่ม จะแบ่งเป็นคอลัมน์ ๆ ไป คอลัมน์หนึ่งอาจจะมีเพียงหน้าเดียวหรือมากกว่าหนึ่งหน้าขึ้นไปก็อยู่ที่ความยาวของเนื้อหา ในแต่ละคอลัมน์จะประกอบไปด้วยชื่อเรื่อง ชื่อคอลัมน์ ไปรย เนื้อหา และภาพประกอบเนื้อหา ชื่อเรื่องมีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าส่วนอื่น ๆ และไม่มีตำแหน่งการจัดวางที่แน่นอน ชื่อคอลัมน์จะมีตัวอักษรขนาดเล็ก ส่วนไปรยนั้นอาจพบในบางเรื่อง ซึ่งจะใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่และเด่นกว่าเนื้อหาไม่มีตำแหน่งที่แน่นอนในการจัดวาง ทุกเรื่องจะมีภาพประกอบ ซึ่งภาพที่นำมาจัดหน้านั้นจะมีทั้งแบบตีกรอบ แบบshot cut และใช้ภาพสกรีนเป็นพื้น นอกจากนี้จะมีการใช้เส้นและการสกรีนสีกับเนื้อหาบางส่วน เพื่อสร้างความแตกต่าง และเพิ่มความเด่นให้กับข้อความนั้น ส่วนใหญ่จะมีการใช้เส้นและการสกรีนพื้นช่วยแบ่งเรื่องในกรณีที่คอลัมน์นั้นมีเรื่องย่อยหลาย ๆ เรื่อง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการอ่าน สำหรับรูปแบบการจัดวางเนื้อหาและรูปภาพในแต่ละคอลัมน์จะแตกต่างกัน ทว่าคอลัมน์เดียวกันของทุกฉบับจะจัดหน้าแบบเดียวกัน เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของคอลัมน์

หน้าโฆษณา จะจัดวางอยู่ปกหน้าด้านใน ปกหลังด้านใน ปกหลัง ส่วนต้นของนิตยสารก่อนหน้าสารบัญ และแทรกระหว่างบทความหรือคอลัมน์ โฆษณาที่ลงในนิตยสารสามารถแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ ได้ดังนี้ หมวดสุขภาพและความงาม หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดเครื่องใช้ และหมวดอุปกรณ์สื่อสาร

หากจำแนกการจัดหน้านิตยสารแต่ละฉบับ โดยแบ่งตามองค์ประกอบข้างต้น จะพบว่า ส่วนใหญ่การจัดหน้าของนิตยสารจะคล้ายกัน หากจะแตกต่างกันในรายละเอียดบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนิตยสารเอาไว้นั่นเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. รูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน
จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	รูปแบบการนำเสนอ																			
	สรุปข่าว		คอลัมน์ประจำ		สารคดี		บันเทิงคดี		ปกิณกะ		เกม		แฟชั่น		ภาพ		อื่นๆ		รวม	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ
ม.ค. 42	16	9.8	108	66.3	2	1.2	4	2.4	10	6.1	7	4.4	6	3.7	6	3.7	4	2.4	163	100
ก.พ. 42	15	9.1	108	65.8	2	1.2	5	3.1	10	6.1	8	4.9	6	3.7	6	3.7	4	2.4	164	100
มี.ค. 42	16	9.8	108	66.3	2	1.2	5	3.1	10	6.1	5	3.1	6	3.7	6	3.7	5	3.1	163	100
เม.ย. 42	19	11.4	108	64.7	2	1.2	6	3.6	10	5.9	6	3.6	6	3.6	6	3.6	4	2.4	167	100
พ.ค. 42	18	10.8	108	64.7	2	1.2	6	3.6	10	5.9	7	4.2	6	3.6	6	3.6	4	2.4	167	100
มิ.ย. 42	16	9.6	108	64.7	2	1.2	6	3.6	10	5.9	7	4.2	6	3.6	6	3.6	6	3.6	167	100
ก.ค. 42	16	9.7	108	65.4	2	1.2	5	3.1	10	6.1	8	4.9	6	3.6	6	3.6	4	2.4	165	100
ส.ค. 42	17	10.1	108	64.3	2	1.2	5	3.0	10	5.9	9	5.3	6	3.6	6	3.6	5	3.0	168	100
ก.ย. 42	16	9.6	108	65.1	2	1.2	6	3.6	10	6.1	8	4.8	6	3.6	6	3.6	4	2.4	166	100
ต.ค. 42	17	10.2	108	64.7	2	1.2	6	3.6	10	5.9	8	4.8	6	3.6	6	3.6	4	2.4	167	100
พ.ย. 42	18	10.8	108	64.7	2	1.2	5	3.0	10	5.9	7	4.2	6	3.6	6	3.6	5	3.0	167	100
ธ.ค. 42	16	9.7	108	65.4	2	1.2	4	2.5	10	6.1	7	4.3	6	3.6	6	3.6	6	3.6	165	100
รวม	200	10.0	1296	65.2	24	1.2	63	3.2	120	6.0	87	4.4	72	3.6	72	3.6	55	2.8	1989	100

ตารางที่ 5 พบว่านิตยสารเธอกับฉันนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบ“คอลัมน์ประจำ” 1,296 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 65.2 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบ “สรุปข่าว” 200 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 10.0 “ปกิณกะ” 120 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.0 “เกม” 87 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.4 “แฟชั่น” และ “ภาพ” 72 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.6 “บันเทิงคดี” 63 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.2 “รูปแบบอื่นๆ” 55 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.8 และ “สารคดี” 24 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.2

คอลัมน์ประจำ จะมีรูปแบบที่นำเสนอในตำแหน่ง และหน้าประจำ มีหัวข้อคอลัมน์ประจำ มีการจำกัดเนื้อที่เฉพาะ มักจะมีการลงชื่อผู้เขียน หรือนามปากกา และมีภาพประกอบในคอลัมน์ด้วย ยกตัวอย่างคอลัมน์ประจำในนิตยสารเธอกับฉัน อาทิ คอลัมน์บนโต๊ะ บ.ก. เป็นคอลัมน์ที่บรรณาธิการเขียนถึงผู้อ่าน, คอลัมน์ซุบซิบแต่แซ่ด เป็นคอลัมน์ที่กล่าวถึงข่าวคราว และข่าวแซว ดาราและนักร้อง, คอลัมน์Dream Plot เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดาราและนักร้องให้บอกถึงภาพยนตร์ในจินตนาการ, คอลัมน์นามนี้มาที่มาจาก เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดาราและนักร้องถึงความเป็นมาของชื่อ นามสกุล และฉายานามที่ได้รับ, คอลัมน์บุคลิกบนแผ่นปก เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดาราและนักร้องที่เป็นแบบบนหน้าปกนิตยสารฉบับนั้นๆ, คอลัมน์His Spec เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดาราและนักร้องถึงบุคลิกลักษณะของสาวหรือหนุ่มในฝันที่ต้องการเป็นคนรัก, คอลัมน์ชมรมคนนอกเคาะ เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ถึงประสบการณ์ที่เคยผิดหวังในความรักของดาราและนักร้อง, คอลัมน์ปิดไว้ไม่เคยบอก เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ถึงความลับต่าง ๆ ที่ไม่เคยมีใครรู้มาก่อนของดาราและนักร้อง, คอลัมน์แม้ที่ระยะเผาขน เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดาราและนักร้องที่เป็นเพื่อสนิทกัน โดยให้แต่ละฝ่ายพูดถึงกัน, คอลัมน์ชนแดนสแตนด์อัฟ เป็นคอลัมน์ที่สัมภาษณ์ถึงประสบการณ์ที่เคยเจอกับวิญญูณของดาราและนักร้อง เป็นต้น

สรุปข่าว จะมีรูปแบบที่นำเสนอถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร ในลักษณะย่อ ๆ โดยมีภาพประกอบเหตุการณ์ที่นำเสนอด้วย ยกตัวอย่างสรุปข่าวในนิตยสารเธอกับฉัน อาทิ คอลัมน์News Now จะเสนอข่าวคราวความเคลื่อนไหวขององค์กร สินค้า และบริการต่าง ๆ ซึ่งจะนำเสนอหลายเรื่อง, คอลัมน์แวดวงการ จะเสนอข่าวคราวและเหตุการณ์การจัดงานที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง ทั้งนี้ในคอลัมน์จะนำเสนอข่าวหลายเรื่อง

ปกิณกะ จะมีรูปแบบเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งมีภาพประกอบในเรื่องด้วย ยกตัวอย่างปกิณกะในนิตยสารเธอกับฉัน อาทิ คอลัมน์ดูแลตัวเอง เป็นการนำเสนอถึงความรู้ในการรักษาสุขภาพ, คอลัมน์กระจกส่องใจ จะมีเนื้อหาแบ่งเป็นคำถามและคำตอบให้ผู้อ่านเลือก หรือเรียกว่าเป็นแบบทดสอบทางจิตวิทยาในเรื่องต่าง ๆ เช่น เรื่องคุณเป็นคนมั่นใจในตัวเองแค่ไหน เป็นต้น, คอลัมน์สาระไม่แฉ จะมีเนื้อหาเป็นเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เช่น เรื่องสี่ต้นบงบอกนิสัย เรื่องกรู๊ปเลือดทายนิสัย เป็นต้น, คอลัมน์ดาวทำนายดวง มีเนื้อหาทำนายชะตาชีวิต, คอลัมน์ You & Me Let' s มีเนื้อหาการตอบจดหมายที่ผู้อ่านส่งเข้ามา

เกม จะมีรูปแบบส่งเสริมให้ผู้อ่านมาร่วมสนุกกับนิตยสาร ยกตัวอย่างเกมในนิตยสาร เธอกับฉัน อาทิ คอลัมน์Game Infotel จะให้ผู้อ่านร่วมสนุกโดยโทรศัพท์เข้ามาตอบคำถาม, คอลัมน์เส้นสายระบายอารมณ์ จะให้ผู้อ่านวาดรูปล้อเลียนดารานักกร้องส่งเข้ามาประกวด, คอลัมน์สโมสรคนอ่อนไหว จะให้ผู้อ่านแต่งกลอนส่งเข้ามาประกวดกัน, คอลัมน์เปิดท้าย (เล่ม) ขายของ จะให้ผู้อ่านร่วมสนุกส่งจดหมายเข้ามาร่วมประมวลของรักของหวงของดารานักกร้อง

แฟชั่น จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องสำอางค์ น้ำหอม รองเท้า กระเป๋า การทำผม เครื่องประดับ ฯลฯ โดยจะมีภาพประกอบเนื้อหา ยกตัวอย่างรูปแบบแฟชั่นในนิตยสารเธอกับฉัน อาทิ คอลัมน์Beauty Bar จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับความสวยความงามในด้านต่าง ๆ เช่น เคล็ดลับการแต่งหน้า เป็นต้น, คอลัมน์รสนิยม จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับดารานักกร้องว่าชอบใช้เสื้อผ้าแบบใด เครื่องสำอาง น้ำหอมยี่ห้อไหน, คอลัมน์สไตล์ในสายตา จะมีเนื้อหาที่อธิบายถึงการแต่งกายของดารานักกร้อง พร้อมทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านแฟชั่นมาวิจารณ์

บันเทิงคดี จะมีรูปแบบเนื้อหาที่แต่งขึ้นเพื่อให้ความเพลิดเพลิน มุ่งความบันเทิงเป็นหลัก ความรู้เป็นสิ่งสำคัญรองลงมา โดยมีเรื่องประจำนิตยสารต่อเนื่องกันไปหลายตอนจบหรือจบในแต่ละฉบับ ยกตัวอย่างบันเทิงคดีในนิตยสารเธอกับฉัน อาทิ เรื่องชุด เช่น เรื่องดอกไม้ของเสเพลบอย, เรื่องสั้นจบในฉบับ เช่น เรื่องฉากหนึ่งของชีวิต เรื่องไม่สายเกินไป ถ้าใจตรงกัน ซึ่งในฉบับหนึ่งอาจจะมีมากกว่า 1 เรื่อง

ภาพ การนำเสนอด้วยรูปภาพของดารานักกร้องที่สวมใส่เสื้อผ้า และเครื่องแต่งกายในลักษณะต่าง ๆ ด้วยอิริยาบถที่ต่างกัน เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีกรนำเสนอเนื้อหา ซึ่งในนิตยสารเธอกับฉันจะมีการนำเสนอภาพอยู่ประมาณ 3 ชิ้นในฉบับ โดยชิ้นแรกจะวางไว้ก่อนหน้าสารบัญ ชิ้นที่สองจะวางไว้กลางฉบับ และชิ้นที่สามจะเสนอไว้ท้ายเล่ม

รูปแบบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ได้แก่ คอลัมน์Free Stars Photo จะมีรูปของดารานักกร้องในกรอบเล็ก ๆ พร้อมกับแบบฟอร์มให้ผู้อ่านกรอกลงไปได้ต้องการภาพดารานักกร้องคนไหนแล้วส่งกลับมายังกองบรรณาธิการ ทางกองบรรณาธิการจะส่งรูปที่ผู้อ่านต้องการกลับไปให้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่สมนาคุณให้กับผู้อ่านนิตยสาร, คอลัมน์เฉลยผู้โชคดี ที่ได้ร่วมเล่นเกมกับนิตยสาร, หน้าใบสมัครสมาชิก จะเป็นหน้าที่มีให้ผู้อ่านที่ต้องการสมัครเป็นสมาชิกกับนิตยสารได้กรอกข้อมูลแล้วส่งไปยังกองบรรณาธิการ

สารคดี จะมีรูปแบบเป็นความเรียง หรือร้อยกรองที่เสนอเนื้อหาที่เป็นจริง เติงให้สาระความรู้ ชัดเท็จจริง รวมทั้งจะการนำภาพถ่าย มาใช้เป็นส่วนประกอบการนำเสนอให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น ซึ่งในนิตยสารเธอกับฉันจะมีอยู่เพียงคอลัมน์เดียวในฉบับ ได้แก่ คอลัมน์ Amazing Thailand จะเขียนถึงสถานที่ทางประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ เช่น เรื่องบอกเล่าความเป็นขอมผ่านมิติแห่งพิมาย เรื่องรถไฟฟ้าปีทีเอส เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอย
จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	รูปแบบการนำเสนอ																			
	สรุปข่าว		คอลัมน์ประจำ		สารคดี		บันเทิงคดี		ปกิณกะ		เกม		แฟชั่น		ภาพ		อื่นๆ		รวม	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ
ม.ค. 42	25	13.6	120	65.5	0	0.0	8	4.4	12	6.6	6	3.3	6	3.3	6	3.3	0	0.0	183	100
ก.พ. 42	31	16.5	120	63.8	0	0.0	7	3.7	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	188	100
มี.ค. 42	28	15.1	120	64.5	0	0.0	8	4.4	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	186	100
เม.ย. 42	29	15.6	120	64.5	0	0.0	7	3.9	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	186	100
พ.ค. 42	26	14.1	120	65.2	0	0.0	8	4.3	12	6.5	6	3.3	6	3.3	6	3.3	0	0.0	184	100
มิ.ย. 42	27	14.6	120	65.2	0	0.0	7	3.8	12	6.5	6	3.3	6	3.3	6	3.3	0	0.0	184	100
ก.ค. 42	29	15.6	120	64.5	0	0.0	7	3.9	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	186	100
ส.ค. 42	28	15.1	120	64.5	0	0.0	8	4.4	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	186	100
ก.ย. 42	28	15.1	120	64.5	0	0.0	8	4.4	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	186	100
ต.ค. 42	28	15.1	120	64.5	0	0.0	8	4.4	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	186	100
พ.ย. 42	28	15.1	120	64.5	0	0.0	8	4.4	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	186	100
ธ.ค. 42	28	15.1	120	64.5	0	0.0	8	4.4	12	6.4	6	3.2	6	3.2	6	3.2	0	0.0	186	100
รวม	335	15.1	1440	64.7	0	0.0	92	4.1	144	6.5	72	3.2	72	3.2	72	3.2	0	0.0	2227	100

จากตารางที่ 6 พบว่า นิตยสารเดอะบอยนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบ“คอลัมน์ประจำ” 1,440 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 64.7 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบ “สรุปข่าว” 335 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 15.1 “ปกิณกะ” 144 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.5 “บันเทิงคดี” 92 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.1 “เกม” “แฟชั่น” และ “ภาพ” พบว่ามีจำนวนเท่ากัน คือ 72 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.2 ส่วน “สารคดี” นั้นไม่พบในนี้

คอลัมน์ประจำ จะมีรูปแบบที่น่าสนใจในตำแหน่ง และหน้าประจำ มีหัวคอลัมน์ประจำ มีการจำกัดเนื้อที่เฉพาะ มักจะมีการลงชื่อผู้เขียน หรือนามปากกา และมีภาพประกอบในคอลัมน์ด้วย ยกตัวอย่างคอลัมน์ประจำในนิตยสารเดอะบอย อาทิ คอลัมน์ IN SPEC เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดารานักร้องถึงบุคลิกลักษณะของสาวหรือหนุ่มในฝันที่ต้องการเป็นคนรัก, คอลัมน์ ONCE IN MY LIFE เป็นการสัมภาษณ์ดารานักร้องเกี่ยวกับตัวละครที่ชื่นชอบและอยากจะเป็นตัวละครนั้น, คอลัมน์วันเรียน เป็นการสัมภาษณ์ดารานักร้องให้เล่าถึงประสบการณ์ในวัยเรียน, คอลัมน์ MY CAREER จะนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ โดยจะสัมภาษณ์ผู้ที่ประกอบอาชีพนั้น, คอลัมน์ TO SIR WITH LOVE เป็นการสัมภาษณ์ดารานักร้องถึงครูหรืออาจารย์ที่ตนประทับใจ, คอลัมน์ SPORTS BOY จะนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับนักกีฬา และกีฬาประเภทต่าง ๆ, คอลัมน์ DREAMY CAR จะสัมภาษณ์ดารานักร้องถึงรถยนต์ที่ชอบและใฝ่ฝัน, คอลัมน์ IN LOVING BOOKS จะสัมภาษณ์ดารานักร้องถึงหนังสือเล่มโปรด, คอลัมน์ HOBBY จะสัมภาษณ์ดารานักร้องถึงงานอดิเรกที่ชอบทำเมื่อยามว่าง, คอลัมน์ MODELS ON MY MIND จะสัมภาษณ์ดารานักร้องถึง 4 ยอดนางแบบที่ชื่นชอบ, คอลัมน์ BEHIND THE SCENE เป็นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเบื้องหลังของภาพยนตร์ เป็นต้น

สรุปข่าว จะมีรูปแบบที่น่าสนใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร ในลักษณะย่อ ๆ โดยมีภาพประกอบเหตุการณ์ที่น่าสนใจด้วย ยกตัวอย่างสรุปข่าวในนิตยสารเดอะบอย อาทิ คอลัมน์ WHAT'S NOW จะเสนอข่าวคราวความเคลื่อนไหวขององค์กร สินค้า และบริการต่าง ๆ ซึ่งจะนำเสนอหลายเรื่อง, คอลัมน์ FASH SHOWTIME จะเสนอข่าวคราวและเหตุการณ์การจัดงานที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง ทั้งนี้จะนำเสนอหลายเรื่องในคอลัมน์

ปกิณกะ จะมีรูปแบบเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งมีภาพประกอบในเรื่องด้วย ยกตัวอย่างปกิณกะในนิตยสารเดอะบอย อาทิ คอลัมน์ COOKING SCHOOL จะมีเนื้อหาแนะนำวิธีการทำอาหาร, คอลัมน์แบบทดสอบ จะมีเนื้อหาแบ่งเป็นคำถามและคำตอบให้ผู้อ่านเลือก หรือเรียกว่าเป็นแบบทดสอบทางจิตวิทยาในเรื่องต่าง ๆ เช่น หัวตัวกลัวไม่งามจนเกินไปหรือเปล่า เป็นต้น, เกร็ดความงามและสุขภาพ เป็นการนำเสนอถึงความรู้ในการรักษาสุขภาพและความงาม, คอลัมน์ ดูดวง – ดูดาว และคอลัมน์ตอบตามดวงคุณ มีเนื้อหาทำนายชะตาชีวิต, คอลัมน์คุยกันมาคุยกันไป มีเนื้อหาการตอบจดหมายที่ผู้อ่านส่งเข้ามา

เกม จะมีรูปแบบส่งเสริมให้ผู้อ่านมาร่วมสนุกกับนิตยสาร ยกตัวอย่างเกมในนิตยสาร เดอะบอย อาทิ คอลัมน์หน้านี้ผู้ชายเขียน จะให้ผู้อ่านที่เป็นชายแต่งกลอนส่งเข้ามาประกวดกัน, คอลัมน์หน้านี้ผู้หญิงเขียน จะให้ผู้อ่านที่เป็นหญิงแต่งกลอนส่งเข้ามาประกวดกัน, คอลัมน์ GAMES ZONE จะมีเกมต่าง ๆ ให้ผู้อ่านได้ร่วมสนุกโดยตอบคำถามแล้วส่งคำตอบไปยังกองบรรณาธิการ

แฟชั่น จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องสำอางค์ น้ำหอม รองเท้า กระเป๋า การทำผม เครื่องประดับ ฯลฯ โดยจะมีภาพประกอบเนื้อหา ยกตัวอย่างรูปแบบแฟชั่นในนิตยสาร เดอะบอย อาทิ คอลัมน์ HAIR STORY จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำผมทรงต่างๆ ของดาราและนักร้อง, คอลัมน์ DO IT WELL จะเป็นการแนะนำการแต่งตัว การเลือกเสื้อผ้า เครื่องประดับ, คอลัมน์ SECRET OF BEAUTY จะให้ดาราและนักร้องแนะนำในเรื่องความสวยความงาม

บันเทิงคดี จะมีรูปแบบเนื้อหาที่แต่งขึ้นเพื่อให้ความเพลิดเพลิน มุ่งความบันเทิงเป็นหลัก ความรู้เป็นสิ่งสำคัญรองลงมา ยกตัวอย่างบันเทิงคดีในนิตยสาร เดอะบอย อาทิ คอลัมน์ มุมน้ำเงิน จะเป็นเรื่องสั้นที่ให้อ่านนิตยสารชายส่งเข้ามา, คอลัมน์ มุมแดง จะเป็นเรื่องสั้นที่ให้อ่านนิตยสารหญิงส่งเข้ามา, คอลัมน์เรื่องสั้นจบในตอนที่ส่งมาจากผู้อ่านที่บ้าน เช่น เรื่อง 2 คืนที่พระเจ้าจันทร์ร้องไห้, คอลัมน์เรื่องแปล

ภาพ การนำเสนอด้วยรูปภาพของดาราและนักร้องที่สวมใส่เสื้อผ้า และเครื่องแต่งกายในลักษณะต่าง ๆ ด้วยอิริยาบถที่ต่างกัน เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งในนิตยสาร เดอะบอยจะมีการนำเสนอภาพในคอลัมน์ COVER BOY โดยจะวางไว้ก่อนหน้าสารบัญ, คอลัมน์ COVER GIRL จะวางไว้กลางฉบับ, คอลัมน์ COVER BOY MEEYS GIRL จะเสนอไว้ส่วนท้ายของเล่ม

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารฮาร์ท

จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	รูปแบบการนำเสนอ																			
	สรุปข่าว		คอลัมน์ประจำ		สารคดี		บันเทิงคดี		ปกิณกะ		เกม		แฟชั่น		ภาพ		อื่น ๆ		รวม	
	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ
	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ	เรื่อง	ละ
ม.ค. 42	7	10.4	44	64.7	2	2.9	2	2.9	4	5.9	2	2.9	3	4.4	3	4.4	1	1.5	68	100
ก.พ. 42	10	14.1	44	61.9	2	2.8	2	2.8	4	5.6	2	2.8	3	4.3	3	4.3	1	1.4	71	100
มี.ค. 42	9	12.8	44	62.8	2	2.9	2	2.9	4	5.7	2	2.9	3	4.3	3	4.3	1	1.4	70	100
เม.ย. 42	12	16.4	44	60.2	2	2.8	2	2.8	4	5.4	2	2.8	3	4.1	3	4.1	1	1.4	73	100
พ.ค. 42	13	17.5	44	59.4	2	2.8	2	2.8	4	5.4	2	2.8	3	4.0	3	4.0	1	1.3	74	100
มิ.ย. 42	8	11.7	44	63.8	2	2.9	2	2.9	4	5.8	2	2.9	3	4.3	3	4.3	1	1.4	69	100
ก.ค. 42	12	16.4	44	60.2	2	2.8	2	2.8	4	5.4	2	2.8	3	4.1	3	4.1	1	1.4	73	100
ส.ค. 42	12	16.4	44	60.2	2	2.8	2	2.8	4	5.4	2	2.8	3	4.1	3	4.1	1	1.4	73	100
ก.ย. 42	9	12.8	44	62.8	2	2.9	2	2.9	4	5.7	2	2.9	3	4.3	3	4.3	1	1.4	70	100
ต.ค. 42	9	12.8	44	62.8	2	2.9	2	2.9	4	5.7	2	2.9	3	4.3	3	4.3	1	1.4	70	100
พ.ย. 42	9	12.8	44	62.8	2	2.9	2	2.9	4	5.7	2	2.9	3	4.3	3	4.3	1	1.4	70	100
ธ.ค. 42	9	12.8	44	62.8	2	2.9	2	2.9	4	5.7	2	2.9	3	4.3	3	4.3	1	1.4	70	100
รวม	119	14.2	528	62.0	24	2.8	24	2.8	48	5.6	24	2.8	36	4.2	36	4.2	12	1.4	851	100

จากตารางที่ 7 พบว่า นิตยสารสารคดีนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบ“คอลัมน์ประจำ” 528 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 62.0 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบ “สรุปข่าว” 119 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 14.2 “ปกิณกะ” 48 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 5.6 “แฟชั่น” และ “ภาพ” มีรูปแบบละ 36 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.2 ส่วน “บันเทิงคดี” “สารคดี” และ “เกม” พบว่ามีรูปแบบละ 24 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.8 “รูปแบบอื่น ๆ” 12 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.4

คอลัมน์ประจำ จะมีรูปแบบที่นำเสนอในตำแหน่ง และหน้าประจำ มีหัวคอลัมน์ประจำ มีการจำกัดเนื้อที่เฉพาะ มักจะมีการลงชื่อผู้เขียน หรือนามปากกา และมีภาพประกอบในคอลัมน์ด้วย ยกตัวอย่างคอลัมน์ประจำในนิตยสารฮาร์ท อาทิ คอลัมน์บันทึกความผูกพัน เป็นคอลัมน์ที่บรรณาธิการเขียนถึงผู้อ่าน, คอลัมน์ภาพยนตร์ในดวงใจ เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดารานักกร้องให้บอกถึงภาพยนตร์ที่ชอบที่สุด, คอลัมน์รักครั้งแรก เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ถึงประสบการณ์ความรักครั้งแรกของดารานักกร้อง, คอลัมน์จี จู๊ ลับสุดยอด เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ถึงความลับต่าง ๆ ที่ไม่เคยมีใครรู้มาก่อนของดารานักกร้อง, คอลัมน์ I MISS YOU เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดารานักกร้องที่เป็นเพื่อนสนิทกัน โดยให้แต่ละฝ่ายพูดถึงกัน, คอลัมน์INTERVIEW เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดารานักกร้องที่กำลังได้รับความนิยมในประเด็นต่าง ๆ, คอลัมน์MUSIC VIDEO เป็นคอลัมน์วิจารณ์มิวสิควิดีโอเพลงที่กำลังได้รับความนิยม, คอลัมน์คืนสู่เหย้า เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์ดารานักกร้องถึงสถาบันการศึกษาที่เคยเรียน, คอลัมน์นานาจิตตัง เป็นการสัมภาษณ์ถึงความคิดเห็นของดารานักกร้องที่มีต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่ง, คอลัมน์ทะเลจืดๆ เป็นคอลัมน์ที่เสนอเกี่ยวกับละครที่กำลังได้รับความนิยม, คอลัมน์HEART PREVIEW จะเสนอเรื่องราวเบื้องหลังภาพยนตร์ทั้งของไทยและต่างประเทศ, คอลัมน์เด็ดขั้วโฆษณา จะเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของโฆษณาที่กำลังได้รับความนิยม, คอลัมน์BEHIND THE SCENE เป็นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเบื้องหลังของภาพยนตร์ เป็นต้น

สรุปข่าว จะมีรูปแบบที่นำเสนอถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร ในลักษณะย่อ ๆ โดยมีภาพประกอบเหตุการณ์ที่นำเสนอด้วย ยกตัวอย่างสรุปข่าวในนิตยสารฮาร์ท อาทิ คอลัมน์แฟ้มข่าวฝาก จะเสนอข่าวคราวความเคลื่อนไหวขององค์กร สินค้าและบริการต่าง ๆ ซึ่งจะนำเสนอหลายเรื่อง, คอลัมน์ SOCIAL STREET จะเสนอข่าวคราวและเหตุการณ์การจัดงานที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง ทั้งนี้จะนำเสนอหลายเรื่อง เป็นต้น

ปกิณฑกะ จะมีรูปแบบเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งมีภาพประกอบในเรื่องด้วย ยกตัวอย่างปกิณฑกะในนิตยสารฮาร์ท อาทิ คอลัมน์ LUCKY STARS มีเนื้อหาทำนายชะตาชีวิต, คอลัมน์ลองทำดู รู้ดีหรือเปล่า จะมีเนื้อหาแบ่งเป็นคำถามและคำตอบให้ผู้อ่านเลือก หรือเรียกว่าเป็นแบบทดสอบทางจิตวิทยาในเรื่องต่าง ๆ เช่น คุณรักแบบใจหัวไม่ขึ้นหรือเปล่า เป็นต้น, คอลัมน์ต้องตา-จับใจ จะมีเนื้อหาเป็นความรู้เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เช่น เรื่องเข็มกลัดพระราชทานดี เป็นต้น, คอลัมน์สนทนาภาษา บ.ก. อารมณ์กวน มีเนื้อหาการตอบจดหมายที่ผู้อ่านส่งเข้ามา

เกม จะมีรูปแบบส่งเสริมให้ผู้อ่านมาร่วมสนุกกับนิตยสาร ยกตัวอย่างเกมในนิตยสาร ฮาร์ท อาทิ คอลัมน์ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ มีเกมอักษรไขว้ให้ผู้อ่านร่วมสนุก, คอลัมน์ประกวด ประชัน

แฟชั่น จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องสำอางค์ น้ำหอม รองเท้า กระเป๋า การทำผม เครื่องประดับ ฯลฯ โดยจะมีภาพประกอบเนื้อหา ยกตัวอย่างรูปแบบแฟชั่นใน นิตยสารฮาร์ท อาทิ คอลัมน์ SHOPPING จะภาพเสื้อผ้า เครื่องประดับ กระเป๋า รองเท้าฯลฯ ที่กำลังได้รับความนิยมพร้อมระบุราคา, คอลัมน์เท่จรดปลายเท้า จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับดารานัก ร้องว่าชอบใช้เสื้อผ้าแบบใด เครื่องสำอาง น้ำหอมยี่ห้อไหน, คอลัมน์SNAP จะมีเนื้อหาที่ อธิบายถึงการแต่งกายของดารานักร้อง

บันเทิงคดี จะมีรูปแบบเนื้อหาที่แต่งขึ้นเพื่อความเพลิดเพลิน มุ่งความบันเทิงเป็น หลัก ความรู้เป็นสิ่งสำคัญรองลงมา โดยมีเรื่องประจำในนิตยสารต่อเนื่องกันไปหลายตอนจบ หรือจบในแต่ละฉบับ ยกตัวอย่างบันเทิงคดีในนิตยสารฮาร์ท อาทิ เรื่องแปลฆาตกรรม เช่น เรื่องโลดแล่นไปกับนักฆาหลายศพ, เรื่องสั้นจบในตอน เช่น เรื่องเขียนถึงแม่

ภาพ การนำเสนอด้วยรูปภาพของดารานักร้องที่สวมใส่เสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย ในลักษณะต่าง ๆ ด้วยอิริยาบถที่ต่างกัน เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีกรนำเสนอเนื้อหา ซึ่งใน นิตยสารฮาร์ทจะมีการนำเสนอภาพในคอลัมน์แฟชั่น เซ็ท 1 โดยจะวางไว้ก่อนหน้าสารบัญ, คอลัมน์แฟชั่น เซ็ท 2 จะวางไว้กลางฉบับ และคอลัมน์แฟชั่น เซ็ท 3 จะเสนอไว้ส่วนหลังของฉบับ

รูปแบบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ได้แก่ คอลัมน์แจกให้ด้วยใจจริง จะมีรูปของ ดาราและนักร้องในกรอบเล็ก ๆ พร้อมกับแบบฟอร์มให้ผู้อ่านกรอกลงไปว่าต้องการภาพดารานัก ร้องคนไหนแล้วส่งกลับมายังกองบรรณาธิการ ทางกองบรรณาธิการจะส่งรูปที่ผู้อ่านต้องการ กลับไปให้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่สมนาคุณให้กับผู้อ่านนิตยสาร

สารคดี จะมีรูปแบบเป็นความเรียง หรือร้อยกรองที่เสนอเนื้อหาที่เป็นจริง เติงให้สาระ ความรู้ ข้อเท็จจริง และความเพลิดเพลิน รวมทั้งจะการนำภาพถ่าย มาใช้เป็นส่วนประกอบกร นำเสนอให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น ซึ่งสารคดีในนิตยสารฮาร์ทจะมีคอลัมน์เที่ยวไปกินไป และคอลัมน์ ตามรอยทาง จะเขียนถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

ตารางที่ 8 ตารางแสดงการเปรียบเทียบรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น
ฉบับประจำเดือน มกราคม – ธันวาคม 2542

รูปแบบ การนำเสนอ	นิตยสาร						รวม	
	เธอกับฉัน		เดอะบอย		ฮาร์ท		รายเรื่อง	ร้อยละ
	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ		
1. สรุปรข่าว	200	10.0	335	15.1	119	14.2	654	12.9
2. คอลัมน์ประจำ	1296	65.2	1440	64.7	528	62.0	3264	64.5
3. สารคดี	24	1.2	0	0.0	24	2.8	48	0.9
4. บันเทิงคดี	63	3.2	92	4.1	24	2.8	179	3.5
5. ปกิณกะ	120	6.0	144	6.5	48	5.6	312	6.2
6. เกม	87	4.4	72	3.2	24	2.8	183	3.6
7. แฟชั่น	72	3.6	72	3.2	36	4.2	180	3.5
8. ภาพ	72	3.6	72	3.2	36	4.2	180	3.5
9. อื่น ๆ	55	2.8	0	0.0	12	1.4	67	1.4
รวม	1989	100	2227	100	851	100	5067	100

ตารางที่ 8 จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเนื้อหาโดยรวม ของนิตยสารสำหรับวัยรุ่น ทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่า นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบ “คอลัมน์ประจำ” มากที่สุดจำนวน 3,264 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 64.5 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบ “สรุปรข่าว” 654 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 12.9 “ปกิณกะ” 312 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.2 “เกม” 183 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.6 “แฟชั่น” และ “ภาพ” 180 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.5 “บันเทิงคดี” 179 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.5 “รูปแบบอื่นๆ” 67 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.4 และ “สารคดี” 48 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

หากพิจารณาถึงความเหมือนและแตกต่างของรูปแบบเนื้อหา จะพบว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบคอลัมน์ประจำมากที่สุด จำนวน 1296 รายเรื่อง 1440 รายเรื่อง และ 1528 รายเรื่อง ตามลำดับ รองลงมาคือรูปแบบสรุปรข่าว จำนวน 200 รายเรื่อง 335 รายเรื่อง และ 119 รายเรื่อง

ตามลำดับ ส่วนการนำเสนอในรูปแบบรองลงมาคือ รูปแบบปกิณฑกะจำนวน 120 รายเรื่อง 144 รายเรื่อง และ 48 รายเรื่องตามลำดับ

การนำเสนอในรูปแบบของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับที่รองลงมาจากข้างต้นจะมีความแตกต่างกันคือ นิตยสารเธอกับฉันจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบเกมจำนวน 87 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบบันเทิงคดีจำนวน 92 รายเรื่อง ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบแฟชั่นและภาพจำนวน 36 รายเรื่อง

รูปแบบเนื้อหาที่นำเสนอน้อยที่สุดของนิตยสารเธอกับฉันคือ สารคดี จำนวน 24 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยไม่พบการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสารคดี และรูปแบบที่พบน้อยที่สุดคือรูปแบบเกม แฟชั่น และภาพ โดยมีจำนวน 72 รายเรื่องเท่ากัน ส่วนนิตยสารฮาร์ทมีรูปแบบอื่น ๆ อันหมายถึงเนื้อหาเกี่ยวกับไบสมัครเป็นสมาชิกนิตยสารมีจำนวนน้อยที่สุด 12 รายเรื่อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละลักษณะของเนื้อหาของนิตยสารเอกกับฉัน
จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	ลักษณะของเนื้อหา																				รวม			
	แนวความคิดการดำเนินชีวิต		ด้านเพลงและดนตรี		ด้านละครภาพยนตร์		ด้านแฟชั่น		ด้านประวัติศาสตร์		ด้านการท่องเที่ยว		ด้านบุคคล		ด้านงานเขียน		ด้านกีฬาและสุขภาพ		ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์				อื่น ๆ	
	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ
มค. 42	25	8.0	44	14.1	33	10.6	16	5.1	3	1.1	8	2.6	106	34.1	22	7.1	23	7.4	29	9.3	2	0.6	311	100
กพ. 42	10	3.6	37	13.4	22	8.1	20	7.2	2	0.7	10	3.6	113	40.9	15	5.4	21	7.6	25	9.1	1	0.4	276	100
มีค. 42	17	6.4	35	13.2	21	7.9	14	5.3	1	0.4	4	1.5	108	40.6	16	6.0	19	7.1	27	10.1	4	1.5	266	100
เมย 42	15	5.9	33	12.9	18	7.0	12	4.7	2	0.8	7	2.7	106	41.4	13	5.1	18	7.0	31	12.1	1	0.4	256	100
พค. 42	16	6.2	28	10.8	25	9.7	13	5.0	1	0.4	3	1.2	105	40.7	14	5.4	17	6.6	34	13.2	2	0.8	258	100
มีย. 42	12	4.9	26	10.7	21	8.6	15	6.1	0	0.0	4	1.6	101	41.4	14	5.7	16	6.6	33	13.5	2	0.9	244	100
กค. 42	10	3.7	28	10.4	33	12.3	12	4.5	1	0.4	3	1.1	115	42.9	14	5.2	17	6.3	31	11.7	4	1.5	268	100
สค. 42	18	7.3	25	10.1	15	6.1	18	7.3	1	0.4	9	3.6	102	41.3	12	4.9	20	8.1	23	9.3	4	1.6	247	100
กย. 42	20	8.1	34	13.5	20	8.1	25	9.9	1	0.4	2	0.8	94	37.4	15	5.9	7	2.8	32	12.7	1	0.4	251	100
ตค. 42	12	5.2	40	17.5	29	12.7	11	4.8	2	0.9	5	2.2	86	37.5	12	5.2	2	0.9	29	12.7	1	0.4	229	100
พย. 42	17	8.7	16	8.2	14	7.1	20	10.2	0	0.0	6	3.1	75	38.3	6	3.1	4	2.0	36	18.3	2	1.0	196	100
ธค. 42	29	13.4	21	9.7	9	4.1	12	5.5	0	0.0	4	1.8	82	37.8	8	3.7	9	4.1	42	19.4	1	0.5	217	100
รวม	201	6.7	367	12.2	260	8.6	188	6.2	14	0.5	65	2.2	1193	39.5	161	5.3	173	5.7	372	12.3	25	0.8	3019	100

จากตารางที่ 9 จะพบว่านิตยสารเธอกับฉันนำเสนอเนื้อหาในลักษณะ**ด้านบุคคลมากที่สุด**จำนวน 1193 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 39.5 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับดารานักร้องและบุคคลที่มีชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของประวัติ ความเป็นมาก่อนเข้ามาสู่ออาชีพในปัจจุบัน บุคลิกลักษณะ ความชอบ ความคิดเห็นในด้านต่างๆ รวมไปถึงงานอดิเรกที่ชื่นชอบ ลักษณะเนื้อหาที่พบรองลงมาคือ**ลักษณะด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์**จำนวน 372 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 12.3 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า หรือเพื่อให้ผู้อ่านรู้จักสินค้าชนิดนั้นๆ รวมไปถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่จะนำเสนอในรูปแบบของสรุปข่าวและภาพ ในเชิงลักษณะโฆษณาแฝง นอกจากนี้ พบลักษณะเนื้อหา**ด้านเพลงและดนตรี** 367 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 12.2 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการเพลงและดนตรี ซึ่งมีอยู่ในบทความหรือบทสัมภาษณ์ นักร้อง นักดนตรี บุคคลในวงการทั้งในและต่างประเทศ **ด้านละครและภาพยนตร์** 260 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 8.6 โดยจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับเบื้องหลังการจัดทำละครและภาพยนตร์ ความเคลื่อนไหวภายในวงการศิลปินนักแสดงทั้งในและต่างประเทศ **ด้านแนวคิดการดำเนินชีวิต** 201 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.7 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอ โดยมีการสอดแทรกแง่คิด ที่เป็นประโยชน์ที่ผู้อ่านควรนำไปคิดหรือปฏิบัติตาม ซึ่งจะมีอยู่ในบทสัมภาษณ์ผู้ดารานักร้องที่ประสบความสำเร็จ ทั้งการทำงาน และการเรียน **ด้านแฟชั่น** 188 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.2 ซึ่งจะนำเสนอด้วยภาพมากกว่าข้อความ ซึ่งจะเป็นภาพของดารานักร้องหรือบุคคลที่มีชื่อเสียง ที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้ารูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งเนื้อหาที่เกี่ยวกับความสวยความงามในด้านต่างๆ เช่น เสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องสำอาง น้ำหอม รองเท้า กระเป๋า การทำผม เครื่องประดับ ฯลฯ **ด้านกีฬาและสุขภาพ** 173 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 5.7 จะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับกีฬาประเภทต่างๆ และการส่งเสริมให้คนหันมาสนใจเล่นกีฬา รวมถึงการดูแลสุขภาพ **ด้านงานเขียนจากกองบรรณาธิการ และบุคคลภายนอก** 161 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 5.3 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอด้วยร้อยกรอง โดยในนิตยสารเธอกับฉันจะมี เรื่องสั้น และสารคดี **ด้านการท่องเที่ยว** 65 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.2 โดยมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการแนะนำสถานที่ใหม่ ๆ ให้รู้จัก **ลักษณะเนื้อหาด้านอื่น** 25 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.8 ซึ่งจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับงานโฆษณาเชิงพาณิชย์ที่ปรากฏในโทรทัศน์ ซึ่งจะมีการวิจารณ์ถึงเบื้องหลัง แนวคิดในการสร้างสรรคงานโฆษณา ส่วนลักษณะเนื้อหา**ด้านประวัติศาสตร์จะมีน้อยที่สุด**จำนวน 14 หรือประมาณร้อยละ 0.5 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอ จะเกี่ยวกับบุคคล วัตถุ หรือสถานที่ ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์

ยกตัวอย่างลักษณะเนื้อหาด้านบุคคลในนิตยสารเธอกับฉัน อาทิเช่น คอลัมน์ Home Sweet Home เรื่องดัง พันกร บุณยะจินดา “นายดังแกมีมุมปลื้มในบ้านอยู่ 2 มุม ทั้งที่บ้านนี้แทบจะเลือกมุมไม่ถูกเลยเขี้ยวละ เวลาไม่มีอะไรทำดังจะอยู่ในห้องนอน ดูวิดีโอ หรือไม่ก็นอนอย่างเดียวเลย แล้วในห้องทานข้าวนี้ปกติครอบครัวดังจะมาทานข้าวด้วยกันในห้องนี้เป็นประจำทุกวันครับ แต่ช่วงหลังๆ นี่ดังต้องทำงานเยอะ กลับดึกเลยไม่ค่อยได้อยู่ทานข้าวกับที่บ้านอะ มุมห้องทานข้าวนี้เพื่อนๆ เวลามาหาดังที่บ้านก็จะมานั่งกันมุมนี้บ่อยๆ เพราะตรงนี้จะมีการตั้งอยู่ตลอดเวลา มีผลไม่มีขนมอร่อยๆ ที่เราชอบเพื่อนเราก็ชอบด้วยอะ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 371 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

คอลัมน์ her spec เรื่อง โน้ต ทิพย์อาภา พิษิตใจคนเจ้าชู้ได้ถือว่าเก่ง ทำทนายดีคะ “โน้ตจะชอบอยู่ 2 แบบ คือ ขริมเงียบๆ แต่คุยแล้วใจดี กับว่าเริง ชี้เล่น เจ้าชู้เลย ถ้าขริมก็คือดูสูงมผู้ใหญ่อะไรอย่างเงี้ย แล้วแบบว่าขี้อายเล็กๆ คือตอนแรกก็จะไม่ค่อยกล้าคุยอะไรอย่างเงี้ยใช้มั้ยคะ เวลาเราเข้าไปคุย เขาจะแบบหันมาแล้วซ่อนตามองเรานิดๆ แล้วทำยิ้มๆ แบบอายๆ อะไรอย่างเงี้ย ถ้ามีลัทธิหม่นหมองก็โอโหเป๊ะเลยพี่ ผู้ชายในฝัน” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 371 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

คอลัมน์ สไตลิ่งในสายตา เรื่อง เรียบง่าย สบาย ที่มีความเป็นสไตลิ่งของหนุ่มสุดใส (นาวิณ ตาร์) “ชื่อชุด “NAVIN TAR VARIETY แนวดนตรีก็เป็นบ๊อบที่มีส่วนผสมของคนตรีหลายๆ แนว เรียกว่ามีหลายรสชาติในอัลบั้มเดียวกันนะครับส่วนเรื่องเสื้อผ้าการแต่งกายในอัลบั้มเดียวกันนะครับส่วนเรื่องเสื้อผ้าการแต่งกายในอัลบั้มนี้ ก็จะถูกกับพีลิตี้ สไตลิ่งของตาร์ ก็คือ อยากจะทำให้มันดูเรียบๆ หน่อย ดูแบบว่า สบายๆ คราวก่อนเราทำมาปั๊บ โอเคมันส์สันใจ มันเด่น มันบาดตา แล้วมันสนุก ก็ดีใช้มั้ยครับ แต่ว่าคราวนี้จะให้มันดูง่าย ดูแบบสบายๆ หมายถึงว่าไปไหนมาไหนได้ อะไรอย่างเงี้ย อย่างทรงผมทรงนี้ ผมจะยาวขึ้น ความจริงยาวกว่านี้เยอะ แล้วตาร์ตัดใช้มั้ยอะ ก็คงจะคล้ายๆ ชุดที่เป็นแบบกระเซอะกระเซิง สบายๆ ไม่เป็นเซ็ด” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 371 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ยกตัวอย่างเช่น คอลัมน์ NEW WAVE เรื่องต้อนรับเปิดเทอมกับซาบีน่า “บริษัท ซาบีน่าฟาร์อีสท์ จำกัด ได้นำเสนอชุดชั้นในคอลเลกชันใหม่เข้าใจวัยหวาน PRETTY IN REFLECT เพื่อรับช่วงปิดภาคเรียนด้วยสี FASHION และโทนสีขาว สำหรับต้อนรับการเปิดเรียนใหม่ ประกอบด้วย BRA TOR , SOFT BRA, WIRED BRA พร้อม CAMISOLE สายแขนเล็กประกอบลูกไม้ถักสีใสบๆ และชุดนอน สนใจสอบถามข้อมูลได้ ณ

เคาน์เตอร์ ชาบีน่า ทั่วประเทศไทย” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 371 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

คอลัมน์แวดวงการ เรื่องแซด ออน เดอะ บีช “กิจกรรมดี ๆ เพื่อเยาวชน “เพื่อนชาวคลื่น แซด 88.5 คงได้ดีที่สุดฤทธิ์ ในวันที่ 24-25 เมษายน ที่ผ่านมามีพญา ปาร์ด บีช รีสอร์ท ได้จัดกิจกรรมแซด ออน เดอะ บีช ขึ้น มีเหล่าบรรดาดีเจ. แซด 88.5 พร้อมยกทีมนักร้องขวัญใจวัยมันส์ น้องนุ๊ก - สุทธิดา, อาท - โอม, โบ - จอยซ์ ไทรอัมพ์ส คิงคอม, เดอะ คิลเลอร์ ปิดท้ายด้วย บาสซู มาร่วมความสนุกให้ได้โยกย้ายสายสะโพกกันพร้อมเกมรับลมร้อนกันสุดเหวี่ยง โถ เอ๊ย แล้วอย่างนี้จะไม่ให้เพื่อนที่เข้าร่วมกิจกรรมยิ้มกันแก้มปริได้อย่างไร ระวังหน้าบานนะ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 371 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

คอลัมน์แวดวงการ เรื่องCENTRAL CHIDLON ON THE ME SEXY ON THE BEACH “ประกบ 3 แบรนดิ่งดังของเมืองไทยส่งท้ายซัมเมอร์ด้วยนางแบบรับเชิญจากต่างประเทศรวม 70 ชุด เอกลักษณ์โดดเด่นด้านดีไซน์ที่ทันสมัย เน้นโทนสีธรรมชาติของชุดว่ายน้ำ GUY LAROCHE ความแปลกใหม่จากดีไซน์เนอร์ชาวฝรั่งเศสของ BSC รวมทั้ง WHITE SAND ที่มีรูปแบบการดีไซน์ที่ย้อนยุคกลับมาอีกรอบ ทำให้ชุดว่ายน้ำกลายเป็นลุคใหม่ที่ดูทันสมัยใฝ่ผสมผสานกับชุดอื่นๆ ได้เริ่มเก๋itudสมใจ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 371 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

ด้านประวัติศาสตร์ ยกตัวอย่างลักษณะเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์ในนิตยสารเธอกับฉัน อาทิเช่น คอลัมน์ Amazing Thailand เรื่องกรุงเทพเมืองฟ้าอมรมหานครแห่งแดนสยาม “...การนำเอาศิลปะร่วมสมัยที่เป็นของใหม่ในปัจจุบันให้มาอยู่ร่วมกับพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่หรือนำมาอยู่ร่วมกับศิลปกรรมไทย ประเพณีซึ่งทำให้เกิดความหมายเพิ่มขึ้น และเป็นการพยายามหาความสมดุลระหว่างมรดก ภูมิปัญญาเก่าแก่ กับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ ซึ่งจะเป็นพลังมหาศาลในการพัฒนาประเทศให้เจริญอย่างสงบสุข และยั่งยืน คือบริเวณเสาชิงช้า วัดสุทัศน์ และลานคนเมือง เสาชิงช้าเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของกรุงเทพฯ ให้เป็นสถานที่ประกอบพระราชพิธีตรียัมปวายไล่ชิงช้า ซึ่งเป็นการขอพรจากพระเจ้า วัดสุทัศน์เทพวรารามราชวรมหาวิหาร จัดเป็นอารามหลวงชั้นเอกประจำราชวงศ์จักรีแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นวัดที่ใหญ่โตและสวยงามมากที่สุดวัดหนึ่งสร้างในสมัยรัชกาลที่ 1 (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2545)

คอลัมน์ Amazing Thailand ชื่อเรื่อง “ประติมากรรมศิลปะหลักคุณค่าที่ประจักษ์ เห็นอากาลเวลา” ปรศนาแห่งศึลา นอกจากที่ตัวของมันเองจะเป็นแหล่งรวบรวมเอาเรื่องราวที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์มาบรรจุอยู่แล้ว ความงามหรือความชดช้อยทั้งหลายที่เกิดจากการถูกรวบรวมเป็นกลุ่มเป็นก้อนจนถึงขั้นถูกขนานนามว่าปราสาทก็ก่อเกิดขึ้นเรื่องราวของหินก้อนเล็กก้อนน้อยที่มีที่มาและความเป็นไปหลายๆ ก้อนมารวมตัวกัน ณ ที่แห่งหนึ่งจนสถานที่แห่งนี้ได้ถูกชาวบ้านในระแวกนั้นเรียกกันจนติดปากว่า “ปราสาทหินเมืองต่ำ” เรื่องราวของทริปการเดินทางในครั้งนี่จึงเกิดขึ้นที่นี้ปราสาทหินเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 371 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

คอลัมน์ Amazing Thailand เรื่องเวะเยือนเมืองโบราณ ชมของดีเมืองปากน้ำ “เมืองโบราณ เป็นพิพิธภัณฑท์กลางแจ้งที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นศูนย์รวมปูชนียสถานที่สำคัญของแต่ละจังหวัดนอกจากนั้นยังเป็นแหล่งรวบรวมศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านที่นับวันจะสูญหายไปจากสังคมยุคใหม่ให้กับผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวของประเทศไทยได้ใช้เป็นแหล่งข้อมูลได้ ก้าวแรกที่เรามาถึง ณ ที่แห่งนี้ ความเด่นตระหง่ายปนกับความขริมแบบสง่าลุ่มลึก เป็นเสน่ห์ที่ดึงดูดให้ผู้มาเยือนทุกๆ คนได้รับรู้ถึงที่มาของความเป็นอยู่ และจะดำเนินต่อเนื่องเป็นเรื่องราวของความเป็นไปทั้งให้คนที่อยู่เบื้องหลังได้รับรู้ และภาคภูมิใจในภูมิหลังของตนเองได้...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 372 ประจำเดือนมิถุนายน 2542)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละลักษณะของเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอย
จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	ลักษณะของเนื้อหา																				รวม			
	แนวความคิดการดำเนินชีวิต		ด้านเพลงและดนตรี		ด้านละครภาพยนตร์		ด้านแฟชั่น		ด้านประวัติศาสตร์		ด้านการท่องเที่ยว		ด้านบุคคล		ด้านงานเขียน		ด้านกีฬาและสุขภาพ		ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์				อื่น ๆ	
	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ			รายเรื่อง	ร้อยละ
มค. 42	17	9.2	6	3.2	10	5.4	7	3.8	0	0.0	3	1.6	93	50.3	15	8.1	3	1.6	29	15.7	2	1.1	185	100
กพ. 42	19	9.3	11	5.4	11	5.4	24	11.7	0	0.0	2	1.0	80	39.0	20	9.7	12	5.8	24	11.7	2	1.0	205	100
มีค. 42	10	5.2	7	3.6	16	8.2	13	6.7	0	0.0	1	0.5	94	48.5	17	8.8	14	7.2	20	10.3	2	1.0	194	100
เมย 42	8	4.1	11	5.6	13	6.7	15	7.7	0	0.0	3	1.5	98	50.0	24	12.2	3	1.5	19	9.7	2	1.0	196	100
พค. 42	18	9.2	5	2.6	14	7.2	13	6.7	0	0.0	2	1.0	92	47.2	17	8.7	4	2.0	28	14.4	2	1.0	195	100
มิย. 42	10	5.0	10	5.0	8	4.0	17	8.5	0	0.0	1	0.5	96	48.2	22	11.1	3	1.5	30	15.2	2	1.0	199	100
กค. 42	12	5.8	20	9.6	15	7.2	12	5.8	0	0.0	2	1.0	95	45.7	18	8.5	1	0.5	31	14.9	2	1.0	208	100
สค. 42	9	4.6	9	4.6	10	5.2	8	4.1	0	0.0	2	1.0	101	52.1	20	10.3	4	2.1	29	15.0	2	1.0	194	100
กย. 42	10	5.0	19	9.6	9	4.6	13	6.5	0	0.0	1	0.5	94	47.2	21	10.5	3	1.5	27	13.6	2	1.0	199	100
ตค. 42	10	4.9	18	8.8	7	3.4	13	6.4	0	0.0	1	0.5	100	49.0	20	9.8	1	0.5	32	15.7	2	1.0	204	100
พย. 42	12	6.1	14	7.1	11	5.6	6	3.1	0	0.0	1	0.5	97	49.2	21	10.7	2	1.0	31	15.7	2	1.0	197	100
ธค. 42	8	4.1	13	6.7	13	6.7	14	7.2	0	0.0	3	1.5	96	49.2	17	8.7	1	0.5	28	14.4	2	1.0	195	100
รวม	143	6.0	143	6.0	137	5.8	155	6.6	0	0.0	22	0.9	1136	47.9	232	9.8	51	2.2	328	13.8	24	1.0	2371	100

จากตารางที่ 10 จะพบว่านิยายสารคดีจะบอมนำเสนอเนื้อหาในลักษณะ**ด้านบุคคลมากที่สุด**จำนวน 1136 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 47.8 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับดารานักร้องและบุคคลที่มีชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของประวัติ ความเป็นมาก่อนเข้ามาสู่อำชีพในปัจจุบัน บุคลิกลักษณะ ความชอบ ความคิดเห็นในด้านต่างๆ รวมไปถึงงานอดิเรกที่ชื่นชอบ ลักษณะเนื้อหาที่พบรองลงมาคือ**ลักษณะด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์**จำนวน 328 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 13.8 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า หรือเพื่อให้ผู้อ่านรู้จักสินค้าชนิดนั้นๆ รวมไปถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่จะนำเสนอในรูปแบบของสรุปข่าวและภาพ ในเชิงลักษณะโฆษณาแฝง นอกจากนี้ พบลักษณะเนื้อหา**ด้านงานเขียนจากกองบรรณาธิการ และบุคคลภายนอก** 232 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 9.8 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอด้วยร้อยกรอง โดยในนิยายสารคดีกับฉันจะมี เรื่องสั้น และสารคดี **ด้านแฟชั่น** 155 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.6 ซึ่งจะนำเสนอด้วยภาพมากกว่าข้อความ ซึ่งจะเป็นภาพของดารานักร้องหรือบุคคลที่มีชื่อเสียง ที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้ารูปแบบต่างๆ รวมทั้งเนื้อหาที่เกี่ยวกับความสวยความงามในด้านต่างๆ เช่น เสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องสำอาง น้ำหอม รองเท้า กระเป๋า การทำผม เครื่องประดับ ฯลฯ **ด้านเพลงและดนตรี** 143 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.0 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการเพลงและดนตรี ซึ่งมีอยู่ในบทความหรือบทสัมภาษณ์ นักร้อง นักดนตรี บุคคลในวงการทั้งในและต่างประเทศ **ด้านแนวคิดการดำเนินชีวิต** 143 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.0 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอ โดยมีการสอดแทรกแง่คิด ที่เป็นประโยชน์ที่ผู้อ่านควรนำไปคิดหรือปฏิบัติตาม ซึ่งจะมีอยู่ในบทสัมภาษณ์ผู้ดารานักร้องที่ประสบความสำเร็จ ทั้งการทำงาน และการเรียน **ด้านละครและภาพยนตร์** 137 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 5.8 โดยจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับเบื้องหลังการทำละครและภาพยนตร์ ความเคลื่อนไหวภายในวงการศิลปินนักแสดงทั้งในและต่างประเทศ **ด้านกีฬาและสุขภาพ** 51 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.2 จะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับกีฬาประเภทต่างๆ และการส่งเสริมให้คนหันมาสนใจเล่นกีฬา รวมถึงการดูแลสุขภาพ **ลักษณะเนื้อหา** **ด้านอื่น** 24 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.0 ซึ่งจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับงานโฆษณาเชิงพาณิชย์ที่ปรากฏในโทรทัศน์ ซึ่งจะมีการวิจารณ์ถึงเบื้องหลัง แนวคิดในการสร้างสรรค์งานโฆษณา ส่วน**ด้านการท่องเที่ยว**พบว่ามีน้อยที่สุดจำนวน 22 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.9 โดยมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการแนะนำสถานที่ใหม่ๆ ให้รู้จัก

ยกตัวอย่างลักษณะเนื้อหาด้านบุคคลในนิตยสารเดอะบอย อาทิเช่น คอลัมน์ กีฬา สุดโปรด เรื่องเติมพลังให้ร่างกายกับบาสเกตบอลสุดโปรดของนายราฟี่ “เมื่อก่อนพี่ชอบเล่น ฟุตบอลนะครับ แต่ว่าตอนหลัง ๆ หันมาเล่นบาสเกตบอลแทน คิดว่าน่าจะเริ่มเล่นบาสเกตบอลตั้ง แต่อยู่ ม. 3 มั้งคือตอนแรกนี้จะเห็นเพื่อน ๆ เล่นก่อน ดูบ่อย ๆ เข้าก็รู้สึกว่ามันสนุกดีนะเลยเข้าไป เล่นกับเพื่อนบ้าง” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ IN LOVING BOOKS เรื่องเอนหลังฟังธาริณี ทิวารี คุยเรื่องหนังสือ “จริง ๆ เวลา ที่จะมีสำหรับอ่านหนังสือมันไม่มากเท่าที่เปื่อยอยากจะมี เพราะเป็จะเป็นคนที่.. ถ้าตั้งใจอ่านเมื่อ ไหว่แล้วจะลืมโลกภายนอกไปเลย.. ใครมาเรียกนี่ก็จะไม่ได้ยิน หลัง ๆ มานี้เป็จะมีเวลาว่างเป็น ช่วง ๆ ว่าง 10 นาที.. ว่างครึ่งชั่วโมง ซึ่งมันไม่เต็มที่เพราะฉะนั้น พอเห็นหนังสือเล่มไหนอยาก อ่าน ก็ซื้อเก็บไว้..ซักวันน่าจะได้อ่าน ก็เลยกลายเป็นว่าเราสะสมหนังสือไปด้วย” (นิตยสาร เดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ DREAMY CAR เรื่องสะดุดใจในความแรงของ FERRARI มาริสอา อานิด้า “รถที่ อยากรได้จริง ๆ คือ FERRARI ชอบมากกก.. (เน้นเสียง) เป็นคนที่ชอบรถสปอร์ตมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วคะ เพราะคุณพ่อขับ PORSCHE ซึ่งก็เป็นรถสปอร์ตเหมือนกัน แต่จริง ๆ แล้วสาจะชอบรถ สปอร์ตเหมือนกันทุกยี่ห้อเลยนะ ขอให้เป็นรถสปอร์ตเถอะ.. ชอบหมด” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับ ที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ยกตัวอย่างเช่นคอลัมน์ WHAT'S NOW เรื่องเอ็น.ซี. ซี? ชวนลุย COLLECTION WORLD “หนุ่ม-สาวนักสะสมด้วยคงได้เนื้อเต็นระริก ๆ กันก็คราวนี้ เมื่อ บ.เอ็น.ซี.ซี. ฯ เปิดโลกแห่งการสะสมครั้งยิ่งใหญ่สุด ๆ ในงาน COLLECTION WORLD มหกรรมของรักของหวง ซึ่งเป็นการประสานมือครั้งสำคัญของนักสะสมทุกรุ่น และของสะสมทุก สไตล์ชวนคว้าเปิดโอกาสทองของการแลกเปลี่ยนซื้อขายของสะสม ของที่ระลึก พลาดแล้วน่าเขก หัวตัวเองเป็นยี่งนัก 15-20กัณยายนี ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับ ที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ WHAT'S NOW เรื่อง 'TRIUMPH' ขอนำเสนอ “คอลเล็กชั่นสุดล้ำของแอกทีฟ แวร์ แต่แม่สาวใจสปอร์ตกับ 4 แบบแนบใจคือ ดิจิตอล.. จากเนื้อผ้าคือตัดต่อเนื้อนุ่ม, ไฮเท ค.. จากเนื้อผ้าซัพพลีที่ โอ.เค. เลยกับสาวรักการออกกำลังกาย, เวลเวท.. จากผ้ากำมะหยี่นุ่มไม่ หนา สาวเบ็ยกว่ามะนาวต้องรีบคว้า, เฮอร์เบ็น.. ด้วยลวดลายเส้นและตารางตัดต่อแสนเก้ไก้

และยืดหยุ่นพอดีเด๊ะกับทรวดทรงองค์นาง วางใจชุดออกกำลังกายที่สวมสวยและใส่สบาย 'ACTIVE WEAR 98' ในราคาเริ่มต้นที่ 450 บาท ณ ห้างสรรพสินค้าใกล้บ้านแฟน” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ WHAT'S NOW เรื่อง'ดิจิตอล จีเอสเอ็ม 2 วัตต์' จับมือแกรมมี่ มีนิโคลโซว์ออฟ! “ไม่กะ-ไป-โล เหมือนที่คิด เมื่อดิจิตอล จีเอสเอ็ม 2 วัตต์ เจาะจงเลือกหนูนิโคล เทริโอ เป็นฟรีเซ็นเตอร์ตัวแทนของสาวยุคใหม่ ฉลาดทันสมัย มีรสนิยมครบถ้วนกับหนังโฆษณาเรื่องล่าสุด ร่วมลงนามยืนยันว่าสาวกะไปโลคลับได้เล่นลูกคอกกรี๊ดหนูนิโคลแน่ โดยพี่ดี นิตพงษ์ ห่อนาค และพี่รวยง อัครจินดานนท์ ผู้จัดการฝ่ายการตลาดเอไอเอส” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ด้านการท่องเที่ยว ยกตัวอย่างเช่น คอลัมน์ GIRL ON TOUR เรื่องสาวเอ้เทเรซ่า มาชวนทำตะลุยแดนจิงโจ้ “มาถึงซิดนีย์แล้ว ถ้าใครที่ไม่ได้ไป ‘โอเปร่าเฮาส์’ ก็ถือว่ามาไม่ถึงออสเตรเลีย เอ้ก็เกือบพลาดไปเหมือนกัน.. แต่พอดีว่าเอ้มีโอกาสได้ส่องเรือโจรสลัดแบบโบราณ ที่เขาจัดไว้สำหรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะขณะที่ร่องเรือเขาก็มีการแสดงหลายอย่าง เพื่อสร้างความเพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยว เรือจะล่องไปเรื่อย ๆ แล้วผ่านโอเปร่าเฮาส์ด้วย” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 147 ประจำเดือนมิถุนายน 2542)

คอลัมน์ GIRL ON TOUR เรื่องทะเลในความหมายของสาวปูเป้-รามาวดี “...เป้ว่าทะเลเป็นสถานที่ที่สวยงาม ซึ่งคนส่วนใหญ่ชอบไปเที่ยวกัน ตาอยากจะทำกับคนที่ชอบไปทะเลเหมือนกันว่าอย่าสนุกเพลิดเพลินอย่างเดียว เพราะถ้าเราไม่ระมัดระวังหรือประมาทอุบัติเหตุก็สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา อย่างเวลาเราเล่นน้ำทะเลอาจจะมีคลื่นซัดมาแรง เราไม่ได้สวมชูชีพ วายน้ำก็ไม่ค่อยเก่ง อันนี้ก็อันตรายนะคะ” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 143 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์ BOY ON TOUR เรื่องไปพบกับความตื่นตากับทริป 'อเมริกา' ของหนุ่มแจ๊บ “ซานฟรานฯ มีสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่ออยู่ 3 ที่ด้วยกันคือสะพานโกลเด้นเกต ถนนแรมบัต และภัทรราง ซึ่งถ้าไปเยี่ยมชมไม่ครบก็ถือว่า... มาไม่ถึงซานฟรานครับ” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 152 ประจำเดือนสิงหาคม 2542)

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละลักษณะของเนื้อหาของนิตยสารสารคดี
จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	ลักษณะของเนื้อหา																				รวม			
	แนวคิดการดำเนินชีวิต		ด้านเพลงและดนตรี		ด้านละครภาพยนตร์		ด้านแฟชั่น		ด้านประวัติศาสตร์		ด้านการท่องเที่ยว		ด้านบุคคล		ด้านงานเขียน		ด้านกีฬาและสุขภาพ		ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์				อื่น ๆ	
	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ
มค. 42	15	14.6	12	11.7	7	6.8	5	4.8	0	0.0	1	0.9	45	44.0	4	3.8	3	2.8	10	9.7	1	0.9	103	100
กพ. 42	19	17.8	7	6.5	12	11.2	6	5.6	0	0.0	3	2.8	37	34.6	3	2.8	4	3.7	15	14.0	1	1.0	107	100
มีค. 42	27	26.9	7	6.9	9	8.9	4	3.9	0	0.0	2	1.9	34	33.9	3	2.9	1	0.9	13	12.9	1	0.9	101	100
เมย 42	5	5.7	4	4.5	5	5.7	6	6.9	0	0.0	1	1.1	40	46.4	6	6.9	2	2.2	17	19.7	1	1.1	87	100
พค. 42	9	9.4	8	8.3	8	8.3	6	6.3	0	0.0	2	2.1	39	40.6	3	3.1	3	3.1	18	18.8	1	1.0	97	100
มีย. 42	12	11.5	13	12.5	9	8.7	8	7.7	0	0.0	2	1.9	42	40.4	5	4.8	3	2.9	9	8.7	1	1.0	104	100
กค. 42	22	20.4	9	8.3	6	5.6	5	4.6	0	0.0	1	0.9	43	39.8	6	5.6	1	0.9	15	13.9	1	1.0	109	100
สค. 42	13	13.3	7	7.1	10	10.2	11	11.2	0	0.0	1	1.0	38	38.8	4	4.1	2	2.0	12	12.3	1	0.9	99	100
กย. 42	8	6.9	15	12.9	17	14.7	7	6.0	0	0.0	1	0.9	42	36.2	4	3.4	5	4.3	16	13.8	1	0.9	116	100
ตค. 42	16	14.6	11	10.0	4	3.6	12	10.9	0	0.0	4	3.6	44	40.0	5	4.6	2	1.8	11	10.0	1	1.0	110	100
พย. 42	7	8.5	8	9.8	11	13.4	3	3.7	0	0.0	2	2.4	37	45.1	4	4.9	1	1.2	9	11.0	1	1.0	83	100
ธค. 42	14	15.2	6	6.5	15	16.3	8	8.7	0	0.0	2	2.2	32	34.8	4	4.3	1	1.1	10	10.9	1	1.0	93	100
รวม	167	13.9	107	8.8	113	9.3	81	6.7	0	0.0	22	1.8	473	39.1	51	4.2	28	2.3	155	12.8	12	1.0	1209	100

จากตารางที่ 11 พบว่า นิตยสารฮาร์ปนำเสนอเนื้อหาในลักษณะ**ด้านบุคคลมากที่สุด** 473 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 39.1 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับดารา นักร้องและบุคคลที่มีชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของประวัติ ความเป็นมาก่อนเข้ามาสู่ออาชีพในปัจจุบัน บุคลิกลักษณะ ความชอบ ความคิดเห็นในด้านต่างๆ รวมไปถึงงานอดิเรกที่ชื่นชอบ ลักษณะเนื้อหาที่พบรองลงมาคือ**ลักษณะด้านแนวความคิดการดำเนินชีวิต** 167 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 13.9 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอ โดยมีการสอดแทรกแง่คิด ที่เป็นประโยชน์ที่ผู้อ่านควรนำไปคิดหรือปฏิบัติตาม ซึ่งจะมีอยู่ในบทสัมภาษณ์ผู้ดารานักร้องที่ประสบความสำเร็จ ทั้งการงาน และการเรียน นอกจากนี้พบ **ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์** 155 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 12.8 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า หรือเพื่อให้ผู้อ่านรู้จักสินค้าชนิดนั้นๆ รวมไปถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่จะนำเสนอในรูปแบบของสรุปข่าวและภาพ ในเชิงลักษณะโฆษณาแฝง **ละครและภาพยนตร์** 113 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 9.3 โดยจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับเบื้องหลังการจัดทำละครและภาพยนตร์ ความเคลื่อนไหวภายในวงการศิลปินนักแสดงทั้งในและต่างประเทศ **ด้านเพลงและดนตรี** 107 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 8.8 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการเพลงและดนตรี ซึ่งมีอยู่ในบทความหรือบทสัมภาษณ์ นักร้อง นักดนตรี บุคคลในวงการทั้งในและต่างประเทศ **ด้านแฟชั่น** 81 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.7 ซึ่งจะนำเสนอด้วยภาพมากกว่าข้อความ ซึ่งเป็นภาพของดารานักร้องหรือบุคคลที่มีชื่อเสียง ที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้ารูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งเนื้อหาที่เกี่ยวกับความสวยงามในด้านต่างๆ เช่น เสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องสำอาง น้ำหอม รองเท้า กระเป๋า การทำผม เครื่องประดับ ฯลฯ **ด้านงานเขียนจากกองบรรณาธิการ และบุคคลภายนอก** 51 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.2 ซึ่งจะมีเนื้อหาที่นำเสนอด้วยร้อยกรอง โดยในนิตยสารเธอกับฉันจะมี เรื่องสั้น และสารคดี **ด้านกีฬาและสุขภาพ** 28 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.3 จะมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับกีฬาประเภทต่างๆ และการส่งเสริมให้คนหันมาสนใจเล่นกีฬา รวมถึงการดูแลสุขภาพสุขภาพ **ด้านการท่องเที่ยว** 22 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.8 โดยมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการแนะนำสถานที่ใหม่ๆ ให้รู้จัก ส่วน**ลักษณะเนื้อหาด้านอื่น**พบว่ามีน้อยที่สุดจำนวน 12 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.0 ซึ่งจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับงานโฆษณาเชิงพาณิชย์ที่ปรากฏในโทรทัศน์ ซึ่งจะมีการวิจารณ์ถึงเบื้องหลัง แนวคิดในการสร้างสรรค์งานโฆษณา

ยกตัวอย่างลักษณะเนื้อหาด้านบุคคลในนิตยสารฮาร์ท อาทิเช่น คอลัมน์วัยรุ่นต่าง พ.ศ. เรื่องเป้ ไฮร็อค ไข่มุมยาวเพราะอกหัก “...เป้เป็นคนทำงาน เล่นดนตรีกลางคืนก็เลยมีโอกาส อยู่ในสังคมแบบนี้มานานจำได้ว่าเล่นดนตรีตั้งแต่อายุ 14 เล่นตามคาเฟ่สมัยก่อน ที่บ้านเป้เล่นดนตรี จะชอบละคุ่นเคยกับมัน เพราะพ่อจะเล่นดนตรี อาจะเล่นดนตรี ตัวเองก็เลยผูกพันกับดนตรี เป้ไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือสูงๆ ที่เล่นดนตรีนอกจากชอบเป็นการส่วนตัวแล้วยังอยากที่จะหาเงินมาใช้และให้ครอบครัวมากกว่า อย่างตอนเด็กๆ เวลาอยากได้อะไรก็มักจะได้ไม่ได้ เพราะที่บ้านฐานะไม่ค่อยดี” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ภาพยนตร์ในดวงใจ เรื่องอ้อม-สุนิสา สุขบุญสังข์ การดูหนังเป็นการเปิดโลกทัศน์ “ชอบพระเอก-นางเอก ไฉย...เรื่องนี้จูเลีย โรเบิร์ตส์ ดั่งอ้อมชอบเพลงด้วย เป็นชาวด์แทรกที่น่ารักดี มันเป็นหนังตลาดนะ หนังสือน้ำเน่าเลย มันเป็นหนังสือน้ำเน่าจริง ๆ แต่คนดูเยอะนางเอกน่ารักดีนะ เค้าไม่ใช่คนสวย แต่เค้าเป็นคนมีเสน่ห์ จริง ๆ คนจะชอบที่หน้าตาดี แต่ผู้หญิงคนนี้หน้าตาธรรมดา แต่เค้ามีเสน่ห์ในตัวเอง ซึ่งความมีเสน่ห์เนี่ยมันอยู่ได้นาน มันเหมือนงามพิศนะ จะมองทางไหนมันก็สวย มันมีเสน่ห์ในตัวเองตลอดเวลา” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์มุมสบายใจ เรื่องก๊อฟ – วรธนะ กัมธทิพย์ เก็บความทรงจำไว้เป็นภาพ “ถ้าเป็นช่วงปิดเทอมจะออกต่างจังหวัดบ่อย ถ้าเป็นช่วงปิดเทอมก็ประมาณ 3 ครั้ง แต่ถ้าจังหวัดไหนที่ไปมีเรื่องทำเยอะไปครั้งหนึ่งก็ประมาณ 5 วันหรืออาทิตย์นึง ปกติผมชอบออกต่างจังหวัด ชอบเที่ยวอยู่แล้ว แต่ไม่ค่อยได้มีโอกาสไปเที่ยวจะติดเรียนติดโน่นติดนี่ แต่พอได้ทำงานพิธีกรได้เที่ยวเยอะ” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 36 ประจำเดือนเมษายน 2542)

ด้านแนวความคิดดำเนินชีวิต ยกตัวอย่างเช่น คอลัมน์วัยรุ่นต่าง พ.ศ. เรื่องปี-วัลวิภา โยคะกุล “...ความรู้สึกในช่วงที่อยู่ซานฟรานซิสโก 5 ปี ได้เห็นโลกกว้างขึ้น ทั้งความสุข ทุกข์ ผิดหวังมีความรู้สึกที่ว่าตายก็ไม่เสียดายชีวิต แต่ค่าใช้จ่ายสูงมาก จึงเรียนได้แค่ภาษา ที่ตั้งใจว่าจะเรียนแพชั่นดีไซน์ ก็ไม่ได้เรียน เพราะเงินไม่พอ ต้องช่วยตัวเองตลอด ไม่ว่าจะล้างจาน ทำกับข้าวค่าเช่าบ้านราคาพันกว่าเหรียญ จึงต้องหารายได้ให้พอ อยู่ที่โน่นไม่มีพวกเรา ไม่มีพี่ ไม่มีน้องก็ฝากน้องๆ นะคะ สำหรับเรื่องครอบครัว ถ้าพ่อแม่เลิกกันก็อยากไปคิดมากพยายามตั้งใจเรียน พ่อแม่ทุกคนย่อมมีปัญหาของเค้า เราเป็นเด็ก เราไม่รู้ว่าทำไมเขาถึงเข้ากันไม่ได้เราพยายามดำเนินชีวิตของเราในกรอบอย่าเอาตรงนั้นมาเป็นปมด้อย เราต้องสร้างปมเด่นของตัวเอง...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ Teen Focus เรื่องนักศึกษาชายตัว “...เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋าล้วนแต่เป็นเครื่องประดับนอกร่างที่ไม่สามารถบ่งบอกถึงความดีของเรา ไม่ได้แสดงถึงการเป็นคนเรียนเก่งหรือไม่ ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าจะทำให้เราเรียนจบได้เร็วขึ้น ไม่ได้ช่วยพ่อแม่เราลดค่าใช้จ่ายในยุคเศรษฐกิจแบบนี้...ดังนั้นเราน่าจะมาลองชั่งน้ำหนักดูระหว่างข้อดีข้อเสียของการมีและไม่มีสิ่งของเครื่องประดับเหล่านี้ให้ตინะว่า มันคุ้ม หรือไม่คุ้ม...ลองหันไปใช้บริการกระเป๋า รองเท้าที่มีวางขายตามมาบุญครอง ประตูน้้า จตุจักร หรือตลาดนัดต่าง ๆ จะพบว่ามีรูปแบบเหมือนกัน แถมราคาถูกกว่ากันเกินครึ่งจริง ๆ นะ (นิตยสารฮาร์ต ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ Teen Focus “...กินอยู่อย่างพอเพียง คงเคยได้ยินพระบรมราโชวาท ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชทานแก่ชาวไทย ในภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ วิทยุรุ่นอย่างเราถึงเป็นคนรุ่นใหม่ก็สามารถนำพระบรมราโชวาท มาปรับใช้ให้เข้ากับชีวิตวิทยุรุ่นได้เป็นอย่างดี เพราะการเดินตามกระแสแฟชั่น ย่อมเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ดังนั้นเราควรหันมาพิจารณาความเป็นตัวของเราเองให้ถ่องแท้ว่าเราคือใคร มีฐานะอย่างไร บางคนอาจมีฐานะทางบ้านร่ำรวย หากแต่ว่าการมีเงินนั้นเราก็ควรใช้เงินอย่างคุ้มค่า รู้คุณค่าของมัน...” (นิตยสารฮาร์ต ฉบับที่ 42 ประจำเดือนตุลาคม 2542)

ลักษณะเนื้อหาด้านอื่น ๆ ยกตัวอย่างเช่น คอลัมน์เด็ดชั่วโฆษณา เรื่องปากแข็ง... เพราะฉันใช้ครีมขวดผลคลีนี่คุ้มมั๊ย “เดี๋ยวนี้หนังโฆษณาเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเข้าใกล้กับผู้บริโภคมากขึ้น เพราะยุคนี้ “หนัง” กำลังฮิต หนังโฆษณาหลายเรื่องแห่ไปฉายตามโรงหนัง และก็มีอีกหลายเรื่องหยิบเหตุการณ์บางอย่างจากหนังมาใช้ ไม่ว่าจะเปลี่ยนสินค้าประเภทสเปรย์ดับกลิ่นกาย และคลีนิก ที่หยิบเอาเรื่องสืบสวน ซึ่งทำให้ผู้ดีหรือกลุ่มเป้าหมายเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย และนำไปสู่การเปลี่ยนพฤติกรรมมาใช้สินค้าที่กำลังนำเสนออยู่ต่อหน้าพวกเขา และถ้าที่บ้านหมดพอดี หลังจากดูหนังเลิกแล้วคงจะแวะตามซูเปอร์มาร์เก็ตซื้อซะเลย ถ้าสินค้าดีโอกาสที่ผู้ซื้อจะซื้อซ้ำต่อตราสินค้านี้ย่อมมีมาก” (นิตยสารฮาร์ต ฉบับที่ 36 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์เด็ดชั่วโฆษณา เรื่องร้อนไม่กลัว กลัวไม่ร้อน “จุดเด่นของภาพยนตร์โฆษณาชุด COOL อยู่ที่การถ่ายภาพ ที่สะท้อนความแตกต่างอย่างชัดเจน ระหว่างการที่ต้องเผชิญกับความร้อนระอุกับภาพแห่งความสดชื่น มีชีวิตชีวาจากความรู้สึกของผู้ดื่ม โคคา – โคลา “บัดดี้” นอกจากนี้การเลือกใช้เพลงประกอบในแนวใหม่สะใจของ โคคา – โคลา “บัดดี้” ที่จังหวะผสมผสานกับการทำทาย “ร้อนไม่กลัว กลัวไม่ร้อน” ได้อย่างลงตัวตลอดเรื่อง จึงทำให้เพิ่มสีสันความมีชีวิตชีวาร่าเรามากยิ่งขึ้น” (นิตยสารฮาร์ต ฉบับที่ 40 ประจำเดือนสิงหาคม 2542)

คอลัมน์เด็ดชั่วโฆษณา เรื่องบรีส เอกเซลใหม่ การตอกย้ำเองการขจัดสิ่งสกปรก “ธงชัย ชื่นเสวิกุล หัวหน้าแผนกครีเอทีฟ บริษัท อัมมิราติ พुरิส ลินตาส ประเทศไทย จำกัด กล่าวว่่า “ในช่วงที่ลูกค้ามีเม็ดเงินจำกัด และกำลังซื้อหดหายลงไปมาก เอเจนซี่โดยเฉพาะครีเอทีฟต้องปรับตัวตามให้ครบเครื่องมากขึ้น เอเจนซี่ต้องไม่มองแต่โฆษณาเพียงอย่างเดียว ต้องช่วยลูกค้าคิดว่าจะทำอะไรให้สินค้าของลูกค้าขายได้ เอเจนซี่ต้องเปลี่ยนทัศนคติในการมอง การนำเสนองานให้ลูกค้า แต่ครั้งต้องมีความพร้อมนำเสนอแบบแพ็คเกจ ทั้งโปรดักชั่น กราฟิก ครีเอทีฟ และมีเดีย การนำเสนอรูปแบบนี้ใช้ได้ทั้งลูกค้าเก่า และลูกค้าใหม่” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ตารางแสดงการเปรียบเทียบลักษณะของเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น
ฉบับประจำเดือนมกราคม – ธันวาคม 2542

ลักษณะของเนื้อหา	นิตยสาร						รวม	
	เธอกับฉัน		เดอะบอย		ฮาร์ท			
	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ
แนวคิดการดำเนินชีวิต	201	6.7	143	6.0	167	13.9	511	7.8
ด้านเพลงและดนตรี	367	12.2	143	6.0	107	8.8	617	9.3
ด้านละครและภาพยนตร์	260	8.6	137	5.8	113	9.3	510	7.7
ด้านแฟชั่น	188	6.2	155	6.6	81	6.7	424	6.4
ด้านประวัติศาสตร์	14	0.5	0	0.0	0	0.0	14	0.2
ด้านการท่องเที่ยว	65	2.2	22	0.9	22	1.8	109	1.6
ด้านบุคคล	1193	39.5	1136	47.9	473	39.1	2802	42.5
ด้านงานเขียน	161	5.3	232	9.8	51	4.2	444	6.7
ด้านกีฬาและสุขภาพ	173	5.7	51	2.2	28	2.3	252	3.8
ด้านโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์	372	12.3	328	13.8	155	12.8	855	13.1
อื่น ๆ	25	0.8	24	1.0	12	1.0	61	0.9
รวม	3019	100	2371	100	1209	100	6599	100

ตารางที่ 12 จากการศึกษาลักษณะของเนื้อหาในนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 3 ชื่อฉบับโดยรวมพบว่า นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท จะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะด้านบุคคลมากที่สุด 2802 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 42.5 รองลงมาคือลักษณะด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ 855 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 13.1 ด้านเพลงและดนตรี 617 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 9.3 ด้านแนวคิดการดำเนินชีวิต 511 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 7.8 ด้านละครและภาพยนตร์ 510 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 7.7 ด้านงานเขียนจากกองบรรณาธิการและบุคคลภายนอก 444 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.7 ด้านแฟชั่น 424 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.4 ด้านกีฬาและสุขภาพ 252 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.8 ด้านการท่องเที่ยว 109 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.6 ลักษณะเนื้อหาด้านอื่น ๆ 61 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.9 และด้านประวัติศาสตร์ 14 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.2

หากพิจารณาถึงความเหมือนและแตกต่างของลักษณะเนื้อหา จะพบว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะด้านบุคคลมากที่สุด จำนวน 1193 รายเรื่อง 1136 รายเรื่อง และ 473 รายเรื่อง ตามลำดับ รองลงมาคือลักษณะด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ จำนวน 372 รายเรื่อง 328 รายเรื่อง ตามลำดับ สำหรับนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอในลักษณะด้านแนวความคิดการดำเนินชีวิต เป็นอันดับรองลงมาจำนวน 167 รายเรื่อง

การนำเสนอลักษณะเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับที่รองลงมาจากข้างต้นจะมีความแตกต่างกันคือ นิตยสารเธอกับฉันจะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเนื้อหาด้านเพลงและดนตรีจำนวน 367 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยจะนำเสนอลักษณะเนื้อหาด้งานเขียนจากกองบรรณาธิการและบุคคลภายนอกจำนวน 232 รายเรื่อง ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอลักษณะเนื้อหาด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์จำนวน 155 รายเรื่อง

ลักษณะเนื้อหาที่นำเสนอน้อยที่สุดของนิตยสารเธอกับฉันคือ ด้านประวัติศาสตร์ จำนวน 14 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยและนิตยสารฮาร์ทไม่พบการนำเสนอลักษณะเนื้อหา ด้านประวัติศาสตร์ ซึ่งลักษณะเนื้อหาที่พบน้อยที่สุดในนิตยสารเดอะบอย คือด้านการท่องเที่ยว โดยมีจำนวน 22 รายเรื่อง ส่วนนิตยสารฮาร์ทมีลักษณะเนื้อหาอื่น ๆ อันหมายถึงลักษณะเนื้อหาด้านโฆษณาเชิงพาณิชย์มีจำนวนน้อยที่สุด 12 รายเรื่อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. คำนิยมทางสังคม

มที่ปรากฏในเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละค่านิยมทางสังคมจากเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน

จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	ค่านิยมทางสังคม																								รวม	
	ค่านิยมที่พึงปฏิบัติ												ค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติ													
	การพึ่งตนเอง		การประหยัด		การมีระเบียบวินัย		การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา		ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์		อื่น ๆ		การบริโภคสินค้าต่างประเทศ		ค่านิยมด้านความรัก		ค่านิยมความฟุ้งเฟ้อ		ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน		ค่านิยมตะวันตก		อื่น ๆ			
รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	
ม.ค.	17	15.2	6	5.4	1	0.9	3	2.7	4	3.6	5	4.5	35	31.0	4	3.6	30	26.8	3	2.7	2	1.8	2	1.8	112	100
ก.พ.	11	8.5	5	3.9	2	1.5	5	3.9	6	4.7	4	3.1	42	32.5	6	4.7	37	28.6	1	0.8	6	4.7	4	3.1	129	100
มี.ค.	9	7.1	7	5.5	2	1.6	6	4.7	8	6.3	3	2.4	40	31.5	10	7.9	35	27.5	3	2.4	0	0.0	4	3.1	127	100
เม.ย.	12	10.6	3	2.6	0	0.0	4	3.5	5	4.4	2	1.8	37	32.7	8	7.1	35	31.2	4	3.5	0	0.0	3	2.6	113	100
พ.ค.	8	7.1	2	1.8	3	2.6	5	4.4	7	6.2	4	3.5	39	34.5	7	6.2	32	28.4	2	1.8	0	0.0	4	3.5	113	100
มิ.ย.	15	13.3	4	3.5	2	1.8	3	2.6	9	8.1	3	2.6	36	31.8	2	1.8	34	30.1	2	1.8	0	0.0	3	2.6	113	100
ก.ค.	14	10.8	5	3.9	1	0.8	5	3.9	11	8.5	2	1.5	45	34.9	6	4.7	38	29.5	0	0.0	0	0.0	2	1.5	129	100
ส.ค.	7	7.6	4	4.3	1	1.1	4	4.3	7	7.6	3	3.3	33	35.9	1	1.1	29	31.5	1	1.1	1	1.1	1	1.1	92	100
ก.ย.	11	10.0	6	5.4	2	1.8	4	3.6	5	4.5	3	2.7	38	34.8	5	4.5	32	29.1	1	0.9	0	0.0	3	2.7	110	100
ต.ค.	10	8.0	7	5.6	0	0.0	3	2.4	6	4.8	6	4.8	41	32.8	7	5.6	32	25.6	2	1.6	10	8.0	1	0.8	125	100
พ.ย.	12	12.9	5	5.4	0	0.0	6	6.4	3	3.2	2	2.1	28	30.1	11	11.8	23	24.9	0	0.0	0	0.0	3	3.2	93	100
ธ.ค.	9	8.4	2	1.9	2	1.9	5	4.7	8	7.5	2	1.9	32	29.9	3	2.8	28	26.0	2	1.9	12	11.2	2	1.9	107	100
รวม	135	9.9	56	4.1	16	1.2	53	3.9	79	5.8	39	2.9	446	32.7	70	5.1	385	28.2	21	1.5	31	2.3	32	2.4	1363	100

จากตารางที่ 13 จะพบว่านิตยสารเธอกับฉันค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติมีค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ 135 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 9.9 รองลงมาคือค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย 79 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 5.8 ค่านิยมการประหยัด 56 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.1 ค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา 53 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.9 ค่านิยมด้านอื่น ๆ 39 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.9 และค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย 16 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.2

ส่วนค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติในนิตยสารเธอกับฉัน พบว่า มีค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ 446 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 32.7 รองลงมาคือ ค่านิยมความฟุ่มเฟือย 385 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 28.2 ค่านิยมด้านความรัก 70 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 5.1 ค่านิยมด้านอื่น ๆ 32 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.4 ค่านิยมตะวันตก 31 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.3 และค่านิยมการเที่ยวกลางคืน 21 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.5

ยกตัวอย่าง **เนื้อหาที่สะท้อนค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติในด้านต่าง ๆ** ดังนี้ **ค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ** คอลัมน์ บนโต๊ะ บ.ก. "...วันเด็ก เป็นอีกวันหนึ่งที่ทางรัฐบาลจัดเป็นพิเศษเพื่อให้ความสนุกสนานแก่เด็ก มีการเปิดสถานที่สำคัญๆ ทางราชการให้ชม สำหรับคนที่เป็นเยาวชนรุ่นใหญ่ขึ้นมาหน่อยแล้ว อาจจะพาน้องๆ ไปเที่ยว ช่วยสอนให้เขาพบกับสิ่งที่ดีงาม เหมือนที่เราเคยได้พานพบมา นอกจากคุณพ่อคุณแม่แล้ว ความเป็นพี่มีความสำคัญแก่น้อง ๆ เป็นอย่างมาก เพราะเราจะเป็นตัวอย่างทำให้น้องมองได้..." (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ระเบิดระเบาะอารมณ์ เรื่องคำแนะนำจากพี่ "...ตำรวจดีก็มีเยอะนะ แต่ตำรวจเลวก็มีเหมือนกัน น้องก็ต้องดูสถานการณ์ด้วยว่าจะทำยังไง ถ้าคนเยอะๆ แล้วเรามั่นใจว่าเราไม่ได้ทำอะไรผิดเค้ามาระรานเราก่อนเราก็พูดไป ให้คนอื่นได้ยิน ให้เค้าได้ละอายบ้าง จะได้ลดความผยองของตำรวจบางคนที่ยอหังกาไม่เข้าท่าลงซะบ้าง แต่ถ้าน้องอยู่คนเดียวในที่เปลี่ยวก็อย่าไปทู่มเถียงเลยนะรีบ ๆ เดินหนีมาที่มีคนเยอะๆ หรือไม่อย่างนั้นทำเรื่องรายงานผู้บังคับบัญชาเค้า ว่าลูกน้องคุณมีความประพฤติไม่เหมาะสม..." (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 363 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์มุมโปร เรื่องไก่ สุธิ แสงเสรีชน "...ก็อยากจะบอกกับทุกๆ คนว่า ทำทุกสิ่งให้ดีที่สุดนะครับ ไม่ว่าจะเป็นอาชีพอะไรก็ตาม ทุกคนจะต้องรับผิดชอบในงานของตัวเองให้ดีที่สุด ประเทศชาติถึงเจริญ นักดนตรีจะต้องเล่นดนตรีให้เก่งนักร้องจะต้องร้องเพลงให้ดีที่สุด เป็นนักร้องที่ดีไม่ใช่คนที่ร้องเพลงไม่เป็น แล้วร้องเพลง คนทำอาหาร ร้านอาหารก็ต้องทำให้อร่อย ทุกอย่างจะต้องไปตรงจุดนักการเมืองก็ต้องทำให้อร่อย ทุกอย่างจะต้องไปตรงจุด นักการเมืองก็ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตบริหารประเทศที่ดี คือทุกๆ คนจะต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตัวเอง มันถึงเวลาที่จะต้องกลับมาสู่ความจริงกันแล้ว เราต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตัวเอง..." (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 368 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์PRO-CONNER เรื่องความสำเร็จจาก 1 สมองและ 2 มือของผู้บริหารหญิงไฟแรง "วงการบันเทิงเนี่ยมันเป็นเรื่องของสีสัน น่องๆ ทุกคนก็ไม่เหมือนกันหมดนะคะ ไม่อยากให้เอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับใคร ทำอะไรก็แล้วแต่ให้อยู่บนพื้นฐานของความตั้งใจ แน่วแน่ มุ่งมั่น แล้วก็มีความจริงใจ ชยัน อดทน ก็จะได้ SUCCESS ได้" (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 369 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์บนโต๊ะ บ.ก. "...ชีวิตในวัยรุ่นมีอะไรมากมายที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นสาระบันเทิง เพื่อนฝูง สันทนาการ กิจกรรม ท่องเที่ยว พักผ่อน กีฬา ทั้งหมดนี้สามารถไปด้วยกันได้ดีกับหน้าที่ที่เรามีอยู่ถ้ารู้จักจัดสรรเวลาให้ถูกต้องว่าเวลาไหนเราควรจะทำอะไรและควรจะมีควมรับผิดชอบมากน้อยแค่ไหน แค่นี้ชีวิตในช่วงวัยรุ่นของน้องๆ ทุกคนจะมีสีสันที่งดงาม เป็นช่วงเวลาที่น่าจดจำเมื่อเราโตขึ้นต้องมีภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบที่มากขึ้น เราอาจจะไม่มีโอกาสอย่างนี้อีกไม่มีใครเรียกเวลากลับคืนได้ เราจึงควรทำให้เวลาที่ติดของเราทุกนาทีอย่างมีค่า..." (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 374 ประจำเดือนกรกฎาคม 2542)

คอลัมน์เนื้อแท้แห่งเนื้อร้อง เรื่องเพลงของคนอยากสวย แอม เสาวลักษณ์ "...ไม่ว่าใครจะเรียนหรือทำงานอยู่ที่ไหนก็ตาม พี่เชื่อว่าใจที่เรามีให้งานนะ มันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานนั้นดำเนินไปด้วยดี ถ้าทุกคนในองค์กรทำงานด้วยใจ ทำงานด้วยความพากเพียร ตั้งใจจริง ทุกคน เป็นเหมือนอุปกรณ์แต่ละชิ้นของ จักรเพียงแต่ละอย่าง ที่จะทำให้ภาพรวมขององค์กรใหญ่มันสำเร็จไปได้ด้วยดี" (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 374 ประจำเดือนกรกฎาคม 2542)

คำนิยามการประหยัด คอลัมน์ ad. on air เรื่อง 2 โฆษณาปลุกจิตสำนึก “...รณรงค์รักไทยให้ถูกทาง เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงแก่นแท้ของปัญหาที่เกิดขึ้น และตอกย้ำจิตสำนึกของการร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการกอบกู้เศรษฐกิจของชาติ รวมทั้งเตรียมรับมือกับสถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจที่อาจมีความรุนแรงมากขึ้น ด้วยการสร้างค่านิยมให้ผู้บริโภคภาคภูมิใจและเลือกใช้ผลผลิตของคนไทย ที่ผลิตในประเทศไทย โดยแรงงานของคนไทย ซึ่งจะช่วยรักษาเงินตราไม่ให้รั่วไหลออกนอกประเทศ...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 366 ประจำเดือนมีนาคม 2542)

คอลัมน์บนโต๊ะ บ.ก. “...พูดถึงเรื่องเงินทองแล้วอยากให้น้องๆ ช่วยกันประหยัด เพราะเรายังอยู่ในวัยที่ขอเงินคุณพ่อคุณแม่ใช้ สิ่งใดที่เราประหยัดได้ก็ควรประหยัด ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เที่ยวเตร่ให้น้อยลง อาจจะหันไปเล่นกีฬา ออกกำลังกาย เพราะการเล่ากีฬา นอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังทำให้สมองปลอดโปร่งและไม่สิ้นเปลืองเงินทองอีกด้วย...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 368 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์บนโต๊ะ บ.ก. “...การที่เราท่องเที่ยวในเมืองไทยถือว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยไปในตัว เดียวนี้ใครๆ ก็หันมาสนับสนุนอะไรที่เป็นไทยมากยิ่งขึ้น เช่น ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ และช่วยกันประหยัดทรัพยากร เช่น ไม่เปิดไฟทิ้งไว้ ไม่ใช้น้ำเกินความจำเป็น เพราะถ้าเราช่วยกันประประเทศก็จะผ่านพ้นวิกฤตไปได้ด้วยดี” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 369 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์บนโต๊ะ บ.ก. “สำหรับข่าวคราวเกี่ยวกับวัยรุ่นนักศึกษาที่พบตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวันบ่อยๆ ในเรื่องการหาเงินเรียนในทางที่ผิด ไม่เหมาะสมทั้งต่อหน้าที่และศีลธรรม พี่ๆ ก็อยากเตือนน้องๆ ทุกคนที่อยู่ในวันเรียนโดยเฉพาะน้องๆ ผู้หญิงกับของฟุ่มเฟือยทั้งหลายที่แพงมาก...ก ยังไงพี่ๆ จะคลุกคลีอยู่ในวงการแฟชั่นก็ตามที่ แต่ทุกอย่างก็ต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมเหตุและผลว่าจำเป็นรึเปล่าที่เราต้องซื้หื้อนั้น คอลเล็กชั่นนี้...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 379 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คำนิยามการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย คอลัมน์ newface เรื่อง Chiewchan Watnootcha “...สิ่งหนึ่งที่ผมยึดถือมาตลอดก็คือการตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบ งานในวงการบันเทิงมีทั้งสิ่งดี และสิ่งไม่ดีเราเลือกเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตได้ เลือกคิดเลือกทำอย่างถูกต้องนะครับ...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 365 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์สุขภาพกับวัยรุ่น เรื่องวัยรุ่นกับความเครียด “...ความสำเร็จทางการศึกษาถือเป็นหน้าที่สำคัญของนักเรียนนักศึกษาที่เป็นกำลังสำคัญของชาติทุกคนและการฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ไม่ใช่เรื่องง่ายน้อยๆ จึงควร จะเรียนรู้ชีวิตและสามารถยืนหยัดเผชิญต่อสภาวะในปัจจุบันและวันข้างหน้าได้ด้วยความสุขที่แท้จริง...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 368 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์ Amazing thailand เรื่องเยือนเมืองนครพิงค์ พาใจไปพักถิ่นแดนดิน ล้านนา ไทย “...นักท่องเที่ยวที่มาเยือนที่พระตำหนักภูพิงค์มากมายหลายเชื้อชาติ ไม่ว่าจะเป็นจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ แต่สิ่งหนึ่งที่สร้างความสะดุดใจและความประทับใจไปพร้อมๆ กันก็คือ การแต่งกายถูกกาลเทศะ และรัดกุมเท่านั้นจึงจะอนุญาตให้เข้าไปชื่นชมได้ ดังนั้นที่หน้าทางเข้าจึงมีผ้าแพร กางเกงเล และผ้าสำหรับปกคลุมไว้ให้นักท่องเที่ยวที่ใส่กางเกงขาสั้นและเสื้อผ้ามืดได้เข้าไปปกคลุมร่างกายของตนเองให้มิดชิดทั้งชายและหญิง ขึ้นถึงยอดดอกการสุเทพการแต่งกายที่เรียบง่ายและรัดกุมยังถูกเอามาใช้ที่นี่เหมือนกัน นักท่องเที่ยวทั้งชายและหญิงต่างก็พร้อมใจกันนำผ้ามาปกคลุมร่างกายของตนเองให้มิดชิดก่อนจะเข้าไปในวัด...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 377 ประจำเดือนสิงหาคม 2542)

ค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา คอลัมน์สามแยกปากหวาน เรื่องใครก็รักเจมส์ “...รอดมาได้ครั้งนี้ เจมส์ คงจะเห็นคุณค่าของชีวิตมากยิ่งขึ้น หวังเป็นอย่างยิ่งว่า “เจมส์” จะรักษาคุณค่านี้ไว้อย่างยิ่ง สิ่งดีๆ ที่ทำได้ ขอให้ทำสม่ำเสมอต่อไป อาจจะเป็น “ความดี” เหล่านี้ได้ ที่กระซอกชีวิตเราเอาไว้ หลีกปรกัณที่ยืนยันว่า “เจมส์” เป็นแบบอย่างดีเยี่ยมตลอดมา ก็เห็นจะเป็นหลากหลายรางวัลเกียรติคุณที่ “เจมส์” ได้รับจนนับแทบไม่ถ้วน...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ชมรมคนนอกเกาะ เรื่องทาทา ยัง “...ตอนที่ทาทาทอกหักก็แย่มากสมควรเลยนะ ตอนนั้นรู้สึกตัวเองแย่มากๆนอนก็ไม่หลับ ไม่อยากกินอะไรเลย ที่บ้านก็ช่วยทาทามาก แต่เขาก็ไม่รู้ว่าจะทำยังไงดีให้ทาทาหายโดย ตอนนั้นทาทาต้องเข้าโรงพยาบาลเลยนะเพราะข้าวก็ไม่ได้กิน พักผ่อนก็ไม่เพียงพอ ก็เข้าออกโรงพยาบาลอยู่อย่างนั้นนะ 3-4 เทียว และจากเหตุการณ์ครั้งนี้สิ่งที่ทำให้เราได้เห็นก็คือ ความรักของพ่อแม่ รู้เลยว่าเขารักเรามากแค่ไหน เขาร้องไห้กับเราในตอนที่เราแย่มากๆ เราไม่ไหวแล้ว เขาอยู่กับเราตลอดเขาไม่ทิ้งเรา แต่กับคนที่เรา คิดว่าเขารักเรากลับมาทิ้งเราไป ไม่เห็นเขาจะมาเสียใจ มาร้องไห้กับเราเลย...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 364 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์มุมโปร เรื่องด้วยหัวใจและวิญญาณ กับงานที่ปราณีต “...ชีวิตเรามันสั้น จงทำเพื่อมนุษยชาติ ตอนนี้อาจถูกมองว่าเสียของสังคมบริโภค หลอกคนให้เปิดดูช่องโน้นช่องนี้ เอาดาราคอนโน้นคนนี้อันนี้มาช่วยๆ แต่ใช้ละครแบบนี้จะมีคนดูหรือไม่ แต่เราก็ทำไปเพราะถ้าหากว่าเราทำสำเร็จแล้วเนี่ย ประโยชน์ที่มันเกิดขึ้นกับมนุษยชาติ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 367 ประจำเดือนมีนาคม 2542)

คอลัมน์บนโต๊ะ บ.ก. “...ในสังคมเรามีเรื่องน่าปวดหัวมากมาย หลายต่อหลายเรื่อง คนเห็นแก่ตัวมากมาย ซึ่งอาจจะเกิดจากการที่สภาพสังคมบีบคั้นเขา แต่ถึงอย่างไรก็อยากเห็นน้องๆ ทุกคนเป็นคนดี น่ารัก รู้จักใช้ชีวิตให้เป็น มีความสุข โดยคำนึงถึงจิตใจคนรอบข้าง รู้จักเอาใจเขา มาใส่ใจเรา นึกถึงความถูกต้องทุกคนย่อมมีเหตุผลเป็นของตนเอง...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 370 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

คอลัมน์บนโต๊ะ บ.ก. “...คนเราต้องโตขึ้นและเรียนรู้โลกที่กว้างขึ้นบางครั้งโลกใบนี้มีทั้งเรื่องทำให้เศร้าท้อแท้ และหลายๆ ครั้งบนโลกใบนี้อีกนั่นแหละ ที่ทำให้เรายิ้มได้เสมอ พี่ๆ ว่าถ้าเรามีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นที่สร้างจากตัวเอง รวมทั้งการแบ่งปันจากคนรอบข้างมันเป็นแรงผลักดันทำให้เราฝ่าฟันความยากลำบาก ความผิดหวังท้อแท้ไปได้ไม่มีชีวิตใครที่เพอร์เฟ็คไปทุกอย่าง แต่ทุกคนจะต้องอยู่ร่วมกัน และจะอยู่ร่วมกันอย่างไรให้สนุกกับชีวิตได้ โดยที่ไม่ทำให้ใครเดือดร้อนหรือยึดหลักง่ายๆ โดยรู้จักการให้อภัยและรับรู้ความรักจากคนอื่นอย่างเห็นคุณค่า...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 372 ประจำเดือนมิถุนายน 2542)

ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย คอลัมน์ Amazing Thailand เรื่องกรุงเทพเมืองฟ้าอมรมหานครแห่งแดนสยาม “...การนำเอาศิลปะร่วมสมัยที่เป็นของใหม่ในปัจจุบันให้มาอยู่ร่วมกับพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่หรือนำมาอยู่ร่วมกับศิลปกรรมไทย ประเพณีซึ่งทำให้เกิดความหมายเพิ่มขึ้น และเป็นการพยายามหาความสมดุลระหว่างมรดก ภูมิปัญญาเก่าแก่ กับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ ซึ่งจะเป็นพลังมหาศาลในการพัฒนาประเทศให้เจริญอย่างสงบสุข และยั่งยืน คือบริเวณเสาชิงช้า วัดสุทัศน์ และลานคนเมือง เสาชิงช้าเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของกรุงเทพฯ ใช้เป็นสถานที่ประกอบพระราชพิธีตรียัมปวายได้ชิงช้า ซึ่งเป็นการขอพรจากพระเจ้า วัดสุทัศน์เทพวรารามราชวรมหาวิหาร จัดเป็นอารามหลวงชั้นเอกประจำราชวงศ์จักรีแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นวัดที่ใหญ่โตและสวยงามมากที่สุดวัดหนึ่งสร้างในสมัยรัชกาลที่ 1 (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ Amazing Thailand เรื่องเปิดประตูสู่อีสาน แดนตำนาน ถิ่นอารยะ “...เมืองมุกดาหารยังมีเทศกาลและงานประเพณีที่น่าสนใจอีกมากมายเช่น การแข่งขันแข่งเรือในลำน้ำโขง งานรวมเผ่าไทยมุกดาหาร มะขามหวาน ชายโขง การเดินทางในครั้งนี้นอกจากจะเป็นการแวะมาท่องเที่ยวเมืองอีสานแล้วยังได้ชื่นชมสถาปัตยกรรมที่งดงามมากมายทั้งที่เป็นส่วนหนึ่งมนุษย์สร้างขึ้นมา และส่วนที่ธรรมชาติได้รังสรรค์ไว้...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 365 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ AD. ON AIR เรื่อง 2 โฆษณาปลุกจิตสำนึก “...การไหว้ เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ ที่สื่อสารออกมาจากใจอย่างอ่อนโยน และเป็นมิตรไมตรี ตลอดจนเป็นการแสดงออกถึงการเคารพนับถือความดีงามของบุคคลโดยผู้อ่อนเยาว์วัยจะแสดงการไหว้ต่อผู้สูงวัยกว่า และเป็นกิริยาปกติที่คนไทยทุกคนประพฤติปฏิบัติจนเป็นนิสัยมาจนถึงปัจจุบัน...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 366 ประจำเดือนมีนาคม 2542)

คอลัมน์ Amazing Thailand เรื่องแวะเยือนเมืองโบราณ ชมของดีเมืองปากน้ำ “เมืองโบราณ เป็นพิพิธภัณฑ์กลางแจ้งที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นศูนย์รวมปูชนียสถานที่สำคัญของแต่ละจังหวัดนอกจากนั้นยังเป็นแหล่งรวบรวมศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านที่นับวันจะสูญหายไปจากสังคมยุคใหม่ให้กับผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวของประเทศไทยได้ใช้เป็นแหล่งข้อมูลได้ ก้าวแรกที่เรามาถึง ณ ที่แห่งนี้ ความเด่นตระหงายปนกับความขรึมแบบสง่าลุ่มลึก เป็นเสน่ห์ที่ดึงดูดให้ผู้มาเยือนทุกๆ คนได้รับรู้ถึงที่มาของความเป็นอยู่ และจะดำเนินต่อเนื่องเป็นเรื่องราวของความเป็นไปทั้งให้คนที่อยู่เบื้องหลังได้รับรู้ และภาคภูมิใจในภูมิหลังของตนเองได้...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 372 ประจำเดือนมิถุนายน 2542)

คอลัมน์ Amazing Thailand เรื่องระเรีงรีน ละเลงใจ มาเที่ยวเมืองไทยกันที่ ออยุธยา “...ว่ากันว่าตลอดเวลากว่า 417 ปีที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีแห่งราชอาณาจักรไทย มิได้เพียงเป็นช่วงเวลาแห่งความเจริญสูงสุดของชนชาติไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างสรรค์อารยธรรมของหมู่มวลมนุษยชาติเป็นที่ประจักษ์แก่มานานอารยธรรมประเทศอีกด้วย แม้ว่ากรุงศรีอยุธยาจะถูกทำลายเสียหายจากการสงครามจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ยังมีร่องรอยหลักฐานซึ่งแสดงให้เห็นอัจฉริยภาพและความสามารถยิ่งใหญ่ของบรรพบุรุษแห่งราชอาณาจักรผู้อุทิศตนสร้างสรรค์ความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปวัฒนธรรม และความมั่นคงไว้ให้แก่แผ่นดินไทย หรือแม้แต่ชาวโลกทั้งมวล ซึ่งเป็นที่น่ายินดีว่ายูเนสโก ได้มีมติรับนครประวัติศาสตร์

พระนครศรีอยุธยาจัดตั้งเป็นอุทยานประวัติศาสตร์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ไว้ในบัญชีมรดกโลก...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 374 ประจำเดือนกรกฎาคม 2542)

คอลัมน์บันเทิง บ.ก. “...5 ธันวาคม 2542 เป็นวันงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 72 พรรษา เราชาวไทยร่วมกันน้อมใจถวายพระพร ส่วนพวกเราชาวเธอกับฉันที่ยังเป็นยุวชนและเยาวชนสิ่งที่ดีที่สุดที่เราจะทำให้ในหลวงของเราคือทำตัวเป็นเยาวชนที่ดีของชาติ พร้อมทั้งห่างไกลยาเสพติด ถ้าบรรดาเหล่าเยาวชนของชาติมีความเข้มแข็ง มีวิชาความรู้ อนาคตข้างหน้าบ้านเมืองเราจะเจริญยิ่งขึ้นไป แต่ถ้าเยาวชนมีแต่ความเหลวไหล ลองคิดดูซิว่าเราจะมองหอนาคตของชาติได้อย่างไร แนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้นสามารถนำไปใช้เพื่อการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี ไม่ใช่เป็นเพียงคำสั่งสอนคำตักเตือนแต่ยังเป็นลูกศรชี้แนวทางในการดำเนินชีวิต...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 384 ประจำเดือนธันวาคม 2542)

ค่านิยมด้านอื่นที่พบ อาทิ ค่านิยมรักการอ่าน คอลัมน์pro-corner เรื่องว.แหวน กวีสาวอารมณ์ศิลป์ “...ก็อยากให้น้องๆ อ่านหนังสือกันนะคะหนังสือที่สนุกๆ น่าอ่าน มีเยอะ การอ่านหนังสือไม่ใช่สิ่งที่ยากมาก มันจะมีอะไรดี ๆ แทรกไว้ มันมีมุมมองดีๆ หลายมุมที่สามารถเก็บไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน มันเป็นการเปิดโลกให้กว้างขึ้น เราได้รู้จักโลกที่เราไม่เคยเห็นรอบๆ ตัวอยากให้น้องๆ ให้ความสำคัญกับหนังสือ ไม่ว่าจะหนังสือเรียนหรือหนังสืออ่านเล่น...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 370 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

ค่านิยมการท่องเที่ยวไทย คอลัมน์ AMAZING THAILAND เรื่องเปิดประตูสู่อีสานแดนตำนาน ถิ่นอารยะ “...เมื่อมุกดาหารยังมีเทศกาลและงานประเพณีที่น่าสนใจอีกมากมายเช่น การแข่งขันแข่งเรือในลำน้ำโขงงานรวมเผ่าไทยมุกดาหาร มะขามหวาน ชายโขง การเดินทางในครั้งนั้นนอกจากจะเป็นการแวะมาท่องเที่ยวเมืองอีสานแล้วยังได้ชื่นชมสถาปัตยกรรมที่งดงามมากมายทั้งที่เป็นส่วนหนึ่งมนุษย์สร้างขึ้นมา และส่วนที่ธรรมชาติได้รังสรรค์ไว้...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 365 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ค่านิยมการท่องเที่ยวไทย คอลัมน์ Amazing Thailand เรื่องแวะเยือนภูเก็ต ชมมุกแห่งอันดามัน “...ภาคใต้หลากหลายแหล่งท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยความสวยงามซึ่ง โดยทั่วๆ ไปแล้วถ้าจะ กล่าวถึงภาคใต้ทุกๆ คนก็จะนึกไปถึง หมู่เกาะต่าง ๆ น้ำใสๆ ของทะเลทั้งสองฟากฝั่งอันดามันซึ่งมีฤดูกาลท่องเที่ยวระหว่างเดือนพฤศจิกายนไปจนถึงเดือนพฤษภาคมและนอกจากนั้น

ทางภาคใต้ก็ยังมีทรัพยากรทางธรรมชาติให้น่าติดตาม ไม่ว่าจะเป็นขุนเขา หรือถ้ำต่าง ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่น่าสนใจและน่าค้นหาอีกมากมาย...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 367 ประจำเดือนมีนาคม 2542)

ค่านิยมการท่องเที่ยวไทย คอลัมน์ Amazing Thailand เรื่องแอมวเหนือไหว้พระธาตุ ชม รุกขชาติที่ดอยอินทนนท์ “ประเทศไทยของเรานั้นมีสถาปัตยกรรมที่มีความงดงามหลากหลาย มีชื่อกล่าวขานไปไกลถึงเมืองนอกเมืองนา เป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติ นอกจากนั้นยังมีความเป็น ธรรมชาติ มีค่าน่าหวงแหน ที่ซ่อนตัวอยู่ในชอกลับ รอคอยการค้นหามาเยือนและรู้ซึ่งถึงค่าที่ ตัวมันมีอยู่...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 366 ประจำเดือนมีนาคม 2542)

ค่านิยมรักสิ่งแวดล้อม คอลัมน์เธอกับฉันกันเอง เรื่องมันส์ๆ ของวัยรุ่น “...กิจกรรมต่าง ๆ ที่หนุ่ม – สาวเค้าได้ไปทำกันมา เรามาเริ่มกันที่งานแรลลี่การกุศลโครงการปลูกป่าพระราชทาน เส้นทางจากกรุงเทพ-เขื่อนป่าสัก จ.ลพบุรี” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 364 ประจำเดือน กุมภาพันธ์ 2542)

ตัวอย่างค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติ มีดังนี้ **ค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ** คอลัมน์x-ray beauty เรื่องนู้เป้ รามาวดี สิริสุขะ “...เป้จะใช้ลิปมันของ Body Shop เป็นประจำค่ะ ใช้ดีค่ะ เพราะเคยใช้บางยี่ห้อใช้แล้วปากดำ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 363 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ad. on air เรื่องมาร่วมแต่งเติมความงาม “...ผลิตภัณฑ์นี้เวีย 2 ชนิด แรกที่ได้ รับการแนะนำเข้าสู่ตลาดประเทศไทย คือนีเวียครีม และนีเวียสกินโลชั่น ด้วยคุณสมบัติอันโดดเด่น ในการถนอมผิวพรรณได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ได้รับการต้อนรับจากผู้บริโภคอย่างอบอุ่น และ ได้รับความนิยมนอย่างแพร่หลายภายในระยะเวลาอันสั้น” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 363 ประจำ เดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ Music report เรื่องHIP HOPหน้าใหม่จากญี่ปุ่น “...นี่คือวงดนตรีฮิปฮอปหน้าใหม่ 4 คนจากญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในขณะนี้ Dapump ประกอบด้วย Issa ร้องนำ Ken Yukinari และ Shinobu ร้องแร็ปและประสานเสียงเคยออกซิงเกิ้ลมาแล้ว 5 ซิงเกิ้ล และนี่คืออัลบั้มชุดแรกของพวกเขา Expressiion ที่ล่าสุดสามารถทำยอดขายการจำหน่ายได้มากกว่า 800,000 แผ่นไปแล้ว เฉพาะไปแล้ว เฉพาะในญี่ปุ่นเอง ในบ้านเราก็รีบจับจองอัลบั้มนี้ซะ (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 368 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์รสนิยม เรื่องเคน ธีรเดช “...LEVI’S ยี่ห้อนี้ผมใส่มานานแล้วครับ ตอนนี้ก็ยังไม่ได้อยู่มีหลายรุ่น หลายตัวเหมือนกันครับ ก็ใส่ดี ใส่ทน เลยใส่มาตลอด” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 368 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์รสนิยม เรื่องเอก สกกล “...ถ้าโอกาสพิเศษๆ เพิ่มความมั่นใจให้กับเราก็จะใช้น้ำหอมของ Oui Lover ของ Lancome ครับ ใช้แล้วเรารู้สึกสดชื่น คนรอบข้างเราก็สดชื่นครับ หอมกันถ้วนหน้า” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 369 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์รสนิยม เรื่องสุนิสา เจทท์ “...เมื่อก่อนตอนอยู่เมืองนอกก็จะใส่เป็นสเวตเตอร์ใส่สบายๆ หลวมๆ จะชอบเสื้อคอวีค่ะ สายเดี่ยวก็ใส่บ้าง ก็ต้องดูด้วยก็จะไม่ตามแฟชั่นเท่าไรดูตัวเองก่อน ใส่แล้วเราดูเป็นไงอ้วนมั๊ย ก็จะไม่ชอบใส่เสื้อสบายๆ แขนกุดก็ใส่ แต่ไม่ใช่ว่าเปิดเลยนะ อย่างนั้นก็ไม่ใช่ ยี่ห้อที่ชอบ GUESS ARMANI DKNY CHAPS ก็แล้วแต่บางทีก็จะแต่งแบบหลายกางเกงสามส่วน สีส่วน บางทีถ้าอยากแต่งตามแฟชั่นก็จะแต่งกางเกงยีนส์ก็ใส่สีเข้มๆ ตัวใหญ่ ๆ บางวันอยากใส่ชาลิบ ๆ ก็คือจะเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 370 ประจำเดือนพฤษภาคม 2542)

คอลัมน์เก็บเก่ามาเล่าใหม่ เรื่องไปสการ์ดสุดสวยของสาวน้อยแสนซน คนน่ารัก “...ชายสะสม THE MOFFATTS เหมือนกัน สะสมเป็นรูปหลายคอลเล็คชั่นมาก หนังสือที่ไปถ่ายจะซื้อทุกเล่มมีรูปหลายเวอร์ชันมาก มีแบบที่ทำเป็นสติ๊กเกอร์ด้วยถือว่าสะสมเลยละค่ะ ชอบมากช่วงนั้น ตอนนั้นก็ยังชอบอยู่ เพื่อนๆ ที่เคยชอบ THE MOFFATTS ตอนนี่เฉยๆ แล้วแต่ชายยังบ้าอยู่ ชายมีซีดีของ THE MOFFATTS ทุกอัลบั้มเลย ซีดีซิงเกิ้ลก็มีทุกอัน มีทั้งเทปทั้งซีดี มีซีดีทุกชุดขาดชุดหนึ่งตอนเขาเป็นเด็กนะค่ะและก็ชุดใหม่ล่าสุดที่ไปออกที่อเมริกา ก็ยังไม่ได้ซื้อซีดี แต่มีเทปแล้วนะค่ะ ก็กะว่าจะไปซื้อซีดีด้วยค่ะ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 379 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์รสนิยม เรื่องหลิน นุศรา “...หลินเป็นคนชอบน้ำหอมกลิ่นผู้ชาย จะไม่ค่อยชอบกลิ่นหวานๆ จะชอบแบบเย็นๆ มากกว่าอย่างของ AMANI อะไรพวกนี้ หลินจะใช้เป็นประจำ พวกกลิ่นดอกไม้อะไรนี่จะไม่ใช้เลย ไม่ค่อยชอบ ชวนอะคะ ปกติหลินจะไม่ใส่เลยไม่ว่าจะสร้อยคอ สร้อยข้อมือ ต่างหู จะไม่ใส่ เพราะเคยใส่แล้วมันหายเลยไม่ค่อยอยากใส่ จะมีก็แต่นาฬิกาอย่างเดียวที่ต้องใส่ แบบที่หลินชอบก็วัยรุ่นทั่วไป เป็นแบบสายพลาสติก น่ารัก ๆ ของ SWATCH สีที่ชอบจะเป็นสีฟ้า ส่วนสายเหล็กก็มี ก็ใส่บ้าง แล้วแต่โอกาสด้วย (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 383 ประจำเดือนพฤศจิกายน 2542)

คอลัมน์รสนิยม เรื่องมอส ปฏิภาณ “...จริงๆ แล้วมอสก็ใส่อยู่หลายยี่ห้อ บางตัวไม่มียี่ห้อมอสก็ใส่ แต่ที่ชอบก็มีของ AMANI นี่แหละ ที่มอสชอบที่สุด เพราะว่าแบบสวย ดีไซน์เรียบๆ เก๋ๆ ถูกใจ แล้วผ้าที่เขาส่งใส่แล้วรู้สึกสบายไม่ร้อนครับ...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 364 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ค่านิยมความฟุ่มเฟือย คอลัมน์ซุบซิบแต่แซด เรื่องปฏิภาณ ปฐวีกันต์ “...ถ่าย Fashion เสร็จนายมอสติดใจเสื้อ AIX เลือกหยิบมากอดไว้แนบอก 4-5 ตัว นายมอสหันไปสั่งผู้ติดตามเอาหมอนี่แหละชอบ ราคาก็ไม่แพงหรอกแค่มื่นกว่า ๆ คนจ่ายเห็นยี่ห้อแล้วเหวี่ยงตกพยายามอ่อนวอนหาเหตุผลสารพัดอย่างมาให้มอสเปลี่ยนใจ “ เฮ้ยค่าอย่างงี้ยังไม่มี ตัวนี้ใส่ไปงานศพได้” “มอสเนี่ยไม่พอค่าตัวหรอก “ “โห ! ไม่เป็นไรหรอกใน เป่าตั้งคมีอีกหน่อยหนึ่ง” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์BEHIND FASHION “...ซัปปี้เอ็มแวน ตามเธอกับฉันด้วย มายังถนนสาทรแต่พอใครถาม มอสบอกว่าไม่ใช่รถตัวเอง แหม ถ่อมตัวกลัวละซี ว่าคนอื่นจะว่า ซัปปี้ ดินะดาราอย่างนี้ไม่อ้อวด พอถ่ายเสร็จนายมอส ติดใจเสื้อที่ใส่ถ่ายแฟชั่น ขอซื้อกลับไปตั้งสองสามตัว ราคาก็ไม่แพงหรอกแค่มื่นกว่า ๆ ขนหน้าแข็งปฏิภาณไม่ร่วงอยู่แล้ว ร้องเพลงแค่ครึ่งชั่วโมงก็ได้แล้ว...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์HOME SWEET HOME เรื่องยศวดี หัสศิริจิตร “...ถ้าเจอเฟอร์นิเจอร์จะเพิ่มบ้าน โดยเฉพาะกรอบรูปนี้ ตั้งแต่ห้องรับแขก หัวกะโหลก ยันห้องข้างบนเลย...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์STICKER TEENS “...พี่มีรูปสติ๊กเกอร์ของเพื่อนๆ สวยสุดฤทธิ์มาอวดโฉมโชว์น้อง ๆ ด้วยละ สวยมี๊ยยยย ถ้าใครว่าสติ๊กเกอร์ของพี่สวยน้อย หรือของน้องคนไหนมั่นใจว่าสวยกว่า ส่งมาอวดกันเลย เพื่อความมันส์ความสะใจ แบบนี้เก็บไว้คนเดียวได้ไง จะมัวชักช้าทำไม ส่งมาไวไว พี่จะรอนะจ๊ะ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 363 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์บุคคอบบนแผ่นปก เรื่องปีเตอร์ คอร์ป ไดเรนดัล “...แล้วคิดว่าการถ่ายสติ๊กเกอร์ สิ้นเปลืองมี๊ยย มันก็ได้อยู่แล้วอะ เพราะทำให้เรามีงานอดิเรกทำ ดีกว่าที่เราจะเอาเงินไปละลายกับอย่างอื่น เพราะถ้าเอาเงินไปละลายกับอย่างอื่นมันก็คือเงินเหมือนกัน ถ้าไม่ถึงกับล้มจม ถ่ายจนหมดเงินมันก็ไม่เห็นจะเป็นอะไร ถ้าเด็กชอบจริงๆ ก็ถ่ายๆ แต่หมดเงินมันก็ไม่เห็นจะเป็นอะไร ถ้าหมดเงินมันก็ไม่เห็นจะเป็นอะไร ถ้าเด็กชอบจริงๆ ก็ถ่ายๆ...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 366 ประจำเดือนมีนาคม 2542)

คอลัมน์มุมนัดเดท เรื่อง SPACE SHIP “...SPACE SHIP ร้านถ่ายสติ๊กเกอร์ปรากฏการณ์ใหม่แกะกล่องแห่งแรกในเมืองไทย สนใจอยากเก็บรูปเพื่อนวัยสนุกสนานหรือจะเป็นหวานใจไว้สดใสหอมหวานยามคิดถึงกัน ทั้งรวดเร็วทันใจวัยรุ่นอย่างเพื่อนเธอกับฉัน ลองแวะไปร้าน SPACE SHIP ชั้น 5 ซิตี วอร์ค โซนปารีส ศูนย์การค้าเซ็นทรัล พลาซ่า ปิ่นเกล้า รีบมาเร็วๆ นะเพื่อน จะได้รอดก่อนใครไงละ งานนี้ไม่มีเซยแน่” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 372 ประจำเดือนมิถุนายน 2542)

คอลัมน์AD. ON AIR เรื่องทุกเรื่องทันใจกับโพสต์เทล “...สถานการณ์ภาพรวมของตลาดเพจเจอร์ในปัจจุบันเริ่มมีสีสันและคึกคักมากขึ้น หลังจากเจียบเหงาในช่วงเกือบ 2 ปี ที่ผ่านมา สังเกตได้จากยอดขายในช่วงต้นปีของปีนี้สูงกว่าปีก่อนประมาณ 20 – 25 % นอกจากนี้หลังจากลดภาษีมูลค่าเพิ่มเหลือ 7% ทำให้ค่าบริการรายเดือนและค่าเครื่องถูกลง ก็นับเป็นโชคดีของผู้ให้บริการเพจเจอร์ ก็คือ การที่เพจเจอร์ยังเป็นที่นิยมและต้องการใช้ในหมู่วัยรุ่นซึ่งเป็นตลาดใหญ่และมีกำลังซื้อสูงยามนี้” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 374 ประจำเดือนกรกฎาคม 2542)

คอลัมน์Japan Voice เรื่องรินะ จิเน็น “...เรื่องที่ชอบทำ เป็นอะไรไปไม่ได้หรือนอกจากการคุยโทรศัพท์ คุยไปเถอะเป็นชั่วโมงๆ ยังไม่เหนื่อยเลย แล้วเรื่องคุยโทรศัพท์นะ ตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียนแล้ว แค่อันนี้ขอยางลบมาใหม่ฉันก็โทรไปคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องยางลบได้เป็นชั่วโมงๆ ตอนนี้อึ้งยอดเยี่ยมใหญ่เลยโทรศัพท์มือถือ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนเมื่อไหร่อยากคุยก็จะคุยได้เลย โทรศัพท์มือถือสร้างเพื่อฉันจริงๆ” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 383 ประจำเดือนพฤศจิกายน 2542)

คำนิยามความรักในวัยเรียน คอลัมน์ซุบซิบแต่แซด เรื่องราโมน่า ซาโนลารี “...ถ้าน้องโมน่าไม่ยอมสารภาพเสียเองละก็สภากาแฟจะชมรมน้ำส้มคั้นของอิซันจะรู้มัยว่าคุณเธอทั้งสองเป็นแควนกันกับออกมาชี้ว่าไม่ได้ลึกซึ้งกินใจอะไรมากหรอก ก็แค่น้องหนูโมน่าฝักใจกับเฟิร์สอิมเพรสชั่นแบบสุดๆ แหวนที่นายตำรวจให้เธอเอง (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ชมรมคนนอกเดาะ เรื่องไมค์รักเขา แต่เราเป็นแฟนกันไม่ได้ “...รักครั้งแรกของไมค์ตอนนั้นประมาณ 14 ปี ตอนนั้นอยู่เมืองนอก ไมค์มีแฟน รักมากเลย อิม...เราเป็นแฟนกัน 8 เดือน รักมากเลยอะไรๆ เขาอยากได้อยากเอา ไมค์ให้เลย...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ I MISS YOU เรื่องถึงR-NO “...เราคบกับนาย 4 เดือน แล้วนะ เราอยากถามนายว่าเจอกับนายคับกันในฐานะอะไร เพราะเพื่อนๆ เรามักจะถามเราบ่อย ๆ เราตอบไม่ถูก เราอยากจะถามนายตรง ๆ เลยนะว่าเมื่อไหร่นายจะมาเจอกับเรา 4 เดือนแล้วนะนายไม่รู้สึกอะไรบ้างหรือที่คับกับคนที่ไม่เคยเห็นหน้ามาก่อนเราเคยนัดนายตั้งหลายครั้ง แต่นายก็ไม่ยอมเจอกับเรา R-NO เราอายนะ อายทุกๆ คนอายแม้กระทั่งตัวเราเอง ที่นัดผู้ชายก่อน นายจะทำให้เราเจ็บไปเพื่ออะไร ตอบเราหน่อยได้ไหมเฮ้อ ! คิด ๆ ไปแล้วจะโทษนายก็ไม่ได้หรอกนะอาจจะเป็นเพราะว่าเราผิดมากกว่าที่มาคบกับนาย R-NO เราสัญญาว่าจะเราจะคบกับนายตลอดไป จนกว่าเราจะเจอกับนายแล้วละ สัญญาอยู่กับเราได้มัยยว่าเราจะเจอกัน...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ชมรมคนนอกเดาะ เรื่องรักเล็กๆ ออกหักแบบเด็กๆ ของนายลิปท์ “ลิปท์ที่มีความรักครั้งแรกหรือฮะ รู้สึกจะเป็นตอน ป 4 ฮะ ตอนนั้นก็แบบเราไปเห็นเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วเราก็เกิดอาการปึงเค้าขึ้นมา ตอนนั้นรู้สึกจะเป็นเทศกาลวันวาเลนไทน์พอดี เพราะหลังจากนั้นเค้าก็เอาสติ๊กเกอร์ที่แบบเป็นรูปหัวใจรูปอะไรต่าง ๆ ที่เค้าขายตามวันวาเลนไทน์นะมาติดให้ลิปท์เยอะมากเลย ต่อมาก็คบกันเป็นแฟนเลยฮะ...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 363 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ซุบซิบแต่แซด เรื่องบัวชมพู ฟอर्ड “หลายคนสงสัยกับข่าวของแดน ดนัยกับหนูบัวชมพู เอ๊ะคู่นี้มายังไง ไม่เห็นแปลก คนหลอกกับคนสวยจะเป็นแฟนกันผิดตรงไหนแต่ที่แน่ๆ คงไม่ใช่เพราะก๊อก T.D.C ไปควงแอนนี่ Project H. หรือมั้ง หนูบัวถึงอนตูปองมาควงแขนนายแดน

มั่ง ถึงใช้เรื่องไหนของบัวเธอจะบอก...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 379 ประจำเดือนกันยายน 2542)

ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน คอลัมน์ Special Scoop เรื่องดารานเอรคุณ “...ถ้าอยากเดินชนดารารให้ตายกันไปข้างหนึ่งก็ไม่อยากหกรอกถ้ารู้แหล่ง จะบอกให้เลยก็ได้แหล่งที่จะได้ชนดาราจนเหมือนอยู่กับปลาในข้องเดียวกันนะ เช่นทรลลาดพร้าวนี้หนึ่ง สยาม มาบุญครอง ก็อีกหนึ่ง อาร์ซีเอก็อีกหนึ่ง ฟู้ดแลนด์ลาดพร้าวนี้ไปเหอะรับรองเจอ ถ้าเป็นตอนกลางคืนก็ทอรัลเลยไปเลย ไม่เจอให้เหยียบ ฝัทยานสุทริสาร นี่ก็อีกที่...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ Special interview เรื่องมาและไปด้วยกันกับVengaboys “...คิม เขาเป็นคนที่ชอบแต่งตัวไปเที่ยวสังสรรค์ปาร์ตี้ ถ้าเราอยู่ที่พาร์ทเมนท์ในรอตเตอร์ดัม หลังจากเสร็จจากโชว์ที่ฮอลแลนด์ เขาจะชอบออกไปเที่ยวข้างนอก บางครั้งพวกเราไปกับเขาอย่างเมื่อคริสต์มาสที่ผ่านมา เราออกไปเที่ยวกันในคืนวันเสาร์ซึ่งมันเป็นคืนวันเสาร์ที่พิเศษมากเราออกไปเที่ยวกันกลับมาตอนตี 4...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 364 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์เรื่องสั้น เรื่องความผิดพลาดแห่งความเริ่มต้น “...พรุ่งนี้จะเป็นคืนสุดท้ายของการรับน้องพวกคุณคงต้องกลับตึกหนอยนะ เสี่ยงตะโกนข้างๆ จากพวกพีส์ต้าฟเซียร์ ก็ดีจะได้เลิกทำอะไรที่แผลงๆซะที จอยคิด แต่คืนสุดท้ายของการรับน้อง ใครจะรู้ว่าคืนนั้นอาจเป็นคืนสุดท้ายของเธอด้วยเช่นกัน เราจะปลอมตัวไปเป็นนักท่องเที่ยวมาวตรีเพื่อศึกษาถึงชีวิตของคนกลางคืน ว่าทำไมปัจจุบันเด็กวัยรุ่นคนหนุ่มสาวถึงได้เที่ยวเทค เที่ยวผับกันจนกลายเป็นแฟชั่นไป เราต้องการให้พวกคุณได้เรียนรู้ด้วยตนเอง...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 372 ประจำเดือนมิถุนายน 2542)

คอลัมน์ปิดไว้ไม่เคยบอก เรื่องกำปั้น เอกประพันธ์ “...เหตุการณ์ล้มไม่ลงอีกเรื่องของนายกำปั้น ไปเที่ยวกับเพื่อนที่อาร์ซีเออะครับ เมื่อสมัย 3 ปีที่แล้ว ช่วงนั้นอาร์ซีเอบูมมาก ตอนนั้นอัลเทอร์เนทีฟกำลังดัง ก็ตัดผมสั้น หัวสกินเฮดไปกันไปเที่ยวกันสนุกมาก ไปกับเพื่อนกำปั้นรวมประมาณ 5 คน...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 383 ประจำเดือนพฤศจิกายน 2542)

ค่านิยมตะวันตก คอลัมน์แวดวงการ เรื่องลาบานูน-แซนด์-เบงค์-บาซู ขย่มเวทีคอนเสิร์ตใน Z คริสมาร์ตปาร์ตี้ “...ที่มงานคลื่น Z 88.5 จัดปาร์ตี้ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ให้กับ

สมาชิกโดยใช้ชื่อ Z X mas Party and Happy New Year ซึ่งบรรดาสมาชิกชาว Z ให้ความสนใจมาร่วมงานกันคับคั่งพร้อมรับของแจกกันจุใจ...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 363 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ introduce artist เรื่องถ่ายทอดเรื่องราวผ่านชาวดนตรีในยุคต่างๆ “...ชุดแรกจะค่อนข้างมีความใสมีความทันสมัยในสมัยนั้น ซึ่งเป็นแนว Prit – Pop เป็น Pop ของทางฝั่งอังกฤษ...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ Hollywood report เรื่องตามรอยวิโนน่า โรเดอร์ “...ทั้งการแต่งหน้าและทรงผมของวิโนน่า โรเดอร์ ดูช่างสมบูรณ์แบบไปเสียหมด รวมไปถึงการแต่งกายที่กลมกลืน เธอดูแท้จริงๆ และนี่แหละคือรูปแบบของหญิงสาวที่อ่อนหวาน...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 362 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ Inside hong kong “...ที่ซื้อไว้ก็เพราะจะได้ส่งอี – เมล์หาแฟนสาว จริง ๆ ก่อนหน้านี้คิดจะซื้อให้เป็นของขวัญวัน คริสต์มาสให้เธออยู่แล้ว แต่ไม่มีเวลาว่างเสียที พอได้โอกาสก็เลยซื้อเป็นของขวัญวาเลนไทน์แทน ถ้าว่างก็จะอี – เมล์หรือไม่ก็ออนไลน์ไปคุยกับเธอไป...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 368 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์ตัวโน้ตเด่นระบำ “วันสำคัญก็คือ “วาเลนไทน์” วันที่หนุ่ม – สาวถือเป็นวันที่จะเปิดเผยความรู้สึกที่เก็บงำเอาไว้ใครแอบรักใคร ก็จะใช้วันนี้แหละ ที่จะกระซิบบอกความในใจ ส่วนจะ “หน้าแตก” หรือเปล่า ก็อีกเรื่อง แต่อะไรไม่อะไร วันนี้ถือเป็นวันที่ดอกกุหลาบแพงที่สุดในรอบปีเลยที่เดียว...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 364 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ตามทันโลก เรื่องคว้นหลงเรื่อน่าที่งของธรรมเนียมคริสต์มาสในหลายประเทศ “...ใครๆ ก็รักธรรมเนียมคริสต์มาส มันอาจเป็นเวลาที่เหมาะสมมันอาจเป็นเวลาที่ดีที่สุดปีใหม่ มันอาจเป็นเพราะอากาศหนาวที่เราวาดภาพหิมะ ต้นสน กวางเรนเดียร์ และซานตาครอสผู้มาพร้อมของขวัญที่ทำให้จิตใจของเราสดชื่นและกระชุ่มกระชวย...” (นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 364 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละค่านิยมทางสังคมจากเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอย
จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	ค่านิยมทางสังคม																								รวม			
	ค่านิยมที่พึงปฏิบัติ												ค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติ															
	การพึ่งตนเอง		การประหยัด		การระมัดระวัง		การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา		ความรักชาติ ศาสนา กษัตริย์		อื่นๆ		การบริโภคสินค้าต่างประเทศ		ค่านิยมด้านความรัก		ค่านิยมความฟุ้งเฟ้อ		ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน		ค่านิยมตะวันตก		อื่นๆ					
	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ				
มค. 42	13	13.8	7	7.4	1	1.1	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	33	35.1	9	9.6	20	21.4	2	2.1	4	4.2	0	0.0	94	100
กพ. 42	10	9.3	2	1.8	3	2.8	1	0.9	0	0.0	3	2.8	42	38.9	9	8.3	25	23.3	4	3.7	4	3.7	2	1.8	108	100		
มีค. 42	15	12.3	6	4.9	2	1.6	0	0.0	0	0.0	2	1.6	49	40.2	12	9.8	32	26.3	1	0.8	2	1.6	0	0.0	122	100		
เมย. 42	9	8.6	5	4.8	2	1.9	0	0.0	2	1.9	1	1.1	38	36.5	8	7.7	29	27.9	1	1.1	6	5.8	0	0.0	104	100		
พค. 42	12	11.6	4	3.9	4	3.9	2	1.9	0	0.0	1	0.9	37	35.9	8	7.8	24	23.5	2	1.9	5	4.8	0	0.0	103	100		
มิย. 42	7	6.9	1	1.0	3	2.9	1	1.0	0	0.0	1	1.0	35	34.8	11	10.9	29	28.7	0	0.0	7	6.9	0	0.0	101	100		
กค. 42	11	8.8	3	2.4	5	4.0	3	2.4	1	0.8	2	1.6	45	36.0	7	5.6	38	30.4	0	0.0	6	4.8	0	0.0	125	100		
สค. 42	13	11.5	6	5.3	1	0.9	0	0.0	1	0.9	2	1.8	40	35.4	12	10.6	29	25.7	1	0.9	6	5.3	0	0.0	113	100		
กย. 42	9	7.6	4	3.4	4	3.4	2	1.7	2	1.7	3	3.2	39	32.8	10	8.4	37	30.9	0	0.0	5	4.2	0	0.0	119	100		
ตค. 42	8	6.1	4	3.1	3	2.3	1	0.8	0	0.0	1	0.8	50	38.5	9	6.9	35	27.0	2	1.5	7	5.4	3	2.3	130	100		
พย. 42	10	8.7	2	1.7	2	1.7	2	1.7	0	0.0	2	1.7	52	45.2	13	11.3	22	19.3	0	0.0	3	2.6	0	0.0	115	100		
ธค. 42	9	7.3	4	3.2	2	1.6	3	2.4	1	0.8	2	2.0	47	38.2	5	4.1	36	29.4	1	0.8	5	4.1	4	3.2	123	100		
รวม	126	9.3	48	3.5	32	2.4	15	1.1	7	0.5	20	1.5	507	37.4	113	8.3	356	26.2	14	1.0	60	4.6	9	0.7	1307	100		

จากตารางที่ 14 พบว่า นิติสารเดอะบอยมีค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติที่พบมากที่สุด คือค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ 126 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 9.6 รองลงมาได้แก่ ค่านิยมการประหยัด 48 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.7 ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย 32 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.4 ค่านิยมด้านอื่น ๆ 20 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.5 ค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา 15 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.1 ค่านิยม ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย 7 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.5

ส่วนค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติในนิติสารเดอะบอย พบว่า มีค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ 507 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 38.8 รองลงมาคือ ค่านิยมความฟุ่มเฟือย 356 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 27.2 ค่านิยมด้านความรัก 113 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 8.6 ค่านิยมตะวันตก 60 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.6 ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน 14 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.1 และ ค่านิยมด้านอื่น ๆ 9 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.7

ยกตัวอย่าง เนื้อหาที่สะท้อนค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ดังนี้ **ค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ** คอลัมน์กีฬาสุดโปรด เรื่องเติมพลังให้ร่างกายกับบาสเก็ตบอลสุดโปรดของนายราฟฟี “...ประโยชน์ของการเล่นกีฬาที่นายราฟฟีได้รับมาเต็มๆนั่นก็คือความสามัคคีในกลุ่มเพื่อนๆ ส่วนผลพลอยได้ที่ตามมาก็คือสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงเช่นปัจจุบันนี้แหละค่ะ...” (นิติสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ THE BEST ONE เรื่องเก่งทั้งทางโลกและทางธรรม “...เพราะว่าการศึกษาสำคัญกับอนาคตของเรามาก การศึกษาไม่ได้พัฒนาเฉพาะตัวเองเท่านั้นเราสามารถนำความรู้ตรงนี้ไปพัฒนาสังคม พัฒนาประเทศชาติได้ด้วย ก็อย่างที่หลายๆ คนพูดไว้นั้นแหละครับว่าเด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า ก็คงต้องฝากประเทศชาติไว้กับเยาวชนนั่นแหละ” (นิติสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ AMATEUR ARTIST เรื่องสร้างสรรค์งานศิลป์กับชายคนหนึ่งที่ชื่อ ตุ๊ก-ภาณุเดช “...การวาดรูปของผม คือการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เวลาทำงานศิลปะจะเกิดความสุข ผมไม่ใช่คนเขียนภาพเพื่อจรรโลงโลกเหมือนอาชีพทำอื่น ๆ แต่ผมเขียนภาพเพราะผมสนุกและมี

ความสุขที่ได้เขียน ผมอยากให้น้องๆ ที่อ่านหนังสือรู้ว่าตัวเองชอบอะไร ค้นหาตัวเองให้เจอ และพยายามแสดงมันออกมา ถึงเราจะไม่ได้เขียนมาโดยตรงแต่เราก็สามารถแสดงสิ่งที่เราชอบออกมาได้...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ COVER BOY เรื่องอ๋า อัมรินทร์กวน ซ่า บ้า แต่น่ารักกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว “...ผมมองว่าเด็กสมัยนี้เค้ากล้าแสดงออกกันมากขึ้นนะ ซึ่งมันก็เป็นสิ่งดีแต่ก็อยากให้เค้าอยู่ในกรอบด้วยแสดงออกในทางที่เหมาะสมที่ควร อาจจะเล่นดนตรีหรือกีฬาก็ได้ ใครรักใครชอบอะไร ก็เอาดีทางด้านนั้นไปเลย เพราะไม่แน่วันข้างหน้า คุณอาจจะได้เป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียง หรือได้เป็นนักกีฬาทีมชาติเลยก็ได้ใครจะรู้ ดีกว่าเอาเวลาไปมั่วซุ่มหรือเสพยา คว้าก็ทำตัวเป็นเยาวชนที่ดีของชาติกันนะครับ” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 154 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์ HOBBY สนุกสุขชะใจไปกับบอลเลย์บอลของต่อ “...ตอนนั้นคิดว่าไหนๆก็ลงเรียนมาแล้ว จะเลิกเรียนก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้ตัวเองดูแตกต่างกับเพื่อนๆ ต่อก็เลยฮึดสู้ซ้อมกระหน่ำมาก จากที่เคยอันเดอร์แล้วเจ็บแขน พอซ้อมหนักๆเข้าก็เริ่มชิน อิมม ถ้าจะเรียกให้ถูกก็คงต้องบอกว่าเริ่มต้านแล้ว ไม่เจ็บแล้ว หลังจากนั้นก็เสิร์ฟมือบนได้ ต่อพยายามจะพัฒนาฝีมือตัวเองทุกอย่าง ซ้อมตามที่ครูบอก จนต่อเริ่มเล่นได้ดีขึ้นเรื่อยๆ...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 154 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คำนิยามการประหยัด คอลัมน์ GIRL ON TOUR เรื่องหอมกลิ่นเมืองปลาติบกับคริสติน ปีเวล “...แต่ในยุคประหยัดอย่างนี้ถ้าใครมีกระเป๋าหมูตัวอ้วนพีแล้วละก็อยากจะแนะนำว่าถ้าคิดจะทุบมันไปทำอะไรก็ขอให้คิดหนักๆส่วนกระเป๋าหมูของใครที่ยังผมมอยู่ ก็ขอเป็นกำลังใจให้สะสมแต้มต่อไปให้ได้เยอะๆ ดีไหมจ๊ะ...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 138 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ ATTITUDE เรื่องอาชีพอะไรที่ตรงใจและไปได้สวยที่สุดยุคไอเอ็มเอฟครองเมือง “...ทำอะไรก็ได้ครับ แต่ต้องทำให้ดีที่สุด ยุคนี้เราจะมานั่งชี้เกี้ยวแล้วผลัดวันประกันพรุ่งไม่ได้อีกแล้ว เพราะฉะนั้น คิดว่าตัวเองทำอะไรก็ต้องหยิบจับไปก่อน ง่ายที่สุดก็คงใช้ขายให้น้อยที่สุดพยายามประหยัดให้มาก อย่าฟุ่มเฟือยนั้นละดี...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ DRESSING ROOM เรื่องสไตล์สาวที่สุดเก๋ของอ้อม-ศานันท์นี่ “...วิธีการเลือกซื้อ จะดูที่เนื้อผ้าว่าใส่สบายรีเปลา อ้อมเป็นคนซื้อผ้ายากนะเรื่องราคาก็สำคัญ ถ้าแพงมากก็ไม่ซื้อ เพราะบางทีซื้อไปแล้วก็ใช้ได้แค่ครั้ง – สองครั้งเสียตังค์อะ อ้อมว่าซื้อถูกๆ แล้วสามารถซื้อได้หลาย ครั้งจะดีกว่านะ คือถ้าแพงมากเกินไปอ้อมจะรู้สึกว่ามันไม่ค่อยคุ้ม...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ FAVOURITE SPORT เรื่องสนุกสุดมันส์ กับแบดมินตัน “...กีฬาเป็นสิ่งที่ดี และเอิร์นก็คิดว่าแบดมินตันเป็นกีฬาที่เล่นไม่ยากอะไรเลยสามารถเล่นได้ทุกสถานการณ์และทุกสถานที่แต่ที่ต้องมีเนื้อที่ กว้างสักนิด แคบ ๆ คงเล่นไม่สนุก ถ้ามีเวลาว่างมากหน่อย เอิร์นก็อยากจะทำให้ทุกคนลองเล่นแบดฯ ดูนะคะ ที่สำคัญเป็นกีฬาที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรมากด้วย เสียค่าใช้จ่ายน้อยแบบนี้ เช็กกันดีกับยุค IMF...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย คอลัมน์ BOYS & GIRLS IN FOCUS admirable artist เรื่อง นาวิณดาร์ เรื่องเรียนเป็นต่อ เรื่องหล่อไม่เป็นรอง “...ตำราจะให้ความสำคัญกับการเรียนก่อนเสมอ ต้องเรียนให้ครบแล้วเวลาที่เหลือค่อยไปทำงาน ก็เลยไม่เสียการเรียน หรือถ้าจะให้เลือกระหว่างการเรียนกับการทำงานตำราก็ต้องเลือกเรียนอยู่แล้ว ไม่ลังเลเลย ยิ่งงานก็เอาไว้ทีหลัง เรียนเป็นหลัก (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์มีแผลและผู้ชาย เรื่องก้าวร้าวความระก้า “...คำว่า เหตุผล จึงถูกขุดขึ้นมาอ้างโน่นหลายๆ ครั้งที ละอ่อนน้อยกำลังปฏิบัติกรก้าวร้าวใส่ผู้ใหญ่อย่างสนั่นอารมณ์ แม้มันชั่วอยู่แล้วว่าการพูดจาด้วยเหตุผล นั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่การที่คุณชายทั้งหลายชอบๆ ใส่ผู้ใหญ่ด้วยเหตุผลที่เต็มไปด้วยความก้าวร้าว นั้นมันใจหรือ ว่ามันเป็นสิ่งที่เหมาะสมและถูกต้องด้วยประการทั้งปวง...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำ เดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา คอลัมน์ THE BEST ONE เรื่องเก่งทั้งทาง โลกและทางธรรม “...ผมคิดว่ามนุษย์เรามีที่พึ่งอยู่ทางเดียวก็คือทางใจ ถ้าใจสงบแล้ว ทุกสิ่งทุก อย่างก็จะประสบความสำเร็จได้ด้วยดี แต่ถ้าเราวิ่งแต่ไปว่าวุ่น งานก็จะไม่เรียบร้อยเท่าที่ควร ตรง นี้มันก็เลยทำให้ผมเริ่มหันมาสนใจเรื่องของธรรมะกับการทำสมาธิมากขึ้นนะครับ พุทธศาสนาของ เรายังไม่เคยล้ำสมัยเลยตรงกันข้าม พุทธศาสนาเป็นอะไรที่ทันสมัยตลอดเวลา และปัจจุบันนี้ก็ สามารถนำพุทธศาสนามาใช้กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อยู่แล้ว เดียวนี้ถ้าจะมีคนบอกว่าคนแก่เท่านั้น

ที่ศึกษาเรื่องพุทธศาสนา ผมว่าไม่จริงหรอกครับ...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ REAL LIFE เรื่องสุขภาพหนี้ชีวิตเพราะยาเสพติดและการพนัน “...มันก็ทำให้ผมรู้ว่าการพนันนั้นไม่เคยทำให้ใครรวยขึ้นมาได้ และการที่เอาตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดถึงแม้ว่าเราไม่ติดเพราะเสพติดมันแต่เราจมอยู่ในขบวนการของมันก็เหมือนตกนรกทั้งเป็นแล้ว เพราะกว่าเราจะหลุดพ้นจากตรงนั้นมาได้ มันทรมานมาก คิดดูสิว่าผมต้องหลบอยู่ในป่า ไม่ได้เห็นบ้านเมืองเลยเกือบ 5 ปี ออกมาอีกทีนี่ไม่รู้ว่าจะไ้ไปถึงไหนกันแล้ว เรื่องราวของการถูกล่าและการหนีของเด็กหนุ่มคงจะเป็นอุทาหรณ์สอนน้องๆ ได้ดีถึงโทษของการพนันและที่ล้าคัญคือการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นการเสพติดหรือขาย ย่อมนำอันตรายและนรกที่ตายทั้งเป็นมาสู่ชีวิตอย่างน่ากลัวได้มากกว่าที่ใครคนหนึ่งคิดไว้ความดีและการเลือกเดินบนเส้นทางที่ถูกต้องเท่านั้น จะเป็นเกราะป้องกันให้เราปลอดภัยจากสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ได้ดีที่สุด...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ TALK TO THE WRITER เรื่องป้ายวันหนึ่งกับธรณีนี่ใครครองของคุณยายกาญจนา นาคินทร์ “...จริงๆ เรื่องของการจับจองที่ดินมันไม่ใช่เรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้นในปัจจุบัน มันมีมาตั้งแต่โบราณ ยายก็เลยเขียนให้คุณย่าในเรื่องมีลูกซัก 20 คน แล้วลูกๆ ก็จ้องจะแย่งมรดกกัน เป็นการถามคนอ่านในตอนจบว่าธรณีนี่ใครครอง ซึ่งให้คิดที่ว่าแผ่นดินนี้เป็นเพียงที่อาศัยสำหรับสร้างความสุขความชอบ สำหรับเป็นเวทีละครที่ให้เราแสดงพักหนึ่ง พอแสดงจบก็หมายความว่าตาย ทุกคนก็ทิ้งแผ่นดินไว้ตรงนี้ไม่ได้ผันแผ่นดินไปด้วยแต่มันมันหลง ศอกหนึ่งคืบหนึ่งโก่งกัน นี่กว่าเป็นของตัวเองจริงๆ แล้วแผ่นดินเป็นของสำหรับโลก เป็นของกลาง เราจะครอบครองอยู่ที่เพียงแค่ชั่วชีวิตเราเท่านั้น เมื่อตามไปแล้ว ใครจะครอบครองก็ได้ ถ้าคนซึ่งถึงธรรมะข้อนี้ ก็จะไม่โลกกัน ยายอยากเขียน ธรณีฯ ขึ้นมาเพื่อให้คนตระหนักถึงเรื่องนี้” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ BOYS & GIRLS FOCUS admirable artist เรื่องจอห์น รัตนเวโรจน์ คนดีคนกล้าของสังคม “...ปรากฏว่าเห็นคนร้ายกำลังจะข่มขืนผู้หญิงตามความคาดหมายของเขา ผู้ก็เลยช่วยผู้หญิงขึ้นรถมาแล้วก็ตัดสินใจไล่ตามคนร้ายดังกล่าว แล้วก็โชคดีที่มีหน่วยตำรวจมาเสริม หลังจากเหตุการณ์ผ่านไปราว 45 นาที เราก็จับคนร้ายได้ นี่เป็นเรื่องราวคร่าวๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งผมไม่อยากจะถือเรื่องตรงนี้เป็นตัวอย่างนะ อยากให้คิดว่าการเป็นคนดี มันคืออยู่แล้ว ยิ่งเกิดมาเป็นคนดีที่คอยช่วยเหลือสังคมและมีความกล้าหาญด้วยนี่ ก็ยิ่งดีใหญ่เพราะคนเลวมันจะได้ไม่กล้า...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ TELL & TALK “...จากบันทึกข่าวสะเทือนขวัญที่เกิดจากการกระทำอันเหี้ยมโหดของวัยรุ่นในประเทศต่าง ๆ จงเป็นสัญญาณเตือนภัยให้เราช่วยกันล้างเมืองให้เป็นสังคมสีขาว ปลุกวัฒนธรรมประเพณีที่มีส่วนช่วยขัดเกลาจิตใจของเยาวชนให้เป็นคนอ่อนโยน รักความดีงาม ชื่นมาสู่กับกระแสวัฒนธรรมตะวันตกที่กำลังบ่าไหลเหมือนน้ำป่าที่บ้าคลั่งในขณะเดียวกัน พ่อ แม่ ผู้ปกครองต้องสร้างครอบครัวให้เป็นบ้านของความรัก เพื่อเป็นเบ้าหลอมสร้างเด็ก ๆ ให้เติบโตเป็นวัยรุ่นที่มีคุณค่าต่อตัวเองและสังคม” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 154 ประจำเดือนกันยายน 2542)

ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณะ และวัฒนธรรมไทย คอลัมน์ tell & talk เรื่องหมายเหตุเมษายน “...สรุปได้ความว่า เมษา พาร์ออนระอุไปทุกวงการ ทั้งๆที่คนไทยควรจะภูมิใจกับหมายเหตุและสำหรับน้องพี่ชาว Boys ที่มีอายุครบ 21 ปีบริบูรณ์ ก็จะได้รับ การตรวจเลือกทหารฯ อย่างองอาจสมชาติชายในทุกต้นเดือนเมษายนพร้อมกันทั่วประเทศ แต่ถ้า ความภูมิใจที่ได้มีโอกาสรับใช้ชาติต้องแปรเปลี่ยนเป็นอาการหนาวๆร้อนๆ หลบๆซ่อนๆไปเสีย แล้ว น้องชาย The Boy คงต้องขอทำตัวเป็นโสมพะมิตรให้กองทัพด้วยการชูคำขวัญว่า “ถ้าแผ่นดินไร้ ชายผู้องอาจ เราจะร้องเพลงชาติให้ใครฟัง ส่วนชาวชนวนายของบรรดาหนุ่มน้อยและหนุ่มใหญ่ เส้นกวยจับทั้งหลายที่อาชีพของท่านควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชนชายของชาติ ไม่ว่าท่าน จะมีอาชีพรับใช้พี่น้องในชาติด้านบันเทิงหรือรับใช้ชาติในแวดวงราชการและการเมือง แต่กลับโดด รม ภารกิจอันมีเกียรตินี้เสียเอง ท่านก็จะเป็นได้แค่คนที่รักชาติด้วยน้ำลายเท่านั้น แล้วอย่ามาทำ ปากหวานพูดปาวๆว่า พบกันใหม่เมื่อชาติต้องการซึ่งสงสัยจะเป็นชาติหน้าตอนบ่ายๆ เพราะแค่ ชาตินี้ประเทศชาติยังต้องรอท่านก้อเลยพี่ชาย...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 151 ประจำเดือน สิงหาคม 2542)

ค่านิยมด้านอื่น อาทิ ค่านิยมรักการอ่าน คอลัมน์ IN LOVING BOOKS เรื่องเอน หลังฟังธารณี ทิวารีคุยเรื่องหนังสือ “...ในโลกนี้มีหนังสือดีๆ เป็นล้านๆ เล่มที่รอให้เราอ่าน ถ้าได้ อ่านประวัติของคนประสบความสำเร็จหลายๆคน จะรู้ว่าเค้าเป็นคนที่มีรักการอ่าน เค้าเพิ่มความรู้ ให้กับตัวเองด้วยการอ่าน เลยทำให้เค้ารู้สึกว่าการนั่งอยู่เฉยๆ มันเป็นการเสียเวลามากเลยน่าเสีย ดาย ถ้านั่งอยู่เฉยๆ ก็ขอหยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน แล้วจะรู้สึกว่ามันวันนี้เราใช้ชีวิตอย่างมีค่า...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ค่านิยมรักการอ่าน คอลัมน์ IN LOVING BOOKS เรื่องนานาหลากอารมณ์กับเล่มโปรดของวีเจตะแฉ้ว “...ตะแฉ้วจะเป็นคนชอบอ่านไปเรื่อยๆ อ่านทุกเรื่อง มีความรู้สึกที่ว่าอ่าน

หนังสือเยอะๆ แล้วมันทำให้เรากว้างและฉลาด แต่ก็ไม่ได้เน้นว่าจะต้องอ่านแนวไหนแนวเดียว สำหรับการอ่านหนังสือของตะแฉ้ว เรียกว่าไม่ต้องแบ่งเวลาเหมือนทำอย่างอื่น ตะแฉ้วจะมีหนังสือติดอยู่ในกระเป๋าหรือรอบๆ ตัวเสมอถ้ามีเวลาว่างเมื่อไหร่ก็จะหยิบมาอ่าน ตะแฉ้วว่าการอ่านคือความรู้ที่ไม่สิ้นสุดเราสามารถที่จะเรียนรู้ได้ตลอด คือถ้าอยากรู้ว่าโลกเค้าไปถึงไหนกันแล้ว อ่านหนังสือเยอะๆ ไม่ต้องจำกัดหรอก เล่มไหนก็ได้ แล้วรับรองว่าความรู้มาแน่ไม่มากก็น้อย...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ค่านิยมรักการอ่าน คอลัมน์ IN LOVING BOOKS เรื่อง3 เล่มเข้มอรรถรสของอ้อม-พียดา “...อ้อมคิดว่า ไม่ว่าจะอ่านหนังสือประเภทไหนก็มีประโยชน์ด้วยกันทั้งนั้นเพราะว่าหนังสือทำให้เราอยู่ในสิ่งที่เรายังไม่เคยรู้อีกมากมาย...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 153 ประจำเดือนกันยายน 2542)

ค่านิยมการรักษาสุขภาพ คอลัมน์ health watch เรื่องมิลค์แคลซินแคลเซียมพันธุ์ใหม่ สูงใหญ่แข็งแรงกว่าเดิม “...กินแคลเซียมเข้าไปก็เหมือนกับการฝากเงินไว้กับธนาคารค่ะ คือในช่วง 30 ปี แรกของชีวิตนั้นเราเก็บเงินฝากไว้ได้เยอะมาก แต่หลังจากสามสิบปีนั้นแล้วเราสามารถนำมันออกมาใช้ได้เยอะกว่าที่เราฝากไว้เสียอีก ซึ่งถ้าใครไม่มีเงินฝากเลย หรือฝากไว้้น้อยมากเมื่อนานวันไป ยามที่ร่างกายของเราต้องการเราก็จะไม่มีแคลนเซียมใช้ เมื่อไม่มีแคลเซียมกระดูกก็จะบางเร็ว ดังจะเห็นผลได้ชัดในผู้สูงอายุ ที่ลุ่มนวลลุ่มหนอย – กระดูกก็แตกก็หักง่ายยิ่งในผู้หญิงวัยหมดประจำเดือนด้วยแล้ว ร่างกายจะดึงแคลเซียมออกมาใช้เยอะมากเป็นพิเศษ ดังนั้น หากไม่ต้องการเป็นเจ้าหญิงรถเข็นหรือเจ้าชายกระดูกผุ สนใจกับแคลเซียมที่เปี่ยมคุณภาพกันสักนิดนะค่ะ...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

ตัวอย่างค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติ มีดังนี้ **ค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ** คอลัมน์ SECRET OF BEAUTY เรื่องทำตาให้กลมโต โข้วแก้มแดงๆ สูตรสวยไม่พลิกแพลงของตีกิ ภัฏญารัตน์ “...จริงๆ แล้ว ตีกิก็เพิ่งจะแต่งหน้าเป็นเมื่อตอนเข้ามาเล่นละครนี้แหละค่ะ พอเริ่มแต่งเป็น ก็เริ่มหามาใช้ พอใช้แล้วติดใจ มาสคาร่าที่ใช้อยู่เป็นของ MAYBELINE ค่ะเห็นเพื่อนๆ ในวงการใช้กันเยอะเค้าบอกว่าดี พอลองซื้อมาใช้บ้าง ก็ดีจริงๆ เคยใช้ยี่ห้ออื่นแล้วบางทีก็ขนตาตกบ้าง โดนน้ำทีก็เลอะขอบตา ะไรอย่างเงี้ย แต่ของ MAYBLINE จะกันน้ำทำแคตอนเข้าครั้งเดียว ก็อยู่ได้ทั้งวัน...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ FASHIONABLE GIRL เรื่องสวย ช่า เซอ "...กระแสแฟชั่นในเมืองไทยถูกปลูกให้ ตื่นขึ้นอีกครั้ง เมื่อศูนย์รวมแฟชั่นระดับโลก THE EMPORIUM จัดงานฉลองครบรอบ 1 ปี อย่างยิ่งใหญ่ ภายใต้งาน "THE ALTERNATIVE 1 FASHION PARTY" ซึ่งในงานนี้ได้รวบรวมเอาเหล่าหนุ่ม – สาวไฮโซ ดารา และนางแบบ – นายแบบมืออาชีพของไทยกว่า 150 คน มาเดินโชว์โฉมคอลเลคชั่น ใหม่ของเสื้อผ้าชั้นนำกว่า 25 แบรินด์ บนเคทวอลล์ รูปแบบแฟชั่นโชว์ล้ำสมัยของปี 2000 หนุ่มสาวยุค 2000 คนไหนที่พลาดงานนี้บอกได้คำเดียวว่าเสียดาย จริง...จริง..." (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ DRESSING ROOM เรื่องสไตล์สาวเท่สุดเก๋ของอ้อม ศานันท์ "...อ้อมจะชอบน้ำหอมที่ กลิ่นไม่แรงเกินไป ตอนนี้ขวดที่ชอบมากๆ ก็มี ARMANI POLO SPORT แต่ปกติถ้าออกจากบ้าน จะใส่ VERSACE เพราะเป็นกลิ่นอ่อนๆ แต่ถ้าไปงานก็จะใส่ ULTIMA LL ส่วนน้ำหอมขวดที่แพงที่สุดคิดว่าคงเป็น ของ ARMANI ราคา 1,000 กว่าบาท..." (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ FASH SHOWTIME เรื่องเพิ่มเติมสีสันของวันสบาย "...สาวหนุ่มที่ไม่หยุดนิ่ง คงต้อง บึงโดนใจกับแฟชั่นโชว์ชุดลำลองสุดเนี้ยบสไตล์ฝรั่งเศส ๆ THE EMPORIUM ซึ่งคอลเลคชั่นใหม่จะเน้น ให้โดนใจด้วยความกระฉับกระเฉงและทะมัดทะแมงจากการผสมผสานเนื้อผ้าใยธรรมชาติและใย สังเคราะห์เข้าด้วยกันเพื่อความกระชับ พร้อมกับใส่สีสันทันเรียบแต่เพียบไปด้วยดีไซน์ ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากเสื้อผ้ากีฬาสไตล์อเมริกันถ้าใครยังไม่มีชุดลำลองใหม่ใส่รับไอรอนซัมเมอร์นี้ คงต้อง รีบรีมาหน่อยนะจ้ะ" (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 151 ประจำเดือนสิงหาคม 2542)

คอลัมน์ SECRET OF BEAUTY "...นี่รู้จักน้ำหอมมาตั้งแต่สมัยเรียน ม.4 –ม. 5 แล้ว เริ่ม ชิดมาตั้งแต่ตอนนั้นเลย พอเริ่มชอบก็เริ่มซื้อ เก็บมาเรื่อยๆ เวลาใครไปที่ยวก็มักจะซื้อมาฝาก เพราะรู้ว่า นิ่งชอบ มีขวดหนึ่งที่ประทับใจมาก มาซื้อฝากก็ซื้อ ANAIS ANAIS ใช้มาตั้งนาน นาน ไม่ หมดสักที แต่ชอบมากเลยขวดนี้ นอกนั้นก็ยังมี ETERNITY POISON,JEAN PAUL GAULTIER ขวด ไหนที่ชอบมากๆก็จะซื้อมาเรื่อยๆ แต่ที่ชอบที่สุดก็คือ PRESCPITIVE กลิ่นมันอธิบายออกมาเป็นคำ พูดยุติไม่ได้นะ กลิ่นมันจะสุขมาก หอมลึกๆ แต่ไม่ได้ย้วยวนจนเซ็กซี่ ขวดแรกได้มาจากเพื่อนเพื่อนซื้อ มาฝากจากอเมริกา เมืองไทยไม่ค่อยมีขายสักเท่าไร..." (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 151 ประจำเดือน สิงหาคม 2542)

คอลัมน์ THING CALLED LOVE เรื่องแอบเปิดไดอารี่เล่มโปรดสุดห้วงของดั่ง-พันกร“ผมใช้มานานหลายปีแล้วนะครับ เป็นสมุดไดอารี่ที่ห่อหุ้มสวยดีตอง เล่มนี้ซื้อที่เมืองนอกพี่สาวเป็นคนพาไปซื้อ ช่วงนั้นเค้ากำลังฮิตยี่ห้อนี้กันอยู่ ผมก็เลยเอาบ้าง ที่เลือกสีดำก็เพราะว่าชอบครับ ดูแล้วมันเรียบสวยดี...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 153 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์ Fashion & Beauty เรื่องหล่อไว้ที่ติดกับระเบียบของจ๊อบ-นิธิ“...แต่ที่ใส่ประจำก็คงเป็นอันนี้แหละฮะ ดูลุขๆมันๆดี ปกติจ๊อบจะแต่งตัวเรียบๆ อยู่แล้ว ใส่กางเกงยีนส์ กางเกงทหาร มันก็เข้ากันได้ดี หรือบางทีจ๊อบใส่สูท แต่งตัวซะเนียบ มันก็ยังคง โอ.เค. เลยรู้สึกว่ามันเข้าได้กับหลายๆสไตล์ ราคาที่ตกประมาณ 3,000- 4,000 ฮะแว่นตาของเรย์แบนด์ – แรตตระประมาณนี้แหละ ส่วนอันที่ชอบที่สุด จ๊อบได้มาจากเมืองนอก เป็นทรงเล็กๆรีๆ เก๋ดี เป็นดีไซน์จากนิวยอร์ก แล้วเอาไปทำแฮนด์เมดที่อิตาลี จากนั้นก็เอากลับมาขายที่นิวยอร์กอีกที” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 154 ประจำเดือนกันยายน 2542)

ค่านิยมความฟุ่มเฟือย คอลัมน์ GIRL ON TOUR เรื่อง หอมกลิ่นปลาติดกับคริสติน นีเวล “...ที่โตเกียว คริสตินไปฮาราจูกุ ไปช้อปปิ้ง เสื้อผ้าจะเยอะมากสนุกมากเลย เพราะก่อนหน้าวันที่เราจะไปฮาราจูกุกัน เราได้เงินค่าตัวมาจากการเล่นคอนเสิร์ต เห็นโน่นเห็นนี่ก็อยากจะทำทุกอย่างคือที่ฮาราจูกุจะเป็นเหมือนตลาดที่มีเสื้อผ้าขายตลอดถนนทั้งสายเสื้อผ้าสวยๆจะเยอะมาก พวกเราซื้อของกันสนุกเลยละคะ แต่ใจอ๊ะจะซื้อเสื้อผ้ามากกว่าใครเพื่อนเลยนะ...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์พูดลับหลัง เรื่องดัชเฮย์ ดัชชีเฝ้าที่กันก็ที่มีแต่เฮ “...แต่กับอ้อมก็เลยจะไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด มีครั้งนึง อ้อมชวนเต้ไปกินอาหารญี่ปุ่นก่อนจะเข้าไปในร้าน เต้ก็จะถามอ้อมก่อนว่ามีตั้งค์พอรีเปล่า แต่เต้บอกก่อนเลยนะว่ามีแค่ 200 บาท อ้อมก็บอกว่าเค้ามีอยู่ 300 เดี่ยวเค้าเลี้ยงเอง พอเข้าไปกินในร้านเราก็จะสั่งอาหารพยายามไม่ให้กินงบ 500 บาท พอกินเสร็จก็เรียกบอยมาเช็คบิล พอบิลมาถึง โอโห! ทำงี้ดีละ ออกมา 512 บาท จะไปเอาที่ไหนอีก 12 บาท แล้วเด็กเสิร์ฟทั้งร้านก็มารุมที่โต๊ะเต้ เต้ก็มองหน้าอ้อมเอางี้ดีละสรุปก็คือเด็กเสิร์ฟเค้าจ๋าเราได้ออกเงินให้เราไปก่อน โชคดีไปครับ ไม่งั้นวันนั้นคงต้องไปล้างจานแน่ๆเลย” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ WHAT'S NOW เรื่อง TEDDY HOUSE: TEDPY EVERWTHING'บ้านนี้ห้องหมีจ้อง “...วันก่อนพี่ซื้อปวงปีเตอร์ไปเดินรับแอร์ที่ห้างเซ็น ก็ได้กรี๊ดสุดเสียงกับ TEDDY HOUSE : TEDDY EVERYTHING บ้านหมีครบวงจร ที่เอาใจคนรักหมี เพราะมีทั้ง JUST ONE รับทำตุ๊กตาหมีตามแบบที่ต้องการ DRESSING COSTUME GALLERY ห้องแสดงชุดสำหรับหมีพร้อมเครื่องประดับหมีน้อย สามารถสั่งตัดชุดสวยด้วยดีไซน์ของตนเอง THE OLD TEDDY คุณหมียุคแรกๆสำหรับนักสะสม EVENT TEDDY บริการรักษาหมีป่วย ซึ่งบ้านหมีเค้าเปิดรับสมาชิก และแน่นอนงานนี้ปีเตอร์ควักกระเป๋าเอาใจพี่ซื้ออีกแล้วค่ะ...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 151 ประจำเดือนสิงหาคม 2542)

ค่านิยมความรักในวัยเรียน คอลัมน์ IN SPEC เรื่อง ความหมายใต้ในรัก ของสาวน้อย เทร่า โรเจอร์ส “...สำหรับเพื่อนๆ ของเธยาที่เริ่มจะมีแฟนกันนี้เธยาก็คงไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องผิดอะไรนะคะ เพราะความรักเป็นสิ่งที่ดี เธยาเองยังคงช่วยลุ้นพวกเค้าเลย อย่างเค้าไม่กล้าคุยกัน เธยาก็ตอบอกให้เค้าว่าไม่ต้องอายหรอก เพราะเราเป็นเพื่อนกัน ไม่เห็นจะเป็นอะไรเลย หรือบางทีถ้าเค้าอายมาก ๆ พวกเราก็จะวางแผนกับเพื่อนของอีกฝ่ายนึง โดยให้พวกเค้าชวนคนที่เพื่อนเราชอบไปเที่ยวที่ไพร่สักแห่ง แล้วเราก็จะชวนเพื่อนเราไปด้วย ซึ่งพอถึงวันไปจริงๆ เราก็จะแกล้งปล่อยให้เค้าเจอกันแค่สองคน เมื่อเค้าเริ่มคุยกันแล้ว เราก็จะออกมาพบพวกเค้า...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ ใ้วาผู้หญิงเคย เรื่องฉันรักแฟนเขา “...อาการรักแฟนชาวบ้านนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับเจ้รุ่นใหญ่หรือไก่อแกแม่ปลาช่อนเท่านั้น แต่เกิดกับสาวรุ่นบัวแยมกิลิปโดยทั่วไป ซึ่งไม่นิยมมีแฟนเป็นของตัวเอง นัยว่าไม่ไว้ใจ และท้าทายความสามารถเท่ากับการชักชวนแฟนของชาวบ้านมาเป็นของตัวเองเพราะอย่างน้อยก็แสดงให้เห็นว่าตัวเธอมีลึกลับลึกลับ ลึกลับลึกลับลึกลับมากแค่ไหน ที่สามารถทำให้คู่รักที่เคยรักกันปานจะกลืนกิน บินถลามาซบกับชอกอกของเธอได้...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 154 ประจำเดือนกันยายน 2542)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนิยมการเที่ยวกลางคืน คอลัมน์นี้แหละผู้ชาย เรื่องหลงเสน่ห์แดนเซอร์สาว “...นอกจากแดนเซอร์ของนักร้องค่ายต่าง ๆ จะมีมนต์เสน่ห์ให้หนุ่มๆ เหล่กันจนหัวงูไผ่กลางศีรษะแล้วแดนเซอร์สาวตามเคคต่าง ๆ ก็ล้วนแล้วแต่จับใจ ชวนให้หนุ่มๆ เข้าไปเกาะขอบเวทีน้ำลายหก เพราะในสถานที่อย่างนี้ แดนเซอร์สามารถแต่งชุดเจ้าอารมณ์ดึงดูดแขกได้ถึงใจว่าการเต้นซ้อออกทีวี หรือตามงานคอนเสิร์ตของศิลปินค่ายต่างๆ แกรมแดนเซอร์มีชื่อหลายคนก็รับจ๊อบเดินสายเต้นซ์ตามเคคต่าง ๆ อีกด้วย...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 151 ประจำเดือนสิงหาคม 2542)

คอลัมน์ GIRL ON TOUR เรื่องตามหาความสุขใจในบรีสเบนกับแนนจิตตางกูร “...สถานที่เที่ยวกลางคืนของเค้า แนนก็พอจะได้ไปบ้างที่นี้เค้าจะมีคาสิโนเป็นเอนเตอร์เทนเมนท์ใหญ่ๆ ซึ่งในนั้นจะมีคอฟฟี่ช้อป มีบาร์ เยอะเยอะไปหมด แนนก็ไปหมดทุกที่...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 153 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์ COVER BOY MEETS GIRL เรื่อง 2 สาวร้อนฉ่ากับ 1 หนุ่มหน้าใสซาหิโน CAFÉ “...บางครั้งนะ ป้าก็อยากจะถอดคราบเหี่ยวๆ ไปเดินให้สะเด็ดตามเคคตามบาร์ นักจิตวิทยาข้างกายป้าวิเคราะห์ออกมาแล้วว่า...มันจะทำให้ป้าอ่อนกว่าวัยได้หลายชั่วโมงเชียวนา เพราะเจ้าท่าดินเป็นไส้เดือนถุกน้ำร้อนลวก มันก็เป็นการเอ็กเซอร์ไซส์ให้สมองใสจิตโปร่งได้ดีเหมือนกัน...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 154 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คำนิยมตะวันตก คอลัมน์ member club talk “เมื่อเดือนแห่งความรักถามหา ดอกกุหลาบหลากสีสีนมากกว่าเก้าพันเก้าร้อยเก้าสิบเก้าดอกก็ถูกแจกจ่าย ชายดิบชายดี เหมือนหนุ่มสาวผู้มีความรักในหัวใจปลุกไว้เป็นไร่เอง ก็คงมอบดอกไม้หรือของขวัญตามสไตล์ของแต่ละท่าน...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 147 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์เก็บตก เรื่องรอยสักกับรูเจาะ “...การสักร่างกายหรือที่เรียกว่าแทททูกับการเจาะอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ไม่ว่าจะเป็น หู จมูก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือสะดือ เพื่อที่จะได้ร้อยห่วง ตุ้มหู หรือว่า วงแหวนเข้าไว้ในนั้น ดูจะได้รับความนิยมในหมู่ของเด็กวัยรุ่นในเมืองหลวงค่อนข้างมาก รอยสักชนิดใหม่ หรือที่เรียกว่า “แทททู” ไม่ได้มีลักษณะเป็นยันต์อักขระที่สักเพื่อความศักดิ์สิทธิ์หรือความขลัง ไม่ได้สักเพื่อที่จะได้ยิง – ฟันไม่เข้า หากแต่เป็นรูปต่าง ๆ ไม่จะเป็นดอกไม้ผีเสื้อสัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือว่า ปิศาจ ซาตาน ที่ไม่ได้สักเพื่อความอยู่ยงคงกระพัน หากแต่เพื่อ “ความงาม “ ตามแต่เจ้าของเรือนร่างแต่ละคนจะให้...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 139 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ SECRET OF BEAUTY เรื่องอยากหล่อแบบ DANGEROUS ต้องหัดจัดแต่งหู โดม ปกรณ์ ลัม “...เป็นคนชอบใส่ตุ้มหูมากจะเรียกว่าติดก็ได้ เริ่มใส่มาตั้งแต่อยู่ ม. 2 แล้ว เพราะ ม. 2 ก็เจาะหูแล้วอะ เพื่อนๆมันก็เจาะกันด้วยไปเจาะที่ร้าน ไม่ได้เจาะเองหรอกครับ แต่ว่าพอเจาะเสร็จก็ใช้ว่าจะได้ใส่เชิดหน้าชูตานั้นอะ เพราะต้องไปโรงเรียน เจาะเสร็จก็ต้องยัดแท่งเหล็กเข้าไปแทนหูก็เ็น่าไปตั้งหลายที โดนครูตึงหูด้วยโงะ บอกว่า อย่าใส่ๆอะไร ผมมีตุ้มหูคอนข้างเอะ 10-20 คู่ได้ มีทั้งที่เป็นแบบเสียบ ๆ ลวดลายแปลกๆ เป็นพลาสติกสีๆก็มี เวลาจะซื้อก็ตัดสินใจไม่นานหรอกครับ ถ้าเห็นแล้วถูกใจใส่แล้วน่าจะเข้ากับบุคลิกของเรา ก็จะซื้อเลย...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 140 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ มุมน้ำเงิน เรื่องครั้งหนึ่งในกรุงเทพฯ “...พวกเขาพาผมไปสำรวจกรุงเทพฯ อย่างที่ผมต้องการ พาไปดูผู้คนเมือง พาไปร้านขายของใหญ่ๆติดแอร์พาไปกินอาหารที่คนเมืองเรียกกันว่าฟาสต์ฟู้ด พาไปดูโทรทัศน์ที่ใหญ่เท่าทุ่งนา แต่ โอ๊ย! ผมปวดหัวไปหมดแล้วผมมาทรมานตัวเองทำไมกันเนี่ย ภาพความจริงกับความฝัน ทำไมต้องกันลิบลับอย่างนี้ผู้คนเอะเอะเป็นพันๆ หมื่นๆ คน ทำไมไม่ยิ้มไม่พูดคุยกันบ้างเลย ทั้งที่แทบจะเดินชนกันอยู่แล้ว ร้านขายของใหญ่ๆ ทำไมไม่มีแต่ของแพงๆรสชาติอาหารฟาสต์ฟู้ด ทำไมไม่เหมือนน้ำพริกที่บ้านนา โทรทัศน์ใหญ่ๆ ที่อยากเห็นทำไมมีแต่เรื่องราวชกกันไปชกกันมาอย่างนี้...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 153 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์ THE BOY NEWS “...ดูอย่างหนูนก – สุทธิดา นั้นปะไร ที่เพิ่งลัดฟ้าไกลจากอังกฤษ เพื่อมาโปรโมทภาพยนตร์เรื่อง “แตก 4 รัก โลก โกรธ เลว ของอาร์เอส พิล์ม” ได้ไม่นาน เธอก็ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการไปโยนโบว์ลกะแฟนหนุ่ม แต่แหม งานนี้หนูนกเธอแต่งองค์ทรงเครื่อง ตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้าจนเกือบจำไม่ได้แน่ะ พุดง่ายๆ ก็อารยธรรมตะวันตก ดูรกตาประมาณเดิร์มฮิปปีทั้งตัวนั่นแหละ” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 153 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์ IN FOCUS เรื่อง “เจด้า” ประติมากรรมจากให้เจ-เจตริน “...เพราะดาราคือคนของประชาชน การมีคนรักหรือกระทั่งมีครอบครัวจึงเป็นเรื่องที่ประชาชนให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ แต่ระยะหลังๆ ก็มีดาราคหลายคนยอมออกมาเปิดเผยว่ามีครอบครัวมีลูกมีเต้าซะแล้ว ทั้งๆ ที่ยังไม่ได้แต่งงาน แม้เรื่องดังกล่าวจะไม่ใช่ว่าเรื่องเสียหายแต่สำหรับวัฒนธรรมไทย การมีลูก ถ้ามีหลังจากแต่งงานแล้วก็น่าจะเหมาะสมกว่า ต้องยอมรับว่ามันก็ต้องมีบ้างนะอะ สำหรับสังคมวัฒนธรรมไทยซึ่งคนไทยจะเป็นอะไรที่ดูแลคิลปินได้ค่อนข้างอบอุ่นมาก โดยเฉพาะเรื่องส่วนตัว ผมไม่อยากจะเรียกให้เป็นความเคยชินว่าดารามีลูกแล้วเปิดเผยทีหลัง ผมว่าคนทั่วไปที่ไม่ใช่ดารามีลูกมีครอบครัวโดยที่ยังไม่ได้

จดทะเบียน มีอีกตั้งเยอะแยะมากมายไม่ใช่เรื่องแปลกเลย” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 153 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์ ในร้องเสียงเรื่อง NUT Myria“...การเติบโตขึ้นมาของเด็กยุคใหม่สมัยนี้ดูเหมือนพวกเขาและเธอกำลังสร้างวัฒนธรรมเฉพาะรุ่นขึ้นมาหลายๆอย่าง อาจจะมีทั้งน่าสนใจและไม่น่าสนใจ แต่ก็น่ามองและนำมาขบคิด ดีความถึงสาระที่พวกเขาเสนอออกมา วัฒนธรรมของคนรุ่นนี้ที่ถูกแสดงออกมากในช่วงสองปีที่ผ่านมาคือ ทามาก็อตจิ รูปถ่ายสติ๊กเกอร์ สายเดี่ยวและล่าสุดก็คือสิ่งที่ถูกเป็นข่าวและได้รับการเรียกขานว่าแฟชั่น “โมเดิร์นฮิปปี้” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 154 ประจำเดือนกันยายน 2542)

ค่านิยมด้านอื่น อาทิ ค่านิยมมายาคติ คอลัมน์ MY CAREER เรื่อง นพ.สมบูรณ์ ธรรมรังรอง ศัลยแพทย์ ผู้รังสรรค์ความงามแห่งเว็อนร่าง“...ใครว่าความสวยความงามหาซื้อกันไม่ได้ ถ้าพระเจ้าไม่มอบให้มาตั้งแต่เกิดเลย ถ้าพระเจ้าไม่มอบให้มาตั้งแต่เกิดเลย คงจะเป็นความคิดที่โง่ (ราถ) ไปแล้ว สำหรับยุคปี 2000 โกล้จะคืบคลานมานี้คนที่มตาเล็กอยากใหญ่ คนที่มีอกแพบอยากใหญ่ คนที่อ้วนพองอยากผอมเพริ้วละอีกหลายๆ ม.ม.ป.ท. ไม่มีปัญหาอะ แค่เดินไปคุยกับหมอศัลย์หรือศัลยแพทย์ บอกถึงความต้องการถ้ากรีดออกหรือเสริมเข้าอย่างไร รับรองคุณหมอบันดาลได้หมด...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 151 ประจำเดือนสิงหาคม 2542)

ค่านิยมด้านภาษา คอลัมน์นี้แหละผู้ชายเรื่องผู้ชายปากหมา“...ให้รากแตก ขณะที่ถ้าเป็นเด็กสาวอ่อนโลกก็อาจทำให้เกิดอาการหลงเสียงชายจนเสียจริตถึงขั้นเสียเนื้อเสียตัว และเสียผู้เสียคนได้ซึ่งผู้ชายจะใช้กันมากในระยะเริ่มต้นของการจีบเพื่อหวังผล สังเกตลิ้นให้ดินนอกจากจะมีสองแฉกแล้วยังมีน้ำตาเกาะตามลิ้นเต็มไปหมด แม้บางชายจะมีหน้าตาที่พระเจ้าตัดอยู่ในจำพวก “ซิงผีมานเกิด” ชายปากหมานอย่างแรกนี้ ก่อให้เกิดอาการข้างเคียง คือเลี่ยนและคลื่นไส้ จนอยากอาเจียน...” (นิตยสารเดอะบอย ฉบับที่ 154 ประจำเดือนกันยายน 2542)

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละค่านิยมทางสังคมจากเนื้อหาของนิตยสารสารคดี
จำแนกเป็นรายเดือนตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2542

เดือน	ค่านิยมทางสังคม																								รวม	
	ค่านิยมที่พึงปฏิบัติ												ค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติ													
	การพึ่งตนเอง		การประหยัด		การระบายนโยบาย		การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา		ความรักชาติ ศาสนา กษัตริย์		อื่นๆ		การบริโภคสินค้าต่างประเทศ		ค่านิยมด้านความรัก		ค่านิยมความฟุ้งเฟ้อ		ค่านิยมการเหยียดวรรณะ		ค่านิยมตะวันตก		อื่นๆ			
	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ	รายชื่อ	ร้อยละ		
ม.ค.	10	17.5	5	8.8	3	5.3	2	3.5	1	1.7	1	1.7	17	30.0	2	3.5	10	17.5	2	3.5	2	3.5	2	3.5	57	100
ก.พ.	12	19.3	2	3.2	4	6.4	2	3.2	0	0.0	2	3.2	19	30.8	5	8.1	9	14.5	1	1.6	1	1.6	5	8.1	62	100
มี.ค.	11	19.0	3	5.2	2	3.4	4	6.9	2	3.4	1	1.7	16	27.6	3	5.2	12	20.7	1	1.7	3	5.2	0	0.0	58	100
เม.ย.	13	26.0	3	6.0	2	4.0	1	2.0	1	2.0	1	2.0	17	34.0	1	2.0	8	16.0	0	0.0	3	6.0	0	0.0	50	100
พ.ค.	8	16.3	5	10.2	0	0.0	1	2.0	1	2.0	2	4.1	12	24.5	2	4.1	15	30.7	1	2.0	2	4.1	0	0.0	49	100
มิ.ย.	6	13.9	4	9.3	0	0.0	2	4.6	0	0.0	2	4.6	14	32.8	1	2.3	11	25.6	2	4.6	1	2.3	0	0.0	43	100
ก.ค.	9	18.0	4	8.0	1	2.0	1	2.0	0	0.0	2	4.0	22	44.0	2	4.0	7	14.0	0	0.0	2	4.0	0	0.0	50	100
ส.ค.	11	17.7	2	3.2	2	3.2	5	8.1	2	3.2	1	1.6	25	40.5	2	3.2	10	16.1	0	0.0	2	3.2	0	0.0	62	100
ก.ย.	13	21.7	2	3.3	3	5.0	3	5.0	1	1.7	1	1.7	18	29.9	2	3.3	13	21.7	1	1.7	3	5.0	0	0.0	60	100
ต.ค.	7	11.5	1	1.6	2	3.3	2	3.3	2	3.3	1	1.6	20	32.7	1	1.6	17	27.9	2	3.3	4	6.6	2	3.3	61	100
พ.ย.	12	22.2	2	3.7	4	7.4	4	7.4	3	5.5	2	3.7	14	26.1	2	3.7	9	16.7	1	1.8	1	1.8	0	0.0	54	100
ธ.ค.	9	17.6	4	7.8	1	2.0	2	3.9	5	9.8	2	3.9	11	21.6	3	5.9	9	17.6	1	2.0	1	2.0	3	5.9	51	100
รวม	121	18.4	37	5.6	24	3.6	29	4.4	18	2.7	18	2.7	205	31.5	26	3.9	130	19.8	12	1.8	25	3.8	12	1.8	657	100

จากตารางที่ 15 พบว่า นิตยสารฮาร์ทมีค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติที่พบมากที่สุดคือ ค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ 121 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 18.4 รองลงมาได้แก่ ค่านิยมการประหยัด 37 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 5.6 ค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา 29 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.4 ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย 24 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.6 ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลัทธิ และวัฒนธรรมไทย และค่านิยมด้านอื่น ๆ 18 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.7

ส่วนค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติในนิตยสารฮาร์ท พบว่า มีค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ 205 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 31.5 รองลงมาคือ ค่านิยมความฟุ่มเฟือย 130 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 19.8 ค่านิยมด้านความรัก 26 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.9 ค่านิยมตะวันตก 25 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.8 ค่านิยมด้านอื่น ๆ 12 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.8 และค่านิยมการเที่ยวกลางคืน 12 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.8

ยกตัวอย่าง เนื้อหาที่สะท้อนค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ดังนี้ **ค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ** คอลัมน์ THE WAY OF LIFE เรื่อง เอกโบ เอื้อสังคมเศรษฐกิจ “...ดีเจก็เป็นงานประจำอีกงานหนึ่ง ที่ต้องมีความรับผิดชอบสูงมาก ต้องจัดรายการสด ฉะนั้นต้องเป็นคนตรงต่อเวลา แล้วก็ขยันไขว่คว้าหาความรู้ตลอดเวลา เพื่อจะมีข้อมูลมาเสนอให้กับผู้ฟัง...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ I MISS YOU เรื่องจอย รินลณี ศรีเพ็ญ “...ฝากถึงน้องๆ ด้วย ให้ตั้งใจเรียน เพราะตอนนี้ระบบอินเทอร์เน็ตเป็นแบบใหม่ สอบแบบเป็นเกรด แต่ถ้าเรียนแล้วเธอก็อยากให้น้องๆ ทำกิจกรรมควบคู่การเรียนไปด้วย ได้ทั้งเพื่อนและประสบการณ์...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์วัยรุ่นต่าง พ.ศ. เรื่องปี – วัลวิภา โยคะกุล “...ความรู้สึกในช่วงที่อยู่ซานฟรานซิสโก 5 ปี ได้เห็นโลกกว้างขึ้น ทั้งความสุข ทุกข์ ผิดหวังมีความรู้สึกที่ตายก็ไม่เสียตายชีวิต แต่ค่าใช้จ่ายสูงมาก จึงเรียนได้แค่ภาษา ที่ตั้งใจว่าจะเรียนแพชชั่นดีไซน์ ก็ไม่ได้เรียน เพราะเงินไม่พอ ต้องช่วยตัวเองตลอด ไม่ว่าจะล้างจาน ทำกับข้าวค่าเช่าบ้านราคาพันกว่าเหรียญ จึงต้องหารายได้ให้พอ อยู่ที่โน่นไม่มีพวกเรา ไม่มีพี่ ไม่มีน้องก็ฝากน้องๆ นะคะ สำหรับเรื่องครอบครัว ถ้าพ่อแม่เลิกกันก็อยาก

ไปคิดมากพยายามตั้งใจเรียน พ่อแม่ทุกคนย่อมมีปัญหของเค้า เราเป็นเด็ก เราไม่รู้ว่าทำไมเขาถึงเข้ากันไม่ได้เราพยายามดำเนินชีวิตของเราในกรอบอย่าเอาตรงนั้นมาเป็นปมด้อย เราต้องสร้างปมเด่นของตัวเอง...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์มุมสบายใจ เรื่องมุมสบายๆ กับกีฬาโปรด “...เจนี่ชอบตีปิงปองกับเล่นบาสฯ ทำให้เรามีสมาธิดีนะคะ การตีปิงปองต้องใช้ไหวพริบ ตาต้องไว ไหวพริบเนียสำคัญสุดแล้วละ นอกจากนั้นก็ยังมีว่ายน้ำด้วยคะการเล่นกีฬามีประโยชน์กับทุกคน เวลาว่างก็ควรจะเล่นกีฬากันบ้างนะคะ ดีกว่าเอาเวลาไปเที่ยวตั้งเยอะแยะคะ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ Teen Focus เรื่องปิดเทอม บันทึกรวมใจ “...เราควรจะทำกิจกรรมอะไรดี ๆ ที่บ้านลองทำดูเองบ้างก็ได้ ไม่ว่าจะกันอยู่บ้านก็มีกิจกรรมเหมือนกันนะอาทิเช่น ช่วยแม่ขายของ (ในกรณีที่บ้านมีธุรกิจค้าขาย) ทำอาหาร นอกจากจะได้ช่วยคุณพ่อคุณแม่แล้ว เรายังได้ฝึกการทำงานจริง ได้เรียนรู้การค้าขาย การพูดกับลูกค้าการคิดคำนวณกำไร ต้นทุน (เท่ากับเป็นการฝึกวิชาเลขไปในตัว) ได้เรียนรู้กิจการของครอบครัว ที่วันหนึ่งเราอาจต้องเป็นเจ้าของเองแบบเต็มตัวหรือถ้าที่บ้านไม่ได้ค้าขาย เราก็อาจหากิจกรรมอื่นทำได้ ไม่ยากนัก...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 36 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์ FRESLT เรื่องมาร์ค – มาร์ค “...เรื่องการศึกษามาร์คคิดว่ามันสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตของเราเลย ถ้าตอนนี้เราว่าง ๆ เราเป็นเด็กธรรมดาที่เราไม่ได้เข้าวงการบันเทิงเรียนอย่างเดียว พ่อแม่ส่งเสริมให้เราเรียนอย่างเดียว เราไม่ต้องเสียเงินหาเงินมาเลี้ยงตัวเองส่งเสริมตัวเอง น้องหรือแม่ ก็อยากให้ตั้งใจเรียนมากกว่า ตั้งใจเท่าที่เราทำได้ เราไม่ต้องเอาใครมาเปรียบเทียบ ตอนนี้มาร์คมาเรียน กศน. ก็ถือว่ามาร์คเจอคนหลายกลุ่ม เจอผู้ใหญ่ที่ทำงานด้วยเรียนด้วย คือเพราะเค้าไม่ได้ตั้งใจเรียนตอนที่เค้าต้องเรียน คือช่วงวัยเท่ามาร์คเค้าไม่ตั้งใจเรียนตอนนั้น เค้าต้องหาเงินเลี้ยงตัวเองไปด้วย เค้าก็เสียเวลาตรงนั้นไปก็อยากจะฝากถึงคนที่พ่อแม่ส่งเสริมให้เรียนให้ตั้งใจเรียน เงินทุกบาทมันมีค่าให้ใช้ให้คุ้มค่าที่สุด...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 44 ประจำเดือนธันวาคม 2542)

คำนิยามการประหยัด คอลัมน์ Teen Focus เรื่องนักศึกษาชายตัว “...เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋าล้วนแต่เป็นเครื่องประดับนอกร่างที่ไม่สามารถบ่งบอกถึงความดีของเรา ไม่ได้แสดงถึงการเป็นคนเรียนเก่งหรือไม่ ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าจะทำให้เราเรียนจบได้เร็วขึ้น ไม่ได้ช่วยพ่อแม่ เราลดค่าใช้จ่ายในยุคเศรษฐกิจแบบนี้...ดังนั้นเราน่าจะมาลองซึ่งน้ำหนักดูระหว่างข้อดีข้อเสียของการมีและไม่มีสิ่งของเครื่องประดับเหล่านี้ให้ดีนะว่า มันคุ้ม หรือไม่คุ้ม...ลองหันไปใช้บริการ กระเป๋า รองเท้าที่มีวางขายตามมาบุญครอง ประตูน้้า จตุจักร หรือตลาดนัดต่าง ๆ จะพบว่า มีรูปแบบเหมือนกัน แกรมราคาถูกกว่ากันเกินครึ่งจริง ๆนะ (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์วัยรุ่นต่าง พ.ศ. เรื่อง เป้ ไฮริค “...นี่คือสามัญสำนึกเลยนะที่เป้คิดได้ว่า เวลาเราลำบากลำบากน หมาก็ไม่เลี้ยงตัว แต่เวลาเราสบายๆเพื่อนตามเราเป็นร้อยๆ พัน ๆ เป็นความจริงที่พ่อแม่เตือน เป็นความจริงที่เกิดขึ้นกับเป้เองด้วย น้องๆ ที่มีเงินมีทองเชื่อเป้เถอะครับ ให้รู้จักใช้เงิน ประหยัดๆ หน่อย สมัยนี้เงินทองหายากมากครับ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ เกโกะ เรื่องละครพ่อ “...ชมละครเรื่อง ชีวิตที่พอเพียง แล้วได้ข้อคิดที่ดีมากเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนเราในยุคปัจจุบัน ว่า ชีวิตที่สมบูรณ์ มิใช่เพียงแค่ความสำเร็จ หากแต่คือการได้เรียนรู้ชีวิตและรู้จักคำว่าเพียงพอ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ นานาจิตตัง เรื่อง LIFE STYLE ON SUMMES'S HOLIDAYS “...หน้าร้อนอยาก ให้แฟนฯ ช่วยกันประหยัดน้ำประหยัดไฟ เพราะมันจะขาดแคลนมาก แล้วก็ใช้วิธีไม่ออกไปไหนบ่อย เช่นอยู่กับบ้าน ประหยัดดีหลายๆ อย่าง...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 36 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์ Teen Focus เรื่องปิดเทอมบันเทิงเรีงรมย์ใจ “...การทำสวน ปลูกต้นไม้ ยกแปลง ผัก หรือจะลองยกแปลงผัก ประเภทพืชผักสวนครัว รู้กินได้ก็ดูจะเข้าทำไม่น้อยเข้ากับยุคสมัยนี้เลยละ ก็ยุคประหยัดไงละ แหม ได้ทั้งของดี สะอาด ปลอดภัยแถมช่วยประหยัดแบบนี้ใครจะไม่ชอบ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 36 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์ TEEN FOCUS เรื่อง MOBILE TEEN “...อันที่จริงการที่เราจะพกเพจเจอร์สักอัน หรือถือมือถือเครื่องคงไม่มีใครทำอะไรหรอกนะ เพราะมันเป็นสิทธิส่วนตัวของใครของมัน เป็นเรื่องที่วัยรุ่นเรามีสิทธิเสรีภาพเต็มที่ ในการจะควักเงินซื้อมือถือ หรือควักเงินซื้อเพจเจอร์สักเครื่อง หากมีความจำเป็นต้องใช้จริงๆ หากจะให้เกิดทัศนคติก็คงจะเป็นการที่เราซึ้งใจ ซึ้งความจำเป็นคิดถึงคุณค่ากับเงินที่เสียไป กับเวลาที่เสียไป สารพัดเรื่องที่ยากทำให้ใจเย็น ๆ ค่อย ๆ คิด ค่อย ๆ หาทางตัดสินใจ ก่อนที่จะ จ่ายเงินซื้ออะไรไป เพราะการที่สินค้า เหล่านี้พุ่งเป้าการโฆษณาขายสินค้าและสื่อโฆษณามายังวัยรุ่นเรา แสดงว่าเขาต้องคิดแล้วว่า วัยรุ่นเป็นเป้าหมาย อันนี้ทำให้เรายิ่งต้องคิดให้ดีเป็นสองเท่าไม่เงินตกเป็นเหยื่อเขาได้ง่ายๆ เสียชื่อวัยรุ่นไทยยุคใหม่กันพอดี ตอนนั้นใครจะซื้อมือถือก็ไม่ว่ากัน หากมือถืออันนั้นมีประโยชน์มากมายคุ้มค่ากับเงินที่ (พ่อแม่) เราต้องเสียไป” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 41 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์ Teen Focus “...กินอยู่อย่างพอเพียง คงเคยได้ยินพระบรมราชาวาท ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชทานแก่ชาวไทย ในภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ วัยรุ่นอย่างเราถึงเป็นคนรุ่นใหม่ก็สามารถนำพระบรมราชาวาท มาปรับใช้ให้เข้ากับชีวิตวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี เพราะการเดินทางตามกระแสแฟชั่น ย่อมเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ดังนั้นเราควรหันมาพิจารณาความป็นตัวของเราเองให้ถ่องแท้ว่าเราคือใคร มีฐานะอย่างไร บางคนอาจมีฐานะทางบ้านร่ำรวย หากแต่ว่าการมีเงินนั้นเราก็ควรใช้เงินอย่างคุ้มค่า รู้คุณค่าของมัน...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 42 ประจำเดือนตุลาคม 2542)

คอลัมน์ INTERVIEW เรื่องผู้หญิงสู้ชีวิต “...ทำให้รู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้น รู้จักว่าเวลาอดเป็นยังไง รู้สึกว่าตอนที่เราไม่มีเป็นอย่างไรบ้าง ตอนที่เราไม่มีเงิน เราอายเขานะ บางทีเวลาเราไปหาคนอื่น บางทีเราจะกินอะไรแต่ละมือ จะขึ้นทางด่วนเราต้องคิดแล้วคิดอีกทุกวันนี้ยังเป็น จะรู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้น จะใช้เงินแต่ละบาทแต่ละสตางค์ต้องคิดเหมาะๆ ไหมคุ้มไหม เรียกว่ารู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้นเลยไม่ใช่จะไปสุร่ยสุร่ายใช้อย่างแต่ก่อนทุกวันนี้เราหยุดเลยก็เปลี่ยนจากผมทรงหยิกตัดที่ 3,000-5,000 เราก็ชอย สระได้ 40 -50 บาทแถวบ้าน ตัวเราก็ปรับตัวลงมา เปลี่ยนตัวหมดทุกอย่างแล้วอย่างเสื้อผาก็ใช้ของเก่า...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 44 ประจำเดือนธันวาคม 2542)

ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย คอลัมน์ ONE FINE DAY เรื่องไปไหว้พระที่วัดพระแก้วกับอัน 3039 “...ตามธรรมดาพอถึงปีใหม่ครั้งใด เราคนไทยต้องเข้าวัด ตักบาตรเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต เป็นธรรมเนียมที่พึงปฏิบัติกันอยู่แล้ว... ในที่สุดเราก็ได้เดิน

ทางมาถึงวัดพระแก้ว ได้ไหว้พระ ได้ทำบุญ คนไทยไม่เคยห่างวัดกันอยู่แล้ว โดยเฉพาะช่วงขึ้นปีใหม่ควรอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าวัดเข้าวาเพื่อไหว้พระขอพรสำหรับสิ่งดี ๆ ที่จะเข้ามาในชีวิต” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์นานาอาชีพร เรื่อง ร.ต.ต. ครุฑธร คำเกี้ยว“...ชีวิตพลเรือนกับชีวิตข้าราชการ ทหาร ตำรวจ มันย่อมแตกต่างกันอยู่แล้วความมีระเบียบวินัยมันก็แตกต่างกันไป มันเหมือนกับว่าถ้าเราจะทำอะไรสักอย่างกับคนอื่นเพื่อให้ได้อย่างใจเรา ก็ต้องมีการฝึกฝนเป็นธรรมดา กว่าจะได้คนมาเป็นแบบอย่างที่เขาต้องการ เป็นคนของราชการที่ต้องการให้เป็นแบบนี้ แบบนั้น มันก็ต้องฝึก ต้องมีการเริ่มนับหนึ่งใหม่ ต้องเริ่มเข้าแถวใหม่ เริ่มอะไรทุกอย่าง มีการจัดระเบียบวินัย สอนทั้งเรื่องสังคม มารยาทส่วนตัว ระเบียบวินัย การเคารพพระบอบอาวูโส...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

ค่านิยมการปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา คอลัมน์นี้นับว่าเป็นตัว“...ถ้าน้องอยากเป็นศิลปิน อย่างแรกเลยที่อยากแนะนำคือต้องไต่เต้า วิธีนี้ทำได้ง่ายมาก ขอเพียงน้องขยันหมั่นทำความดี ทำบุญสร้างกุศลเยอะๆ เชื้อฟังคุณพ่อคุณแม่ ตั้งใจเรียนให้จบ อนาคตน้องจะสดใส กลายเป็นคนดีของสังคมต่อไปในอนาคต เป็นคนดีน่าภาคภูมิใจว่าเป็นศิลปินนะครับ” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 36 ประจำเดือนเมษายน 2542)

ค่านิยมการรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย คอลัมน์บันทึกความผูกพัน“...เป็นความปลาบปลื้มปิติของชนชาวไทย สำหรับการเฉลิมกระเกียรติ 72 พรรษา แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 พระองค์ท่านทรงมีพระอัจฉริยภาพในทุกๆ ด้าน ทรงดูแลทุกข์สุขของประชาชนชาวไทย โดยไม่ทรงเหน็ดเหนื่อยแม้แต่น้อย พวกเราชาวไทยรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์เป็นอย่างยิ่ง...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 44 ประจำเดือนธันวาคม 2542)

คอลัมน์ต้องตา-จับใจ เรื่องเข็มกัลดพระราชทาน“...ฉันมีเพื่อนทำงานราชการอยู่หลายคน เวลาที่เพื่อนใส่เครื่องแบบราชการ มีเข็มกัลดติดดูงามจับใจจริงๆ จึงเอ่ยถามว่าไปได้มาจากไหน เพื่อนบอกว่าพระองค์ท่านพระราชทานให้พระราชทานให้เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ข้าราชการที่ทำงานสนองเบื้องพระยุคลบาทด้วยความจงรักภักดี เพื่อนบอกว่าพระองค์ท่านทรงจัดทำด้วยเงินส่วนพระองค์เสียวนะ แจกพระราชทานแก่ข้าราชการบริพารที่เดินในขบวนพระบรมศพของสมเด็จพระเจ้า ในส่วนของเข็มกัลดพระราชทาน ไม่ใช่เป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ที่จะต้องนำส่งคืนเมื่อผู้ที่ได้รับเสียชีวิตลง ฉัน

ปลื้มปิติจริงๆ ที่ฉันเกิดมาในแผ่นดินไทย” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 41 ประจำเดือนกันยายน 2542)

ค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติมีดังนี้ **ค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ**
คอลัมน์ SMAP“... LEVI'S ยี่ห้อนี้ผมใส่มานานแล้วครับ ตอนนี่ยังใส่อยู่มีหลายรุ่น หลายตัว เหมือนกันครับ ก็ใส่ดี ใส่ทน เลยซื้อยี่ห้อนี้ใส่มาตลอด...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 36 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์ SOCIAL STREET“...ดิ เอ็มโพเรียม จัดงานครั้งยิ่งใหญ่ฉลองวาระครบรอบ 2 ปี พร้อมปลุกกระแสแฟชั่นปี 2000 ยิ่งใหญ่กับการรวมตัวของสุดยอดวงการแฟชั่น จาก 25 แบรนด์ดังทั้ง ไทยและต่างประเทศ นำเสนอโดยสุดยอดนายแบบ – นางแบบรวมทั้งซูเปอร์สตาร์ชั้นนำเมืองไทย...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 41 ประจำเดือนกันยายน 2542)

ค่านิยมความรักในวัยเรียน คอลัมน์รักครั้งแรก เรื่องซาคริต แยมนาม“...ความรักครั้งแรก แบบว่าโตขึ้นมามีแฟนก็มีแฟนเหมือนปกติทั่วไป ตอนนั้นอายุประมาณ 13-15 ในวัยเรียนครับ พบพบบุญที่พอใจก็อยากจะคบหากัน แต่ก็คอยถามตัวเองว่ารู้สึกรักเขามั้ยด้วย...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ เรื่องพิเศษ เรื่องซิงสุกก่อนห้าม“...เดวิด คลูเกอร์ อายุ 17 ปี จากลิเวอร์พูล เป็นคุณพ่อของหนูน้อยเอมี่ วัย 18 เดือนเศษๆเวลานี้เดวิดอาศัยอยู่บ้านของฮอลลี แฟนของเขาเป็นระยะเวลาสองปีมาแล้ว เวลานั้น ฮอลลีและผมอายุ 15 ยัง เรียนอยู่ด้วยซ้ำตอนที่เอมี่เกิด เวลาเรามีเพศสัมพันธ์กันเรามักจะใช้ถุงยางอนามัยเสมอๆ แต่อาจจะเป็นว่าถุงอนามัยเกิดรั่วหรือแตก เพราะฮอลลีบอกกับผมในวันหนึ่งว่าเธอตั้งท้อง ผมตกใจมาก เพราะไม่รู้ว่าคนรอบข้างจะคิดอย่างไร โดยเฉพาะพ่อของฮอลลี ผมเป็นกังวลว่าจะบอกพ่อแม่ของผมอย่างไรดี ในที่สุดผมก็ตัดสินใจเล่าให้เพื่อนฟังและอีกหนึ่งเดือนต่อมาผมบอกเรื่องนี้กับพ่อแม่ของผม พ่อแม่รู้เรื่องแม่ร้องไห้เสียใจใหญ่โตมาก...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 41 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คำนิยมความฟุ่มเฟือย คอลัมน์ขาดไม่ได้ (จริงๆ) เรื่องหมดเนื้อหมดตัวจนไม่มีเงินติดกระเป๋า“...โทรศัพท์มือถือ ต้องใช้ตลอดเกี่ยวกับเรื่องงานและส่วนตัว ผมซื้อตอนโปรชัน 10,000 จ่าย 600 แต่ผมใช้เดือนละประมาณ 15,000 แทบทุกเดือน โทรเกินโปรโมชัน จนพอแม่ว่าตลอด...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

คอลัมน์ 10 เรื่อง LOVE CHINESE NEW YEAR'S DAY“...สำหรับในวันตรุษจีนจะเป็นการรวมญาติๆ มาเจอกันคุยกันถามสารทุกข์สุกดิบกันแต่ะเอียดครับ ที่เราจะได้จากญาติผู้ใหญ่ทุกคนได้ตั้งค้ไปใช้ถ้าอยู่เจอญาติเยอะ ก็จะได้เยอะ ถ้าไม่อยู่หรือมาช้าก็ไม่ค่อยได้ ก็จะไปซื้อของอยากได้อะไรก็ซื้อได้เลย...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ Teen Focus เรื่อง MOBILE TEEN“...เป็นที่รู้ ๆ กันอยู่ว่ายุคนี้สมัยนี้ การที่วัยรุ่นเราจะหามือถือซักเครื่องไม่ใช่เรื่องยุ่งยากอีกต่อไป นอกจากจะหาซื้อง่ายแล้ว มือถือรุ่นต่าง ๆ ยังพากันออกแบบมาให้ได้ใจวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็ีสีสันสดใส รูปทรงเล็กกะทัดรัด ลวดลายน่ารัก เหมาะกับวัยรุ่นสุดๆ แล้ว เพราะไม่ว่าจะถือไปไหน พกพาไปด้วย เอาออกมาโทรก็ไม่อายใคร...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 41 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์ heart's event เรื่อง สบายอารมณ์ที่ GKAND E.G.V“...สบโอกาสเหมาะสมเลยเข้าไปเดินเล่นตากแอร์ในละแวกใกล้เคียงนั่นคือ ศูนย์การค้าสยามดิสคัฟเวอรี ไปนั่งดื่มกาแฟหอกกลุ่ม ไปเดิน SHOPPING ซื้อเสื้อผ้า เพื่อนผู้รู้ใจสะกิดชวนให้ดูหนังรอบบ่ายด้วยกันสักรอ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 41 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์แฟ้มฝากข่าว เรื่องสีสันแห่งสหัสวรรษใหม่“...สีสันแห่งสหัสวรรษใหม่ที่เป็นมากกว่าเพจเจอร์ ฉะนั้น สีสันของงานก็จะออกแนวแฟนตาซีเพื่อร่วมรับปี 2000 ที่จะมาถึงด้วยเช่นกัน บริการตรวจเช็คสภาพเครื่องโฟนลิ่งค์พีที่มีผู้เข้าคิวใช้บริการกันอย่างคับคั่ง นอกจากนั้นภายในบริเวณงานยังมีจุดให้บริการต่าง ๆ ของโฟนลิ่งค์อีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นบริการรับ – ส่งข้อความผ่าน 152 การส่งข้อความผ่านอินเทอร์เน็ต ส่วนที่เด็ดในงานเห็นจะเป็นการเปิดการเปิดตัวเพจเจอร์ใหม่โฟนลิ่งค์ MAX II ที่ใครซื้อเครื่องในวันนั้น จะได้รับของขวัญเป็นการบันทึกเสียงร้องเพลงของตัวเองลงในเทปคลาสเซ็ท พร้อมถ่ายรูปทำปกให้อย่างสวยงาม อันนี้เป็นที่ถูกใจวัยโจ๋อย่างเรา ๆ มาก...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 41 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คำนิยมการเที่ยวกลางคืน คอลัมน์เม้าท์ดาว เรื่องเพื่อนใหม่“...คืนหนึ่งในทอรัส ผับ ไอ้ – ภัคจีรา ไปเที่ยวกับหาญส์ หิมะทองคำ และอุ้ยสุธิตา เผอิญว่าไปเจออีโ พุฒิ ที่ยวนที่นั่นด้วย เหมือนกัน หาญส์รู้จักกับอีโ พุฒิ เป็นการส่วนตัวอยู่แล้วจึงแนะนำให้อีโ พุฒิ ได้รู้จักกับไอ้ – ภัคจีรา หลังจากนั้นทั้งหมดจึงรวมตัวกันฟังเพลงเต็มระบบเปล็ดเพลินเสียงใจมากทอรัสปิดเวลาตี 2 ทั้งกลุ่มเลยยกทีมไปกินข้าวต้มกันต่อ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ SNAP“...อายุ 17 ปี เรียนนานาชาติเอกมัย ผมมาสยามค่อนข้างบ่อยเหมือนกัน ถัวเฉลี่ยประมาณอาทิตย์ละครั้ง วันนี้ผมมาหาซื้อเสื้อครับ ได้เสื้อสวยถูกใจจากร้าน ICY ราคา 650 บาท จะใส่ไปงานปาร์ตี้ที่บ้านเพื่อนคืนนี้...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 36 ประจำเดือนเมษายน 2542)

คอลัมน์วัยรุ่นต่าง พ.ศ. เรื่อง ความสำเร็จของ LEK SODA“...ช่วงอายุ 13 ปีนี้พี่เล็กเริ่มเที่ยวแล้วนะ ช่วงเป็นวัยรุ่นอยากลอง อย่าวเวลาไปเที่ยวพี่จะไปเที่ยวพาเลข แถบหลังสวน แถวสีลม ใช้เงินวันหนึ่งเป็นแสน ๆ เพราะเป็นเมมเบอร์...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 41 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คำนิยมตะวันตก คอลัมน์ปั่นน้ำเป็นตัว เรื่องนิกกี้ - ธัตถก“...สำหรับปี 2000 แฟชั่นสายเดี่ยวอาจจะเสื่อมความนิยมลง ไม่นิยมเหมือนปีนี้ ทิศทางของแฟชั่นจะเปลี่ยนไปทางใดมองได้ยาก ทั้งนี้คงต้องมองจากกระแสต่างชาติ เพราะพื้นฐานแฟชั่นบ้านเราไม่ดีต้องยึดตามอเมริกาเป็นแม่แบบ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนกันยายน 2542)

คอลัมน์บันทึกความผูกผัน“...แล้ววันเวลาที่ผันผ่านอย่างรวดเร็วเสียเหลือเกิน อย่างก้าวเข้าเดือนที่สองแห่งปีเดือนกุมภาพันธ์ เดือนแห่งเทศกาลความรักทันอีกแล้ว หวังว่าน้องๆ คงจะมีวันวาเลนไทน์ที่แสนหวาน...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์เก้โกะ เรื่อง 7 วิธีสู้ความในวัยวเลนไทล์“...วเลนไทน์อีกแล้ว หลายต่อหลายคน คงจะร้อง อะไรว่า มาอีกแล้วหรือนี่ หลายๆ คนในที่นี้หมายถึงคนที่ต้องอยู่อย่างเปล่าเปลี่ยวเดียวดายในวันวเลนไทน์นะ แต่สำหรับคนที่แฮปปี้ มีวันขึ้นคืนสุขในวันนี้ก็ขอแสดงความยินดีด้วย เรามีวิธีสู้ความเหงาในวันวเลนไทน์มาฝากคุณๆ ที่เหงาบ่อยๆ ด้วยนะเออ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์รักครั้งแรก เรื่องต้น – พิเศษสุโขทัย ผลดี“...เป็นวาเลนไทน์ก็คงมอบดอกไม้ให้เขา หาดอกไม้ให้เขาสักช่อหนึ่งที่แบบพิเศษๆ สำหรับเขาอยากจะชวนเขาไปดูหนังกินข้าว มีดอกไม้กับ การ์ดกับคำดีๆ ไว้ข้างในสักใบคือเรามีแต่ความรักนะ ของผมกุหลาบสีแดงเลยหัวใจสดใสพองโต ดู สดชื่น กุหลาบสีแดงกับวาเลนไทน์...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 34 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2542)

คอลัมน์ SNAP เรื่องควีนหลวงวันปล่อยผี“...เรานำเอาเรื่องราวที่เกิดขึ้นในบาร์ชื่อดังแห่ง หนึ่งของเมืองไทยย่าน อาร์ ซี เอ ค็นนั้นเป็นคืนวันที่ 31 ตุลาคม วันฮาโลวีน ดารา นางแบบ คนมีชื่อเสียงในสาขาต่าง ๆ ได้มาชุมนุมและแต่งตัวสไตลิ่ง ๆ ในแบบที่ชอบ น่อง ๆ ดูกันให้มันส์ ไปเลยว่าใครแต่งเป็นอะไร ดูไว้เป็นตัวอย่างว่าเทศกาลมันส์ ๆ แบบนี้เค้ามันส์กันแค่ไหน (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 44 ประจำเดือนธันวาคม 2542)

ค่านิยมด้านอื่น อาทิ ค่านิยมด้านวัตถุ คอลัมน์ภาพยนตร์ในดวงใจเรื่องอ้อม – สุนิสา สุขบุญสังข์“...อ้อมชอบตอนที่เค้าไปซื้อของที่ร้าน ตอนที่เค้ายังกระจอก คนในร้านไม่ขาย ดูถูกซึ่ง อ้อมคิดว่าคนในเมืองไทยหรือที่ไหนก็เป็น คนที่ร้านถึงแม้ตัวเองจะไม่ใช่เจ้าของ แต่ชอบดูแคลนคน ที่เดินเข้ามาดูของ จริง ๆ ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเข้ามาดูของ มาถามราคา มาลอง เราไม่ควรดูถูกคน ขนาดนั้นคืนร้านนี้โอ .เค มันเป็นย่านที่ขายของให้คนรวย แต่คนบางคนก็มีสิทธิ์ที่จะแบบ เฮ้ย เค้ามี เงินนะแต่เค้าอาจแต่งตัวไม่ดี ไม่เทสต์ เค้าอยากลองตัวเองให้ดูสวยขึ้น เมื่อเค้ามีโอกาสแต่ดัน ไปมองดูถูกคนโดยที่ไม่ให้โอกาสเค้าก่อน แล้วบอกว่าไม่ขายให้เค้านะ...” (นิตยสารฮาร์ท ฉบับที่ 33 ประจำเดือนมกราคม 2542)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่านิยมทางสังคมจากเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น
ฉบับประจำเดือน มกราคม – ธันวาคม 2542

ค่านิยมทางสังคม	นิตยสาร						รวม	
	เธอกับฉัน		เดอะบอย		ฮาร์ท			
	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ	รายเรื่อง	ร้อยละ
1. ค่านิยมที่พึงปฏิบัติ								
- ค่านิยมการพึ่งตนเอง	135	9.9	126	9.6	121	18.4	382	11.5
- ค่านิยมการประหยัด	56	4.1	48	3.7	37	5.6	141	4.2
- ค่านิยมการมีระเบียบวินัย	16	1.2	32	2.4	24	3.6	72	2.2
- ค่านิยมการปฏิบัติตาม คุณธรรมของศาสนา	53	3.9	15	1.1	29	4.4	97	2.9
- ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และ วัฒนธรรมไทย	79	5.8	7	0.5	18	2.7	104	3.1
- อื่น ๆ	39	2.9	20	1.5	18	2.7	77	2.3
2 ค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติ								
- ค่านิยมการบริโภคสินค้า ต่างประเทศ	446	32.7	507	38.8	205	31.5	1158	34.8
- ค่านิยมด้านความรัก	70	5.1	113	8.6	26	3.9	209	6.3
- ค่านิยมความฟุ่มเฟือย	385	28.2	356	27.2	130	19.8	871	26.2
- ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน	21	1.5	14	1.1	12	1.8	47	1.4
- ค่านิยมตะวันตก	31	2.3	60	4.6	25	3.8	116	3.5
- อื่น ๆ	32	2.4	9	0.7	12	1.8	53	1.6
รวม	1363	100	1307	100	657	100	3327	100

จากตารางที่ 16 การศึกษาค่านิยมทางสังคมที่สะท้อนจากเนื้อหาในนิตยสารวัยรุ่น
จำนวน 3 ชื่อฉบับได้แก่ เธอกับฉัน เดอะบอย และฮาร์ทพบว่า เนื้อหาของนิตยสารสำหรับวัยรุ่น
ทั้ง 3 ชื่อฉบับนั้น มีค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ และไม่พึงปฏิบัติ

สำหรับค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติที่พบในเนื้อหาของนิตยสาร ทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่ามีค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ 382 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 11.5 รองลงมาคือค่านิยมการประหยัด 141 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.2 ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย 104 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.1 ค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา 97 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.9 ค่านิยมด้านอื่น ๆ 77 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.3 และค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย 72 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.2

ส่วนค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติในนิตยสาร ทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่ามีค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ 1158 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 34.8 รองลงมาคือ ค่านิยมความฟุ่มเฟือย 871 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 26.2 ค่านิยมด้านความรัก 209 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.3 ค่านิยมตะวันตก 116 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.5 ค่านิยมด้านอื่น ๆ 53 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.6 และค่านิยมการเที่ยวกลางคืน 47 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.4

สรุปความเหมือนและแตกต่างของค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติในเนื้อหา พบว่าในเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทปรากฏค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติด้านค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบมากที่สุด จำนวน 135 รายเรื่อง 126 รายเรื่อง และ 121 รายเรื่อง ตามลำดับ รองลงมาในนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทคือ ค่านิยมการประหยัด จำนวน 48 รายเรื่อง 37 รายเรื่องตามลำดับ สำหรับนิตยสารเธอกับฉันจะพบ ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย เป็นอันดับรองลงมาจำนวน 79 รายเรื่อง

ค่านิยมทางสังคมที่พบในเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับที่รองลงมาจากข้างต้นจะมีความแตกต่างกันคือ นิตยสารเธอกับฉันจะพบค่านิยมการประหยัด จำนวน 56 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยจะพบ ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย จำนวน 32 รายเรื่อง ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะพบค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา จำนวน 29 รายเรื่อง

ค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติที่พบในเนื้อหาบ่อยที่สุดของนิตยสารเธอกับฉันคือ ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย จำนวน 16 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยและนิตยสารฮาร์ทพบค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย บ่อยที่สุด โดยมีจำนวน 7 รายเรื่อง และ 18 รายเรื่อง ตามลำดับ

สำหรับค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติที่ปรากฏในเนื้อหา พบว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ปรากฏค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติด้านค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 446 รายเรื่อง 507 รายเรื่อง และ 205 รายเรื่อง ตามลำดับ ค่านิยมที่พบรองลงมาคือค่านิยมความฟุ่มเฟือย จำนวน 385 รายเรื่อง 356 รายเรื่อง และ 130 รายเรื่องตามลำดับ ทั้งนี้ค่านิยมที่พบรองลงมาคือค่านิยมด้านความรัก จำนวน 70 รายเรื่อง 113 รายเรื่อง และ 26 รายเรื่องตามลำดับ

ค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติที่พบในเนื้อหาบ่อยที่สุดของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท คือ ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน จำนวน 21 รายเรื่อง จำนวน 9 รายเรื่อง และ 12 รายเรื่อง ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ผลการวิจัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ผลิต ผู้จัดทำนิตยสาร

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ผลิตและผู้จัดทำนิตยสารสำหรับวัยรุ่นจำนวน 3 ชื่อฉบับ คือนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ฉบับละ 3 คน ดังนี้

5.1 การสัมภาษณ์นิตยสารเธอกับฉัน

5.1.1 นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง บรรณาธิการนิตยสารเธอกับฉัน

นโยบายของนิตยสารเธอกับฉันคือ 1. เพื่อให้วัยรุ่นมีทางเลือก ในการได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตลอดจนสาระความรู้ เรื่องราวที่กำลังเป็นที่น่าสนใจในขณะนั้น 2. เพื่อร่วมปลูกฝังสิ่งที่ดีให้กับเยาวชนของชาติ และ 3. เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด รวมทั้งเป็นเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ กับวัยรุ่นที่ได้่านนิตยสารทุกคน

นิตยสารเธอกับฉันมีผลกำไร โดยเฉพาะในช่วงปี 2541 – 2543 เป็นหนังสือยอดนิยมอันดับ 1 และเคยได้รับรางวัลโหวตอะวอร์ด สาขาแม็กกาซีนโหวตในปี 2535 – 2537 ส่วนนิตยสารที่เป็นคู่แข่ง ก็คือนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

สำหรับการนำเสนอเนื้อหาในนิตยสารนั้น มีการแบ่งสัดส่วนของเนื้อหาสาระกับบันเทิง โดยบันเทิงนี้จะประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ แล้วก็เป็นสาระอีก 20 เปอร์เซ็นต์ ส่วนอีก 20 เปอร์เซ็นต์จะเป็นพวกเรื่องสั้น เรื่องกระจุกกระจิกจำพวกปกิณกะ ที่แบ่งเช่นนี้เพราะเราเป็นนิตยสารวัยรุ่น และวัยรุ่นเขาจะชอบอ่านเรื่องบันเทิง ชอบดูภาพสวย ๆ มากกว่าจะมาอ่านเนื้อหาสาระหนัก ๆ ซึ่งเนื้อหาภายในจะเน้นการนำเสนอลักษณะด้านแฟชั่น เพราะวัยรุ่นต้องการรู้ว่าตอนนี้แฟชั่นมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างตอนนี้ ด้านบุคคลด้วยการสัมภาษณ์ดารานักร้องที่วัยรุ่นกำลังสนใจ ซึ่งจะสัมภาษณ์ถึงประวัติ ความเป็นมา ลักษณะงานที่กำลังทำ เช่น ผลงานทางด้านละคร หรือร้องเพลง นอกจากนี้จะมีการแทรกแนวการดำเนินชีวิตที่เป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่น อาทิ เรื่องราวเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น เรื่องราวของยาเสพติด เอาไว้ตามคอลัมน์ต่าง ๆ เสนอเนื้อหาด้านสุขภาพบ้าง และอาจมีเรื่องท่องเที่ยวในต่างจังหวัดแต่น้อยมาก

การเสนอเนื้อหาด้านแพชชั่นอาจมีผลกระทบต่อวัยรุ่นบ้าง แต่คิดว่าวัยรุ่นไทยน่าจะมีมาตรฐานการแต่งตัวไม่ควรไปตามเขามาก แต่ในเมื่อวัยรุ่นนิยมชมชอบลักษณะเช่นนั้น เราก็ต้องนิยมไปกับเขาด้วยและเสนอเนื้อหาที่เขาชอบ เพราะตรงนี้เราไม่สามารถที่จะไปบอกเขาได้ว่ามันไม่ถูกต้อง อย่างเช่นช่วงหนึ่งที่กระแสญี่ปุ่นมาแรง เด็กวัยรุ่นก็จะค่อนข้างจะเลียนแบบตามและค่อนข้างจะแรง เพียงแต่ว่าเรานำเสนอในมุมมองของตลาด เราต้องตามกระแสดีกว่านิยมอะไร แต่เราอาจสอดแทรกในบางครั้งว่าเมืองไทยนะเหมาะสมไหมกับการที่จะแต่งตัวแบบนี้ อาจจะได้แต่แต่งในขอบเขตของคนไทย แต่ถ้าเขาจะแต่งตัวเช่นนั้น มันก็เป็นในสิทธิส่วนตัวของเขาเราห้ามไม่ได้ แต่มันก็ขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมายของเราด้วย เพราะวัยรุ่นที่อ่านเธอกับฉันจะเป็นพวกต่างจังหวัดซะเยอะ ดังนั้น เขาอาจจะชอบ ๆ แต่ไม่มีโอกาสที่จะหาซื้อได้ สำหรับเด็กในกรุงเทพฯ การนำเสนอเนื้อหาดังกล่าวของเธอกับฉันไม่มีผลเท่าไร เพราะยังมีสื่ออื่น ๆ ที่มีผลให้เด็กเกิดพฤติกรรมไม่ดีอย่างอินเทอร์เน็ตมีเว็บไซต์ ซึ่งมีข้อมูลมากมายที่เด็กสามารถเข้าถึงโดยไม่มีการสกรีน จึงน่าจะมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่านิตยสารแบบเรา เด็กที่อ่านเธอกับฉันจะเป็นเด็กที่คลั่งไคล้ดาราด และจะหมดเบเลื่องกับเรื่องอะไรที่เกี่ยวกับดารามากกว่า เขาจะไม่ให้ความสำคัญกับแพชชั่นเท่าไร หรือถ้าสนใจเขาก็ไม่สามารถหาซื้อได้เท่ากับที่นำเสนอ ทั้งนี้ เด็กจะปฏิบัติตัวในลักษณะหรือไม่ น่าจะอยู่ที่ตัวเด็กเองมากกว่า

นิตยสารเธอกับฉันจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบคอลัมน์ประจำเยอะที่สุด และเสนอรูปแบบข่าวประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ลงโฆษณา ปกิณกะ เรื่องสั้น มีเกมให้วัยรุ่นได้ร่วมสนุกกับกองบรรณาธิการ และมีการเสนอสารคดีเรื่องหนึ่งที่ไม่หนักมาก

สำหรับค่านิยมที่พอจะมีอยู่ในเนื้อหาของนิตยสาร จะสอนให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ถึงแม้นิตยสารจะมีสาระมันไม่มากแต่ก็ให้ประโยชน์ในบางส่วน นั่นก็คือให้ความบันเทิงให้ผู้อ่านมีความสุขกับการอ่านรู้ข่าวคราวของดาราดาราเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงนักร้อง เกี่ยวกับแพชชั่น แต่ก็สอดแทรกสาระเข้าไปในส่วนหนึ่งเท่าที่เราสอดแทรกเข้าไปได้เท่านั้นเอง

นิตยสารวัยรุ่นมีวิธีในการที่จะสอดแทรกสาระให้มากขึ้น แต่ว่าเด็กวัยรุ่นไม่ค่อยชอบอะไรที่เป็นสาระ ถ้าเราใส่มากไปกลุ่มเป้าหมายที่เรามีอยู่นี้ก็จะหายไปเขาก็จะไม่อยากอ่าน เพราะเขาอยากอ่านอะไรที่มันสบาย ๆ เป็นบันเทิงหรือเป็นเรื่องไร้สาระ เราทำได้แค่สอดแทรกสาระเข้าไป

บ้าง เพราะถ้าใส่เนื้อหาที่มีสาระมากเกินไปมันก็จะกลายเป็นเชิงวิชาการขึ้นมาทันที เด็กก็ไม่อยากอ่านนิตยสาร เพราะไม่แตกต่างอะไรกับหนังสือเรียนของพวกเขา

กลยุทธ์การจัดทำนิตยสารให้ตรงความนิยมในกลุ่มวัยรุ่น มีหลักคือต้องวิเคราะห์ก่อนว่าวัยรุ่นต้องการอะไร วัยรุ่นชอบอะไรบ้าง โดยการทำสำรวจเพื่อที่จะหาข้อมูลว่าวัยรุ่นชอบหรือไม่ชอบอะไร อยากให้มีคอลัมน์อะไร อยากให้แพจเป็นอย่างไร ชอบดาราคอนไหนเพื่อจะนำคนนั้นขึ้นปก เพราะปกนิตยสารจะช่วยเรียกความน่าสนใจได้เป็นอย่างดี รวมทั้ง ต้องคอยติดตามข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ จะได้ทราบว่าผู้อ่านต้องการเนื้อหาอะไร โดยต้องไปในสถานที่ที่วัยรุ่นชอบไปเดิน เช่น เซ็นเตอร์พอยต์ สยามสแควร์ เป็นต้น รวมทั้งต้องดูว่าหนังสือในกลุ่มเดียวกันเขาทำอะไรกันบ้าง เพื่อที่จะฉีกออกไปพยายามจะไม่ให้เหมือนกับแล้วก็นำเสนออีกรูปแบบหนึ่งที่ต่างจากกลุ่มหนังสือเดียวกัน

ผู้อ่านส่วนใหญ่มีการตอบรับต่อเนื้อหาในนิตยสาร ในลักษณะที่ชื่นชอบ ไม่ค่อยมีการติ มักจะเขียนมาบอกในลักษณะแนะนำ และความต้องการให้เพิ่มเติมบางส่วนให้มากขึ้น

ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจองค์กรก็มีผลกระทบบ้าง ซึ่งก่อนช่วงวิกฤติหน้าในนิตยสารส่วนใหญ่จะเป็นขาวดำ แต่พอเกิดวิกฤติเศรษฐกิจก็เลยปรับเป็นสีทั้งเล่ม ลดจำนวนหน้าลงก็พอไหว ที่ต้องทำเช่นนี้เพราะยุคสมัยเปลี่ยนไปมันต้องปรับเปลี่ยนอะไรให้กับวัยรุ่น อย่างเช่นขาวดำเนี่ยเด็กจะไม่ชอบแล้วอยากอ่านหน้าสีมากกว่า ดังนั้น จึงต้องทำเพื่อแข่งกับตลาดด้วย และแข่งกับความต้องการของคนด้วย

แนวโน้มในอนาคตของนิตยสารวัยรุ่น คิดว่าปัจจุบันโลกเราเข้าสู่ยุคแห่งเทคโนโลยี ยิ่งในอนาคตพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะการสื่อสารก็จะก้าวไกลขึ้น ดังนั้น หนังสือน่าจะเปลี่ยนไปควบคู่ไปกับเทคโนโลยี เช่น อาจจะเป็นหนังสือที่มีแต่ภาพอย่างเดียว โดยผลิตออกมาเป็นแผ่นซีดี เมื่อคนต้องการอ่านนิตยสารก็ซื้อซีดีไปเปิดในคอมพิวเตอร์ เชื่อว่ามันต้องมีอะไรแปลกใหม่ไปเรื่อย ๆ ในเรื่องของรูปแบบการพิมพ์หรือว่า กระดาษ มันจะต้องแบบพิสดารพันลึกมาก และมีวิวัฒนาการอย่างแน่นอน

5.1.2 นางสุกัญญา จันทร์กระจ่าง หัวหน้ากองบรรณาธิการนิตยสารเธอกับฉัน

นิตยสารที่มีกลุ่มเป้าหมายเหมือนกัน ก็คือเดอะบอย ซึ่งจะเน้นดาราและเน้นกระแสความนิยมของญี่ปุ่น อีกเล่มหนึ่งก็คือนิตยสารฮาร์ท จะมีลักษณะใกล้เคียงกันมาก

นิตยสารเธอกับฉันจะเน้นการนำเสนอเนื้อหาในด้านดารา เพราะว่าผู้อ่านซึ่งเป็นวัยรุ่นจะชอบดารา และส่วนสาระน่ารู้ก็จะแบ่งไปใส่ในเรื่องต่าง ๆ กระจายทั่วไป แต่ถ้าจะแบ่งเป็นสัดส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวกับดาราหรือบันเทิงทั่วไปประมาณ 70 – 80 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสาระน่ารู้จะมีอยู่ประมาณ 20 – 30 เปอร์เซ็นต์

สาระน่ารู้ก็จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพหรือเป็นพวกเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย สารคดี ซึ่งเราจะไม่เน้นเพราะวัยรุ่นไม่ค่อยอ่านไม่สนใจเพราะว่าหนักเกินไป แล้วถ้าหากต้องการอ่านก็สามารถหาอ่านได้จากหนังสือสารคดีโดยเฉพาะ หรือหาอ่านได้จากสื่ออื่น ๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต ในส่วนของบันเทิงจะมีการนำเสนอเกี่ยวกับ การสัมภาษณ์บุคคล ดารา นักร้อง จะเป็นส่วนที่เสนอมากที่สุด นอกจากนี้ ก็จะเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย รวมทั้งการใช้เครื่องประดับต่าง ๆ หนึ่ง ละคร เรื่องข่าวซุบซิบถือเป็นข่าวซุบซิบดารา นิยาย เรื่องสั้น

ส่วนการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบของสรุปข่าวนี้ เป็นการนำเอาการดำเนินกิจกรรม หรือข่าวคราวเกี่ยวกับสินค้าของลูกค้าที่ลงโฆษณากับนิตยสารมาสรุปย่อไว้ให้อ่าน เป็นลักษณะข่าวประชาสัมพันธ์และก็เหมือนกับเป็นการตอบแทนและขอบคุณลูกค้าที่ลงโฆษณากับเรา

ลักษณะเนื้อหาที่นำเสนอออกมาอาจจะสอดคล้องเกี่ยวกับแนวคิดการดำเนินชีวิตได้ ในส่วนของการสัมภาษณ์ดารา เช่น บอกให้ตั้งใจเรียน แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับตัวของผู้นั้นให้สัมภาษณ์เองว่าจะสามารถให้สัมภาษณ์แล้วแทรกข้อคิดและช่วยสอนในเรื่องต่าง ๆ ได้หรือเปล่า เพราะกองบรรณาธิการไม่สามารถบังคับได้

การให้แนวคิดหรือการแนะนำสั่งสอนกับวัยรุ่น มักจะแทรกอยู่ในบทสัมภาษณ์ดารานักร้อง ซึ่งบางคนจะสอนให้วัยรุ่นเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน เชื่อฟังพ่อแม่ คิดว่าไม่ค่อยมีประโยชน์ เพราะบางทีพ่อแม่พูดไปเด็กก็ไม่เชื่อฟัง แต่ก็มีบางคนที่พ่อแม่พูดไม่เชื่อ แต่เขาจะเชื่อดารานักร้องเหล่านี้ เพราะเป็นคนที่เขาปลื้มและยกย่องเป็นวีรบุรุษ วีรสตรีในใจ ทั้งนี้ ก็ขึ้นอยู่กับตัวของเด็กเองด้วยว่า เลือกที่จะเชื่อใคร เชื่อในเรื่องใด บางครั้งสื่อพยายามชี้แนะไปในทางที่ดี ๆ แต่เด็กก็ไม่ทำตาม แต่ถ้าชี้แนะในทางที่ไม่ดีกลับทำตาม สรุปแล้ว เนื้อหาที่เสนอมานี้คิดว่าให้วัยรุ่นรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักกล้าแสดงออก มีความสามารถในการพึ่งตนเองได้

การนำเสนอเนื้อหาด้านแพชชันการแต่งตัวของนิตยสาร จะส่งผลให้เด็กอยากเลียนแบบหรือไม่
 อย่างไหน สุกัญญาได้กล่าวว่า เราไม่ได้เสนอเนื้อหาด้านแพชชันที่เพ่งลบลิวอย่างเดียวน เราได้นำเสนอ
 เกี่ยวแพชชันที่มันไม่แพงมาก อย่างเสื้อมือสอง หรือการนำเสนอสถานที่ขายเสื้อผ้าราคาถูก ประมาณตัว
 ละ 200-300 บาท เด็กสามารถซื้อใส่ได้ อาทิ เสื้อผ้าแถวสยามสแควร์ก็ถือว่าไม่แพงมาก เพราะต้องแข่ง
 กันขายอยู่แล้ว

ส่วนการนำเสนอถึงสินค้าต่างประเทศของนิตยสาร ก็เพื่อดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจ รับรู้ถึงความ
 แปลกใหม่ ความเคลื่อนไหวด้านแพชชันว่าตอนนี้เป็นอย่างไบบ้าง เพราะผู้อ่านนิตยสารไม่ใช่มีเพียงแค
 เด็กเท่านั้น กลุ่มบุคคลทำงานก็อ่านด้วย เพราะกลุ่มผู้อ่านเธอกับฉันอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15 - 25
 ปี ไม่คิดว่าจะเป็นการส่งเสริมค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ

สำหรับการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเทศกาลของตะวันตก เช่น วันฮาโลวีน วันคริสมาต อาจ
 จะส่งผลต่อเด็กวัยรุ่นบ้างแต่ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะเด็กบางคนจะเห่อเป็นช่วง ๆ เขาคงไม่ได้ลิ้มวัฒนธรรม
 ของไทย เพียงแต่เทศกาลของต่างชาติช่วยเพิ่มสีสัน ความสนุกให้เขาอีกแบบหนึ่ง เช่น ในช่วงเทศกาล
 อาจจะหาซื้อของฝากให้เพื่อน ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีระหว่างกันมากกว่า

ถึงแม้ว่าวัยรุ่นจะอ่านเนื้อหาเกี่ยวกับแพชชัน สินค้าต่างประเทศ วัฒนธรรมต่างชาติเป็นประจำ
 ตลอด คิดว่าเปลี่ยนเขาไม่ได้ เพราะเราไม่ได้ตอกย้ำในสิ่งที่ไม่ดี เรานำเสนอสิ่งที่คิดว่ามันไม่ได้เป็นผล
 เสียสำหรับเด็ก ถึงแม้เราจะนำเสนอแพชชันแต่เขาก็เลือกและมีขอบเขตด้วย อย่างประเภทเจาะหูมาก ๆ
 สักบนผิวหนังมาก ๆ เราก็ไม่นำเสนอออกมา

นิตยสารย่อมมีประโยชน์ต่อวัยรุ่น เพราะการอ่านหนังสือย่อมมีประโยชน์อย่างแน่นอน เพียง
 แต่จะเกิดประโยชน์ต่อวัยรุ่นมากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับพวกเขาเองว่าอ่านแล้ว จะนำเอาไปคิดใช้กับ
 ชีวิตประจำวันอย่างไร บางคนอ่านไปก็แค่อ่านผ่านหูผ่านตาได้รับความสนุกความเพลิดเพลิน แต่บาง
 คนอ่านแล้วก็คิดตามแล้วรู้จักนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองได้ ทั้งนี้ เด็กที่อ่านนิตยสารเรา
 ต้องการความสนุกสนานมากกว่าที่จะอ่านแล้วจริงจังในเรื่องต่าง ๆ เขาชอบที่จะดูภาพสวย ๆ ที่เรานำ

เสนอ ขอบค่านักร้องที่มีอยู่ในเนื้อหา เมื่อเราสามารถนำเสนอให้ได้ตามที่เขาพอใจ คิดว่าก็มีประโยชน์ต่อพวกเขามากพอสมควร

กองบรรณาธิการทราบว่าวัยรุ่นต้องการอ่านเนื้อหาลักษณะใด โดยดูจากสื่อว่ามีอะไรเสนอออกมาใหม่บ้าง นักร้องคนใหม่ ดาราคนใหม่ หรือถ้าเป็นแฟน ๆ หนังสือเธอกับฉันจะมีการเขียนเข้ามาขอว่าขอบอะไร ต้องการให้เสนออะไร ซึ่งเราก็จะดูกระแสความนิยมในช่วงนั้นประกอบกัน ยิ่งถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับดารานักร้อง ประชาสัมพันธ์ของเขาก็จะส่งข่าวมาให้กองบรรณาธิการทราบว่าใครเล่นละครออกเทปชุดใหม่ กองบรรณาธิการจะนำเอาข้อมูลที่มีมาประชุมหารือถึงการนำเสนอเนื้อหาในเล่มต่อไป

กลยุทธ์ของนิตยสารเธอกับฉันที่ทำให้รักษาและครองใจกลุ่มผู้อ่านได้นั้น คุณสุกัญญาได้กล่าวว่า เราต้องตามยุคสมัยให้ทันตาม ต้องหัดสังเกตสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่นในขณะนั้นในทีนี้จะหมายรวมถึงดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยมด้วย ถ้าเรานำเอาบุคคลเหล่านี้มาเสนอบนปกนิตยสาร หรือนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับพวกเขา ยิ่งได้วัยรุ่นก็จะคงชอบอ่านนิตยสารเราไปได้ตลอด

5.1.3 นายศุภฤกษ์ สมรมิตร คอมพิวเตอร์กราฟฟิคนิตยสารเธอกับฉัน

หลักของการจัดหน้าของนิตยสารเธอกับฉันโดยรวมก็คือ จัดเพื่อความสวยงาม อ่านง่าย แล้วก็ดูมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เอกลักษณ์ที่ว่านี้เป็นลักษณะเฉพาะของเธอกับฉันที่ไม่เหมือนฉบับอื่น อยู่ที่ความเรียบง่าย อ่านดูแล้วไม่รกหูรกตา จับต้นชนปลายถูก ซึ่งนิตยสารโดยทั่ว ๆ ไปมักจะจัดหน้าแบบรวม ๆ กัน ซึ่งทำให้อ่านยาก แต่สำหรับเราจะทำให้อ่านง่ายที่สุด เพราะว่าต้นฉบับมาจากหลายทาง เราจะพิจารณาว่าจะสื่ออะไรให้กับคนอ่านจะอ่านง่ายที่สุด

หลักในการคัดเลือกภาพประกอบเนื้อเรื่อง หากเป็นภาพประกอบปกจะให้กองบรรณาธิการช่วยกันเลือก ว่าควรจะใช้ภาพใดที่จะเน้นความสดใส ความน่ารักของแบบ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่เน้นการถ่ายใบหน้า ส่วนแบบที่จะใช้ขึ้นปกนิตยสารก็จะมีพิจารณาตามยุคสมัยและความนิยมของวัยรุ่น

ถ้าเป็นรูปภาพประกอบเนื้อเรื่องภายในฉบับ ผู้เขียนเรื่องจะส่งเนื้อหาและรูปมาให้ฝ่ายจัดหน้าเลือกเอง ซึ่งการเลือกรูปภาพประกอบเรื่องก็จะมีหลักง่าย ๆ ก็คือ ต้องเป็นรูปที่เข้ากับเนื้อเรื่องมากที่สุด ส่วนการจะตัดสินใจว่าจะลงรูปภาพที่ภาพก็ขึ้นอยู่กับแนวคิดของเรื่องนั้น ๆ เช่นถ้า

เป็นเรื่องที่ต้องเน้นภาพ ก็จะใช้พื้นที่สำหรับลงรูปมากกว่าเนื้อหา แต่ทุกเรื่องจะขาดรูปไม่ได้ เพราะถ้าไม่ใช้รูปมาประกอบมันจะทำให้เนื้อหาไม่มีความน่าอ่าน ดูเหมือนเป็นหนังสือวิชาการ และภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง ส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่าย และภาพจากนิตยสารต่างประเทศ ส่วนภาพกราฟฟิคอาจนำมาใช้บ้างบางครั้ง ถ้าเนื้อหานั้นไม่สามารถหาภาพถ่ายหรือภาพจากนิตยสารมาประกอบได้

สำหรับหลักการใช้สีของนิตยสารนั้น จะขึ้นอยู่กับปกนิตยสารว่าจะใช้โทนสีอย่างไร ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับเนื้อผ้าและเครื่องประดับที่แบบสวมใส่อยู่ ถ้าแบบหน้าปกใส่เสื้อผ้าโทนสีร้อนการใช้สีกับตัวอักษร และสีในการจัดหน้าในฉบับก็จะเป็นโทนร้อนทั้งหมด ทั้งนี้ การใช้สีจะต้องสอดคล้องกัน เพื่อให้จะให้สีของเล่มเราออกมาในโทนเดียวกัน แต่ก็มีข้อยกเว้นบาง เพื่อไม่ให้ดูเรียบไปทั้งหมด อาจจะมีบางเรื่องที่ต้องการจะเน้นก็อาจจะใช้สีที่แตกต่างเพื่อเพิ่มความเด่นของเรื่อง

การใช้เส้นในลักษณะต่าง ๆ ในการจัดหน้านั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งจะพิจารณาจากปริมาณของเนื้อหา ภาพ และแนวคิดของเรื่อง ถ้าเป็นคอลัมน์ที่ต้องการเน้นภาพมากกว่าเนื้อเรื่อง ก็จะใช้เส้นช่วยตีกรอบภาพ และช่วยแบ่งขอบเขตระหว่างรูปภาพและเนื้อหาออกจากกัน เพื่อเน้นการนำเสนอภาพตามแนวคิดของเรื่อง นอกจากนี้ ยังมีการนำเอาการสกรีนพื้นเข้ามาช่วยด้วย เพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นในสิ่งที่ต้องการจะเน้น และช่วยไม่ให้รู้สึกเบื่อหน่ายในการอ่าน

ส่วนการจัดภาพลงในนิตยสาร ก็คงใช้หลักเดิม คือต้องดูที่แนวคิดของเรื่องว่าต้องการเน้นภาพ หรือเน้นเรื่อง หากเน้นภาพมากกว่า จะนำภาพที่ต้องการนำเสนอมาจัดก่อนที่จะนำเนื้อเรื่องลง โดยจะพิจารณาว่าภาพที่มีทั้งหมด ภาพใดที่สื่อได้ตรงกับเนื้อเรื่องมากที่สุด ก็จะใช้ภาพนั้นโดยขยายขนาดให้ใหญ่กว่าภาพอื่น ๆ เช่น ถ้าเป็นการสัมภาษณ์ดารานักร้องถึงเรื่องราวส่วนตัว ซึ่งอาจจะมีภาพบ้านที่อยู่อาศัย ภาพพ่อแม่ ภาพของใช้ส่วนตัว ภาพของดารานักร้องที่ให้สัมภาษณ์ เราก็ต้องนำภาพของคนให้สัมภาษณ์มาจัดไว้ให้เด่นที่สุด ภาพอื่นก็รองลงมา เป็นต้น

นโยบายในการนำเสนอภาพปก คือจะจัดหน้าที่ดูไม่คึกคักเด็กมาก หรือไม่ใช่ผู้ใหญ่มากเกินไป จะอยู่ในระดับกลางที่จะจับความสนใจจากวัยรุ่นตอนต้นจนถึงวัยรุ่นตอนปลาย โดยจะใช้ภาพที่เน้นนำเอาใบหน้าดารานักร้องที่สดใสมาใช้เป็นภาพปก

การจัดหน้าเนื้อหาภายในเล่ม อันดับแรกต้องรู้จากคนเขียนเรื่องก่อนว่าต้องการเน้นอะไร และเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร จึงจะตัดสินใจได้ว่าเรื่องนี้เน้นเนื้อหาหรือว่าภาพประกอบ ซึ่งจะต้อง

พิจารณาในเรื่องของพื้นที่ในการนำเสนอประกอบด้วย หากเรื่องนี้มีพื้นที่น้อยก็จะใช้ภาพประกอบเรื่องไม่เกิน 2 รูป แต่ถ้ามีพื้นที่มากก็จะใช้ภาพมากกว่านั้น ทั้งนี้ก็ต้องพิจารณาว่าเรื่องที่เสนอเน้นอะไรมากกว่ากันระหว่างภาพกับเนื้อหาตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ถ้าเน้นภาพก็จะวางภาพที่คัดเลือกจัดวางลงไป จากนั้นก็จะจัดวางข้อความ ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ตายตัวว่าจะแบ่งข้อความเป็นกี่คอลัมน์ เพราะถ้าบางเรื่องมีการเน้นเนื้อหามากกว่ารูปภาพ การจัดข้อความโดยกำหนดคอลัมน์อย่างตายตัว จะทำให้การจัดหน้านั้นดูเรียบเกินไปเหมือนการจัดหน้าในหนังสืออ่านทั่วไป ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านไม่เกิดความสนใจในเรื่องที่นำเสนอเพราะเมื่อเปิดหน้าไหน ๆ ก็ดูเหมือนกันไปหมด ดังนั้นในแต่ละเรื่องอาจจะจัดวางข้อความเป็นคอลัมน์เดียว สองคอลัมน์ หรือ สามคอลัมน์ จากนั้นจึงเริ่มใช้เส้น สี การสกรีนพื้น มาช่วยในการจัดหน้า โดยลองจัดหลาย ๆ แบบ แล้วมาพิจารณาอีกครั้งว่าจะตกแต่งอย่างไร ถึงจะสวย

บางครั้งอาจจะวางข้อความไปตามเส้นของรูปร่างของภาพที่จัดไว้ เช่น ใช้ภาพดารานักร้อง โดยตัดเอาส่วนอื่นออกเน้นที่ตัวของแบบอย่างเดียว ก็จะจัดวางข้อความให้ลื่นไหลไปตามรูปร่างของแบบเพื่อเรียกร้องความสนใจให้ผู้อ่านอยากอ่าน ส่วนตัวอักษรที่ใช้ในเนื้อเรื่องจะใช้เหมือนกันทั้งหมด จะต่างกันตรงชื่อเรื่อง และข้อความที่ใช้เน้นเรื่องจะมีการใช้ตัวอักษรต่างกัน ถ้าหากใช้ตัวเดียวมันก็จะไม่มีอะไรเด่นขึ้นมา เพราะตัวหนังสือก็มีบุคลิกลักษณะของมัน

การจัดหน้าในแต่ละคอลัมน์จะไม่เหมือนกัน เพราะอย่างที่บอกเราไม่ต้องทำให้คนอ่านรู้สึกว่าการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมือนกัน แต่เราจะจัดหน้าในแต่ละคอลัมน์แตกต่างกันเพื่อให้เกิดความแตกต่าง ๆ และมีเอกลักษณ์ของคอลัมน์นั้น ๆ แต่การจัดหน้าจัดคอลัมน์ก็จะมีการเปลี่ยนไปทุกปี เพื่อให้ทันตยสารคู่กันกับสมัยนิยมตลอดเวลา

ลักษณะการจัดหน้าที่สวยงามจะทราบได้ ด้วยการรับความคิดเห็นจากผู้อ่านที่เขียนจดหมายเข้ามาว่าชอบอะไร ในลักษณะไหน เช่น อยากให้ลงภาพใครแบบไหน เล่าให้ฟังว่าขณะนี้กำลังนิยมชอบอะไรอยู่ ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่จะทำให้ทราบ นอกจากนี้ก็จะมีการติดตามจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิตยสารคู่แข่ง นิตยสารต่างประเทศ มิวสิควีดีโอ อินเทอร์เน็ต เพื่อมาดูการจัดหน้า แล้วนำส่วนที่คิดว่าใช้กับนิตยสารเราได้มาประยุกต์ใช้จัดหน้า รวมทั้งต้องดูเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดหน้าว่าก้าวหน้าไปถึงไหน แล้วก็จะนำมาใช้กับนิตยสารของเราต่อไป

แนวโน้มการจัดหน้านิตยสารในอนาคต โดยเฉพาะนิตยสารวัยรุ่นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ เพื่อจับกลุ่มผู้อ่านไว้ รวมทั้งเพื่อเรียกร้องความสนใจจากรัฐบาลให้เข้ามาเป็นสมาชิก หรือ

แผนประจำ ทั้งนี้การจัดหน้านิตยสารจะเป็นอย่างไร ก็คงต้องดูที่กระแสความนิยมที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนั้น รวมทั้งความสนใจและความชอบของวัยรุ่นด้วยมาใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการจัดหน้าในอนาคต

5.2 การสัมภาษณ์นิตยสารเดอะบอย

5.2.1 นางอุบลวรรณ ธนโชติกุลศักดิ์ บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

นโยบายของนิตยสารเดอะบอย คือ เพื่อให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก และเพื่อให้วัยรุ่นรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

นิตยสารเดอะบอยไม่เคยขาดทุน เพราะเรามีลูกค้าลงโฆษณามาก เคยส่งผลให้ยอดการจำหน่ายไม่มีปัญหา เราจะเน้นยอดขายบนแผงหนังสือไม่เน้นสมาชิก นิตยสารเดอะบอยเคยได้รับรางวัลโหวตอะวอร์ด 2 ปีซ้อน คือปี 2538 กับ 2539 จากรายการวิทยุเรดิโอโหวต ส่วนนิตยสารที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันมาก และมีกลุ่มเป้าหมายเดียวกันก็คือ นิตยสารฮาร์ท กับ นิตยสารเธอกับฉัน

นิตยสารเดอะบอยเป็นหนังสือบันเทิงสำหรับวัยรุ่น แต่ในความบันเทิงของเราก็จะสอดแทรกแบบอย่างจากคนที่เด็กเขาชื่นชมว่ามีแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างไร จึงมีชื่อเสียงโด่งดังคือ เป็นการแทรกแบบอย่างให้เด็กได้รับรู้ด้วยความบันเทิง ดังนั้น สาระที่เด็กได้สัมผัสจึงได้รับในแง่ของการสอดแทรกมากกว่า เพราะถ้าสื่อให้ตรง ๆ เด็กก็จะไม่รู้สึกรออยากอ่าน ทั้งนี้ ถ้าจะแบ่งแยกระหว่างความบันเทิงกับสาระนั้น ก็คงจะได้คร่าว ๆ ว่ามีเนื้อหาบันเทิง 70 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสาระก็จะมืออยู่ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์

เราแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนของ BOY ส่วนของ GIRL ส่วนของ BOY MEET GIRL และ ส่วนของ PLANET POP ส่วนแรกจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของผู้ชาย ส่วนที่สองจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของผู้หญิง ส่วนที่สามจะเป็นเวทีให้วัยรุ่นได้แสดงความสามารถ แสดงความคิดเห็น เกร็ดเล็กเกร็ดน้อยต่าง ๆ และส่วนที่สี่จะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับต่างประเทศ

เนื้อหาภายในจะเน้นการนำเสนอด้านดารานักร้องมากที่สุด เพราะวัยรุ่นชอบอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับคนที่พวกเขาชื่นชอบ วัยรุ่นจะชอบเขียนจดหมายเข้ามาระบุว่าต้องการให้สัมภาษณ์คนนี้นะ นอกจากนี้จะมีพื้นที่เสนอเนื้อหาด้านแฟชั่น และด้านงานเขียนเกี่ยวกับกลอนที่ส่งกันเข้ามาเพื่อต้องการให้เด็กได้แสดงความสามารถ ที่เหลือก็จะเป็นเนื้อหาด้านเพลง โฆษณาละคร ภาพยนตร์ที่กำลังน่าสนใจ

รูปแบบที่ใช้นำเสนอเนื้อหามากที่สุดก็คือ คอลัมน์ประจำ ซึ่งจะเป็นเรื่องราวของแฟชั่นงานเขียน การสัมภาษณ์ พื้นที่ที่เหลือจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบของเกมให้เด็กเข้ามาร่วมสนุก และที่ขาดไม่ได้ก็คือภาพถ่ายแบบของดารานักร้อง เพราะเป็นจุดสำคัญที่เด็กใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจซื้อนิตยสาร

สำหรับการสรุปข่าวที่มีอยู่นั้น จะเป็นเนื้อหาประชาสัมพันธ์แบบย่อ ๆ โดยเราจะนำเอาความเคลื่อนไหวในวงการแฟชั่น อาทิ เสื้อผ้า เครื่องแต่งตัว มาบอกกล่าวให้ผู้อ่านได้รับความก้าวหน้าถึงไหน เป็นอย่างไรบ้าง

ค่านิยมเป็นเรื่องที่สร้างขี้เณง และไม่คิดว่านิตยสารจะไปสร้างค่านิยมใดให้กับผู้อ่าน เพราะเนื้อหาที่เราเสนอก็เป็นสิ่งที่นำมาจากเด็กวัยรุ่นทั้งสิ้น หากจะมีค่านิยมใดปรากฏก็น่าจะมาจากเด็กวัยรุ่นนั่นเอง ไม่ใช่จากนิตยสาร แต่เรื่องที่เราคอยแนะนำเอาไว้ในเนื้อหาที่เป็นเรื่องของกรู๊จ๊ากก็รับผิดชอบในหน้าที่ กล้าแสดงออก รู้จักแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

จุดมุ่งหมายของการผลิตนิตยสารก็คือ ต้องการให้นิตยสารเป็นเพื่อนกับเด็ก ให้เขารักการอ่าน ไม่ใช่เวลาที่เหลือจากการเรียนไปใช้ในทางที่ไม่ดี คิดว่าเด็กที่อ่านก็จะได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และได้รับสาระที่เราแทรกเอาไว้ในเรื่องต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่น

อุบลวรรณกล่าวถึงกลยุทธ์การจัดทำนิตยสารให้ครองความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นว่า เราจะคอยปรับเนื้อหาตามความสนใจของเด็ก ถ้าเด็กจะสนใจอะไรเราต้องนำเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาเสนอไว้ อย่างที่ผ่านมาเราต้องเพิ่มเนื้อหาในส่วนของญี่ปุ่นเข้ามา เพิ่มเนื้อหาส่วนของประเทศตะวันตกเข้ามา เพราะวัยรุ่นชอบและคลั่งไคล้เรื่องราวเกี่ยวกับต่างประเทศมาก หากเราคอยปรับเปลี่ยนเนื้อหาที่นำเสนอไปตามกระแสและความนิยมของวัยรุ่น ก็จะสามารถครองใจให้พวกเขาติดตามอ่านนิตยสารเราไปตลอด

นิตยสารต้องคอยสำรวจความคิดเห็น และความนิยมในเรื่องต่าง ๆ ของวัยรุ่นตลอด เพื่อ นำเอาข้อมูลมาพิจารณาปรับเปลี่ยนเนื้อหาที่เสนออยู่ให้ตรงตามความต้องการของผู้่านมากที่สุด นอกจากนี้ จะทราบถึงความต้องการของเด็ก ๆ ได้จากจดหมายที่น้อง ๆ ส่งเข้ามาที่กอง บรรณาธิการ จดหมายส่วนใหญ่จะเป็นบอกว่า ชอบคนนั้น ชอบคนนี้ ชอบคอลัมน์นี้ ไม่ชอบ คอลัมน์นั้น เพราะอะไร

ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจนั้น มีลูกค้ำลงโฆษณาแก่นิตยสารน้อยลง เราจึงต้องปรับตัวด้วย ปรับเปลี่ยนรูปเล่มให้หน้าสีมากขึ้น แต่ลดจำนวนหน้าลง พร้อม ๆ กับเพิ่มราคาขายเป็น 60 บาท เมื่อมีหน้าสีมากขึ้นวัยรุ่นก็จะชอบ และดูเหมือนว่าเราปรับนิตยสารให้ดูดีขึ้น ซึ่งส่วนนี้จะ ช่วยรักษายอดขายไว้ได้

แนวโน้มในอนาคตของนิตยสาร คงต้องดูกระแสความนิยมของวัยรุ่นว่าจะเปลี่ยนไป อย่างไม่รู้ สือของวัยรุ่นจะยืนอยู่กับที่ไม่ได้ เพราะว่ามันเปลี่ยนตลอด ผู้อ่านนิตยสารเดอะบอยก็จะ ต้องโตเป็นผู้ใหญ่ และจะมีเด็กรุ่นใหม่เกิดขึ้นมาแทนที่ ความคิด ความชอบ ความสนใจก็ต้อง เปลี่ยนไปตามยุคสมัย

5.2.2 นายภานุเดช ฉัตรกุล ณ อยุธยา บรรณาธิการบริหารนิตยสารเดอะบอย

นิตยสารที่เหมือนกันกับเดอะบอยยังหาไม่เจอ แต่ถ้าเป็นนิตยสารที่มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกันก็คงจะเป็นนิตยสารเธอกับฉัน และนิตยสารฮาร์ท

นิตยสารเดอะบอยจะนำเสนอเนื้อหา สาระ และบันเทิง ซึ่งจะมีเรื่องราวเกี่ยวกับแฟชั่น เสื้อผ้า การแต่งตัว สุขภาพ การเรียน กีฬา วงการศิลปิน ดารา นักร้อง นายแบบ นางแบบ ซึ่งเป็นที่น่าสนใจ รวมทั้งเรื่องหนัง เพลง ข่าวสารจากต่างประเทศ รวมทั้งมีพื้นที่ให้วัยรุ่นส่งเรื่องราวเข้ามาแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเอง

ในส่วนของสาระเราจะแทรกเข้าไปในเนื้อหาที่นำเสนอ ซึ่งจะมีความบันเทิงอยู่ด้วย เช่น เด็กชอบนักร้องคนนี้ เขาย่อมอยากรู้มีความเป็นมาอย่างไร มีแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างไรกว่า จะมาถึงจุดนี้ได้ ต้องรักเรียนต้องไขว่คว้าหาโอกาส ต้องมีความสร้างสรรค์ ซึ่งคำตอบเหล่านี้จะ ช่วยสอนให้เด็กได้เรียนรู้ว่าสิ่งที่ถูกต้องควรทำเช่นไร ฉะนั้น สาระและบันเทิงจึงแยกกันไม่ออก

แต่ถ้าจะให้ประมาณสัดส่วนของทั้ง 2 อย่างนี้ มีสาระอยู่ 30 เปอร์เซ็นต์ ความบันเทิงมี 70 เปอร์เซ็นต์

เนื้อหาภายในจะเน้นการนำเสนอด้านแฟชั่น ดารานักร้อง เรื่องราวของวงการเพลง ภาพยนตร์ทั้งของไทยและต่างประเทศ และจะเสนอเนื้อหาในรูปแบบของคอลัมน์ประจำมากที่สุด ที่เหลือก็จะเป็นพวกเรื่องสั้น เกม การถ่ายแฟชั่น แต่นิตยสารเดอะบอยจะไม่นำเสนอสารคดี เพราะเรารู้ว่าเด็กที่อ่านไม่ชอบ

ค่านิยมที่มีอยู่ในนิตยสาร คงเป็นค่านิยมที่ส่งเสริมให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบ ซึ่งค่านิยมเหล่านี้มันไม่ได้เสนอในลักษณะตรง ๆ มันจะอยู่ในสาระที่เราสอดแทรกไว้ให้ ค่านิยมในเชิงลบถ้ามีก็คงเป็นเรื่องราวของการแต่งตัว การเลียนแบบวัฒนธรรมของต่างชาติ แต่เราเชื่อว่าสิ่งที่เสนอตรงนี้ไม่ได้เร่งเร้าให้เด็กต้องทำเช่นนั้น เราเพียงแค่เสนอเรื่องราวที่เขาสนใจให้ได้รับรู้ไม่ได้ไปชี้แนะว่าต้องทำตาม เรื่องของแฟชั่นมันเป็นสีสันในวัยของเขา เราต้องเข้าใจตรงจุดนี้

การที่เราจะนำเสนอวัฒนธรรมไทยไม่สามารถนำเสนอตรง ๆ ได้ มันต้องดูช่วงเวลาด้วย ที่ผ่านมามีช่วงสงกรานต์ ปีใหม่ เราก็นำเสนอแทรกเข้าไป ทั้งนี้ก็จำเป็นต้องนำเสนอในส่วนของวัฒนธรรมของต่างชาติด้วย เช่น วันคริสมาส ฮาลอวีน เพราะถ้าฉบับอื่นเขานำเสนอแต่เราไม่เสนอก็จะดูล้าสมัย จะกลายเป็นนิตยสารอย่างอื่น ที่ไม่ใช่ นิตยสารวัยรุ่น

ภาณุเดช กล่าวถึงกรณีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการคบกันระหว่างชายหญิงของดาราคงจะส่งผลต่อวัยรุ่นหรือไม่อย่างไรว่า เราต้องยอมรับว่าสื่อไม่ได้มีแค่นิตยสารเท่านั้นที่เด็กจะได้รับรู้ ยังมีสื่ออื่นอีกมากที่เข้าถึงเขา คือตรงนี้นี่มันก็เป็นสิ่งที่ต้องนำเสนอออกมาในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในโลก เพราะเรื่องลักษณะเช่นนี้เกิดมาตั้งนานแล้วว่าคนไหนเป็นแฟนกับใคร ถ้ายุคสมัยก่อน เขาก็อาจจะปกปิด เมื่อโลกมันเปลี่ยนไปเขาก็เปิดเผยกันมายิ่งขึ้น แต่ในลักษณะการนำเสนอของเรา ก็จะมีหลาย ๆ คู่ที่เราสัมภาษณ์ออกมา ถ้าคิดว่าเรานำเสนอแบบนี้ออกมาจะเป็นตัวอย่างทำให้เขาทำตาม ก็คงจะเหมือนกับหลาย ๆ ครั้ง ที่สื่อก็จะถูกกล่าวหาเสมอว่าเวลาที่เกิดอะไรขึ้นเพราะ

ว่าสื่อเป็นคนนำเสนอ ตรงนี้ถ้าเกิดคิดให้มันยุติธรรมหน่อยมันก็คงจะไม่ใช่ เราก็เพียงแค่ตัวกลางที่นำเสนอในเรื่องความคิดกับความจริงเท่านั้นเอง ยกตัวอย่าง ที่สัมภาษณ์ดารานำในเรื่องความรัก เขาก็เปิดเผยว่ามีแฟนอยู่ด้วยกันแต่ยังไม่ได้แต่งงาน แล้วเขาก็จะพูดตลอดว่าไม่ได้เป็นตัวอย่างนะ ชีวิตแต่ละคนไม่จำเป็นต้องมาเหมือนกัน คือเราก็จะนำคนเหล่านี้มาเป็นตัวอย่างมากกว่า และการจะนำเสนอสักเรื่องเราก็ต้องเลือกคน และต้องสกรีนก่อนทุกครั้ง

ประโยชน์ของนิตยสารที่มีต่อวัยรุ่นบ้าง เห็นได้ชัด ๆ เลยมันก็คือในเรื่องของความบันเทิง นิตยสารเป็นเพื่อนกับผู้อ่าน วัยรุ่นสามารถมีโลกส่วนตัวในการหาความสุขการผ่อนคลายกับการเรียนมา ในขณะที่เด็กก็จะได้รับรู้ถึงสาระที่สอดแทรกเอาไว้

การทำให้นิตยสารครองความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นได้นั้น เรามีกลยุทธ์ที่ต้องคอยติดตามความเป็นไปของเรื่องราวรอบตัวของวัยรุ่น เพราะจะมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก คอยปรับเปลี่ยนคนทำงานเพื่อให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ เราต้องพยายามปรับตัวตามในสิ่งที่วัยรุ่นชอบและสนใจ เราก็จะยืนอยู่ได้ พร้อมกับได้รับความนิยม ทั้งนี้ เราจะทำแบบสอบถามวัยรุ่นตลอดเวลาว่าเขาชอบและต้องการอะไร เพื่อทราบถึงความสนใจและความต้องการในขณะนั้น

5.2.3 นายงามเลิศ ปัญญา หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรมนิตยสารเดอะบอย

หลักการจัดหน้าของนิตยสารเดอะบอยคือ ก่อนจะจัดหน้าได้ต้องมีการประชุมกองบรรณาธิการ เพื่อทราบถึงแนวความคิดหลักในการนำเสนอของนิตยสารแต่ละฉบับ รวมทั้งต้องทราบการนำเสนอแฟชั่นของฉบับนั้น ๆ ด้วยว่าจะเสนอแนวไหน จึงจะมาสรุปร่วมกันในฝ่ายศิลป์ว่าจะมีการจัดหน้าลักษณะใด และใช้สีโทนไหน จะเน้นอะไรเป็นพิเศษ

เดอะบอยจะมีหลักการจัดหน้าที่เน้นเนื้อหามากกว่าส่วนอื่น ๆ เราจะให้ความสำคัญกับเนื้อหา จุดนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของเรา จะสังเกตได้ว่านิตยสารจะมีเนื้อหาเยอะมาก และการจัดหน้าก็จะใช้องค์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้น่าสนใจโดดเด่น และน่าอ่านให้ได้ทุกคอลัมน์ โดยแต่ละคอลัมน์จะจัดหน้าแตกต่างกัน เพื่อไม่ให้สับสนกันเมื่อผู้อ่านได้อ่านจะทราบและแยกได้ทันทีว่าเป็นคนละคอลัมน์

หลักในการคัดเลือกภาพประกอบเนื้อเรื่อง ก็เป็นหลักการทั่วไป คือต้องใช้รูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อหานั้น ๆ ซึ่งรูปภาพที่คัดเลือกมาก็ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ถ้าเนื้อหาเสนอเรื่อง

ราวเกี่ยวกับดารานักร้อง บทสัมภาษณ์ต่าง ๆ จะใช้ภาพถ่าย ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย จะใช้ภาพวาดประกอบเรื่อง เราจะไม่นิยมใช้ภาพกราฟฟิกประกอบเรื่อง

อย่างที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า การจัดหน้าจะต้องเป็นไปตามแนวความคิดของเนื้อหา และภาพประกอบในแต่ละเรื่อง ซึ่งจะเป็นตัวตัดสินว่า การจัดหน้าในเรื่องนี้ควรใช้โทนสีอะไรและใช้กี่สี จะไม่มีการกำหนดไว้ตายตัวแล้วแต่ความเหมาะสมที่คนจัดหน้าเห็นว่าสวย ดังนั้นโทนสีที่ใช้ในนิตยสารจึงแตกต่างกันไปตามเรื่องที่จะนำเสนอ เพราะถ้าเราใช้โทนสีที่ต่างกันจะส่งเสริมให้เนื้อหาในแต่ละเรื่องหรือคอลัมน์มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความโดดเด่นเท่า ๆ กัน

การใช้เส้นและการการกรกรีนนั้น ต่างเป็นองค์ประกอบที่ต้องใช้จัดหน้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะนอกจากเนื้อหาและภาพแล้ว การใช้องค์ประกอบอื่นเข้ามาตกแต่ง จะช่วยให้เรื่องนั้น น่าสนใจ น่าอ่านมากขึ้น เส้นทุกลักษณะจะถูกนำมาใช้จัดหน้าให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาพกับเนื้อหา โดยเฉพาะในคอลัมน์ที่มีเรื่องย่อย ๆ หลายเรื่องนั้นจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านแยกแยะเนื้อเรื่องได้ การกรกรีนนั้นก็เช่นกัน ไม่ว่าจะกรกรีนในหน้าสีหรือขาว-ดำ ต่างก็ช่วยเสริมให้เรื่องโดดเด่นขึ้นมาได้เป็นอย่างดี

ส่วนภาพเราจะพิจารณาจากเนื้อเรื่องก่อนเช่นกัน ถ้าเป็นคอลัมน์เกี่ยวกับการถ่ายแฟชั่น ภาพไม่จำเป็นต้องมีการจัดอะไรมากมาย เพราะเวลาที่ถ่ายแฟชั่น ช่างภาพก็ต้องจัดวางท่านายแบบ-นางแบบ และองค์ประกอบในภาพมาอย่างดีแล้ว เมื่อได้มาก็นำมาขยายเป็นขนาดใหญ่เต็มหน้านิตยสารได้เลย แต่ถ้าเนื้อหาที่น่าสนใจเป็นเรื่องราวที่ต้องใช้ภาพประกอบเรื่อง ก็จะประชุมกันเพื่อช่วยกันหาภาพที่เหมาะสมกับเรื่องราวที่จะนำเสนอมากที่สุด ซึ่งอาจจะจัดวางไว้ตรงกลางหรือมุมใดมุมหนึ่งของหน้าก็ได้ แล้วแต่คนจัดหน้าจะเห็นว่าสวยและเหมาะสม

สำหรับนโยบายในการนำเสนอปกนั้น นิตยสารเดอะบอยจะทำปก 4 ปกโดยปกหน้าจะเสนอภาพของดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยม โดยเน้นที่ความสดใสมีชีวิตชีวา ส่วนอีก 3 ปกจะนำมาใส่คั่นไว้ข้างใน เสมือนทำหน้าที่แยกประเภทของเนื้อหาได้ด้วย โดยปกแรกในฉบับจะนำเสนอภาพปกที่เป็นเด็กวัยรุ่นผู้ชายเท่านั้น โดยใช้ชื่อบนปกว่า The Boy ปกที่สองในฉบับจะนำเสนอภาพปกของเด็กวัยรุ่นหญิงเท่านั้นใช้ชื่อบนปกว่า The Girl และปกสุดท้ายจะนำเสนอภาพปกของกลุ่มเด็กวัยรุ่นซึ่งมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง และใช้ชื่อบนปกว่า Boy Meet Girl ที่ทำเช่นนี้เพื่อสร้างเอกลักษณ์และสร้างความน่าสนใจให้กับนิตยสาร ประกอบกับวัยรุ่นที่ชื่นชอบดารานักร้อง

ส่วนใหญ่มักจะชอบสะสมรูปภาพของคนเหล่านี้ การทำปกเช่นนี้ก็เป็นการเล่นความต้องการของผู้อ่านได้อีกทางหนึ่ง

การจัดหน้าของเนื้อหาภายในเล่ม จะมีหลักการอยู่อย่างเดียวกันคือ จะต้องนำเนื้อหาที่มีอยู่มาลงในพื้นที่หรือในคอลัมน์เสียก่อนหากพื้นที่ว่างเหลือเท่าใด จึงค่อยนำรูปภาพมาจัดลงไป แล้วก็ใช้สี เส้น การสกรีน และการวางตัวอักษร มาช่วยตกแต่งให้เนื้อเรื่องต่าง ๆ น่าอ่านมากขึ้น

ทั้งนี้ จะไม่มีการกำหนดรูปแบบการจัดหน้าแต่ละคอลัมน์อย่างชัดเจน จะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามความเหมาะสมจะคงเอาไว้ก็แต่ลักษณะชื่อคอลัมน์ ตัวอักษรพื้น หมายเลขหน้า และตำแหน่งของเรื่อง ส่วนรายละเอียด เช่น ชื่อเรื่อง โปรมย รายละเอียดการตกแต่งตำแหน่งการวางเนื้อหา และรูปภาพ จะปรับไปเรื่อย แต่ก็พยายามคุมให้อยู่ในแนวเดียวกัน เนื้อหาที่ได้รับ การจัดหน้าเมื่อนำมารวมกันเป็นเล่มแล้ว เปิดดูเนื้อหาอาจดูว่าแต่ละเรื่องมีแนวการจัดไม่เหมือนกัน เนื่องจากเนื้อหาละเอียดมากประกอบกับต้องเร่งให้ทันเวลา ฝ่ายศิลป์แต่ละคนจัดเสร็จก็จะนำมารวมเข้าเล่มกัน

การที่เราทราบถึงลักษณะการจัดหน้าที่วัยรุ่นชอบได้นั้น ส่วนหนึ่งเด็กจะเขียนจดหมายเข้ามาบอกว่าชอบแบบไหน เราก็จะดูว่าจะเปลี่ยนได้ตามที่เรียกร้องมากน้อยแค่ไหน นอกจากนี้ก็จะติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับแฟชั่น ความนิยมที่เกิดขึ้นจากสื่อแขนงต่าง ๆ จะได้ตามกระแสทัน

แนวโน้มการจัดหน้านิตยสารในอนาคต จะเปลี่ยนไปตามกระแสความนิยมของวัยรุ่นเป็นสิ่งสำคัญ ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของสิ่งพิมพ์ที่เกิดขึ้น แต่โดยหลักแล้วองค์กรประกอบกาจัดหน้าก็คงไม่เปลี่ยนอะไรมาก ส่วนที่เปลี่ยนไปคงเป็นลูกเล่นต่าง ๆ มากกว่า

5.3 การสัมภาษณ์นิตยสารฮาร์ท

5.3.1 นายวิชัย เหล่าพัฒนา บรรณาธิการนิตยสารฮาร์ท

นโยบายของนิตยสารก็คือ เพื่อให้วัยรุ่นได้มีนิตยสารบันเทิงเฉพาะกลุ่มเพิ่มขึ้นอีกฉบับหนึ่ง และเพื่อเปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงออกในด้านงานเขียน

นิตยสารมียอดการจำหน่ายประมาณ 3 หมื่นฉบับ ซึ่งขายได้คุ้มทุนแต่ไม่ถึงขนาดมีกำไร รายได้จะเกิดจากการขายนิตยสารเป็นหลัก ส่วนรายได้จากการลงโฆษณาจะเป็นรอง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเรามีสมาชิกประจำที่ซื้อนิตยสารเท่า ๆ กับปริมาณการผลิต ส่วนนิตยสารที่มีกลุ่มเป้าหมาย และลักษณะเนื้อหาใกล้เคียงกันก็คือ นิตยสารเดอะบอย กับนิตยสารเธอกับฉัน

สัดส่วนของการนำเสนอเนื้อหาถ้าแบ่งออกอย่างกว้าง ๆ จะให้ความบันเทิง 60 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสาระมีประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ แต่ทั้งความบันเทิงและสาระที่นำเสนอ นั้น จะไม่มีการแยกแยะออกมาอย่างชัดเจน เราจะเสนอรวม ๆ กัน เพื่อไม่ให้เด็กอ่านแล้วรู้สึกเบื่อ เราจะนำเอาสาระเข้าไปสอดแทรกไว้กับความบันเทิง แล้วนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ

เนื้อหาภายในจะเน้นเสนอด้านการสัมภาษณ์ดารานักร้องที่เด็ก ๆ เขาชื่นชอบมากที่สุด ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ ด้านเพลง ภาพยนตร์ 20 เปอร์เซ็นต์ พวกแฟชั่น 20 เปอร์เซ็นต์ ด้านงานเขียนจำพวกเรื่องสั้น เรื่องแปลประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ อีก 5 เปอร์เซ็นต์คือเนื้อหา ด้านกีฬา ท่องเที่ยว จิปาถะทั่วไป

ทั้งนี้ จะมีการเสนอแนวคิดที่วัยรุ่นจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ สอดแทรกไว้ในการสัมภาษณ์ และงานเขียนที่นำเสนอไว้ เช่น การนำเสนอคอลัมน์ I miss you ซึ่งเป็นคอลัมน์ให้เพื่อนดาราที่ไม่ได้เจอกันนานมาเจอกัน ซึ่งแต่ละคนจะเล่าถึงช่วงชีวิตที่ผ่านมาว่าทำอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ทั้งกับตนเองและต่อสังคม ซึ่งเมื่อเด็ก ๆ อ่านก็จะได้รับรู้ถึงแนวการดำเนินชีวิตว่าทำอย่างไร ซึ่งเขาสามารถจะนำสิ่งที่รับรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

เนื้อหาในนิตยสารส่วนใหญ่จะนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์ประจำมากที่สุด นอกจากนี้ก็จะนำเสนอในรูปแบบของบันเทิงคดีทั้งหลาย อาทิ เรื่องสั้น เรื่องชุด เรื่องแปลต่าง ๆ รูปแบบปกิณกะที่จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย มีสารคดีแบบไม่เครียดอยู่ 1 เรื่องในทุกฉบับ และก็มีเกมให้ลอง ๆ ได้ร่วมสนุกซึ่งจะช่วยเราตรวจสอบถึงคะแนนความนิยมนิตยสารได้ที่ขาดไม่ได้ก็คือภาพการถ่ายแบบของดารานักร้องทั้งหลาย เพราะจะช่วยดึงดูดความสนใจผู้อ่านได้มาก

ค่านิยมที่ปรากฏในนิตยสาร จะมีเรื่องของกาฬพิณตนเอง เรื่องที่เราต้องกล้าคิด กล้าแสดงออก แต่อย่างที่บอกไป เราห้ามไปสั่งไปสอนเขาโดยตรงเพราะเขาจะไม่เชื่อ แต่จะใช้การเสนอเนื้อหาแบบบันเทิงนี้แหละบอกกับเขา มีหลายครั้งที่เขียนถึงการแต่งตัวของวัยรุ่นอย่างไรให้ดู

เก้ เพราะเสื้อผ้าที่แบบหน้าปกใส่จะเป็นของมีราคาแพง เราบอกเด็กว่าเดินจตุจักรได้ไหม เสื้อผ้าจะมีรูปแบบคล้าย ๆ กัน

ทั้งนี้ ก็ต้องขึ้นอยู่กับตัวของเด็กเองว่าจะยอมรับคำแนะนำหรือไม่ ถ้ายอมรับมันก็เป็นผลดีต่อตัวเขาเอง แต่ถ้าไม่เขาก็จะเป็นคนที่มีค่านิยมฟุ่มเฟือย บริโภคสินค้าราคาแพงจากเมืองนอก ซึ่งนิตยสารไม่ได้มีเจตนาที่จะให้เด็กเกิดค่านิยมเช่นนั้น แต่ถ้าเราไม่นำเสนอเกี่ยวกับแฟชั่นให้ทันยุคทันสมัยเด็กก็คงไม่อ่านนิตยสารของเรา คิดว่าเด็กเขาแยกแยะออกว่าสิ่งเหล่านี้คือความบันเทิงใจ มิใช่การสั่งให้ทำตาม

ค่านิยมดี ๆ ที่เราพยายามสื่อไปให้ก็คงส่งผลต่อเด็กในทางที่มีประโยชน์ แต่ค่านิยมในด้านความฟุ่มเฟือย ชอบเลียนแบบการแต่งตัวตามแฟชั่นนั้นก็คงจะส่งผลที่ไม่ดีแก่ตัวเขา และครอบครัวของพวกเขา เพราะจะซึมซับวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามาในแง่ที่ไม่ดีเข้ามา ทว่าหนังสือวัยรุ่นถ้าจะนำเสนออะไรส่วนใหญเขาก็จะเอาสิ่งนั้นมาจากวัยรุ่นนั่นเอง ไม่ได้กำหนดเองได้ทั้งหมด อย่างมีอยู่ช่วงหนึ่งที่วัยรุ่นคลั่งญี่ปุ่นมาก นิตยสารวัยรุ่นก็ต้องตามกระแสทั้งในเรื่องการแต่งตัว ข้าวของเครื่องใช้ ดารานักร้องที่นำมาเสนอก็ต้องมีความเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่น แต่เด็กจะไม่ชอบทำอะไรซ้ำ ๆ อยู่อย่างเดิม เขาชอบเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ดังนั้นค่านิยมที่แฝงในเนื้อหาก็ต้องเปลี่ยนไปด้วย โดยที่เราไม่สามารถกำหนดได้ อีกอย่างนิตยสารเป็นสื่อที่ไม่ได้มีผลต่อเด็กอย่างรุนแรงเท่ากับสื่ออื่น ๆ เพราะการนำเสนอเนื้อหาเราจะต้องมีการกลั่นกรองและตรวจทานก่อนตีพิมพ์ แต่สื่ออย่างอินเทอร์เน็ตไม่ใช่แบบนี้ เด็กสามารถเข้าไปถึงได้โดยอิสระมาก และจำนวนผู้รับสื่อก็ต่างกัน หากสื่อจะให้ค่านิยมที่ไม่ดี คิดว่านิตยสารมีน้อยที่สุด

นิตยสารให้ประโยชน์ในด้านการเสนอแบบอย่างของการดำรงชีวิตให้กับเด็ก ๆ และแนะนำให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วย นอกจากประโยชน์แล้วยังมองเห็นความมีคุณค่าของนิตยสารอีกด้วย หากนิตยสารนี้ไปถึงเด็กในชนบทเพราะจะทำให้เขาได้รู้จักกับสังคมอีกสังคมหนึ่งได้ โดยไม่ต้องเข้ามาอยู่ในสังคมนั้น รู้จักความเป็นไปของกระแสสังคม ซึ่งช่วยเปิดโลกทัศน์ของพวกเขาให้กว้างขึ้น

กลยุทธ์การจัดทำนิตยสารให้ครอบคลุมความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นนั้น จะต้องสร้างความหลากหลายและแตกต่าง เพราะในนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอออกมาในรูปแบบกึ่งผู้ใหญ่ กึ่งเด็ก เนื่องจากต้องการให้ผู้อ่านซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นถึงตอนปลายสามารถอ่านด้วยกันได้ และที่เป็นข้อดีคือผู้อ่านอีกประการก็คือ ปกและแนวคิดการเสนอภาพถ่ายแฟชั่นที่จะเน้นความเซ็กซี่แต่

ไม่มากเกินไป ในขณะที่เดียวกันกองบรรณาธิการต้องคอยสำรวจความต้องการของเด็กวัยรุ่นอยู่เสมอ โดยการพูดคุย สอบถามความสนใจ และความชอบจากวัยรุ่นที่ได้พบเจอจากสถานที่ต่าง ๆ ที่วัยรุ่นนิยมไป เช่น สยามสแควร์ เซ็นเตอร์พอย เมเจอร์ เป็นต้น เพื่อดูว่ากระแสความนิยมช่วงนี้เป็นอย่างไร เพื่อจะนำมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเลือกประเด็นนำเสนอเนื้อหาในนิตยสาร ทั้งนี้ เราต้องคอยสำรวจข้อมูลของวัยรุ่นตลอดเวลาทั้งจากตัวของเด็ก ๆ เอง และจากการสังเกตความเป็นไปในสังคม จึงจะทราบได้ว่าผู้อ่านต้องการอะไร

ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ จะมีการปรับราคา ในขณะที่เดียวกัน ก็ได้เพิ่มจำนวนหน้านิตยสาร เพราะหนังสือพิมพ์จำนวนมากก็จะประหยัด ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาด้านค่าพิมพ์ ส่วนค่ากระดาษที่เพิ่มขึ้น จะแก้ปัญหาด้วยการเก็บกระดาษไว้สำรองประมาณ 6 เดือน วิธีนี้จะช่วยได้มาก

นิตยสารวัยรุ่นมักให้ความสำคัญกับปกหน้ามาก และต้องนำดารานักร้องที่ดัง ๆ มาเป็นแบบ แต่เท่าที่สังเกตดูว่านิตยสารต่างประเทศไม่นิยมเอาดารารับปกแล้วเลย แต่ว่าเขาจะไปตามสถานที่ต่าง ๆ เห็นเด็กคนไหนเก๋ มีสไตล์ก็จับแต่งหน้าถ่ายแบบตรงนั้นเลย ทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ตัวเองมีโอกาส ถึงจะไม่โด่งไม่ดัง แต่ครั้งหนึ่งได้ยังมีโอกาสขึ้นหน้าปกทำให้รู้สึกว่าตัวเขามีคุณค่ามากขึ้น ซึ่งแนวคิดในการทำนิตยสารเช่นนี้ในอนาคตนิตยสารไทยก็คงจะนำมาใช้บ้าง เพราะนิตยสารเราก็อิงแบบมาจากต่างประเทศอยู่แล้ว

ในอนาคตเนื้อหาในนิตยสาร วัยรุ่นจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดเนื้อหามากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากปัจจุบันมีสื่อมากมายให้เขาเลือก ดังนั้น หากนิตยสารจะครองใจวัยรุ่นได้ต้องพยายามเข้าถึงวัยรุ่นให้มากที่สุด โดยการที่นำเสนอเรื่องราวที่เขาต้องการล้วน ๆ คงไม่สามารถไปกำหนดกฎเกณฑ์บางอย่างไว้ได้ดังที่เคยทำมา

5.3.2 นางสาวณัฐชยา เลิศสำราญ หัวหน้ากองบรรณาธิการนิตยสารฮาร์ท

นิตยสารเธอกับฉัน จะมีลักษณะเนื้อหาคล้าย ๆ กัน และมีกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน อีกฉบับหนึ่งที่มีกลุ่มผู้อ่านเดียวกันก็คือนิตยสารเดอะบอย

ขึ้นชื่อว่านิตยสารวัยรุ่นก็คงหนีไม่พ้นเรื่องราวของดารา แฟชั่น และความบันเทิงด้านต่าง ๆ ส่วนเนื้อหาด้านสาระความรู้จะไม่เน้นเท่าไร แต่ก็มีกรนำเสนอไว้ในลักษณะของความบันเทิงจะมานำเสนอตรง ๆ มิเช่นนั้นเด็กก็จะไม่อ่าน เพราะการที่เขาหยิบนิตยสารมาอ่านก็หวังจะได้รับความสบายตา สบายใจ อ่านเรื่องเบา ๆ ไม่ใช่วิชาการ หรือสั่งสอนให้ทำอย่างนั้น อย่าง

นี้ ถ้านำเสนอเช่นนั้น นิตยสารก็คงไม่ต่างกับหนังสือเรียน ดังนั้น สารที่อยู่ในเนื้อหาจะเป็น จำพวก แนะนำวิธีการดูแลผม การรักษาผิว วิธีการเลือกซื้อเสื้อผ้า ฯลฯ

อย่างที่ได้อธิบายไว้ข้างต้นแล้วว่า นิตยสารฮาร์ทจะเน้นเรื่องราวของบันเทิงมาก แต่ใน ขณะเดียวกันก็จะเสนอเนื้อหาที่เป็นสาระให้กับวัยรุ่นด้วย ทั้งนี้ จะไม่มีการแบ่งแยกเนื้อหาทั้ง 2 ด้านออกจากกัน แต่จะนำเสนอรวม ๆ กันทั่วฉบับ หากจะให้แบ่งสัดส่วนของเนื้อหาของนิตยสาร นั้น เนื้อหาด้านความบันเทิงประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสาระประโยชน์ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์

เนื้อหาที่นำเสนออยู่จะให้พื้นที่มากกับการนำเสนอด้านดารานักร้อง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงมีความสำคัญ โดยจะมีการสัมภาษณ์บุคคลเหล่านี้ เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลของคนที่เขา นิยมชมชอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว เรื่องของงาน ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ จะนำ เสนอด้านแฟชั่น และด้านงานเขียน ที่จะมองเห็นได้อย่างชัดเจนในนิตยสารฮาร์ท สำหรับเนื้อหา ที่เหลือก็จะเป็นด้านทั่ว ๆ ไปที่เข้ามาช่วยเสริมให้นิตยสารมีสีสันในการนำเสนอมากขึ้น

โดยธรรมชาติของนิตยสารแทบทุกกลุ่มผู้อ่าน นิยมจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบของ คอลัมน์ประจำเป็นส่วนใหญ่ ฮาร์ทก็เช่นกัน เนื้อหาส่วนใหญ่จะเสนอโดยใช้รูปแบบของคอลัมน์ ประจำ นอกจากนี้ จะนำเสนอสารคดีด้วยแต่ไม่ใช่เรื่องหนัก ๆ แต่จะเป็นสารคดีสไตล์สบาย ๆ ที่มีสาระ เช่น สารคดีเกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ ซึ่งจะทำให้ความรู้กับเด็กที่อ่านได้รู้จักประเทศเพื่อน บ้าน ช่วยเปิดโลกทัศน์ของเด็กให้กว้างขึ้น โดยใช้วิธีการเขียนที่สนุกเป็นสารคดีเชิงท่องเที่ยว ทั้งนี้ เราไม่ได้กำหนดเอาไว้ตายตัวว่าสารคดีจะต้องเป็นเรื่องนั้นเรื่องนี้ แต่เราจะนำเรื่องที่น่าสนใจมา นำ เสนอในรูปแบบสารคดีมากกว่า

เนื้อหาด้านบันเทิงคดี เป็นเนื้อหาที่ฮาร์ทให้ความสำคัญ เพราะเนื้อหาในรูปแบบนี้ เรา จะเปิดโอกาสให้เด็กที่รักการเขียน ส่งเรื่องเข้ามาประกวดกัน ซึ่งเรื่องใดที่ได้ลง เรามีรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ มอบให้ ถ้าเรื่องใดไม่ได้ลงเราจะวิจารณ์ถึงข้อผิดพลาดในงานเขียน พร้อมทั้งให้กำลังใจ แก่น้อง ๆ ที่เขียนส่งมาโดยการตอบจดหมายกลับไป

ส่วนเนื้อหาที่มีรูปแบบของการสรุปข่าว นั้น จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการจัดงาน และกิจ กรรมต่าง ๆ ของลูกค้าผู้ลงโฆษณาแก่นิตยสารของเรา เพื่อเป็นการตอบแทนที่ได้มาลงโฆษณา

กับนิตยสารของเรา และงานที่เราคิดว่าน่าสนใจมาเสนอในพื้นที่ซึ่งกำหนดเอาไว้ แต่ข่าวที่นำเสนอไม่ใช่การโฆษณา แต่เป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

สำหรับค่านิยมที่อยู่ในเนื้อหานั้น คิดว่าอาจจะมียุ้งบ้างก็คงเป็นเรื่อง การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ให้ตั้งใจเรียน รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ ส่วนค่านิยมทางวัฒนธรรมของต่างชาติก็คงมาบ้าง แต่คิดว่าเด็กคงไม่เลียนแบบหรือเปลี่ยนไปตามเขาทั้งหมดเพราะกฎระเบียบวัฒนธรรมในสังคมของเราและต่างชาติไม่เหมือนกัน ถ้าวัยรุ่นจะเกิดการเลียนแบบบ้างก็คงเป็นช่วงวัยนี้เท่านั้น เมื่อเขาโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะดำเนินชีวิตไปตามที่สังคมกำหนดเอง แต่ถ้าจะให้นิตยสารเสนอแต่เรื่องราวของวัฒนธรรมไทยเพียงอย่างเดียว ก็คงจะไม่ได้เพราะเด็กวัยรุ่นชอบความแปลกใหม่ ชอบอะไรก็ตามที่สร้างสีสันให้กับชีวิตของเขา ถ้าเราไม่นำเสนออย่างที่เด็กชอบก็คงต้องเลิกทำนิตยสารเพราะขายไม่ได้

ประโยชน์ของนิตยสารที่มีให้กับวัยรุ่นในทางตรง ก็คือให้ความเพลิดเพลิน และช่วยให้เด็กผ่อนคลายความเครียดจากชีวิตประจำวัน ประโยชน์ทางอ้อมได้แก่ สอนให้เขารักการอ่าน รู้จักใช้เวลาว่างมาอ่านหนังสือ ถึงแม้จะไม่ใช่นั่งหนังสือเรียนก็ตาม แต่เมื่อเขาให้ความสนใจกับสิ่งเหล่านี้ก็จะไม่หันไปสนใจกับสิ่งยั่วชวนใจรอบข้าง อาทิ ยาเสพติด การพนัน เป็นต้น

สำหรับกลยุทธ์การจัดทำนิตยสารให้ครองความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นนั้น เราต้องทำตัวให้เด็กรู้สึกว่าเป็นเพื่อนของวัยรุ่น เมื่อมีเหตุการณ์อะไร เขาก็จะเล่าให้ฟัง เขียนจดหมายมาปรึกษา หรือแสดงข้อคิดเห็น ข้อมูลตรงนี้จะเรานำมาใช้ปรับเปลี่ยนเนื้อหาในนิตยสารได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ก็จะต้องมีเวลาไปเดินตามสถานที่ที่วัยรุ่นนิยมไป อาทิ โรงภาพยนตร์ ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น เพื่อดูสถานการณ์ว่าขณะนี้จะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง กระแสของกลุ่มวัยรุ่นเป็นอย่างไร รวมทั้งยังนำเอานิตยสารต่างประเทศมาศึกษาว่ามีอะไรใหม่ ๆ ที่น่าสนใจบ้างมานำเสนอ ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้เราแตกต่างจากนิตยสารในกลุ่มเดียวกัน และจะช่วยดึงดูดความสนใจของวัยรุ่นได้ดี

นิตยสารของเราจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อ่านเสมอ ทราบความต้องการที่แท้จริงของผู้อ่าน ดังนั้น ก่อนที่จะตัดสินใจนำเสนอเนื้อหาใด จะต้องมีการประชุมกองบรรณาธิการก่อน เมื่อระดมความคิดเห็นจากทุกฝ่ายว่าขณะนี้ วัยรุ่นกำลังสนใจเรื่องใด กำลังนิยมดารานักร้องคนไหน เพื่อนำข้อมูลมากำหนดประเด็นในการนำเสนอ เมื่อนิตยสารเสนอออกไปแล้ว ก็จะมีจดหมายจากผู้อ่านเข้ามาแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ให้กองบรรณาธิการได้ทราบว่าวัยรุ่นต้องการให้ดาราคคนไหนขึ้นปก เป็นแบบถ่ายแฟชั่นต้องการรู้เรื่องอะไร ไม่ชอบอะไร ยกตัวอย่าง

เช่น ช่วงแรกนิตยสารฮาร์ทจะให้พื้นที่กับงานเขียนมากไม่ว่าจะเป็น เรื่องชุด เรื่องสั้น เรื่องแปล เมื่อนำเสนอออกไปวัยรุ่นก็จะมีจดหมายตอบกลับมาว่า นิตยสารเสนอเนื้อหาแต่งงานเขียนมากเกินไป ควรลดพื้นที่ลง หรือไม่ต้องนำเสนอเนื้อหาลักษณะนี้เลยก็ได้ ต้องการให้ลงเนื้อหาเกี่ยวกับดารานักร้องให้มาก ซึ่งกองบรรณาธิการจะรับฟังความคิดเห็น แต่เราจะนำความคิดเห็นดังกล่าวมาประยุกต์ปรับพื้นที่ลดลง แต่ยังคงนำเสนออยู่เพราะมันเป็นนโยบายของนิตยสารที่ต้องการส่งเสริมให้วัยรุ่นรู้จักการเขียน

5.3.3 นายเอกภพ อันตระกูล หัวหน้าฝ่ายคอมพิวเตอร์กราฟฟิคนิตยสารฮาร์ท

หลักการจัดหน้าของนิตยสารฮาร์ท สิ่งแรกต้องพิจารณาก่อนว่ากลุ่มผู้อ่านของเราคือใคร ซึ่งกลุ่มผู้อ่านฮาร์ทนี้คือ เด็กวัยรุ่นอายุตั้งแต่ 15 – 25 ปี ฉะนั้นการจัดหน้าเราจะต้องไม่ดูเป็นแนวผู้ใหญ่อย่างดิฉัน หรือแพรว ในขณะที่เดียวกันก็ต้องไม่เด็กเกินไป เราต้องดูว่าวัยรุ่นสนใจอะไร ใคร สนใจอะไร อะไรกำลังฮิต และได้รับความนิยมอยู่ ก็จะทำมาใช้เป็นองค์ประกอบในการจัดหน้า

สำหรับหลักการจัดหน้าภาพรวมตลอดทั้งเล่ม ก็ใช้หลักการในการจัดหน้าทั่วไป ก็คือจะต้องมีความสมดุล ถ้ามีส่วนใดที่ต้องการจะเน้น ก็ต้องจัดให้ดูเด่นสะดุดตา ในขณะที่เดียวกันก็ต้องมีเอกภาพ มีความสอดคล้องกันทั้งเล่ม ตัวหนังสือตัวพื้นจะต้องเหมือนกันหมดจะได้ออกมาสไตล์เดียวกันหมด ตัวพื้นนี้คือให้อ่านตัวเนื้อเรื่องรายละเอียด ถ้าเป็นหัวเรื่องหรือหัวข้อที่เน้นถึงจะใช้ตัวอื่นได้ และที่สำคัญที่สุดนิตยสารจะเน้นการนำเสนอรูปภาพ สิ่งนี้ถือว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนิตยสาร เพราะการจัดหน้าจะสวยหรือไม่มันขึ้นอยู่กับรูปภาพด้วย ถ้ารูปภาพสวยถ่ายออกมาดี ประกอบกับการให้สีของหนังสือจะทำให้นิตยสารดูเด่นและดึงดูดให้เด็กอยากอ่าน

นิตยสารฮาร์ทจะให้ความสำคัญกับเรื่องของภาพมากไม่ว่าจะเป็นภาพปก หรือภาพประกอบเนื้อเรื่อง ดังนั้นการที่จะเลือกภาพลงปกหรือประกอบเรื่องได้นั้น กองบรรณาธิการจะมาช่วยกันดูและพิจารณาเลือก ซึ่งเราจะเน้นใช้ภาพจากสไลด์และภาพถ่ายเพราะจะมีความชัดเจน และได้รายละเอียดครบถ้วน สามารถนำมาจัดแต่งได้ง่าย นอกจากนี้ก็จะมีการนำภาพจากนิตยสารต่างประเทศเข้ามาใช้ด้วยสำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับดารานักร้องต่างประเทศ ซึ่งเราจะไม่มีภาพของเขา สำหรับเรื่องสั้น เรื่องชุด จะมีการใช้ภาพกราฟฟิคเข้ามาช่วยด้วย เพื่อช่วยให้เรื่องน่าอ่านมากขึ้น ภาพจะช่วยพักสายตาของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ จะคัดเลือกภาพที่ตรงและ

สอดคล้องกับเนื้อหาด้วย ไม่ใช่เน้นภาพจนลืมความสอดคล้องและความเหมาะสมกับเนื้อหาที่นำเสนอ

การใช้สีของหนังสือนั้น สีจะมีทั้งโทนร้อน และโทนเย็น คือว่าถ้าฉบับนั้นใช้สีเป็นโทนสีหวานก็จะกำหนดโทนสีหวานทั้งหมด ทั้งนี้ จะดูภาพปกก่อนว่าภาพที่เลือกมาเป็นปกจะเป็นลักษณะใด ถ้าภาพปกออกมาเป็นแนวหวาน ๆ แล้ว ก็จะใช้แนวโทนสีหวานตามปก และจะใช้แนวนั้นตลอดทั้งหมด ในเรื่องเดียวกันจะใช้สีไม่มากกว่า 4 สี เพราะถ้าใช้สีมากจะทำให้สับสนและลายตา

การใช้เส้นในการจัดหน้า จะไม่มีหลักการตายตัวอยู่ที่ว่าเรามีวัตถุประสงค์อะไร ใช้เพื่อเน้นรูปภาพ ใช้เพื่อแบ่งเนื้อหาให้อ่านง่าย หรือใช้เพื่อสร้างความแปลกและดึงดูดสายตา เพราะเส้นก็มีหลายรูปแบบทั้งเส้นตรง เส้นปะ เส้นหนา เส้นบาง เส้นโค้ง เส้นคลื่น ฯ ทั้งนี้ ก็ต้องดูด้วยว่าเนื้อเรื่องภายในคอลัมน์มีลักษณะอย่างไร ถ้าเป็นเรื่องเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยก็สามารถใช้เส้นได้หลากหลายแบบเข้าไปตกแต่ง แต่ถ้าเป็นเรื่องสั้น เรื่องแปล ก็คงจะใช้เส้นตรงเข้าไปช่วยแบ่งคอลัมน์เพื่อให้ผู้อ่านอ่านเรื่องได้ง่ายขึ้น

สำหรับภาพที่จะนำมาจัดนั้น อย่างที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า จะให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพมาก ดังนั้น ทุกเรื่องที่น่าเสนอจะต้องมีภาพประกอบทุกเรื่อง โดยสัดส่วนระหว่างภาพกับเนื้อหาจะแบ่งให้ภาพมากกว่า และมักจะจัดวางภาพไว้ในจุดที่มองเห็นง่าย และต้องวางอย่างมีสมดุล ทั้งนี้ บางเรื่องก็อาจจะมีเนื้อหามากกว่าภาพได้ ยกตัวอย่างเช่น เรื่องสั้น เรื่องแปล บทสัมภาษณ์ เป็นต้น

นโยบายในการนำเสนอภาพปก ภาพปกที่จะนำมาลงต้องเป็นภาพของดารานักร้องวัยรุ่นที่วัยรุ่นทั่วไปกำลังชื่นชอบ โดยจะเน้นที่ความสดใสผสมความเซ็กซี่ ซึ่งจะสื่อออกมาด้วยเสื้อผ้าที่สวมใส่ แล้วจะไม่มีใส่โปรยเลย เพราะต้องการเน้น ๆ รูปอย่างเดียว แต่ยาวนาน ๆ ครั้งที่ใส่โปรยข้างล่างและจะมีข้างล่างอยู่แถวเดียวซึ่งเป็นชื่อของแพชั่นปก จะใช้เป็นภาษาอังกฤษชื่อยาวใหญ่ หรือไม่อาจเป็นภาษาไทยก็จะเป็นกลอน ๆ ที่จะเป็นกลอนเปล่าประโยคเดียว

การจัดเนื้อหาภายในเล่ม เนื่องจากเวลาจัดหน้าจะได้รับต้นฉบับมาจากหลายคน โดยส่งเข้ามาที่เครื่องคอมพิวเตอร์ ก็จะนำมาเปลี่ยนตัวอักษรพื้นให้เหมือนกันทั้งหมดก่อน แล้วเปิดหน้าที่จะจัดขึ้นมาทั้ง 2 หน้า ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องเดียวกัน แต่การจัดหน้าในนอกจากจะต้องคำนึงถึงพื้นที่ ภาพ เนื้อหา และลักษณะของเรื่องนั้น ๆ แล้ว ยังต้องคำนึงถึงหน้าตรงข้ามกัน

ด้วยในกรณีที่เราได้อ่านที่เพียงหน้าเดียว เพื่อไม่ให้เกิดการจัดหน้าระหว่าง 2 เรื่องนี้ดูแตกต่างกันมากเกินไป แต่ก็ต้องจัดให้มีความต่างกันบ้างเพื่อให้ดูน่าสนใจทั้ง 2 เรื่อง

เมื่อรู้ว่ามีพื้นที่ของเรื่องมากน้อยแค่ไหนแล้ว ก็นำเอาเนื้อหามาลงไว้จากนั้นก็ดูพื้นที่ที่เหลือว่าจะวางภาพได้มากน้อยแค่ไหน ทั้งนี้ ก็ต้องพิจารณาด้วยว่าเรื่องนั้น ๆ ควรจะให้ความสำคัญกับรูปภาพหรือเนื้อหา ถ้าเรื่องให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่จะวางเนื้อหาก่อนค่อยจัดวางรูปภาพ ในทางตรงข้าม หากเรื่องนั้นให้ความสำคัญกับภาพมากกว่าก็จะนำภาพที่คัดเลือกไว้มาจัดวางก่อนจึงค่อยวางเนื้อหา ส่วนการที่เราจะจัดวางไว้ตำแหน่งใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสวยงาม เรื่องแต่ละเรื่องจะต้องมีความเด่นในตัวเอง ฉะนั้น จึงไม่มีการจัดหน้าให้เหมือนกัน ดังนั้น ทุกเรื่องในฉบับจึงอาจดูว่าจัดหน้าไม่เหมือนกัน ดูไม่น่าสนใจ แต่ถ้าจัดหน้าเหมือนกันหรือคล้ายกันจะทำให้เรื่องที่น่าเสนอไม่โดดเด่น ไม่น่าสนใจ ในขณะที่วัยรุ่นจะชอบความหวือหวา ความมีสีสัน ความสดใส ความทันสมัย จึงต้องคำนึงถึงวัยรุ่นกลุ่มผู้อ่านนิยายสารเป็นสำคัญ

การจัดหน้าในแต่ละคอลัมน์จะไม่เหมือนกัน และคอลัมน์เดียวกันในแต่ละฉบับก็จะจัดต่างกันในส่วนของการจัดวางรูปภาพ และการจัดวางเนื้อหา แต่ยังคงความเหมือนเดิมในด้านตำแหน่งพื้นที่ หัวคอลัมน์ ตัวเลขหน้า และตัวอักษรที่เป็นพื้น นิยายสารฮาร์ทจะมีการเปลี่ยนแปลงการจัดหน้าใหม่ทั้งหมดทุก ๆ 6 เดือน เพราะวัยรุ่นไม่ชอบอะไรที่ซ้ำซากก็ต้องพยายามเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ แต่ก็ต้องดูแลแนวการจัดหน้าของเล่มก่อน ๆ ด้วย ไม่เช่นนั้นนิยายสารจะเปลี่ยนจากเดิมมากเกินไปจนผู้อ่านจำนิยายสารเราไม่ได้

ทราบได้ว่าวัยรุ่นชอบการจัดหน้าลักษณะใด โดยจะดูว่าช่วงนี้เด็กชอบอะไรจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทททัศน์ มีวีสติกวีดีโอ งานโฆษณา และนิยายสารต่างประเทศต้องดูว่าเขาไปถึงไหนแล้ว แต่เราต้องเลือกนิยายสารที่สไตล์เดียวกับนิยายสารเราด้วย ทั้งนี้ นิยายสารต่างประเทศที่ดูมาต้องนำมาประยุกต์ด้วยเพราะ ตัวหนังสือไทยจะไม่เหมือนหนังสือฝรั่งตัวหนังสือภาษาไทยจะมีสระและวรรณยุกต์ แต่นิยายสารคู่แข่งจะไม่ดูเลย เพราะว่าถ้าดูแล้วจะจำลักษณะการจัดหน้าเขามา

แนวโน้มการจัดหน้านิยายสารในอนาคต คิดว่าคงปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัยและความชอบของวัยรุ่น เพราะไม่เช่นนั้นนิยายสารก็ขายไม่ได้ แต่โดยพื้นฐานแล้วองค์ประกอบการจัดหน้าทั่วไปก็ยังคงต้องนำมาใช้เป็นหลักของการจัดหน้าต่อไป เพียงแต่อาจจะเปลี่ยนไปในเรื่องของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคตมากกว่า

ผลจากการสัมภาษณ์กองบรรณาธิการนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่ามีความเหมือนและแตกต่างกันดังนี้

นโยบายของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับมีความเหมือนกันในด้านความมุ่งหมายที่จะให้นิตยสารสร้างความบันเทิง คลายความตึงเครียดให้กับวัยรุ่น และต้องการให้วัยรุ่นมีโอกาสเลือกรับข้อมูลจากฉบับต่าง ๆ รวมทั้งยังต้องการให้วัยรุ่นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

แต่ฉบับคงมีนโยบายที่แตกต่างกัน โดยนิตยสารเธอกับฉันมีนโยบายที่มุ่งหวังจะปลูกฝังสิ่งที่ดีให้กับผู้อ่าน นิตยสารเดอะบอยมีนโยบายที่ต้องการให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก ส่วนนิตยสารฮาร์ทมีนโยบายที่เปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงออกในด้านการเขียน

ในเรื่องยอดจำหน่าย กำไร และขาดทุนนั้น นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ ไม่เคยขาดทุนอย่างน้อยจะอยู่ในจุดคุ้มทุน โดยเดอะบอยมีรายได้หลักมาจากการลงโฆษณา นิตยสารฮาร์ทมีรายได้หลักจากการขายนิตยสาร ส่วนนิตยสารเธอกับฉันมีรายได้มาจากการขายนิตยสารและการลงโฆษณา

นอกจากนี้ นิตยสารเธอกับฉันได้รับรางวัลโหวตอะวอร์ด สาขาแม็กกาซีนโหวตใน 3 ปีซ้อน (ตั้งแต่ปี 2535 - 2537) นิตยสารเดอะบอยได้รับรางวัลโหวตอะวอร์ด สาขาแม็กกาซีนโหวต 2 ปีซ้อน (ตั้งแต่ปี 2538 - 2539)

สำหรับนิตยสารคู่แข่งนั้น นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับเห็นตรงกันว่านิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทเป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาและกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน

การแบ่งสัดส่วนเนื้อหาในนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับจะแบ่งเหมือนกันคือจะมีเนื้อหาในส่วนของบันเทิงและสาระ ซึ่งในส่วนของบันเทิงจะมีสัดส่วนที่มากกว่าสาระ เมื่อเทียบสัดส่วนเนื้อหาเป็นเปอร์เซ็นต์จะมีความบันเทิงร้อยละ 60 ขึ้นไป ส่วนสาระจะไม่มีการนำเสนอตรง ๆ การนำเสนอสาระจะใช้ลักษณะของการสอดแทรกไปตามเนื้อหาของความบันเทิง เพราะถ้าเสนอสาระตรง ๆ หรือหนักเกินไปวัยรุ่นก็จะไม่สนใจอ่าน

ลักษณะการนำเสนอเนื้อหา พบว่านิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับจะนำเสนอเนื้อหาในด้านบุคคลมากที่สุด อาทิ การสัมภาษณ์ดารานักกร้อง เป็นต้น รองลงมาจะนำเสนอเนื้อหาในด้านแฟชั่น ด้านละครและภาพยนตร์ ด้านเพลงและดนตรี ด้านงานเขียน ส่วนด้านประวัติศาสตร์ ด้านท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อมจะนำเสนออย่างมาก

รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา พบว่า นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบคอลัมน์ประจำมากที่สุด รองลงมาคือสรุปข่าว ทั้งนี้ จะพบถึงความแตกต่างในการนำเสนอรูปแบบของเนื้อหา โดยนิตยสารฮาร์ทจะให้ความสำคัญด้านบันเทิงคดี ส่วนนิตยสารเดอะบอยจะให้ความสำคัญในด้านเกมการประกวดบทกลอน รวมทั้งจะไม่นำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสารคดี เหมือนกับนิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารฮาร์ท

กลยุทธ์ในการครองใจกลุ่มผู้อ่าน นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท จะใช้วิธีคล้าย ๆ กัน นั่นคือต้องคอยติดตามสถานการณ์และกระแสความสนใจ ความนิยมของกลุ่มวัยรุ่นว่าในขณะนั้นกำลังให้ความสนใจในเรื่องใด ด้วยการติดตามจากสื่อประเภทต่าง ๆ การไปยังสถานที่ที่วัยรุ่นนิยมไปเพื่อสังเกตและสอบถามความชอบความสนใจ นอกจากนี้ จะมีการสำรวจความต้องการของผู้อ่านโดยการทำแบบสอบถาม และจะทราบความต้องการของผู้อ่านจากจดหมายที่กลุ่มผู้อ่านส่งเข้ามาที่กองบรรณาธิการ

ค่านิยมที่สะท้อนในเนื้อหาของนิตยสาร 3 ชื่อฉบับจะสะท้อนค่านิยมที่เหมือนกันได้แก่ การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตั้งใจเรียน รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ การพึ่งตนเอง กล้าคิดกล้าแสดงออก

สำหรับ ค่านิยมความฟุ่มเฟือย ค่านิยมการบริโภคสินค้า และค่านิยมทางวัฒนธรรมของต่างชาติก็จะมี การนำเสนอ แต่นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับเชื่อว่าวัยรุ่นจะมีค่านิยมดังกล่าวหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวของวัยรุ่นเอง เพราะภาวะเปรียบเทียบ วัฒนธรรมในสังคมของไทยและต่างชาติไม่เหมือนกัน นิตยสารเพียงแต่เสนอเรื่องราวที่เขาสนใจให้ได้รับรู้ไม่ได้ไปชี้แนะว่าต้องทำตาม ถ้าวัยรุ่นจะเกิดการเลียนแบบบ้างก็คงเป็นช่วงวัยนี้เท่านั้น เมื่อเขาโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะดำเนินชีวิตไปตามที่สังคมกำหนดเอง ทว่าหนังสือวัยรุ่นถ้าจะนำเสนออะไรส่วนใหญ่ก็จะเอาสิ่งนั้นมาจากวัยรุ่นนั่นเอง ไม่ได้กำหนดเองได้ทั้งหมด นอกจากนี้ ต้องยอมรับว่าสื่อไม่ได้มีแค่นิตยสารเท่านั้นที่เด็กจะได้รับรู้ ยังมีสื่ออื่นอีกมากที่นำเสนอค่านิยมดังกล่าวพร้อมทั้งยังเข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นได้มากกว่า

ประโยชน์ของนิตยสารวัยรุ่น นิตยสารทั้ง 3 ที่ฉบับเห็นตรงกันว่า นิตยสารมีประโยชน์ต่อวัยรุ่นในด้านให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ช่วยให้เด็กผ่อนคลายความเครียดจากชีวิตประจำวัน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และได้รับสาระที่สอดแทรกเข้าไปในด้านการเสนอแบบอย่างของการดำรงชีวิตให้กับเด็ก ๆ

ทั้งนี้ นิตยสารเธอกับฉันมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การอ่านหนังสือจะเกิดประโยชน์ต่อวัยรุ่นมากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับพวกเขาเองว่าอ่านแล้ว จะนำไปคิดใช้กับชีวิตประจำวันอย่างไร บางคนอ่านไปก็แค่อ่านผ่านหูผ่านตาได้รับความสนุกความเพลิดเพลิน แต่บางคนอ่านแล้วก็คิดตามแล้วรู้จักนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองได้

นอกจากประโยชน์แล้ว นิตยสารฮาร์ทยังมองเห็นความมีคุณค่าของนิตยสารอีกด้วย หากนิตยสารนี้ไปถึงเด็กในชนบทเพราะจะทำให้เขาได้รู้จักกับสังคมอีกสังคมหนึ่งได้ โดยไม่ต้องเข้ามาอยู่ในสังคมนั้น รู้จักความเป็นไปของกระแสสังคม ซึ่งช่วยเปิดโลกทัศน์ของพวกเขาให้กว้างขึ้น

ในช่วงเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจนิตยสารมีการปรับตัวคล้ายกัน ในด้านการปรับราคาขึ้นจากเดิมเป็นฉบับละ 60 บาท ในขณะที่เดียวกันนิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารเดอะบอยจะมีการลดจำนวนหน้าลง แต่เพิ่มหน้าสีให้มากขึ้น เมื่อมีหน้าสีมากขึ้นวัยรุ่นก็จะชอบ และดูเหมือนว่าเราปรับนิตยสารให้ดูดีขึ้น ซึ่งส่วนนี้จะช่วยรักษายอดขายไว้ได้

ส่วนนิตยสารฮาร์ท ได้เพิ่มจำนวนหน้านิตยสาร โดยให้เหตุผลว่าหนังสือยังพิมพ์จำนวนมากก็จะประหยัด ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาด้านค่าพิมพ์ ส่วนค่ากระดาษที่เพิ่มขึ้น จะแก้ปัญหาด้วยการเก็บกระดาษไว้สำรองประมาณ 6 เดือน

แนวโน้มของนิตยสารวัยรุ่นในอนาคต นิตยสารแต่ละฉบับมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยนิตยสารฮาร์ท มองว่านิตยสารวัยรุ่นมักให้ความสำคัญกับปกหน้ามาก และต้องนำดารานักร้องที่ดัง ๆ มาเป็นแบบ แต่เท่าที่สังเกตดูว่านิตยสารต่างประเทศไม่นิยมเอาดารารุ่นขึ้นปกแล้ว แต่ว่าเขาจะไปตามสถานที่ต่าง ๆ เห็นเด็กคนไหนเก๋ มีสไตล์ดีก็จับแต่งหน้าถ่ายแบบตรงนั้นเลย ทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ตัวเองมีโอกาส ถึงจะไม่โด่งไม่ดัง แต่ครั้งหนึ่งได้ยังมีโอกาสขึ้นหน้าปกทำให้รู้สึกที่ตัวเขามีคุณค่ามากขึ้น ซึ่งแนวคิดในการทำนิตยสารเช่นนี้ในอนาคตนิตยสารไทยก็คงจะนำมาใช้บ้าง เพราะนิตยสารเราก็อิงแบบมาจากต่างประเทศอยู่แล้ว ในอนาคตเนื้อหาในนิตยสาร

วัยรุ่นจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดเนื้อหามากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากปัจจุบันมีสื่อมากมายให้เขาเลือก ดังนั้น หากนิตยสารจะครองใจวัยรุ่นได้ต้องพยายามเข้าถึงวัยรุ่นให้มากที่สุด ด้วยการนำเสนอในเรื่องราวที่เขาต้องการล้วน ๆ คงไม่สามารถไปกำหนดกฎเกณฑ์บางอย่างไว้ได้ดังที่เคยทำมา

นิตยสารเดอะบอย เห็นว่าต้องดูกระแสความนิยมของวัยรุ่นว่าจะเปลี่ยนไปอย่างไร สื่อของวัยรุ่นจะขึ้นอยู่กับที่ไม่ได้ เพราะว่ามันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผู้อ่านนิตยสารเดอะบอยก็ต้องโตเป็นผู้ใหญ่ และจะมีเด็กรุ่นใหม่เกิดขึ้นมาแทนที่ ความคิด ความชอบ ความสนใจก็ต้องเปลี่ยนไปตามยุคสมัย

ทางด้านนิตยสารเธอกับฉัน คิดว่าปัจจุบันโลกเราเข้าสู่ยุคแห่งเทคโนโลยี ยิ่งในอนาคตพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะการสื่อสารก็จะก้าวไกลขึ้น ดังนั้น หนังสือน่าจะเปลี่ยนไปควบคู่ไปกับเทคโนโลยี เช่น อาจจะเป็นหนังสือที่มีแต่ภาพอย่างเดียว โดยผลิตออกมาเป็นแผ่นซีดี เมื่อคนต้องการอ่านนิตยสารก็ซื้อซีดีไปเปิดในคอมพิวเตอร์ เชื่อว่ามันต้องมีอะไรแปลกใหม่ไปเรื่อย ๆ ในเรื่องของรูปแบบการพิมพ์หรือว่า กระดาษ มันจะต้องแบบพิสดารพันลึกมาก และมีวิวัฒนาการอย่างแน่นอน

สรุปความเหมือนและความแตกต่างกันของการจัดหน้านิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

หลักของการจัดหน้าของนิตยสารแต่ละฉบับพยายามจะจัดหน้าให้เนื้อหามีความโดดเด่นน่าอ่าน แต่ก็ยังมีหลักการและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกัน อย่างนิตยสารเธอกับฉัน จะจัดเพื่อความสวยงาม อ่านง่าย เอกลักษณ์เฉพาะของเธอกับฉันที่ไม่เหมือนฉบับอื่น อยู่ที่ความเรียบง่าย อ่านดูแล้วไม่รบกวนตา จับต้นชนปลายถูก

ส่วนนิตยสารเดอะบอยจะมีหลักการจัดหน้าที่เน้นเนื้อหามากกว่าส่วนอื่น ๆ โดยจะจัดหน้าให้เนื้อหาโดดเด่น และน่าอ่านให้ได้ทุกคอลัมน์ โดยแต่ละคอลัมน์จะจัดหน้าแตกต่างกัน เพื่อไม่ให้กลืนกันเมื่อผู้อ่านได้อ่านจะทราบและแยกได้ทันทีว่าเป็นคนละคอลัมน์

สำหรับนิตยสารฮาร์ท การจัดหน้าจะต้องไม่ดูเป็นแนวผู้ใหญ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องไม่เด็กเกินไป จะต้องมีความสมดุล มีเอกภาพ มีความสอดคล้องกันทั้งหมด นิตยสารจะเน้นการนำเสนอรูปภาพ สิ่งนี้ถือว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนิตยสาร

หลักในการคัดเลือกภาพประกอบเนื้อเรื่องของนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่าหากเป็นภาพประกอบปกจะใช้ภาพที่เน้นความสดใส ความน่ารักของแบบ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่เน้นการถ่ายใบหน้า ส่วนแบบที่จะใช้ขึ้นปกนิตยสารก็จะมีการพิจารณาตามยุคสมัยและความนิยมของวัยรุ่น แต่ถ้าเป็นภาพประกอบเนื้อเรื่อง จะต้องใช้รูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อหานั้น ๆ โดยภาพที่นำมาใช้จะนิยมใช้ภาพถ่าย และภาพจากนิตยสารต่างประเทศประกอบเรื่องที่เกี่ยวข้อง ดารา นักร้องต่างประเทศ ทั้งนี้ เนื้อหาเกี่ยวกับเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย นิตยสารเดอะบอยนิยมใช้ภาพถ่ายประกอบเรื่องมากกว่าภาพกราฟฟิก ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะนิยมใช้ภาพกราฟฟิกเข้ามาช่วย

หลักการใช้สีของนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่านิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารฮาร์ทจะใช้โทนสีอย่างไร ขึ้นอยู่กับเสื้อผ้าและเครื่องประดับที่แบบสวมใส่อยู่ ถ้าแบบหน้าปกใส่เสื้อผ้าโทนสีร้อนการใช้สีกับตัวอักษร และสีในการจัดหน้าในฉบับก็จะเป็นโทนร้อนทั้งหมด ทั้งนี้ การใช้สีจะต้องสอดคล้องกันเพื่อที่จะให้สีของเล่มเราออกมาในโทนเดียวกัน แต่นิตยสารเดอะบอย จะใช้โทนสีแตกต่างกันไปตามเรื่องที่จะนำเสนอ เพราะโทนสีที่ต่างกันจะส่งเสริมให้เนื้อหาในแต่ละเรื่องหรือคอลัมน์มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความโดดเด่นเท่า ๆ กัน

การใช้เส้นในลักษณะต่าง ๆ ของนิตยสารจะมีความเหมือนกัน คือนำมาใช้จัดหน้าให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาพกับเนื้อหา โดยเฉพาะในคอลัมน์ที่มีเรื่องย่อย ๆ หลายเรื่องนั้นจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านแยกแยะเนื้อเรื่องได้ นอกจากนี้ ยังมีการนำเอาการสกรีนพื้นเข้ามาช่วยด้วย เพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นในสิ่งที่ต้องการจะเน้น และช่วยไม่ให้รู้สึกเบื่อหน่ายในการอ่าน

ส่วนการจัดภาพลงในนิตยสาร จะมีหลักการคล้ายกัน คือต้องดูที่แนวคิดของเรื่องว่าต้องการเน้นภาพ หรือเน้นเรื่อง หากเน้นภาพมากกว่า จะนำภาพที่ต้องการนำเสนอมาจัดก่อนที่ จะนำเนื้อเรื่องลงจัด

นโยบายในการนำเสนอภาพปก นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทจะมีนโยบายคล้ายกัน คือจะใช้ภาพที่เน้นนำเอาใบหน้าดารานักร้องที่สดใสมาใช้เป็นภาพ

ปก แต่นิตยสารเดอะบอยมีนโยบายการนำเสนอภาพปกที่แตกต่าง คือจะทำปก 3 ปก ได้แก่ปก หน้า อีก 2 ปกจะนำมาใส่คั่นไว้ข้างใน เสมือนทำหน้าที่แยกประเภทของเนื้อหาได้ด้วย

การจัดหน้าเนื้อหาภายในเล่ม นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับจะมีหลักการจัดหน้าคล้ายกันคือ จะต้องพิจารณาว่าต้องการเน้นอะไร และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร จึงจะตัดสินใจได้ว่าเรื่องนี้เน้นเนื้อหาหรือว่าภาพประกอบ ซึ่งจะต้องพิจารณาในเรื่องของพื้นที่ในการนำเสนอประกอบด้วย ถ้าเน้นภาพก็จะวางภาพที่คัดเลือกจัดวางลงไป จากนั้นก็จะจัดวางข้อความ แล้วก็ใช้สี เส้น การสกรีน และการวางตัวอักษร มาช่วยตกแต่งให้เนื้อเรื่องต่าง ๆ น่าอ่านมากขึ้น

การจัดหน้าในแต่ละคอลัมน์จะไม่เหมือนกัน และคอลัมน์เดียวกันในแต่ละฉบับก็จะจัดต่างกันในส่วนของการจัดวางรูปภาพ และการจัดวางเนื้อหา แต่ยังคงความเหมือนเดิมในด้านตำแหน่งพื้นที่ หัวคอลัมน์ ตัวเลขหน้า และตัวอักษรที่เป็นพื้น การจัดหน้าจัดคอลัมน์ของนิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารเดอะบอยก็จะมีการปรับเปลี่ยนทุกปี ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะมีการเปลี่ยนแปลงการจัดหน้าใหม่ทั้งหมดทุก ๆ 6 เดือน

นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับทราบถึง**ลักษณะการจัดหน้าที่วัยรุ่นชอบ**ได้ จากการรับความคิดเห็นจากผู้อ่านที่เขียนจดหมายเข้ามาว่าชอบอะไร ในลักษณะไหน ขณะนี้กำลังนิยมชอบอะไรอยู่นอกจากนี้ก็จะมีการติดตามจากสื่อต่าง ๆ เช่น มิวสิควิดีโอ อินเทอร์เน็ต งานโฆษณา นิตยสารคู่แข่ง และนิตยสารต่างประเทศ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดหน้า รวมทั้งต้องดูถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดหน้า เพื่อนำมาใช้กับนิตยสารของต่อไป

แนวโน้มการจัดหน้านิตยสารในอนาคต ผู้เชี่ยวชาญในการจัดหน้าของนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ มีความคิดเห็นตรงกันว่า แนวโน้มการจัดหน้าในอนาคตขึ้นอยู่กับกระแสความนิยมที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนั้น รวมทั้งความสนใจและความชอบของวัยรุ่นด้วยมาใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการจัดหน้า ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของสิ่งพิมพ์ที่เกิดขึ้นด้วย

6. ผลการวิจัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักวิชาการ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักวิชาการที่มีต่อนิตยสารสำหรับวัยรุ่นทั้ง 3 ชื่อฉบับ จำนวน 5 คน ดังนี้

1. **นายมานพ แยมอุทัย** อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. **ดร. วิลาสินี พิพิธกุล** อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. **นางชมัยภร แสงกระจ่าง** นักเขียนหนังสือ เคยได้รับรางวัลดีเด่นและชมเชยประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่น จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ
4. **นายกิตติ สمانไทย** รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ และคณะกรรมการตัดสินวารสารดีเด่นสำหรับเยาวชน
5. **นางศิริพร จิรัปปภา** ผู้อำนวยการศูนย์สารนิเทศ หอสมุดแห่งชาติ และคณะกรรมการตัดสินวารสารดีเด่นสำหรับเยาวชน

ประโยชน์ของนิตยสารที่มีให้กับวัยรุ่น

มานพ ได้กล่าวว่า ที่เห็นได้ชัดก็คือใช้เป็นเพื่อน เพราะวัยรุ่นจะเป็นวัยที่กำลังสับสน เนื่องจากกำลังอยู่ระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ จึงมักหาบางสิ่งบางอย่างยึดเหนี่ยว ดูจากวัยรุ่นบางคนจะใช้เพื่อนเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจะติดเพื่อนมาก แต่บางคนก็จะใช้สิ่งอื่น เช่น หนังสือ เพลง ภาพยนตร์ กีฬา เป็นต้น นอกจากนี้ นิตยสารก็ให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ส่วนประโยชน์ที่จะได้รับจากเนื้อหาสาระตรงนี้ คิดว่าจะได้สัก 10 - 20 เปอร์เซ็นต์ จากทั้งหมด ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ลงโฆษณาจะมีอิทธิพลมากถึงขั้นเป็นตัวกำหนดการนำเสนอเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับสินค้าชนิดนั้น ๆ เพราะรายได้หลักของนิตยสารมาจากโฆษณาอยู่แล้ว และผู้ลงโฆษณาก็ต้องการขายสินค้าให้ได้ด้วย ดังนั้นนิตยสารจะต้องนำเสนอเนื้อหาอะไรก็ได้ที่สามารถขายได้ เนื้อหาในส่วนที่เป็นเชิงสร้างสรรค์ไม่ค่อยมี

วิลาสิณี มองพวกนี้เป็น Sub - culture คือ เป็นวัฒนธรรมย่อยอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งต้องมองว่าเขาต้องการที่จะสื่ออะไรในกลุ่มของเขา และก็ไม่ได้สื่ออะไรในกลุ่มเขา เขาต้องการที่จะต่อรองวัฒนธรรมของเขากับวัฒนธรรมกลุ่มใหญ่อย่างไร เพราะฉะนั้นเขาอาจจะทำอะไรที่ดูแล้วมันแหวกแนวไปจากสิ่งที่ผู้คนที่อยู่ในวัฒนธรรมหลักรับไม่ได้ เพราะเราถูกทำให้เชื่อมาตลอดว่าสังคมจะอยู่ในกรอบ มันจะมีเสถียรภาพได้เมื่อทุกคนเดินตามสิ่งที่เขาวางไว้ให้ คุณมีหน้าที่เป็นลูก มีหน้าที่เป็นนักเรียน คุณก็ต้องเป็นแบบนี้คุณไม่มีสิทธิ์เป็นแบบอื่น มันก็เลยเกิดสภาพว่าใครที่คิดไม่เหมือนบรรทัดฐาน ใครที่ทำไม่เหมือน คุณจะเป็นพวกเบี่ยงเบนทันที เพราะฉะนั้นถ้าเรายังเอากกรอบแผนนั้นมาตัดสินการมองสื่อของ Sub - culture เช่นสื่อวัยรุ่น เราก็จะมองไปในทิศทางเดียวหมด ว่านิตยสารของเขาไร้ประโยชน์ แต่เราไม่เคยถามกลับว่า คำว่าประโยชน์มันอยู่บรรทัดฐานใคร ถ้าเราใช้บรรทัดฐานจากวัฒนธรรมย่อยมาวิเคราะห์ ก็จะพบประโยชน์อยู่ 3 ข้อ ข้อแรกนิตยสารจะเป็นแหล่งที่ให้วัยรุ่นเข้าไปค้น เพื่อที่จะเอามาเป็นกรอบว่าเขาควรจะเดินแบบไหน เขาควรจะเลือกทำอะไร เขาควรจะเชื่ออะไร วัยรุ่นเป็นวัยช่วงเปลี่ยนผ่าน คือ จะเป็นเด็กก็ไม่ใช่จะเป็นผู้ใหญ่ก็ไม่ใช่ เฉพาะฉะนั้นเขาจะอยู่ในช่วงของ Transition Period ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่ส่วนข้างหนึ่งก็จะพยายามที่จะคงความสดใส ความอินเซนซ์ของวัยเด็ก ความต้องการที่จะเรียนรู้ หรือความรู้สึกที่ยังไม่รู้ อยู่ ข้างหนึ่งก็อยากจะประกาศว่าฉันเป็นผู้ใหญ่แล้ว ฉันรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ฉันพร้อมที่จะกำหนดชีวิตตัวเองได้ เพราะฉะนั้นเมื่อวัยรุ่นอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านแบบนี้ คิดว่านิตยสารที่ผลิออกมาอย่างน้อยส่วนหนึ่งก็ให้ แนวทางให้ทางเลือกับเด็กวัยรุ่น ทั้งนี้ ถ้าไม่มีสื่อของเด็กและเยาวชน เด็กหรือเยาวชนก็อาจจะตกเป็นเครื่องมือของผู้ใหญ่และตกเป็นเหยื่อของสังคม โดยสังคมจะอ้างตัวเองเป็นสังคมที่ถูกต้อง และมีบรรทัดฐาน

สำหรับประโยชน์ข้อที่สอง ก็คือว่า นิตยสารช่วยสร้างเครือข่ายทางสังคม Social born ให้กับวัยรุ่นซึ่งจะมีผลทางจิตใจ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากมีพวกอยากมีกลุ่ม เพราะฉะนั้นในการอ่านนิตยสารแล้วอยากได้ชื่อว่าเป็นวัยรุ่นลักษณะนี้ หรือรับรู้ว่ามีวัยรุ่นกำลังนิยมอะไร เพื่อตนจะได้เป็นที่ยอมรับและรู้สึกว่าตนเองเหมือนกับวัยรุ่นในสังคม

ประโยชน์ข้อที่สาม ก็คือการอ่านนิตยสารนอกจากจะได้รับความบันเทิงซึ่งเป็นเป้าหมายหลักแล้ว มันยังเป็นการให้โลกอีกโลกหนึ่งกับผู้อ่านด้วย เคยมีผู้เชี่ยวชาญด้านสตรีและเด็กศึกษานิตยสารของผู้หญิงซึ่งถูกประนามว่าอมเมาทำให้ผู้หญิงหลงแต่เรื่องสวยงามๆ แต่ผลการศึกษพบว่ามีประโยชน์ เพราะช่วงเวลาที่ผู้อ่านนิตยสาร คุณจะรู้สึกว่าโลกในนิตยสารมันคือโลกของเราอย่างแท้จริง คุณจะรู้สึกว่านี่คือพื้นที่ และนี่คืออำนาจที่คุณจะได้ และก็จะมีผลทางจิตใจ

ให้คุณรู้สึกว่าคุณค่าเหมือนกัน เพราะว่าชีวิตแห่งโลกความเป็นจริงคุณจะรู้สึกว่าคุณค่าของคุณด้อยค่าเหลือเกิน

ขมัยภร ประโยชน์ของนิตยสารจะเกิดขึ้นได้ หากนิตยสารนำเสนอแต่เรื่องที่ดี และเป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่น โดยให้ความคิดที่ดีๆ สนับสนุนความคิดที่ดีงาม มีแบบอย่างการใช้ชีวิตที่ดีให้อ่าน และนำเสนอค่านิยมที่ตรงตามสอดคล้องกับวัฒนธรรมและสังคมไทย นิตยสารนั้นย่อมมีประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปลูกฝังข้อมูลและส่งผลการเรียนรู้ของวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นเติบโตมาอย่างคนที่มีความพร้อมในการเตรียมความคิด การรับความเชื่อ การพร้อมในการใช้ชีวิต และมีค่านิยมที่ดีงาม

หากแต่การนำเสนอเนื้อหาในนิตยสารของวัยรุ่น เมื่อพิจารณาแล้วพบแต่เนื้อหาที่เน้นความบันเทิงให้กับผู้อ่าน ไม่มีเนื้อหาที่สอดแทรกสาระดังที่ควรจะเสนอให้กับวัยรุ่น ดังนั้นประโยชน์ที่นิตยสารมีก็คงจะเป็นในด้าน ให้ความบันเทิง และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเท่านั้น

กิตติ พูดถึงประโยชน์ก็มีประโยชน์นะ ในแง่ของการให้ความบันเทิงแก่วัยรุ่นที่อ่าน และเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่จะให้เด็กเลิกปฏิบัติในยามว่าง ซึ่งก็คงดีกว่าจะใช้เวลาไปทำในสิ่งที่ไม่ดี และถือได้ว่านิตยสารเป็นเพื่อนกับวัยรุ่นช่วยให้คลายเหงาอีกด้วย

ศิริพร ประโยชน์ที่ผู้อ่านได้รับก็คงจะเป็นแง่ของเพลิดเพลินเท่านั้นเอง ลักษณะความเพลิดเพลินบันเทิง เพราะว่าจะนำเสนอเกี่ยวกับคนที่มีความเสี่ยง ศิลปินคนดัง ที่วัยรุ่นกำลังนิยมชมชอบ

โทษของนิตยสารที่มีต่อวัยรุ่น

มานพ นิตยสารสำหรับวัยรุ่น เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้ว อาทิ นิตยสารเพื่อนวัยรุ่น นิตยสารวัยรุ่น นิตยสารวัยรุ่น ซึ่งในช่วงแรกการจัดทำเนื้อหาจะมีแฟชั่น และมีสาระต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของความรู้ที่เกี่ยวกับการเรียน การเตรียมตัวสอบ แต่เมื่อนิตยสารสำหรับวัยรุ่นได้รับความนิยมมาก อิทธิพลของโฆษณา ก็เข้ามามีอิทธิพลต่อคนทำหนังสือ โดยเฉพาะนิตยสารวัยรุ่น ผู้ลงโฆษณามีอิทธิพลมากต่อการกำหนดการนำเสนอเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับสินค้าชนิดนั้น ๆ ประกอบกับรายได้หลักของนิตยสารมาจากโฆษณาอยู่แล้ว และผู้ลงโฆษณาก็ต้องการขายสินค้าให้ได้ด้วย ดังนั้นนิตยสารจะต้องนำเสนอเนื้อหาอะไรก็ได้ที่สามารถขายได้ เนื้อหาในส่วนที่

เป็นเชิงสร้างสรรค์ไม่ค่อยมี เพราะจะเน้นประเด็นกิจกรรมที่มีความฟุ้งเฟ้อ ความสวยความงาม ประกอบกับตัวของวัยรุ่นเอง ซึ่งในช่วงนี้เขาต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคม ดังนั้น จึงมักจะทำอะไรตามความนิยมหรือที่เรียกว่าแฟชั่นในช่วงนั้น เมื่อวัยรุ่นมีพฤติกรรมตามแฟชั่น ความฟุ้งเฟ้อต่าง ๆ ก็ตามกันมา หากเด็กที่อยู่กับสังคมกับพื้นฐานบางคนที่อยู่ในชนบท ก็จะไม่ทันเรื่องพวกนี้ มันก็อาจจะอันตราย เพราะถ้าเกิดเขาได้รับรู้เช่นนี้ ก็จะไม่สามารถปรับตัวได้ ทำให้เขาตกเป็นเหยื่อได้ง่าย เพราะหลงคิดว่าการทำตามแฟชั่นดังกล่าวเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

สำหรับผลในเชิงลบของนิตยสารถึงแม้ว่าจะมีผลน้อยกว่าสื่ออื่น ๆ หรือกิจกรรมอื่น แต่จะไปแสดงค่านิยมได้บางจุด อาทิ ค่านิยมความฟุ้งเฟ้อ ค่านิยมการแต่งกาย เป็นต้น ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้วัยรุ่นเกิดการเลียนแบบพฤติกรรม เลียนแบบการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม ตามการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสาร

วิลาสิณี นิตยสารก็มีผลตอบกลับในแง่ลบอยู่มาก โดยเฉพาะนิตยสารวัยรุ่น มันเหมือนเป็นบันไดก้าวแรกของสังคมบริโภค เพราะถ้าคุณเห็นนิตยสารผู้ใหญ่จะพบว่า มันเป็นนิตยสารที่สะท้อนค่านิยมของสังคมบริโภคอย่างรุนแรงมาก แต่นิตยสารวัยรุ่นมันเป็นก้าวแรกๆ เมื่อเปิดอ่านไม่ว่าจะเป็นโฆษณาหรือบทกลอนอะไรก็แล้วแต่ ก็จะเน้นเรื่องแฟชั่น เน้นเรื่องการจับจ่ายซื้อของ หรือไปใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อให้ตนเองดูดี นิตยสารจึงไม่ต่างอะไรกับสื่อกระแสหลักอื่นๆ ที่พยายามดึงคนเข้าสู่สังคมบริโภคนิยม โดยเฉพาะนิตยสารวัยรุ่นเป็นก้าวแรกที่เตรียมเด็กขึ้นไป ทิวเคราะห์เช่นนี้เพราะว่านิตยสารวัยรุ่นเติบโตขึ้นมาในสังคมไทยที่ถูกหล่อหลอมไว้ด้วยค่านิยมของการบริโภคอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผู้สื่อก็ต้องไปหยิบจุดนั้นมาเสนอไว้ เพราะถ้าคุณออกนิตยสารวัยรุ่นแต่เสนอเรื่องเรามารักชุมชนเรากันเถอะ นิตยสารมีแต่เรื่องเกี่ยวกับการเสียสละ ก็คงอยู่ไม่ได้

การที่สื่อสร้างสังคมบริโภคนิยมให้กับผู้อ่าน ส่วนหนึ่งแล้วเรามักจะมองว่าเราไปรับวัฒนธรรมการบริโภคมาจากตะวันตก โดยเริ่มมาตั้งแต่การยอมรับยอมรับงานกับความเหนือกว่าของตะวันตก ความเหนือกว่าในเชิงวัฒนธรรม เศรษฐกิจ เชิงการเมือง เรายอมรับว่าความรู้ของตะวันตกดีกว่าของตะวันออกอย่างมาก เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่เป็นตะวันตกมันเหนือกว่าเสมอ ความรู้เมื่อเรายอมรับในความรู้ ในปัญญาของสังคมตะวันตก วัฒนธรรมการบริโภคก็ตามเข้ามา เพราะเมื่อเปิดบทความหรือโฆษณาทั้งหลายก็จะเห็นการนำเสนอมาคตินิยมแบบเดิม ๆ เช่น มายาคติเรื่องความสุข ความสุขหมายถึงความขาว หมายถึงรูปร่างแบบบาง สูง ขาวาว ซึ่งก็คือความสุขแบบมาตรฐานตะวันตกทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการนำเสนอภาพแคตวอลอย่างเรื่องความสุข ก็แสดงให้เห็นมายาคติแบบเดิมซึ่งเป็นการตอกย้ำความเชื่อถือของการบริโภคสิ่งที่จะทำให้

เราสวยได้แบบนั้น สิ่งนี้ถือว่าเป็นผลในแง่ลบของนิตยสารวัยรุ่น ที่นำเสนอเนื้อหาสังคมบริโภค นิยมแบบเดิม ๆ ด้วยค่านิยมแบบเก่า ๆ ที่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้มแข็งขึ้นกับการที่จะค้นหาคุณค่าของตัวเอง โดยที่ไม่ต้องไปฟังพงชาติตะวันตก เพราะฉะนั้นในที่สุดแล้วนิตยสารวัยรุ่นมันก็ไม่ต่างอะไรกับนิตยสารกระแสหลักแบบผู้ใหญ่ ที่ตอกย้ำมายาคติให้เชื่อในเรื่องความดีของกว่าของเราเสมอ

ขมัยภร ในทางตรงกันข้าม หากนิตยสารนำเสนอแต่เรื่องที่น่าสนับสนุนให้เกิดแนวคิด และค่านิยมที่ไม่ดี อาทิ ค่านิยมการบริโภค ค่านิยมความฟุ่มเฟือย ซึ่งนิตยสารวัยรุ่นมักจะนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมแนวคิดและค่านิยมดังกล่าว สังเกตได้จาก คอลัมน์แฟชั่นต่าง ๆ เนื้อหาลักษณะนี้จะเร่งเร้าและจูงใจให้วัยรุ่นอยากทำตาม เพราะคิดว่าหากทำเช่นนั้นตนจะทันสมัย เป็นที่ยอมรับของเพื่อนและคนในสังคม

นอกจากนี้ สังเกตได้ว่านิตยสารวัยรุ่นมักจะสอดแทรกเนื้อหาที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมต่างชาติ ทั้งของญี่ปุ่น และของอเมริกัน ในด้านแนวคิดการดำเนินชีวิต การแต่งกาย รวมทั้งค่านิยมต่าง ๆ ซึ่งไม่เหมาะสมกับวิถีชีวิต และโครงสร้างของสังคมไทย แต่เมื่อนิตยสารยังคงนำเสนอเนื้อหาในลักษณะดังกล่าวอยู่ก็จะเป็นการส่งเสริมความคิดเช่นนี้ให้วัยรุ่นเรียนรู้ และปฏิบัติตาม ยังผลให้ความเป็นไทย และความเป็นเอกราชของชาติไทยลดลง

กิตติ ในแง่ของผลเสีย มันจะส่งผลในแง่การถูกครอบงำทางความคิดและค่านิยมให้เชื่อตามว่าสิ่งที่นิตยสารนำเสนอ นั้น เป็นสิ่งที่เหมาะสม และถูกต้องที่จะนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น การนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมให้ใช้สินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาการค้าประเวณีเพื่อให้ได้เงินมาซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย นอกจากนี้ ยังเป็นช่องทางหนึ่งที่จะนำเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา ส่งผลให้เยาวชนไทยเราขาดความภูมิใจในความเป็นชาติของตนเอง ขาดความรับผิดชอบหน้าที่ในสังคม และขาดความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากความเคยชินกับการเลียนแบบพฤติกรรมตามต่างชาติ

ศิริพร จากการนำเสนอเนื้อหาในนิตยสาร พบว่าเนื้อหาจะมีแต่เรื่องราวที่หวือหวา เช่น แฟชั่น ดารา นักร้อง ดึงดูดความสนใจของเด็กวัยรุ่น แทบไม่มีการนำเสนอในเรื่องข้อคิด การครองตนครองชีวิตของวัยรุ่นหรือในรูปของการประหยัดช่วยเหลือครอบครัวพ่อแม่ มีแต่เนื้อหาที่ทำให้เกิดความฟุ่มเฟือยจากการแต่งกาย เพราะว่าวัยรุ่นยุคนี้ชอบเลียนแบบ แล้วนิตยสารจะเสนอภาพการแต่งกาย การใส่เครื่องประดับ ซึ่งล้วนแต่เป็นของราคาแพง ในขณะที่วัยรุ่นเป็นวัย

ที่ต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มจึงต้องพยายามเลียนแบบ ยิ่งถ้านิตยสารนำเอาดารานักร้องที่วัยรุ่นรักและชื่นชอบมาเป็นแบบอย่าง เด็กก็ยิ่งจะทำตามโดยการแสวงหาเพื่อให้ได้มาคือของใช้ต่าง ๆ ในขณะที่เด็กวัยรุ่นเป็นวัยรุ่นและยังไม่สามารถหารายได้เป็นของตนเองได้ เงินที่จะนำมาใช้ก็ต้องไปรบกวนพ่อแม่ หรือหามาโดยวิธีไม่ถูกต้องอย่างที่ทราบ เช่น การค้าประเวณี เป็นต้น

การใช้เป็นภาษาไทยในนิตยสารไม่ค่อยถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้เด็กจดจำในสิ่งที่ผิด ๆ ไปใช้ ยกตัวอย่างเช่น คำว่า ฮะ ซึ่งจะเป็นคำที่เวลาที่มีการสัมภาษณ์ดารา นิตยสารก็จะนำมาใส่ไว้โดยไม่รู้จักสกรีนเสียก่อน วัยรุ่นที่อ่านก็จะนำเอาคำนี้มาใช้ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย ซึ่งเป็นการถ่ายทอดแบบผิด ๆ

นิตยสารมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากน้อยแค่ไหนเมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่น ๆ

มานพ ถ้าเปรียบสื่อนิตยสารกับสื่ออื่น ๆ แล้ว นิตยสารถือว่าเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารน้อยกว่าสื่ออื่น ทั้งนี้ การที่สื่อจะมีอิทธิพลต่อผู้อ่านมากน้อยแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นด้วย เช่นความถี่ของการได้รับสารจากสื่ออื่น ๆ หากวัยรุ่นอ่านนิตยสารเป็นประจำก็น่าจะได้รับอิทธิพลจากการนำเสนอเนื้อหาที่พอสมควร ทั้งในด้านการเรียนรู้ แนวคิด ทักษะคิด และพฤติกรรม เนื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์มีอายุยาวกว่าสื่อประเภทอื่น สามารถนำมาย้อนอ่านได้อีก และที่สำคัญการรับรู้ของคนโดยการอ่านจะมีความลึกซึ้งกว่าการรับรู้ด้วยวิธีอื่น ด้วยเหตุนี้ ถ้าเด็กได้รับข้อมูลที่ดีที่เป็นประโยชน์ ก็จะส่งผลให้เด็กได้รับการพัฒนาไปในด้านที่เหมาะสมและถูกต้อง แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าพวกเขาได้รับการส่งเสริมหรือชี้แนะไปในทางที่ไม่ควร ก็จะส่งผลให้พวกเขาประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ไม่สมควร เช่น การนำเสนอภาพนางแบบใส่ชุดสายเดี่ยว โดยไม่มีการชี้แนะให้รู้ถึงความเหมาะสม เมื่อเด็กนำไปเลียนแบบ ก็อาจจะนำไปสู่กรณีการถูกข่มขืน เป็นต้น

วิลาสินี ถ้าเปรียบเทียบกับสื่อต่าง ๆ โดยใช้ทฤษฎีเรื่องผลกระทบที่เกิดจากสื่อ (Impact media effect) เชื่อว่าเป็นการโยนความผิดทุกอย่างให้สื่อ และเชื่อว่าสื่อยิ่งใหญ่เหลือเกิน คนที่รับสื่อเป็นอะไรที่ไร้สติปัญญา ก็จะได้รับผลกระทบแบบนั้นเสมอ แต่ครูกลับมองว่าสังคมต่างหากที่เข้าไปมีอิทธิพล และเป็นตัวกำหนดให้สื่อเป็นแบบนี้ ดังนั้นจึงตอบไม่ได้ว่าสื่อแต่ละชนิดต่างกันอย่างไร เพราะว่าสื่อทั้งหมดอยู่ภายใต้สังคมเดียวกัน ทั้งนี้ ก็ต้องมองย้อนกลับไปดูโครงสร้างสังคมเราเป็นอย่างไร เพราะถ้าทราบใดโครงสร้างสังคมยังหลงติดอยู่กับเรื่องของการบริโภคนิยม หลงติดอยู่กับความเชื่อที่เหนือกว่าของตะวันตก หลงติดอยู่กับความเชื่อในการกำหนด

บรรทัดฐานในแง่ที่ว่าบรรทัดฐานที่มีอยู่แล้วมันดีแล้วอะไรที่มันเบี่ยงเบนถือว่าไม่ดีเป็นความผิด ถ้าเรายังเชื่อแบบนั้น โครงสร้างสังคมมีอยู่ในรูปนี้ สื่อก็ต้องผลิตงานออกมาแบบนี้ สื่อจึงเป็นเครื่องมือรักษาคนเอาไว้ให้อยู่ในบรรทัดฐานของสังคม

ขมัยภร เยาวชน หมายถึงวัยรุ่น เป็นคนกลุ่มที่กำลังเติบโตทั้งร่างกายและจิตใจ คนกลุ่มนี้มีความอยากรเรียนรู้สูงมาก ในขณะที่เดียวกันก็มีความอ่อนเยาว์ในฐานะเด็กผสมผสานอยู่กับความคิดอยากเป็นผู้ใหญ่ บางครั้งไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่ากำลังเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นเด็ก ดังนั้น นิตยสาร ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของสื่อ จึงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นไม่แพ้สื่อประเภทอื่น

อิทธิพลที่นิตยสารมีต่อเด็กวัยรุ่นมีหลายด้านอาทิ

1. ด้านความคิด เด็กวัยรุ่นกำลังเรียนรู้ ดังนั้นเขากำลังพร้อมที่จะรับความคิดใหม่ๆ ความคิดที่เขาไม่เคยรู้ ไม่เคยคิดมาก่อน เมื่อปรากฏในนิตยสารจึงเป็นที่สนใจของเขาเป็นอย่างยิ่ง นิตยสารที่น่าเสนอแนวคิดต่างๆ ที่เขาพร้อมจะเลียนแบบจึงทรงอิทธิพลต่อเขาอย่างยิ่ง เช่น นิตยสารอาจนำเสนอความคิดของใครสักคนที่ทรงอิทธิพลต่อวัยรุ่นและชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เป็นอิสระ ดังนั้น เขาจึงไม่จำเป็นต้องผูกพันอยู่กับครอบครัว ดังนี้ เป็นต้น
2. ด้านความเชื่อ เด็กวัยรุ่นยังอ่อนเยาว์ต่อโลกและต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ประสบการณ์ในชีวิตที่มีอยู่น้อย อาจทำให้เขารับความเชื่อใหม่ๆ ได้โดยง่าย ดังนั้น การปรากฏของความเชื่อในรูปแบบต่างๆ ที่เป็นลายลักษณ์อักษรในนิตยสาร จึงอาจส่งอิทธิพลต่อเขาได้ชัดเจนกว่าการได้ยินผ่านวิทยุ หรือดูโทรทัศน์ เช่น ความเชื่อเรื่องลัทธิ ศาสนา หรืออื่นๆ
3. ด้านการใช้ชีวิต เด็กวัยรุ่นที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต้องการแบบอย่าง และตัวอย่างชีวิต ดังนั้น ข้อเขียนหรือเรื่องราว ที่แสดงตัวอย่างหรือแบบอย่างชีวิตนิตยสาร จึงอาจเป็นสิ่งที่ทำให้เขาเลียนแบบตามได้ เช่น แนวทางการดำเนินชีวิตของใครที่เขาศรัทธา หรือชื่นชอบ ในด้านการรักษาสีผิวล่อมเป็นสิ่งที่เขาพึงกระทำ เป็นต้น
4. ด้านค่านิยม เด็กวัยรุ่นกำลังต้องการรายละเอียด และวิถีปฏิบัติในชีวิต ดังนั้น พฤติกรรมการกระทำ ค่านิยมต่างๆที่ปรากฏในนิตยสารจึงอาจเป็นตัวอย่างให้เขาเรียนแบบได้ เช่น อาจจะมีข้อเขียน หรือเรื่องราวที่แสดงว่าการใช้สินค้าราคาแพงเป็นการแสดงรสนิยมที่สูงส่ง การมุ่งประปรังสั้นเป็นความทันสมัย เป็นต้น

กิตติ ถ้าพูดในแง่รวม จากการวิจัยของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเด็กและเยาวชนที่ผ่านมา สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน โดยสื่อโทรทัศน์จะมีอิทธิพลสูงสุด รองลงมาจะเป็นวิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ ทั้งนี้ก็ต้องยอมรับว่า สื่อมวลชนทุกแขนงไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์มีผลในแง่ของทัศนคติที่จะปลูกฝังให้เยาวชนเกิดการยอมรับ หรือไม่ยอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีผลในด้านค่านิยมที่จะทำให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมที่เป็นไปในทางเดียวกัน มีผลต่อการศึกษาที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ในหลายๆ ด้านรวมทั้งวิทยาการสมัยใหม่ให้กับเยาวชน ถ้าพูดในแง่ของสื่อนิตยสาร คิดว่านิตยสารก็เป็นสื่อที่มีอิทธิพลพอสมควร เนื่องจากนิตยสารเป็นสื่อที่คงทนถาวร และเชื่อว่าระหว่างการดู การฟัง เป็นการรับรู้ที่ไม่ลึกซึ้งเท่ากับการอ่าน ดังนั้น การอ่านจึงมีผลต่อการรับรู้ในเนื้อหาที่เสนอลึกซึ้งมากกว่าสื่อประเภทอื่น ฉะนั้น นิตยสารน่าจะมีผลในแง่การปลูกฝังให้เยาวชนเกิดการยอมรับและไม่ยอมรับสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิดขึ้นในสังคมได้ เช่น การให้ความสำคัญกับเรื่องเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร ก็เท่ากับว่านิตยสารจะเร่งเร้าหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้

ศิริพร สื่อนิตยสารจะมีอิทธิพลมากกว่าสื่ออื่น ๆ เพราะว่าสื่อ โทรทัศน์ จะเป็นสื่อที่ถูกจำกัดด้วยเวลาการนำเสนอจะเป็นลักษณะผ่าน ๆ ด้วยสายตา แต่นิตยสารจะรับรู้ได้ด้วยเป็นการอ่าน ซึ่งจะมีความละเอียดลึกซึ้งกว่า ไม่เหมือนเหมือนการดูโทรทัศน์ผ่านไปบ้างก็จำไม่ได้ไม่เหมือนการอ่าน เราสามารถกลับมาอ่านใหม่ได้อีกรอบมันจะลึกซึ้งกว่า การอ่านสัมผัสนี้ด้วยตาด้วยตัวหนังสือ และใช้ระยะเวลาเพียงพอจะส่งผลทำให้เด็กจดจำง่าย แล้วจะมีผลต่อการย้อนคิดกลับมาอีกครั้งได้ ดังนั้น หากนิตยสารนำเสนอเนื้อหาที่ดี เหมาะสม และสาระประโยชน์ต่าง ๆ วิทยุที่อ่านก็สามารถนำไปปฏิบัติใช้ในการดำเนินชีวิตเขาได้ ซึ่งส่งผลให้เขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

สื่อควรนำเสนอค่านิยมอะไรให้กับวัยรุ่น

มานพ ในช่วงนี้เราควรเน้นให้เขารู้จักค่านิยมการประหยัด ให้รู้จักคุณค่าของเงิน รู้จักการใช้เงิน อย่างเช่น กระแสที่นิยมทานอาหารขยะซึ่งตรงนี้ นิตยสารสามารถสื่อบอกเขาได้ว่าจริง ๆ แล้วเนี่ยคุณค่าของสารอาหารที่ได้รับกับเงินที่เสียไปคุ้มกันไหม หรือการนิยมทานไก่ทอดเคนตักกี้ซึ่งไก่ทอดขนาดใหญ่ก็มีคุณค่าอาหารพอ ๆ กัน แต่ทำไมเราต้องไปจ่ายแพงกว่า หากนิตยสารนำเอาตัวนี้มาชี้แนะให้เขารู้มาใส่เข้าไป แล้วรณรงค์เรื่องเหล่านี้ได้ ถึงแม้ว่าเด็กอาจจะไม่เปลี่ยนพฤติกรรมอย่างง่ายดาย แต่อย่างน้อยก็ช่วยตอกย้ำให้เขารับรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หากเขารู้คุณค่า

ด้วยเรื่องของการประหยัด ค่านิยมที่ดีในเรื่องอื่น ๆ ก็จะมาเอง เช่น ไม่นิยมดื่มเหล้าดื่มเบียร์ ไม่นิยมเที่ยวกลางคืน เพราะเป็นการกระทำที่ฟุ่มเฟือย

วิลาสิณี ค่านิยมที่สื่อควรนำเสนอก็คือ ค่านิยมความเข้มแข็ง ความเข้มแข็งในที่นี้หมายถึง ความสามารถที่จะมีภูมิคุ้มกันที่จะต่อต้านกับการบริโภคนิยม ความสามารถสร้างพลังให้กับตัวเองที่จะต่อรองหรือต่อต้านสิ่งที่เราคิดว่าสิ่งที่มันไม่มีเหตุไม่มีผล สิ่งที่เราารู้สึกว่าเราเชื่อตาม ๆ กันมาแบบนั้น ความสามารถในการรู้จักตั้งคำถาม การวิพากษ์วิจารณ์ และความสามารถที่วัยรุ่นเองจะต้องกำหนดสิทธิและชีวิตของตัวเองได้ โดยที่ไม่ต้องให้ใครมากำหนด ซึ่งคำว่ากำหนดสิทธิและชีวิตของตัวเองได้ นี่ก็คือเราเติบโตขึ้นได้ในสังคมของเราหมายถึง เรามีสิทธิในฐานะพลเมืองคนหนึ่ง ซึ่งไม่ได้ทำให้สังคมเดือดร้อน เพราะที่ผ่านมาวัยรุ่นมักจะถูกประณามเสมอว่า วัยรุ่นไม่มีสิทธิไม่มีเสียงใด ๆ ทั้งสิ้น ที่นี้ทำอย่างไรให้วัยรุ่นรู้สึกว่าเขามีสิทธิที่จะกำหนดชะตาชีวิตเขาเอง กำหนดความเป็นตัวของเขาเอง

ค่านิยมการเปลี่ยนอุดมการณ์ของสังคมใหม่ นิตยสารควรนำเสนอค่านิยมนี้ให้แก่วัยรุ่น คำว่าเปลี่ยนอุดมการณ์ของสังคม หมายถึงการเปลี่ยนอุดมการณ์ให้สังคมเต็มไปด้วยอุดมการณ์ของการเคารพในความเป็นมนุษย์ซึ่งกันและกัน เคารพในเรื่องสิทธิเสมอภาค โอกาสที่จะได้รับความเท่าเทียมกัน

ทั้งนี้ จากค่านิยมดังกล่าวก็จะโยงเข้ามาถึงประเด็นของผู้หญิงได้ด้วย เพราะตลอดมาเราจะพบปัญหาที่ว่าเราจะทำอะไรจะทำให้สังคมที่เราเชื่อในเรื่องของการใช้อำนาจ การใช้ความรุนแรง การใช้อำนาจกับเพศใดเพศหนึ่ง หากเราจะเปลี่ยนโครงสร้างตรงนี้ได้ก็ต้องเปลี่ยนตั้งแต่ระดับเด็ก ๆ แม้แต่วัยรุ่นเอง ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ ทว่าเนื้อหาส่วนใหญ่ในนิตยสารยังพบการตอกย้ำค่านิยมแบบเดิม ๆ ให้กับวัยรุ่น อาทิ การนำเสนอเนื้อหาให้วัยรุ่นหญิงเห็นว่าการที่รักสวยรักงามเอาไว้เป็นสิ่งที่ดีเพื่อให้ผู้ชายมาเลือก เป็นต้น

ชมัฏภร ค่านิยมที่นิตยสารควรจะสอดแทรก และปลูกฝังไว้ให้วัยรุ่นได้เรียนรู้ ได้แก่

1. ค่านิยมด้านวัฒนธรรม ควรเน้นให้รู้จักรากวัฒนธรรมของตัวเองอย่างลึกซึ้งซึ่งเป็นข้อแรก โดยการแนะนำการอ่านหนังสือ แนะนำการฟังดนตรี การดูภาพยนตร์หรือละคร และการดูงานทัศนศิลป์อย่างเข้าใจลึกซึ้งถึงรากเหง้าของตัวเอง อยู่ที่เขียนแนะนำควรเป็นผู้รู้จักและใจกว้าง

2. ค่านิยมเกี่ยวกับการใช้ชีวิต ควรเน้นที่การใช้ชีวิตเรียบง่าย แบบไทยรักและภูมิใจในความเป็นคนตะวันออกมากกว่าเป็นคนตะวันตก ทั้งในเรื่องการกิน การอยู่ การดำเนินชีวิต

3. ค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ควรเน้นให้วัยรุ่นรู้จักสิ่งแวดล้อม และรักธรรมชาติอย่างลึกซึ้งมิใช่แฟชั่น

กิตติ ค่านิยมที่แฝงอยู่ในเนื้อหาวิทยาสาร คือค่านิยมในเรื่องการแต่งกาย แล้วก็ค่านิยมการใช้สินค้าที่ฟุ่มเฟือย เพราะเท่าที่ดูสถิติการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยจะเป็นสินค้าที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมากพอสมควร เช่น พวกน้ำหอม เสื้อผ้า เท่าที่ตรวจสอบดูเด็กและเยาวชนก็จะนิยมใช้ของต่างประเทศมากขึ้นด้วย

แนวโน้มที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด สำหรับเด็กและเยาวชนไทย ก็คือ ในแง่ของคุณธรรมจริยธรรมความกตัญญูกตเวที เนื่องจากปัจจุบันเด็กและเยาวชนก็จะอยู่กับพ่อแม่น้อยมาก อยู่กับโรงเรียนอยู่กับสื่อ การปลูกฝังในโรงเรียนก็ยังถือว่าได้น้อยมากจากการประเมินแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 จากโครงการในแง่ด้านการส่งเสริมจริยธรรมของทุกหน่วยงานเมื่อประเมินมาแล้วยังอยู่ในระดับต่ำ ฉะนั้น ค่านิยมความกตัญญู ค่านิยมด้านคุณธรรม จริยธรรม น่าจะเป็นค่านิยมแรกที่ยุ่รุ่นควรจะได้รับการปลูกฝังให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรเสนอค่านิยมการรักชาติ ค่านิยมความสามัคคี ค่านิยมเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ค่านิยมในด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ค่านิยมรักการอ่าน ค่านิยมการรักษาสิ่งแวดล้อม และค่านิยมความคิดสร้างสรรค์

ศิริพร ค่านิยมที่ควรนำมาเสนอให้กับเด็ก ได้แก่ ค่านิยมในด้านการประหยัด รู้จักคุณค่าของเงิน รู้จักการใช้เงินในทางที่ถูกต้อง ค่านิยมการพึ่งตนเอง ต้องรู้จักช่วยเหลือตนเอง และรับผิดชอบหน้าที่ของตนทั้งในด้านการเรียน การทำงานช่วยเหลือพ่อแม่ ส่วนค่านิยมที่สื่อไม่ควรนำมาเสนอ แต่มักจะพบในนิตยสารก็คือ ค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ ซึ่งทำให้เกิดค่านิยมความฟุ่มเฟือยตามมา นอกจากนี้สื่อยังมักจะนำเสนอวัฒนธรรมการแต่งกายของต่างชาติด้วยการนำมาเสนอทั้งหมด โดยไม่มีการไตร่ตรอง หรือประยุกต์ รวมทั้งไม่รู้จักเขียนแนะแนวว่าไม่ควรเอาเป็นแบบอย่าง เมื่อเด็กอ่านก็เลียนแบบทันที เช่นการใส่เสื้อสายเดี่ยว ก็ไม่เหมาะกับวัฒนธรรมและประเพณีของคนไทย เราควรจะนำเอาความเด่นในด้านต่าง ๆ ของไทยมาเน้นให้เด็กได้รับรู้ เช่น ความนอบน้อมถ่อมตน การเคารพผู้อาวุโส เป็นต้น การถ่ายแบบที่นำเสนอในนิตยสารจะพบว่าจะมีการยีนต่างชาติ เปิดเผยเนื้อนังมังสา ซึ่งในความเป็นจริงเราไม่ต้องไปเลียน

แบบนิตยสารต่างประเทศมากขนาดนั้นก็ได้อีก เราควรนำมาประยุกต์ให้เข้ากับชาติไทยเรา อย่างเช่น การถ่ายแบบก็อาจจะใช้วิธีเฉียงขา บิดตัว เพื่อแสดงถึงรูปร่างและเสื้อผ้าก็ได้ ไม่จำเป็นต้องใช้ท่าทางที่ไม่สุภาพ

สรุปแล้ว ควรนำเสนอค่านิยมให้เด็กเขารู้จักความช่วยเหลือตนเอง คิดด้วยเหตุด้วยผล เพราะยุคนี้มันต้องคิดด้วยเหตุด้วยผลช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว รู้จักประหยัด คำนึงถึงความรู้สึกของคนในครอบครัว คิดสร้างแต่ความสบายใจให้กับพ่อแม่ รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ มีหน้าที่เรียนก็คือเรียน ถึงเวลาเรียนก็เรียนก็เรียนเต็มที่ เพราะว่าสังคมไทยเรื่องเรียนเป็นเรื่องใหญ่ ที่สำคัญต้องปลูกฝังให้เด็กรู้จักมีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักสังเกต รู้จักตั้งคำถาม เพื่อเขาจะได้สร้างสิ่งที่ดี ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคมต่อไป

นิตยสารนี้ควรจะนำเสนอเนื้อหาอย่างไรให้กับวัยรุ่น

มานพ ควรจะเพิ่มสาระขึ้นมาในสัดส่วนของสาระสัก 40 เปอร์เซ็นต์ ส่วนอีก 60 เปอร์เซ็นต์ คือบันเทิง โดยจัด section ให้ชัดเจน เพื่อให้เด็กได้เปิดเจอสาระบ้าง เขาอาจจะอ่านบ้างไม่อ่านบ้างแต่อย่างน้อยก็ยังมีสิ่งที่ดี ๆ ผ่านตา

นอกจากนี้ นิตยสารควรส่งเสริมด้านการเขียน อาจจะจัดหัวข้อหรือการประกวดแต่ไม่ต้องเครียดนัก เชิญชวนให้เด็กที่อ่านหัดเขียนแล้วส่งเข้ามา เพื่อฝึกหัดการจัดลำดับความคิด การใช้ภาษา ความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก นิตยสารควรนำเสนอเนื้อหาที่ให้แนวความคิดดำเนินชีวิตที่เป็นคติสอนใจได้ด้วยการสัมภาษณ์ เช่น การนำเสนอเรื่องเด็กชายพวงมาลัยที่เรียนหนังสืออยู่ปี 4 ที่มหาวิทยเอกชน ก็จะดึงดูดให้เขารู้สึกสนใจแล้วเกิดคำถามอยากรู้แล้วก็อ่าน เมื่ออ่านจบเด็กก็จะได้พบแง่คิดบางอย่างที่ผู้เขียนสามารถชี้แนะได้อะไรนะ หรือทำเรื่องราวสารคดีหรือบทความแล้วชี้แนะให้เห็นผลกระทบรอบข้างสิ่งรอบตัว เช่นในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านพิษภัยของยาเสพติดที่อยู่รอบตัวเด็ก ควรจะมีเนื้อที่สำหรับให้เด็กเขียนเข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์

นอกจากนี้ ควรเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม รวมไปถึงวัฒนธรรมไทยด้วย เพราะปัจจุบันวัยรุ่นไม่ค่อยได้รับการต่อยอดในเรื่องเหล่านี้ ฉะนั้น นิตยสารวัยรุ่นควรจะนำเสนอเนื้อหาที่มีประโยชน์มาเสนอต่อวัยรุ่นบ้าง ไม่ใช่คำนึงแต่ยอดขายหนังสือเพียงอย่างเดียว

ขมัยภร สื่อนิตยสารก็เช่นเดียวกับสื่ออื่นๆ คือมีหน้าที่ให้ทั้งสาระและบันเทิง ในสัดส่วน ครึ่งต่อครึ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีอายุยาวนานและ สามารถเก็บไว้อ่านได้ในเวลาอื่น การให้สาระจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะสามารถปลูก ฝังความคิดจิตใจได้ชัดเจน แต่สำหรับนิตยสารวัยรุ่นผู้จัดทำอาจเน้นที่การเอาใจตลาดวัยรุ่นมาก ดั้งนั้น จึงให้ความสำคัญกับสัดส่วนของความบันเทิงเริงรมย์มากกว่าสาระหลายเท่าตัว จนอาจ กล่าวได้ว่านิตยสารวัยรุ่นมีสัดส่วนของสาระเหลือเพียงหนึ่งในสิบของเล่มนั้น

ดังนั้น การจัดสรรเนื้อหาจึงเป็นความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนิตยสารวัยรุ่นในปัจจุบัน หากคณะผู้จัดทำปรารถนาจะเห็นวัยรุ่นได้รับสิ่งที่ดี ๆ ไปจากนิตยสารควรเสนอเนื้อหาด้านการ ดำเนินชีวิตให้กับวัยรุ่นในแนวทางที่ถูกต้อง ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านข่าวสารความรู้ โดยผู้จัดทำอาจจะใช้วิธีการเขียนแบบสอนทางอ้อม และนำไปสอดแทรกในเนื้อหาที่น่าสนใจอยู่ เพราะธรรมชาติของวัยรุ่นไม่ชอบอยู่ในกรอบ หรือการสั่งสอนแบบตรง ๆ

กิตติ นอกจากจะนำเสนอเนื้อหาด้านการแต่งกาย การใช้สินค้าแล้ว นิตยสารควรเสนอ สาระบันเทิงที่เป็นงานสร้างสรรค์ต่อสติปัญญาและความรู้ความสามารถ ตลอดจนเป็นสื่อที่ให้คำ แนะนำและแนวคิดในการดำเนินชีวิตให้กับวัยรุ่น นิตยสารควรส่งเสริมในแง่การศึกษาโดยนำ เสนอเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ถ้านิตยสารวัยรุ่นหรือเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนมุ่ง เน้นในทางด้านนี้มากยิ่งขึ้น คิดว่ามันน่าจะเป็นการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพราะกระแสโลก ปัจจุบัน ทุกคนจะต้องมีความรู้ เช่น ต้องใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็น ต้องรู้มากกว่า 1 ภาษา ดังนั้น นิตยสารควรจะมีเนื้อหาในลักษณะของความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ นิตยสารควรมีการเสนอในแง่ของวัฒนธรรมจริยธรรมวัฒนธรรมไทยไปบ้าง ไม่น่าจะเสียหายต่อ ฉบับนั้นเลย เช่น ถ้านิตยสารออกตรงกับวันสำคัญของไทยก็สามารถเสนอเนื้อหา หรือประเด็นที่ เกี่ยวข้องได้ อาทิเช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันสำคัญทางศาสนา หรือสถานที่สำคัญ มันใช้ เนื้อที่ไม่มาก คิดว่าเยาวชนน่าจะได้ประโยชน์พอสมควร

ศิริพร โดยปกตินิตยสารจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบคอลัมน์ประจำ และมีแพชั่น แต่ที่ ควรจะมีเพิ่มก็คือ สารคดีที่ไม่หนักเกินไปแต่มีประโยชน์ เช่น สารคดีท่องเที่ยว เป็นต้น นอก จากนี้ ควรจะเน้นเนื้อหาในลักษณะด้านการส่งเสริมงานเขียน เพื่อช่วยฝึกการใช้ภาษา ฝึกการ ใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก ด้านประวัติศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติเพิ่มขึ้น เป็นการแบ่งสัดส่วนการนำเสนอเนื้อหาระหว่างสาระ กับบันเทิงให้ได้สม ดุลกัน

การนำเสนอเนื้อหาที่ดีได้นั้น สื่อควรทำเช่นไรในขณะที่ยังมีอิทธิพลในการกำหนดลักษณะของเนื้อหา

มานพ เชื่อว่ามันอยู่ที่ทัศนคติของกองบรรณาธิการว่าจะนำเสนอเนื้อหาอย่างไร ถึงแม้ว่าการลงโฆษณาจะมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือเรียกว่ามีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของนิตยสารก็ตาม แต่ถ้าบรรณาธิการทำการตกลงกับผู้ลงทุนในเรื่องของการนำเสนอเนื้อหาว่าจะมีทั้งสาระและบันเทิง ในขณะเดียวกันก็ต้องรู้จักวิธีการนำเสนอสาระให้กับวัยรุ่น โดยที่ใช้วิธีสอดแทรกสาระเข้าไปแบบให้อ่านแล้วไม่น่าเบื่อ สื่อก็จะสามารถนำเสนอเนื้อหาที่ดี ๆ ได้

วิลาสินี การทำเช่นนั้นอาจจะยาก แต่สื่อก็ไม่จำเป็นต้องนำเสนอค่านิยมในเนื้อหา ลักษณะเดิม สามารถนำเสนอแนวคิดและค่านิยมแบบใหม่ได้ อาทิ เกิดเป็นผู้หญิงคุณไม่จำเป็นที่จะต้องพึ่งพิงผู้ชาย เป็นต้น เพราะสื่อเองก็มีวิธีการและเทคนิคที่จะทำให้เนื้อหาอ่านได้ ยกตัวอย่างเช่นนิตยสารต่างประเทศของวัยรุ่นหลายฉบับได้เสนอเนื้อหาการเปลี่ยนแนวคิดและค่านิยมใหม่ให้กับวัยรุ่นในเรื่องของความเป็นหญิง ความเป็นชายก็ยังขายได้และเป็นที่ยอมรับ สื่อจะต้องพยายามนำเสนอค่านิยมแบบใหม่แต่ในขณะเดียวกันก็ลดเนื้อหาลักษณะเดิมลงไปด้วย

ชมัฏฐ โครงสร้างของสังคมไม่ใช่ตัวกำหนด เป็นข้ออ้างมากกว่าเพราะตัวเราเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะไปเปลี่ยนแปลงโครงสร้างนั้น ดังนั้น หากผู้จัดทำมองเห็นปัญหาจริง ต้องเจรจากับผู้ลงทุนขอกำหนดนโยบาย ของเนื้อหาให้ได้ตามที่ต้องการ หากไม่สามารถพูดกันโดยตรงไปตรงมา ก็ต้องมีวิธีการ ข้อสำคัญอยู่ที่ผู้จัดทำมีความตั้งใจจริง และมองเห็นปัญหาแต่ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ผู้จัดทำไม่ได้เห็นปัญหา หากปรารถนาจะตามใจนายทุนมากกว่า คนเห็นปัญหาคือผู้อ่านที่ไม่ได้เป็นผู้จัดทำนิตยสารมากกว่า

ถ้าผู้จัดทำทำไม่ได้ทั้งที่เห็นปัญหา ก็อย่าทำดีกว่า เพราะถ้าขึ้นไปก็จะเป็นอิทธิพลร้ายต่อเด็กเสียมากกว่า ทั้งนี้ คงต้องมองถึงจรรยาบรรณของวิชาชีพของสื่อให้มากขึ้น

กิตติ สื่อควรนำเสนอเนื้อหาที่ดี มีประโยชน์โดยใช้ความถี่ในการนำเสนอเป็นจำนวนมาก เมื่อเยาวชนซึมซับเอาพฤติกรรมที่ดีที่สื่อนำเสนอมาเป็นค่านิยมที่ควรปฏิบัติแล้ว เยาวชนจะสามารถเป็นผู้กำหนดในการเลือกรับสารที่ดี จากจุดนี้สื่อจะมีอำนาจต่อรองกับปัจจัยต่าง ๆ ได้ เพราะเนื้อหาต้องเปลี่ยนไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอยู่แล้ว เพราะในแง่ของกลุ่มผู้

ลงทุนหรือกลุ่มผู้ประกอบการก็จะต้องทำที่ที่จะทำให้มันขายได้ ถ้าจะแก้ไขในเรื่องนี้ก็ต้องแก้ไขทั้ง 2 ส่วน คือสื่อกับผู้อ่าน

ศิริพร จริง ๆ แล้วสื่อเขารู้ว่าควรจะเสนออย่างไร แต่เขาไม่ทำเพราะเขาต้องการเอาใจวัยรุ่นในยุคนี้ เพื่อเขาต้องการขายผลิตภัณฑ์ผลิตผลให้ได้ เพื่อจะได้กำไร สิ่งนี้เขาเรียกว่ามีจิตวิญญาณในการประกอบวิชาชีพน้อยนิดที่จะช่วยเหลือสังคม เพราะมีนิตยสารอีกหลายฉบับที่เสนอสาระแต่ก็ยังคงขายได้และยังได้รับรางวัลอีกด้วย

สื่อไม่รู้จักรับผิดชอบต่อสังคม คิดแต่ผลกำไรคืนกลับมาอย่างเดียว โดยเฉพาะในยุคภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ ต้องพยายามแข่งขันกันในทุกรูปแบบที่จะขายและที่จะเอาใจลูกค้าโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดกับเขามันจะมากจะน้อย โดยลืมไปถึงความถูกต้อง เพราะในความเป็นจริงสื่อสามารถนำเสนอเนื้อหาที่ดี และมีสาระได้ด้วยรูปแบบต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ถึงแม้ว่าจะมีสิ่งอื่นมาเป็นเงื่อนไขในการผลิตนิตยสารก็ตาม

แนวทางปรับปรุงและแก้ตัวของสื่อหรือผู้ส่งสารอย่างไรบ้าง

มานพ สื่อต้องพัฒนาตัวเอง ทั้งในด้านความรู้ความคิด และวิธีการเขียนเพื่อนำเสนอ เพราะการที่นำเสนอในเรื่องเดิม ๆ จะไม่สามารถพัฒนาทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน อย่างการใช้การสัมภาษณ์เพื่อนำเสนอคารานักร้องที่วัยรุ่นชื่นชอบ ก็ควรหาจุดที่ดีที่ควรนำมาเป็นแบบอย่างของวัยรุ่นมานำเสนอ เพื่อให้แง่คิดประกอบกับความบันเทิง หากสื่อมีทัศนคติและความพยายามที่อยากจะทำตรงนี้ขึ้นมามันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยาก

วิลาสินี สื่อจะต้องสร้างปัญญาให้มากขึ้น หมายถึงพยายามปรับอุดมการณ์ของตัวเองในการทำความเข้าใจกับสังคม มองให้ออกในทุกๆระดับ เพื่อให้สื่อเข้าไปสัมผัสกับวัยรุ่นอย่างแท้จริง แล้วจะพบว่าวัยรุ่นมีพัฒนาการไปไกล สื่อเองนั่นแหละที่ล้าหลัง ดังนั้นสื่อต้องพัฒนาปัญญาตนเองให้มากขึ้น แนวทางการทำงานของสื่อส่วนใหญ่จะมีลักษณะตามแฟชั่นวัยรุ่น และเน้นทางด้านวัตถุนิยมมากกว่าด้านจิตใจ โดยคิดว่าเป็นการสนองความต้องการของวัยรุ่น แต่จริงๆแล้วสื่อยังไม่ได้เปิดรับกับแนวคิดใหม่ ๆ หรือสิ่งใหม่ ๆ ที่มันสร้างสรรค์ เหมือนกับงานวิจัยทางสตรีและเด็กศึกษาพบว่าสื่อมักเสนอภาพของผู้หญิงล้าหลังกว่าความเป็นจริง

ที่ผ่านมาสังคมไปกำหนดสื่ออย่างที่กล่าวไว้ ถ้าจะแก้ไขสื่อจะต้องพยายามที่จะมีส่วนที่จะเปิดเวทีเปิดความคิดให้กับสังคมด้วย และที่สำคัญก็คือถึงแม้ว่านิตยสารวัยรุ่นจะเป็นสื่อเฉพาะกิจ แต่ก็ต้องคำนึงถึงความหลากหลายในความเป็นสื่อเฉพาะกิจให้มาก ถ้าเราดูเนื้อหาจะพบวัยรุ่นแค่กลุ่มเดียว ทั้งในความเป็นจริงวัยรุ่นมีอีกมากมายหลายกลุ่ม และมีความหลากหลาย ซึ่งสื่อควรจะต้องคำนึงถึง อย่างเช่นในเรื่องตลาด การแข่งขัน เพราะถ้าเราเปิดความหลากหลายให้มากขึ้น คุณก็จะสามารถขายนิตยสารได้ในวงที่กว้างขึ้นเอง

ชัชวาล สื่อหรือผู้ส่งสารต้องมองเห็นปัญหา และต้องมีสำนึกที่จะต้องรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งต้องพยายามหาจุดยืนในการนำเสนอเนื้อหาที่มีทั้งสาระและบันเทิงในขณะเดียวกันให้ได้ โดยไม่ใช่คำนึงแต่ความต้องการขายนิตยสารเพียงอย่างเดียว เชื่อว่าสื่อได้รับการฝึกฝนทางด้าน การนำเสนอมาอยู่แล้ว เพียงแต่รู้จักปรับวิธีการนำเสนอให้น่าสนใจถึงแม้จะเสนอเนื้อหาที่เป็นสาระก็ตาม แต่วัยรุ่นอ่านและรับรู้ได้ด้วยความรู้สึกต่อต้านหรือเบื่อหน่าย สรุปการแก้ไขต้องอยู่ที่ตัวของสื่อเองต้องรู้จักปรับวิธีการนำเสนอ โดยเอาเนื้อหาที่มีสาระเข้ามาไว้ในเรื่องที่เสนอด้วย รวมทั้งต้องพยายามหลีกเลี่ยงเนื้อหาที่สะท้อนถึงแนวคิด และค่านิยมที่ไม่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัยรุ่นไทย

กิตติ สื่อจะต้องมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ใช่คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว ถึงแม้จะมีการตั้งสมาคมนักข่าว สมาคมนักหนังสือพิมพ์ แต่เท่าที่ดูแล้วไม่ค่อยประจักษ์ผลงานมากเท่าที่ควร ไม่ทราบว่าจะวัตถุประสงค์ตั้งมาเพื่ออะไร ถ้าวัตถุประสงค์ตั้งมาเพื่อที่จะเสริมสร้างจรรยาบรรณเสริมสร้างความรู้ให้แก่กันข่าว ก็ควรจะต้องมีการอบรมเทคนิคหรือวิชาชีพ ไม่ใช่คิดแต่ว่าเป็นนิตยสารวัยรุ่น จึงต้องเขียนเนื้อหาแบบบันเทิงอย่างเดียว มันก็คงจะต้องมีสาระอยู่ด้วย ในขณะเดียวกันก็ต้องมีแนวความคิดในแง่ของการพัฒนาผู้อ่าน เพราะถ้าผู้อ่านมีความรู้เพิ่มขึ้น ผู้เขียนในแนวเดิมจะขายไม่ได้ ตัวของสื่อเองก็จะดูกลุ่มเป้าหมายหลักว่ากลุ่มเป้าหมายชอบอะไรก็ควรจะทำอย่างนั้น ปัญหานี้จะแก้ไขที่ตัวสื่ออย่างเดียวคงไม่สามารถสำเร็จได้ น่าจะได้รับร่วมมือกันจากทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง สถาบันการศึกษามาร่วมมือกันจัดทำเวิร์คชอปสัมมนา รัฐบาลต้องส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจกับเยาวชนในการเลือกรับสื่อ

ศิริพร ต้องกลับมามองที่จิตวิญญาณ และจิตสำนึกของผู้ผลิตสื่อ รวมทั้ง จรรยาบรรณของวิชาชีพด้วย เพราะถ้าสื่อมีสิ่งเหล่านี้ เขาจะสามารถคิดได้ว่าจะนำเสนอเนื้อหาสาระที่ดีไปนำเสนออย่างไรให้เกิดประโยชน์แก่เด็ก ไม่ใช่คิดแต่ว่าความบันเทิงจะทำให้เด็กมีความสุข โดยไม่คำนึงถึงผลได้ผลเสียจะมีแค่ไหน

ทั้งนี้ องค์การที่ดูแลสื่อควรออกมาดูแลอย่างจริงจัง ควรมีการจัดสัมมนา อบรมสื่อเพื่อกระตุ้นให้สื่อรู้จักปรับปรุงตนเองในการนำเสนอเนื้อหาที่มีประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านมากขึ้น

ถ้านิตยสารยังคงนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเดิม จะส่งผลอย่างไรต่อวัยรุ่น

มานพ นิตยสารก็เป็นสื่อประเภทหนึ่งที่สามารถชี้แนะ และตีกรอบให้เด็กเดินตามได้ ดังนั้น ถ้านิตยสารยังคงนำเสนอเนื้อหาตามกระแสของแฟชั่น ตามกระแสโลกโดยนำเอาค่านิยมและวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามาใส่ให้เด็กเสมอ ๆ มันก็เท่ากับเป็นการตอกย้ำให้เด็กเดินตามในแนวทางที่ตีกรอบไว้ให้ แล้วเมื่อเด็กได้รับการชี้แนะในลักษณะนี้มา เมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่เขาก็จะนำแนวคิด และพฤติกรรมแบบนี้ไปสอนและประพฤติเป็นแบบอย่างให้กับเด็กรุ่นหลัง ซึ่งก็หมายความว่าเยาวชนของไทยจะไม่สามารถพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพเท่ากับเด็กในชาติอื่น ๆ ได้

วิลาสินี แม้ว่าวัยรุ่นยังอ่านนิตยสารที่นำเสนอเนื้อหาแบบเดิม เขาก็จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้ เพียงแต่เมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่เขาก็จะสร้างกรอบแนวคิดลักษณะเดิมอยู่อย่างนั้น ทั้งนี้เด็กในสังคมไทยจะเติบโตมาโดยไม่รู้จักรู้ตั้งคำถาม ไม่รู้จักเป็นนักวิพากษ์วิจารณ์สังคมในเรื่องต่าง ๆ หรือเป็นนักค้นคว้าหรือนักตั้งคำถาม อย่างในประเทศอังกฤษนิตยสารวัยรุ่นก็มีลักษณะส่งเสริมบริโภคนิยม แต่วัยรุ่นเขาเป็นนักคิด นักวิพากษ์ ดังนั้น จึงไม่ได้อยู่ที่สื่ออย่างเดียว แต่วัฒนธรรมหรือสังคมยังเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กรู้จักคิด รู้จักวิพากษ์เรื่องต่าง ๆ ที่เขารับรู้ เพราะฉะนั้นมันไม่ได้เกิดจากตัวนิตยสารอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับโครงสร้างของสังคมด้วย

ชัชยภร เนื้อหาในนิตยสารอาจจะไม่ได้ทำให้เด็กที่อ่านเสียคน แต่จะมีผลให้เด็กที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปในอนาคต มีแนวคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่ผิด ๆ และไม่สามารถที่จะสื่อให้ลูกหลานของเขาได้รู้จักแนวคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมได้ จนกระทั่งทำให้บรรทัดฐานทางสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีของไทยค่อย ๆ สูญหาย รวมทั้งนำเอาวัฒนธรรมสากล หรือวัฒนธรรมต่างชาติมาใช้เป็นวัฒนธรรมของชาติแทน ซึ่งเท่ากับว่าชาติไทยของเราสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ และถูกดูดกลืนจนความเป็นไทยหายไป ถึงแม้เรื่องดังกล่าวอาจจะเป็นปรากฏการณ์ที่ต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน แต่สิ่งเหล่านี้ก็ต้องเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน หากนิตยสารและสื่ออื่นๆ ยังคงนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเดิมที่คอยเลียนแบบต่างชาติ และเอาใจตลาดเพียงอย่างเดียว

กิตติ คิดว่ามีผลกระทบเพราะว่ามีลักษณะเนื้อหาต่าง ๆ ที่นำเสนอไม่มีสาระเลย เน้นความสนุกอย่างเดียว จะมีผลต่อเด็กและเยาวชนในด้านทัศนคติ อย่างทัศนคติที่มองโลกในเรื่องบันเทิง มองโลกแง่สนุกอย่างเดียวไม่มีสาระ ซึ่งมันเป็นอันตรายพอสมควรต่อการเลือกแนวทางการดำเนินชีวิต วัยรุ่นจะไม่มีแกนสารและไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับตัวเองได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ วัยรุ่นจะได้รับค่านิยมแบบผิด ๆ ที่แฝงมากับเนื้อหา ทำให้ถูกรอบงำทางความคิดจากวัฒนธรรมชาติอื่น ส่งผลให้วัยรุ่นขาดความภาคภูมิใจในความเป็นชาติของตนเอง ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในสังคม ขาดความคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง เนื่องจากเคยชินกับการเลียนแบบความคิดและพฤติกรรม และไม่สามารถหลุดออกจากกรอบแนวคิดเดิม ๆ ที่สื่อได้สร้างไว้

ศิริพร กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นผู้อ่านจะไม่ได้รับการพัฒนาทางด้านความคิด เพราะการนำเสนอแบบเดิมของนิตยสาร จะกลายเป็นกรอบความคิดให้เด็กมีแนวคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมตามแบบที่นิตยสารเสนอออกไป จนกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของคนในสังคม ส่งผลให้วัยรุ่นพากันนิยมวัฒนธรรมชาติอื่น และลืมนิยมและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของชาติไทย

การแพร่หลายของวัฒนธรรมต่างชาติที่นิตยสารนำเสนอจะมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมไทยอย่างไร

มานพ การครอบงำทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นแทบทุกประเทศ และการคลั่งไคล้ของวัฒนธรรมต่างชาติมีมาตลอด อยู่ที่ว่าประชากรประเทศนั้นจะมีพื้นฐานทางการศึกษามากน้อยแค่ไหน อย่างประเทศญี่ปุ่นคนเขาก็รับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเยอะ แต่เขาก็ยังคงรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของประเทศเขาได้อย่างดีเยี่ยม เมื่อหันกลับมาดูหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับมัธยมของไทยพบว่าแตกต่างจากสมัยก่อนมาก เมื่อก่อนหลักสูตรจะเน้นในเรื่องการต่อสู้เพื่อเอกราชของชาติเรา เอกลักษณ์ ประเพณีและวัฒนธรรมของชาติ แต่เดี๋ยวนี้จะมีเนื้อหาลักษณะนี้น้อยมาก ดังนั้น เด็กก็จะไม่รู้ลึกถึงความภาคภูมิใจในความเป็นชาติ ประกอบกับคนไทยมักจะเชื่อในความสามารถของต่างชาติ จึงคิดเสมอว่าของเขาดีกว่าของเรา เมื่อฝรั่งทำอะไรเราจะพยายามเลียนแบบตลอดเวลา สรุปแล้วก็คือระบบการเรียนการสอนของไทยเราไม่พัฒนา และยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ ทำให้เด็กไม่รู้จักเลือกในการรับข้อมูลข่าวสาร การครอบงำทางวัฒนธรรมจึงเกิดขึ้นได้ไม่ยาก หากจะแก้ปัญหานี้เรื่องนี้คงต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทั้งส่วน

ของภาครัฐในด้านการส่งเสริมการศึกษา ส่วนของสื่อมวลชนทุกแขนง ผู้ปกครองที่ต้องคอยดูแล ให้ข้อมูลและคำแนะนำ เพื่อให้เด็กรู้จักที่จะเลือกรับข้อมูลที่ดีและมีประโยชน์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

วิลาสินี มองว่าสื่อวิทยุวิทยุไม่ต่างอะไรกับนิตยสารทุกประเภท นั้นหมายถึง นิตยสารที่น่าเสนอภาพของคนกลุ่มเดียว โดยไม่ให้พื้นที่กับคนที่ไม่มีเสียงหรือไม่มีโอกาสในสังคม ดูได้ง่ายจากภาพที่น่าเสนอในนิตยสารจะมีแต่คนที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ เมื่อเปิด นิตยสารคุณจะไม่พบกับเรื่องของ ด.ญ.จุ่มที่อยู่บ้านหนองกระโทก หรือว่าเด็กที่อยู่ตามสี่แยกหรือ ตามสลัม สื่ออาจบอกว่าพวกนี้ไม่ใช่กลุ่มผู้อ่านของนิตยสาร ซึ่งสื่อไม่จำเป็นต้องเสนอเรื่องของวิทยุ รุ่นพวกนี้ เพราะสื่อคิดจะขายเรื่องของพวกเขาหรอก แต่ถ้าสื่อเปิดพื้นที่ให้เสียงกับวิทยุรุ่นที่ไม่เคยมี โอกาสในสังคม มันจะมีผลทำให้วิทยุรุ่นที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของนิตยสารได้รับรู้ว่า ยังมีคนอื่นอีกเยอะ ในสังคมที่อาจแตกต่างจากพวกเขา ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรืออาจได้รับแนวคิดใหม่ ๆ ก็ได้

ศิริพร นอกจากที่สื่อจะต้องสำรวจตัวเองแล้ว พ่อแม่ผู้ปกครองก็ต้องคอยสั่งสอน และ อบรมให้ลูก ทราบถึงสิ่งต่างที่เกิดขึ้น รวมทั้งให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์ เนื่องจากปัจจุบันมี สื่อมากมายหลายชนิดที่ไม่มีการตรวจสอบเนื้อหา หากเด็ก ๆ ไม่ได้รับการดูแล และคำแนะนำที่ดี อาจส่งผลให้พวกเขามีความคิด ความเชื่อ หรือเลียนแบบในสิ่งที่ไม่สมควร

ปัญหาที่เยาวชนไทยประสบในขณะนี้

กิตติ กล่าวว่า ตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน จะแบ่งเด็กและเยาวชนออกตามช่วงอายุ โดยกำหนดไว้ 3 กลุ่มอายุคือ กลุ่มอายุ 0 - 5 ปี กลุ่มอายุ 6 - 14 ปี และกลุ่มอายุ 15 - 25 ปี ช่วงอายุ 0 - 5 ปี ส่วนใหญ่ปัญหาที่พบก็คือการที่ไม่ได้รับความเอาใจใส่ ทางด้านร่างกายและ จิตใจ คือสุขภาพพลานามัย ซึ่งเป็นผลต่อในแง่พัฒนาการของเด็ก ทำให้เด็กเจริญเติบโตอย่างไม่ สมบูรณ์ ขาดความอบอุ่น และก็บางครั้งถูกปล่อยปละละเลยอย่างนี้เป็นต้น

ช่วงอายุ 6 -14 ปี เป็นช่วงเข้าระยะ ป.1 - ป.6 ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ของวัยนี้คือ เรื่อง การศึกษาที่ไม่ได้รับการส่งเสริมตามวัย เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว จากผลสำรวจของการ ศึกษาประเทศไทย พบว่าเด็กจะได้ศึกษาประมาณ 9 ปีโดยเฉลี่ยของประชากรทั่วประเทศ ซึ่ง เนื่องมาจากปัจจัยหลายๆ ด้านไม่ว่าจะในแง่เศรษฐกิจ แ่งที่อยู่อาศัยไกลห่างจากโรงเรียน ส่วน

ใหญ่ก็จะเน้นในแง่เศรษฐกิจ ส่งผลให้เด็กต้องออกมาประกอบอาชีพก่อนวัยอันควร เมื่อเด็กมีการศึกษาน้อย ทำให้เกิดปัญหาการถูกละเมิดสิทธิต่าง ๆ ถูกล่วงละเมิด ถูกนำไปเป็นแรงงานเด็กอย่างผิดกฎหมาย นอกจากนี้ยังพบปัญหาหาเสพติดอีกด้วย กลุ่มช่วงอายุ 15 - 25 ปี ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ก็คือ เรื่องการศึกษาและการประกอบอาชีพ ซึ่งบางกรณีเยาวชนมีความต้องการศึกษาต่อ แต่เนื่องจากไม่มีปัจจัยเอื้ออำนวย จึงต้องออกมาประกอบอาชีพ ทำให้เด็กไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่วนปัญหาการประกอบอาชีพ คือ การขาดความชำนาญเฉพาะด้านในการประกอบอาชีพ การปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น นอกจากนี้ยังพบปัญหาหามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งทำให้เกิดปัญหาอื่นตามมา เช่น การทำแท้ง การติดเอดส์ เป็นต้น

นายมานพ แยมอุทัย ให้สัมภาษณ์ถึงลักษณะการจัดหน้าของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

นิตยสารส่วนใหญ่จะประยุกต์มาจากนิตยสารของต่างประเทศ นิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารฮาร์ทมีลักษณะการจัดหน้าคล้าย ๆ กัน ดูจากลักษณะการจัดหน้าแล้วคงจะประยุกต์มาจากนิตยสารของตะวันตก และรู้ทันทีว่าเป็นนิตยสารสำหรับวัยรุ่น เนื่องจากนิตยสารโดยทั่วไปจะไม่ใช้ภาพ หรือการจัดหน้าที่หวือหวาขนาดนี้ เพราะนิสัยของวัยรุ่นจะเป็นแบบให้เวียนหัวเข้าไว้ การจัดรูป การจัดหน้า การวางตำแหน่งตัวหนังสือ หรืออะไรก็แล้วแต่ คือให้มันวุ่นเข้าไว้ ไม่สนใจหลักเกณฑ์การจัดหน้าที่ดี อาทิ หลักความสบายตาในการอ่าน จะพบว่าการใช้สีพื้นกับสีของตัวอักษรทำให้ผู้อ่านอ่านได้ยาก เช่น การใช้พื้นสีเหลืองแล้วใช้ตัวอักษรสีขาว หรือการใช้พื้นสีฟ้าแล้วใช้ตัวอักษรสีน้ำเงิน เป็นต้น หลักการจัดวางเนื้อหาก็คือจะมีทั้งวางในแนวตั้ง แนวนอน วางแบบตะแคง ซึ่งดูแล้ววุ่นวายไม่มีความเป็นระเบียบ

สำหรับนิตยสารเดอะบอย คงได้รับอิทธิพลมาจากนิตยสารของญี่ปุ่น เพราะเมื่อเปิดดูเนื้อหาภายในพบว่ามีเนื้อหาบางเรื่องเลียนแบบมาจากญี่ปุ่น และการจัดหน้าของญี่ปุ่นจะมีลักษณะที่ไม่เหมือนใคร เนื่องจากตัวหนังสือของเขาใช้อ่านจากบนลงล่างขวาไปซ้าย เพราะฉะนั้นลีลา และการนำเสนอต่างก็จะสังเกตได้จากการอ่าน เมื่อเรานำมาเลียนแบบโดยใช้ภาษาไทยมันดูไปด้วยกันไม่ได้ เพราะการอ่านหนังสือของเราจากซ้ายไปขวาด้านล่าง การเลื่อนสายตาตามเนื้อหาจะต่างกัน นอกจากนี้ญี่ปุ่นยังนิยมใช้การป้ายตัวหนังสือ ดูแล้ววุ่นน่าปวดหัว ไม่มีการใช้เส้นเพื่อนำสายตา

รูปแบบการจัดหน้านิตยสารทั่วไป เช่น ดิฉัน แพรว จะเป็นอีกแบบหนึ่ง จะใช้วิธีการเลื่อนไหลสายตาของการอ่าน หรือการวางตำแหน่งของชื่อเรื่อง พาดหัว หรือจะมีความโดดเด่น เพราะจะจัดเนื้อหาแบบเรียบ ๆ มีพื้นที่ว่างให้หยุดพักสายตา จะอ่านได้อย่างสบายตา เป็นระเบียบ

การเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาในนิตยสารเหล่านี้จะไม่มี เพราะจะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะแข่งขันกัน ทุกคนล้วนจะจัดหน้าเด่นเท่ากันหมดจนไม่มีใครเด่นกว่ากัน ดังนั้นก็ให้ผู้อ่านเลือกอ่านเอาเอง

เมื่อพิจารณาดูในนิตยสารจะไม่พบการจัดหน้าที่มีความสอดคล้อง หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันตลอดทั้งเล่ม มันจะแตกต่างกันไปหมดในแต่ละหน้า แต่ละเรื่อง แต่ละคอลัมน์ ซึ่งจะคล้ายกับชีวิตของวัยรุ่นที่มีแต่ความสับสน เขาไม่ชอบให้ใครมาวางระเบียบ เคยมีนิตยสารหลายฉบับที่จะเข้าสู่กลุ่มวัยรุ่น แล้วพยายามที่จะเอาระเบียบ หรือใช้หลักการจัดหน้าที่ดีมาใช้ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ

สังเกตได้ว่าลักษณะการจัดวางตัวหนังสือของนิตยสารที่ดี โดยทั่วไปต้องคำนึงถึงการเคลื่อนไหวของสายตาคน อย่างการจัดหน้าแบบญี่ปุ่นจะใช้ระบบเปิดขวา ส่วนเราจะใช้ระบบเปิดซ้าย ฉะนั้นการนำสายตาจึงแตกต่างกัน เมื่อเราไปเลียนแบบเขามันก็ฝืนสายตาในการอ่านทำให้รู้สึกอ่านยาก หรือแม้แต่การจัดหน้า การจัดตัวหนังสือโดยเลียนแบบพวกตะวันตก เช่นเห็นว่าเขาจัดตัวหนังสือดีลังกาแล้วสวยดี เอามาเลียนแบบบ้างปรากฏว่าเราทำแล้วไม่สวย ก็เพราะตัวหนังสือภาษาอังกฤษมีขนาดเท่ากันหมด ในขณะที่ตัวหนังสือภาษาไทยจะมีสระ วรรณยุกต์ เมื่อนำไปจัดวางเช่นนั้นก็จะทำให้ดูรก ไม่สวยงาม

นิตยสารทั้ง 3 ฉบับยังคงใช้หลักการพื้นฐานของการจัดหน้าในส่วนของการเลือกใช้ชื่อหนังสือ การจัดหน้าปก การจัดหน้าสารบัญ แต่การจัดหน้าเนื้อหาภายในมีความเป็นอิสระมาก ไม่ยึดกฎหรือหลักเกณฑ์ใด ๆ ทำตามความต้องการของวัยรุ่นเป็นหลัก วัยรุ่นต้องการอะไรจะเปลี่ยนไปตามความต้องการและความสนใจของวัยรุ่นทันที จนเสียหลักการที่ดีในการจัดหน้า เช่น การใช้สีหลาย ๆ สีอยู่ในหน้าเดียวกัน การใช้เส้นตีกรอบสารพัดแบบ ทำให้การจัดหน้าในนิตยสารไม่มีทั้งความสมดุล ไม่มีทั้งความเป็นเอกภาพ

สรุปแล้วหลักการจัดหน้านิตยสารสำหรับวัยรุ่นไม่มีความแน่นอนตายตัว จะเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยมของวัยรุ่นในขณะนั้น อาทิ ช่วงที่วัยรุ่นนิยมการถ่ายสติ๊กเกอร์ การจัดหน้าก็จะมีรูปภาพแบบสติ๊กเกอร์เข้ามาประกอบด้วย เป็นต้น นอกจากนี้ก็จะดูตามความเปลี่ยนแปลงของนิตยสารต่างประเทศด้วย

สาเหตุที่นิตยสารสำหรับวัยรุ่นไทยจะต้องนำการจัดหน้าจากนิตยสารต่างประเทศเป็นแม่แบบ เพราะเราเห็นว่านิตยสารในยุโรปและอเมริกาที่มีลักษณะการจัดหน้าแบบนี้ประสบความสำเร็จ ได้รับความนิยมจากวัยรุ่น เราจึงไปจับหลักการตรงนั้นมาประยุกต์ หรือเลียนแบบ ซึ่งก็เท่ากับว่าช่วยผ่อนแรงให้เราไม่ต้องคิดเองทั้งหมด ประกอบกับเทคโนโลยีการผลิตนิตยสารของต่างประเทศก็ทันสมัยกว่า เช่น การใช้ภาพมาจัดหน้า ซึ่งนิตยสารของไทยมักจะนำภาพมาจากนิตยสารต่างประเทศ โดยแนวโน้มการจัดหน้านิตยสารวัยรุ่นในอนาคตจะวนไปเรื่อย ๆ ตามความนิยมของแฟชั่นวัยรุ่น

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการจัดหน้านิตยสารก็คือ ความสนใจและความต้องการของวัยรุ่น ทั้งนี้ก็จะคำนึงถึงการรักษากลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มผู้ลงโฆษณาเป็นหลัก เพราะต้องการผลประโยชน์ทางด้านยอดขาย และด้านส่วนแบ่งทางการตลาด

การจัดหน้านิตยสารจะเปลี่ยนแปลงไปตามแฟชั่น สำหรับนิตยสารไทย คิดว่าถ้าเป็นวัยรุ่นสมัยก่อนอาจจะได้รับอิทธิพลด้านแฟชั่น แต่ในปัจจุบันผมเชื่อว่าการตามแฟชั่นของนิตยสารจะไม่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น เพราะเดี๋ยวนี้มีสื่อตัวอื่น ๆ เช่น นิตยสารต่างประเทศที่เข้ามาขายในเมืองไทย อินเทอร์เน็ต ซึ่งจะนำแฟชั่นเข้ามาโดยทางตรงกว่านิตยสารของไทย

สรุปความคิดเห็นของนักวิชาการทั้ง 5 คน ที่มีต่อนิตยสารวัยรุ่น พบว่ามีความคิดเห็นที่พ้อง และแตกต่างกันดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของนิตยสารวัยรุ่น นักวิชาการมีความคิดเห็นพ้องกันว่า นิตยสารมีประโยชน์ต่อวัยรุ่นในด้านให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน และยังเป็นเพื่อนช่วยให้คลายเหงา รวมทั้งเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ให้วัยรุ่นเลือกปฏิบัติในยามว่าง

ในขณะที่เวลาสั้นๆ ได้ให้ความคิดเห็นที่ต่างออกไปว่า นิตยสารช่วยสร้างเครือข่ายให้กับวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่ามีเพื่อนที่อ่านนิตยสารเหมือนกับตนเองมีสังคมของกลุ่มพวกเขาเอง

นอกจากนี้ นิติสารยังช่วยเสนอแนวทางให้วัยรุ่นเลือกปฏิบัติ ซึ่งวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่านจากเด็กสู่ผู้ใหญ่ รวมทั้งยังทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีอำนาจ และมีโลกส่วนตัวเวลาที่อ่านนิติสารอีกด้วย

สำหรับโทษที่นิติสารวัยรุ่นมีต่อผู้อ่าน นักวิชาการมีความเห็นพ้องกันว่า เนื้อหาที่นิติสารนำเสนอจะสร้างและหล่อหลอมการบริโภคนิยมให้กับวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมฟุ่มเฟือย ค่านิยมด้านการแต่งกายตามแฟชั่นซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นไทย รวมทั้ง ยังส่งเสริมการใช้สินค้าต่างประเทศ

ทั้งนี้ ศิริพร มีความเห็นที่แตกต่างจากที่กล่าวไปข้างต้นว่า การเรียบเรียงและการใช้ภาษาของนิติสารเป็นแบบอย่างด้านการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้อ่านให้ใช้ภาษาของชาติไม่ถูกต้อง และมีความเข้าใจผิดในการใช้ภาษาไทย

วิลาสินี เห็นว่าเนื้อหาในนิติสารจะตอกย้ำมายาคติให้กับวัยรุ่นรู้สึกว่าด้อยกว่าชาติตะวันตก จะยกย่องการกระทำของชาติตะวันตก มีผลให้ค่อยเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่าง ๆ ตลอดเวลา กระทั่งวัยรุ่นไทยไม่รู้จักสร้างสรรค์

ส่วนกิตติ มีความคิดเห็นว่า ผลในเชิงลบที่นิติสารมีต่อเด็กนั้น เกิดจากเนื้อหาที่ส่งเสริมให้เด็กนิยมวัฒนธรรมของต่างชาติ จนกระทั่งถูกรอบงำทางวัฒนธรรม วัยรุ่นจะขาดความภูมิใจในความเป็นชาติ ขาดความรับผิดชอบหน้าที่ในสังคม ขาดความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากมีความเคยชินกับการเปลี่ยนแปลงชาติตะวันตก

อิทธิพลของสื่อนิติสาร นักวิชาการหลายท่านมองว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ สื่อมวลชนเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้ วิทยาการ ความเป็นไปในสังคมให้วัยรุ่นได้รับทราบ ดังนั้น การที่สื่อมวลชนนำเสนอเนื้อหาในลักษณะใดมาเสนอต่อวัยรุ่นย่อมจะมีผลต่อแนวคิด ทศนคติ และพฤติกรรม สื่อมวลชนจึงได้ชื่อว่ามีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเสมอ ถึงแม้ว่านิติสารจะเป็นสื่อที่มีอิทธิพลน้อยกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ ก็ตาม แต่นิติสารจัดเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอายุยาวนานกว่าสื่อประเภทอื่น จึงสามารถนำมาอ่านได้บ่อยเท่าที่ต้องการ และการรับรู้ของคนโดยวิธีการอ่านจะมีความลึกซึ้งการรับรู้ด้วยวิธีอื่น ฉะนั้นหากนิติสารเสนอเนื้อหาที่ดีมีประโยชน์ วัยรุ่นจะคิดและปฏิบัติตามในสิ่งที่ดี แต่ถ้านิติสารเสนอเนื้อหาที่ไม่สร้างสรรค์ ไม่เหมาะสม และไม่มีประโยชน์วัยรุ่นก็จะได้รับข้อมูล และปฏิบัติตาม

วิลาสินี กลับเห็นว่าสังคมต่างหากที่เข้าไปมีอิทธิพล และเป็นตัวกำหนดให้สื่อเป็นแบบนี้ เมื่อสังคมยังติดกับเรื่องของการบริโภคนิยม ความเชื่อในเรื่องความเหนือกว่าของตะวันตก ความเชื่อในการกำหนดบรรทัดฐานในแง่ที่ว่าบรรทัดฐานที่มีอยู่ดีอยู่แล้ว สื่อก็ต้องผลิตงานออกมาแบบนี้ สื่อจึงเป็นเครื่องมือที่รักษาคนเอาไว้ให้อยู่ในบรรทัดฐานของสังคม

นักวิชาการหลายคนเห็นว่า **เนื้อหาที่นิตยสารวัยรุ่นนำเสนอ** ได้แก่ เนื้อหาที่จะช่วยสร้างสรรคความคิดให้กับวัยรุ่น ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตในแนวทางที่ถูกต้องดีงาม ด้านข่าวสารความรู้ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้ นิตยสารควรแบ่งสัดส่วนการนำเสนอเนื้อหาด้านสาระเพิ่มขึ้น อาจแบ่งสาระกับความบันเทิงอย่างละครึ่ง หรือสาระ 40 เปอร์เซ็นต์ บันเทิง 60 เปอร์เซ็นต์ โดยนำเอาสาระความรู้ไปเขียนในลักษณะที่น่าอ่าน ไม่ใช่สอนตรง ๆ สรุปแล้วควรเสนอเนื้อหาที่มีทั้งสาระและความบันเทิงอยู่ในสัดส่วนที่สมดุลกัน

นอกจากนี้ มานพ และศิริพร มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่านิตยสารควรนำเสนอสารคดี และบทความที่ไม่หนักมากแต่ช่วยชี้แนะในเรื่องต่าง ๆ ให้กับวัยรุ่น อีกทั้ง นิตยสารควรเน้นเนื้อหาในลักษณะการส่งเสริมด้านงานเขียน เพื่อจะฝึกหัดด้านภาษา ความคิดสร้างสรรค์ การจัดลำดับความคิดให้กับวัยรุ่น

ค่านิยมที่ควรแทรกอยู่ในนิตยสาร มานพ ศิริพร และชัมย์ภร คิดเห็นว่า นิตยสารควรนำเสนอค่านิยมด้านการประหยัด รู้จักคุณค่าของเงิน ค่านิยมการพึ่งตนเองและรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง ค่านิยมด้านสิ่งแวดล้อม ค่านิยมด้านวัฒนธรรม และค่านิยมเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของคนไทยให้กับวัยรุ่น

ในขณะที่กิตติ กลับเห็นว่าค่านิยมที่ควรเสนอปลูกฝังให้กับวัยรุ่นมากที่สุดคือ ค่านิยมความกตัญญูต่เวที เพราะวัยรุ่นสมัยนี้มีเวลาอยู่พ่อแม่น้อยลง จะคลุกคลีกับโรงเรียนและสื่อมากกว่า รวมทั้งได้ดำเนินการประเมินเยาวชนในเรื่องของการส่งเสริมจริยธรรม พบว่าเยาวชนมีค่านิยมในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับที่ต่ำ

ส่วนวิลาสินี มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปถึงค่านิยมที่สื่อควรนำเสนออีกคือ ค่านิยมความเข้มแข็ง ความเข้มแข็งในที่นี้หมายถึง ความสามารถที่จะมีภูมิคุ้มกันที่จะต่อต้านกับการบริโภคนิยม ความสามารถสร้างพลังให้กับตัวเองต่อต้านในสิ่งที่คิดว่าสิ่งที่มันไม่มีเหตุไม่มีผล สิ่ง

ที่เราารู้สึกว่าเราเชื่อตาม ๆ กันมาแบบนั้น ความสามารถในการรู้จักตั้งคำถาม การวิพากษ์วิจารณ์ และความสามารถที่วัยรุ่นเองจะต้องกำหนดสิทธิและชีวิตของตัวเองได้

ค่านิยมการเปลี่ยนอุดมการณ์ของสังคมใหม่ คำว่าเปลี่ยนอุดมการณ์ของสังคม หมายถึง การเปลี่ยนอุดมการณ์ให้สังคมเต็มไปด้วยอุดมการณ์ของการเคารพในความเป็นมนุษย์ซึ่งกันและกัน เคารพในเรื่องสิทธิเสมอภาค โอกาสที่จะได้รับความเท่าเทียมกัน

แนวทางการปรับปรุงและแก้ไขตัวของสื่อ เพื่อนำเสนอเนื้อหาและค่านิยมที่ดีให้กับวัยรุ่น นักวิชาการทุกท่านเห็นพ้องกันว่าสื่อหรือผู้จัดทำเนื้อหาสามารถทำได้ที่จะเสนอสาระความรู้ที่ดี มีประโยชน์และเหมาะสมกับวัยรุ่น แทนที่จะเสนอเนื้อหาเอาใจตลาดอย่างเช่นทุกวันนี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และจรรยาบรรณในวิชาชีพของสื่อว่าจะมีมากน้อยแค่ไหน ในขณะที่เดียวกันองค์กรที่ดูแลควรออกมาดูแลอย่างจริงจัง โดยวิธีการอบรม สัมมนาสื่อเพื่อกระตุ้นให้สื่อรู้จักปรับปรุงตนเองในการนำเสนอเนื้อหาที่มีประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านมากขึ้น

ทางด้านมานพ และวิลาสินี คิดว่าสื่อควรสร้างปัญญาให้มากขึ้น ด้วยการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ความคิด โดยพยายามปรับอุดมการณ์ของตัวเองในการทำความเข้าใจกับสังคมมองให้ออกในทุกๆระดับ เพื่อให้สื่อเข้าไปสัมผัสกับวัยรุ่นอย่างแท้จริง แล้วจะพบว่าวัยรุ่นมีพัฒนาการไปไกล สื่อเองนั่นแหละที่ล้าหลัง ดังนั้นสื่อต้องพัฒนาปัญญาตนเองให้มากขึ้น

ถึงแม้ว่า**โครงสร้างทางสังคม นโยบาย และผู้ลงทุนจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดเนื้อหาในนิตยสารก็ตาม** แต่นักวิชาการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สื่อก็ยังจะสามารถจะเสนอเนื้อหาที่ดีและมีประโยชน์ได้ เพราะสื่อเองมีวิธีการและเทคนิคการนำเสนอให้เนื้อหาน่าอ่านได้ โดยไม่สูญเสียยอดขายนิตยสาร ดังนั้น จึงขึ้นอยู่กับความตั้งใจของสื่อว่าคิดอย่างไรกับการนำเสนอเนื้อหาที่เอาใจตลาด และผู้ลงทุนเพียงอย่างเดียว

ในขณะที่กิตติมีความคิดเห็นต่อกรณีดังกล่าวเพิ่มเติมว่า ปัญหาข้างต้นถ้าให้ตัวสื่อแก้ไขเพียงฝ่ายคงไม่สำเร็จ ปัญหาควรจะได้รับความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ได้แก่ ผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา รวมไปถึงรัฐบาลที่ต้องส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจกับเยาวชนในการเลือกรับสื่อ

ส่วนวิลาลินี มีความคิดเห็นว่สื่อจะต้องพยายามที่จะมีส่วนที่จะเปิดเวทีเปิดความคิดให้กับสังคมด้วย และที่สำคัญก็คือถึงแม้ว่านิตยสารวัยรุ่นจะเป็นสื่อเฉพาะกิจ แต่ก็ต้องคำนึงถึงความหลากหลายในความเป็นสื่อเฉพาะกิจให้มาก ถ้าเราดูเนื้อหาจะพบวัยรุ่นแค่กลุ่มเดียว ทั้งในความเป็นจริงวัยรุ่นมีอีกมากมายหลายกลุ่ม และมีความหลากหลาย ซึ่งสื่อควรจะคำนึงถึง อย่างแต่ในเรื่องตลาด การแข่งขัน เพราะถ้านิตยสารเปิดความหลากหลายให้มากขึ้น ก็จะสามารถขายนิตยสารได้ในวงที่กว้างขึ้นเอง

หากนิตยสารยังนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเดิมจะมีผลต่อวัยรุ่นอย่างไรนั้น มานพ กิตติ ชมัภร และศิริพร มีความคิดเห็นตรงกันว่า กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นผู้อ่านจะไม่ได้รับการพัฒนาทางด้านความคิด เพราะการนำเสนอแบบเดิมของนิตยสาร จะกลายเป็นกรอบความคิดให้วัยรุ่นมีแนวคิด ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรม ตามแบบที่นิตยสารเสนอออกไป จนกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของคนในสังคม ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปในอนาคต ไม่สามารถที่จะสื่อให้ลูกหลานของเขาได้รู้จักแนวคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมได้ จนกระทั่งทำให้บรรทัดฐานทางสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีของไทยค่อย ๆ สูญหาย รวมทั้งนำเอาวัฒนธรรมสากล หรือวัฒนธรรมต่างชาติมาใช้เป็นวัฒนธรรมของชาติแทน

ทั้งนี้ วิลาลินี มีความคิดเห็นที่ต่างออกไปว่าการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารเป็นเพียงกลไลที่จะส่งเสริมกรอบแนวคิดลักษณะเดิมเท่านั้น นิตยสารอย่างเดียวไม่สามารถที่จะทำเช่นนั้นได้ แต่อยู่ที่โครงสร้างของสังคมต่างหากที่กำหนดกรอบของสังคมให้กับวัยรุ่นในสังคมไทยเติบโตมา โดยไม่รู้จักรั้งคำถาม ไม่รู้จักเป็นนักวิพากษ์วิจารณ์สังคมในเรื่องต่าง ๆ หรือเป็นนักค้นคว้าหรือนักตั้งคำถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง เนื้อหา และการสะท้อนค่านิยมในนิตยสารวัยรุ่น มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท
2. เพื่อศึกษาถึงรูปแบบและลักษณะการนำเสนอเนื้อหา รวมถึงการจัดหน้าในนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท
3. เพื่อศึกษาค่านิยมทางสังคมที่สะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งได้ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลในการวิจัยสำหรับส่วนแรกคือ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ตั้งแต่ฉบับแรกที่ได้รับการตีพิมพ์จนมาถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับของเดือนธันวาคม 2542) ซึ่งจะแบ่งช่วงการศึกษาตามการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการของนิตยสาร
2. แหล่งข้อมูลในการวิจัยสำหรับส่วนที่สองคือ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ตั้งแต่ฉบับแรกของเดือนมกราคม พ.ศ. 2542 ถึง ฉบับหลังของเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 โดยผู้วิจัยต้องการศึกษารูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเนื้อหา การจัดหน้า นิตยสาร และค่านิยมที่สะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสารสำหรับวัยรุ่น ดังนี้ นิตยสารเธอกับฉัน จำนวน 24 ฉบับ นิตยสารเดอะบอย จำนวน 24 ฉบับ และนิตยสารฮาร์ท จำนวน 12 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 60 ฉบับ
3. แหล่งข้อมูลในการสัมภาษณ์เจาะลึกบุคคลในองค์กรนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ฉบับละ 3 คน จำนวน 9 คน รวมทั้งนักวิชาการอีกจำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 14 คน มีดังนี้

1. นายชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง

ตำแหน่ง บรรณาธิการบริหารนิตยสารเธอกับฉัน

2. นางสุกัญญา จันทร์กระจ่าง

ตำแหน่ง หัวหน้ากองบรรณาธิการนิตยสารเธอกับฉัน

3. นายศุภฤกษ์ สมรมิตร

ตำแหน่ง คอมพิวเตอร์กราฟฟิค นิตยสารเธอกับฉัน

4. นางอุบลวรรณ ธนโชติกุลศักดิ์

ตำแหน่ง บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นิตยสารเดอะบอย

5. นายภาณุเดช ชัยตระกูล ณ อยุธยา

ตำแหน่ง บรรณาธิการบริหารนิตยสารเดอะบอย

6. นางงามเลิศ ปัญญา

ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรมนิตยสารเดอะบอย

7. นายวิชัย เหล่าพัฒนา

ตำแหน่ง บรรณาธิการนิตยสารฮาร์ท

8. นางสาวณัฐชยา เลิศสำราญ

ตำแหน่ง หัวหน้ากองบรรณาธิการนิตยสารฮาร์ท

9. นายเอกภพ อันตระกูล

ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายคอมพิวเตอร์กราฟฟิคนิตยสารฮาร์ท

10. นายมานพ แย้มอุทัย

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

11. ดร. วิลาสินี พิพิธกุล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12. นางชัมย์ภร แสงกระจ่าง

ตำแหน่ง นักเขียนหนังสือ เคยได้รับรางวัลดีเด่นและชมเชยประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็ก

ก่อนวัยรุ่น จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ

13. นายกิตติ สมานไทย

ตำแหน่ง รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชน

แห่งชาติ และคณะกรรมการตัดสินวารสารดีเด่นสำหรับเยาวชน

14. นางศิริพร จิรัปปภา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์สารนิเทศ หอสมุดแห่งชาติ

และคณะกรรมการตัดสินวารสารดีเด่นสำหรับเยาวชน

สรุปผลการวิจัย

1. พัฒนาการของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

พัฒนาการด้านกายภาพของนิตยสารวัยรุ่นได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท พบว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับมีอายุในการผลิตแตกต่างกัน โดยนิตยสารเธอกับฉันตีพิมพ์ใน พ.ศ. 2526 นิตยสารเดอะบอยตีพิมพ์ พ.ศ. 2532 และนิตยสารฮาร์ทตีพิมพ์ พ.ศ. 2539 อายุของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับย่อมแตกต่างกันคือ 16 ปี 10 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ ทั้งนี้ นิตยสารเธอกับฉันมีการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการบริหารบ่อยมากถึง 7 คน ในขณะที่อีก 2 ฉบับมีเพียง 1 คน

สำหรับนโยบายของนิตยสารเธอกับฉันต้องการให้วัยรุ่นมีทางเลือก ในการรับข้อมูลข่าวสารตลอดจนสาระความรู้ รวมทั้งปลูกฝังสิ่งที่ดีให้กับเยาวชนของชาติ และช่วยผ่อนคลายความตึง

เครือข่าย รวมทั้งเป็นเพื่อนกับวัยรุ่น ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยมีนโยบายต้องการให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่วนนโยบายของนิตยสารฮาร์ทคือต้องการให้วัยรุ่นได้มีนิตยสารบันเทิงเฉพาะกลุ่มเพิ่มขึ้นอีกฉบับหนึ่ง อีกทั้งต้องการเปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงออกในด้านงานเขียนอีกด้วย

ในด้านราคา นิตยสารทั้ง 3 ฉบับจะเหมือนกันตรงที่จะมีการเพิ่มราคาตามตลอดจนปัจจุบันก็ได้กำหนดราคาจำหน่ายเท่ากันคือ ฉบับละ 60 บาท ในขณะที่จำนวนหน้าของนิตยสารก็จะเพิ่มตามราคาที่สูงขึ้น จนกระทั่งในช่วงปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ถึงแม้ราคาของนิตยสารจะปรับสูงขึ้นแต่จำนวนหน้ากลับลดลง เหมือนกัน

ส่วนลักษณะการเข้าเล่มนิตยสารนั้น นิตยสารเธอกับฉันในยุคแรกจะทำการเข้าเล่มนิตยสารแบบมุงหลังคา แต่ปีต่อมาได้เปลี่ยนการเข้าเล่มนิตยสารเป็นแบบไสกาว เหมือนกับนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท สำหรับขนาดของนิตยสารเธอกับฉันในยุคแรกจะมีขนาดเท่ากับนิตยสารเดอะบอยคือ ขนาด 7.5 x 10.25 นิ้ว แต่ในยุคต่อมาจนถึงปัจจุบันนิตยสารเธอกับฉันมีขนาด 8.5 x 11.25 นิ้ว เท่ากับขนาดของนิตยสารฮาร์ท

หน้าปกของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ จะวางชื่อหัวนิตยสารไว้ด้านบนของหน้า ตลอดมาได้จะมีการปรับลักษณะตัวอักษรให้ใหญ่และหนาขึ้น โดยนิยมใช้ภาพถ่ายดารานักกร้องที่กำลังได้รับความนิยมขณะนั้นมาเป็นแบบบนหน้าปก นอกจากนี้จะมีการนำวลีภาษาอังกฤษที่มีความหมายสอดคล้องกับภาพปกมาวางไว้ด้านล่างของหน้าปกนิตยสาร ทั้งนี้นิตยสารเธอกับฉัน กับนิตยสารฮาร์ทจะมีสโลแกนวางอยู่ใต้ชื่อนิตยสาร สโลแกนของนิตยสารเธอกับฉันแต่เดิมจะใช้ว่า Magazine for you & me ต่อมาเปลี่ยนเป็น Magazine for Modern Teenage และ Magazine For The Next Generation ตามลำดับ ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะใช้สโลแกนว่า YOUR MOST FAVOURITE MAGAZINE ซึ่งจะใส่เอาไว้ในช่วงแรกเท่านั้น หน้าปกของนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทบางฉบับจะผลิตเป็นปกหลายพับด้วย

ปกหลังนิตยสาร พบว่าในช่วงแรก ๆ จะนำเสนอภาพถ่ายดารานักกร้องที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น ประกอบกับจะต้องสอดคล้องกับภาพที่ปกด้านหน้านิตยสารด้วย แต่ต่อมาได้กำหนดให้ปกหลังทั้งด้านในและนอกปกเป็นพื้นที่ลงโฆษณาเชิงพาณิชย์

การใช้สีในนิตยสารทั้ง 3 ฉบับจะพบว่า ในยุคแรกจะมีการใช้สีสีเพียงแค่ปกหน้า ปกหลัง และแผ่นเท่านั้น ต่อมาก็เริ่มใช้สีสีกับเนื้อหาหน้าอื่นมากขึ้น รวมทั้งได้ใช้สองสีเข้ามาช่วยด้วย เพื่อช่วยให้บางคอลัมน์ที่ต้องการเน้นเด่นออกมา แต่ในช่วงหลังนิตยสารไม่นิยมใช้สองสี จะใช้สีสีมากกว่าเพราะดูสวยงามกว่าสองสี

พัฒนาการด้านเนื้อหาของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท พบว่าการแบ่งเนื้อหาภายในเล่มของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท เหมือนกัน นั่นคือจะแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ 1. แฟชั่น 2. การสัมภาษณ์ดารานักช่อกหรือคนในวงการของไทยที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีสัดส่วนมากกว่าเนื้อหาส่วนอื่น 3. คอลัมน์เกี่ยวกับดารานักช่อก ความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงต่างประเทศ โดยในช่วงปีแรกจะนำเสนอคอลัมน์ในลักษณะนี้ในสัดส่วนที่น้อย ต่อมาได้เพิ่มคอลัมน์บันเทิงต่างประเทศเพิ่มขึ้นมาก 4. ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารได้จัดขึ้น เช่นการส่งเรื่องสั้นเข้ามาตีพิมพ์ การเล่นเกมต่างๆ การเขียนจดหมายมาคุยกัน เป็นต้น และ5. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ

สำหรับโฆษณาในนิตยสารเธอกับฉันในช่วงแรกจะพบโฆษณาแฝง โดยมีลักษณะให้นายแบบนางแบบใส่เสื้อผ้าที่ต้องการโฆษณา แล้วนำมาเสนอไว้ในส่วนของแฟชั่น ต่อมาเริ่มมีการลงโฆษณาเชิงพาณิชย์ จนในที่สุดพบแต่โฆษณาเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว ส่วนนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทจะพบแต่โฆษณาเชิงพาณิชย์ ซึ่งนับแต่แรกจะมีจำนวนโฆษณาเพิ่มขึ้นตลอด จนในช่วงหลังโฆษณามีน้อยลง

การใช้ภาพประกอบนั้น นิตยสารทั้ง 3 ฉบับ จะใช้ภาพถ่ายดารานักช่อกหรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่าง ๆ เหมือนกัน

2. การจัดหน้านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์การจัดหน้านิตยสารตั้งแต่ฉบับประจำเดือนมกราคม – ธันวาคม 2542 ตามองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. ปกนิตยสาร ประกอบด้วย ชื่อนิตยสาร ข้อมูลหนังสือที่แสดงปีที่ ฉบับที่

วันที่ เดือน ปีพุทธศักราช ราคาจำหน่าย เลขที่ของนิตยสาร สันปก
รูปภาพ

2. หน้าสารบัญ ประกอบด้วย ชื่อนิตยสาร ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ภาพประกอบ
เรื่อง ตัวเลขหน้า รายละเอียดผู้จัดทำ
3. หน้าเนื้อหาภายในเล่ม ซึ่งจะมีเรื่องราว บทความและคอลัมน์ ประกอบด้วย
ชื่อคอลัมน์ ชื่อเรื่อง โปรมย เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ
4. หน้าโฆษณา ซึ่งจะมีลักษณะเป็นโฆษณาเชิงพาณิชย์

จากการศึกษาการจัดหน้านิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสาร
เดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทนั้น พบว่าหน้าปกของนิตยสารจะมีการจัดวางชื่อนิตยสารไว้ใน
ตำแหน่งเดียวกัน ก็คือจัดวางไว้ส่วนบนกึ่งกลางปก และจะกำหนดตัวอักษรให้มีขนาดใหญ่ เด่น
สะดุดตา สำหรับคำขวัญประจำนิตยสาร และข้อมูลของนิตยสารอื่นได้แก่ ข้อมูลแสดงฉบับที่
เดือน ปี เลขที่ของนิตยสาร ราคาจำหน่ายนั้น ขึ้นอยู่กับกองบรรณาธิการของนิตยสารแต่ละฉบับ
จะกำหนดว่าจะแสดงข้อมูลใดบ้าง ภาพประกอบปก นิตยสารทั้ง 3 ฉบับ จะใช้ภาพของดารา
และนักร้องที่กลุ่มวัยรุ่นชื่นชอบและกำลังได้รับความนิยม โดยมีลักษณะเป็นภาพเดี่ยวขนาดใหญ่
ขึ้นเป็นภาพปกนิตยสาร พร้อมทั้งจะใช้ภาพสี่สี่ ทั้งนี้ เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน บาง
ฉบับจะมีวลีหรือประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับภาพบนปกจัดวางไว้ส่วนล่างกึ่งกลางของ
นิตยสาร

หน้าสารบัญของนิตยสาร นิตยสารเธอกับฉัน และนิตยสารฮาร์ทจะไม่มีชื่อนิตยสารระบุ
ไว้ที่หน้าสารบัญ แต่จะระบุข้อมูลประจำนิตยสารไว้ ได้คำว่าสารบัญ ซึ่งในนิตยสารจะนิยมใช้
ภาษาอังกฤษ ภายในหน้าสารบัญจะมีภาพการแสดงผลแบบจากดาราและนักร้อง โดยจะคัดเลือก
ภาพจากเนื้อหาภายในฉบับ มาเสนอไว้ เพื่อชวนให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกรักสนใจเนื้อหาภายในฉบับ
ทั้งนี้จะแสดงรายละเอียดของเรื่องภายในเล่ม ได้แก่ เลขหน้า ชื่อคอลัมน์ และชื่อเรื่องหรือชื่อ
บุคคลที่อยู่ในคอลัมน์ สำหรับการลำดับหน้าของนิตยสารไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง ส่วนรายละเอียด
ของผู้จัดทำนิตยสารจะจัดวางไว้อีกหนึ่งหน้าหนึ่งแยกจากหน้าสารบัญ

หน้าเนื้อหาภายในเล่ม จะแบ่งเป็นคอลัมน์ ๆ ไป คอลัมน์หนึ่งอาจจะมีเพียงหน้าเดียว หรือมากกว่าหนึ่งหน้าขึ้นไปก็อยู่ที่ความยาวของเนื้อหา ในแต่ละคอลัมน์จะประกอบไปด้วยชื่อเรื่อง ชื่อคอลัมน์ โปรมย เนื้อหา และภาพประกอบเนื้อหา ชื่อเรื่องมีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าส่วนอื่น ๆ และไม่มีตำแหน่งการจัดวางที่แน่นอน ชื่อคอลัมน์จะมีตัวอักษรขนาดเล็ก ส่วนโปรมยนั้นอาจพบในบางเรื่อง ซึ่งจะใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่และเด่นกว่าเนื้อหาไม่มีตำแหน่งที่แน่นอนในการจัดวาง ทุกเรื่องจะมีภาพประกอบ ซึ่งภาพที่นำมาจัดหน้านั้นจะมีทั้งแบบตีกรอบ แบบshot cut และใช้ภาพสกรีนเป็นพื้น นอกจากนี้จะมีการใช้เส้นและการสกรีนสีกับเนื้อหาบางส่วน เพื่อสร้างความแตกต่าง และเพิ่มความเด่นให้กับข้อความนั้น ส่วนใหญ่จะมีการใช้เส้นและการสกรีนพื้นช่วยแบ่งเรื่องในกรณีที่คอลัมน์นั้นมีเรื่องย่อยหลาย ๆ เรื่อง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการอ่าน สำหรับรูปแบบการจัดวางเนื้อหาและรูปภาพในแต่ละคอลัมน์จะแตกต่างกัน ทว่าคอลัมน์เดียวกันของทุกฉบับจะจัดหน้าแบบเดียวกัน เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของคอลัมน์

หน้าโฆษณา จะจัดวางอยู่ปกหน้าด้านใน ปกหลังด้านใน ปกหลัง ส่วนต้นของนิตยสารก่อนหน้าสารบัญ และแทรกระหว่างบทความหรือคอลัมน์ โฆษณาที่ลงในนิตยสารสามารถแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ ได้ดังนี้ หมวดสุขภาพและความงาม หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดเครื่องใช้ และหมวดอุปกรณ์สื่อสาร

หากจำแนกการจัดหน้านิตยสารแต่ละฉบับ โดยแบ่งตามองค์ประกอบข้างต้น จะพบว่าส่วนใหญ่การจัดหน้าของนิตยสารจะคล้ายกัน หากจะแตกต่างกันในรายละเอียดบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนิตยสารเอาไว้นั่นเอง

3. การศึกษารูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารสำหรับวัยรุ่น

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเนื้อหาโดยรวม ของนิตยสารสำหรับวัยรุ่นทั้ง 3 ฉบับ พบว่า นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบ “คอลัมน์ประจำ” มากที่สุดจำนวน 3,264 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 64.5 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบ “สรุปข่าว” 654 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 12.9 “ปกิณกะ” จำนวน 312 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.2 “เกม” 183 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.6 “แฟชั่น” และ “ภาพ” 180 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.5 “บันเทิงคดี” 179 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.5 “รูปแบบอื่น ๆ” 67

รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.4 และ “สารคดี” 48 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

หากพิจารณาถึงความเหมือนและแตกต่างของรูปแบบเนื้อหา จะพบว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบคอลัมน์ประจำมากที่สุด จำนวน 1296 รายเรื่อง 1440 รายเรื่อง และ 1528 รายเรื่อง ตามลำดับ

รองลงมาคือรูปแบบสรุปข่าว จำนวน 200 รายเรื่อง 335 รายเรื่อง และ 119 รายเรื่อง ตามลำดับ ส่วนการนำเสนอในรูปแบบรองลงมาคือ รูปแบบปกิถกจำนวน 120 รายเรื่อง 144 รายเรื่อง และ 48 รายเรื่องตามลำดับ

การนำเสนอในรูปแบบของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับที่รองลงมาจากข้างต้นจะมีความแตกต่างกันคือ นิตยสารเธอกับฉันจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบเกมจำนวน 87 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบบันเทิงคดีจำนวน 92 รายเรื่อง ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบแฟชั่นและภาพจำนวน 36 รายเรื่อง

รูปแบบเนื้อหาที่นำเสนอน้อยที่สุดของนิตยสารเธอกับฉันคือ สารคดี จำนวน 24 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยไม่พบการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสารคดี และรูปแบบที่พบน้อยที่สุดคือรูปแบบเกม แฟชั่น และภาพ โดยมีจำนวน 72 รายเรื่องเท่ากัน ส่วนนิตยสารฮาร์ทมีรูปแบบอื่น ๆ อันหมายถึงเนื้อหาเกี่ยวกับไบสมัครเป็นสมาชิกนิตยสารมีจำนวนน้อยที่สุด 12 รายเรื่อง

4. การศึกษาลักษณะเนื้อหาของนิตยสารสำหรับวัยรุ่น

จากการศึกษาลักษณะของเนื้อหาในนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 3 ชื่อฉบับโดยรวม พบว่านิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท จะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะด้านบุคคลมากที่สุด 2802 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 42.5 รองลงมาคือลักษณะด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ 855 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 13.1 ด้านเพลงและดนตรี 617 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 9.3 ด้านแนวความคิดการดำเนินชีวิต 511 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ

7.8 ด้านละครและภาพยนตร์ 510 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 7.7 ด้านงานเขียนจากกองบรรณาธิการและบุคคลภายนอก 444 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.7 ด้านแฟชั่น 424 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.4 ด้านกีฬาและสุขภาพ 252 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.8 ด้านการท่องเที่ยว 109 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.6 ลักษณะเนื้อหาด้านอื่น ๆ 61 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.9 และด้านประวัติศาสตร์ 14 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 0.2

หากพิจารณาถึงความเหมือนและแตกต่างของลักษณะเนื้อหา จะพบว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะด้านบุคคลมากที่สุด จำนวน 1193 รายเรื่อง 1136 รายเรื่อง และ 473 รายเรื่อง ตามลำดับ

รองลงมาคือลักษณะด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ จำนวน 372 รายเรื่อง 328 รายเรื่องตามลำดับ สำหรับนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอในลักษณะด้านแนวความคิดดำเนินชีวิต เป็นอันดับรองลงมาจำนวน 167 รายเรื่อง

การนำเสนอลักษณะเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับที่รองลงมาจากข้างต้นจะมีความแตกต่างกันคือ นิตยสารเธอกับฉันจะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเนื้อหาด้านเพลงและดนตรีจำนวน 367 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยจะนำเสนอลักษณะเนื้อหาด้านงานเขียนจากกองบรรณาธิการและบุคคลภายนอกจำนวน 232 รายเรื่อง ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอลักษณะเนื้อหาด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์จำนวน 155 รายเรื่อง

ลักษณะเนื้อหาที่นำเสนอน้อยที่สุดของนิตยสารเธอกับฉันคือ ด้านประวัติศาสตร์ จำนวน 14 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยและนิตยสารฮาร์ทไม่พบการนำเสนอลักษณะเนื้อหา ด้านประวัติศาสตร์ ซึ่งลักษณะเนื้อหาที่พบน้อยที่สุดในนิตยสารเดอะบอย คือด้านการท่องเที่ยว โดยมีจำนวน 22 รายเรื่อง

ส่วนนิตยสารฮาร์ทมีลักษณะเนื้อหาอื่น ๆ อันหมายถึงลักษณะเนื้อหาด้านโฆษณาเชิงพาณิชย์มีจำนวนน้อยที่สุด 12 รายเรื่อง ซึ่งจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับงานโฆษณาเชิงพาณิชย์ที่ปรากฏในโทรทัศน์ โดยจะมีการวิจารณ์ถึงเบื้องหลัง แนวคิดในการสร้างสรรค์งานโฆษณา

5. การศึกษาค่านิยมทางสังคมที่สะท้อนจากเนื้อหาของนิตยสารสำหรับวัยรุ่น

จากการศึกษาค่านิยมทางสังคมที่สะท้อนจากเนื้อหาในนิตยสารวัยรุ่นจำนวน 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ เธอกับฉัน เดอะบอย และฮาร์ทพบว่า เนื้อหาของนิตยสารสำหรับวัยรุ่นทั้ง 3 ชื่อฉบับนั้นมีค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ และไม่พึงปฏิบัติ

สำหรับค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติที่พบในเนื้อหาของนิตยสาร ทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่ามีค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ 382 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 11.5 รองลงมาคือค่านิยมการประหยัด 141 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 4.2 ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย 104 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.1 ค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา 97 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.9 ค่านิยมด้านอื่น ๆ 77 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.3 และค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย 72 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 2.2

ส่วนค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติในนิตยสาร ทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่ามีค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ 1158 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 34.8 รองลงมาคือ ค่านิยมความฟุ่มเฟือย 871 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 26.2 ค่านิยมด้านความรัก 209 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 6.3 ค่านิยมตะวันตก 116 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 3.5 ค่านิยมด้านอื่น ๆ 53 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.6 และค่านิยมการเที่ยวกลางคืน 47 รายเรื่อง หรือประมาณร้อยละ 1.4

สรุปความเหมือนและแตกต่างของค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติในเนื้อหา พบว่าในเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทปรากฏค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติด้านค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบมากที่สุด จำนวน 135 รายเรื่อง 126 รายเรื่อง และ 121 รายเรื่อง ตามลำดับ

รองลงมาในนิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทคือ ค่านิยมการประหยัด จำนวน 48 รายเรื่อง 37 รายเรื่องตามลำดับ สำหรับนิตยสารเธอกับฉันจะพบ ค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย เป็นอันดับรองลงมาจำนวน 79 รายเรื่อง

ค่านิยมทางสังคมที่พบในเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับที่รองลงมาจากข้างต้นจะมีความแตกต่างกันคือ นิตยสารเธอกับฉันจะพบค่านิยมการประหยัด จำนวน 56 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยจะพบ ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย จำนวน 32 รายเรื่อง ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะพบค่านิยมปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา จำนวน 29 รายเรื่อง

ค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติที่พบในเนื้อหาน้อยที่สุดของนิตยสารเธอกับฉันคือ ค่านิยมการมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย จำนวน 16 รายเรื่อง ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยและนิตยสารฮาร์ทพบค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย น้อยที่สุด โดยมีจำนวน 7 รายเรื่อง และ 18 รายเรื่อง ตามลำดับ

สำหรับค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติที่ปรากฏในเนื้อหา พบว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท ปรากฏค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติด้านค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 446 รายเรื่อง 507 รายเรื่อง และ 205 รายเรื่อง ตามลำดับ

ค่านิยมที่พบรองลงมาคือค่านิยมความฟุ่มเฟือย จำนวน 385 รายเรื่อง 356 รายเรื่อง และ 130 รายเรื่องตามลำดับ

ทั้งนี้ค่านิยมที่พบรองลงมาคือค่านิยมด้านความรัก จำนวน 70 รายเรื่อง 113 รายเรื่อง และ 26 รายเรื่องตามลำดับ

ค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติที่พบในเนื้อหาน้อยที่สุดของนิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท คือ ค่านิยมการเที่ยวกลางคืน จำนวน 21 รายเรื่อง จำนวน 9 รายเรื่อง และ 12 รายเรื่อง ตามลำดับ

6. การสัมภาษณ์กองบรรณาธิการนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่ามีความเหมือนและแตกต่างกันดังนี้

นโยบายของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับมีความเหมือนกันในด้านความมุ่งหมายที่จะให้นิตยสารสร้างความบันเทิง คลายความตึงเครียดให้กับวัยรุ่น และต้องการให้วัยรุ่นมีโอกาสเลือกรับข้อมูลจากฉบับต่าง ๆ รวมทั้งยังต้องการให้วัยรุ่นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

แต่ละฉบับคงมีนโยบายที่แตกต่างกัน โดยนิตยสารเธอกับฉันมีนโยบายที่มุ่งหวังจะปลูกฝังสิ่งที่ดีให้กับผู้อ่าน นิตยสารเดอะบอยมีนโยบายที่ต้องการให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก ส่วนนิตยสารฮาร์ทมีนโยบายที่เปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงออกในด้านงานเขียน

ในเรื่องยอดจำหน่าย กำไร และขาดทุนนั้น นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ ไม่เคยขาดทุนอย่างน้อยจะอยู่ในจุดคุ้มทุน โดยเดอะบอยมีรายได้หลักมาจากการลงโฆษณา นิตยสารฮาร์ทมีรายได้หลักจากการขายนิตยสาร ส่วนนิตยสารเธอกับฉันมีรายได้มาจากการขายนิตยสารและการลงโฆษณา

นอกจากนี้ นิตยสารเธอกับฉันได้รับรางวัลโหวตอะวอร์ด สาขาแม็กกาซีนโหวตใน 3 ปีซ้อน (ตั้งแต่ปี 2535 - 2537) นิตยสารเดอะบอยได้รับรางวัลโหวตอะวอร์ด สาขาแม็กกาซีนโหวต 2 ปีซ้อน (ตั้งแต่ปี 2538 - 2539)

สำหรับนิตยสารคู่แข่งนั้น นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับเห็นตรงกันว่านิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทเป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาและกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน

การแบ่งสัดส่วนเนื้อหาในนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับจะแบ่งเหมือนกันคือจะมีเนื้อหาในส่วนของบันเทิงและสาระ ซึ่งในส่วนของบันเทิงจะมีสัดส่วนที่มากกว่าสาระ เมื่อเทียบสัดส่วนเนื้อหาเป็นเปอร์เซ็นต์จะมีความบันเทิงร้อยละ 60 ขึ้นไป ส่วนสาระจะไม่มีการนำเสนอตรง ๆ การนำเสนอสาระจะใช้ลักษณะของการสอดแทรกไปตามเนื้อหาของความบันเทิง เพราะถ้าเสนอสาระตรง ๆ หรือหนักเกินไปวัยรุ่นก็จะไม่สนใจอ่าน

ลักษณะการนำเสนอเนื้อหา พบว่านิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับจะนำเสนอเนื้อหาในด้านบุคคลมากที่สุด อาทิ การสัมภาษณ์ดารานักกร้อง เป็นต้น รองลงมาจะนำเสนอเนื้อหาในด้านแฟชั่น ด้านละครและภาพยนตร์ ด้านเพลงและดนตรี ด้านงานเขียน ส่วนด้านประวัติศาสตร์ ด้านท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อมจะนำเสนออย่างมาก

รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา พบว่า นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบคอลัมน์ประจำมากที่สุด รองลงมาคือสรุปข่าว ทั้งนี้ จะพบถึงความแตกต่างในการนำเสนอรูปแบบของเนื้อหา โดยนิตยสารฮาร์ทจะให้ความสำคัญด้านบันเทิงคดี ส่วนนิตยสารเดอะบอยจะให้ความสำคัญในด้านเกมการประกวดบทกลอน รวมทั้งจะไม่นำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสารคดี เหมือนกับนิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารฮาร์ท

กลยุทธ์ในการครองใจกลุ่มผู้อ่าน นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท จะใช้วิธีคล้าย ๆ กัน นั่นคือต้องคอยติดตามสถานการณ์และกระแสความสนใจ ความนิยมของกลุ่มวัยรุ่นว่าในขณะนั้นกำลังให้ความสนใจในเรื่องใด ด้วยการติดตามจากสื่อประเภทต่าง ๆ การไปยังสถานที่ที่วัยรุ่นนิยมไปเพื่อสังเกตและสอบถามความชอบความสนใจ นอกจากนี้ จะมีการสำรวจความต้องการของผู้อ่านโดยการทำแบบสอบถาม และจะทราบความต้องการของผู้อ่านจากจดหมายที่กลุ่มผู้อ่านส่งเข้ามาที่กองบรรณาธิการ

ค่านิยมที่สะท้อนในเนื้อหาของนิตยสาร 3 ชื่อฉบับจะสะท้อนค่านิยมที่เหมือนกันได้แก่ การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตั้งใจเรียน รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ การพึ่งตนเอง กล้าคิดกล้าแสดงออก

สำหรับ ค่านิยมความฟุ่มเฟือย ค่านิยมการบริโภคสินค้า และค่านิยมทางวัฒนธรรมของต่างชาติก็จะมี การนำเสนอ แต่นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับเชื่อว่าวัยรุ่นจะมีค่านิยมดังกล่าวหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวของวัยรุ่นเอง เพราะภาวะเปรียบเทียบ วัฒนธรรมในสังคมของไทยและต่างชาติไม่เหมือนกัน นิตยสารเพียงแต่เสนอเรื่องราวที่เขาสนใจให้ได้รับรู้ไม่ได้ไปชี้แนะว่าต้องทำตาม ถ้าวัยรุ่นจะเกิดการเลียนแบบบ้างก็คงเป็นช่วงวัยนี้เท่านั้น เมื่อเขาโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะดำเนินชีวิตไปตามที่สังคมกำหนดเอง ทว่าหนังสือวัยรุ่นถ้าจะนำเสนออะไรส่วนใหญ่ก็จะเอาสิ่งนั้นมาจากวัยรุ่นนั่นเอง ไม่ได้กำหนดเองได้ทั้งหมด นอกจากนี้ ต้องยอมรับว่าสื่อไม่ได้มีแค่นิตยสารเท่านั้นที่เด็กจะได้รับรู้ ยังมีสื่ออื่นอีกมากที่นำเสนอค่านิยมดังกล่าวพร้อมทั้งยังเข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นได้มากกว่า

ประโยชน์ของนิตยสารวัยรุ่น นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับเห็นตรงกันว่า นิตยสารมีประโยชน์ต่อวัยรุ่นในด้านให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ช่วยให้เด็กผ่อนคลายความเครียดจากชีวิตประจำวัน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และได้รับสาระที่สอดแทรกเข้าไปในด้านการเสนอแบบอย่างของการดำรงชีวิตให้กับเด็ก ๆ

ทั้งนี้ นิตยสารเธอกับฉันมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การอ่านหนังสือจะเกิดประโยชน์ต่อวัยรุ่นมากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับพวกเขาเองว่าอ่านแล้ว จะนำไปคิดใช้กับชีวิตประจำวันอย่างไร บางคนอ่านไปก็แค่อ่านผ่านหูผ่านตาได้รับความสนุกความเพลิดเพลิน แต่บางคนอ่านแล้วก็คิดตามแล้วรู้จักนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองได้

นอกจากประโยชน์แล้ว นิตยสารฮาร์ทยังมองเห็นความมีคุณค่าของนิตยสารอีกด้วย หากนิตยสารนี้ไปถึงเด็กในชนบทเพราะจะทำให้เขาได้รู้จักกับสังคมอีกสังคมหนึ่งได้ โดยไม่ต้องเข้ามาอยู่ในสังคมนั้น รู้จักความเป็นไปของกระแสสังคม ซึ่งช่วยเปิดโลกทัศน์ของพวกเขาให้กว้างขึ้น

ในช่วงเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจนิตยสารมีการปรับตัวคล้ายกัน ในด้านการปรับราคาขึ้นจากเดิมเป็นฉบับละ 60 บาท ในขณะที่เดียวกันนิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารเดอะบอยจะมีการลดจำนวนหน้าลง แต่เพิ่มหน้าสีให้มากขึ้น เมื่อมีหน้าสีมากขึ้นวัยรุ่นก็จะชอบ และดูเหมือนว่าเราปรับนิตยสารให้ดูดีขึ้น ซึ่งส่วนนี้จะช่วยรักษายอดขายไว้ได้

ส่วนนิตยสารฮาร์ท ได้เพิ่มจำนวนหน้านิตยสาร โดยให้เหตุผลว่าหนังสือยังพิมพ์จำนวนมากก็จะประหยัด ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาด้านค่าพิมพ์ ส่วนค่ากระดาษที่เพิ่มขึ้น จะแก้ปัญหาด้วยการเก็บกระดาษไว้สำรองประมาณ 6 เดือน

แนวโน้มของนิตยสารวัยรุ่นในอนาคต นิตยสารแต่ละฉบับมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยนิตยสารฮาร์ท มองว่านิตยสารวัยรุ่นมักให้ความสำคัญกับปกหน้ามาก และต้องนำดารานักร้องที่ดัง ๆ มาเป็นแบบ แต่เท่าที่สังเกตดูว่านิตยสารต่างประเทศไม่นิยมเอาดารารขึ้นปกแล้ว แต่ว่าเขาจะไปตามสถานที่ต่าง ๆ เห็นเด็กคนไหนเก๋ มีสไตล์ก็จับแต่งหน้าถ่ายแบบตรงนั้นเลย ทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ตัวเองมีโอกาส ถึงจะไม่โด่งไม่ดัง แต่ครั้งหนึ่งได้ยังมีโอกาสขึ้นหน้าปกทำให้รู้สึกที่ตัวเขามีคุณค่ามากขึ้น ซึ่งแนวคิดในการทำนิตยสารเช่นนี้ในอนาคตนิตยสารไทยก็คงจะนำ

มาใช้บ้าง เพราะนิตยสารเราก็อิงแบบมาจากต่างประเทศอยู่แล้ว ในอนาคตเนื้อหาในนิตยสารวัยรุ่นจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดเนื้อหามากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากปัจจุบันมีสื่อมากมายให้เขาเลือก ดังนั้น หากนิตยสารจะครองใจวัยรุ่นได้ต้องพยายามเข้าถึงวัยรุ่นให้มากที่สุด ด้วยการนำเสนอเรื่องราวที่เขาต้องการล้วน ๆ คงไม่สามารถไปกำหนดกฎเกณฑ์บางอย่างไว้ได้ดังที่เคยทำมา

นิตยสารเดอะบอย เห็นว่าต้องดูกระแสความนิยมของวัยรุ่นว่าจะเปลี่ยนไปอย่างไร สื่อของวัยรุ่นจะยืนอยู่กับที่ไม่ได้ เพราะว่ามันเปลี่ยนแปลงตลอด ผู้อ่านนิตยสารเดอะบอยก็ต้องโตเป็นผู้ใหญ่ และจะมีเด็กรุ่นใหม่เกิดขึ้นมาแทนที่ ความคิด ความชอบ ความสนใจก็ต้องเปลี่ยนไปตามยุคสมัย

ทางด้านนิตยสารเธอกับฉัน คิดว่าปัจจุบันโลกเราเข้าสู่ยุคแห่งเทคโนโลยี ยิ่งในอนาคตพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะการสื่อสารก็จะก้าวไกลขึ้น ดังนั้น หนังสือน่าจะเปลี่ยนไปควบคู่ไปกับเทคโนโลยี เช่น อาจจะเป็นหนังสือที่มีแต่ภาพอย่างเดียว โดยผลิตออกมาเป็นแผ่นซีดี เมื่อคนต้องการอ่านนิตยสารก็ซื้อซีดีไปเปิดในคอมพิวเตอร์ เชื่อว่ามันต้องมีอะไรแปลกใหม่ไปเรื่อย ๆ ในเรื่องของรูปแบบการพิมพ์หรือว่า กระดาษ มันจะต้องแบบพิสดารพันลึกมาก และมีวิวัฒนาการอย่างแน่นอน

7. สรุปความเหมือนและความแตกต่างกันของการจัดหน้านิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท

หลักของการจัดหน้าของนิตยสารแต่ละฉบับพยายามจะจัดหน้าให้เนื้อหาที่มีความโดดเด่นน่าอ่าน แต่ก็ยังมีหลักการและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกัน อย่างนิตยสารเธอกับฉัน จะจัดเพื่อความสวยงาม อ่านง่าย เอกลักษณ์เฉพาะของเธอกับฉันที่ไม่เหมือนฉบับอื่น อยู่ที่ความเรียบง่าย อ่านดูแล้วไม่รบกวนตา ติดตามอ่านได้ง่ายตลอดทั้งเล่ม

ส่วนนิตยสารเดอะบอยจะมีหลักการจัดหน้าที่เน้นเนื้อหามากกว่าส่วนอื่น ๆ โดยจะจัดหน้าให้เนื้อหาที่มีความโดดเด่น และน่าอ่านให้ได้ทุกคอลัมน์ โดยแต่ละคอลัมน์จะจัดหน้าแตกต่างกัน เพื่อไม่ให้ก้ำกึ่งกันเมื่อผู้อ่านได้อ่านจะทราบและแยกได้ทันทีว่าเป็นคนละคอลัมน์

สำหรับนิตยสารฮาร์ท การจัดหน้าจะต้องไม่ดูเป็นแนวผู้ใหญ ในขณะที่เด็กก็ต้องไม่เด็กเกินไป จะต้องมีความสมดุล มีเอกภาพ มีความสอดคล้องกันทั้งเล่ม นิตยสารจะเน้นการนำเสนอรูปภาพ สิ่งนี้ถือว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนิตยสาร

หลักในการคัดเลือกภาพประกอบเนื้อเรื่องของนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่าหากเป็นภาพประกอบปกจะใช้ภาพที่เน้นความสดใส ความน่ารักของนางแบบ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่เน้นการถ่ายใบหน้า ส่วนนางแบบที่จะใช้ขึ้นปกนิตยสารก็จะมีการพิจารณาตามยุคสมัยและค่านิยมของวัยรุ่น แต่ถ้าเป็นภาพประกอบเนื้อเรื่อง จะต้องใช้รูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อหานั้น ๆ โดยภาพที่นำมาใช้จะนิยมใช้ภาพถ่าย และภาพจากนิตยสารต่างประเทศประกอบเรื่องที่เกี่ยวข้อง ดารา นักร้องต่างประเทศ ทั้งนี้ เนื้อหาเกี่ยวกับเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย นิตยสารเดอะบอยนิยมใช้ภาพถ่ายประกอบเรื่องมากกว่าภาพกราฟฟิก ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะนิยมใช้ภาพกราฟฟิกเข้ามาช่วย

หลักการใช้สีของนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่านิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารฮาร์ทจะใช้โทนสีอย่างไร ขึ้นอยู่กับเสื้อผ้าและเครื่องประดับที่แบบสวมใส่อยู่ ถ้าแบบหน้าปกใส่เสื้อผ้าโทนสีร้อนการใช้สีกับตัวอักษร และสีในการจัดหน้าในฉบับก็จะเป็นโทนร้อนทั้งหมด ทั้งนี้ การใช้สีจะต้องสอดคล้องกันเพื่อให้สีของเล่มเราออกมาในโทนเดียวกัน แต่นิตยสารเดอะบอย จะใช้โทนสีแตกต่างกันไปตามเรื่องที่จะนำเสนอ เพราะโทนสีที่ต่างกันจะส่งเสริมให้เนื้อหาในแต่ละเรื่องหรือคอลัมน์มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความโดดเด่นเท่า ๆ กัน

การใช้เส้นในลักษณะต่าง ๆ ของนิตยสารจะมีความเหมือนกัน คือนำมาใช้จัดหน้าให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาพกับเนื้อหา โดยเฉพาะในคอลัมน์ที่มีเรื่องย่อย ๆ หลายเรื่องนั้นจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านแยกแยะเนื้อเรื่องได้ นอกจากนี้ ยังมีการนำเอาการสกรีนพื้นเข้ามาช่วยด้วย เพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นในสิ่งที่ต้องการจะเน้น และช่วยไม่ให้รู้สึกเบื่อหน่ายในการอ่าน

ส่วนการจัดภาพลงในนิตยสาร จะมีหลักการคล้ายกัน คือต้องดูที่แนวคิดของเรื่องว่าต้องการเน้นภาพ หรือเน้นเรื่อง หากเน้นภาพมากกว่า จะนำภาพที่ต้องการนำเสนอมาจัดก่อนที่ จะนำเนื้อเรื่องลงจัด

นโยบายในการนำเสนอภาพปก นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ทจะมีนโยบายคล้ายกัน คือจะใช้ภาพที่เน้นนำเอาใบหน้าดารานักร้องที่สดใสมาใช้เป็นภาพ

ปก แต่นิตยสารเดอะบอยมีนโยบายการนำเสนอภาพปกที่แตกต่าง คือจะทำปก 3 ปก ได้แก่ปก หน้า อีก 2 ปกจะนำมาใส่คั่นไว้ข้างใน เสมือนทำหน้าที่แยกประเภทของเนื้อหาได้ด้วย

การจัดหน้าเนื้อหาภายในเล่ม นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับจะมีหลักการจัดหน้าคล้ายกันคือ จะต้องพิจารณาว่าต้องการเน้นอะไร และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร จึงจะตัดสินใจได้ว่าเรื่องนี้เน้นเนื้อหาหรือว่าภาพประกอบ ซึ่งจะต้องพิจารณาในเรื่องของพื้นที่ในการนำเสนอประกอบด้วย ถ้าเน้นภาพก็จะวางภาพที่คัดเลือกจัดวางลงไป จากนั้นก็จะจัดวางข้อความ แล้วก็ใช้สี เส้น การสกรีน และการวางตัวอักษร มาช่วยตกแต่งให้เนื้อเรื่องต่าง ๆ น่าอ่านมากขึ้น

การจัดหน้าในแต่ละคอลัมน์จะไม่เหมือนกัน และคอลัมน์เดียวกันในแต่ละฉบับก็จะจัดต่างกันในส่วนของการจัดวางรูปภาพ และการจัดวางเนื้อหา แต่ยังคงความเหมือนเดิมในด้านตำแหน่งพื้นที่ หัวคอลัมน์ ตัวเลขหน้า และตัวอักษรที่เป็นพื้น การจัดหน้าจัดคอลัมน์ของนิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารเดอะบอยก็จะมีการปรับเปลี่ยนทุกปี ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะมีการเปลี่ยนแปลงการจัดหน้าใหม่ทั้งหมดทุก ๆ 6 เดือน

นิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับทราบถึง**ลักษณะการจัดหน้าที่วัยรุ่นชอบ**ได้ จากการรับความคิดเห็นจากผู้อ่านที่เขียนจดหมายเข้ามาว่าชอบอะไร ในลักษณะไหน ขณะนี้กำลังนิยมชอบอะไรอยู่นอกจากนี้ก็จะมีการติดตามจากสื่อต่าง ๆ เช่น มิวสิควิดีโอ อินเทอร์เน็ต งานโฆษณา นิตยสารคู่แข่ง และนิตยสารต่างประเทศ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดหน้า รวมทั้งต้องดูถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดหน้า เพื่อนำมาใช้กับนิตยสารของต่อไป

แนวโน้มการจัดหน้านิตยสารในอนาคต ผู้เชี่ยวชาญในการจัดหน้าของนิตยสารทั้ง 3 ชื่อฉบับ มีความคิดเห็นตรงกันว่า แนวโน้มการจัดหน้าในอนาคตขึ้นอยู่กับกระแสความนิยมที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนั้น รวมทั้งความสนใจและความชอบของวัยรุ่นด้วยมาใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการจัดหน้า ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของสิ่งพิมพ์ที่เกิดขึ้นด้วย

8. สรุปความคิดเห็นของนักวิชาการทั้ง 5 คน ที่มีต่อนิตยสารวัยรุ่น พบว่ามีความคิดเห็นที่พ้อง และแตกต่างกันดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของนิตยสารวัยรุ่น นักวิชาการมีความคิดเห็นพ้องกันว่า นิตยสารมีประโยชน์ต่อวัยรุ่นในด้านให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน และยังเป็นเพื่อนช่วยให้คลายเหงา รวมทั้งเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นเลือกปฏิบัติในยามว่าง

ในขณะที่วิลลาสินี ได้ให้ความคิดเห็นที่ต่างออกไปว่า นิตยสารช่วยสร้างเครือข่ายให้กับวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่ามีเพื่อนที่อ่านนิตยสารเหมือนกับตนเองมีสังคมของกลุ่มพวกเขาเอง นอกจากนี้ นิตยสารยังช่วยเสนอแนวทางให้วัยรุ่นเลือกปฏิบัติ ซึ่งวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่านจากเด็กสู่ผู้ใหญ่ รวมทั้งยังทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีอำนาจ และมีโลกส่วนตัวเวลาที่อ่านนิตยสารอีกด้วย

สำหรับโทษที่นิตยสารวัยรุ่นมีต่อผู้อ่าน นักวิชาการมีความเห็นพ้องกันว่า เนื้อหาที่นิตยสารนำเสนอจะสร้างและหล่อหลอมการบริโภคนิยมให้กับวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมฟุ่มเฟือย ค่านิยมด้านการแต่งกายตามแฟชั่นซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นไทย รวมทั้ง ยังส่งเสริมการใช้สินค้าต่างประเทศ

ทั้งนี้ ศิริพร มีความเห็นที่แตกต่างจากที่กล่าวไปข้างต้นว่า การเรียบเรียงและการใช้ภาษาของนิตยสารเป็นแบบอย่างด้านการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลต่อผู้อ่านให้ใช้ภาษาของชาติไม่ถูกต้อง และมีความเข้าใจผิดในการใช้ภาษาไทย

วิลลาสินี เห็นว่าเนื้อหาในนิตยสารจะตอกย้ำมายาคติให้กับวัยรุ่นรู้สึกว่าด้อยกว่าชาติตะวันตก จะยกย่องการกระทำของชาติตะวันตก มีผลให้ค่อยเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่าง ๆ ตลอดเวลา กระทั่งวัยรุ่นไทยไม่รู้จักสร้างสรรค์

ส่วนกิตติ มีความคิดเห็นว่า ผลในเชิงลบที่นิตยสารมีต่อเด็กนั้น เกิดจากเนื้อหาที่ส่งเสริมให้เด็กนิยมวัฒนธรรมของต่างชาติ จนกระทั่งถูกครอบงำทางวัฒนธรรม วัยรุ่นจะขาดความภูมิใจในความเป็นชาติ ขาดความรับผิดชอบหน้าที่ในสังคม ขาดความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากมีความเคยชินกับการเลียนแบบชาติตะวันตก

อิทธิพลของนิตยสาร นักวิชาการหลายท่านมองว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ สื่อมวลชนเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้ วิทยาการ ความเป็นไปในสังคมให้วัยรุ่นได้

รับทราบ ดังนั้น การที่สื่อมวลชนนำเอาเนื้อหาในลักษณะใดมาเสนอต่อวัยรุ่นย่อมจะมีผลต่อแนว
คิด ทศนคติ และพฤติกรรม สื่อมวลชนจึงได้ชื่อว่ามียุทธศิลป์ต่อวัยรุ่นเสมอ ถึงแม้ว่านิตยสารจะ
เป็นสื่อที่มีอิทธิพลน้อยกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ ก็ตาม แต่นิตยสารจัดเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอายุยาวนาน
กว่าสื่อประเภทอื่น จึงสามารถนำมาอ่านได้บ่อยเท่าที่ต้องการ และการรับรู้ของคนโดยวิธีการ
อ่านจะมีความลึกซึ้งการรับรู้ด้วยวิธีอื่น ฉะนั้นหากนิตยสารเสนอเนื้อหาที่มีประโยชน์ วัยรุ่นจะ
คิดและปฏิบัติตามในสิ่งที่ดี แต่ถ้านิตยสารเสนอเนื้อหาที่ไม่สร้างสรรค์ ไม่เหมาะสม และไม่มี
ประโยชน์วัยรุ่นก็จะได้รับข้อมูล และปฏิบัติตาม

วิลาสินี กลับเห็นว่าสังคมต่างหากที่เข้าไปมีอิทธิพล และเป็นตัวกำหนดให้สื่อเป็นแบบนี้
เมื่อสังคมยังติดกับเรื่องของการบริโภคนิยม ความเชื่อในเรื่องความเหนือกว่าของตะวันตก ความ
เชื่อในการกำหนดบรรทัดฐานในแง่ที่ว่าบรรทัดฐานที่มีอยู่ดีอยู่แล้ว สื่อก็ต้องผลิตงานออกมาแบบ
นี้ สื่อจึงเป็นเครื่องมือรักษาคนเอาไว้ให้อยู่ในบรรทัดฐานของสังคม

นักวิชาการหลายท่านเห็นว่า **เนื้อหาที่นิตยสารวัยรุ่นควรนำเสนอ** ได้แก่ เนื้อหาที่จะ
ช่วยสร้างสรรค์ความคิดให้กับวัยรุ่น ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตในแนวทางที่ถูกต้องดีงาม ด้านข่าว
สารความรู้ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี ทั้งนี้ นิตยสารควรแบ่งสัดส่วนการนำเสนอเนื้อหาด้านสาระเพิ่มขึ้น อาจแบ่งสาระ
กับความบันเทิงอย่างละครึ่ง หรือสาระ 40 เปอร์เซ็นต์ บันเทิง 60 เปอร์เซ็นต์ โดยนำเอาสาระ
ความรู้ไปเขียนในลักษณะที่น่าอ่าน ไม่ใช่สอนตรง ๆ สรุปแล้วควรเสนอเนื้อหาที่มีทั้งสาระและ
ความบันเทิงอยู่ในสัดส่วนที่สมดุลกัน

นอกจากนี้ มานพ และศิริพร มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่านิตยสารควรนำเสนอสารคดี
และบทความที่ไม่หนักมากแต่ช่วยชี้แนะในเรื่องต่าง ๆ ให้กับวัยรุ่น อีกทั้ง นิตยสารควรเน้นเนื้อหา
ในลักษณะการส่งเสริมด้านงานเขียน เพื่อจะฝึกหัดด้านภาษา ความคิดสร้างสรรค์ การจัดลำดับ
ความคิดให้กับวัยรุ่น

ค่านิยมที่ควรแทรกอยู่ในนิตยสาร มานพ ศิริพร และชัมย์ภร คิดเห็นว่า นิตยสาร
ควรนำเสนอค่านิยมด้านการประหยัด รู้จักคุณค่าของเงิน ค่านิยมการพึ่งตนเองและรับผิดชอบ
หน้าที่ของตนเอง ค่านิยมด้านสิ่งแวดล้อม ค่านิยมด้านวัฒนธรรม และค่านิยมเกี่ยวกับการใช้
ชีวิตของคนไทยให้กับวัยรุ่น

ในขณะที่กิตติ กลับเห็นว่าค่านิยมที่ควรเสนอปลูกฝังให้กับวัยรุ่นมากที่สุดคือ ค่านิยม ความกตัญญูตเวทีย เพราะวัยรุ่นสมัยนี้มีเวลาอยู่พ่อแม่บ่อยลง จะคลุกคลีกับโรงเรียนและสื่อ มากกว่า รวมทั้งได้ดำเนินการประเมินเยาวชนในเรื่องของการส่งเสริมจริยธรรม พบว่าเยาวชนมี ค่านิยมในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับที่ต่ำ

ส่วนวิลาลินี มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปถึงค่านิยมที่สื่อควรนำเสนอก็คือ ค่านิยม ความเข้มแข็ง ความเข้มแข็งในที่นี้หมายถึง ความสามารถที่จะมีภูมิคุ้มกันที่จะต่อต้านกับการ บริโภคนิยม ความสามารถสร้างพลังให้กับตัวเองต่อต้านในสิ่งที่คิดว่าสิ่งที่มันไม่มีเหตุไม่มีผล สิ่ง ที่เรารู้สึกว่าเราเชื่อตาม ๆ กันมาแบบนั้น ความสามารถในการรู้จักตั้งคำถาม การวิพากษ์วิจารณ์ และความสามารถที่วัยรุ่นเองจะต้องกำหนดคตินิยมและชีวิตของตัวเองได้

ค่านิยมการเปลี่ยนอุดมการณ์ของสังคมใหม่ คำว่าเปลี่ยนอุดมการณ์ของสังคม หมายถึง การเปลี่ยนอุดมการณ์ให้สังคมเต็มไปด้วยอุดมการณ์ของการเคารพในความเป็นมนุษย์ซึ่งกัน และกัน เคารพในเรื่องสิทธิเสมอภาค โอกาสที่จะได้รับความเท่าเทียมกัน

แนวทางการปรับปรุงและแก้ไขตัวของสื่อ เพื่อนำเสนอเนื้อหาและค่านิยมที่ดีให้กับ วัยรุ่น นักวิชาการทุกท่านเห็นพ้องกันว่าสื่อหรือผู้จัดทำเนื้อหาสามารถทำได้ที่จะเสนอสาระความรู้ ที่ดี มีประโยชน์และเหมาะสมกับวัยรุ่น แทนที่จะเสนอเนื้อหาเอาใจตลาดอย่างเช่นทุกวันนี้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และจรรยาบรรณในวิชาชีพของสื่อว่าจะมีมากน้อยแค่ไหน ในขณะที่เดียวกันองค์กรที่ดูแลควรออกมาดูแลอย่างจริงจัง โดยวิธีการอบรม สัมมนาสื่อเพื่อ กระตุ้นให้สื่อรู้จักปรับปรุงตนเองในการนำเสนอเนื้อหาที่มีประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านมากขึ้น

ทางด้านมานพ และวิลาลินี คิดว่าสื่อควรสร้างปัญญาให้มากขึ้น ด้วยการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้ความคิด โดยพยายามปรับอุดมการณ์ของตัวเองในการทำความเข้าใจกับสังคม มองให้ออกในทุกๆระดับ เพื่อให้สื่อเข้าไปสัมผัสกับวัยรุ่นอย่างแท้จริง แล้วจะพบว่าวัยรุ่นมี พัฒนาการไปไกล สื่อเองนั่นแหละที่ล่าหลัง ดังนั้นสื่อต้องพัฒนาปัญญาตนเองให้มากขึ้น

ถึงแม้ว่าโครงสร้างทางสังคม นโยบาย และผู้ลงทุนจะเข้ามามีบทบาทในการ กำหนดเนื้อหาในนิตยสารก็ตาม แต่นักวิชาการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สื่อก็ยังสามารถจะ เสนอเนื้อหาที่ดีและมีประโยชน์ได้ เพราะสื่อเองมีวิธีการและเทคนิคการนำเสนอให้เนื้อหาน่าอ่าน

ได้ โดยไม่สูญเสียยอดขายนิตยสาร ดังนั้น จึงขึ้นอยู่กับความตั้งใจของสื่อว่าคิดอย่างไรกับการนำเสนอเนื้อหาที่เอาใจตลาด และผู้ลงทุนเพียงอย่างเดียว

ในขณะที่กิตติมีความคิดเห็นต่อกรณีดังกล่าวเพิ่มเติมว่า ปัญหาข้างต้นถ้าให้ตัวสื่อแก้ไขเพียงฝ่ายคงไม่สำเร็จ ปัญหานี้ควรจะได้รับความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ได้แก่ ผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา รวมไปถึงรัฐบาลที่ต้องส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจกับเยาวชนในการเลือกรับสื่อ

ส่วนวิลาสินี มีความคิดเห็นว่าสื่อจะต้องพยายามที่จะมีส่วนที่จะเปิดเวทีเปิดความคิดให้กับสังคมด้วย และที่สำคัญก็คือถึงแม้ว่านิตยสารวัยรุ่นจะเป็นสื่อเฉพาะกิจ แต่ก็ต้องคำนึงถึงความหลากหลายในความเป็นสื่อเฉพาะกิจให้มาก ถ้าเรานึกเนื้อหาจะพบว่าสนองความต้องการให้วัยรุ่นแค่กลุ่มเดียว ทั้ง ๆ ที่ในสังคมยังมีวัยรุ่นมีอีกหลายกลุ่ม และมีความหลากหลาย ซึ่งสื่อควรคำนึงถึง อย่างอ้างแต่ในเรื่องตลาด การแข่งขัน เพราะถ้านิตยสารเปิดความหลากหลายให้มากขึ้น ก็จะสามารถขายนิตยสารได้ในวงที่กว้างขึ้นเอง

หากนิตยสารยังนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเดิมจะมีผลต่อวัยรุ่นอย่างไรนั้น มานพ กิตติ ชมัภร และศิริพร มีความคิดเห็นตรงกันว่า กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นผู้อ่านจะไม่ได้ได้รับการพัฒนาทางด้านความคิด เพราะการนำเสนอแบบเดิมของนิตยสาร จะกลายเป็นกรอบความคิดให้วัยรุ่นมีแนวคิด ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรม ตามแบบที่นิตยสารเสนอออกไป จนกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของคนในสังคม ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปในอนาคต ไม่สามารถที่จะสื่อให้ลูกหลานของเขาได้รู้จักแนวคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมได้ จนกระทั่งทำให้บรรทัดฐานทางสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีของไทยค่อย ๆ สูญหาย รวมทั้งนำเอาวัฒนธรรมสากล หรือวัฒนธรรมต่างชาติมาใช้เป็นวัฒนธรรมของชาติแทน

ทั้งนี้ วิลาสินี มีความคิดเห็นที่ต่างออกไปว่าการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารเป็นเพียงกลไลที่จะส่งเสริมกรอบแนวคิดลักษณะเดิมเท่านั้น นิตยสารอย่างเดียวไม่สามารถที่จะทำเช่นนั้นได้ แต่อยู่ที่โครงสร้างของสังคมต่างหากที่กำหนดกรอบของสังคมให้กับวัยรุ่นในสังคมไทยเติบโตมา โดยไม่รู้จักรับตั้งคำถาม ไม่รู้จักเป็นนักวิพากษ์วิจารณ์สังคมในเรื่องต่าง ๆ หรือเป็นนักค้นคว้าหรือนักตั้งคำถาม

จากข้อสันนิษฐานข้างต้น เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า

1. นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท มีจุดกำเนิดและพัฒนาการที่เหมือนกัน ไม่เป็นไปตามข้อสันนิษฐานข้างต้น
2. นิตยสารเธอกับฉัน นิตยสารเดอะบอย และนิตยสารฮาร์ท มีรูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเหมือนกัน เนื่องจากมีกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียวกัน เป็นไปตามข้อสันนิษฐาน
3. เนื้อหาในนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้สะท้อนค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติมากกว่าค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ เป็นไปตามข้อสันนิษฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

1. พัฒนาการของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ

นโยบายของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ เมื่อนำมาพิจารณาแยกแต่ละฉบับ จะพบว่านิตยสารเธอกับฉันจะนำเสนอเนื้อหาที่ไม่มีความสอดคล้องกับนโยบายหรือวัตถุประสงค์ที่นิตยสารกำหนดเอาไว้ เนื่องจากเนื้อหาที่นิตยสารเธอกับฉันนำเสนอ นั้น จะเน้นให้ความสำคัญเป็นหลัก โดยจะเสนอข่าวคราวความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง จึงช่วยสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน ในขณะที่การสัมภาษณ์ดารานักร้องนั้นอาจมีการแทรกแนวคิดต่าง ๆ ให้กับผู้อ่าน แต่นโยบายที่กำหนดไว้จะเน้นเนื้อหาที่นำเสนอจะเน้นหนักด้านสาระมากกว่าบันเทิง

สำหรับนโยบายของนิตยสารเดอะบอยจะตรงและสอดคล้องกับเนื้อหาที่นำเสนอ เนื่องจากจะมีการส่งเสริมให้วัยรุ่นเขียนกลอนและเรื่องสั้นเข้ามาประกวด โดยช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้องและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาได้ตรงกับนโยบายที่ตั้งเอาไว้เพราะการผลิตนิตยสารสำหรับวัยรุ่นขึ้นมาอีกฉบับหนึ่ง ถือว่าเป็นทางเลือกสำหรับผู้อ่านได้มากขึ้น กระทั่งยังมีพื้นที่สำหรับงานเขียนของบุคคลภายนอก โดยให้ผู้อ่านที่สนใจในด้านงานเขียนได้เขียนเรื่องสั้นส่งเข้ามา หากได้รับคัดเลือกก็จะนำลงในนิตยสาร

พัฒนาการของนิตยสารในด้านกายภาพจะคล้าย ๆ กัน คือจะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบให้ทันสมัย พร้อมกับมีการใช้สีมากขึ้น เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน มีการกำหนดพื้นที่ให้เป็นพื้นที่สำหรับลงโฆษณาเชิงพาณิชย์มากขึ้น ทั้งนี้คงเพราะการลงโฆษณาก็เป็นรายได้อีกหนึ่งทางหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจของนิตยสารดำเนินอยู่ได้ นอกเหนือจากรายได้ที่ได้รับจากการขายนิตยสารแล้ว

อย่างไรก็ตามจะสังเกตได้ว่าทุกครั้งที่นิตยสารมีการปรับจำนวนหน้าเพิ่มขึ้น จะมีการเพิ่มราคาเพิ่มขึ้นด้วย แต่ในช่วงเวลาหนึ่งที่นิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้ปรับราคาเพิ่มขึ้นแต่จำนวนหน้ากลับลดลง สาเหตุที่เป็นเช่นนี้คงเกิดจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยประสบ ส่งผลให้ราคาค่ากระดาษดิบตัวสูงขึ้น ในขณะที่โฆษณามีจำนวนลดลง นิตยสารซึ่งถือว่าเป็นองค์กรธุรกิจองค์กรหนึ่งที่จะต้องดำเนินกิจการให้สามารถอยู่รอดได้ จำเป็นต้องหากกลยุทธ์ต่าง ๆ เข้ามาใช้ ซึ่งหนึ่งในหลาย ๆ กลยุทธ์นั้น ก็คือการเพิ่มราคานิตยสารไปพร้อม ๆ กับการปรับจำนวนหน้าที่ลดลง

นอกจากนี้ นิตยสารแต่ละฉบับจะมีกลยุทธ์ในการครองตัวให้ธุรกิจดำเนินต่อไปได้ จากการสัมภาษณ์กองบรรณาธิการนิตยสารเธอกับฉันและเดอะบอยพบว่า ถึงแม้จะเพิ่มราคาและปรับจำนวนหน้าลดลง แต่ก็ปรับหน้าสีโดยเพิ่มหน้าสีสีให้มากขึ้น เพื่อยึดกลุ่มผู้อ่านซึ่งถือว่าเป็นการรักษาระดับรายได้ของการขายนิตยสารเอาไว้ ส่วนนิตยสารฮาร์ทจะใช้วิธีการเก็บกระดาษสำรองประมาณ 6 เดือน เพื่อแก้ไขปัญหาด้านราคากระดาษ

2. การจัดหน้านิตยสาร

การจัดหน้าในนิตยสารส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน อาจแตกต่างกันในรายละเอียดบางอย่าง ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ของนิตยสารแต่ละฉบับ หากจะพิจารณาถึงการจัดหน้าของนิตยสารจะพบว่านิตยสารจะจัดหน้าปกได้น่าสนใจและดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนิตยสารทราบดีว่ากลุ่มผู้อ่านนิตยสารคือกลุ่มใด มีความสนใจและชอบสิ่งใด จึงมีการออกแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์นั้น

นิตยสารที่มีวัยรุ่นเป็นกลุ่มผู้อ่าน จะทราบว่าวัยรุ่นชอบสิ่งแปลกใหม่ไม่ซ้ำซากจำเจ ตามกระแสสังคม หน้าปกนิตยสารจึงนำเอาดารานักร้องที่กำลังเป็นที่นิยมมาขึ้นปก โดยจะเน้นความสวย ความหล่อ ความสดใส ความน่ารัก มาเป็นจุดดึงดูดความสนใจให้เกิดความรู้สึกอยากอ่านนิตยสาร ตรงตามหลักการจัดหน้ากับลักษณะของนิตยสารที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชระบุไว้ว่าการจัดหน้าของนิตยสารจะต้องมีความสัมพันธ์กับการวางแผนของนิตยสาร โดยที่จะต้องรู้ว่า นิตยสารเป็นนิตยสารประเภทใด มีผู้อ่านกลุ่มใด และเนื้อหา รูปแบบนิตยสารเป็นอย่างไร สำหรับลักษณะของผู้อ่านนั้น อาจต้องพิจารณาถึง อายุ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษาและความสนใจ

นิตยสารทั้ง 3 ฉบับยังคงใช้หลักการพื้นฐานของการจัดหน้าในส่วนของการเลือกใช้ชื่อหนังสือ การจัดหน้าปก การจัดหน้าสารบัญ โดยเฉพาะการจัดหน้าสารบัญของนิตยสาร จะมีความเป็นระเบียบ สวยงามและง่ายต่อการค้นหารวมทั้งยังมีการจัดกลุ่มตามแผนกที่แต่ละนิตยสารได้กำหนดไว้ ซึ่งถือว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้ออกแบบจัดหน้าสารบัญได้ดีตามหลักการที่จันทนา ทองประยูร ได้กล่าวไว้

สำหรับขนาดของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับนั้น นิตยสารเธอกับฉันและนิตยสารฮาร์ทจะมีขนาดมาตรฐาน คือ 8 1/4 นิ้ว คูณ 11 3/4 นิ้ว แต่นิตยสารเดอะบอยจะมีขนาดพิเศษ ที่แตกต่างออกไป ซึ่งไม่มีกำหนดเอาไว้ในหลักเกณฑ์ ทั้งนี้ คงเพราะต้องการจะใช้ขนาดของนิตยสารเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างเอกลักษณ์ให้กับนิตยสาร

ภาพประกอบเนื้อหาในนิตยสาร เป็นสิ่งที่นิตยสารทุกฉบับให้ความสำคัญ เพราะถือว่าภาพจะเป็นจุดดึงดูดความสนใจ และช่วยพักสายตาของผู้อ่านจากตัวอักษรได้เป็นอย่างดี ตามที่จันทนา ทองประยูร กล่าวว่า ภาพเป็นสื่อที่ก่อให้เกิดผลกระทบมากมายต่อผู้พบเห็นและมีอยู่หลายประเภท การรู้จักเลือกใช้ภาพประกอบที่เหมาะสมในสิ่งพิมพ์จะช่วยเพิ่มคุณค่าและคุณภาพให้กับสิ่งพิมพ์ยิ่งขึ้น การเลือกใช้ภาพประกอบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้าน อาทิ ประเภทของสิ่งพิมพ์ วัตถุประสงค์ในการจัดทำ ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ภาพประกอบ ซึ่งนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ นิยมนำภาพถ่ายมาใช้ เพราะจะมีความคมชัดและสวยงาม นอกจากนั้น ก็มีการนำภาพสกรีนมาใช้ในคอลัมน์เกี่ยวกับต่างประเทศด้วย ถึงแม้ว่าภาพดังกล่าวไม่สวยและคมชัดเท่าที่ควร เพราะเป็นภาพที่ผ่านขั้นตอนการผลิตมาแล้วมาใช้ เนื่องจากไม่สามารถถ่ายภาพมาเองได้ และการให้ความสำคัญกับภาพประกอบเนื้อหามากนี้เอง

จึงส่งผลให้คอลัมน์ หรือ เรื่อง 1 ชิ้น จะนำภาพมาใส่เอาไว้หลายภาพ จนบางครั้งทำให้ดูเลอะและวุ่นวาย

ส่วนการจัดหน้าเนื้อหาภายในเล่มนั้น ถึงแม้ว่าจากการสัมภาษณ์ฝ่ายศิลป์ของกองบรรณาธิการนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ จะกล่าวว่าการจัดหน้าในนิตยสารนั้น ต้องการให้อ่านง่าย เน้นความเรียบง่ายก็ตาม แต่การจัดหน้าที่แตกต่างกันไปในแต่ละเรื่อง แต่ละคอลัมน์ โดยใช้องค์ประกอบต่าง ๆ อันได้แก่ เนื้อหา รูปภาพ และลูกเล่นต่าง ๆ ที่นำเสนอออกมา ด้วยความพยายามที่จะสร้างให้ทุกคอลัมน์น่าสนใจเท่า ๆ กัน กลับทำให้เกิดความ ไม่สอดคล้องกันหรือไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้ดูซับซ้อนและวุ่นวาย ผู้อ่านไม่สามารถจะรับสารได้อย่างรวดเร็ว และไม่น่าดึงดูดความสนใจมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านอ่านได้ทุกเรื่อง และขัดกับหลักการออกแบบจัดหน้าในของนิตยสารที่ จันทนา ทองประยูร ได้กล่าวไว้ว่าหลักการออกแบบจัดหน้าต้องคำนึงถึงความเป็นเอกภาพ ความสมดุล ความมีสัดส่วน ความกลมกลืนและความสอดคล้อง ซึ่งนิตยสารไม่คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้เลย ซึ่งจะตรงกับความคิดเห็นของคุณมานพ แยมอุทัย ที่มีต่อการจัดหน้าของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับว่า การเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาในนิตยสารเหล่านี้ จะไม่มี เพราะจะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะแข่งขันกัน ทุกคอลัมน์จะจัดหน้าเด่นเท่ากันหมดจนไม่มีคอลัมน์อะไรเด่นกว่ากัน ดังนั้นก็ให้ผู้อ่านเลือกอ่านเอาเอง เมื่อพิจารณาดูในนิตยสารจะไม่พบการจัดหน้าที่มีความสอดคล้อง หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันตลอดทั้งเล่ม จะแตกต่างกันไปหมดในแต่ละหน้า แต่ละเรื่อง แต่ละคอลัมน์ ซึ่งก็คล้ายกับชีวิตของวัยรุ่นที่มีความสับสน เป็นวัยที่ไม่ชอบให้ใครมาวางระเบียบ หรือกฎเกณฑ์เคยมีนิตยสารหลายฉบับที่จะเข้าสู่กลุ่มวัยรุ่นแล้วพยายามที่จะเอาระเบียบ หรือใช้หลักการจัดหน้าที่ดีมาใช้ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ

แต่การจัดหน้าเนื้อหาภายในมีความเป็นอิสระมากไม่ยึดกฎหรือหลักเกณฑ์ใด ๆ ทำตามความต้องการของวัยรุ่นเป็นหลัก วัยรุ่นต้องการอะไรจะเปลี่ยนไปตามความต้องการและความสนใจของวัยรุ่นทันที จนเสียหลักการที่ดีในการจัดหน้า เช่น การใช้สีหลาย ๆ สีอยู่ในหน้าเดียวกัน การใช้เส้นตีกรอบสารพัดแบบ ทำให้การจัดหน้าในนิตยสารไม่มีทั้งความสมดุล ไม่มีทั้งความเป็นเอกภาพ ดังนั้น หลักการจัดหน้านิตยสารสำหรับวัยรุ่นไม่มีความแน่นอนตายตัว จะเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยมของวัยรุ่นในขณะนั้น อาทิ ช่วงที่วัยรุ่นนิยมการถ่ายสติกเกอร์ การจัดหน้าก็จะมีรูปภาพแบบสติกเกอร์เข้ามาประกอบด้วย เป็นต้น นอกจากนี้ก็จะดูตามความเปลี่ยนแปลงของนิตยสารต่างประเทศประกอบด้วย

สรุปแล้วนิยายสารทั้ง 3 ฉบับ จะมีลักษณะการจัดหน้าที่ไม่ถูกต้องตามลักษณะที่ดีของหลักการจัดหน้าทั่วไป ตามที่จันทนา ทองประยูร กล่าวเอาไว้ในการออกแบบและจัดหน้าสิ่งพิมพ์ว่า ข้อความและพื้นกระดาษควรเป็นความเปรียบต่างที่เห็นเด่นชัดระหว่างความเข้มของตัวอักษรและพื้นกระดาษโดยหลีกเลี่ยงการซ้อนตัวอักษรบนบริเวณที่เป็นภาพ ความสัมพันธ์ของแบบตัวอักษรในหน้าเดียวกันและในหน้าต่างกันควรเป็นรูปแบบเดียวกัน การใช้แบบตัวอักษรมากเกินไปในหน้าเดียวกันจะทำให้เกิดความหลากหลายเกินไป เป็นผลให้ข้อความแยกจากกัน และอาจสร้างความสับสนแก่ผู้อ่านในการจับประเด็น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้ออกแบบและจัดหน้าต้องคำนึงถึงในการเลือกใช้ตัวอักษรประกอบการจัดหน้า เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและความน่าอ่านให้กับสิ่งพิมพ์และสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่านให้มากที่สุด

3. รูปแบบและลักษณะในการนำเสนอเนื้อหาของนิยายสารสำหรับวัยรุ่น

นิยายสารเธอกับฉัน นิยายสารเดอะบอย และนิยายสารฮาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบคอลัมน์ประจำมากที่สุด ซึ่งจะมุ่งเน้นด้านความบันเทิงเป็นหลัก เนื่องจากจะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ดาราและนักร้องที่วัยรุ่นชื่นชอบมาแนะนำ แล้วสัมภาษณ์เอาคำตอบในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อไว้ โดยอาจจะมีสาระและความรู้สอดแทรกอยู่บ้างไม่มากนัก คำถามสัมภาษณ์จะไม่เน้นให้มีคำตอบที่เป็นข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และสาระ ดังนั้นสาระที่เกิดขึ้นได้จะต้องมาจากคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์เท่านั้นว่าจะสอดแทรกสาระ หรือให้คำแนะนำ หรือแนวทางแก่ผู้อ่านในเรื่องใด ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะนิยายสารทั้ง 3 ฉบับ ให้ความสำคัญกับรายได้ทั้งที่มาจากโฆษณา และจากการจำหน่ายนิยายสาร หากนำเสนอเนื้อหาที่มีสาระ ความรู้โดยตรง จะทำให้ผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นเบื่อหน่ายไม่ยอมอ่าน ซึ่งตรงกับกรให้สัมภาษณ์ของกองบรรณาธิการนิยายสารที่เชื่อว่าวัยรุ่นชอบอ่านเรื่องบันเทิง มากกว่าจะอ่านเนื้อหาสาระหนัก ๆ ถ้าใส่สาระมาก ๆ อาจส่งผลให้กลุ่มผู้อ่านนิยายสารมีจำนวนลดลง อันจะส่งผลกระทบต่อรายได้ขององค์กรมีน้อยลงไปด้วย

รูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาอันดับรองลงมาคือ รูปแบบสรุปข่าว ซึ่งจะมีเนื้อหาบอกเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะย่อ ๆ โดยเหตุการณ์ที่นิยายสารนำมาเสนอในรูปแบบของสรุปข่าวนี้ จะมีเรื่องราวเกี่ยวกับการจัดงานของบริษัท ห้างร้าน และองค์กรต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นที่จะเผยแพร่เหตุการณ์ดังกล่าวในลักษณะการประชาสัมพันธ์รวมทั้งการโฆษณาแฝงอยู่ด้วย ซึ่งตรงกับกรสัมภาษณ์ของกองบรรณาธิการนิยายสารทั้ง 3 ฉบับ พบว่ารูปแบบของสรุปข่าวเกิดขึ้น เพื่อเป็น

การตอบแทนลูกค้าผู้ลงโฆษณากับนิตยสาร ด้วยการนำเรื่องราวเกี่ยวกับการจัดงาน และกิจกรรมต่าง ๆ ของลูกค้าผู้ลงโฆษณามานำเสนอ

จาก 2 รูปแบบข้างต้นที่มีจำนวนมากในการนำเสนอ บ่งบอกได้ว่านิตยสารให้ความสำคัญกับรายได้ ซึ่งแสดงถึงความอยู่รอดทางธุรกิจมากกว่าประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับ ทั้ง ๆ ที่กลุ่มผู้อ่านเป็นกลุ่มวัยรุ่นเป็นวัยสำคัญที่กำลังอยู่ในช่วงของการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับตัดสินใจในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต ตามที่สุชา จันทร์เอม ได้สรุปถึงพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นเอาไว้

รูปแบบปกิณกะ เป็นรูปแบบที่นิตยสารทั้ง 3 เสนอรองลงมาจาก 2 รูปแบบข้างต้น ซึ่งจะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ถือว่าเป็นเนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อผู้อ่านพอสมควร นอกจากนี้ จะเสนอเรื่องทั่วไป เช่น การทำนายชะตา ราศี การสร้างคำถามให้ผู้อ่านตอบเพื่อค้นหาบุคลิกลักษณะความชอบของผู้ตอบคำถาม เนื้อหาในส่วนนี้จะมุ่งเน้นความบันเทิงให้แก่ผู้อ่านมากกว่าที่จะให้สาระความรู้

ส่วนรูปแบบที่นิตยสารนำเสนอมีลำดับรองลงมา จะมีความแตกต่างกัน โดยนิตยสารเธอกับฉัน จะนำเสนอรูปแบบเกม ซึ่งเกมที่นำมาเสนอเอาไว้ นั้น มีทั้งที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และสนับสนุนให้วัยรุ่นต้องสลับเปลี่ยน เนื่องจากมีเกมที่ต้องร่วมเล่นโดยการโทรศัพท์ตอบคำถาม ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายนาทีละ 9 บาท จุดนี้สะท้อนให้เห็นว่าส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นไม่รู้จักคุณค่าของเงิน ส่วนนิตยสารเดอะบอยจะนำเสนอรูปแบบบันเทิงคดี ซึ่งการนำเสนอรูปแบบบันเทิงคดี เป็นจุดหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าเนื้อหาที่นำเสนอมีความสอดคล้องกับนโยบายของนิตยสาร ที่ต้องการส่งเสริมให้วัยรุ่นกล้าแสดงออกและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

สำหรับนิตยสารฮาร์ทจะนำเสนอในรูปแบบแฟชั่นและภาพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะกองบรรณาธิการให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพมาก เนื่องจากเชื่อว่าภาพเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้มาก ส่วนการนำเสนอรูปแบบแฟชั่นนั้น จะนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความสวย ความงาม เสื้อผ้า การแต่งกาย ซึ่งจะส่งผลให้เด็กวัยรุ่นได้รับแรงจูงใจในการมีค่านิยมความฟุ่มเฟือย ค่านิยมการบริโภคสินค้า และค่านิยมตะวันตก

รูปแบบที่นิตยสารเธอกับฉันเสนอให้น้อยที่สุด คือ สารคดี ซึ่งสารคดีที่นิตยสารนำเสนอจะเป็นสารคดีเรื่องเล่าถึงสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยจะเขียนแบบเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เป็นจริง และได้ประสมมาโดยตรง การที่นิตยสารทำเสนอสารคดีท่องเที่ยว คงเป็นเพราะต้องการที่จะนำเสนอสารคดี ที่มุ่งหมายให้ความเพลิดเพลินเป็นหลัก ประกอบกับไม่ต้องการทำให้ผู้อ่านกลุ่มวัยรุ่นเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ตรงกับแนวคิดของสิริทิพย์ ชันสุวรรณ ที่ได้กล่าวถึงลักษณะเนื้อหาของสารคดีเอาไว้ว่า สารคดีเรื่องเล่า เป็นสารคดีที่เขียนขึ้นจากเนื้อหาเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เป็นจริงที่ได้ประสมมาโดยตรง หรือทางอ้อม ภาษาที่ใช้เขียนอาจจะใช้แบบเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการก็ได้ ถ้อยคำภาษาเรียบง่าย ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ส่วนมากนิยมใช้บรรยายโวหารสำหรับเล่าเรื่องแสดงอารมณ์ จินตนาการ เทศนาโวหาร แสดงความคิดเห็น ให้ผู้อ่านคล้อยตาม จะนิยมนำไปใช้เขียนสารคดีท่องเที่ยว เพราะจะไม่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย โดยเฉพาะผู้อ่านกลุ่มวัยรุ่น

ในขณะที่นิตยสารเดอะบอยจะไม่มีการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบของสารคดีเลย เพราะกองบรรณาธิการเชื่อว่าสารคดีเป็นรูปแบบที่กลุ่มวัยรุ่นไม่ให้ความสนใจ หรือต้องการจะอ่าน หากต้องการจะอ่านเนื้อหาดังกล่าว วัยรุ่นสามารถหาอ่านได้จากนิตยสารที่นำเสนอเกี่ยวกับสารคดีโดยตรงได้ นิตยสารเดอะบอยมีความเห็นว่านิตยสารวัยรุ่นควรจะเน้นการนำเสนอเนื้อหาที่ให้ความบันเทิง รวมทั้งนำเสนอประเด็นตามกระแสนิยมในปัจจุบันที่วัยรุ่นสนใจ

จากผลการวิจัยจะพบว่าลักษณะเนื้อหาที่นิตยสารทั้ง 3 ฉบับ นำเสนอมากที่สุดคือ ด้านบุคคล ซึ่งจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับดาราและนักร้อง รวมไปถึงบุคคลที่มีชื่อเสียงที่กำลังได้รับความสนใจ และความนิยมจากกลุ่มวัยรุ่น ลักษณะเนื้อหาที่นิตยสารนำเสนอรองลงมาคือ ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ โดยจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับสินค้าและบริการของบริษัท หรือองค์กรต่าง ๆ ที่เป็นลูกค้าลงโฆษณาแก่นิตยสาร ซึ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ ตลอดจนเป็นการโฆษณาแฝงอยู่ในเนื้อหาด้วย ทั้งนี้ ลักษณะเนื้อหาด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์จะนำเสนออยู่ในรูปแบบสรุปข่าว

การนำเสนอลักษณะเนื้อหาในลำดับที่รองลงมาของนิตยสารเดอะบอย คือด้านงานเขียนจากกองบรรณาธิการและบุคคลภายนอก ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับรูปแบบของเนื้อหาที่นิตยสารเดอะบอยนำเสนอในอันดับรองลงมาคือ รูปแบบบันเทิงคดีที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ความสอดคล้องในการนำเสนอรูปแบบและลักษณะเนื้อหาเช่นนี้ จะสะท้อนให้เห็นว่าเนื้อหาของนิตยสารเดอะบอยตรงกับนโยบายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้จริง

ส่วนลักษณะเนื้อหาที่นิตยสารเธอกับฉันนำเสนอที่น้อยที่สุด คือ ด้านประวัติศาสตร์ ซึ่งจะนำเสนออยู่ในรูปแบบสารคดีที่จะแนะนำ และอธิบายถึงสถานที่โบราณสถานต่าง ๆ ทั้งนี้ รูปแบบสารคดีก็เป็นรูปแบบที่นิตยสารเธอกับฉันนำเสนอที่น้อยที่สุดเช่นกัน ส่วนนิตยสารเดอะบอยจะนำเสนอลักษณะเนื้อหาด้านการท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด ซึ่งจะนำเสนออยู่ในรูปแบบคอลัมน์ประจำ โดยการสัมภาษณ์ถึงประสบการณ์ในการท่องเที่ยวของดาราและนักร้อง

สังเกตเห็นว่ารูปแบบและลักษณะของการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารจะมีความสอดคล้องกัน อย่างรูปแบบของเนื้อหาที่นำเสนอมากที่สุดก็คือ รูปแบบคอลัมน์ประจำ ในขณะที่ลักษณะเนื้อหาจะนำเสนอด้านบุคคลมากที่สุด นิตยสารจะนำเสนอคอลัมน์ประจำโดยมีเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล อันได้แก่ ดาราและนักร้องที่วัยรุ่นนิยมชมชอบ เหตุที่นิตยสารนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบและลักษณะนี้มาก เพราะต้องการเอาใจวัยรุ่น หรือเรียกได้ว่าเป็นกลยุทธ์ในการครองใจและยึดกลุ่มผู้อ่านเอาไว้ ซึ่งตรงกับการให้สัมภาษณ์ของกองบรรณาธิการที่บอกถึงกลยุทธ์ในการครองใจวัยรุ่น เมื่อนิตยสารสามารถครองใจผู้อ่านได้ ย่อมส่งผลให้ยอดขายการจำหน่ายของนิตยสารไม่ลดลง ในทางกลับกันอาจช่วยเพิ่มยอดขายการจำหน่ายมากขึ้นอีก

ส่วนรูปแบบและลักษณะของเนื้อหาที่นิตยสารนำเสนอในลำดับรองลงมา ก็มีความสอดคล้องกันอีก โดยนิตยสารจะนำเสนอรูปแบบสรุปข่าว ในขณะที่ลักษณะเนื้อหาจะนำเสนอด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ การนำเสนอเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่ากองบรรณาธิการให้ความสำคัญกับลูกค้าที่ลงโฆษณากับนิตยสารมาก หรือพูดได้ว่านายทุนที่ลงโฆษณามีอิทธิพลต่อการผลิตและกำหนดเนื้อหาของนิตยสารด้วย ซึ่งตรงกับแนวคิดของมานพ แย้มอุทัย ที่ได้ให้ความเห็นว่า ผู้ลงโฆษณาจะมีอิทธิพลมากถึงขั้นเป็นตัวกำหนดการนำเสนอเนื้อหา เพราะรายได้หลักของนิตยสารมาจากโฆษณา ประกอบกับผู้ลงโฆษณาก็ต้องการขายสินค้าให้ได้ด้วย ดังนั้นนิตยสารจะต้องนำเสนอเนื้อหาที่สามารถเอื้อต่อสินค้า และบริการนั้นด้วย ซึ่งจะส่งผลให้เนื้อหาในส่วนที่เป็นเชิงสร้างสรรค์ไม่ค่อยปรากฏ

สรุปแล้วเนื้อหาที่นิตยสารนำเสนอ ไม่ว่าจะพิจารณาในด้านของรูปแบบและลักษณะของเนื้อหาก็ตาม นิตยสารยังคงให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจให้อยู่รอด ด้วยรายได้ที่มาจากยอดจำหน่าย และการลงโฆษณามากกว่าที่จะคำนึงถึงประโยชน์ที่วัยรุ่นผู้อ่านจะได้รับ ดูได้จากรูปแบบและลักษณะเนื้อหาที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด ล้วนเป็นเนื้อหาที่มีสาระประโยชน์แก่วัยรุ่นทั้งสิ้น แต่นิตยสารกลับไม่ให้ความสำคัญต่อเรื่องเหล่านี้เท่าที่ควร

นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้ผู้อ่านอยากเป็นดาราและนักร้องอีกด้วย โดยเฉพาะนิตยสารเธอ กับฉัน และนิตยสารฮาร์ท เนื่องจากมีนายพจน์ อานนท์ เป็นบรรณาธิการบริหาร ซึ่งมีชื่อเสียงในการหาวัยรุ่นมาเป็นดาราและนักร้อง ด้วยการนำภาพและเรื่องราวนำเสนอเอาไว้ในเล่ม จนได้รับฉายาว่านักรบมือทอง หรือแมวมองตาเพชรของวงการบันเทิง การส่งเสริมให้วัยรุ่นเกิดความชอบในเรื่องดังกล่าว จะส่งผลให้วัยรุ่นหลงลืมบทบาทหน้าที่ที่แท้จริงของตนเองที่มีต่อครอบครัว และสังคม

ถึงแม้ว่าการผลิตนิตยสารจะเป็นองค์กรที่ต้องดำเนินธุรกิจ และอาศัยรายได้เพื่อความอยู่รอดก็ตาม แต่นิตยสารก็ไม่ควรให้ความสำคัญในเรื่องของกำไรและขาดทุนมากเกินไป จนมองข้ามความสำคัญของสาระและประโยชน์ที่วัยรุ่นควรจะได้รับจากการอ่านเนื้อหาในนิตยสาร เพราะนิตยสารนอกจากจะมีบทบาทและหน้าที่ให้ความบันเทิงแล้ว ยังมีบทบาทและหน้าที่ให้ข่าวสาร เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้สังคม ทำหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรมของสังคม เชื่อมโยงระหว่างสังคมเก่ากับสังคมใหม่ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้งทำหน้าที่เป็นเวทีหรือสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็น ต่อประเด็นของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอีกด้วย ตามที่ดร.ณิ หิรัญรักษ์ กล่าวไว้ถึงบทบาทและหน้าที่ของนิตยสาร

ในขณะที่เดียวกันวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งจะต้องปรับพฤติกรรมจากวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ ตามที่ DUSEK ได้นิยามความหมายของวัยรุ่นเอาไว้ ทั้งนี้ HANS ยังกล่าวถึงคำจำกัดความคำว่าวัยรุ่นว่า การที่เด็กจะก้าวไปสู่วุฒิภาวะนั้น จะต้องมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อม ๆ กันด้วย ดังนั้น การที่วัยรุ่นได้รับข้อมูล ข่าวสาร และสาระที่ดีและมีประโยชน์ ย่อมช่วยให้วัยรุ่นได้รับความคิดที่ดี ๆ สนับสนุนความคิดที่ดีงาม มีแบบอย่างการใช้ชีวิตที่ดี ซึ่งจะช่วยให้วัยรุ่นเติบโตมาอย่างคนที่มีความพร้อมในทุกด้าน

นอกจากนี้ ชมัฆร มีแนวคิดว่านิตยสารจะช่วยวัยรุ่นในการเตรียมความคิด การรับความเชื่อ การพร้อมในการใช้ชีวิตได้เป็นอย่างดี ถ้านิตยสารนำเสนอเนื้อหาที่ดีและมีประโยชน์ แต่จากการวิจัยได้พบว่านิตยสารนอกจากจะไม่ทำบทบาทและหน้าที่ของสื่อที่ดีแล้ว ยังขาดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคมอีกด้วย

4. ค่านิยมทางสังคมที่ปรากฏในนิตยสาร

ค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติและสะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ พบว่ามีค่านิยมการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบมากที่สุด ซึ่งตรงกับการสัมภาษณ์ของกองบรรณาธิการ ที่ได้กล่าวถึงค่านิยมที่สะท้อนในเนื้อหาของนิตยสารนั้น ได้แก่ การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การตั้งใจเรียน การรู้จักพึ่งตนเอง การกล้าคิด กล้าแสดงออก แสดงให้เห็นว่าค่านิยมดังกล่าวได้สะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสารจริง นอกจากนี้ ค่านิยมเหล่านี้ ยังตอกย้ำถึงนโยบายที่นิตยสารกำหนดเอาไว้ด้วย

ค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ ในลำดับรองลงมาคือ ค่านิยมการประหยัด ซึ่งเนื้อหาในนิตยสารจะสะท้อนค่านิยมการประหยัดในเรื่องให้รู้จักคุณค่าของเงิน รู้จักการออมเงิน และรู้จักประหยัดการใช้พลังงาน ส่วนค่านิยม ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย เป็นค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ ที่มีจำนวนมากในลำดับรองลงมา

จากการวิจัยแล้วพบการสะท้อนค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติดังกล่าว เป็นค่านิยมที่วัยรุ่นควรได้รับการปลูกฝัง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักวิชาการที่มองว่า นิตยสารควรปลูกฝังค่านิยมการประหยัด ค่านิยมด้านวัฒนธรรม ค่านิยมการพึ่งตนเอง ให้แก่วัยรุ่นซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ นอกจากค่านิยมข้างต้นแล้ว ยังมีค่านิยมความเข้มแข็ง ค่านิยมการเปลี่ยนอุดมการณ์ของสังคมใหม่ ค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และค่านิยมความกตัญญูต่อบุคคลที่สมควรจะปลูกฝังให้กับเยาวชนอีกด้วย

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญในการปลูกฝังเด็กและเยาวชนในเรื่องของวัฒนธรรม และการรู้จักประหยัด โดยระบุถึงคุณลักษณะของเด็กและเยาวชนไทยที่พึงประสงค์ในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 ว่าเยาวชนทั้งในกลุ่มภาวะยากลำบาก กลุ่มปกติทั่วไป และกลุ่มปัญญาเลิศ ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณค่า อยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุข โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีวัฒนธรรมที่ดีงาม เข้าใจหลักการที่ถูกต้องของศาสนา สาระแก่นแท้ของชีวิตและคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักคิด ไม่มั่งมาย และรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพึ่งตนเอง ตลอดจนเห็นคุณค่าของพลังงาน และการประหยัดพลังงานทุกประเภท

ดังที่เคยกล่าวไปแล้วว่า วัยรุ่นเป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ พวกเขาจำเป็นต้องได้รับข้อมูลในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความเชื่อ ทักษะ และค่านิยมที่ดี เพื่อจะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ นิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้นำเสนอค่านิยมที่ควรปลูกฝังให้กับวัยรุ่นแล้วก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติที่ผู้วิจัยพบจากเนื้อหาของนิตยสารแล้ว จะเห็นได้ว่าค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติมีสัดส่วนที่มากกว่า ค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ

ค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติ และสะท้อนอยู่ในเนื้อหาของนิตยสารมากที่สุดคือ ค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ ลำดับรองลงมาคือค่านิยมความฟุ่มเฟือย ซึ่งมักจะพบค่านิยมเหล่านี้ แฝงอยู่ในเนื้อหาที่นำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์ประจำ และรูปแบบสรุปข่าว โดยจะนำเสนอในลักษณะด้านบุคคล และด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ตามลำดับ ด้วยการสัมภาษณ์ ดาราและนักร้องว่านิยม และชื่นชอบสิ่งของอะไร ชนิดใด ยี่ห้ออะไร ราคาเท่าไร ซึ่งดาราและนักร้องเหล่านี้มีรายได้สูง จึงนิยมซื้อของใช้ที่มีราคาแพง คำตอบจากการสัมภาษณ์จึงสะท้อนให้เห็นค่านิยมการบริโภคสินค้าต่างประเทศ และค่านิยมความฟุ่มเฟือย เมื่อกลุ่มผู้อ่านซึ่งเป็นวัยรุ่นได้รับข้อมูลเหล่านี้เข้าไปก็จะนำไปเลียนแบบพฤติกรรม ด้วยการซื้อของราคาแพงมาใช้บ้าง ทั้ง ๆ ที่ตนเองยังอยู่ในวัยเรียน ไม่สามารถหารายได้ด้วยตนเองต้องขอเงินจากพ่อแม่ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ สุชา จันทร์เอม ที่มองว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และการกระทำของวัยรุ่น มีผลในการโน้มน้าวจิตใจและทัศนคติให้เข้าไปในทางที่ถูกหรือผิดก็ได้ในเวลาเดียวกัน เนื่องจากสัญญาติญาณของวัยรุ่นชอบการเลียนแบบ

นอกจากนี้ ยังพบค่านิยมตะวันตก ในเนื้อหาของนิตยสารอีกด้วย อาทิเช่น การแต่งกาย เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบกับค่านิยมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และวัฒนธรรมไทยแล้ว ค่านิยมตะวันตกมีสัดส่วนที่มากกว่า ซึ่งสะท้อนถึงผลกระทบที่จะมีต่อวัยรุ่นในหลายด้าน ทั้งในด้านการรับรู้ ความเชื่อ ทักษะ ค่านิยม รวมไปถึงพฤติกรรมที่แสดงออก ผลการวิจัยนี้ตรงกับการวิเคราะห์ถึงเนื้อหาที่นิตยสารนำเสนอของนักวิชาการว่าจะสร้างและหล่อหลอมการบริโภคนิยมให้กับวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมฟุ่มเฟือย ค่านิยมการแต่งกายตามแฟชั่นที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมของไทย รวมทั้งยังส่งเสริมการใช้สินค้าต่างประเทศอีกด้วย หากวัยรุ่นไทยได้รับการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้มีค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติดังกล่าว อาจจะก่อให้เกิดผลเสียต่อประเทศไทยได้ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรมไทย

ด้านเศรษฐกิจ จะได้รับผลกระทบจากค่านิยมการฟุ่มเฟือยและการบริโภคสินค้าต่างประเทศ เพราะจะทำให้เงินตราต้องรั่วไหลออกนอกประเทศ ซึ่งประเทศไทยต้องเสียดุลทางด้านการค้ากับต่างประเทศ ตรงกับที่กิตติได้กล่าวเอาไว้ว่า สถิติการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยที่เป็นสินค้าเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในแต่ละปีมีมากพอสมควร อาทิเช่น น้ำหอม เสื้อผ้า เป็นต้น

ด้านสังคม เมื่อวัยรุ่นเชื่อในเรื่องการบริโภคนิยมแล้ว ค่านิยมด้านวัตถุก็จะได้รับความสำคัญมากกว่าค่านิยมด้านจิตใจโดยปริยาย คนในสังคมจะให้ความสำคัญกับเงินทอง มากกว่าคุณธรรม ความดีงาม และจริยธรรมภายในตัวบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้คนในสังคมเอาใจใส่และแสวงหาด้านวัตถุตลอดเวลา จนลืมไปว่าไม่ว่าวัตถุจะได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้าไปมากมายเท่าใด แต่หากจิตใจของคนไม่ได้รับการพัฒนาควบคู่ไปด้วย ก็ยากนักที่สังคมประเทศจะเจริญก้าวหน้าได้

นอกจากนี้ ยังทำให้กรอบความคิดของสังคมไทยผิดเพี้ยนไปด้วย เพราะถ้านิตยสารยังคงนำเสนอเนื้อหาตามกระแสของแฟชั่น ตามกระแสโลกโดยนำเอาค่านิยมและวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามาใส่ให้เด็กเสมอ ๆ มันก็เท่ากับเป็นการตอกย้ำให้เด็กเดินตามในแนวทางที่ตีกรอบไว้ให้แล้วเมื่อเด็กได้รับการชี้แนะในลักษณะนี้มา เมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่เขาก็จะนำแนวคิด และพฤติกรรมแบบนี้ไปสอนและประพฤติเป็นแบบอย่างให้กับเด็กรุ่นหลัง ซึ่งก็หมายความว่าเยาวชนของไทยจะไม่สามารถพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพเท่ากับเด็กในชาติอื่น ๆ ได้ ซึ่งตรงกับแนวคิดของนักวิชาการที่ว่า แม้ว่าวัยรุ่นยังอ่านนิตยสารที่นำเสนอเนื้อหาแบบเดิม เขาก็จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้ เพียงแต่เมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่เขาก็จะสร้างกรอบแนวคิดลักษณะเดิมอยู่อย่างนั้น ทั้งนี้เด็กในสังคมไทยจะเติบโตมาโดยไม่รู้จักรั้งคำถาม ไม่รู้จักเป็นนักวิพากษ์วิจารณ์สังคมในเรื่องต่าง ๆ หรือเป็นนักค้นคว้าหรือนักตั้งคำถาม ประกอบกับกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นผู้อ่านจะไม่ได้รับการพัฒนาทางด้านความคิด เพราะการนำเสนอแบบเดิมของนิตยสาร จะกลายเป็นกรอบความคิดให้เด็กมีแนวคิดทัศนคติ และพฤติกรรม ตามแบบที่นิตยสารเสนอออกไป

แนวคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม ที่วัยรุ่นได้รับจากนิตยสารนั้น เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม (SOCIAL LEARNING) หรือเรียกได้อีกแบบว่า การเรียนรู้จากต้นแบบ (MODELING) หรือการลอกเลียนแบบ (IMITATION) นั้นเอง

ทั้งนี้ ผู้อ่านจะเลียนแบบแนวคิด ทักษะคติ และพฤติกรรม ได้มากน้อยเท่าใด ก็ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เลียนแบบที่มีต่อตัวแบบ ซึ่งปกตินิตยสารก็จะนำเสนอเรื่องราวของดาราและนักร้องที่วัยรุ่นให้ความสนใจและชื่นชอบอยู่แล้ว ดังนั้น จึงเป็นการเอื้อให้เด็กวัยรุ่นเลียนแบบการแต่งกายและพฤติกรรมตามดาราและนักร้อง ประกอบกับวัยรุ่นที่นิยมอ่านนิตยสารจะมีลักษณะเป็นสมาชิกของนิตยสาร ฉะนั้นเด็กวัยรุ่นย่อมได้รับการนำเสนอเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้วัยรุ่นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวแบบมาก ซึ่งความใกล้ชิดหรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแบบกับผู้เลียนแบบ เป็นปัจจัยอีกตัวหนึ่งที่จะทำให้เกิดการเลียนแบบ แนวคิด ทักษะคติ และพฤติกรรมได้ง่าย

ด้านวัฒนธรรม นั้นถือได้ว่าได้รับผลกระทบมากที่สุด เพราะวัฒนธรรมถือเป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นชาติ และแสดงถึงความแตกต่างของแต่ละชนชาติให้เห็น ค่านิยมตะวันตก ซึ่งหมายรวมถึงความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่วัยรุ่นเลียนแบบชาติตะวันตก จะส่งผลให้เยาวชนไทยลืมความเป็นไทย ลืมวัฒนธรรมของชาติไทยที่สั่งสมและสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ จนวันหนึ่งวัฒนธรรมของไทยอาจจะถูกกลืนหายไปอยู่ภายใต้วัฒนธรรมของตะวันตก หรือที่เรียกว่า การครอบงำทางวัฒนธรรมนั่นเอง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของชัยภรที่ว่า เนื้อหาในนิตยสารอาจจะไม่ได้ทำให้เด็กที่อ่านเสียคน แต่จะมีผลให้เด็กที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปในอนาคต มีแนวคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่ผิด ๆ และไม่สามารถที่จะสื่อให้ลูกหลานของเขาได้รู้จักแนวคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมได้ จนกระทั่งทำให้บรรทัดฐานทางสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีของไทยค่อย ๆ สูญหาย รวมทั้งนำเอาวัฒนธรรมสากลหรือวัฒนธรรมต่างชาติมาใช้เป็นวัฒนธรรมของชาติแทน ซึ่งเท่ากับว่าชาติไทยของเราสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ และถูกดูดกลืนจนความเป็นไทยหายไป

เป็นที่ทราบกันดีว่าสื่อมวลชนเป็นเครื่องมือสำคัญในการรักษา ไปพร้อม ๆ กับการเผยแพร่วัฒนธรรม แต่จากการวิเคราะห์ถึงพัฒนาการ และเนื้อหารวมทั้งค่านิยมที่สะท้อนออกมาจากนิตยสารแล้วพบว่า นิตยสารเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนในอันที่จะรักษาผลกำไรการค้าดำเนินธุรกิจไว้เพียงอย่างเดียว โดยไม่มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เพราะนอกจากเยาวชนไทยจะไม่ได้รับการเสริมสร้างทางปัญญาจากนิตยสารแล้ว อีกทั้งยังถูกทำลายในด้านความคิดสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยการตอกย้ำถึงค่านิยมตะวันตกที่เข้ามาตลอดเวลา

หากมองในแง่บทบาทของสื่อพบว่า นิติสารทำหน้าที่ตามบทบาทของสื่อได้ไม่ได้อย่างที่ควรจะเป็น อาทิ บทบาทด้านการเรียนรู้ ถึงแม้ว่าสื่ออย่างนิติสารจะมีบทบาทในการให้ความบันเทิงด้วยก็ตาม แต่ความบันเทิงที่นำเสนอออกไปนั้น จะมีเนื้อหาที่ทอดแทรกแนวคิด และค่านิยมที่ไม่ควรกระทำมากกว่าที่ควรกระทำ สำหรับบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรมของสังคม โดยการเชื่อมโยงระหว่างสังคมเก่ากับสังคมใหม่ของสื่อนิติสาร เห็นได้อย่างชัดเจนว่าล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากนิติสารนำเสนอข่าวสารต่าง ๆ ทางสังคมและวัฒนธรรมต่อวัยรุ่นหญิงลบบมากกว่าเชิงบวก ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่านิติสารสำหรับวัยรุ่นเหล่านี้ละเลยต่อหน้าที่ และบทบาทของความเป็นสื่ออย่างี่ควรจะเป็น

ถ้าจะมองในอีกแง่มุมหนึ่งสื่อก็เป็นเพียงกลไกทางสังคมที่ต้องหมุนไปตามที่โครงสร้างของสังคมและกระแสสังคมกำหนด สื่อไม่มีสิทธิไปกำหนดได้ หากสื่อไม่ทำตามโครงสร้างและกระแสสังคมแล้ว สื่อก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้เช่นกัน เหมือนกับแนวคิดของวิลาลีนีที่ว่าสังคมต่างหากที่เข้าไปมีอิทธิพล และเป็นตัวกำหนดให้สื่อเป็นแบบนี้ ฉะนั้น ต้องมองย้อนกลับไปดูโครงสร้างสังคมก่อนว่าเป็นอย่างไร เพราะถ้าตราบใดโครงสร้างสังคมยังหลงติดอยู่กับเรื่องของการบริโภคนิยม หลงติดอยู่กับความเชื่อที่เหนือกว่าของตะวันตก หลงติดอยู่กับความเชื่อในการกำหนดบรรทัดฐานในแง่ที่ว่าบรรทัดฐานที่มีอยู่แล้วมันดีแล้วอะไรที่มันเบี่ยงเบนถือว่าไม่ดีเป็นความผิด ถ้าเรายังเชื่อแบบนั้น โครงสร้างสังคมมีอยู่ในรูปนี้ สื่อก็ต้องผลิตงานออกมาแบบนี้ สื่อจึงเป็นเครื่องมือรักษาคนเอาไว้ให้อยู่ในบรรทัดฐานของสังคมเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าสื่ออย่างนิติสารมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินตามโครงสร้างและกระแสของสังคม ตลอดจนต้องดำเนินธุรกิจให้องค์กรสามารถอยู่ได้ก็ตาม แต่สื่อไม่จำเป็นที่จะต้องนำเสนอเนื้อหาที่เน้นความบันเทิงมากขนาดนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องนำเสนอค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติมากเท่านี้ การที่สื่อนำเสนอเนื้อหาที่เป็นสาระประโยชน์ให้มากขึ้น โดยให้สัดส่วนของสาระกับความบันเทิงมีความสมดุลกัน และลดค่านิยมที่ไม่พึงปฏิบัติให้น้อยลง สื่อก็สามารถยืนอยู่ในบทบาทและหน้าที่ทั้ง 2 ด้านอย่างเต็มภาคภูมิ ทั้งในส่วนของการเป็นองค์กรที่ต้องดำเนินธุรกิจ และในส่วนของการเป็นสื่อที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย เชื่อว่าหากสื่อมีความตั้งใจจะทำจริง ๆ ก็สามารถทำได้ โดยไม่ต้องอ้างว่าวัยรุ่นไม่ชอบอ่านเรื่องราวที่มีสาระ แต่ชอบอ่านเนื้อหาที่มีแต่ความบันเทิง เพราะสื่อมีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจได้ถึงแม้ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเป็นเนื้อหาสาระก็ตาม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับจิตสำนึก จรรยาบรรณของสื่อเองว่าจะมีมากน้อยแค่ไหน ซึ่งจะตรงกับแนวความคิดของนักวิชาการทุกท่านที่มองเรื่องนี้ว่า สื่อก็ยังสามารถจะ

เสนอเนื้อหาที่ดีและมีประโยชน์ได้ เพราะสื่อเองมีวิธีการและเทคนิคการนำเสนอให้เนื้อหาน่าอ่านได้ โดยไม่สูญเสียยอดขายนิตยสาร ดังนั้น จึงขึ้นอยู่กับความตั้งใจของสื่อว่าคิดอย่างไรกับการนำเสนอเนื้อหาที่เอาใจตลาด และผู้ลงทุนเพียงอย่างเดียว

การที่สื่อคิดว่าการนำเสนอเนื้อหาเช่นนี้ ก็มาจากความสนใจ ความชอบของวัยรุ่นเอง เป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง เพราะความสนใจและความชอบดังกล่าวนี้เกิดขึ้นกับวัยรุ่นเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ยังมีวัยรุ่นกลุ่มอื่นอีกมากมายที่สื่อน่าจะเข้าไปรองรับให้มากขึ้น ประกอบกับในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลให้วัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องราวต่าง ๆ มากกว่าที่จะคลั่งไคล้แฟชั่น ดาราและนักร้องเพียงอย่างเดียว แนวคิดของนิตยสารที่มีมุมมองเช่นนี้อาจจะนำมาใช้กับวัยรุ่นในยุคนี้ไม่ได้ ทางที่ดีสื่อควรจะสร้างปัญญาให้มากขึ้น ด้วยการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ความคิด โดยพยายามปรับอุดมการณ์ของตนเองในการทำความเข้าใจกับสังคม มองให้ออกในทุกๆระดับ เพื่อให้สื่อเข้าไปสัมผัสกับวัยรุ่นอย่างแท้จริง แล้วจะพบว่าวัยรุ่นมีพัฒนาการไปไกล สื่อเองนั่นแหละที่ล้าหลัง ดังนั้นสื่อต้องพัฒนาปัญญาตนเองให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดทำนิตยสาร และผู้ประกอบการ

1. ควรนำเสนอเนื้อหาที่มีสาระ และความบันเทิงอยู่ในสัดส่วนที่สมดุลกัน โดยนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสารคดีเพิ่มมากขึ้น และมีความหลากหลาย ตลอดจนสอดแทรกค่านิยมที่ดีงาม ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น
2. ควรมีสื่อเฉพาะกิจสำหรับวัยรุ่นกลุ่มอื่นเพิ่มขึ้น
3. ผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา รวมไปถึงภาคีรัฐบาลควรร่วมกันส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจกับเยาวชนในการเลือกรับสื่อ
4. สื่อควรจะสร้างปัญญาให้มากขึ้น ด้วยการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ความคิด โดยพยายามปรับอุดมการณ์ของตนเองในการทำความเข้าใจกับสังคม มองให้ออกในทุกๆระดับ เพื่อให้สื่อเข้าไปสัมผัสกับวัยรุ่นอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยถึงการรับรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของเยาวชนที่ได้อ่านนิตยสารสำหรับวัยรุ่น เพื่อทราบว่าค่านิยมที่นิตยสารได้สะท้อนออกไป ส่งผลต่อความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมของวัยรุ่นจริงหรือไม่ อย่างไร
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างนิตยสารสำหรับวัยรุ่นที่ได้รับรางวัลจากสำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ กับนิตยสารที่เน้นด้านความบันเทิง ในด้านการดำเนินงานขององค์กร จะได้ทราบว่าถ้านิตยสารสำหรับวัยรุ่นที่นำเสนอเนื้อหาที่มีสาระ สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างไร เนื่องจากนิตยสารที่เน้นเนื้อหาด้านความบันเทิง ได้อ้างว่าถ้านำเสนอเนื้อหาที่เป็นสาระแล้ววัยรุ่นจะไม่ซื้อนิตยสารอ่าน
3. ควรวิจัยถึงการสะท้อนค่านิยมจากเนื้อหาในสื่ออื่น เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ เพราะนิตยสารเป็นเพียงตัวแทนของสื่อมวลชนที่มีการนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนค่านิยมเช่นนี้เท่านั้น ยังมีสื่ออื่น ๆ อีกที่มีเนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมให้กับเยาวชน
4. ควรวิจัยทัศนคติและความคิดเห็น ตลอดจนแนวทางในการแก้ไขการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมของสื่อ จากผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา รวมไปถึงภาครัฐบาล เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาสื่อต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกวรรณ นະนะกร. การวิเคราะห์องค์กร รูปแบบและนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารสกุลไทย.

ปริญญาานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2541.

กิตติ สมานไทย. รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่ง

ชาติ. เนื้อหานิตยสาร, 22 พฤศจิกายน 2544.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. วิทยากรกับการปลูกฝังและเสริมค่านิยม. กรุงเทพมหานคร :

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2530.

งามเลิศ ปัญญา. หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรมนิตยสารเดอะบอย. นิตยสารเดอะบอย, 20 ตุลาคม

2544.

จรุณห์ เพชรมณี และชาญกิจ ชอบทำกิจ. เทคนิคและการพิมพ์. วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช,

2528.

จันทนา ทองประยูร. การออกแบบและจัดหน้าสิ่งพิมพ์. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,

2537.

จิตตราพร เรืองจรัส. การนำเสนอเนื้อหาส่งเสริมความรู้ความคิดสร้างสรรค์และปลูกฝังค่านิยม

ทางสังคมในนิตยสารสำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลง

กรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

จิตวีร์ เกษมสุข. ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการนำเสนอวัฒนธรรมอเมริกันในภาพยนตร์

โฆษณา. วิทยานิพนธ์ปริญญาานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

2542.

ฉัตรกุล ทองเกต. การวิเคราะห์เชิงวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2535. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ชัยภร แสงกระจ่าง. นื้อหานิตยสาร, 11 พฤศจิกายน 2544.

ชาญยุทธ จันทร์กระจ่าง. บรรณาธิการบริหารนิตยสารเธอกับฉัน. นิตยสารเธอกับฉัน, 14 ตุลาคม 2544.

ชุลีพร เชาวศักดิ์โสภาคย์. การเปิดรับสื่อ การรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตก และการใช้ชีวิตแบบสังคมตะวันตกของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ณัฐชยา เลิศสำราญ. หัวหน้ากองบรรณาธิการนิตยสารฮาร์ท. นิตยสารฮาร์ท, 15 ตุลาคม 2544.

ดรุณี หิรัญรักษ์. นิตยสาร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ธนิษฐ์ ตีรณานนท์. ไทยในกระแสโลกาภิวัตน์ : ศึกษากรณีผลของการสื่อสารต่อการบริโภคสินค้าและบริการของคนไทยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

นิตา ชูโต. หนังสืออ่านสำหรับเด็ก. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 15 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2542).

นิตา ชูโต และพินิจ สุภมัสต์อุ้งกูร. หนังสือและสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับเยาวชน. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 19 (เมษายน - ตุลาคม 2528).

ประชัน วันลิโก. ข่าว. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2536.

ปราณี รามสุต. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร, 2528.

พัชรินทร์ แก้วเกียรติยศ. ทรรคนะของนักเรียนโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษาต่อนิตยสารวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ภาณุเดช ฉัตรกุล ณ อัญญา. บรรณาธิการบริหารนิตยสารเดอะบอย. นิตยสารเดอะบอย, 20 ตุลาคม 2544.

มณฑิรา ไรจนวิสุทธิ. การวิเคราะห์กระบวนการใช้สื่อโทรทัศน์เพื่อการรณรงค์วัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.

มานพ แยมอุทัย. อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เนื้อหา นิตยสาร, 4 พฤศจิกายน 2544.

รัชฎา จักรานุกุล. การวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อการสร้างสรรค์งานโฆษณาในนิตยสารสำหรับวัยรุ่นไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ระวีวรรณ ประกอบผล. นิตยสารไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

วรเชษฐ หอมจันทร์. การรับรู้ของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการชักจูงใจเยาวชนไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

วรรณ สุชาติสุธาธรรม. บทบาทและผลกระทบของโทรทัศน์ที่มีต่อความคิดเห็นในการรับรู้ด้านวัฒนธรรมไทย และการตระหนักถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

วัฒน์ ภูวทิศ. การวิเคราะห์บทบาทหนังสือพิมพ์ในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

วิรัตน์ ไตอารีย์มิตร. คอลัมน์แตกไม่แยก. นิตยสารขวัญเรือน เล่มที่ 727 เดือนมีนาคม 2545 : 58-59.

วิลาสินี พิพิธกุล. อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เนื้อหาวิทยสาร, 18 พฤศจิกายน 2544.

วิชณุ สุวรรณเพิ่ม. การตกแต่งต้นฉบับ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สมชายการพิมพ์, 2525.

ศิริพร จิรัฎา. ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ หอสมุดแห่งชาติ. เนื้อหาวิทยสาร, 15 พฤศจิกายน 2544.

ศุภฤกษ์ สมรมิตร. คอมพิวเตอร์กราฟฟิควิทยสารเธอกับฉัน. วิทยสารเธอกับฉัน, 14 ตุลาคม 2544.

สมศรี สุกุมลนันทน์. คอลัมน์สุจิตุติ. วิทยสารขวัญเรือน เล่มที่ 706 เดือนเมษายน 2544 : 65-66.

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ. งานวารสารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2537.

สุกัญญา ตีระวนิช. การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิคเอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 10. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.

สุกัญญา ตีระวนิช และนันทริกา คุ่มไพโรจน์. อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย, 2526.

สุกัญญา จันทร์กระจ่าง. หัวหน้ากองบรรณาธิการบริหารวิทยสารเธอกับฉัน. วิทยสารเธอกับฉัน, 14 ตุลาคม 2544.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

โสมนัส สุจริตกุล. การศึกษากลยุทธ์การผลิตวิทยสารสำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

อภิชาติ พุกสวัสดิ์. การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ชื่อ ฉบับที่ได้รับรางวัลส่งเสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2540.

อุบลวรรณ ธนโชติกุลศักดิ์. บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นิตยสารเดอะบอย, 20 ตุลาคม 2544.

เอกภพ อันตระกูล. หัวหน้าฝ่ายคอมพิวเตอร์กราฟฟิค นิตยสารฮาร์ท, 15 ตุลาคม 2544.

ภาษาอังกฤษ

Crutchfield Richard s., Ketch avid and Ballanchey Edgerton L. Individual in Society. Tokyo : kongakusha Con, 1966.

Denis Mcquail. Mass Communication Theory 2nd ed. California : Sage Publication. 1987.

Garforth F.W. “Values : An essay towards clarification.” Education review. 7 (3). June, 1965.

John Child. Organization : A Guide to Problems and Practice. London : Harper & Row Publishers, 1976.

Phinix, Phillip H. Philophy of education. Henry holt and company, New York, 1958.

Raths, Harmin, and Simon. Value and teaching. Working value in the classroom. Columbus, Ohio : Charies E. Merrill Publishing company, 1966.

Rush, M. and Athoff, P. Introduction to Political Sociology. Great Britain : Western Printing Serviced Press, 1971.

Webster's third new international dictionary of the English language.

Massachusetts,U.S.A. : G&C Merriam company publisher,1976.

Weiner,M. Modernization The Dynamics of Growth 3rd edition. New York :

Books,1966.

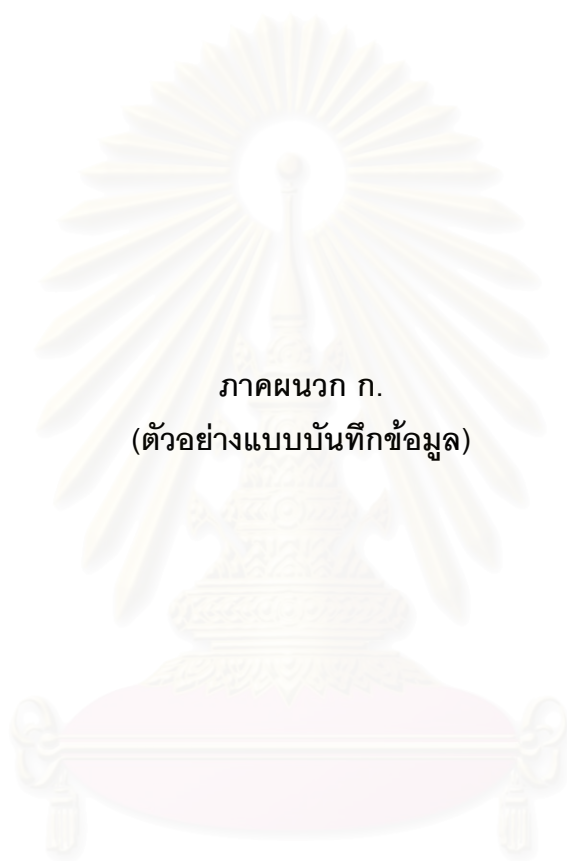

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.
(ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูล)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.
(ตัวอย่างนิตยสาร)

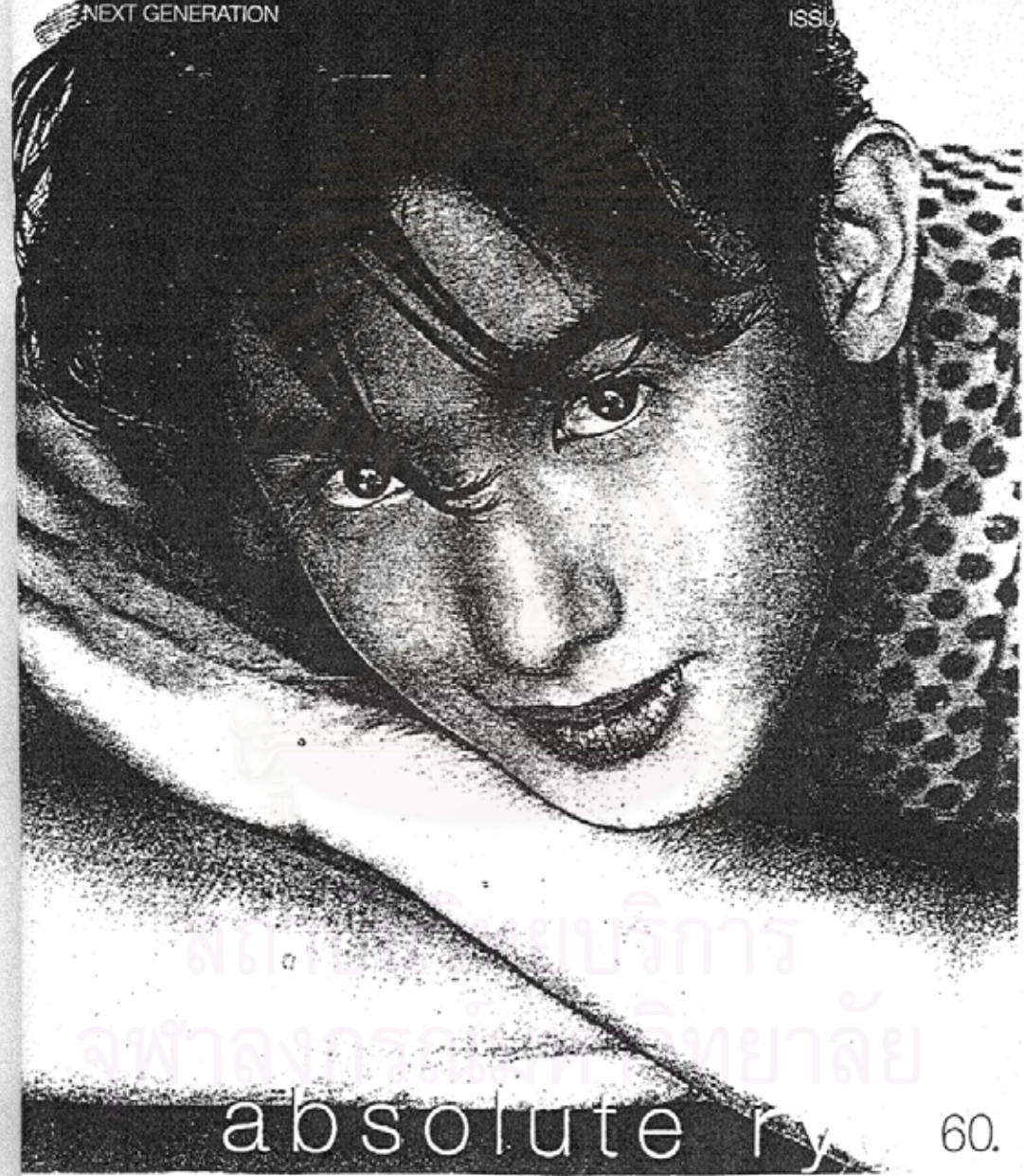
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MAGAZINE

เรอวกทขจัน

THE NEXT GENERATION

ISSUE

สแตนด์บายบริการ
 จฟาลงกรณ... วิทยาลัย

absolute ry 60.

18. หนึ่ง นก.

Section 1 : Interview Center

- 20. Visitor
- 21. เปิดกระเป๋า : แมทธิว คีน
- 22. คู่ซิวแคชเชอร์
- 24. Shopping Guide
- 25. Autobiography : ออย ธนา
- 26. X-Ray Beauty : ปุ๊เป้ รามภวดี
- 27. Sticker Teens
- 28. เก็บก้นเก่าใหม่ : บัณฑิต
- 30. Home Sweet Home : มนต์ พงษ์วณิช
- 32. ฮายใหญ่ไฮกรอบ : ลีซ่า Bubble Girl
- 34. Dream Plot : แคน ตันยี่ จีรา
- 37. นามไม้ที่มา : เม็ดมูน
- 38. ชมรมคนนอกดาว : ทีพี สุพจน์
- 40. His spec : ชีว คังเป็ลยู
- 41. Her Spec : ศรีริต้า เจนเซ่น
- 43. บุคคลบนแผ่นแปะ : จีรา อาทิตย์
- 46. ปิดใจไม่แคบออก : เอก สกล
- 48. Letter Surprise : งาม รัตน์พร
- 50. สุกปาก
- 52. สามแยกปากหวาน
- 54. แดกต่างในความเหมือน : มอส & เต๋อ
- 56. Play Now : Hurrikan
- 58. สีสันในสายตา : บารุ
- 60. รสนิยม : แบงค์
- 62. Special Interview : Bliss
- 65. เม้าท์ระดมเขิน : 3 อาร ฮาฮา

- 68. เนื้อแท้แห่งเนื้อร้อง : vespa
- 70. คานิดะเดินรบบ้า
- 72. Introduce Artist : C-O-TWO & NIECE
- 74. ท้าใหม่คิดจบ : ทอย ธรรมเสถียร เจมเมอรี
- 76. กระจุกกระจุก
- 78. ชมแซนแดนส์อีท : อิม ชูนิลา
- 79. ม่วนเด็ด
- 80. New Face
- 82. Amazing Thailand
- 85. Special Scoop : ตราหน้าคุณ ตอหนุ
- 88. แวดวงการ
- 90. เมียงบนแดง
- 99. Stars Address
- 100. Ad On Air
- 102. News Now

Section 2 : Beauty & Health Area

- 104. Beauty Bar
- 106. ดูแลตัวเอง
- 108. เก็บมาฝาก
- 110. กระจุกกระจุกใจ
- 112. Psycho-teen
- 114. สารไม่แพ้

Section 3 : อีกหนึ่งซีกโลก

- 116. คิงฮันทวีป : แบด คัทท์
- 120. Hot Singer : Boy Zone
- 122. Japan Voice : TAKESHI KANESHIRO.

- FUKADA KYOHKO
- 124. Inside Hong Kong
- 126. ตามทันโลก
- 128. Movie/Talkie
- 130. เบื้องหลังหนังดัง
- 132. ความหมายในเพลง
- 134. Idol ในดวงใจ

Section 4 : Club Zone

- 136. เกมผ่านคุณ
- 138. Crazy For You
- 139. Free Stars Photo
- 140. I Miss You
- 142. Letter For Friend
- 143. My Gang
- 144. สโมสรคนน้อยหน้า
- 146. ระเบิดระบอบอารมณ์
- 149. เกมรักกับเงิน
- 151. เปิดท้าย (เล่ม) ฮาย
- 152. Behind Fashion
- 154. เข็มเสถียรบัน
- 157. เรียงชุด
- 160. เรียงกัน
- 162. New Wave
- 164. ดาวทันน้ำดวง
- 166. โลกดารมมาชิก
- 167. You & Me Lac
- 170. Models Talk
- 179. ภาวลาขอารมณ์

THE BOY

MAGAZINE

NO.143

EVERHAPPY BOY

MENU IN THIS ISSUE in this

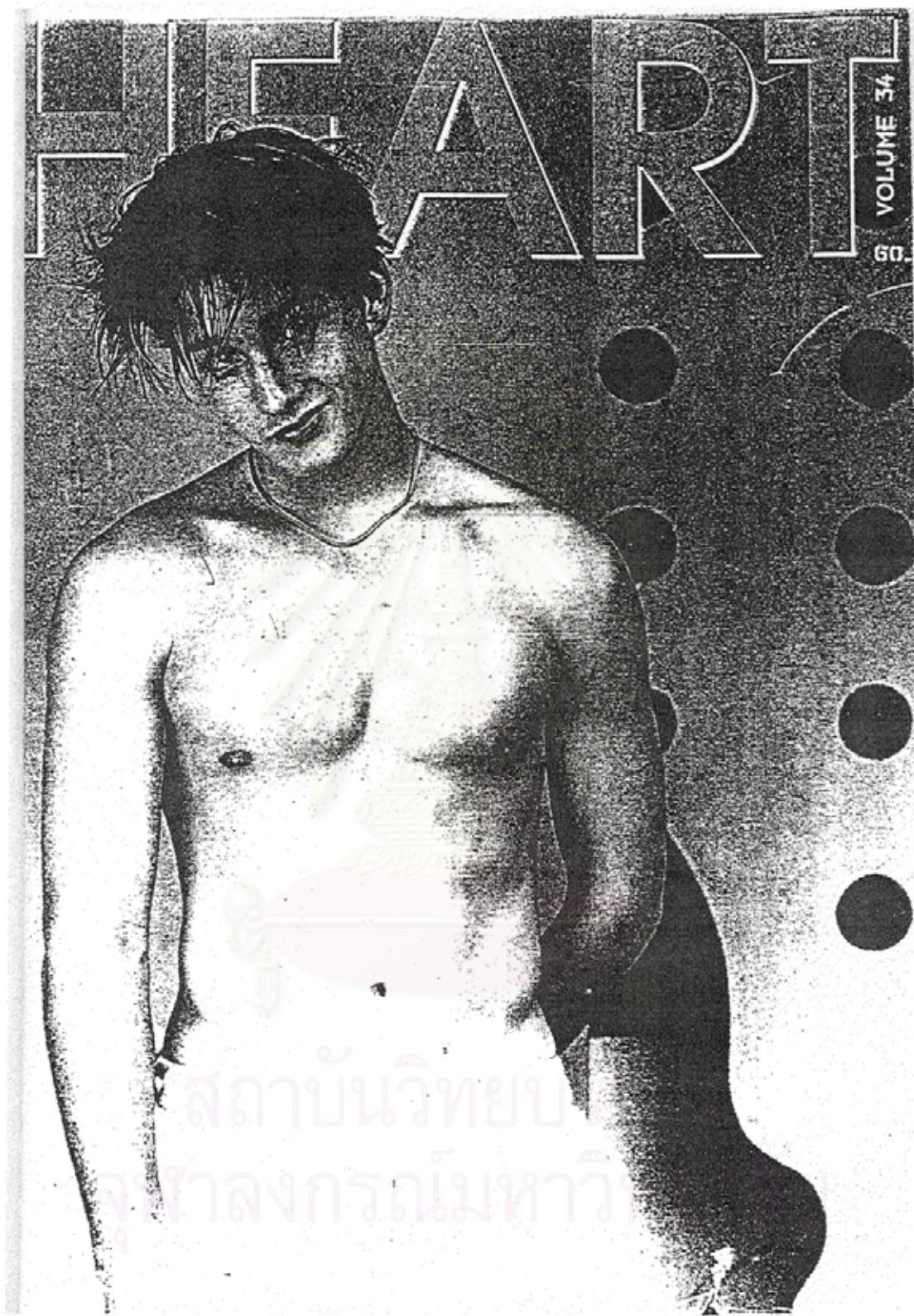
BOY MAGAZINE ISSN 0858-3846 VOL. 11 NO. 152
THE BOY MAGAZINE ISSN 0858-3846 VOL. 11 NO. 152

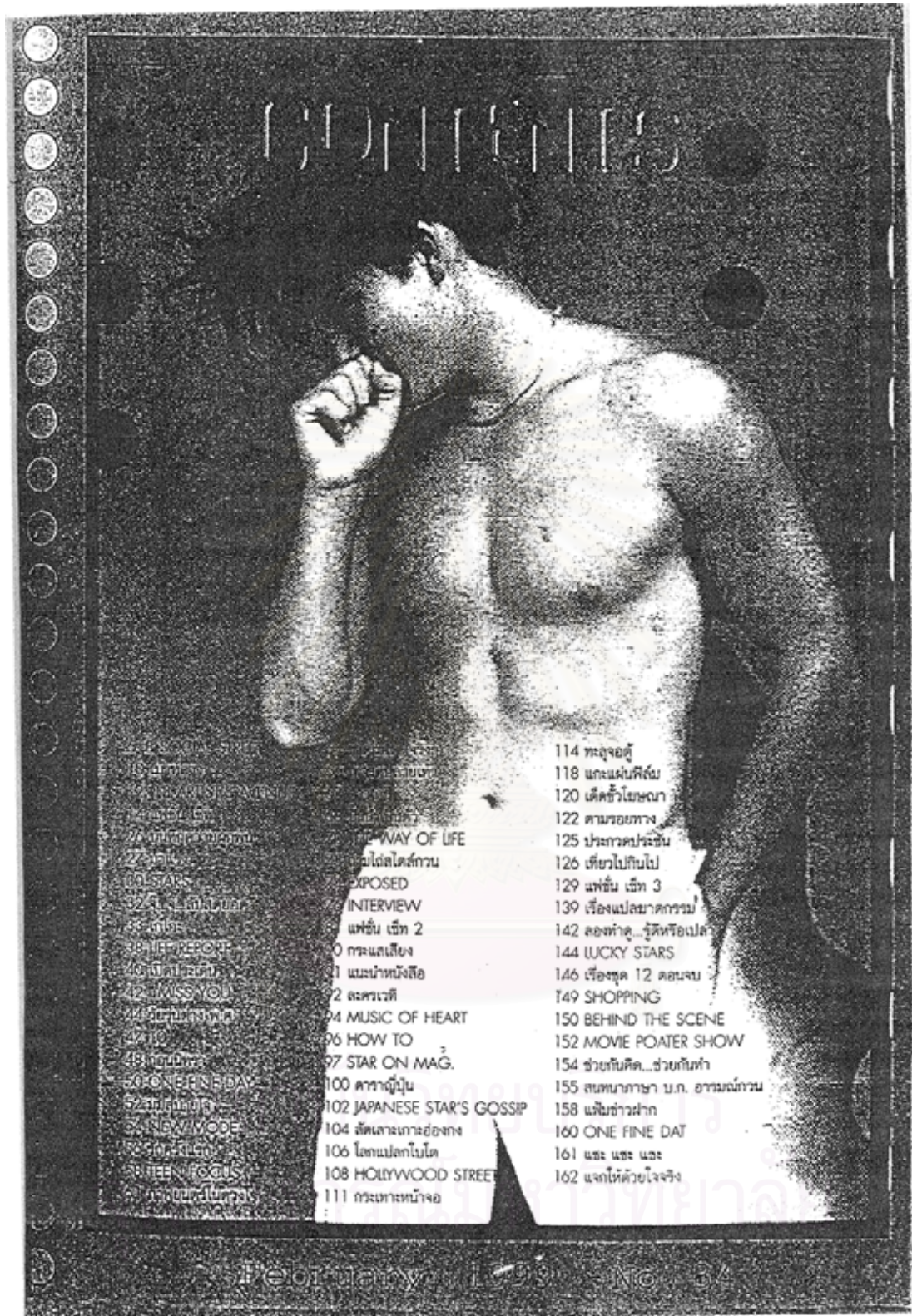
33	COVER BOY : กว่าจะเป็นนาริน ดาร์ ใน วาไรตี้
37	TELL & TALK
38	คุยกันมา/คุยกันไป
44	FASHION & BEAUTY FASH SHOWTIME
46	FASHIONABLE BOY
47	GOOD LOOKING WAY
48	DRESSING ROOM : ถ่ายในแบบกานา สไตลส์ส่วนตัว ของ.. คิม-คิมหันต์
50	BODY SECRET : สองสูตรเสริมหล่อ ของ.. เคน วงศ์พิ้วพันธ์
54	SOMETHING NEW! : ดันันเป็นผู้ชายครับ!
56	SOCIETY & ACTIVITY MEMBER CLUB TALK
58	BOY ON TOUR : ไปพบความตื่นตากับทริป 'อเมริกา' ของหนุ่มแจ๊ส
60	มือพิเศษ : นายต้นกับน้องฟลอเรนซ์ นัดนี้ของเพื่อนใหม่ต่างวัยที่ BREAD ROOM
64	IN LOVING BOOKS : ตัวหนังสือสุดรัก ของ.. เคน เฮอร์ริเคน
66	พูดลับหลัง : ลาบานูน นมสดรสช็อกโกแลต!!
69	แบบทดสอบ : ดิกร์ไหน ที่คุณให้กับความงาม
70	ใช้ว่าผู้หญิงเอย : หลงไปกับโลกละคร
72	หน้านี้ผู้ชายเขียน
74	มูมน่าเงิน : เบื่อเธอ

83	COVER GIRL ลูกไม้ ลูกเค็ด เวเนซเซีย คิตตี้
87	FAVOURITE & MEMORY AS YOU LIKE IT ซาร่า หงษ์ประเสริฐ
88	ABOUT THE MOST สาวอัญญาหมากับ 50 ที่สุด ที่ชวนสะตูดใจ
90	PHOTO TO TELL เวลาที่ผ่านไปกับวัยเยาว์ของโย-ยศวดี
92	THIS THING CALLED LOVE เจ้า ทิว ดิกดาสตริคแสนหวาน ของ.. โบว์-ปารารณ
95	IN SPEC รักแท้ที่ไม่ยอมอ่อน ของ.. เฮอร์รี่-เอ็มอัปสร
98	HER HERO 'พีเบิร์ด' ซูเปอร์สตาร์ตลอดกาล ของ.. นัท-มีเรีย
100	LETTERS IN MEMO เรื่องระทึกที่มากับจดหมายของศรียุติ
102	ATTITUDE ทอม & ดี ยุค พ.ศ. นี้ คุณรับได้แค่ไหน
103	CLASS ปุงฉ่า-วิไลสนา
104	วันเรียน สวย เก่ง และอดทน นก-ชลิตา
106	TO SIR WITH LOVE อ.พฤษณี ที่ปรึกษาคนสำคัญของ นุ่น-ลินทิษา
107	COOKING SCHOOL ชับมาริน.. เรือดำน้ำ หมาป่าาได้!
108	BUDDY GANG แก๊งพีเรนเดอร์สุดซ่า ของสาวพอลล่า เทเลอร์
111	READER'S GANG
112	นี่แหละผู้ชาย จาก ร.ด. ถึง ท ทหารอดทน บทพิสูจน์ใจไทย ใจเต็ม 100 อีเซปต์
114	หน้านี้ผู้หญิงเขียน
116	มูมแดง คำคืนแห่งสายฝน

สถาบันวิทยบ
จุฬาลงกรณ์มหาวิ

CONTENTS

18 SOCIAL LIFE
 18 40 ปี...
 21 BIRTHDAY SPECIAL
 21 BIRTHDAY...
 22 THE...
 27...
 30 STARS
 32...
 33...
 38 LIFE REPORT
 40...
 42 MISS YOU
 44...
 47...
 48...
 50 ONE IN A BILLION
 52...
 53 NEW MODE
 56...
 57...
 60...
 61...

62...
 63...
 64...
 65...
 66...
 67...
 68...
 69...
 70...
 71...
 72...
 73...
 74 MUSIC OF HEART
 76 HOW TO
 77 STAR ON MAG.
 100...
 102 JAPANESE STAR'S GOSSIP
 104...
 106...
 108 HOLLYWOOD STREET
 111...
 112...

114...
 118...
 120...
 122...
 125...
 126...
 129...
 139...
 142...
 144...
 146...
 149...
 150...
 152...
 154...
 155...
 158...
 160...
 161...
 162...
 163...

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพจนีย์ พจนะลาวัลย์ เกิดวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2518 กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี นิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในปีการศึกษา 2539 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541

ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง นักประชาสัมพันธ์ระดับ 4 ที่กองเกษตรสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ถนนราชดำเนิน เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย